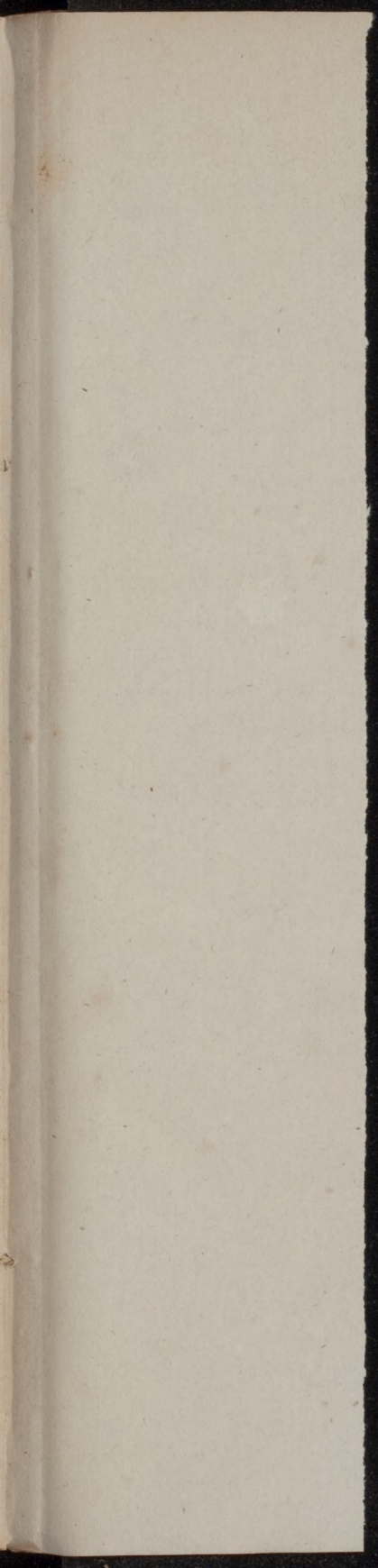
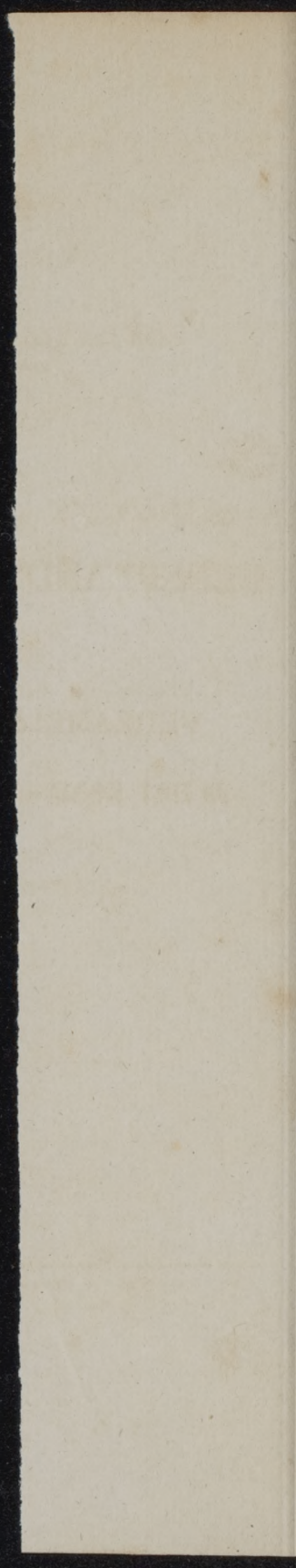

~~V. O. 532.~~

201.

E. G.

NEDERLANDSCHE PANDECTEN

VERZAMELING VAN WETTEN

KONINGRIJK DER NEDERLANDEN

NEDERLANDSCHE PANDECTEN

OF

VERZAMELING VAN WETTEN

IN HET KONINGRIJK DER NEDERLANDEN.

Te AMSTERDAM - bij

J. C. VAN NESTEREN.

Gebruik in 't Koninkrijk der Nederlanden
van de Wetten

WETTEN

VERZAMELING

NEDERLANDSCHE PADECTEN

OF

VERZAMELING VAN WETTEN

IN HET KONINKRIJK DER NEDERLANDEN

Gedrukt te 's Gravenhage, bij
Gebrs. GIJNTA D'ALBANI.

NEDERLANDSCHE PANDECTEN

OF

VERZAMELING VAN WETTEN

IN HET

KONINGRIJK DER NEDERLANDEN,

DOOR

Mr. W. Y. VAN HAMELSVELD,

IN LEVEN

RAAD IN HET HOOG GERECHTSHOF TE 's GRAVENHAGE.

~~~~~  
ZESDE DEEL, EERSTE STUK.  
~~~~~

~~~~~  
Te AMSTERDAM, bij  
J. C. VAN KESTEREN.

~~~~~  
1837.

NEDERLANDSCHE PANDICTEN

OF

VERZAMELING VAN WETTEN

IX DEEL

KONINGRIJK DER NEDERLANDEN

DOOR

WOLFFENBUTTEL

TO AMSTERDAM, bij
J. C. VAN KESTEREN.

1751.

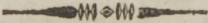
VOORREDE.

Bij den dood van Mr. P. VAN HAMELSVELD; die het werk van wijlen zijn' Vader had opgevat, was dit deel geheel in gereedheid: daar evenwel de wetten, die met de financiën van ons Rijk in verband staan, velen in getal zijn, en dus een onmatig groot boekdeel zouden uitmaken, wordt dit zesde deel in twee stukken gesplitst, waarvan dit eerste stuk thans het licht ziet. — Hetgeen verder tot de Accijnsen behoort, de in- en uitgaande Regten, het Syndicaat, het Muntwezen enz., zal in het volgende stuk (hetwelk ten spoedigste volgen zal) en in eene goede orde worden opgenomen.

De Uitgever hoopt verder regelmatig in deze belangrijke onderneming voort te gaan , waartoe de bezorging aan bekwame handen is toevertrouwd.

Dewyl dit deel , uit hoofde van het daarin behandelde onderwerp , eene meer dan gewone uitgebreidheid heeft verkregen , zal het vervolg der naamlijst van HH. inteekenaren voor het 7de deel geplaatst worden.

Primo Januarij 1837.

INHOUD

VAN HET ZESDE DEEL, EERSTE STUK.

FINANCIËN.

STELSEL VAN 'S RIJKS BELASTINGEN.

Wet, houdende grondslagen van het stelsel van 's Rijks belastingen, met den jare 1822 van den 12den Julij 1821..... Bladz. 1

Besluit, bepalende, dat het stelsel van 's Rijks belastingen, gearresteerd bij de wet van den 12den Julij 1821 (*Staatsblad* n°. 9), na de daarop gevolgde speciale wetten, op den eersten Januarij 1823, zal worden ingevoerd, van den 16den October 1822.... „ 21

GRONDBELASTING.

Wet van den 19den December, omtrent de grondbelasting over 1836..... 22

BELASTING OP HET PERSONEEL.

Wet, houdende de belasting op het personeel, van den 29sten Maart 1833..... 23

REGT VAN PATENT.

Wet, houdende eene nieuwe ordonnantie op het regt van patent, van den 21sten Mei 1819..... Bladz. 77

Wet, houdende wijzigingen en uitbreidingen van de ordonnantie op het regt van patent, van den 21sten Mei 1819 (*Staatsblad* n°. 34), van den 6den April 1823..... ” 161

Wet, houdende wijzigingen van de bestaande verordeningen op het regt van patent, van den 16den Junij 1832..... ” 179

REGISTRATIE ENZ.

Loi sur l'enrégistrement, du 22 Frimaire, an VII. ” 192

Wet, houdende wijzigingen in de bestaande verordeningen omtrent de hypotheekregten, van den 3den Januarij 1824..... ” 233

Besluit, ter uitvoering der wet van dien dag, omtrent de heffing der regten van zegel en registratie, van den 31sten Mei 1824. ” 236

Wet, houdende eenige nieuwe bepalingen omtrent de heffing der regten van zegel en registratie, van den 31sten Mei 1824..... ” 247

Wet, bevattende sommige wijzigingen in de bestaande wetgeving nopens de regten van registratie, overschrijving en zegel, van den 16den Junij 1832.. ” 258

Loi portant établissement de droits de greffe au profit de la république, dans les tribunaux civils et de commerce, du 21 Ventose, an 7..... ” 290

Loi additionnelle à celle du 21 Ventose, an VII, portant établissement de droits de greffe, du 22 Prairial, an VII..... ” 295

Décret Impérial, concernant les droits de greffe, à Bayonne, le 12 Juillet 1808..... Bladz. 297

Loi relative à l'organisation de la conservation des hypothèques, du 21 Ventose, an VII..... „ 300

Wet, tot het heffen eener belasting, onder den naam van regt van succesie, van den 27sten December 1817..... „ 309

ACCIJNSEN.

Wet, houdende de belasting op het zout, van den 21sten Augustus 1822..... „ 327

Wet, tot verbetering van den accijns op het zout, van den 2den Januarij 1832..... „ 341

Besluit, houdende vaststelling van een reglement op den vrijdom van den accijns wegens het ruwe zout, ten dienste van fabrieken en trafijken, naar aanleiding van art. 31 der wet van den 21sten Augustus 1822 (*Staatsblad* n°. 35), van den 10den Junij 1825..... „ 344

Besluit, houdende vaststelling, naar aanleiding van art. 31 der wet van den 21sten Augustus 1822 (*Staatsblad* n°. 35), van een reglement omtrent den verkoop van ruw zout in het klein, van den 10den Junij 1825..... „ 349

Wet, houdende de belasting op het geslagt, van den 2den Augustus 1822..... „ 353

Wet, tot verbetering van den accijns op het geslagt, van den 8sten Januarij 1832..... „ 363

Wet, tot invoering van een' accijns op het ge-
maal, van den 29sten Maart 1833..... „ 367

Besluit, vaststellende het reglement nopens de heffing van den accijns op het gemaal, bij wege van uitkoop of admotatie in grens-districten of grensgemeenten, van den 13den Augustus 1833.....	Bladz. 398
Reglement nopens de heffing van den accijns op het gemaal, bij wege van uitkoop of admotatie, in grens-districten of grensgemeenten, naar aanleiding van art. 64 der wet van den 29sten Maart 1833 (<i>Staatsblad</i> n ^o . 3).....	„ 399
Wet, houdende eene belasting op den wijn, van den 12den Mei 1819.....	„ 408
Wet, houdende de belasting op het binnenlandsch gedistilleerd, van den 26sten Augustus 1822.....	„ 420
Wet, aangaande eenige vrijdommen van accijns, van den 22sten December 1835.....	„ 474
Wet, houdende eene belasting op het buitenlandsch gedistilleerd, van den 2den Augustus 1822.....	„ 477
Wet, houdende de belasting op de binnenlandsche bieren en azijnen, van den 2den Augustus 1822.....	„ 498
Wet, houdende eenen accijns op de suiker, van den 23sten December 1833.....	„ 530
Wet, tot invoering van een' accijns op de zeep, van den 4den Mei 1832.....	„ 545
Besluit, houdende een reglement nopens den vrijdom van den accijns op de zeep, voor sommige fabrieken en trafijken, van den 4den Mei 1832.....	„ 572

NEDERLANDSCHE PANDECTEN

OF

VERZAMELING VAN WETTEN

IN HET

KONINGRIJK DER NEDERLANDEN.

FINANCIEN.

Bij de herstelling van de onafhankelijkheid van ons vaderland in November 1813, waren de kasfen ledig en er was een achterstand van velerlei aard: de eerste zorg des Konings was, eene lijn te trekken tot afscheiding van het verledene en het aanstaande. — Er werden, ter bestrijding der groote behoeften, die de Staat reeds bij den aanvang had, nieuwe belastingen ingevoerd en ook oude behouden, die reeds door het Fransch bestuur waren geheven. De schuld werd behoorlijk geregeld, waardoor het openbaar crediet spoedig hersteld en orde in de financiën gebragt werd.

Na de vereeniging met Belgie en de vestiging van het Koningrijk der Nederlanden, hebben dikwijls strijdige belangen aanleiding gegeven tot verandering in belastingen, en in de wijze van heffing; hierdoor is het aantal wetten zeer vergroot geworden.

In dit deel zullen alleen die wetten eene plaats vinden, welke op het oogenblik in vigueur zijn, waarbij evenwel kortelijk zal worden opgegeven, welke bepalingen vroeger aanwezig waren: het alles wordt voorafgegaan door de wet van den 12den Julij 1821, welke te regt genoemd is, de grondwet der financiën; de orde, bij die wet aangenomen, zal in dit deel worden gevolgd.

VI. DEEL.

WET van den 12den Julij 1821, houdende grondslagen van het stelsel van 's Rijks belastingen, met den jare 1822.

WIJ WILLEM, ENZ.

Alzoo Wij in overweging genomen hebben den uitslag der deliberatien van de commissie, door Ons, bij besluit van den 23sten Januarij 1820, n°. 17, tot herziening van het bestaande stelsel der in- en uitgaande regten en accijnzen benoemd, en daardoor de noodzakelijkheid hebben ingezien, om in dat stelsel belangrijke wijzigingen daar te stellen, en hetzelfde tevens, in zoo verre het voor de schatkist onvoldoende is, door zoodanige middelen aan te vullen, als daartoe het meest dienstig kunnen geacht worden;

Willende voorts gebruik maken van de onderscheidene denkbeelden, in de aan Ons door gemelde commissie overgelegde stukken ontwikkeld; maar niet minder noodig oordeelende, om, te dezer gelegenheid, ook ten aanzien van andere middelen van inkomen, eenige verbeteringen en inzonderheid eene meerdere regelmatigheid in te voeren;

En op dit alles nog nader de consideratien van genoemde commissie gehoord hebbende;

Gelet tevens op het 24ste artikel der grondwet;

Zoo is het, dat Wij, den Raad van State gehoord, en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

Art. 1. Met den jare 1822 zal het stelsel van 's Rijks belastingen, zoo en in dier voege zijn ingerigt, als bij de navolgende artikelen is omschreven.

Voor zoo verre door het niet genoegzaam tijdig arresteren der te vervaardigen speciale wetten, aan de voorschrevene tijdsbepaling niet mogt kunnen worden voldaan, zal de termijn, tot de gelijktijdige invoering derzelven, nader door Ons worden vastgesteld; voorbehoudens de bepaling hierna bij art. 7, § A gemaakt, in het geval, dat de nieuwe wet op de patenten niet gelijktijdig met de overige belastingen mogt kunnen worden ingevoerd.

Art. 2. Het voorschreven stelsel zal bestaan uit de navolgende belastingen:

I.

DIRECTE BELASTINGEN.

a. Op de ongebouwde en gebouwde eigendommen, zoodanig als dezelve volgens de wetten en verordeningen, op die belastingen bestaande, worden geheven tot eene hoofdfom van f 16,028,160.00, welke over de provincien zal worden omgeslagen, behoudens zoodanige bepalingen, als deswege bij volgende wetten nader mogten worden vastgesteld.

Boven deze hoofdfom zullen op dezelve nog geheven worden twee opcenten, tot goedmaking der niet inkomende posten.

b. Op het personeel, welke belasting op de zes volgende grondslagen zal worden berekend:

1°. De huurwaarde.

Vier gulden van iedere honderd gulden jaarlijksche onzuivere huurwaarde van alle woningen en gebouwen.

Hiervan worden vrijgesteld alle woningen beneden twintig gulden jaarlijksche huurwaarde; of, bij de week verhuurd wordende, beneden de zestig cents huurwaarde in de week.

Alle fabriek- en trafijkgebouwen, voor zoo verre dezelve niet dienen tot berging der gefabriceerde goederen, mitsgaders alle schuren en stallen van den landbouw, kerken, schoolgebouwen, gestichten van publiek onderwijs en weldadigheid, en alle gebouwen voor de publieke rijks-, provinciale-, stedelijke- of plaatselijke dienst. De gedeelten echter dier gebouwen, welke worden bewoond, of tot andere dan de hierboven genoemde einden worden gebruikt, zijn aan de belasting onderworpen.

2°. De deuren en vensters.

Van al de buitendeuren en vensters, welke in de huizen en gebouwen gevonden worden, zal door de gebruikers dier huizen en gebouwen betaald worden naar het volgende tarief:

Deuren en vensters gelijk vloers, en vensters der twee volgende verdiepingen:

In gemeenten beneden de	5,000 inwoners	f 0.40.
van	5,000 tot 10,000	” - 0.50.
”	10,000 ” 25,000	” - 0.60.
”	25,000 ” 50,000	” - 0.80.
boven de.....	50,000	” - 1.10.

4 STELSEL VAN 'S RIJKS BELASTINGEN.

Vensters der hoogere verdiepingen:

In gemeenten beneden de 5,000 inwoners..... f 0.40.

boven „ 5,000 „ - 0.50.

Met betrekking tot de klasficatie der gemeenten ten platten lande, naar derzelver bevolking, zal slechts tot grondslag genomen worden het getal inwoners, hetwelk in de geaglomereerde huizen der gemeente gevonden wordt, zonder daarbij te voegen de bevolking van huizen, die in de uitgestrektheid der gemeente verspreid zijn, en welke zullen gerangschikt worden in de klasfe, tot welke de gemeente, naar hare geaglomereerde bevolking, behoort.

Van de belasting op de deuren en vensters zijn vrijgesteld de deuren en vensters, dienende om licht of lucht te geven op zolders, in kelders en andere plaatsen, die niet tot woning van menschen strekken, alsmede die, welke gevonden worden in de daken of andere dekkingen van bewoonde huizen; voorts de deuren en vensters in fabrieken en trafijken, schuren en stallen van den landbouw, kerken en schoolgebouwen, gestichten van publiek onderwijs en weldadigheid, en alle gebouwen voor de publieke rijks-, provinciale-, stedelijke- of plaatselijke dienst. De deuren en vensters echter, welke gevonden worden in de gedeelten dier gebouwen, welke worden bewoond, of tot andere dan de hierboven genoemde einden worden gebruikt, zijn aan de belasting onderworpen.

Voorts zijn van deze belasting vrijgesteld, de deuren en vensters in woonhuizen beneden de *twintig gulden* jaarlijksche huurwaarde, of, bij de week verhuurd wordende, beneden de *zes-tig cents* huurwaarde in de week.

3°. De haardsteden.

Van al de haardsteden, welke in de huizen en gebouwen gevonden worden, zal door de gebruikers dier huizen en gebouwen, naar evenredigheid van het getal haardsteden, worden betaald:

Wanneer er slechts *ééne* haardstede gevonden wordt f 0.40.

Wanneer er slechts *twee* zijn, voor ieder f 0.75.

Wanneer er *drie* of meerdere, tot het getal van *twaalf* zijn, voor ieder f 1.75.

Hiervan zijn vrijgesteld:

De haardsteden in woonhuizen van beneden de *twintig gulden* jaarlijksche huurwaarde, of, bij de week verhuurd wordende, beneden de *zestig cents* huurwaarde in de week.

De haardsteden boven het getal van *twaalf*, in ieder huis of gebouw.

De haardsteden in kerken, schoolgebouwen, gestichten van publiek onderwijs of weldadigheid, en in alle gebouwen voor de publieke rijks-, provinciale-, stedelijke- of plaatselijke dienst.

De haardsteden echter, welke gevonden worden in de gedeelten dier gebouwen, welke worden bewoond, of tot andere dan de hierboven genoemde einden worden gebruikt, zijn aan de belasting onderworpen.

4°. *Het mobilair.*

Van elke *honderd gulden* der waarde van het mobilair, hetwelk gevonden wordt in woningen of gebouwen, zal door de gebruikers daarvan worden betaald *f 1.00*.

Tot vinding der mobiliare waarde, zal het elk vrijstaan dezelve, door daartoe aangestelde schatters, te doen taxeren, zullende anders die waarde berekend en bepaald worden op vijf malen de jaarlijksche onzuivere huur der woningen en gebouwen, waarin het mobilair zich bevindt.

Van deze betaling is vrijgesteld:

Het mobilair in woonhuizen van beneden de *twintig gulden* jaarlijksche huurwaarde, of, bij de week verhuurd wordende, beneden de *zestig cents* huurwaarde in de week.

Het mobilair in kerken, schoolgebouwen, gestichten van publiek onderwijs en weldadigheid, en in gebouwen, bestemd voor de publieke rijks-, provinciale-, stedelijke- of plaatselijke dienst. Datgeen echter, hetwelk gevonden wordt in de gedeelten dier gebouwen, welke worden bewoond, of tot andere dan de hierboven genoemde einden worden gebruikt, is aan de belasting onderworpen.

5°. *De dienstboden.*

Personen of huisgezinnen, welke dienstboden houden, zullen daarvan betalen:

6 STELSEL VAN 'S RIJKS BELASTINGEN.

Voor iedere dienstbode *f* 7.00.

Diegenen, welke slechts ééne vrouwelijke dienstbode houden, zullen kunnen volstaan met voor dezelve te betalen *f* 4.00.

Werkboden zijn vrijgesteld, ten ware dezelve tevens als dienstboden worden gebruikt, als wanneer voor ieder derzelven zal betaald worden *f* 3.00.

Werkboden van den eigenlijk gezegden landbouwer, zijn in allen gevalle vrij van de belasting.

6°. *De paarden.*

Personen of huisgezinnen, welke paarden houden tot gemak of weelde, zullen daarvan betalen:

Voor ieder paard *f* 20.00.

Voerlieden, postmeesters, stalhouders en verhuurders van paarden, dienende tot transport van personen, voor ieder paard *f* 5.00.

Hiervan zijn vrijgesteld:

De paarden, welke alleen en uitsluitend worden gebruikt tot den landbouw, de fabrieken, trafijken, bedrijven of neringen, zonder immer te worden gebezigd tot de einden, bij de belaste paarden opgenoemd.

Wanneer deze paarden echter tevens worden gebruikt voor rijtuigen op veren of riemen, zal moeten worden betaald voor ieder paard *f* 7.00.

De paarden der geestelijke personen ten platten lande.

De paarden van militairen en ambtenaren tot het getal, hetwelk zij verplicht zijn, volgens de dienstreglementen, te houden; meerdere paarden houdende, zullen zij daarvan de volle belasting betalen.

Wanneer zij paarden, voor de dienst bestemd, ook tot andere einden, dan bij dienstreglementen is bepaald, gebruiken, zullen zij voor ieder paard betalen *f* 7.00.

c. *Op de patenten.*

De belasting der patenten zal worden geheven op de uitoefening van allen handel, beroep, bedrijf, handwerk en nering, waaronder ook de binnenlandfche scheepvaart, in plaats van

het binnenlandsch tonnengeld, zal begrepen worden, behoudens zoodanige vrijstellingen, als bij de wet zullen worden uitgedrukt, en welke vrijstellingen zonder eenige voorafgaande formaliteiten of onkosten zullen genoten worden.

Zij zal tot grondslag hebben een evenredig bedrag van de winstgeving der bedrijven, in verband gebragt met het meerder of minder nut, hetwelk elk bedrijf slicht.

Het *maximum* der belasting zal niet hooger zijn dan bij de wet van den 21sten Mei 1819 (*Staatsblad* n°. 34) is vastgesteld.

Tot vinding en invordering der voorschreven belastingen op het personeel en de patenten, zal jaarlijks eene beschrijving geschieden aan de woningen der ingezetenen, en zullen zij, bij die gelegenheid, de vereischte opgaven doen, en zich zelven quotifieren, onder zoodanige penale bepalingen en voorzieningen, als bij de speciale wetten nader zullen worden vastgesteld.

II.

INDIRECTE BELASTINGEN.

d. De tegenwoordige registratie-, zegel-, griffie- en hypotheekregten, behoudens de nadere overweging, of, en in hoe verre, deze regten op den tegenwoordigen voet zullen blijven bestaan, of door andere vervangen, en intusschen behoudens zoodanige wijzigingen, als daarin zullen worden daargesteld bij eene speciale wet.

e. Het regt op de successien, volgens de bestaande wet van den 27sten December 1817 (*Staatsblad* n°. 37), met zoodanige veranderingen, als daarin nader bij de wet zullen worden daargesteld.

III.

ACCIJNSEN.

f. Op het zout.

De belasting op het zout zal bedragen van iedere honderd Nederlandsche ponden f 6.00, en van ieder vat pekels f 5.00.

8 STELSEL VAN 'S RIJKS BELASTINGEN.

De aanslag der belasting zal een' aanvang nemen bij den invoer van het zout, doch de betaling zal niet gevorderd worden dan bij den uitflag.

Aan de zoutzieders en handelaars in het groot zal, onder behoorlijken borgtocht, een doorlopend crediet worden toegeestaan.

Aan de zulks behoevende fabrieken, trafijken, vischvangst en vischzouterijen zal vrijdom van de belasting kunnen worden toegeestaan, onder behoorlijke voorzieningen.

g. Op het gemaal.

De belasting op de tarwe, spelt en rogge, welke tot meel wordt gemalen, zal bedragen, van ieder mud tarwe *f* 1.40. spelt *f* 0.50 en rogge *f* 0.40.

De Turksche tarwe en de gepelde spelt worden met tarwe, en de Egyptische rogge met rogge gelijk gesteld.

Van deze belasting zijn vrijgesteld, onder zoodanige verordeningen, als noodig zullen bevonden worden, de tarwe, spelt en rogge, welke gemalen zal worden voor de branderijen, brouwerijen en stijffelmakerijen, en tot mesting of voeding van het vee.

De belasting zal moeten worden betaald vóór dat het graan ter molen mag gebragt worden.

De molenaars zullen geene granen boven de bij de speciale wet te bepalen kwantiteiten mogen malen, dan op een bewijs, afgegeven door den ontvanger, dat de belasting is betaald, of dat dezelve daarvan niet is verschuldigd.

h. Op het geslagt.

De belasting zal bedragen *tien cents* van ieder' gulden waarde, van alle geslagt wordende stieren, osfen, koeijen, vaarzen, pinken, kalveren, schapen en lammeren, en *acht cents* van ieder' gulden waarde van alle geslagt wordende varkens en speenvarkens.

De waarde zal, vóór dat het vee mag worden geslagt, door daartoe gestelde schatters worden bepaald.

De belasting zal naar die waarde, en mede vóór dat het vee mag worden geslagt, worden betaald.

i. Op den wijn.

De belasting zal bedragen, per vat :

Van den buitenlandschen wijn *f* 9.00.

Van den binnenlandschen wijn *f* 1.40.

De aanslag der belasting zal plaats hebben, voor den buitenlandschen wijn, bij den invoer, en voor den binnenlandschen wijn, bij den oogst.

Aan de handelaars in het groot en de wijnkoopers zal, onder behoorlijken borgtocht, een doorlopend crediet kunnen worden gegeven, aan de wijngaardeniers zal mede een doorlopend crediet kunnen worden toegestaan, onder zoodanige bepalingen, als bij de speciale wet zullen worden vastgesteld.

De betaling van de belasting zal geschieden bij den uitslag.

k. Op het binnenlandsch gedistilleerd.

De belasting zal bedragen *twaalf gulden* het vat, tot eene sterkte van niet meer dan 10 graden; meerder sterkte volgens het tarief, bij de speciale wet vast te stellen.

De aanslag tot het *minimum* der belasting zal plaats hebben bij de beslagbakken of kuipen, in verband gebragt met de hoeveelheid van het gemaal, doch de betaling niet gevorderd worden dan bij den uitslag.

Aan de branders en handelaars in het groot zal, onder behoorlijken borgtocht, een doorlopend crediet worden gegeven.

l. Op het buitenlandsch gedistilleerd.

De belasting zal bedragen *zestien gulden* het vat, tot eene sterkte van niet meer dan 10 graden; meerdere sterkte, volgens het tarief, bij de speciale wet vast te stellen.

De aanslag der belasting zal plaats hebben bij den invoer, doch de betaling niet gevorderd worden, dan bij den uitslag.

Aan de handelaars in het groot zal, onder behoorlijken borgtocht, een doorlopend crediet worden gegeven.

m. Op het binnenlandsch bier en de azijn.

De belasting zal bedragen *f* 0.70 voor ieder vat ruimte, welke de roer- of andere beslagkuipen der bier- en azijnbrouwe-

rijen, mitsgaders de werk- of tweelingskuipen in de verzuurplaatfen der kunstazijnmakerijen bevatten, en voorts ingevorderd worden volgens de wet van den 12den Mei 1819 (*Staatsblad* n°. 23), behoudens zoodanige veranderingen, als daarin, inzonderheid ook in verband met de hoeveelheid van het gemaal, mogten worden bevonden noodig te zijn.

n. Op de fuiker.

De belasting zal bedragen *f* 9.00 van iedere honderd Nederlandsche ponden ruwe suiker, en geheven worden volgens de bestaande wet van den 21sten Mei 1819 (*Staatsblad* n°. 33), behoudens zoodanige wijzigingen en veranderingen, als daarin nader mogten bevonden worden noodig te zijn.

o. Op het collectief zegel.

De belasting zal bestaan in een zegel, waarop de kwitantien en documenten voor de accijnfen zullen geschreven zijn, naar een tarief, bij de afzonderlijke wetten daar te stellen.

Het zegel der kwitantien zal belooopen omtrent *vijf* ten honderd van het bedrag derzelven.

IV.

OP DE GOUDEN EN ZILVEREN WERKEN.

p. Het bestaande regt op de gouden en zilveren werken, volgens de daarop vigerende wet.

V.

DE IN- EN UITGAANDE REGTEN.

q. De regten op den in-, uit- en doorvoer van alle goederen, waren en koopmanschappen, mitsgaders het buitenlandsche tonnengeld.

Art. 3. De publieke en particuliere entrepots zullen, voor zoo veel zij bij de accijnfen noodig zijn, worden aangehouden, edoch zonder eenige kosten van toezigt, en alleenlijk onder eene billijke bepaling der huur, voor de eerstgenoemde.

Ten opzichte van de sluit- en onsluitgelden zullen zoodanige billijke bepalingen worden gemaakt, als geschikt zijn, om aan de bezwaren der belanghebbenden te gemoet te komen.

Art. 4. Bij de invoering der speciale wetten zullen worden gehouden voor vervallen de tegenwoordig bestaande accijnfen op den turf, de steenkolen, de koffij, de buitenlandsche zeep, de potasch, de parelasch, de weedasch, de fouda, de waag, de ronde maat, de buitenlandsche bieren en azijnen en het buitenlandsch geraffineerde zout en fuiker; bij het tarief der in- en uitgaande regten zal op deze afschaffing het noodig regard worden geslagen.

Art. 5. Met opzigt tot de accijnfen en in het bijzonder omtrent het gemaal, het geslagt en het binnenlandsch gedistilleerd, zullen de speciale wetten zoodanige wijzigingen bepalen of faciliteiten toestaan, als in verband met de hoegrootheid en den aard der belasting zullen noodig geacht worden, wanneer de locale- of andere omstandigheden zulks vereischen. Bovendien zullen Wij, na geraadpleegd te hebben de Provinciale Staten, en na gehoord te hebben den Raad van State, de accijns op het gemaal ten platten lande, bij wijze van uitkoop of admodiatie, door de plaatselijke besturen doen heffen, in geheelee districten, arrondisfementen of provincien, waar zulks ten algemeene nutte of ten gerieve der ingezetenen strekken kan, of wel door de Provinciale Staten zal verlangd worden; en zulks tot eene bepaalde principale fom per hoofd berekend, welke in verband met de doorgaande consumtie van tarwe of rogge, en overeenkomstig de quotiteit der belasting zal moeten worden geregeld, zoodanig, dat dezelve nimmer het *maximum* van f 1.40 in principaal, zijnde de impost van een mudde tarwe per hoofd, zal mogen te boven gaan.

Op gelijke wijze behouden Wij Ons voor, om bij de accijns op het geslagt ten platten lande, de waarde van het geslagt wordende vee, door de eigene aangifte der schatplichtigen te doen bepalen, behoudens het regt van benadering.

In die steden, welke geacht kunnen worden met het platte land gelijk te staan, zal de admodiatie voor het gemaal en de eigen aangifte der waarde van het geslagt, mede door Ons kunnen worden toegestaan.

Art. 6. Van de belasting op het binnenlandsch geraffineerde zout, het gemaal, het geslagt, den wijn, het binnen- en buitenlandsch gedistilleerd, het bier, de azijn en de suiker zal afschrijving of restitutie gegeven worden der belasting, voor zoo verre deze objecten voor negotie naar buiten 's lands worden uitgevoerd, op den voet en de wijze, en onder zoodanige bepalingen en voorzieningen, als bij de speciale wetten nader zullen worden omschreven.

Art. 7. Ter bestrijding der gewone uitgaven, begrepen in de eerste afdeeling der begrooting, bij de wet van den 27sten April 1820 (*Staatsblad* n°. 7) vastgesteld, zullen worden gebezigd de navolgende belastingen en inkomsten:

A.

Directe Belastingen.

Op de ongebouwde en gebouwde eigendommen.

Het personeel.

De patenten.

Ingeval de tegenwoordige wet op de patenten niet zoo tijdig mogt kunnen worden herzien of gewijzigd, dat dezelve in 1822 in haar geheel zoude moeten blijven bestaan, zoo zullen van de opbrengst niet meer dan vijf zesde gedeelten ter bestrijding der eerste afdeeling van de begrooting der uitgaven worden gebezigd. In dat geval zal dan ook het binnenlandsch tonnengeld op den tegenwoordigen voet, tot aan de herziening der patentwet ingevorderd worden, en vijf zesde gedeelten daarvan mede tot bestrijding dier eerste afdeeling worden gebezigd.

B.

Indirecte Belastingen.

Vijf zesde gedeelten der registratie-, zegel-, griffie- en hypotheekregten.

Vijf zesde gedeelten van het regt op de succesfien.

Bij de eventuele verandering dezer belastingen zal het bedrag dier vijf zesde gedeelten, tot grondslag worden genomen der berekening van het principaal der in de plaats te stellen regten.

C.

Accijnfen.

- Op het zout.
- ” ” gemaal.
- ” ” geflagt.
- ” den wijn.
- ” het binnenlandsch gedisteleerd.
- ” ” buitenlandsch gedisteleerd.
- ” ” bier.
- ” de azijn.
- ” ” fuiker.
- ” het collectief zegel.

D.

Het regt op de gouden en zilveren werken.

E.

De inkomsten der posterijen.

F.

Eene fomme, niet te bovengaande die van één millioen vier maal honderd en vijftig duizend gulden, welke uit de opbrengst der in- en uitgaande regten, ter bestrijding der gewone uitgaven, zal worden afgezonderd.

Art. 8. Ter bestrijding der buitengewone uitgaven, begrepen in de tweede afdeeling der begrooting, zoo als dezelve voor elk jaar, aanvang nemende met het jaar 1822, zullen worden bepaald, zullen gebezigd worden de navolgende belastingen en inkomsten:

A.

De regten op den in-, uit- en doorvoer, het buitenlandsche tonnengeld, de watertollen, en de baak- of vuurgelden, onder aftrek van de sommen, hiervoren art. 7, lett. F. en hierna art. 12 vermeld.

B.

De inkomsten van de domeinen, plantagien, wateren en bosfchen.

C.

De loterijen.

D.

De opbrengst van de te verkoopen goederen, buitengewone inkomsten op alle verdere toevallige baten.

E.

Het overige een zesde gedeelte der registratie-, zegel-, griffie-, hypotheek- en succesfieregten.

Bij de eventuele verandering dezer regten, door eene nieuwe wet daar te stellen, zal, in plaats van dit een zesde gedeelte, het beginsel, in de hierna volgende paragraaf uitgedrukt, worden opgevolgd.

F.

Zoo veel opcenten, in gelijken getalle te heffen, op al de directe belastingen en accijnsen voor de eerste afdeeling vastgesteld, als de wet zal bepalen noodig te zijn, om de jaarlijksche uitgaven van de tweede afdeeling te bestrijden; ten ware er bijzondere redenen zijn mogten, om nopens eene of andere dier belastingen eene uitzondering te maken.

In het geval bij art. 7, § A omschreven, zal het overige een zesde gedeelte der patentregten, en van het binnenlandsche tonnengeld, in de plaats van opcenten dier regten worden gebezigt.

Art. 9. Omtrent de opcenten, in § F van het vorige artikel omschreven, en welke jaarlijks voor de tweede afdeeling, naar mate der behoeften, zullen worden vastgesteld, wordt bepaald, dat, wanneer dezelve een vijfde van het principaal der belasting, en dus het getal van *twintig* zouden te boven gaan, andere middelen zullen *kunnen* in overweging komen, om in de be-

hoefden te voorzien, en dat, wanneer de omstandigheden mogten medebrengen, dat een vierde van het principaal der belasting niet toereikende was tot befrijding der uitgaven, in de genoemde tweede afdeeling begrepen, andere middelen te dien einde zullen *moeten* worden voorgedragen.

Art. 10. Bij de daarstelling der wetten op den ophef der in- en uitgaande regten en accijnfen, zal worden uitgegaan van de navolgende beginfelen :

a. De bepalingen, welke omtrent de in-, uit- en doorvoer gemeen zijn, zoo met betrekking tot de goederen aan de in- en uitgaande regten onderworpen, als aan de accijnfen subject, zullen, hetzij in eene algemeene wet, of wel in twee wetten, voor ieder vak worden uiteengezet en omschreven, naar mate zulks tot bevordering van duidelijkheid en eenvoudigheid het meest doelmatig zal worden bevonden.

De verordeningen op het buitenlandsch tonnengeld zullen, in allen gevalle, gerekend worden tot die op de in- en uitgaande regten te behooren.

b. Ten aanzien van alle goederen, waarvan aangifte behoort gedaan te worden, zal de losfing of ontlading gefchieden op aangifte van den invoerder, met dien verftande nogtans, dat het, te allen tijde, aan de Administratie vrij en onverlet blijve, om de aangegevene goederen te doen openen, wegen, meten, tellen en roeijen, mits buiten kosten van den aangever, tenzij het blijken mogt, dat er verkeerdelijk is aangegeven. Het zal niettemin den invoerder vrijftaan, om, in plaats der globale aangifte, de preciefe weging, meting, telling en roeijing te vorderen, mits, in dat geval, ten zijnen koste; de aan accijnfen subjecte goederen zullen, in alle mogelijke gevallen, de preciefe conftatering, edoch buiten kosten van den invoerder, moeten ondergaan.

c. De dubbele tollinie zal behouden blijven, overal, waar zulks noodig zal bevonden worden, doch het onvrije van het tufchen beide liggend territoir, met uitzondering van de verbodene nederlage van goederen, zal ophouden. Geene aan impoft subjecte, noch ook gemanufactureerde

goederen zullen naar binnen mogen circuleren, zonder bewijs van betaalde regten.

- d.* Het vervoer van inkomende goederen zal echter kunnen geschieden met geleibiljetten van de plaats, waar dezelve binnenkomen, tot aan die der ware destinatie of hetdaarbij digst gelegen kantoor.
- e.* Alle aan regten onderworpen goederen, te lande of te water vervoerd wordende, welker vervoer van of naar zoodanige plaatsen, of ook op zoodanige wijze geschiedt, dat eene ontduiking der regten daarvan het gevolg zoude kunnen zijn, zullen ook aan de verplichting van geleibiljetten kunnen onderworpen worden, met dien verstande echter, dat deze verplichting zich ten aanzien van goederen, enkel aan in- en uitgaande regten onderworpen, niet verder zal uitstrekken, dan tot het vervoer binnen een' bepaalden afstand van de grenzen, welke uiterlijk op vier uren wordt bepaald. Tot het vervoer van voortbrengfelen van den binnenlandschen landbouw of veeteelt, meubilaire goederen en zoodanige andere, als bij de wet zullen worden opgenoemd, daaronder begrepen alle goederen, welke aan geene andere dan zeer geringe inkomende en uitgaande regten zijn onderworpen, zal alle vrijheid van circulatie worden toegestaan, welke met de conservatie van 's lands regten bestaanaar zal kunnen geacht worden.
- f.* Goederen, bij den invoer verboden, zullen van het voorrecht om te mogen transiteren, verstoken zijn.
- g.* Het transit van de landzijde zal alleenlijk worden toegestaan langs bepaalde kantoren; zullende het bij voortdurende vrijstaan, voor alle transiterende, zoowel als voor alle andere goederen, van het entrepot gebruik te maken, edoch, in beide gevallen, zonder eenige verandering van fust, merken, of eenigerlei behandeling hoe ook genoemd, welke eenige bewerking zoude medebrengen. Ten aanzien van de toezigtgelden, mitsgaders der fluit- en ontfluitgelden, zal bij dit entrepot dezelfde bepaling plaats hebben, welke bij art. 3 is vastgesteld.

h. De benadering wordt toegelaten met eene verhooging van tien ten honderd.

Bijaldien eene plotselijke rijzing der aangegevene goederen tusschen het tijdstip van de aangifte en benadering mogt plaats hebben, zal zulks een' grond opleveren, om de benadering te ontzeggen, mits de aangifte, tijdens dezelve gedaan werd, naar behooren is geschied.

i. De verbeurdverklaring van gefraudeerde goederen, mitsgaders in de gevallen, bij de wet te bepalen, van de schepen en voertuigen, welke tot het plegen der fraude hebben gediend, zal blijven stand houden.

k. Wegens alle overtredingen, op welke enkel eene geldboete of eene verbeurdverklaring der goederen is bepaald, zal kunnen worden getranfigeerd, zoo dikwijls verzachtende omstandigheden de zaak vergezellen, of als aannemelijk kan worden gehouden, dat de overtreding eerder aan verzuim, dan aan een oogmerk tot opzettelijke fraude moet worden toegeschreven.

l. Alle transactie is verboden, wanneer de overtreding moet worden gehouden voor genoegzaam in regten te kunnen worden bewezen, en aan het oogmerk eener opzettelijke fraude niet kan worden getwijfeld.

m. De formaliteiten zullen zoo eenvoudig zijn, en de onkosten, voor zoo verre dezelve niet geheel kunnen worden afgeschaft, zoo gering gesteld worden, als het belang der schatkist, in verband met dat der belastingschuldigen, zal toelaten.

Art. 11. Met opzigt tot de hoegrootheid der regten zal van het beginsel worden uitgegaan, dat, aan de eene zijde, de hoogte derzelve voor den bloei der commercie geene nadeelige gevolgen hebbe, of het gevaar zoude doen loopen, dat het aanwenden van middelen, om dezelve te ontwijken, daardoor zoude worden aangemoedigd, en, aan de andere zijde, de binnenlandsche industrie eene behoorlijke bescherming tegen buitenlandsche mededinging geniete; zullende dienvolgens het *maximum* der regten, zoo op het inkomen als op het uitgaan, met betrekking tot voorwerpen, welke met de voort-

brenghfelen der inlandfche nijverheid in een onmiddellijk verband ftaan, op zes percent, en, ten aanzien van alle andere, welke niet in die termen vallen, op drie percent kunnen gebragt worden, behoudens in het eene zoowel als in het andere dezer gevallen, die uitzonderingen, omtrent welke men eventueel een verbod van invoer of uitvoer of een hooger regt mogt onvermijdelijk achten. Ook zal, in het bepalen der regten, op den invoer van grondstoffen, ten behoeve der inlandfche nijverheid, en op den uitvoer van voortbrenghfelen dezer nijverheid, op de belangen van dezelve, een billijk regard worden geflagen, en in het algemeen worden geöbserveerd, dat de goederen, op drie of op zes percent en hooger, bij den invoer angeflagen, bij den uitvoer aan geringe regten zullen worden onderworpen en omgekeerd.

Voor zoo veel de aard der voorwerpen het gedooht, zal aan de berekening der regten, naar het gewigt, het getal of de maat, boven die, welke naar de waarde gefchiedt, de voorkeur gegeven worden, daarbij tevens de zoo evengemelde bepaling van het *maximum* in het oog houdende.

De doorgevoerd, alsmede de in- en wederom uitgevoerd wordende goederen, zullen aan een trapsgewijze opgaand tarief onderworpen worden; bij de inrigting van welk trapsgewijze opgaand tarief, hetwelk dat van drie percent niet zal te boven gaan, behoudens die uitzonderingen, omtrent welke men eventueel een hooger regt mogt onvermijdelijk achten, tevens zal worden in acht genomen, dat de regten, gevoegd bij de andere kosten van vervoer, den vreemdeling niet terughouden, zijne goederen naar dit Rijk te verzenden, maar integendeel aan hetzelfde de voorkeur doen geven.

Ten aanzien van het buitenlandsch tonnegeld zal worden in het oog gehouden, dat het *maximum* daarvan drie vierde van het tegenwoordige regt niet te boven ga; doch zal tevens, met betrekking tot de buitenlandsche fchepen, gelet worden op de behandeling, welke de Nederlandfche fchepen, met opzigt tot dergelijke lasten, bij andere natien ondervinden, om daaromtrent, naar omftandigheden, de beginfelen van gelijke behandeling, reciprociteit of retorfie te kunnen in acht nemen.

Ook zullen, ten aanzien van den in- of uitvoer, voor goe-

deren, met Nederlandsche schepen, zoodanige restitucien van inkomende of uitgaande regten kunnen worden vastgesteld, als dienstig zullen geacht worden, om aan den inlandschen scheepsbouw eene behoorlijke aanmoediging en ondersteuning te verleenen.

Art. 12. Van de opbrengst der regten op de in-, uit- en doorvoer, tollèn en buitenlandsche tonnengelden zal jaarlijks eene som, niet te boven gaande die van *een millioen en drie-maal honderd duizend gulden*, worden gepreleveerd, welke uitsluitend zal zijn bestemd, niet alleen, om, door het toeleggen van premien, in het bijzonder ondersteuning te bezorgen aan die takken van Nationale nijverheid, aan welke dezelve niet genoegzaam kan worden verleend, zonder de regten te brengen tot eene zoodanige hoogte, welke van nadeeligen invloed op de commercie zouden kunnen zijn, of tot bevordering der sluikerijen aanleiding geven, maar ook, om, in het algemeen, te kunnen strekken ter aanmoediging van fabrieken, trafijken, reederijen, visfcherijen en landbouw.

Art. 13. Alle bestaande bepalingen omtrent de inkomsten van het syndikaat, blijven in volle kracht, en zullen mitsdien op de nieuwe of gewijzigde belastingen worden toepasfelijk gemaakt.

Art. 14. Ter bestrijding der uitgaven van provinciaal belang, of der kosten van zoodanige andere onderwerpen, als met het algemeen belang in verband staande, tot bezuiniging en vereenvoudiging in de administratie aan het bestuur der Provinciale Staten gedemandeerd zijn of mogten worden, zullen zes opcenten geheven worden op de hoofdfom der belastingen op de gebouwde en ongebouwde eigendommen en op het personeel. Voorschrevene opcenten zullen in iedere provincie uitsluitend bestemd zijn tot uitgaven, tot die provincie betrekkelijk, zonder dat immer een algemeen fonds van deze opcenten kunnen worden gemaakt. De aanvraag tot gebruik derzelve opcenten, door de Provinciale Staten te doen, zal moeten geschieden met opgave der objecten, tot welker bestrijding de aangevraagde sommen zullen moeten dienen, en onder zoodanige verantwoording, als door Ons zal worden voorgescreven.

De genoemde opcenten zullen, in allen gevalle, gelijktijdig

met de hoofdsommen, door 's Rijks ambtenaren gepercipieerd worden.

Art. 15. Ter bestrijding der uitgaven van de gemeenten zullen worden geheven, op de hoofdsommen der belastingen op de ongebouwde en gebouwde eigendommen en op het personeel, vijf opcenten, tot zoo lang andere bepalingen omtrent de plaatselijke belastingen door Ons zullen zijn goedgekeurd.

Op denzelfden voet zullen op dezelve belastingen nog kunnen worden geheven twee opcenten, ter dispositie der gemeenten, onder uitdrukkelijke bepaling, dat dezelve in evenredigheid zullen moeten strekken tot het doen wegvallen of verminderen der personele of andere plaatselijke belastingen; terwijl in zoodanige gemeenten, welke, ter bestrijding harer uitgaven, de gemelde twee opcenten niet behoeven, dezelve of niet, of in eene mindere evenredigheid, zullen worden geheven, en het voordeel deel daarvan mitsdien te goed zal komen aan de contribuabelen.

De opcenten zullen, gelijktijdig met de hoofdsommen, door 's Rijks ambtenaren worden geïnd.

Voor zoo ver door Ons aan eenige gemeenten opcenten mogten worden toegestaan op die accijnzen, ten behoeve van het Rijk wordende geheven, welke daarvoor vatbaar worden gerekend, zullen dezelve, door 's Rijks ambtenaren, gelijktijdig met de accijnzen worden geïnd, en, tot schadevergoeding der daaruit voortvloeiende onkosten, zullen door die gemeenten drie percent van het beloop dier opcenten aan 's Rijks schatkist worden uitgekeerd.

Lasten en bevelen, dat deze in het Staatsblad zal worden geïnfereerd, en dat alle ministeriële departementen en autoriteiten, kollegien en ambtenaren aan de naauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven enz.

BESLUIT van den 16den October 1822, bepalende dat het stelsel van 's Rijks belastingen, gearresteerd bij de wet van den 12den Julij 1821 (Staatsblad n°. 9), en de daarop gevolgde speciale wetten, op den eersten Januarij 1823, zal worden ingevoerd.

WIJ WILLEM, ENZ.

Gelet op art. 1 der wet van den 12den Julij 1821 (*Staatsblad n°. 9*), waarbij is bepaald, dat met den jare 1822 het stelsel van 's Rijks belastingen, zoo en in dier voege zal zijn ingerigt, als bij de voornoemde wet is vastgesteld, en dat wijders, voor zoo verre, door het niet genoegzaam tijdig arresteren der te vervaardigen speciale wetten, aan de voornoemde tijdsbepaling niet mogt kunnen worden voldaan, de termijn tot de gelijktijdige invoering, nader door Ons zal worden vastgesteld;

Overwegende, dat de voorschrevene speciale wetten in den loop van dit jaar zijn gearresteerd, en dat Wij Ons dienvolgens in het geval bevinden, om gebruik te kunnen maken van de voorbehoudende bepaling van art. 1 der gemelde wet, ter vaststelling van den tijd der invoering van het stelsel van belastingen;

Gezien het rapport van Onzen Minister van Staat, belast met de generale directie der ontvangsten, van den 9den dezer, n°. 30^a;

Den Raad van State gehoord;

Hebben besloten en besluiten:

Art. 1. Met den eersten Januarij 1823 zal het stelsel van 's Rijks belastingen, gearresteerd bij de wet van den 12den Julij 1821, en de daarop gevolgde speciale wetten, worden ingevoerd; zullende 's Rijks middelen en regten, op dat tijdstip en vervolgens, worden geheven overeenkomstig de voorschrevene wetten, welke alomme in het Rijk uitvoerbaar zullen zijn.

Art. 2. Op hetzelfde tijdstip van 1° Januarij 1823 zullen de thans nog in werking zijnde wetten en bepalingen op de belas-

ting van het personeel en mobilair en op het regt van deuren en vensters komen te vervallen; wordende de wetten van de verder te vervallene regten en belastingen ingetrokken en buiten werking gesteld, volgens art. 1 der algemeene wet op de regten van in-, uit- en doorvoer, accijnfen en tonnengeld, van den 26sten Augustus II. (*Staatsblad* n°. 38).

Art. 3. Wij behouden Ons voor, zoodanige verdere bepalingen, ten opzichte der invoering van het nieuwe stelsel van belastingen, uit te vaardigen, als noodig zullen worden bevonden.

Onze Minister van Staat, belast met de generale directie der ontvangsten, zal zorg dragen voor de uitvoering van dit besluit, hetwelk in het *Staatsblad* zal worden geplaatst.

Gegeven enz.

*WET van den 19den December, omtrent
de grondbelasting over 1835 (1).*

WIJ WILLEM, ENZ.

Allen, die deze zullen zien of hooren lezen, salut! doen te weten:

Alzoo Wij in overweging genomen hebben, dat het raadzaam is, ten aanzien van den ophef en verdeeling der grondbelasting voor 1835 en vervolgens, zoodanige bepalingen daar te stellen, door welke ook wordt te gemoet gekomen aan ontstane bezwaren en vertoogen omtrent eene algemeene toepassing van het kadaster, zoo is het, dat Wij, den Raad van State gehoord, en met gemeen overleg van de Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

De hoofdfom der grondbelasting wordt, voor 1835 en vervolgens, bepaald op een bedrag van *zeven millioen negen hon-*

(1) Men kan de verordeningen omtrent deze belasting vinden in de *Handleiding tot de kennis van het Nederlandsch Staatsbestuur*, I. D. I. St. p. 306, I. D. II. St. p. 186, II. D. p. 131, III. D. p. 162.

STELSEL VAN 'S RIJKS BELASTINGEN. 23

derd drie en tachtig duizend twee honderd zes en vijftig gulden vier en tachtig cents (f 7,983,256.84).

De gezegde hoofdsom wordt tusfchen de provincien verdeeld, als volgt:

<i>Provincien.</i>	<i>Bedrag.</i>
Noordbrabant.....	f 838,931.20
Gelderland.....	- 782 371.07
Zuidholland.....	- 1,765,708.22
Noordholland.....	- 1,567,431.74
Zeeland.....	- 569,473.91½
Utrecht.....	- 485 773.68
Vriesland.....	- 901,586.04
Overijsfel.....	- 381,696.49½
Groningen.....	- 578,053.86
Drenthe.....	- 112,230.62
	f 7,983,256.84

Het aandeel van iedere provincie zal over de gemeenten en over de eigendommen, in dezelve gelegen, worden omgeslagen in evenredigheid van de belastbare opbrengst, door het kadaster aangewezen.

Lasten en bevelen, dat deze in het Staatsblad zal worden geplaatst, en dat alle ministeriële departementen, autoriteiten, collegien en ambtenaren aan de naauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven enz.

*WET van den 29sten Maart 1833,
houdende de belasting op het per-
soneel.*

WIJ WILLEM, ENZ.

Allen, die deze zullen zien of hooren lezen, salut! doen te weten:

Alzoo Wij in overweging genomen hebben de noodzakelijkheid, om de wet van den 28sten Junij 1822 (*Staatsblad* n°.

15), omtrent de belasting op het personeel, zoowel tot meerdere verzekering der gelijkheid tusschen de belastingsschuldigen, als ter tegemoetkoming in de vermeerderde behoeften van 's Rijks schatkist, door eene andere te doen vervangen;

Zoo is het, dat Wij, den Raad van State gehoord, en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze :

A. ALGEMEENE BEPALING.

Grondslagen der belasting.

Art. 1. De belasting op het personeel zal, te rekenen van den 1sten Mei 1833, geregeld worden naar de volgende zes grondslagen, als :

- 1°. De huurwaarde ;
- 2°. De deuren en vensters ;
- 3°. De haardsteden ;
- 4°. Het mobilair ;
- 5°. De dienstboden en werkboden, en
- 6°. De paarden.

B. OMSCHRIJVING DER GRONDSLAGEN; — HOEGROOTHEID DER BELASTING WEGENS IEDE- REN GRONDSLAG; — BIJZONDERE BEPALINGEN.

I. HUURWAARDE.

Omschrijving der voorwerpen van den eersten grondslag.

Art. 2. § 1. De belasting naar de huurwaarde is verschuldigd ter zake van de bewoning of het gebruik van alle gebouwde eigendommen, met derzelve aanhorige erven en gronden.

§ 2. De aanhorige gronden van ieder perceel zullen, in geen geval, ten hoogerem bedrage bij de berekening der huurwaarde voor de belasting in aanmerking komen, dan

- a. Van tien malen de oppervlakte des perceels, in betrek-

king tot huizen en andere gebouwen in steden en vlekken;

- b. Van vijf malen de oppervlakte des perceels, voor zoo veel de huizen en andere gebouwen in gemeenten ten platten lande betreft;
- c. Van twee bunders, in betrekking tot buitenplaatsen, kasteelen, koepels en tuinhuisen, alle voor zoo ver dezelve niet dienen als *vaste woonplaats*; — maar slechts als *tijdelijk verblijf* der elders gevestigde eigenaars of bruikers, en voor zoo ver de bedoelde uitgestrektheid gronds tot vermaak of ook tot onderhouding des gezins, hetwelk het pand bewoont, is dienende.

Wat de wet door huurwaarde verstaat.

Art. 3. Door huurwaarde wordt, in het algemeen, verstaan de jaarlijkfche onzuivere waarde in huur van de voorwerpen, waarnaar de belasting verschuldigd is.

Dezelve zal worden berekend volgens den gemiddelden huurprijs, dien de voorwerpen waardig zijn, bij vergelijking met andere verhuurde percelen van dezelfde of meest nabijkomende foort in dezelfde gemeente, of, voor zoo veel het platte land betreft, *en* in dezelfde gemeente, *en* in de omliggende gelijkfoortige gemeenten gelegen; de in vergelijking genomen huren verhoogd met alle lasten en belastingen, door de huurders of gebruikers, als zoodanig in geld of geldswaarde, te dragen, en die, naar de wet of plaatselijke reglementen, ten laste der eigenaars zouden moeten komen.

En zal voorts bij de gezegde vergelijking worden gelet op plaatselijke en tijdelijke omstandigheden, mitsgaders op den meer- of mingunstigen stand of gelegenheid der percelen.

De *maand-* of *weekhuren*, die tot vergelijking worden genomen, zullen tot jaarhuren worden herleid, bij middel van vermenigvuldiging der eerste met 10 en der laatste met 33. En wordt te dezen door *maand-* of *weekuur* verstaan alle huur, waarvan de prijs bij de *maand* of bij de *week* moet worden betaald, en tevens het beding met de *maand* of met de *week* eindigt.

De evengemelde evenredigheid in de herleiding zal ook worden in acht genomen bij de toepassing der tariven bij art. 5, § 1, 9, § 2, 12, § 2, 15, lett. a, en 24, § 3, bepaald.

Hoegrootheid der belasting naar de huurwaarde.

Art. 4. Wegens de huurwaarde bedraagt de belasting vijf ten honderd 's jaars.

Uitzonderingen en vrijstellingen.

Art. 5. § 1. De belasting naar de huurwaarde zal niet worden geheven ter zake van woonhuizen, hetzij die in derzelver geheel bij één gezin in gebruik zijn, of ook, in het geval bij § 5 van art. 24 voorzien, door meerderen worden bewoond, mitsgaders ter zake van woningen, afgezonderde gedeelten van een woonhuis zijnde, waarvan de huurwaarde niet hooger is, dan:

Van f 18 in de gemeenten ten platten laude, zoo ook in de steden en vlekken eener bevolking van minder dan 3000 zielen;

” - 21	In de steden en vlekken eener bevolking van	3000 tot beneden de	5000 zielen;
” - 25			8000 ”
” - 29			12000 ”
” - 34			17000 ”
” - 39			24000 ”
” - 44			36000 ”
” - 49			48000 ”
” - 54			48000 zielen en daarboven.

Met betrekking tot de rangschikking der steden en vlekken naar derzelver bevolking, zal, voor de toepassing der bovenstaande bepaling, mitsgaders van al de zoodanigen, in deze wet voorkomende, waarin van *bevolking* van *steden* en *vlekken* de rede is, slechts tot grondslag genomen worden het getal inwoners, hetwelk in de zamengetrokken huizen, of de kom van de stad of het vlek, gevonden wordt, zonder daarbij te voegen de bevolking der huizen, die in de uitgestrektheid der gemeente verspreid zijn, zullende echter deze laatste op zich zelve gerangschikt worden in de klasfe, tot welke de stad of het

vlek, naar de *bevolking* van het geagglomereerde gedeelte derzelve, behoort.

Indien eenig dorp met eene stad of een vlek tot ééne gemeente is vereenigd, zal dat dorp als eene plattelands-gemeente worden beschouwd.

§ 2. Onder de begrooting der huurwaarde zal voorts niet begrepen worden die wegens gebouwen, of gedeelten van gebouwen, erven en gronden, welker duurzame en regtfreekfche bestemming is :

- a. Tot de openbare eeredienst ;
- b. Tot de openbare rijks-, provinciale-, stedelijke-, plaatselijke- of polder-, dijk- en waterschapsdienst ;
- c. Tot akademien, seminarien, athenaeën, gymnasien, kollectien en schoollokalen ;
- d. Tot inrigtingen van verzorging, verpleging of huisvesting van weezen, lijdenden en behoeftigen en bedelaars, voor zoo ver die inrigtingen onder openbaar gezag of beheer staan, of aan diakonien behooren ;
- e. Tot huisvesting van weezen en bedelaars in de gebouwen, daartoe door de maatschappij van weldadigheid bestemd, zoo mede tot werkzalen, magazijnen, slagthuizen en bakkerijen van die maatschappij ;
- f. Tot de werkzaamheden van maatschappijen tot algemeen nut ;
- g. Tot den eigenlijk gezegden landbouw, tot moestuinen, boomgaarden, wijngaarden, bloemtuinen en kruidtuinen van eigenlijke warmoeziers, boom- en wijngaardeniers, boomkweekers, bloemisten en kweekers van geneeskundige kruiden, ieder voor zoo veel hem aangaat, en eindelijk tot broei- en bloemkasten voor eigenlijke warmoeziers en bloemisten ;
- h. Tot stalling van runderen, schapen en allerlei vee, of ook van paarden, wegens welke de belasting naar den *zesden* grondslag, 1ste en 2de klasfe, niet is verschuldigd ;
- i. Tot fabrieken en trafijken en daarbij behorende magazijn-

nen; tot werk- en bergplaatsen van en voor de ambachts- en handwerkslieden, voor zoo veel daarin geen winkel gehouden wordt, of geene goederen of waren worden uitgepakt of uitgestald;

- A. Tot de ontginning van kolen- en andere mijnen, of ook tot vergraving van veen, met derzelver erven of gronden;
- L. Tot eendenkooijen, vischerijen, rookerijen en droogerijen van vleesch en visch.

§ 3. Deze vrijdom zal nimmer mogen worden toegepast voor de huurwaarde van die gedeelten, kamers of vertrekken van de gebouwen, eene der evengemelde bestemmingen hebbende, met derzelver aanhoorigheden, welke, geheel of ten deele, op den duur of tijdelijk, behalve tot die einden, ook tot woning voor de eigenaars of huurders, principalen, professoren, directeurs, leermeesters, ondermeesters, kostleerlingen, opzieners, concierges of gehuwde suppoosten, of tot andere, niet uitdrukkelijk vrijgestelde, einden zijn dienende, of voor zoo verre de tuinen of gronden geheel of ten deele tot vermaak strekken, of de laatste tot huishoudelijk gebruik van evengemelde personen worden gebezigd.

Verminderde belasting.

Art. 6. § 1. De huurkoetsiers, de logementhouders en houders van bijzondere bestedeling-, proveniers-, verbeter- of krankzinnighuizen zullen, wegens de gedeelten van de gebouwen, die uitsluitend, regtsfreeks en op den duur tot uitoefening van hun beroep dienen, zoo mede de kostschoolhouders, wegens de gedeelten, uitsluitend door de kostleerlingen bewoond, voor de huurwaarde belastbaar zijn in evenredigheid van de helft; zullende mitsdien de huurwaarde dier gedeelten op slechts 50 ten honderd worden aangegeven en geschat.

In de termen van voorschrevene mindere belastbaarheid vallen niet de gedeelten der gebouwen, dienende tot het houden van openbare verkooping, tot bad-, koffij-, societeit- en biljardkamers, of tot kolfbanen, zoo ook niet de concertzalen, of zalen, geschikt tot andere vermaken en vertooningen.

§ 2. Desgelijks zullen slechts op 50 ten honderd der huurwaarde aangegeven en geschat worden de pakhuizen, zolders en kelders, dienende tot berging, hetzij van koopwaren, hetzij van voorwerpen tot uitrusting van vaartuigen, mits daarin geene goederen of waren worden uitgepakt of uitgestald, om het even overigens of gezegde pakhuizen, zolders en kelders al dan niet bijzondere percelen vormen.

II. DEUREN EN VENSTERS.

Wegens welke deuren en vensters de belasting is verschuldigd.

Art. 7. § 1. De belasting, naar den *tweeden* grondslag, is verschuldigd wegens al de onmiddellijk in de open of buitenlucht uitkomende deuren en vensters der gebouwen en aanhoorigheden of gedeelten van dezelve, welke van de regeling der belasting, naar den *eersten* grondslag, bij § 2 van art. 5 niet zijn uitgesloten.

§ 2. Voor ieder bewoond gebouw zal, ten minste wegens ééne deur, de belasting verschuldigd zijn, al ware het ook, dat eenige deur, welke tot het gebouw toegang verleent, geplaatst ware in een niet belastbaar gedeelte van hetzelfde.

Hoegrootheid der belasting.

Art. 8. Wegens de deuren en vensters bedraagt de belasting, voor *elke* derzelve:

In de gemeenten ten platten lande, zoo ook in de steden en vlekken, beneden de 3000 zielen bevolking										
										f 0.40
In de steden en vlek.	van	3000	ziel.	tot	ben.	de	8000	-	0.45	
"	"	"	"	"	"	"	8000	"	"	"
"	"	"	"	"	"	"	17000	"	"	17000 - 0.50
"	"	"	"	"	"	"	17000	"	"	24000 - 0.55
"	"	"	"	"	"	"	24000	"	"	36000 - 0.60
"	"	"	"	"	"	"	36000	"	"	48000 - 0.65
"	"	"	"	"	"	"	48000	"	"	en daarboven.... - 0.70

Vrijstellingen en verminderingen.

Art. 9. § 1. De belasting, naar den *tweeden* grondslag, zal niet worden geheven;

- a. Wegens deuren, poorten en vensters, geplaatst in ringmuren, schuttingen en hekken;
- b. Wegens de deuren en vensters in pakhuizen, zolders en kelders, die uitsluitend bestemd zijn en gebezigd worden tot berging, hetzij van koopwaren, hetzij van voorwerpen, tot uitrusting van vaartuigen geschikt, en niet tot winkels of tot magazijnen ter uitstalling of uitpakking van waren;
- c. Wegens de zoogenaamde zolderdeuren;
- d. Wegens deuren van turf-, hout- of kolenhokken, van kasten, van afzonderlijk staande snuivers en bakhuizen, alsmede van bergplaatsen voor tuingereedschappen;
- e. Wegens de lichten, die in of onmiddellijk boven de deuren zijn geplaatst, en slechts dienen tot verlichting der gangen, portalen of winkels, waartoe die deuren onmiddellijken toegang verleen;
- f. Wegens de afzonderlijk staande vensters, die minder dan 30 vierkante palmen in den dag bevatten;
- g. Wegens de deuren en ramen van broei- en bloemkasten, voor zoo veel die kasten tot geene andere einden worden gebezigd.

§ 2. Wanneer een woonhuis met deszelfs aanhoorigheden, in zijn geheel bij één gezin in gebruik zijnde, of ook, in het geval, bij § 5 van art. 24 voorzien, door meerderen bewoond, te zamen niet meer dan vier belastbare deuren en vensters bevat, en de jaarlijksche huurwaarde van zoodanig perceel niet hooger is dan:

Van *f* 20 in de gemeenten ten platten lande, zoo ook in de steden en vlekken eener bevolking van minder dan 3000 zielen,

” - 24	In de steden en vlekken eener bevolking van	}	3000 tot beneden de 5000 zielen,
” - 28			5000 ” ” ” 8000 ”
” - 33			8000 ” ” ” 12000 ”
” - 38			12000 ” ” ” 17000 ”
” - 44			17000 ” ” ” 24000 ”
” - 50			24000 ” ” ” 36000 ”
” - 58			36000 ” ” ” 48000 ”
” - 72			48000 zielen en daarboven,

zal wegens die deuren en vensters de belasting niet zijn verschuldigd; doch is deze vrijstelling niet geldig, in geval dezelfde persoon meer dan één perceel in de gemeente in gebruik heeft, in welke het aantal belastbare deuren en vensters te zamen meer dan vier bedraagt.

§ 3. De bepalingen der voorgaande paragraaf zijn ook van toepassing ten aanzien van zoodanige woningen, afgezonderde gedeelten van een woonhuis zijnde, als welke elk niet meer dan twee belastbare vensters bevatten, en wier jaarlijksche huurwaarde het bij de genoemde paragraaf uitgedrukte bedrag niet overtreft.

III. HAARDSTEDEN.

Omschrijving der voorwerpen van den derden grondslag.

Art. 10. § 1. De belasting naar den *derden* grondslag is verschuldigd ter zake van alle haardsteden, stookplaatsen of vuurhaarden, hoe ook genaamd, onverschillig of daarvan de openingen en de rookuitgangen zijn toegemetseld, of anderzins toegemaakt, of niet, en zich bevindende in de gebouwen en aanhoorigheden of gedeelten derzelve, welke van de regeling der belasting, naar den *eersten* grondslag bij § 2 van art. 5, niet zijn uitgesloten.

§ 2. Twee of meer stookplaatsen, in hetzelfde vertrek aanwezig, door denzelfden schoorsteen haren rookuitgang hebbende, en geene van allen kennelijk bestemd tot verwarming van een ander vertrek, zullen te zamen als ééne haardstede aangemerkt worden.

§ 3. Elke zoodanige werkelijk bestaande opening in glasramen, muren, beschotten en zolderingen, als blijkbaar bestemd en geschikt is tot rookuit- of doorgang van eene haardstede, door middel eener door die opening te leiden pijp of bus, zal mede als haardstede worden aangemerkt, al ware het, dat de stookplaats in een ander vertrek gelegen was; zullende echter, wanneer door de rookbuizen van eene zelfde stookplaats meer dan twee vertrekken mogten worden verwarmd, wegens dezelve de belasting slechts voor twee haardsteden verschuldigd zijn.

Ten aanzien van gebouwen, geheel of ten deele door middel

van hittegeleiders verwarmd wordende, zal, wegens ieder vertrek, alzoo verwarmd, de belasting voor ééne haardstede moeten worden betaald, met uitzondering van die vertrekken, in welke zich eene aan de belasting onderworpenen stookplaats bevindt.

Hoegrootheid der belasting.

Art. 11. De belasting wegens de haardsteden bedraagt jaarlijks :

Voor ééne haardstede	f 0.35	centen.
„ twee haardsteden, <i>elk</i>	0.70	„
„ drie „ „	1.20	„
„ vier „ „	1.80	„
„ vijf en meer haardsteden, <i>elk</i>	2.50	„

Voor de toepassing van bovenstaand tarief zullen de haardsteden afzonderlijk worden geteld in ieder gebouw, met inbegrip van deszelfs aanhoorigheden, of wel in het *gedeelte* van het gebouw met deszelfs aanhoorigheden, bij den belastingsschuldige van den inwonenden eigenaar of uitwonenden eersten huurder in gebruik genomen.

Vrijstellingen.

Art. 12. § 1. De belasting zal niet verschuldigd zijn voor ovens.

§ 2. Wanneer een woonhuis met deszelfs aanhoorigheden, in zijn geheel bij één gezin in gebruik zijnde, of ook, in het geval, bij § 5 van art. 24 voorzien, bij meerderen bewoond, te zamen niet meer dan *vijf* belastbare deuren en vensters bevat; wanneer de jaarlijkse huurwaarde van zoodanig perceel niet hooger is dan :

Van f 25 in de gemeenten ten platten lande, zoo ook in de steden en vlekken eener bevolking van beneden de 3000 zielen;

„ - 30	In de steden en vlekken eener bevolking van	}	3000 tot beneden de 5000 zielen;	
„ - 40			5000 „ „ „ 8000 „	
„ - 45			8000 „ „ „ 12000 „	
„ - 50			12000 „ „ „ 17000 „	
„ - 60			17000 „ „ „ 24000 „	
„ - 70			24000 „ „ „ 36000 „	
„ - 80			36000 „ „ „ 48000 „	
„ - 140			48000 zielen en daarboven.	

en wanneer, eindelijk, in hetzelfde huis niet meer gevonden wordt dan ééne haardstede, zal wegens de zoodanigen de belasting niet zijn verschuldigd; doch is deze vrijstelling niet geldig, ingeval dezelfde perfoon binnen de gemeente nog andere woonhuizen in gebruik heeft, waarin ééne of meerdere haardsteden aanwezig zijn.

§ 3. De bepalingen der voorgaande paragraaf zijn ook van toepassing ten aanzien van zoodanige woningen, afgezonderde gedeelten van een woonhuis zijnde, als welke elk niet meer dan twee belastbare vensters en ééne haardstede bevatten, en wier jaarlijksche huurwaarde het bij die paragraaf uitgedrukte bedrag niet overtreft.

IV. MOBILAIR.

Omschrijving der voorwerpen van den vierden grondslag.

Art. 13. § 1. De belasting naar het *mobilaire* is verschuldigd ter zake van meubelen of het huisraad, den gezamenlijken inhoud des belastingschuldigen uitmakende, en geschikt tot huisfelijk of persoonlijk gebruik.

Daaronder zullen echter niet zijn begrepen:

- 1°. Gereedschappen voor den land- of akkerbouw, de veehoederij of het tuinwerk;
- 2°. Allerlei gedierten;
- 3°. Rijtuigen, sleden, tuigen, zadels, bitten, hoofdstellen, beugels en stalgereedschappen van pikeurs, postmeesters, stalhouders, voerlieden en slepers; — voor zoo ver zij echter rijtuigen of tuigen aan anderen in vaste huur afstaan, moet de belasting daarvan door de gebruikers worden betaald;
- 4°. Zadels, bitten, hoofdstellen, beugels en dergelijke, dienende voor paarden van geestelijken, militairen of ambtenaren, waarvoor geene belasting op het personeel, naar den *zesden* grondslag, verschuldigd is;
- 5°. Fabriek- en trafikgereedschappen met wagens, karren en tuigen;

- 6°. Handwerkgereedschappen;
- 7°. Winkel-, kantoor- en pakhuysgereedschappen, kasten, doozen, kisten, toonbanken, balansen, maten en dergelyken;
- 8°. Kleederen, lijffinnen en verder lijfstoebehooren, daaronder begrepen: parelen, juweelen, zakhorologien, gouden en zilveren werken, welke tot lijffieraad of kleederdragt behooren;
- 9°. Boeken, zee- en landkaarten, prenten, teekeningen en schilderijen, *antiquiteiten*, *medailles* en andere zeldzaamheden, schelpen, vogelen, infekten en andere gedierten *in liquor* of opgezet, anatomische *preparaten*, muzikinstrumenten, fysische, mathematische, optische, chirurgicale en andere instrumenten, en, in het algemeen, alles wat in eenen bepaalden zin tot voortzetting van studien of tot beoefening van kunsten en wetenschappen behoort.

§ 2. Aan de belasting naar den *vierden* grondslag is onderworpen al het mobilair, zich in de gebouwen en aanhoorigheden op den duur of ook tijdelijk bevindende, en onverschillig, wie daarvan eigenaar is.

Hoegrootheid der belasting.

Art. 14. De belasting naar het mobilair zal bedragen *een* ten honderd der waarde van hetzelfde.

Vrijstellingen.

Art. 15. De belasting zal niet verschuldigd zijn:

- a. Wegens het mobilair in percelen van eene mindere huurwaarde dan:

Van f 22 in de gemeenten ten platten lande, en in de steden en vlekken eener bevolking van minder dan 3000 zielen;

„ - 25	In de steden en vlekken eener bevolking van	{	3000 tot beneden de	5000 zielen;
„ - 30			5000	„ „ „ 8000 „
„ - 35			8000	„ „ „ 12000 „
„ - 40			12000	„ „ „ 17000 „
„ - 45			17000	„ „ „ 24000 „
„ - 50			24000	„ „ „ 36000 „
„ - 60			36000	„ „ „ 48000 „
„ - 80			48000 zielen en daarboven;	

- b. Wegens het mobilair in zoodanige gebouwen en gedeelten van gebouwen, welke, volgens art. 5, § 2, niet worden begrepen onder de begrooting der *huurwaarde*, voor zoo veel dat mobilair niet aan de principalen, profesoren, directeurs, leermeesters, ordermeesters, opzieners, concierges of gehuwde suppoosten toebehoort, of bij dezelve in bijzonder gebruik is;
- c. Wegens het mobilair, hetwelk in de winkels, magazijnen of werkplaatfen der vervaardigers, verkoopers of verhuurders van hetzelfde ten verkoop of verhuring gevonden wordt.

V. DIENST- EN WERKBODEN.

Verdeeling der dienst- en werklouen in drie klasfen; — omschrijving van die van elke klasfe.

Art. 16. § 1. Ter regeling der belasting, verschuldigd wegens het houden van dienst- en werkboden, worden deze verdeeld in drie klasfen.

Eerste klasfe.

§ 2. In de eerste klasfe zijn begrepen alle dienstboden, of lieden, gebezigd tot perfoonlijke-, huisfelijke- of staldienst, mitsgaders die, welke tot den staat, stoet of het gevolg van personen of huisgezinnen behooren, onverschillig of zij *al* dan *niet* tevens in het beroep of ambacht, de nering of het bedrijf der belastingfchuldigen worden gebezigd, of zij bij dezelve in-

wonen, dan of zij uitwonen, en in of uit het huis van levensmiddelen worden voorzien, of dat hun kostgeld afzonderlijk wordt betaald of vergoed, en zonder eenige bijzondere bepalingen, hoe ook genaamd, tot uitzondering in aanmerking zullen komen, als daar zijn: hofmeesters, huishoudsters, kamerdienaars, kameniers, koks, keuken-, kinder- en werkmeiden, portiers, lakkeijen, koetsiers, *poltiljons*, voorrijders, rijknechts, stalnechts, jagers, *jockey's* en alle andere knechts en meiden of bedienden, geene uitgezonderd; zoo mede de bedienden van huurkoetsiers of stalhouders, welke bepaalde personen of huizezinnen, als *koetsiers*, bedienen, en de bedienden in societeten.

Tweede klasfe.

§ 3. De *tweede* klasfe bevat de *tuinlieden*, mitsgaders de *tuinknechts*, hetzij in- of uitwonende, nimmer eenig huisfelijk werk verrigtende, en in gestadige dienst, immers doorgaans in de zomermaanden, van ten minste vier dagen 's weeks, van de zoodanigen, wier tuinen zij bewerken, voor zoo verre in die tuinen stookkasten of broeiramen, staande of liggende, worden gebruikt, hetzij voor bloemen, hetzij voor vruchten of moeskruiden.

Bij het in dienst zijn van *onderscheidene* tuinbedienden op eene buitenplaats of tuin als voren, zal steeds *een* derzelve als tuinman worden beschouwd, gelijk ook de eenige tuinbediende als *tuinman* en niet als *tuinknecht* zal moeten worden aangegeven.

Derde klasfe.

§ 4. De *derde* klasfe bevat alle inwonende mannelijke en vrouwelijke werkboden, bedienden, gezellen en leerlingen, die *uitsluitend* worden gebezigd voor de uitoefening van winkel en andere neringen, en van de bedrijven van landbouwer, vee-man, warmoeziers, brood-, koek- of banketbakker, slagter, grutter, stalhouder, logementhouder, tapper, ordinaris-tafelhouder, koffijhuishouder, voerman, bleeker, mandenmaker, boekverkooper, artsenijmenger, wondheeler, mitsgaders alle andere bedrijven, geene fabrieken of trafijken zijnde.

Hoegroothheid der belasting.

Art. 17. Wegens *elk* der dienstboden der drie onderscheidene klasfen zal eene belasting zijn verschuldigd, als volgt:

Eerste klasfe.

Voor één* dienstb., bij denz. perf. of hetz. huisg. in dienst, f	5.00
„ twee „ „ „ „ „ „ „ „	- 15.00
„ drie „ „ „ „ „ „ „ „	- 27.00
„ vier „ „ „ „ „ „ „ „	- 42.00
„ vijf „ „ „ „ „ „ „ „	- 60.00
„ zes „ „ „ „ „ „ „ „	- 81.00
„ zeven „ „ „ „ „ „ „ „	- 105.00
„ acht „ „ „ „ „ „ „ „	- 132.00
„ negen „ „ „ „ „ „ „ „	- 162.00
„ tien „ „ „ „ „ „ „ „	- 195.00
„ elf „ „ „ „ „ „ „ „	- 231.00
„ twaalf „ „ „ „ „ „ „ „	- 270.00

iedereen dienstbode daarboven f 40 00 meer; elken *mannelijken* dienstbode, dienonverminderd, nog f 10.00.

Tweede klasfe.

Wegens elken tuinman	f 15.00
„ „ „ tuinknecht	- 5.00

Derde klasfe.

Wegens elken werkbode.....	f 2.00
----------------------------	--------

Bijzondere bepalingen ten behoeve der landbouwers, logementhouders, enz.

Art. 18. § 1. De belasting, naar de derde klasfe verschuldigd, zal niet worden verhoogd ter zake van de huisfelijke, tuin- of staldiensten, die ten behoeve des gezins verrigt worden door werkboden, in dienst bij landbouwers, veehouders of warmoeziers, mits deze tot den boerenstand behooren, en geen ander beroep of bedrijf uitoefenen, geene tuinen van vermaak, hoven of wandelboschjes hebben van meer dan 30 vierkante roeden groot, en geene rijtuigen houden, welke zelyen, of

waarvan de zitbanken op ijzeren of stalen veren rustende of hangende zijn, en mits de werkboden geene liverei dragen.

Indien deze, als voorwaarden bepaalde, omstandigheden niet te zamen gaan, zal het tarief, voor de eerste klasfe vastgesteld, worden toegepast.

§ 2. Logementhouders, herbergiers, tappers, ordinaris-tafelhouders, koffijhuis- en societeithouders zullen, wanneer zij 3 of 4 personen voor hun bedrijf of voor den landbouw in dienst hebben, wegens één' daarvan, wanneer zij 5, 6, 7 of 8 personen in dienst hebben, wegens twee daarvan, en wanneer zij meer dan acht personen in dienst hebben, wegens drie daarvan, de belasting naar het voor de eerste klasfe bepaalde tarief betalen, doch zonder verhooging wegens de mannelijke dienstboden.

Met deze betaling en die der belasting naar de derde klasfe, wegens hunne overige bedienden verschuldigd, zullen zij volstaan, ook in geval laatstgemelden, ten behoeve des gezins, huisfelijke, persoonlijke of staldiensten verrigten mogten.

Bij het in dienst hebben van slechts één' of twee personen, onverschillig of dezelve al dan niet ook tot huisfelijke, persoonlijk of staldienst worden gebezigd, zal, in allen gevalle, door de gezegde logementhouders, enz., worden volstaan met de betaling der belasting naar de derde klasfe.

Vrijstellingen.

Art. 19. De belasting is niet verschuldigd wegens :

- a. Gouverneurs en gouvernantes, belast met het bestuur en het onderwijs van kinderen, jufvrouwen van gezelschap, secretarissen, rentmeesters, ondermeesters en ondermeesteressen in scholen; doch zullen geene personen, welke dienstboden- of tuinwerk verrigten, hieronder mogen worden betrokken;
- b. Huisbewaarders en huisbewaarsters, enkel bij afwezenheid der bewoners het huis bewarende;
- c. Zoogenaamde oppassers en boodschaploopers, mits geene liverei dragende, niet inwonende bij hen, in wier dienst zij zijn, en tevens meer dan één' afzonderlijk wonenden persoon of gezin bedienende;

- d. Zogende minnen, onverschillig of zij tevens al dan niet tot huisfelijke dienst worden gebezigd ;
- e. Dienstmeisjes der eerste, mitsgaders werkboden der derde klasfe, waarvan blijkt, dat dezelve op primo Mei des jaars, waarover de belasting loopt, hun 15de jaar nog niet, en alle dienst- en werkboden, waarvan blijkt, dat zij op het gezegde tijdstip hun 65ste jaar al reeds hadden bereikt ;
- f. Naaisters en schoonmaaksters, mits niet inwonende en doorgaans niet meer dan drie dagen 's weeks bij denzelfden perfoon of hetzelfde huisgezin dienende ;
- g. Dienst- en werkboden, in alle gestichten van maatschappijen tot algemeen nut, in openbare gestichten van weldadigheid, in akademien, seminarien, athenaeen, collegien, gymnastien en kweekscholen, mits zich niet in dienst van de profesoren, principalen, directeurs, leermeesters, opzieners, concierges of suppoosten in die gestichten of inrigtingen bevindende ;
- h. Dienst en werkboden, welke de hoofden der huisgezinnen, in wier dienst zij zich bevinden, bestaan tot en met den derden graad van verwantschap ;
- i. Werkboden in fabrieken en trafijken, geen dienstbodenwerk verrigende ;
- k. De ééne vrouwelijke dienstbode in dienst van personen, welke vier of meer eigene kinderen bij zich inwonende hebben, en buiten die ééne geene meerdere dienstboden houden.

VI. PAARDEN.

Verdeeling der paarden in zes klasfen ; omschrijving van die van iedere klasfe.

Art. 20. § 1. Ter regeling der belasting, verschuldigd wegens het gebruik van paarden, worden deze verdeeld in zes klasfen ;

Eerste klasfe.

§ 2. De *eerste* klasfe bevat de paarden van gemak of weelde; dat zijn de zoodanigen, welke dienen onder den zadel of gebezigd worden voor rijtuigen, welke, of waarvan de zitplaatfen hangende of rustende zijn op veren of riemen, of ook op andere veerkrachtige of rekkende ligchamen.

Tweede klasfe.

§ 3. De *tweede* klasfe bevat:

- a. De paarden, in voege als bij § 2 omschreven, gebezigd door artfen, officieren van gezondheid, heel- en vroedmeesters, als zoodanig de praktijk werkelijk uitoefenende;
- b. De paarden, welke door geestelijke perfonen, ten platten lande gevestigd, tot vaste kerkelijke dienst van plattelandsgemeenten benoemd of geroepen, en die werkelijk uitoefenende, gebruikt worden voor rijtuigen, welke, of waarvan de zitbanken van ijzeren of stalen veren zijn voorzien;
- c. De paarden, gebezigd voor rijtuigen, als bij § 2 bedoeld, door zoodanige rijks-ambtenaren en militairen, welke, volgens de dienstreglementen, tot het houden van paarden verplicht zijn.

Zullende echter in deze klasfe slechts worden toegelaten *twee* paarden van elk der belastingschuldigen onder *a* — en *een* paard van elk der zoodanigen, als bij *b* en *c* zijn bedoeld.

De meerdere, in voege voormeld gebezigd, zullen in de *eerste* klasfe vallen.

Derde klasfe.

§ 4. Tot de *derde* klasfe behooren de paarden door landbouwende perfonen gebezigd:

- a. Onder den zadel of voor rijtuigen, welke, of waarvan de zitplaatfen op ijzeren of stalen veren rustende of hangende zijn;
- b. Voor rijtuigen, welke, of waarvan de zitbanken niet van ijzeren of stalen veren zijn voorzien, doch welke, of

waarvan de zitbanken op riemen of andere rekkende of verkrachtige lichamen rusten of hangen.

In deze klasfe zullen niet meer worden toegelaten dan *twee* paarden van elken landbouwenden perfoon, ten minfte *tien*, en dan *één* paard van ieder dusdanigen, ten minfte *vier* bunders bouwland in eigen gebruik hebbende, en, wanneer dezelve des winters op eene andere plaats dan des zomers woont, de paarden ook des winters houdende in de gemeente, alwaar het land gelegen is.

Twee bunders wei- of hoogland zullen, ter zake voorschreven, voor *één* bunder bouwland gelden.

De meerdere paarden, in voege voormeld gebezigd, zullen in de *eerste* klasfe vallen, als ook de paarden, hoe anders ook gebezigd, welke worden gespannen voor koetsen of andere rijtuigen, met een' *bok* of eene afzonderlijke zitplaats voor den koetsier.

Vierde klasfe.

§ 5. De *vierde* klasfe bevat alle paarden, voorwerpen zijnde van in huur- of gebruikgeving aan anderen, als daar zijn: de paarden van paarden-postmeesters, verhuurders van rijtuigen, ondernemers van postwagens, stalhouders, voerlieden, pikeurs en andere verhuurders van paarden, tot vervoer van menschen of tot ander perfoonlijk gebruik.

Paarden, als boven, in *vaste* huur of gebruik gegeven, behooren niet tot de *vierde*, maar tot de *eerste* klasfe.

Door *vaste huur* of *gebruik* wordt verstaan, alle in huur- of gebruikgeving bij de week of langduriger tijdvak, of ook op elke andere wijze dan bij de *reis* of *keer* of bij den *dag*, of ook de in huur- of gebruikgeving bij den dag, voor zoo ver deze doorgaans gedurende vier- of meermalen in *ééne* week plaats heeft.

En zal de belasting naar de *eerste* klasfe verschuldigd zijn, om het even of bij de in vaste huur- of gebruikgeving steeds *dezelfde* paarden, dan wel afwisselend het een met het ander, aan denzelfden perfoon of hetzelfde gezin ten gebruike worden verleend.

De belasting wegens de paarden in vaste huur of gebruik, zal door de huurders of gebruikers moeten worden betaald.

Vijfde klasfe.

§ 6. De *vijfde* klasfe bevat de paarden, bestemd en dienende hetzij voor fabrieken, trafijken, bedrijven, neringen, molens, droogmakerijen of anderen werktuigelijken arbeid, hetzij tot weghaling van asch, vuilnis en andere specien, hetzij tot het trekken van fchepen en fchuiten, tot vervoer van personen en *al* of *niet* van goederen *tevens*, hetzij, eindelijk, tot vervoer van personen en goederen; allen voor zoo verre dezelve in het geheel niet onder den zadel of voor rijtuigen, welke, of waarvan de zitbanken van veren of riemen of andere veerkrachtige of rekkende lichamen zijn voorzien, worden gebezigd, en overfchillig overigens, of er *al* dan *niet* vereeniging bestaat van onderscheidene der genoemde wijzen van gebruik, of de paarden al dan niet *tevens* voor den landbouw worden gebruikt, en of dezelve in eigendom of in gebruik zijn bij bijzondere personen of bij gemeenten of corporatien.

Paarden, *uitsluitend* dienende tot het trekken van pinken of ook van fchepen en fchuiten, *enkel* goederen vervoerende, behooren mede in de *vijfde* klasfe; des echter, dat wegens dezelve echter slechts de *helft* der belasting zal verschuldigd zijn.

Zesde klasfe.

§ 7. De *zesde* klasfe bevat al de paarden van *paardenkoo- pers*, onverschillig, welk gebruik zij van die paarden maken mogen, mits dezelve niet verhurende, noch spannende voor rijtuigen, welke, of waarvan de zitplaatfen op ijzeren of ftalen veren rusten of hangen, in welke gevallen zij de belasting zullen moeten voldoen, te weten: in het *eerfte* geval, voor *al* hunne paarden naar de *vierde* klasfe (doch nimmer ten minderen bedrage, dan zij als paardenkoozers zouden verschuldigd zijn), en in het andere geval, voor *ieder* paard, voor rijtuigen, als boven gemeld, gespannen, naar de *eerfte* klasfe, behoudens de verschuldigheid, voor de overige paarden, der belasting als paardenkoozers.

Hoegrootheid der belasting.

Art. 21. De belasting bedraagt jaarlijks:

Eerste klasfe.

Wegens één paard, bij denzelfden perfoon of hetzelfde gezin in gebruik	f 25.00
Wegens twee paarden	- 55.00
„ drie „	- 80.00
En voor ieder paard daarboven	- 40.00

Tweede klasfe.

Wegens het één of elk der twee paarden, in de tweede klasfe kunnende vallen	- 15.00
---	---------

Derde klasfe.

Wegens één paard, bij denzelfden perfoon of hetzelfde gezin in gebruik, en gebezigd als bij § 4 a van art. 20 vermeld	- 10 00
Wegens twee paarden, in gebruik en gebezigd als boven	- 25.00
Wegens één paard, in gebruik als boven, en dienende als bij § 4 b van art. 20 omschreven	- 5.00
Wegens twee paarden, in gebruik en dienende als evengemeld.....	- 16.00

Vierde klasfe.

Wegens elk paard der vierde klasfe.....	- 8.00
---	--------

Vijfde klasfe.

Wegens elk paard der vijfde klasfe	- 3.00
--	--------

Zesde klasfe.

Wegens elk doorgaans gehouden wordend tiental paarden der zesde klasfe; de ontoereikende of overschietende gedeelten van tientallen voor geheele gerekend.....	- 25.00
--	---------

Vrijstellingen.

Art. 22. De belasting is niet verschuldigd wegens:

- a. Zoodanige paarden, welke door officieren der landmagt of schutterij, mitsgaders door burgerlijke ambtenaren, overeenkomstig en ten getale, bepaald bij de dienstreglementen, gehouden worden, voor zoo verre dezelve nimmer worden gebezigd voor rijtuigen, welke, of waarvan de zitbanken hangen of rusten op veren of riemen, of andere veerkrachtige of rekkende lichamen;
- b. De paarden van zoodanige geestelijke personen, welke, ten platten lande gevestigd, tot vaste kerkelijke dienst van plattelandsgemeenten benoemd of geroepen, en die werkelijk uitoefenende, zijn, voor zoo ver die paarden nimmer worden gebezigd voor rijtuigen, welke, of waarvan de zitbanken van ijzeren of stalen veren zijn voorzien. Deze vrijdom bepaalt zich echter, ten aanzien van elk geestelijke, tot één paard;
- c. De paarden, welke het tweede viertal hunner melktanden nog niet geheel hebben verloren, en dus niet kunnen worden geacht boven de 42 maanden oud te zijn;
- d. De paarden, uitsluitend tot den landbouw bestemd, en die nimmer gebruikt onder den zadel of voor rijtuigen, welke, of waarvan de zitplaatsen op veren of ook op riemen of andere rekkende of veerkrachtige lichamen rusten of hangen.

Bijzondere bepaling omtrent de vereischten tot aanspraak op de toekenning van sommige der voorschrevene uitzonderingen en vrijstellingen.

Art. 23. Ten blyke van de wezenlykheid der uitoefening van de beroepen of bedrijven, vermeld bij art. 6, 15, lett. c, 16, § 4, 18, § 2, 20, §§ 3^a, 5, 6 en 7, en ten einde op de toepassing der deswege bepaalde vrijstellingen en verminderingen te kunnen aanspraak maken, zullen de belanghebbenden voor die uitoefening een behoorlijk *patent* moeten hebben aangevraagd (in zoo verre de wet op die belasting hen daarvan niet bepaal-

delijk heeft vrijgesteld), en de uitoefening zelve baarblijkelijk en algemeen bekend moeten zijn.

Door wien de belasting verschuldigd is.

Art. 24. § 1. De belasting is verschuldigd, voor zoo veel de vier eerste grondslagen betreft, door de hoofden der huisgezinnen of de personen, gebruikers der percelen of der afgezonderde gedeelten van dezelve; en, wat de vijfde en zesde grondslagen aangaat, door de hoofden der huisgezinnen of de personen, welke de dienst- of werkboden in dienst en de paarden in gebruik hebben.

§ 2. Afgezonderde gedeelten van percelen zijn:

- a. Zoodanige woon- of andere kelders, pakzolders, boven- en benedenhuizen, of andere kwartieren, welke van den inwonenden eigenaar of eersten huurder worden in gebruik genomen, doch met het door hem bewoonde gedeelte in geene betrekking staan, en eenen afzonderlijken ingang hebben;
- b. Al zulke gedeelten, welke in gebruik genomen worden van den uitwonenden eigenaar, die zelf het gebouw niet mede bewoont of gebruikt.

§ 3. De belasting, naar de vier eerste grondslagen of naar één' of meerdere derzelven verschuldigd, wegens zoodanige gebouwen en aanhoorigheden, of afgezonderde gedeelten derzelven; waarvan de jaarlijksche huurwaarde, zoo als die telkens in het voorgaande jaar tot grondslag der belasting is gesteld geworden, niet bereikt het navolgende bedrag, te weten:

Van f 22 in de gemeenten ten platten lande, zoo ook in de steden en vlekken eener bevolking van beneden de 3000 zielen;

„ - 25 „ - 30 „ - 35 „ - 40 „ - 45 „ - 50 „ - 60 „ - 80	}	In de steden en vlekken eener bevolking van	{	3000 tot beneden de 5000 zielen; 5000 „ „ „ 8000 „ 8000 „ „ „ 12000 „ 12000 „ „ „ 17000 „ 17000 „ „ „ 24000 „ 24000 „ „ „ 37000 „ 36000 „ „ „ 48000 „ 48000 zielen en daarboven,
--	---	---	---	---

gelijk mede (voor zoo veel het dienstjaar 1833 aangaat) van de zoodanigen, voor welke, ter zake van derzelver geringe huurwaarde in 1832, vrijdom van de personele belasting is genoten, zal worden voldaan door den *eigenaar*, behoudens verhaal op de huurders of bruikers, zoo dit laatste niet anders bedongen is.

§ 4. De belasting zal afzonderlijk worden berekend wegens de gebouwen, door den eigenaar zelven gebruikt wordende, en wegens ieder der gebouwen of ieder gedeelte van een gebouw, waarvan hij, in voege bij § 3 vermeld, bij vertegenwoordiging voor den huurder of bruiker, de belasting betalen moet.

De verplichtingen, bij deze wet den huurders of bruikers opgelegd, zullen door den eigenaar worden vervuld, in geval hij, op den voet als voren, voor eerstgemelde moet worden aangeflagd.

§ 5. In het geval dat een eigenaar of eerste huurder van een gebouw, het gebouw zelf mede bewonende, kwartieren, kamers, vertrekken of andere niet afgezonderde gedeelten van hetzelfde aan andere personen in huur of ten gebruike afstaat, zal de belasting, naar de *vier* eerste grondslagen, wegens zoodanig gebouw in deszelfs geheel en wegens al de meubelen, zich daarin bevindende, steeds door hem, inwonenden eigenaar of eersten huurder, aan het Rijk verschuldigd wezen; doch zal hij het regt hebben, om de belasting, in evenredigheid der gedeelten, welke bij de andere personen in huur of gebruik zijn, op dezelve te verhalen, ten zij het tegendeel van dit laatste mogt zijn overeengekomen.

§ 6. Het bedrag der huurwaarde, het aantal deuren en vensters, dat der haardsteden en de waarde van het mobilair van en in gebouwen, door ouders en kinderen of broeders en zusters te zamen bewoond, zal, bij de berekening der belasting, niet voor splitsing vatbaar zijn, evenmin als het aantal hunner dienstboden of paarden.

Desgelijks zal geene splitsing kunnen worden bewerkstelligd in het aantal dienstboden en paarden, welke door denzelfden belastingsschuldige in verschillende gemeenten worden gehouden.

§ 7. Vreemdelingen binnen dit Rijk, gedurende vier ach-

tereenvolgende maanden, verblijf hebbende, zijn, op gelijken voet als deszelfs ingezetenen, der belasting onderhevig, ook ter zake hunner dienstboden en paarden.

§ 8. De aanslagen op de kohieren zullen in hun geheel verschuldigd zijn door de aangeslagenen of derzelver erfgenamen. Zij zullen geen regt van verhaal hebben op een' derden persoon, bij verandering van woning, verkoop van meubelen of paarden, of in alle andere gevallen, waarin zoodanig regt bij deze wet niet uitdrukkelijk wordt toegekend, behoudens echter het vermogen der belanghebbenden, om deswege anders overeen te komen.

Waar ter plaatse de belasting is verschuldigd.

Art. 25. Voor zoo veel de vier eerste grondslagen betreft, is de belasting verschuldigd in de gemeente, waar de percelen zijn gelegen, en wat de vijfde en zesde aanbelangt, daar, waar de houders der dienstboden en de eigenaars of bruikers der paarden op den 15den Mei des jaars hun wettig domicilium hebben.

Belasting voor het volle jaar.

Art. 26 § 1. De dienstjaren, ter zake van de personele belasting, worden gerekend in te gaan met den 1sten Mei van elk jaar, en te eindigen met den 30sten April van het volgende.

De belasting, wegens de zes grondslagen, is voor het volle jaar verschuldigd ter zake van al de voorwerpen, die op den 15den Mei des jaars in bezit, gebruik of dienst waren, onverminderd het bepaalde bij art. 45, § 4.

§ 2. Met betrekking tot de vier eerste grondslagen wordt verstaan, dat, indien de woningen geheel of gedeeltelijk gemeubeld zijn, zulks dezelve zal doen beschouwen als in werkelijk gebruik te wezen, onverminderd het bepaalde bij art. 45, § 3.

Indien echter een huis alleen door een huisbewaarder, geen dienstbode zijnde, bewoond wordt, en geene andere meubelen bevat, dan welke diens eigendom zijn en tot zijn personeel gebruik verstrekken, zal alleen wegens dat gedeelte van het gebouw, hetwelk door den huisbewaarder wordt bewoond of gebruikt, de belasting naar de vier eerste grondslagen door hem verschuldigd zijn.

Belasting naar tijdsgelang.

Art. 27. § 1. Zoo wanneer een perceel, hetwelk op den 15den Mei niet in gebruik was, of ook een woonhuis, op hetzelfde tijdstip, enkel en op den voet, bij de laatste zinsnede van art. 26, § 2 bepaald, door eenen huisbewaarder bewoond zijnde, gedurende den loop des dienstjaars betrokken, in gebruik genomen, of van mobilair voorzien wordt, zal de belasting, volgens de vier eerste grondslagen, naar de hierboven bepaalde regelen deswege moeten worden voldaan, doch slechts naar gelang van dat gedeelte des dienstjaars, hetwelk op het tijdstip der in gebruikneming, betrekking of meubeleering overig blijft.

§ 2. In geval de belastingschuldige, welke zoodanig perceel, als bij § 1 bedoeld, aanvaardt, in het dienstjaar bereids wegens een ander perceel was aangeslagen, en hij dit tot dien tijd toe door hem gebruikte perceel verlaat, met wegvoering van alle roerende goederen, hoe ook genaamd, en zonder achterlating van huisbewaarder of van andere personen in zijne dienst, zal het bedrag van den te zijnen name op het kohier gebragten aanslag, voor al de vier bedoelde grondslagen gezamenlijk, en in evenredigheid van het nog te verlopen tijdvak, worden afgetrokken van dat des, op den voet als boven, te doenen aanslags, zonder dat, indien deze aanslag minder bedraagt dan den vroegeren, er eenige ontheffing zal kunnen worden gevorderd.

§ 3. De uitbreiding, vermeerdering, verwisseling of aanschaffing van belastingvoorwerpen der vier eerste grondslagen, na den 15den Mei, zal, behalve in de gevallen, bij § 1 en 2 hierboven vermeld, geen grond geven tot eenen nieuwen of verhoogden aanslag in den loop des dienstjaars.

§ 4. Ter zake van zoodanige voorwerpen der vijfde en zesde grondslagen, als na den 15den Mei in dienst of gebruik genomen of aangechaft worden, zal de belasting, naar gelang van den nog overigen tijd des dienstjaars, zijn verschuldigd; met dien verstande, dat geene verwisseling van dienstboden of paarden met andere, waarvoor geene hoogere regten verschuldigd zijn, op zich zelve, tot het nogmaals aanslaan van denzelfden belastingschuldige zal kunnen aanleiding geven.

§ 5. Het aanwenden tot belastbaar gebruik van zoodanige voorwerpen van de *vijsde* en *zesde* grondslagen, als aanvankelijk tot onbelastbare einden aangelegd of gebezigd waren, zal met aanschaffing worden gelijk gesteld, zoo mede, wat aangaat de paarden, derzelve geheel verlies van het tweede viertal hunner melktanden, in den loop des jaars.

§ 6. Naar gelang de omstandigheden eens belastingschuldigen, in den loop des dienstjaars, met betrekking tot deszelfs voorwerpen van de *vijsde* en *zesde* grondslagen veranderen, zulks, dat, volgens de tariven van art. 17 en 21, de *opklimming* der belasting te zijnen aanzien toepasselijk zoude worden, zal, ook wegens de dienstboden en paarden, aanvankelijk gehouden, die verhooging voor den nog overigen tijd des dienstjaars zijn verschuldigd.

Deze bepaling is mede van toepassing in betrekking tot de paarden, bij het opkomen van de omstandigheden, aan het einde van § 7 van art. 20 vermeld.

§ 7. Paarden, bij verschillende personen of gezinnen in gebruik, zullen, in geval die gelijktijdig voor een zelfde rijtuig worden gespannen, hem, die zulks doet, of wel den eigenaar of bruiker des rijtuigs, ter zake van het grooter aantal paarden, hetwelk door hem *alzo*o mogt zijn gebezigd, dan waren aangegeven, mede aan de *opklimming* der belasting, naar § 6, doen onderwerpen.

§ 8. Hooger belastbaar gebruik van dienst- en werkboden of paarden, aanvankelijk minder belastbaar, zal de verplichting tot eene evenredige verhooging der belasting voor den nog overigen tijd des dienstjaars ten gevolge hebben.

§ 9. De tijd, waarover de belasting loopt, zal, in betrekking tot al de grondslagen, worden berekend bij vierendeelen jaars, op het dienstjaar overschietende, zonder dat een vierendeeljaars worden beschouwd de tijdvakken, aanvangende met 1°. Mei, 1°. Augustus, 1°. November en 1°. Februarij.

C. BESCHRIJVING EN AANSLAG.

Algemeene bepaling.

Art. 28. § 1. De huurwaarde en het aantal deuren en vensters en haardsteden, mitsgaders het aantal en de klasfe der

dienst- en werkboden en paarden, zullen, tot de regeling der belasting, in voege als hierna bepaald, door de belastingsschuldigen zelve moeten worden opgegeven.

§ 2. Zoodanige belastingsschuldigen echter, welke in de eigene schatting der huurwaarde of telling der deuren en vensters of haardsteden zwaarigheid vinden, zullen de bevoegdheid hebben te verzoeken, dat die schatting of telling te hunnen koste geschiede door de Rijks schatters, volgens art. 29, § 1, te benoemen.

§ 3. Gelijke bevoegdheid, als bij § 2 vermeld, wordt aan de belastingsschuldigen toegekend, met betrekking tot het mobilair.

Voor zoo verre zij van die bevoegdheid geen gebruik verkiezen te maken, zal de waarde van het mobilair op den voet van het onderstaande tarief berekend worden, in evenredigheid der huurwaarde van het perceel of de percelen, met deszelfs of derzelve aanhoorigheden, die van de regeling der belasting naar den *eersten* grondslag, volgens art. 5, § 2, niet zijn ingefloten, en waarin zich het mobilair bevindt, onder uitzondering evenwel der huurwaarde van *pakhuizen, zolders en kelders*, die uitsluitend bestemd zijn en gebezigd worden tot berging, hetzij van koopwaren, hetzij van voorwerpen, tot uitrusting van vaartuigen geschikt, en niet tot winkels of tot magazijnen ter uitstalling of uitpakking van waren; om het even overigens of gezegde pakhuizen, zolders en kelders al dan niet bijzondere percelen vormen.

1880		1881		1882	
Year	Month	Year	Month	Year	Month
1880	Jan	1881	Jan	1882	Jan
1880	Feb	1881	Feb	1882	Feb
1880	Mar	1881	Mar	1882	Mar
1880	Apr	1881	Apr	1882	Apr
1880	May	1881	May	1882	May
1880	Jun	1881	Jun	1882	Jun
1880	Jul	1881	Jul	1882	Jul
1880	Aug	1881	Aug	1882	Aug
1880	Sep	1881	Sep	1882	Sep
1880	Oct	1881	Oct	1882	Oct
1880	Nov	1881	Nov	1882	Nov
1880	Dec	1881	Dec	1882	Dec

Maatstaf van vermenigvuldiging.	1ste KLASSE.	2de KLASSE.
	Steden en vlekken van 48000 zielen bevolking en daarboven.	Steden en vlekken van 36000 tot 48000 zielen bevolking.
1 maal.	van f 80 tot ben. f 140	van f 60 tot ben. f 80
2 "	" - 140 " " - 220	" - 80 " " - 120
3 "	" - 220 " " - 340	" - 120 " " - 180
4 "	" - 340 " " - 500	" - 180 " " - 260
5 "	" - 500 " " - 700	" - 260 " " - 370
6 "	" - 700 " " - 1000	" - 370 " " - 500
7 "	" - 1000 " " - 1400	" - 500 " " - 700
8 "	" - 1400 " " - 1800	" - 700 " " - 1000
9 "	" - 1800 " " - 2500	" - 1000 " " - 1500
10 "	" - 2500 " " - 3400	" - 1500 " " - 2200
11 "	" - 3400 " " - 4500	" - 2200 " " - 3000
12 "	" - 4500 en hooger.	" - 3000 en hooger.

Maatstaf van vermenigvuldiging.	6de KLASSE.	7de KLASSE.
	Steden en vlekken van 8000 tot 12000 zielen bevolking.	Steden en vlekken van 5000 tot 8000 zielen bevolking.
1 maal.	van f 35 tot ben. f 45	van f 30 tot ben. f 40
2 "	" - 45 " " - 60	" - 40 " " - 50
3 "	" - 60 " " - 80	" - 50 " " - 70
4 "	" - 80 " " - 120	" - 70 " " - 100
5 "	" - 120 " " - 150	" - 100 " " - 140
6 "	" - 150 " " - 210	" - 140 " " - 180
7 "	" - 210 " " - 320	" - 180 " " - 240
8 "	" - 320 " " - 450	" - 240 " " - 350
9 "	" - 450 " " - 600	" - 350 " " - 500
10 "	" - 600 " " - 800	" - 500 " " - 700
11 "	" - 800 " " - 1000	" - 700 " " - 900
12 "	" - 1000 en hooger.	" - 900 en hooger.

3de KLASSE.	4de KLASSE.	5de KLASSE.
van f 50 tot ben. f 70	van f 45 tot ben. f 60	van f 40 tot ben. f 50
" - 70 " " - 90	" - 60 " " - 80	" - 50 " " - 70
" - 90 " " - 130	" - 80 " " - 110	" - 70 " " - 90
" - 130 " " - 170	" - 110 " " - 150	" - 90 " " - 130
" - 170 " " - 250	" - 150 " " - 210	" - 130 " " - 165
" - 250 " " - 350	" - 210 " " - 300	" - 165 " " - 240
" - 350 " " - 500	" - 300 " " - 450	" - 240 " " - 380
" - 500 " " - 700	" - 450 " " - 600	" - 380 " " - 520
" - 700 " " - 1000	" - 600 " " - 800	" - 520 " " - 700
" - 1000 " " - 1400	" - 800 " " - 1100	" - 700 " " - 900
" - 1400 " " - 2000	" - 1100 " " - 1500	" - 900 " " - 1200
" - 2000 en hooger.	" - 1500 en hooger.	" - 1200 en hooger.

8ste KLASSE.	9de KLASSE.	10de KLASSE.
van f 25 tot ben. f 30	van f 22 tot ben. f 25	van f 22 tot ben. f 25
" - 30 " " - 40	" - 25 " " - 30	" - 25 " " - 30
" - 40 " " - 60	" - 30 " " - 40	" - 30 " " - 35
" - 60 " " - 80	" - 40 " " - 60	" - 35 " " - 45
" - 80 " " - 110	" - 60 " " - 80	" - 45 " " - 60
" - 110 " " - 160	" - 80 " " - 120	" - 60 " " - 80
" - 160 " " - 220	" - 120 " " - 180	" - 80 " " - 110
" - 220 " " - 310	" - 180 " " - 225	" - 110 " " - 180
" - 310 " " - 400	" - 250 " " - 330	" - 180 " " - 270
" - 400 " " - 550	" - 330 " " - 450	" - 270 " " - 400
" - 550 " " - 750	" - 450 " " - 650	" - 400 " " - 550
" - 750 en hooger.	" - 650 en hooger.	" - 550 en hooger.

§ 4. Zoodanige belastingschuldigen, welke, meer dan één in gebruik hebbende, wegens één of meer daarvan het mobilair op den voet van voornoemd tarief zouden willen aangeven, en voor de overige taxatie vragen, zullen verplicht zijn eerstgemelde aangifte te bewerkstelligen, ten aanzien van dat perceel of die percelen, waarvan de huurwaarde het meeste bedraagt.

§ 5. In den loop des jaars 1833, en wijders zoo dikwijls zulks noodzakelijk wordt geoordeeld, zal, van regeringswege, door de, volgens art. 29, § 1, te benoemen schatters, voor rekening des Rijks, eene algemeene opneming geschieden van de voorwerpen der 2de en 3de grondslagen.

Benoeming van schatters.

Art. 29. § 1. Tot het werk der schattingen, tellingen en herzieningen zal, van 's Rijks wege, benoemd worden een genoegzaam aantal deskundige personen.

§ 2. Ieder gemeentebestuur in de zijne benoemt desgelijks een toereikend aantal bekwame personen, om als tegenschatters van de zijde der belastingschuldigen te dienen, ingeval van herziening, achterevolgens het bepaalde bij art. 32, § 2, van het aangegeven bedrag der huurwaarde of aantal deuren en vensters of haardsteden.

§ 3. De derde schatter, welke, ingeval van verschil van gevoelen, tusschen de Rijks-schatters onderling, of tusschen den Rijks-schatter en den tegenschatter, in voege als bij art. 33 hierna vermeld, zal werkzaam zijn, wordt door den kantons- of nog bestaande vrederegter benoemd, en zal die benoeming *kosteloos* geschieden.

§ 4. De Rijks-schatters, tegenschatters en derde schatters worden jaarlijks bij hunne aanstelling, en alvorens tot de hen opgedragen werkzaamheden over te gaan, door den kantons- of vrederegter beëdigd; die beëdiging zal mede *kosteloos* plaats hebben.

§ 5. De tijd, binnen welken, en de wijze, waarop het werk der herzieningen zal moeten worden verrigt, worden door den Koning bepaald.

Uitreiking der beschrijvingsbiljetten.

Art. 30. § 1. Voor ieder dienstjaar, te beginnen met 1833, zullen de ontvangers der directe belastingen, ieder in zijne gemeente, en onder toezigt des controleurs dier belastingen, aan de woningen van alle ingezetenen in perfoon bezorgen, of door eenen gemagtigde doen bezorgen een beschrijvingsbiljet, bevattende eene beknopte opgave van de voornaamste bepalingen der wet en der door haar aan de belastingsschuldigen opgelegde verplichtingen, en geschikt tot aangifte, bij wijze van antwoord op de vragen, daarbij, overeenkomstig het achter deze wet gevoegde formulier, voorgesteld, bijzonderlijk van het bedrag der huurwaarde, het aantal deuren en vensters en haardsteden, mitsgaders van hun verlangens, om de waarde van hun mobilair bepaald te zien op den voet des tariefs, bij art. 28, § 3, vastgesteld, of wel tot het vragen van schatting en telling dier voorwerpen, op den voet als bij § 2 en 3 van art. 28 bepaald; van het aantal en de klasse der in dienst of in gebruik gehoudene dienst- en werkboden en paarden; alles voor zoo verre, wegens ieder die voorwerpen, de belasting op den 1sten Mei des jaars was verschuldigd, en met aanwijzing van alle zoodanige verdere bijzonderheden, als waarvan de kennis, volgens de bepalingen dezer wet, wordt vereischt tot regeling der verschuldigde belasting.

§ 2. De tijd der uitreiking van de beschrijvingsbiljetten zal door het gemeentebestuur vooraf worden bekend gemaakt, en verblijft de beschikking deswege aan iederen Gouverneur in zijne provincie.

Gelijktijdig met voorschrevene bekendmaking zal het gemeentebestuur de ingezetenen verwittigen van de namen der personen, welke, ingevolge art. 29, § 2, door hetzelfde als tegenschatters zijn benoemd.

§ 3. Een iegelijk, aan wiens woning een biljet als voren is bezorgd, zal gehouden zijn, de daarbij voorgestelde vragen behoorlijk, stellig en zonder eenige voorbehouding te beantwoorden.

Ingeval iemand wegens meer dan één perceel in dezelfde gemeente de belasting verschuldigd is, zal hij, wegens ieder dier

percelen, de opgaven, betrekkelijk de huurwaarde, deuren en vensters, haardsteden en mobilair, afzonderlijk doen.

Bijaldien in een perceel begrepen zijn een woonhuis of woning, en zoodanig pakhuis, zolder of kelder, als bij art. 6, § 2, en bij art. 28, § 3 dezer wet is bedoeld, behoort de huurwaarde van het woonhuis of de woning en die van het pakhuis, den zolder of kelder afzonderlijk te worden opgegeven.

Het zal een ieder, voor 1834 en volgende jaren, vrijstaan, zich, betrekkelijk de drie eerste grondslagen, te gedragen aan den aanslag van het vorige jaar, zonder dat zulks evenwel zal kunnen verhinderen het gelasten eener herziening, volgens art. 32.

Zij, welke personen bij zich hebben inwonen, buiten hun eigen huisgezin, en dienst- en werkboden, zullen gehouden zijn, daarvan bij het beschrijvingsbiljet opgave te doen, op eene boete van *tien* gulden.

Het biljet, in voege voormeld, behoorlijk ingevuld, zal bij de ophaling, die na verloop van *acht* dagen na de uitreiking zal plaats hebben, aan den ontvanger of zijn' gemagtigde, tegen behoorlijk bewijs, worden teruggegeven.

§ 4. Zij, welke, bij het bezorgen der biljetten, of ook bij het terughalen van dezelve, mogten zijn overgeslagen, zullen zich, in geen geval, mogen beroepen op zoodanig verzuim, maar integendeel gehouden zijn, om de vereischte en behoorlijk ingevulde verklaringen vóór of uiterlijk op den 31sten Mei in te dienen, ten kantore des ontvangers, alwaar de biljetten ter invulling steeds verkrijgbaar zullen zijn.

§ 5. Een ieder is gehouden, de te doene aangiften met zijne handteekening te bekrachtigen.

§ 6. Ingeval iemand betuigt niet te kunnen schrijven, zal de ontvanger of zijn gemagtigde, des gevraagd, de invulling in deszelfs naam, en zonder daarvoor eenige betaling te kunnen eischen, verrigten, met vermelding der redenen waarom; en zal de aangifte door den ontvanger of deszelfs gemagtigde, in tegenwoordigheid van een' derden persoon en met en benevens dezen, worden geteekend, na voorafgaande voorlezing.

§ 7. De belastingschuldigen zullen de door hen, in betrekking tot de belasting op het personeel, te doene aangiften, in

het algemeen, behooren in te leveren in die gemeenten, alwaar de belasting is verschuldigd.

Denzulken, echter, wier belastingsvoorwerpen, naar de vier eerste grondslagen, alle of gedeeltelijk gelegen zijn of zich bevinden in eene andere gemeente dan die, waarin zij hun verblijf hebben, zal het *vrijstaan*, de aangifte voor alle dezelve, mits alsdan voor elke gemeente afzonderlijk, ter plaatse hunner woning of van hun verblijf te bewerkstelligen.

Zoo wanneer paarden der *vierde* klasse door eenzelfden belastingschuldige in verschillende gemeenten worden gehouden, zal hij in *elk* van deze het aldaar gehouden wordend aantal *behooren* aan te geven.

De, in voege bij de twee vorige zinsneden vermeld, in te dienen aangiften, zullen door den ontvanger worden overgemaakt aan hunne ambtgenooten in de gemeenten, alwaar, volgens art. 25, de belasting moet worden betaald.

Werkzaamheden van het hoofd des gemeentebestuur en van den controleur, betrekkelijk de aangiften van de vier eerste grondslagen.

Art. 31. § 1. De ingevulde beschrijvingsbiljetten zullen, voor zoo veel de *vier* eerste grondslagen aangaat, worden opgenomen, onderzocht en beoordeeld door het hoofd des gemeentebestuur, of door een uit dat bestuur door hem aangewezen lid, met en benevens den controleur der directe belastingen, aan welke gezamenlijk de regeling der belasting, naar de *vier* eerste grondslagen, wordt opgedragen.

§ 2. Ter regeling der belasting wegens de *vier* eerste grondslagen, zullen de verklaringen der belastingschuldigen, deswege in de bij § 1 bedoelde biljetten voorkomende, gevolgd en de regten dienovereenkomstig op de kohieren uitgetrokken worden, behoudens de bepalingen, in de twee volgende artikelen vervat.

Vervolg van het voorgaande artikel.

Art. 32. § 1. Na afloop van het onderzoek, bij § 1 van het vorige artikel vermeld, zal de commissie de navolgende lijsten opmaken, als:

- a. Van de belastingschuldigen, welke schatting of telling der belastingsvoorwerpen hebben verlangd ;
- b. Van zoodanige belastingschuldigen, als welker, bij de beschrijvingsbiljetten gedane opgaven der commissie, voorkomen geheel of gedeeltelijk niet overeenkomstig de waarheid te zijn, of te moeten worden herzien ;
- c. Van de zoodanigen, welke in het geheel geene beschrijvingsbiljetten voor de vier eerste grondslagen behoorlijk ingevuld hebben ingeleverd, offchoon zij werkelijk belastbaar zijn ;
- d. Van de zoodanigen, die, meer dan één perceel in de gemeente in gebruik hebbende, dezelve niet allen bij het biljet hebben opgegeven, en dezulken, welker aangifte uit eenigen anderen hoofde gebrekkig geoordeeld is.

§ 2. De gezegde lijsten zullen door de commissie worden geteekend en daarna gegeven aan de schatters, ten einde door deze de gevraagde of noodig geoordeelde schattingen, tellingen en herzieningen der belastingsvoorwerpen geschieden, overeenkomstig de bepalingen dezer wet, en wel van die belastingschuldigen, onder *a*, *c* en *d* van § 1 genoemd, door zoodanigen uit de Rijks-schatters en den tegenschatter, welke door den belastingschuldige zelven zal moeten worden aangewezen binnen drie dagen, na daartoe, van wege gezegde commissie, ontvangene sommatie, en, bij ontstentenis, hiervan door de commissie zelve ambtshalve zal worden benoemd.

Schattingen en tellingen.

Art. 33. § 1. De schattingen, tellingen en herzieningen zullen steeds door *twee* personen gezamenlijk geschieden.

In geval de twee schatters in gevoelen verschillen ten aanzien van de waarde of het getal der door hen te schatten of te tellen voorwerpen, zal een *derde* schatter, gezamenlijk met hen, de schatting of telling doen, en bijaldien deze drie schatters alsdan nog niet bij meerderheid kunnen beslissen, zal de schatting of telling gelden, welke (iederem grondslag, waaromtrent men verschildt, afzonderlijk genomen) noch de hoogste noch de laagste is.

§ 2. Een iegelijk is verplicht, aan de schatters, met het doen der schattingen, tellingen en herzieningen belast, op iederen werkdag, van des morgens 8 ure tot zonnen-ondergang, den vrijen toegang tot de panden, bij hem bewoond, of tot de bij hem in gebruik zijnde gedeelten van gebouwen, vertrekken, enz., te verleenen, ter verrigting van den hun opgelegden arbeid, zoo mede, om hun de daartoe noodige aanwijzingen te doen. De gebrekige in dezen zal verbeuren eene boete van *f* 25, en zal in dit geval, waarvan door schatters proces-verbaal zal moeten worden opgemaakt, de opneming geschieden met behulp des kantons- of nog bestaanden vrederegters.

De toegang tot de huizen der belastingschuldigen, ter *herziening* van het aangegeven bedrag der huurwaarde, of het aantal deuren en vensters of haardsteden, zal den schatteren niet langer zijn vergund, dan *twee* maanden na het executoir-verklaren des kohiers, waarin de belastingschuldige, naar aanleiding der gedane aangifte, is begrepen, en zal dezelve niet meer dan twee malen, binnen voorschreven tijd, behoeven te worden gedood, anders dan tot het voltoojen eener bereids aangevangene herziening.

§ 3. Voor zoodanige belastbare percelen, welke bevonden worden, in betrekking tot de *vier* eerste grondslagen, geheel te zijn verzwegen, zullen de schatters het mobilair in allen gevalle bepalen, bij vermenigvuldiging van het bedrag der huurwaarde, op den voet des tariefs, bij art. 28, § 3, vastgesteld.

De gedane schattingen en tellingen voor de vier eerste grondslagen strekken ten grond voor de bepaling der belasting, en, zoo veel des noods, ook der boeten.

Art. 34. § 1. Van de uitkomsten der gedane schattingen en tellingen, bij art. 32, § 1, lett. *a*, vermeld, zullen *lijsten*, en van die, lett. *b*, *c* en *d* opgenoemd, *procesfen-verbaal* worden opgemaakt.

§ 2. De gezegde lijsten zullen dienen tot grondslag van de aanslagen op de kohieren, en de procesfen-verbaal voor de aanslagen en bijbetalingen, alsmede voor de regtsvordering, en tot regeling, door de regtbanken, der boeten.

§ 3. In geen geval zal de eenmaal door schatters gedane schatting of telling, in of over het dienstjaar, waarvoor deze is geschied, aan een nader onderzoek onderworpen wezen. Desniettemin zal men, tot herstel van begane abuizen of misstellingen in de schattingen of tellingen, op aanvraag der belastingsschuldigen gedaan, zich kunnen vervoegen tot het departement van financiën.

Boeten ter zake van verkorting van 's Rijks regten wegens de vier eerste grondslagen.

Art. 35. § 1. De belastingsschuldigen, welke, bij de achtervolgens art. 34 hierboven, door de schatters verrigte werkzaamheden, bevonden worden, zich aan *te geringe* aangave van de huurwaarde of van het aantal deuren en vensters of haardsteden, te hebben schuldig gemaakt, zullen deswege, onverminderd hunne onderworpenheid aan het evenredig meerder bedrag der belasting, in hoofdsom en opcenten, waaronder die wegens het mobilair, voor zoo ver de waarde daarvan volgens de huurwaarde is gesteld, verschuldigd zijn eene boete, welke, wegens ieder' der grondslagen, waarvoor de aangifte te gering bevonden is, en voor ieder perceel afzonderlijk berekend, zal bedragen als volgt, te weten:

Wanneer de belasting wegens de meer bevondene waarde of voorwerpen, dan door den belastingsschuldige waren aangegeven, *een achtste* of daarboven, doch beneden *een vierde* der belasting, die, naar de aangifte zoude verschuldigd zijn, beloopt, *tweemaal zoo veel* als de belasting in hoofdsom en opcenten over dat meerdere;

Wanneer het verschil *een vierde* of meer, doch minder dan *de helft* beloopt, *viermaal zoo veel*, en bij nog grooter verschil *zesmaal zoo veel*.

§ 2. In geval bij zoodanige afzonderlijke opgave van eene *woning* of *woonhuis* en van een *pakhuis*, *zolder* of *kelder*, als bij § 3 van art. 30 bedoeld, de huurwaarde van het woonhuis of der woning met de aanhoorigheden *te laag* mogt zijn gesteld, zal de boete volgens § 1 verschuldigd zijn, zonder dat de opgave van eene te hooge huurwaarde van het pakhuis, den zolder of den kelder als verchooning zal kunnen dienen.

§ 3. In het geval, dat een belastingsschuldige, een zelfde perceel, als in het onmiddellijk voorafgaande jaar in gebruik hebbende, deszelfs opgave voor dat perceel, voor zoo veel de huurwaarde, deuren en vensters of haardsteden betreft, niet zal hebben gedaan beneden de laatste schatting of telling, onder het beheer dezer wet, door schatters bewerkstelligd, en het perceel, sedert die schatting of telling, door vertimmering, vergrooting of anderzins, geene, tot hoogere schatting of telling grond gevende, verandering blijkt te hebben ondergaan, zal hij, wanneer de schatting of telling, bij herziening in het loopende jaar, eene hoogere huur of een grooter aantal deuren en vensters of haardsteden mogt aanwijzen, alleen de bijbetaling der belasting, en geene boete noch kosten verschuldigd zijn.

Deze bepaling echter zal eerst met het dienstjaar 1834 beginnen van toepassing te wezen.

§ 4. De zoodanigen, welke, met betrekking tot al hunne percelen in de gemeente, tot eenige derzelve, of tot het eenige, waarvoor zij de belasting verschuldigd zijn, wegens huurwaarde, deuren en vensters, haardsteden of mobilair, *geheel* nalatig zijn gebleven in het doen der van hen gevorderde aangifte, zullen, onverminderd hunne gehoudenheid tot betaling der verschuldigde belasting, wegens die nalatigheid eene boete moeten voldoen, gelijkstaande met *achtmaal* het bedrag der belasting, in hoofdsom en opcenten, voor de niet aangegevene grondslagen.

§ 5. De gezamenlijke boete, door een' belastingsschuldige, volgens § 1 of § 6 van dit artikel, te betalen, zal nimmer minder bedragen dan *drie* gulden, behalve de opcenten, in eene en dezelfde gemeente.

§ 6. In geval een belastingsschuldige, welke naar de bevoegdheid, hem bij art. 28, § 3, toegekend, schatting der waarde van zijn mobilair gevraagd heeft, bevonden wordt één of meerdere voorwerpen daarvan te hebben verdonkerd of aan de schatting onttrokken, zal de zoodanige, onverminderd de verschuldigde belasting, ter zake van de waarde dier voorwerpen, in hoofdsom en opcenten het *twintig* dubbel derzelve belasting als *boete* moeten betalen; wanneer echter die waarde niet meer dan *een twintigste* van het *geheel* der geschatte mobiliare waarde be-

draagt, zal met de bijbetaling der belasting deswege worden volstaan.

§ 7. Zoo wanneer er eenige schatting, telling of herziening, in de gevallen, bij §§ 1, 4 en 6 bedoeld, den perfoon, met betrekking tot wiens belastingsvoorwerpen dezelve verrigt is, aan de bijbetaling van regten, of wel aan de belasting onderwerpt, zullen de kosten dier schatting, telling of herziening voor zijne rekening komen en op de kohieren worden uitgetrokken.

Bekendmaking van de uitkomst der gedane opnemingen, enz., aan de belastingschuldigen.

Art. 36. De lijsten der schattingen of tellingen, op aanvraag der belastingschuldigen gedaan, en de procesfen-verbaal der overige schattingen of tellingen, welke geen grond geven tot het vorderen van boeten, zullen, na daarvan gemaakt gebruik, ter secretarij der gemeente worden nedergelegd. Ieder belastingschuldige zal, voor zoo veel hem aangaat, daarvan inzage mogen nemen, of, tegen betaling van 10 cents, uittrekkels kunnen bekomen.

De procesfen-verbaal der schatters, welke grond geven tot vordering van boeten, zullen, na voor zegel gevisceerd en geregistreerd te zijn, aan de boetschuldigen worden beteekend.

Regeling der belasting wegens de vijfde en zesde grondslagen.

Art. 37. Ter regeling der belasting, wegens de twee laatste grondslagen, zullen de verklaringen der belastingschuldigen, deswege in de bij art. 31 bedoelde biljetten voorkomende, gevolgd, en de regten dienovereenkomstig op de kohieren uitgetrokken worden, behoudens de bepalingen, in het volgende artikel vervat.

Vervolg van het voorgaande artikel.

Art. 38. § 1. Dadelijk na de uittrekking ten kohiere, in het vorige artikel vermeld, worden de biljetten overgegeven aan den controleur en de zettters voor de directe belastingen.

§ 2. Deze zullen de gezegde biljetten aan een gezet naauwkeurig onderzoek onderwerpen, wat de vijfde en zesde grond-

slagen aangaat, en zullen zij voorts, voor zoo verre zij de verklaringen wegens der belastingschuldigen dienst- en werkboden en paarden, op grond der algemeene bekende en andere bijkomende omstandigheden, oordeelen niet naauwkeurig te zijn, hetzij ter zake van de aangifte door de belastingschuldigen van een minder getal dienst- en werkboden en paarden, dan zij in het dienstjaar werkelijk in dienst of gebruik hebben gehad, of nog hebben; hetzij door de aangifte van de dienstboden of paarden tot een minder belastbaar gebruik, dan waartoe zij dezelve in het dienstjaar bezigen of gebezigd hebben, het vermogen hebben, om de belastingschuldigen, voor zoodanig meerder getal dienst- en werkboden en paarden, of voor zoodanige hoogere belasting, wegens het gebruik derzelve aan te slaan, als zij, overeenkomstig deze wet, vermeenen te behooren, en zulks bij wijze van aanvullingsregt, hetwelk op de kohieren zal worden gebragt; alles echter onverlet het regt van den aangever, om, tegen deze verandering of verhooging zijner aangifte, bij de Gedeputeerde Staten zijner provincie te reclameeren op den voet van art. 45.

§ 3. Jaarlijks, in de maand *November*, zullen het onderzoek en de verdere werkzaamheden, bij § 2 vermeld, worden vernieuwd.

§ 4. De, volgens de §§ 2 en 3, door zettters en controleur gedane aanslag, zal de nalatigen geenszins vrijwaren tegen de boeten, welke zij mogten hebben verbeurd, hetzij wegens verzuim der aangifte, waartoe zij volgens deze wet verplicht waren, hetzij wegens het doen van valsche of onnaauwkeurige aangifte.

§ 5. De controleur en zettters zullen de bevoegdheid hebben, om voor zich te roepen de belastingschuldigen, van dewelke zij eenige ophelderingen, hunne belastingsvoorwerpen van den *vijfden* of *zesden* grondslag betreffende, vermeenen noodig te hebben.

Boeten ter zake van verkorting van 's Rijks regten, wegens de vijfde en zesde grondslagen.

Art. 39. De belastingschuldigen, naar de *vijfde* en *zesde* grondslagen, welke bevonden worden de door hen verschuldigd.

de belasting te hebben verkort, of daartoe onmiddellijk aanleiding te hebben gegeven, door zich niet, of door valsche of onvolledige opgaven niet behoorlijk, van hunne verplichting, ten aanzien van eenige der ter zake voorschreven gevorderde aangiften, te hebben gekweten, zullen niet slechts gehouden zijn de gefloken belasting, berekend tot het bedrag over het volle jaar, op te leggen, maar ook, daarenboven, te voldoen eene met het vijfde gedeelte dier alzo berekende belasting, in hoofdfom en opcenten, gelijk staande boete, die echter, wegens ieder' der genoemde grondslagen, in geen geval beneden de f 20 bedragen zal.

De vervolging voor deze boeten zal plaats hebben voor de regtbanken, op den voet van art. 50.

Bepaling ter voorziening in het geval van verschil van gevoelens tuschen den controleur en het hoofd des gemeentebestuur en tuschen controleur en zettters.

Art. 40. Zoo wanneer het hoofd van het bestuur der gemeente en de controleur, of de controleur en de zettters, ten aanzien van eenige der aan dezelve respectivelijk opgedragene werkzaamheden, in verschil van gevoelens geraken, zullen de partijen, ieder van hare zijde, de bevoegdheid hebben, haar gevoelens aan den Gouverneur voor te dragen, welke omtrent het onderwerp daarvan zal beslissen.

Opmaking der kohieren.

Art. 41. § 1. Het werk, door den controleur, naar art. 31 en 32, gezamenlijk met het hoofd des gemeentebestuur, en, naar art. 37 en 38, gezamenlijk met de zettters, verrigt, zal tot onderzoek worden gezonden aan den Gouverneur der provincie. Deze zal zijne aanmerkingen, aangaande de verbeteringen, waarvoor hij het werk vatbaar oordeelt, ter nadere overweging, mededeelen aan diegenen, welke den arbeid hebben verrigt; en zal de Gouverneur de bevoegdheid hebben, zoodanige schattingen, tellingen of herzieningen te gelasten, als hem, met betrekking tot percelen, op den voet van art. 28, § 1, aangegeven, en die over het loopende jaar nog niet aan

herziening-zijn onderworpen geweest, noodzakelijk mogten voorkomen.

§ 2. De kohieren zullen door den Gouverneur der provincie worden *executoir* verklaard.

Aangiften, in den loop des dienstjaars te bewerkstelligen.

Art. 42. De zoodanigen, welke, door eenige der omstandigheden, voorzien bij art. 27, in den loop des jaars, komen te vallen onder de toepassing van het aldaar bepaalde, zullen, alvorens, en naar gelang van het ontstaan dier omstandigheden, en op de boete, bij art. 35 en 39 vastgesteld, verplicht zijn tot het indienen van behoorlijke aangiften deswege, in voege als bij art. 30 voorgescreven; zullende zij daarvoor een biljet ter invulling bij den ontvanger kunnen bekomen.

Werkzaamheden voor de regeling der belasting naar tijdsgelang.

Art. 43. Naarmate de bij het vorige artikel bedoelde verklaringen bij den ontvanger inkomen, zal, met opzigt tot dezelve, opvolgelyk worden gehandeld op den voet, als in betrekking tot de regeling der belasting voor het volle jaar is vastgesteld.

D. INVORDERING.

Invordering der belasting.

Art. 44. § 1. Van het bedrag der posten, op de kohieren uitgetrokken, zal aan de schatpligtigen, ieder voor zoo veel hem aangaat, door den ontvanger eene kennisgeving worden toegezonden.

De belasting zal zijn invorderbaar maandelijks bij twaalfde deelen, en des noods bij *parate executie*, naar de op het stuk van 's Rijks belastingen bestaande wetten.

§ 2. Wanneer het blijkt, dat de belastingschuldige het Rijk met der woon wil verlaten, met wegvoering der meubelen, zal de betaling der nog verschuldigde belasting, voor het geheele jaar, in ééns van hem kunnen worden gevorderd.

E. RECLAMATIEN.

Reclamatien.

Art. 45. § 1. Degenen, welke zich met hunnen aanslag bezwaard achten, zullen hunne *reclamatien*, met inachtneming van de voorschriften, te dien aanzien wegens de *directe belastingen in het algemeen* bestaande, en, des verkiezende, door tusschenkomst van den controleur, kunnen indienen, ten einde, nadat de gronden der klagten zullen zijn onderzocht, door Ge-deputeerde Staten der provincie uitspraak worde gedaan, overeenkomstig de beginselen, bij deze wet vastgesteld.

§ 2. Staande het onderzoek der *reclamatie*, zal des belasting-schuldigen verplichting tot voortdurende betaling der vervallene of te vervallene termijnen, door den Gouverneur, naar bevind van zaken, tijdelijk kunnen worden opgeheven.

§ 3. Wegens de woonhuizen, voor alle of eenige der vier eerste grondslagen in de belasting begrepen, welke, gedurende twaalf achtereenvolgende maanden, buiten gebruik geweest zijn of immers bepaaldelijk niet meer dan tien dagen in het geheele jaar zijn bewoond, zal, offchoon dezelve ook van meubelen waren voorzien, *na den afloop van dat jaar*, de betaalde belasting, aan de schatplichtigen, op derzelver *reclamatien*, worden terug gegeven.

De bewoning echter van een gedeelte des perceels, enkel door eenen huisbewaarder, geen dienstbode zijnde, zal zoodanig perceel, te voormelden aanzien, niet doen beschouwen als te zijn in gebruik geweest, behoudens aftrekking, in allen gevalle, van de te verleenen ontheffing des bedrags van de, wegens zoodanig gedeelte, verschuldigde belasting, te regelen achtervolgens door Rijks-schatters te doene taxatie en telling, waarvan de kosten voor rekening der belasting-schuldigen zijn zullen.

De bij deze paragraaf bedoelde *reclamatien* zullen, op verbeurte der teruggave, niet later dan den laatsten Junij des jaars, op het dienstjaar van den aanslag onmiddellijk volgende, moeten zijn ingediend.

§ 4. Zoodanige belasting-schuldigen, welke vóór den 1sten November zich *ontdoen* van paarden, weswege zij zijn aangeslagen, of wel het belastbaar gebruik daarvan voor den nog overigen

tijd des dienstjaars *afschaffen*, zullen, te dier zake, in voege voorschreven, zich, mits vóór evengemelden dag, in reclame kunnen voorzien, en, bij bevinding der deugdelijkheid hiervan, op hunnen aanslag eene vermindering of afschrijving bekomen, in evenredigheid van zes maanden.

F. VERZEKERING DER BELASTING.

Toezigt der ambtenaren; procesfen-verbaal van overtreding, enz.

Art. 46. § 1. Alle beëdigde lands- en plaatselijke ambtenaren en bedienden zijn, mits voorzien van hunne aanstellingen, bevoegd, en die voor de directe belastingen, in- en nitgaande regten en accijnfen zijn gehouden, om van al de begane overtredingen van de bepalingen dezer wet, wegens de *viijfte* en *zesde* grondslagen, onverschillig of die overtredingen te hunner kennis komen vóór, onder of na het onderzoek, bij art. 38 vermeld, op te maken schriftelijk verslag of proces-verbaal.

Gelijk verslag zal door hen worden opgemaakt wegens de overtredingen van art. 30, § 3, betrekkelijk de aangifte van de inwonende personen, en van art. 35, § 6, wegens de verdonkering van mobilair.

Gezegde procesfen-verbaal zullen binnen de vier en twintig uren na de bekeuring worden opgemaakt, en binnen de vier dagen, volgende op derzelver sluiting, moeten worden geregistreerd, de zon- en wettige feestdagen in de tijdsbepaling niet mede te rekenen.

De bekeurde, tegenwoordig zijnde bij de bekeuring, zal worden uitgenoodigd, om ook bij de opmaking van het proces-verbaal tegenwoordig te zijn, en hetzelfde te teekenen, en zal hem afschrift daarvan worden aangeboden.

Wanneer dezelve afwezend is, zal het afschrift binnen vier en twintig uren na de registratie, aan den bekeurde moeten worden beteekend, indien deze woonachtig is in de gemeente, alwaar de bekeuring is geschied; doch ingeval dezelve in eene andere gemeente woonachtig is, zal hetzelfde ten raadhuize of bij het hoofd van het bestuur der gemeente, in welke de be-

keuring is geschied, moeten worden nedergelegd, ter beschikking des bekeurden.

§ 2. Gedurende de twee eerste maanden des dienstjaars zullen de ambtenaren, bij § 1 genoemd, op iederen werkdag, van des morgens 8 ure tot zonnen-ondergang, den vrijen toegang hebben tot de stallen en weiden, ten einde aldaar het noodige onderzoek te bewerkstelligen. De belastingschuldigen zullen aan hen de noodige aanwijzing doen, op verbeurte van eene boete van *f* 25. En zal, bij weigering, door de ambtenaren daarvan proces-verbaal opgemaakt worden, en de opening geschieden met behulp des kantons- of nog bestaanden vrederegters.

§ 3. De verbalen of relazen, bij § 1 bedoeld, en door ten minste twee ambtenaren of bedienden, op den eed, door hen in hunne hoedanigheid afgelegd, opgemaakt, zullen in regten ten volle worden geloofd, behoudens tegenbewijs.

Welke schrifturen, tot deze belasting betrekkelijk, noch aan het zegel, noch aan de formaliteit van registratie onderhevig zijn.

Art. 47. De navolgende akten en schrifturen zullen vrij zijn van het zegel en van de formaliteit van registratie, als:

- a. De beschrijvingsbiljetten;
- b. De kennisgevingen of aanslagbiljetten, en, als zoodanig,
- c. De akte van aanstelling en beëdiging der schatters;
- d. De aanwijzingen van tegenschatters, naar art. 32, § 2;
- e. De lijsten der schattingen en tellingen, op aanvragen der belastingschuldigen gedaan;
- f. De overige procesfen-verbaal van schatting en telling, voor zoo verre dezelve geen' grond geven tot beboeting;
- g. De akten van beteekening *dezer* schattingen en tellingen;
- h. De reclamatiën, volgens art. 45 in te leveren;
- i. De beslissing van Gedeputeerde Staten, daarop vallende, en
- k. De ordonnantiën van teruggave, dien ten gevolge te verleenen.

Bestemming der boeten.

Art. 48. De boeten, krachtens § 2 van art. 33 en §§ 1 en 4 van art. 35 verbeurd, vervallen aan de schatkist.

De overige, ten gevolge dezer wet ingevorderde, boeten, zullen worden verdeeld, in voege als nader door den Koning te bepalen.

Berekening der kosten.

Art. 49. Voor de berekening der kosten van schatting, telling, herziening, formatie, beteekening en alle andere werkzaamheden, de uitvoering dezer wet betreffende, zullen door den Koning tarieven worden vastgesteld; en zal het beloop van de kosten van schattingen of tellingen, op aanvraag der belasting-schuldigen gedaan, en die van de overige schattingen en tellingen, voor zoo verre dezelve voor rekening der belasting-schuldigen komen, op de kohieren worden uitgetrokken.

Vervolgingen voor de regtbanken, wegens de overtredingen van de bepalingen dezer wet.

Art. 50. De actien, strekkende tot toepassing der boeten, in deze wet vastgesteld, en tot toewijzing der gevallen kosten, buiten die voor de schattingen en tellingen, zullen, van wege het departement van financiën, worden aangelegd en vervolgd voor de arrondisfements-regtbanken, oordeelende in zaken van correctionele politie, of, zoo lang de wet van den 18den April 1827 (*Staatsblad* n°. 20) niet in werking zal zijn gebracht, voor de regtbanken van correctionele politie, en voorts in hooger beroep en casuatie, overeenkomstig de wet.

De regter zal geen regt mogen spreken, dan na gehoord te hebben de conclusien van het Openbaar Ministerie.

*Geene vervolgingen aan te vangen zonder hoogere toestemming.
Transactien.*

Art. 51. De vervolgingen voor de regtbanken zullen niet mogen worden begonnen, dan met toestemming der Hoofdadministratie, of, op derzelve volmagt, van den Gouverneur der provincie.

Door of van wege de gezegde Administratie zal met de overtreders, op derzelver verzoek, wegens de door hen verbeurde boeten, volgens art. 48, niet aan de schatkist vervallende, in schikking kunnen worden getreden.

Verjaringen.

Art. 52. Na afloop van een dienstjaar zal geen proces-verbaal, bij art. 46 bedoeld, in betrekking tot hetzelfde, meer kunnen worden opgemaakt, en dus, te dier zake, ook geen regt meer worden gevorderd.

De actien wegens de overtredingen der tegenwoordige wet, en het regt tot invordering der boeten, bij vonnis of arrest opgelegd, zullen verjaren, wanneer dezelve niet zijn vervolgd of ingevorderd binnen den tijd van zes maanden na de dagtekening van het proces-verbaal, wegens de overtreding gemaakt, of na die van het geslagen vonnis.

G. AFSCHAFFING VAN VROEGERE VERORDENINGEN.

Afschaffing der Wet van den 28sten Junij 1822.

Art. 53. De wet van den 28sten Junij 1822 (*Staatsblad* n°. 15) wordt, van af 1 Mei 1833, afgeschaft.

Lasten en bevelen, dat deze in het *Staatsblad* zal worden geplaatst, en dat alle ministeriële departementen, autoriteiten, kollegien en ambtenaren aan de naauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven enz.

DIENSTJAAR *FORMULIER, vastgesteld bij art. 30,*
 PROVINCIË § 1 der wet van den 29sten Maart
 GEMEENTE 1833 (Staatsblad n°. 4).
 Wijk , n°. N°. van dit beschrijvingsbiljet.

N. N.

De wet van den 29sten Maart 1833 (*Staatsblad n°. 4*), behelst, in hoofdzaak, de navolgende bepalingen betrekkelijk den ophef en de regeling der *belasting op het personeel*:

(*Hier zal volgen eene ordelijke en beknopte, doch zakelijke opgave dier bepalingen; zullende daarenboven, bij elke der onderstaande vragen, naar dat gedeelte der opgave, waarmede dezelve in verband staat, bijzonder worden verwezen.*)

Ten gevolge der voorschrevene verordeningen worden aan u voorgesteld de navolgende vragen, welke gij gehouden zijt volledig, zonder voorbehouding en met de vereischte ophelderingen, te beantwoorden:

I.

Welke woningen en gebouwen hebt gij in gebruik; weswege gij, krachtens de bovengemelde verordeningen, de belasting op het personeel, naar de vier of drie eerste grondslagen, zijt verschuldigd?

In welke wijk of straat is ieder derzelve gelegen?

- a. In deze gemeente.
- b. Elders (met aanduiding der gemeenten en der provincien).

2.

Welke woningen en gebouwen, of gedeelten van woningen en gebouwen, hebt gij, als uitwonende eigenaar, aan anderen verhuurd, die, door het geringe bedrag van derzelver huurwaarde, in de termen vallen van art. 24, §§ 3 en 4 der wet, en wegens welke gij alzoo de belasting naar de vier eerste grondslagen zijt verschuldigd?

In welke wijk of straat is ieder derzelven gelegen?

- a. In deze gemeente.
 - b. Elders (met aanduiding der gemeenten en der provincien).
-

3.

Hoe veel bedraagt de jaarlijkfche onzuivere huurwaarde van ieder der aangeduide percelen met derzelver aanhoorige erven en gronden, of verlangt gij, dat de fchatting daarvan, *te uwen koste*, door Rijks-fchatters gefchiede?

4.

Hoe veel belastbare deuren en vensters bevat ieder dier percelen, of verlangt gij telling daarvan, *te uwen koste*, als boven?

5.

Hoe groot is het aantal haardfteden in elk der voorfchrevene percelen, of begeert gij, dat dezelve, *te uwen koste*, worden geteld?

6.

Verlangt gij, dat uw mobilair, *te uwen koste*, door Rijks-schatters worde gewaardeerd, of dat de waarde van hetzelfde, in evenredigheid met de huurwaarde, worde gesteld op den voet des tariefs, bepaald bij art. 28, § 3 der wet?

7.

Hoe veel dienstboden houdt gij, vallende in de *eerste* klasse, omschreven bij art. 16, § 2?

a. Mannelijke.

b. Vrouwelijke.

En welke zijn hunne voor- en toenames?

8.

Hoe groot is het aantal uwer tuinlieden en tuinknechts, bij u in dienst, vallende in de *zweede* klasse, omschreven bij art. 16, § 3, en welke zijn hunne namen en toenames?

9.

Hoe groot is het aantal der inwonende werkboden en andere personen, bij u in dienst, vallende in de *derde* klasse, omschreven bij art. 16, § 4, en welke zijn hunne namen en toenames?

10.

Indien gij zijt logementhouder, herbergier, tapper, ordinaris-tafelhouder, koffijhuis- of societeithouder, hoe groot is, in het geheel, het aantal personen, die gij voor uw bedrijf, of ook voor den landbouw in dienst hebt, en welke zijn hunne namen en toenames?

II.

Hoe groot is het geheele aantal paarden van gemak of weelde, bij u in eigendom, of ook alleen in vaste huur of vast gebruik zijnde, en vallende in de eerste klasfe, omfchreven bij art. 20, § 2?

NB. NB. De aantallen paarden, in de antwoorden op de DRIE volgende vragen te vermelden, moeten in het antwoord op de bovenstaande mede begrepen worden.

De noodige afrekking, dienaangaande, zal gefchieden door den ontvanger.

12.

Houdt gij, als arts, officier van gezondheid, heel- of vroedmeesters TWEE, dan wel EEN paard der tweede klasfe, omfchreven bij § 3 van art. 20?

13.

Houdt gij, als geestelijk perfoon, ten platten lande gevestigd, of wel als tot het houden van paarden verpligte burgerlijke ambtenaar, officier der landmagt of der fchutterij, een paard der tweede klasfe, omfchreven bij § 3 van art. 20?

14.

Houdt gij, als landbouwer, één of wel twee paarden der derde klasfe, eerste foort, dan wel een of twee paarden der derde klasfe, tweede foort, beide omfchreven bij § 4 van art. 20?

15.

Hoe groot is het aantal der door u als paardenpostmeester, verhuurder van rijtuigen, ondernemer van postwagens, stalhouder of voerman, gehouden wordende paarden van de vierde klasse, omschreven bij art. 20, § 5, en hoe veel houdt gij er daarvan in iedere gemeente, in welke gij paarden doet verwisfelen?

NB. NB. *Het aantal paarden, in het antwoord op de VOLGENDE vraag te vermelden, moet in dat op de BOVENSTAANDE mede begrepen worden.*

De dienaangaande noodzakelijke aftrekking zal door den ontvanger geschieden.

16.

Hoe veel der bij het antwoord op de 15de vraag opgegevene paarden geeft gij aan anderen in vaste huur of gebruik, naar de omschrijving, vervat in art. 20, § 5, 3de zinsnede, en welke zijn de personen, aan wie gij ze op dien voet ten gebruike verleent?

17.

Hoe groot is het aantal der door u gehouden paarden, vallende in de vijfde klasse, omschreven bij art. 20, § 6?

18.

Indien gij koopman in paarden zijt, en uwe paarden niet verhuurt, hoe veel paarden houdt gij doorgaans?

19.

Welke personen wonen bij u in, buiten uw huisgezin, uwe dienst- en werkboden?

20.

Welk bedrijf of beroep oefent gij uit?

De bovenstaande vragen voorgesteld door mij ontvanger,

Aldus beantwoord door mij ondergeteekende, den

Te

den

*WET van den 21sten Mei 1819,
houdende eene nieuwe Ordon-
nantie op het regt van patent.*

WIJ WILLEM, ENZ.

Allen, die deze zullen zien of hooren lezen, salut! doen te weten:

Alzoo Wij in overweging hebben genomen de noodzakelijkheid, om de ordonnantie op het regt van patent, gevoegd bij de wet van den 11den Februarij 1816, te herzien, en om op dat middel nieuwe wetsbepalingen daar te stellen;

Zoo is het, dat Wij, den Raad van State gehoord, en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze, te arresteren de hierna volgende bepalingen:

Een iegelijk, welke eenig beroep of bedrijf uitoefent, moet daartoe voorzien zijn van patent.

Art. 1. Niemand zal vermogen eenigen handel, beroep, bedrijf, handwerk of nering, bij art. 3 dezer wet niet vrijgesteld, uit te oefenen, of in deszelfs naam te doen uitoefenen, tenzij daartoe voorzien van een patent.

Het geven of houden van de spelen en vermakelijkheden, vermeld in tabel n°. 15, bij de wet gevoegd, wordt in deze met de uitoefening van een beroep gelijk gesteld.

Vrouwen zijn, even gelijk de mannen, tot het nemen van patent verplicht; nogtans zullen de gehuwde vrouwen geen afzonderlijk patent behoeven, wegens het beroep, hetwelk zij gemeenschappelijk met hare mannen uitoefenen.

Het patent geeft bevoegdheid om het bedrijf uit te oefenen, onder zekere bepalingen.

Art. 2. Het patent zal den persoon, aan wien hetzelfde is verleend, bevoegdheid geven, om, gedurende den tijd, waar-

over hetzelfde is uitgegeven, den daarin vermelden handel, bedrijf, beroep of nering allerwegen, waar hij zoude mogen verkiezen, uit te oefenen; echter zullen de patenten, welke aan eenig' perfoon mogten zijn uitgereikt wegens beroepen of bedrijven, waarvan de uitoefening aan denzelven, door of uit kracht van 's Lands wetten, of door Ons goedgekeurde verordeningen, hetzij bepaaldelijk, hetzij voorwaardelijk, is of zoude kunnen worden verboden, van geene kracht zijn.

Een ieder is verplicht, zich, in de uitoefening van zijnen handel, beroep, bedrijf, handwerk of nering, te gedragen naar de verordeningen van algemeene en plaatselijke politie; en zullen de patenten der overtreders, in geval van herhaald vergrijp tegen de gezegde verordeningen, voor het overige gedeelte des jaars, bij vonnis van den regter kunnen worden ingetrokken.

Voor welke beroepen geen patent wordt vereischt.

Art. 3. Zullen niet van patent behoeven te zijn voorzien de navolgende, als:

- a. Geestelijke personen, onderwijzers in de godsdienst, kosteren en andere kerkbedienden.
- b. De uit 's Rijks-, gemeente- of dijk- en polderkasfen bezoldigde openbare ambtenaren en bedienden, waaronder ook de hoogleeraren, onderwijzers en bedienden aan de hogere en lagere scholen.

Deze vrijdom strekt zich niet uit tot die personen, welke in dienst des Rijks, der gemeenten of van de dijk- en polderbesturen, voor eigen rekening, hetzij bij aanneming, in dagloon of bij het stuk, arbeiden, even zoo min als tot de ambtenaren en bedienden, welke, bij deze wet, uitdrukkelijk onder de patentpligtigen gesteld worden.

- c. Klerken en kantoorbedienden van de hiervoren genoemde vrijgestelde ambtenaren.
- d. Advocaten.
- e. De vaste bezoldiging genietende artsen, wondheeleren, vroedmeesters en artsenijmengers, aangesteld bij de legeren, in hospitalen, in plaatselijke zieken-, gast-, ar-

men-, wees- of andere godshuizen en openbare gestichten van weldadigheid, of tot het bedienen der huiszittende armen, en zulks alléén in die betrekkingen.

- f. Deurwaarders bij 's Rijks middelen.
- g. Bedienden en opzieners in de wees-, gast- en andere godshuizen en dergelijke openbare weldadige gestichten.
- h. Paardenpostmeesters.
- i. Beleenbanken voor rekening van gemeenten of openbare weldadige gestichten gehouden wordende; openbare inrigtingen van weldadigheid voor het onderwijs der jeugd, in eenigerlei foort van handwerk, voor zoo veel de winsten, daaruit spruitende, ten voordeele van de gestichten zelve komen, alsmede dezulken, door welke aan armen, bedelaars en *geconfineerden* arbeid verschafft wordt.
- k. Schilders, teekenaars, graveurs van koperen kunstplaten, penningnijders en beeldhouwers, alle als kunstenaars beschouwd, en voor zoo verre zij niets dan eigen arbeid verkoopen, noch ook voor fabrieken werken, of lessen geven, waarvoor zij door huone leerlingen worden betaald.
- l. Landbouwers (waaronder ook de warmoeziers), voor zoo verre zij de vruchten van de door hen bebouwde landen of tuinen, of de voortbrengfelen van hun *vee* niet anders dan *in natura* verkoopen; — staande het nogtans aan dezelve vrij, om de melk van hun vee en de vruchten hunner boom- en wijngaarden zoodanige bewerking te doen ondergaan, als waarvoor dezelve vatbaar zijn, en die alzoo verwerkt te verkoopen, zonder zich deswege van patent te moeten voorzien; — en wordt het laatstgemelde almede toegeftaan aan de vlas- en hennepbouwende landlieden: in geval zij echter van hun vlas of hennep doek weven, en daartoe meer dan twee weefgetouwen tevens aan den gang houden, zullen zij van patent behooren te zijn voorzien als wevers.
- m. Schippers, schuitenvoerders en zeevarende lieden, benevens de veer- en pontlieden, en zulks alleen voor den *vervoer* van personen of goederen, en niet voor den handel, welken zij mogten drijven.

n. Loodfen en visfchers.

o. De eigenaars en ondernemers van steengroeven, veengra-
verijen, steenkolen- en andere mijnen en groeven, welke
zich bepalen bij den verkoop *in natura* der door hen
uitgegravene stoffen.

p. Inlanders, welke, zonder uit hunne huizen te verkoo-
pen, in de straten en op de markten, vruchten, moes-
groenten, eijeren en andere geringe eetwaren, alsmede
brandhout, turf, steen- en houtskolen en zwavelstokken
uitventen, of met visch ten verkoop omloopen.

Deze vrijdom strekt zich niet verder uit, dan tot de
opgenoemde personen zelve, en is niet toepasselijk op
degenen, welke anderen met dien verkoop voor hunne
rekening mogten belasten.

q. Ondermeesters en ondermeesteresfen op fcholen.

r. De alléén, of alleen met behulp van hunne huisgenoo-
ten (de inwonende dienstboden daaronder begrepen) ar-
beidende:

Bezem- en heiboendermakers.

Vischnettenbreijers.

Koufenbreijers.

Klommen- of holblokmakers.

Hoepelmakers.

Stoelenmatters.

Wevers-kaardenmakers.

Kantwerkers.

Lakennoppers.

Touw- of werkpluizers.

Zwavelstokmakers.

Houtskolenbranders.

Hekelaars, kloppers en andere bereiders van hennep en
vlas, zonder andere dan hand-klopmolens.

Katoen- en wolpluizers en kaarders, zonder kunst-
werktuigen arbeidende.

Zij, die de wol kammen, zonder kunstwerktuigen arbeidende.

Zij, die de wol op het laken brengen, zonder kunstwerktuigen arbeidende.

Droogscheerders, zonder kunstwerktuigen arbeidende.

Spinners van allerlei foort, zonder kunstwerktuigen arbeidende.

s. De slechts twee weefgetouwen aan den gang houdende linnen- en hennepdoekwevers.

t. Affschrijvers of kopijisten, te hunnent arbeidende.

Goochelaars, muzikanten, springers en andere dergelijken, hun bedrijf langs de straten uitoefenende.

Huisfelijke dienst- en werkboden.

De alleen arbeidende, of in de huizen van bijzondere personen uit werken gaande, wollen- en linnennaaiers.

Klein-kinderschoolhouders.

Pensverkoopers.

Schoenlappers.

Schoenpoetsers.

Waterverkoopers.

Vroedvrouwen en bakers.

Ziekenoppassers.

Doodgravers ten platten lande.

u. De alleen werkende waschvrouwen en stijfsters, en vrouwen-mutsenmaaksters en plooisters, geenen winkel doende.

v. Alle gezellen, knechts en werklieden, in dienst van bazen of meesters, hetzelfde beroep als zij uitoefenende, hetzij dezelve in de fabrieken, werkplaatsen of winkels hunner meesters arbeiden, of door deze daar buiten, in hunnen naam, uit werken gezonden worden.

En zijn onder dezelve niet begrepen degenen, welke voor hunne eigene rekening, of te hunnent, voor rekening van fabrikanten, bazen of meesters arbeiden, maar zullen die personen zelve als fabrikanten, werkbazen of

meesters worden aangemerkt, en als zoodanig gepatenteerd.

- w. Daglooners, arbeiders, fjuowers, kaai-, waag- en kraanwerkers, kruijers en dergelijken; en eindelijk:
- x. Al dezulken, welke eenigerlei waren, goederen of voorwerpen, *alleenlijk* voor eigen huishoudelijk gebruik of ter bemesting hunner landerijen, vervaardigen of toebe-reiden.

De bij dit artikel toegeftane vrijstellingen zullen de vrijgestelden niet ontslaan van de verplichting tot het nemen van patent, wegens de door hen uitgeoefend wordende, niet vrijgestelde, beroepen.

Regt op het patent te heffen.

Art. 4. Er zal op de patenten een regt ten behoeve van den Lande worden geheven, en zulks overeenkomstig de bepalingen, vervat in deze Wet en in de tariven, onder A en B, mitsgaders in de tabellen, onder n°. 1 tot 15 bij dezelve gevoegd, als daarmede een geheel uitmakende.

Hoe de niet bij de Wet genoemde beroepen moeten worden belast.

Art. 5. Het patentregt, wegens zoodanige beroepen, bedrijven of handelingen, welke in deze wet niet met name zijn uitgedrukt, zal geregeld worden op den voet van dat, hetwelk bepaald is voor de zoodanigen der beroepen, bedrijven of handelingen, waarmede dezelve, zoo in derzelver aard, als in betrekking tot de winsten, welke zij opleveren, de meeste over-eenkomst hebben.

Rangschikking der patentplichtigen in klasfen; regten aan de klasfen verbonden; rangen der gemeenten.

Art. 6. § 1. Ter regeling van de hoegrootheid der belasting voor de beroepen en bedrijven, in de tabellen n°. 1, 2, 4, 5, 6, 7, 8, 11, 12, 13 en 14 opgenoemd, worden bij die tabellen eene of meerdere klasfen aangewezen, waaronder ieder dier beroepen of bedrijven moet worden gebragt, en zullen de patentplichtigen, voor welker beroepen verschillende klasfen zijn aan-

gewezen, zonder dat daarbij tevens bepaalde omstandigheden tot regeling der klasficatie worden vastgesteld, door personen, in art. 22 genoemd, moeten worden gerangschikt in diegenen der voor dezelve opengestelde klasfen, waarin zij geacht zullen worden te behooren, naar mate van de uitgebreidheid en winstgevendheid van hunne zaken, handel of beroep, in vergelijking met die van anderen, welke hetzelfde beroep, in dezelfde gemeente of in de naburige gemeenten van denzelfden rang, uitoefenen.

§ 2. Het regt, voor elke klasse verschuldigd, wordt vastgesteld, te weten:

Dat voor de beroepen of bedrijven, in de tabellen n°. 1, 2, 4, 5, 6, 7, 8 en 11 voorkomende, bij het tarief geteekend A, en dat voor de beroepen, welke in de tabellen n°. 12, 13 en 14 zijn vermeld, bij het tarief geteekend B.

§ 3. Het regt, verbonden aan iedere der klasfen, in het tarief A voorkomende, is in alle gemeenten gelijk.

Het regt voor iedere der klasfen, bij het tarief B bepaald, verschilt naar de rangen, aan de gemeenten, waar de patentpligtigen moeten worden aangeslagen, bij dat tarief toegekend.

§ 4. Het bedrag der regten, verschuldigd voor de beroepen, in de tabellen n°. 3, 9, 10 en 13 omschreven, wordt bij die tabellen zelven bepaald.

Voor welke beroepen, ieder der deelgenooten, tot het nemen van patent gehouden is.

Art. 7. Ieder medeteekenend deelgenoot in de beroepen, vermeld in de tabel n°. 14, onverschillig of deszelfs naam in de *firma* des beroeps wordt uitgedrukt of niet, is voor zich zelven tot het nemen van een patent en het doen van aanvragen verplicht, mitsgaders tot het nakomen van de verdere voorschriften dezer wet, en worden de zoodanige personen, welke bij doorlopende volmagt, uit naam van de patentpligtigen in eyengezegde tabel genoemd, in handelzaken teekenen, met medeteekenende deelgenooten gelijk gesteld.

Al de deelgenooten, alsmede de vrouwen, kinderen en bedienden van de patentpligtigen, in de tabel n°. 7 vermeld,

voor zoo veel zij *afzonderlijk en op zich zelve*, ten verkoop hunner waren, omloopen, rondreizen, of de markten of kermisfen bezoeken, hetzij dezelve de teekening hebben of niet, zullen zich, ieder voor hun hoofd, van een patent moeten voorzien (1).

Voor welke beroepen slechts één patent, ook bij het bestaan van deelgenooten, gevorderd wordt.

Art. 8. Wegens ieder der beroepen, vermeld in de bij het vorige artikel niet opgenoemde tabellen, zal slechts één patent worden vereischt, offchoon ook meerdere deelgenooten de *firma*, waaronder dezelve gedreven wordt, door hunne handteekening verbonden.

Desniettemin zal elk der gezegde deelgenooten, en ieder dergenen, welke, bij art. 7, met medeteekenende deelgenooten worden gelijk gesteld, verplicht zijn, om zich van een afschrift van het patent te voorzien.

Vermelding der firma's en der deelgenooten in het patent, en aangeving van de veranderingen, in dezelve voorvallende.

Art. 9. § 1. De patenten voor allen handel, beroep of bedrijf zullen niet alleen de *firma*, waaronder dezelve gedreven

(1) *Art. 7.* Het hoofdbestuur der directe belastingen heeft noodig geacht, bij aanschrijving aan de heeren Gouverneurs, van den 18den Februarij 1828, derzelve aandacht te bepalen bij eenige verkeerde uitleggingen en toepassing van het patent-regt, onder welke deze is, dat men in sommige gemeenten van opinie was, dat aan de bedoeling der wet werd beantwoord, wanneer, hoe groot ook de uitgebreidheid des bedrijfs ware, en de winsten, die hetzelfde opleverde, de aanslagen der gezamenlijke deelgenooten vereenigd, zoo veel bedragen als het regt, hetwelk volgens *de hoogste* der voor dusdanig bedrijf opengestelde klassen zoude verschuldigd zijn; aanmerkende, dat deze meening blijkbaar zoude strijden met de bedoeling der wet; volgens welke het beoogde onderscheid in de conditie dezer patentpligtigen, en die, vermeld bij art. 8, in effecte grootendeels komt te vervallen. Deze aanschrijving is geplaatst in het *Provinciaal. Blad van Zuidholland* 1828, n°. 24.]

worden, vermelden, maar ook de namen van al de medeteekende deelgenooten, en die, welke daarmede bij de voorgaande artikelen worden gelijk gesteld.

§ 2. Van alle veranderingen in de *firma's* of in de teekenen- de personen voorvallende, zal binnen drie dagen, nadat de veranderingen hebben plaats gegrepen, aangifte moeten worden gedaan.

§ 3. Ieder der in § 1 van dit artikel bedoelde personen is tot de aangifte van de *firma*, van de namen der mededeelgenooten en van die dergenen, welke met dezelve worden gelijk gesteld, zoo mede van de veranderingen in al deze voorvallende, verplicht. De nalatige zal vervallen in eene boete van *tien gulden*.

Voor ieder beroep is een afzonderlijk regt verschuldigd, met uitzondering van de gevallen, waarin de beroepen voor met elkander verwant gehouden worden.

Art. 10. De patentpligtigen zijn een afzonderlijk regt verschuldigd voor ieder bedrijf, beroep of handwerk, enz., door hen uitgeoefend wordende, ten zij die bedrijven met elkander verwant mogten zijn, dat is: algemeen en gewoonlijk te zamen vereenigd uitgeoefend worden, zoo in de gemeente, waar de patentpligtige behoort te worden aangeslagen, als in de naburige gemeenten van gelijken rang; in welk geval het regt, door denzelfden te voldoen, zal geregeld worden naar de voordeelen en winsten, welke deze vereenigde bedrijven geacht kunnen worden te zamen op te leveren; zoo nogtans, dat de belasting niet zal mogen klimmen boven het hoogste, noch dalen beneden het laagste regt, voor het hoogst belastbare der verwante beroepen of bedrijven bepaald.

Voor welke patentpligtigen in aanmerking moet worden genomen de toestand van derzelver beroep in het vorige jaar.

Art. 11. § 1. De patentpligtigen, vermeld in de tabellen n°. 2, 3, 4, 5, 6, 10, 11 en 14, zullen, voor zoo veel zij hun beroep, handel of bedrijf reeds hebben uitgeoefend in het

jaar, hetwelk dat der beschrijving onmiddellijk voorafgaat, worden aangeflaggen in evenredigheid van de uitgebreidheid en den toestand van gezegden hunnen handel of beroep, zoodanig als dezelve in het voorgaande jaar geweest is of geacht wordt geweest te zijn.

Degenen der voormelde patentpligtigen, welke eenigen handel of beroep aanvangen, hetwelk door hen in het voorgaande jaar niet werd uitgeoefend, zullen worden aangeflaggen naar aanleiding van de opgave, door dezelve te doen, wegens de waarschijnlijk uitgebreidheid der door hen te ondernemene zaken.

§ 2. Ter regeling van de belasting voor de patentschuldigen, niet bij § 1 van dit artikel bedoeld, zal de toestand huns beroeps, zoodanig als dezelve *dadelijk is*, ten regel van den aanslag genomen worden.

Regten voor een vol jaar.

Art. 12. § 1. De regten, met uitzondering van die, welke in de tabellen n°. 9 en 15 vastgesteld worden, zijn bepaald voor een geheel jaar, ingaande met den 1sten Januarij, en zullen alzoo worden betaald door al diegenen, welke, op het gezegde tijdstip, een aan het patentregt onderworpen beroep uitoefenen.

§ 2. De gezegde regten zullen almede voor een geheel jaar worden voldaan door diegenen, welke, in den loop van het eerste vierendeel des jaars, eenigen handel, beroep, nering of bedrijf aanvangen; voorts mede door de patentpligtigen, in de tabellen n°. 7 en 8 vermeld, en door al zoodanige personen, welke het bedrijf, door hen in het laatstvoorgaande jaar uitgeoefend, in den loop van het dienstjaar op nieuw voortzetten, onverschillig in welk gedeelte des jaars het beroep weder opgevatt wordt.

Regten naar tijdsgelang. — Aanvullingsregten.

Art. 13. § 1. Degenen, welke, in de drie laatste vierendeelen van het jaar, eenigen handel, beroep, nering of bedrijf ondernemen, of den aard of de natuur van de ondernemingen

of verrigtingen, betrekkelijk den handel of het beroep, waarvoor zij gepatenteerd zijn, veranderen, zullen het regt deswege slechts verschuldigd zijn naar gelang van dat gedeelte des jaars, hetwelk overig blijft, berekend bij vierendeeljaars, en zonder dat een vierendeeljaars zal mogen worden gesplitst.

§ 2. De patentpligtigen, in art. 11, § 2 bedoeld, welke, gedurende den loop des jaars, hetzij door het vermeerderen van het aantal der bij hen in dienst gehoudene werklieden, of anderszins, eene meerdere uitgebreidheid aan hun bedrijf geven, zoodanig, dat zij daardoor in eene hoogere klasfe vallen of aan hooger regten onderhevig worden, dan waarin of waarvoor zij zijn aangeslagen, zullen een aanvullingsregt, naar evenredigheid van deze uitbreiding of toeneming, moeten voldoen, hetwelk zal worden berekend op denzelfden voet, als bij § 1 van dit en bij § 2 van het laatst voorgaande artikel is bepaald.

§ 3. De gepatenteerden, in de tabellen n°. 12, 13 en 14 genoemd, en volgens tarief B belast, zullen (voor zoo verre dezelve niet kunnen worden gerangschikt onder de kramers of andere patentpligtigen, in de tabel n°. 7 vermeld), wanneer zij hun beroep, bedrijf of handel uitoefenen, in eene gemeente van hooger rang dan die, waarin zij aangeslagen zijn, of wanneer zij zich aldaar met der woon gaan vestigen, onderhevig wezen aan een aanvullingsregt, gelijk staande met het meerdere beloop der belasting, door de aldaar wonende patentpligtigen voor hetzelfde beroep verschuldigd; zullende dat regt worden berekend op den voet als voren.

Omschrijving der patenten.

Art. 14. § 1. Aan de gepatenteerden, in de tabellen n°. 1, 2, 3, 4, 5 en 13 begrepen, welke, in den loop des jaars hun bedrijf verlatende, dat bedrijf, met het gebruik van de vaste panden, waarin hetzelfde wordt uitgeoefend, aan anderen zullen hebben overgedaan, zal kunnen worden verleend overschrijving van het patent, op naam van degenen, welke het bedrijf zullen hebben overgenomen, mits de belanghebbenden zich gezamenlijk, ter bekoming daarvan, in geschrift aanmelden bij de personen, in art. 22 genoemd.

Zoowel zij, die het bedrijf hebben overgedaan, of hunne erfgenamen, als zij, welke hetzelfde hebben overgenomen, zullen voor het regt, wegens hetzelfde verschuldigd, *in solidum* aansprakelijk zijn.

In geval een gepatenteerde meer dan een beroep mogt uitoefenen, waarvan het eene in de bij dit artikel aangewezen tabellen en het andere in de overige tabellen is genoemd, en die beroepen voor verwant gehouden wordende, te zamen met slechts één regt waren belast, zal de overschrijving van het daarvoor afgegeven patent niet worden toegeestaan.

§ 2. De erfgenamen van gepatenteerden, welke de zaken des overledenen voortzetten, zijn niet gehouden zich deswege, gedurende het jaar, waarin het overlijden heeft plaats gehad, van een nieuw patent te voorzien; niettemin zullen zij verplicht zijn, deswege, binnen drie maanden na het overlijden, eene verklaring in te dienen, ten einde het patent des overledenen op hunnen naam worde overgeschreven, en zulks op eene boete van *drie gulden*.

De overschrijvingen, in dit artikel bedoeld, zullen op de patenten zelve worden aangeteekend, en zal voor iedere overschrijving, door degenen, op welke het beroep is overgegaan, betaald worden *vijf en twintig cents*.

Affschrijving op het patentregt.

Art. 15. De erfgenamen van gepatenteerden, welke de zaken van den overledenen niet voortzetten, zullen affschrijving op deszelfs aanslag erlangen, mits zich, binnen drie maanden na het overlijden, anmeldende bij de personen, in art. 22 genoemd, met uitdrukkelijke verklaring, dat zij de zaken des overledenen niet voortzetten.

De belasting zal tot en met de maand, waarin de aanvraag om affschrijving geschiedt, moeten worden aangezuiverd.

Geene andere affschrijvingen, hetzij ter zake van het verlaten van een beroep, of uit anderen hoofde, zullen worden verleend.

Beschrijving der patentpligtigen.

Art. 16. De beschrijving der patentpligtigen is of *algemeen*.

of *bijzonder*; de eerste betreft de patentpligtigen, welke reeds op den 1sten Januarij van het jaar, waarover de beschrijving geschiedt, hun beroep uitoefenen; de laatste is betrekkelijk tot diegenen, welke later aan de belasting of aan eene aanvulling van dezelve onderhevig worden.

Algemeene beschrijving en wijze derzelve.

Art. 17. De *algemeene* beschrijving zal, zoo vroegtijdig mogelijk, in den aanvang van elk jaar plaats hebben.

Te dien einde zal aan al de ingezetenen, ter invulling, worden aangeboden of bezorgd eene gedrukte verklaring, geschikt, om onderscheidenlijk aan te wijzen al de door hen bereids op den 1sten Januarij des jaars uitgeoefende, niet uitdrukkelijk van het patentregt vrijgestelde beroepen of bedrijven, onverschillig of dezelve al dan niet zijn verwant, en ter vermelding tevens van den aard van ieder derzelve en van de bijzonderheden, daartoe betrekkelijk, waarvan de kennis, volgens de bepalingen dezer Wet, wordt vereischt tot het regelen der voor dezelve verschuldigde regten.

Een iegelijk patentpligtige zal gehouden zijn de verklaringen, in voege vermeld, behoorlijk in te vullen, en dezelve voorts, tegen reçu, te stellen in handen van de ambtenaren of zoodanige andere personen, als met het overnemen derzelve, onder het toezigt van den controleur der directe belastingen, zullen worden belast, hetzij dan dat die verklaringen aan de huizen der ingezetenen zullen worden afgehaald, hetzij er, tot het overnemen derzelve, bepaalde ziddagen, op daartoe geschikte plaatsen, zullen worden vastgesteld; in alle gevallen zal de tijd en wijze van de inlevering of teruggave der ingevulde verklaringen door de gemeentebesturen vooraf worden bekend gemaakt, en verblijft de beschikking deswege aan de Gouverneurs, ieder in zijne provincie.

Verplichtingen van hen, welke bij de algemeene beschrijving zijn overgeslagen.

Art. 18. De patentpligtigen, welke, bij het aanbieden of bezorgen der verklaringen, hiervoren omschreven, of ook bij

het terughalen van dezelve, mogten zijn voorbij gezien, zullen zich niet mogen beroepen op dergelijk verzuim, maar integendeel gehouden zijn, om zorg te dragen, dat de vereischte en behoorlijk ingevulde verklaringen door hen in perfoon, of door hunne gemagtigden, worden ingediend; de tijd en wijze waarop, en de plaats alwaar deze en alle andere bij deze Wet gevorderde aangiften, verklaringen en aanvragen zullen moeten worden gedaan en ingeleverd, gelijk ook de plaats, alwaar de gedrukte verklaringen te bekomen zijn, zal door de gemeentebesturen worden aangekondigd.

Bijzondere beschrijvingen.

Art. 19. Ter instandbrenging der *bijzondere* beschrijvingen zullen de patentpligtigen, welke later dan den 1sten Januarij eenig beroep, handel of bedrijf aanvangen, of eenig nieuw beroep, bedrijf of handel bij het door hen reeds uitgeoefend wordende ondernemen, onverschillig of hetzelfde daarmede is verwant of niet, mitsgaders naar gelang, dat de bepalingen, bij art. 12, § 2, en bij art. 13 gemaakt, op hen toepasselijk worden, gehouden zijn, hunne verklaringen deswege in perfoon te komen, of door hunne gemagtigden te doen overleggen.

De patentpligtigen moeten hunne verklaringen teekenen.

Art. 20. Ieder patentpligtige zal gehouden zijn, deszelfs verklaring met zijne handteekening te bekrachtigen.

In gevalle hij betuigt niet te kunnen schrijven of teekenen, zal een der met het overnemen der verklaringen belaste ambtenaren of personen de teekening uit deszelfs naam, en in tegenwoordigheid van twee andere medeteekenende personen, verrigten, met vermelding van de redenen waarom.

Plaatsen, waar de aangifte der patentpligtigen geschieden moet.

Art. 21. De patentpligtigen zullen zich behooren aan te geven ter plaatse, als volgt:

Die, vermeld in de tabellen n°. 1, 2, 3, 4, 5 en 6, in

iedere gemeente afzonderlijk, waar hunne werkplaatsen, fabrieken, molens, winkels, enz., gelegen zijn.

Die van de tabellen n°. 7, (§ 1, eerste afdeeling) 10, 11, 12, 13 en 14, in de gemeente hunner woning.

Die van de tabel n°. 15, in iedere gemeente in het bijzonder, waar het beroep wordt uitgeoefend.

De aangifte der maatschappijen, in de tabel n°. 9 vermeld, zal moeten geschieden in de gemeenten, waar de beheerders derzelve woonachtig zijn.

De aan het patentregt onderhevige vreemdelingen zullen zich, voor hunnen eersten aanslag, in ieder jaar aangeven ter plaatse, waar zij zich het eerste ter uitoefening van hun beroep ophouden; en voorts, voor de aanvullingsregten, ter plaatse, waar zij die verschuldigd mogten worden.

Eindelijk zullen diegenen der in de tabellen n°. 12, 13 en 14 vermelde patentpligtigen, welke aan een aanvullingsregt, wegens de uitoefening van hun bedrijf, in een gemeente van hooger rang onderhevig worden, daarvan aangifte behooren te doen in zoodanige gemeente van hooger rang.

Werkzaamheden ten aanzien van het regelen der aanslagen.

Art. 22. De verklaringen der patentpligtigen zullen, nadat dezelve zijn ingekomen, door de zettters, welke voor elke gemeente tot het regelen van den omslag der directe belastingen zullen worden benoemd, opgenomen, en de zakelijke inhoud daarvan worden overgebracht op een te dien einde te openen register, en zulks met medewerking, zoo veel mogelijk, van den controleur der directe belastingen, onder wiens toezigt zij al derzelve werkzaamheden zullen verrigten.

Dezelfde controleur en zettters worden voorts belast met op de registers, de klassen of regten, in of tot welke de patentpligtigen behooren aangeflagen te worden, naar de regelen, bij deze Wet vastgesteld, te bepalen; zullende zij, ten aanzien van de patentpligtigen, welke, naar vaste beginselen of omstandigheden, door de Wet tot maatstaf gesteld, moeten belast worden, bij het doen van den aanslag, wel in het algemeen, volgens de opgaven en verklaringen der patentpligtigen zelve,

maar desniettemin gehouden zijn, om van dezelve af te wijken, in gevalle zij, op grond van de algemeene baarblijkelijkheid, vermeenen aan de naauwkeurigheid van die opgaven te moeten twijfelen.

De voormelde controleur en zettters zullen al verder de toepassing maken van de bij art. 5 en 10 voorkomende bepalingen, aangaande de *overeenkomsten* en *verwantschap* der beroepen.

Zij zullen de bevoegdheid hebben, om voor zich te roepen de patentpligtigen, van dewelke zij eenige opheldering, omtrent den aard of de uitgebreidheid van derzelve beroep, vermeenen noodig te hebben.

Eindelijk zullen zij almede het vermogen hebben, om degenen, welke zich niet, of niet behoorlijk tot bekoming van patent mogten hebben aangemeld, en echter, volgens de algemeene baarblijkelijkheid, patentpligtig zijn, ambtshalve op de registers te plaatsen; onverminderd de boete, welke, wegens het verzuiemen van aangifte, of het doen van valsche of onnaauwkeurige aangifte, mogt zijn verbeurd.

Opmaking van de leggers der kohieren, herziening der aanslagen.

Art. 23. De werkzaamheden, in het voorgaande artikel omschreven, afgelopen zijnde, zal de inhoud van het register door de zettters worden overgebracht op jaarlijksche en vierendeeljaarlsche leggers van de kohieren.

Na het opmaken dezer leggers, zullen de klasfificatien nogmaals door den controleur en de zettters overzien en in overweging genomen worden.

In geval van verschil in gevoelens tusfchen de zettters en controleurs, zal ieder hunner de bevoegdheid hebben, om derzelve aanmerkingen te stellen in eene der daartoe op den legger bestemde kolommen; de besliffing in dezen zal aan den directeur der directe belastingen van de provincie verbleven zijn, onverminderd de bevoegdheid der Gedeputeerde Staten, ten aanzien van de beoordeeling der reclamatiën van de zijde der gepatenteerden.

De zettters zullen de hun bij deze Wet opgelegde werkzaamheden aanvangen op, en ten einde brengen *binnen* den tijd, door de Gouverneurs, ieder in zijue provincie, te bepalen.

De vastgestelde tijd verstreken zijnde, zonder dat de werkzaamheden zullen zijn afgelopen, zullen de hoofden der gemeentebesturen, bij vervanging der zettters, gehouden zijn, derzelve arbeid op zich te nemen en te volvoeren.

Opmaking der kohieren.

Art. 24. Nadat de leggers, door den controleur, aan den directeur der directe belastingen zullen zijn ingezonden, zal deze den arbeid behoorlijk onderzoeken, beoordeelen, en, des noodig, verbeteren, en voorts uit die leggers de kohieren opmaken, welke aan den Gouverneur der provincie ter executoir-verklaring aangeboden zullen worden.

Inrigting der patenten; uitgifte derzelve; welke patentpligtigen gehouden zijn, de belasting te voldoen, alvorens het patent te kunnen bekomen.

Art. 25. Ieder patent zal worden afgegeven op een zegel van $12\frac{1}{2}$ cents, onverschillig tot welke grootte het papier genomen wordt.

In het patent zullen al de bedrijven van den patentpligtigen, op het register gebragt, worden vermeld.

Het patent zal voorts door het hoofd, of een der leden des gemeentebestuur, daartoe gemagtigd, worden geteekend, van het zegel der gemeente voorzien, en aan den belanghebbenden, welke ook gehouden zal zijn, zijne handteekening op het patent te stellen, worden uitgereikt, tegen betaling der landszegelgelden, en van $7\frac{1}{2}$ cents voor de onkosten der beschrijving, zonder meer.

Aan de ondernemers van de spelen en vermakelijkheden, in de tabel n°. 13 vermeld, welke niet in de gemeente woonachtig zijn, waar zij zich ter bekoming van patent aangeven; aan de kramers en andere patentpligtigen, in de tabellen n°. 7 en 8 vermeld, en aan de debitanten van loterijbriefjes, zal het patent niet worden afgegeven, alvorens zij de door hen verschuldigde regten ten volle hebben voldaan.

Affchriften der patenten, hoe dezelve te bekomen.

Art. 26. Een iegelijk gepatenteerde, welke, deszelfs patentblad verloren hebbende, of uit anderen wettigen hoofde, een dub-

bel of nieuw patentblad voor zich verlangt of behoeft, zal zich, ter bekoming daarvan, vervoegen bij het hoofd van het bestuur der gemeente, alwaar hij is aangeflagen, en zal hetzelfde een uitkfel uit het patentregister, in den vorm van het gewone patent, op een zegel van $12\frac{1}{2}$ cents, aan den belanghebbenden afgeven, met inachtneming van al de regelen, ten aanzien van de uitgifte der oorspronkelijke patentbladen voorgeschreven; alles, ten ware bijzondere redenen het hoofd des gemeentebestuur tot weigering der uitgifte van een afschrift nopen mogten, behoudens het regt van den gepatenteerden, om zich te wenden tot de Gedeputeerde Staten der provincie, in gevalle hij zich wegens die weigering mogt bezwaard vinden.

De gezegde afschriften zullen van gelijke kracht en waarde zijn, als de oorspronkelijke patenten; voor ieder afschrift zal kunnen worden geëischt 25 cents, boven en behalve de kosten van het zegel.

Fonds tot bestrijding der ontheffingen, enz.

Art. 27. Van het beloop van het patentregt zal worden afgezonderd *tien* ten honderd, uit welke zullen worden goedge maakt:

- a. Het beloop der ontheffingen en verminderingen, welke aan verkeerdelijk aangeflagene of te hoog belaste personen zullen worden toegestaan.
- b. Het bedrag de oninbare posten en der affchrijvingen.
- c. De onkosten der beschrijving wegens het patentregt, voor zoo veel de daarvoor bij art. 25 bepaalde $7\frac{1}{2}$ cents niet toereikende mogten zijn, alsmede de belooningen der zeters, ter zake van de aan hen bij deze Wet opgedragene verrigtingen.

Onderzoek en beoordeeling der klagten tegen de aanslagen.

Art. 28. Degenen, welke zich met derzelve aanslag bezwaard achten, zullen hunne *reclamatien*, met inachtneming van de voorschriften, te dezen aanzien, wegens de directe belastingen in het algemeen bepaald, kunnen indienen, ten einde, nadat de gronden der klagten zullen zijn onderzocht, door de Gedeputeerde Staten der provincie deswege uitspraak worde gedaan, overeenkomstig de beginfelen, bij deze Wet vastgesteld.

De gepatenteerden, voor welker aanslagen de Wet onderscheidene klasfen heeft opengefteld, zonder aanwijzing van bepaalde grondslagen, waarnaar de klasficatie moet worden verrigt, zullen hunne klagten kunnen gronden op eene vergelijking van derzelver aanslagen tegen die van zoodanige andere gepatenteerden, als in evenredigheid met dewelke zij, volgens de bepalingen dezer Wet, behooren te zijn belast.

Het zal aan de zich bezwaard achtende personen, in het algemeen, vrijftaan, om den aard en de uitgebreidheid huns beroeps, zoo uit hunne boeken en registers, als uit andere ftukken, te doen kennen; zullende daarop, naar vereisch van zaken, worden gelet, en zal geen aanbod van eed, tot bevestiging hunner verklaringen, toegestaan worden.

Niemand zal toelaten, dat een ongepatenteerd kramer, enz., zijne waren te zijnent uitpakt of verkooft.

Art. 29. Niemand zal gedoogen, dat door eenigen kramer of anderen, bij hem verblijf houdende, bij tabel n°. 7 vermeld perfoon, welke niet van patent daartoe is voorzien, te zijnent eenige koopwaar worde uitgestald of verkocht.

Degene, welke frijdig met deze bepaling handelt, vervalt in eene boete van vijf en twintig gulden, telken reize, dat hij hieraan fchuldig bovonden wordt.

De marktmeesters mogen geen' ongepatenteerden op de markten toelaten.

Art. 30. Geen marktpachter, marktmeester of ander, met het opzigt over de markten belaste perfoon, zal vermogen op dezelve eenen patentpligtigen, ter uitoefening van deszelfs handel of bedrijf, hetzij met of zonder loodfen, tenten, kramen of ftallen, toelaten, ten zij hem gebleken zij, dat deze daartoe van een patent is voorzien; en zal de gebrekige in dezen worden geftraft met eene boete van vijf en twintig gulden, telken reize, dat zijnu verzuim wordt ontdekt.

In alle openbare ftukken moet van het verkregene patent melding worden gemaakt. — Bij de in regten over te leggen ftukken moet het patent gevoegd worden.

Art. 31. § 1. In alle geregtelijke en buiten-geregtelijke open-

bare akten, contracten, protesten, insinuatien, dagvaardingen, beteekeningen en alle andere dergelijke stukken, voor zoo verre dezelve het aan patentregt onderhevige beroep, bedrijf, nering of handel van eenigen persoon betreffen, zal uitdrukkelijk moeten worden melding gemaakt van het patent van dengenen, ten wiens verzoeke de stukken zijn verleden, opgemaakt, beteekend of uitgegeven, met aanduiding van het nommer en van de plaats der uitgifte van hetzelfde, van den tijd waarover, alsmede van het beroep of bedrijf, waarvoor hetzelfde is uitgegeven: zullende de notaris, procureur, deurwaarder of andere ambtenaar, door of ten overstaan van wien het stuk wordt opgemaakt, beteekend, uitgegeven of verleden, zich te dien einde het patent moeten doen vertoonen, en ook van die vertooning in het stuk melding maken; alles op eene boete van 25 gulden, door den ambtenaar voorschreven te verbeuren, voor ieder stuk, waarin deze bepalingen niet zullen zijn in acht genomen.

§ 2. Bij de stukken, welke in een twistgeding, ter zake van eenigen, aan het patentregt onderhevigen, handel of beroep worden opgelegd, zal de aanlegger of gedaagde, of wel de openbare ambtenaar of andere persoon, welke deszelfs zaak waarneemt, moeten voegen het oorspronkelijke patentblad, of een wettig afschrift van hetzelfde, ten blijke, dat, *ten tijde der handeling, waarover het geschil is ontstaan*, de aanlegger of gedaagde tot de uitoefening van zoodanigen handel of beroep is bevoegd geweest, en zulks op eene boete van 25 gulden, telkens door den nalatigen te verbeuren.

§ 3. In gevalle de patentschuldigen, ten wiens verzoeke de stukken, in de beide laatstvoorgaande paragrafen vermeld, worden verleden of overgelegd, het patent niet aan den openbaren ambtenaar of anderen persoon, aldaar bedoeld, vertoonen of ter hand stellen, zal deze kunnen volstaan met zulks uitdrukkelijk in het stuk te vermelden, of deswege eene verklaring, tevens bij de in regten over te leggen stukken, te voegen.

§ 4. De patentschuldige, welke, als voorschreven, het vereischte patent niet aan den openbaren ambtenaar of ander' hiervoren bedoeld' persoon, op deszelfs eisch, zal hebben vertoond of ter hand gesteld, zal deswege vervallen in eene boete,

van tien gulden, boven en behalve die, welke hij ingevolge art. 37 zoude kunnen verschuldigd zijn.

Vertooning der patenten aan de bevoegde ambtenaren.

Art. 32. § 1. Alle patentpligtigen, alsmede al dezulken, welke zich van een afschrift des patents behooren te voorzien, zullen gehouden zijn, derzelyer patent of een wettig afschrift van hetzelfde, telkens, op de aanvraag daartoe, door de bij het eerste gedeelte van art. 34 en de in art. 36 genoemde ambtenaren en bedienden gedaan, aan deze te vertoonen, op eene boete van 15 gulden, telken reize.

§ 2. De patentpligtigen, bij de tabellen n°. 7 en 8 vermeld, benevens de debitanten van loterijbriefjes, zullen *daar te boven*, op eene boete van 3 gulden, verplicht zijn, het patent met zich te voeren te allen tijde, wanneer zij hun beroep uitoefenen, en zullen, in geval zij, ten aanzien van deze of andere bepalingen dezer wet, in gebreke bevonden worden, hunne goederen en arbeidsgereedschappen aangehouden, en, te hunnen koste en gevaar, in bewaring kunnen worden genomen, totdat zij zich van al de hun opgelegde verplichtingen gekweten en de boete en gevallene kosten voldaan hebben, of daarvoor behoorlijken borgtogt gesteld, ten genoegte van de administratie der directe belastingen.

§ 3. Tot den afloop van den tijd, ingevolge art. 17 bepaald voor de inlevering der verklaringen ter bekoming van patent, zullen de patentpligtigen volstaan met, ter voldoening aan het vereischte bij dit en het laatstvoorgaande artikel, te vertoonen of over te leggen het patent des laatstverloopenen jaars.

Patentpligtigen, door dewelke een register behoort te worden gehouden van de bij hen in dienst zijnde werklieden.

Art. 33. De patentpligtigen, in de tabellen n°. 1 en 12 begrepen, met uitzondering van diegenen, welke met minder dan drie werklieden arbeiden, zijn verplicht aan te leggen, en tevens met hunne, ten gevolge van art. 17 en vervolgens, te doene verklaringen, te vertoonen een register, houdende de namen en

toenamen van al de door hen in dienst gehoudene werklieden, ieder der deelgenooten, zoo het beroep in gemeenschap gedreven wordt, voor eenen werkman gesteld. — Dit register zal gestadig bijgehouden moeten worden; de namen der werklieden, welke hunne dienst verlaten, zullen op hetzelfde worden afgeschreven, en die der nieuw aankomende, onmiddellijk na de overige, ingeschreven, met aantekening van den tijd van het in dienst treden en van het vertrek der werklieden.

Hetzelve register zal steeds in de werkplaatsen, fabrieken of winkels moeten berusten, en, op de *eerste aanvraag* daartoe, door de volgens art. 35 bevoegden, gedaan, aan deze moeten worden vertoond, op eene boete van 5 gulden. Wegens ieder der werklieden, in dienst van den patentplichtigen zijnde, wiens naam niet in het register is ingeschreven, zal de nalatige vervallen in eene boete van 3 gulden, boven en behalve die, welke hij zoude mogen verschuldigd zijn, in geval hij bevonden wordt, zich aan verkorting van 's Lands regt te hebben schuldig gemaakt, door meerdere werklieden in dienst te hebben, dan het getal door hem aangegeven.

Al de werklieden, wier namen in het register zullen worden gevonden, zonder te zijn afgeschreven, zullen worden beschouwd als nog werkelijk in dienst des patentplichtigen te zijn, ten ware het tegendeel daarvan wierde bewezen.

Zorg der ambtenaren en bedienden wegens de goede uitvoering dezer wet; procesfen-verbaal, wegens overtredingen op te maken.

Art. 34. De zorg, dat niemand, welke eenig aan het patentregt onderhevig beroep uitoefent, zich aan de verplichtingen, hem bij deze wet opgelegd, onttrekke, wordt in het bijzonder opgedragen aan de hoofden der gemeentebesturen, en aan de directeurs, inspecteurs, controleurs, ontvangers en deurwaarders der directe belastingen. — Dezelve zullen gehouden zijn, van alle overtredingen, tegen de bepalingen dezer wet begaan, welke te hunner kennisse komen, op te maken schriftelijk verslag of *proces-verbaal*, en zulks op den eed, door hen in hunne hoedanigheid afgelegd.

Alle andere beëdigde lands en plaatselijke ambtenaren en be-

dienden zijn bevoegd tot de aangifte van gezegde overtredingen, en zijn mede gerechtigd, om op te maken een schriftelijk verlag hunner bevinding als boven.

Opneming van het getal werklieden in de werkplaatsen, enz.

Art. 35. Het zal den ambtenaren van de administratie der directe belastingen, zoo ook den deurwaarder derzelve belastingen, vrijstaan, om zich, vergezeld van een der leden des gemeentebestuur of anderen daartoe gemagtigden persoon, in de werkplaatsen der patentpligtigen, bij de tabellen n°. 1 en 12 vermeld, te doen vertoonen het register der werklieden, bij art. 33 omschreven; het getal der werklieden, benevens derzelve namen en werkzaamheden, aldaar te komen opnemen, en voorts bij dezelve en bij andere patentpligtigen onderzoek te doen wegens het aantal molens, ovens, cilinders, pannen, kuipen en persen, kamers of plaatsfen, voor zoo veel dat getal bij deze wet tot grondslag der belasting is aangenomen. Geen deurwaarder nogtans zal de voorschrevene onderzoekingen kunnen doen, dan op schriftelijken last van eenen directeur, inspecteur of controleur, gelijk dezelve almede niet zullen vermogen plaats te hebben, dan bij dag, en op de gewoonlijk tot den arbeid bestemde uren (1).

(1) Art. 35. Het hoofdbestuur der directe belastingen enz. heeft eene resolutie op den 11den Februarij 1828, n°. 28, genomen, betrekkelijk het behoorlijk doen opvolgen van dit artikel, waarbij het bestuur te kennen geeft, dat, nu de opnemingen slechts éénmaal in het jaar, te weten in November, plaats hebben, de meening, welke hier en elders was afgeleid uit de bepaling van eene circulaire van den voormaligen Directeur-Generaal der directe belastingen en posterijen, van den 13den December 1820, tot de voorschrevene materie betrekkelijk, des te schadelijker werken zoude, vooral, daar het ook bezwaarlijk was, het juiste tijdstip te bepalen, waarin de opneming, volgens dit artikel, met het meeste voordeel voor al de beroepen en met betrekking tot alle contribuablen geschieden kan; bevelende dus, dat de ambtenaren, dienaangaande, zouden moeten te werk gaan naar bevind van zaken, en derzelve opneming (onverminderd de vaste jaarlijksehe opneming, tevens met die, volgens art. 36 te verrigten) zoo dikwijls zouden moeten doen plaats hebben, als zij goeden grond zouden vermeenen te hebben, om

Te doene opnemingen aan de huizen.

Art. 36. Jaarlijks, binnen twee maanden na den afloop der algemeene beschrijving, en vervolgens in de laatste helft van de maand November, zal het hoofd des gemeentebestuur, met overleg van den controleur der directe belastingen, aan al de huizen, door daartoe behoorlijk te magtigen beëdigde personen, doen opnemen, welke patentplichtigen aldaar woonachtig zijn, en of dezelve van behoorlijk patent zijn voorzien.

Van deze verrigtingen zal worden gemaakt schriftelijk verflag, in hetwelk de bevindingen wegens de niet van *behoorlijk* patent voorziene personen zullen vermeld worden.

Boeten tegen het verzuim van en gebrek in de aangifte.

Art. 37. De aan het regt van patent onderhevige personen, welke, na den afloop van den tijd, tot het doen der aangiften bepaald, bevonden worden zich niet, of door valsche, onnauwkeurige of onvolledige opgaven *niet behoorlijk* van hunne verplichtingen, ten aanzien dier aangifte, te hebben gekweten, zullen, telken reize, wanneer hun verzuim of overtreding zal worden ontdekt, vervallen in eene boete van niet minder dan 25, en niet meerder dan 400 gulden.

In alle gevallen, waarin verkorting van 's Lands regt zal plaats hebben, zal dat regt voor een *vol jaar* worden gevorderd, boven en behalve de boete.

Verdeeling der boeten.

Art. 38. De boeten, ten gevolge van deze wet ingevorderd, zullen verdeeld worden, zoo als door Ons nader zal worden bepaald.

Straffen tegen het gebruik maken van eens anders patent.

Art. 39. Degenen, welke bevonden worden, op eene be-

aan de aangifte van een' contribuablen te twifelen. Deze resolutie staat in het *Provinciaal Blad van Zuidholland*, 1828, n°. 28.

driegelijke wijze, te hebben gebruik gemaakt van eens anders patent, zullen worden gestraft met eene gevangenis van niet korter dan drie maanden, en niet langer dan één jaar.

*Vervolgingen voor de regtbanken, wegens de overtre-
dingen tegen deze wet.*

Art. 40. Alle overtredingen van de bepalingen, in deze wet gemaakt, behooren tot de kennis van de regtbanken van *correctionele policie*. — De officieren, bij die regtbanken aangesteld, zijn, ambtshalve, belast met de vervolging der gezegde overtredingen.

In de regtspleging, ter zake voorschreven, zullen ook, ten aanzien van het *appel* en de voorziening in *casatie*, de beftaande wetten, in betrekking tot de *correctionele policie*, worden gevolgd.

De procesfen-verbaal zullen in regten worden geloofd, tot er bewijs van het tegendeel is.

Art. 41. De verbaalen of relazen, door de ambtenaren en bedienden, in art. 34 vermeld, ter zake van het patentregt opgemaakt, zullen in regten worden geloofd, tot er bewijs is van het tegendeel.

Geene vervolgingen aan te vangen, zonder voorkennis van het Departement van financiën. — Transactien.

Art. 42. De gezegde, voor de regtbanken te doene, vervolgingen zullen niet mogen worden begonnen, dan met toestemming van het Departement van financiën, hetwelk aan de ambtenaren van de Administratie der directe belastingen zal kunnen verleenen de magt, om met de overtreders, op het verzoek van deze, te komen in minnelijke schikking, ter zake der geldboeten, door hen verbeurd.

Verjaringen.

Art. 43. Na verloop van vier jaren, te beginnen met den 1sten Januarij van het jaar der beschrijving, zal het beloop van de geslokene regten niet meer worden gevorderd.

Insgelijks zal, na verloop van gezegden tijd van vier jaren, de vertooning of overlegging der patenten, bij art. 31 voorgeschreven, niet meer worden geëischt.

Ten aanzien der verjaring van de invordering der boeten en van de uitoefening der straffen, den overtreders van deze wet vonnis opgelegd, mitsgaders ten aanzien van die der vervolgingen van den officier voor de regtbank tegen de overtreders, tot toepassing der boeten en straffen, bij deze vastgesteld, zullen de bepalingen, bij het wetboek van *criminele instructie* gemaakt, worden gevolgd.

Affschaffing van vroegere verordeningen.

Art. 44. De ordonnantie op het regt van patent, gevoegd geweest bij de wet van den 11den Februarij 1816, wordt bij deze afgeschaft, met dien verstande, dat de gezegde ordonnantie tot aan den 1sten Julij dezès jaars zal blijven in werking, en, van dat tijdstip af, voor het overige half jaar 1819, worden vervangen door de tegenwoordige wet.

Lasten en bevelen, dat deze in het Staatsblad zal worden gefinereerd, en dat alle ministeriële departementen en autoriteiten, kollegien en ambtenaren aan de naauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven enz.

T A R I E F A.

1ste Klasse	f	270	00
2de "	-	230	00
3de "	-	190	00
4de "	-	145	00
5de "	-	110	00
6de "	-	83	00
7de "	-	62	00
8ste "	-	46	00
9de "	-	34	00
10de "	-	25	00
11de "	-	18	00
12de "	-	13	00
13de "	-	8	50
14de "	-	5	50
15de "	-	3	75
16de "	-	2	00
17de "	-	1	25

TABEL N°. 1.

Fabrikanten en werkbazen enz., waarvoor de belasting, welke naar het getal werklieden geregeld wordt, in alle gemeenten gelijk is. (De regten, door dezelve verschuldigd, te berekenen volgens tarief lett. A.)

§ 1. Tot maatstaf der belasting, te voldoen door de patentpligtigen, in deze tabel begrepen, zal worden genomen het aantal der werklieden, door hen in dienst gehouden wordende, hetzij dezelve in hunne huizen, winkels, werkplaatfen of fabrieken arbeiden, of bij bijzondere personen in hunnen naam te werken gezonden worden; en zulks om het even of dezelve werklieden zijn mannen of vrouwen, meesterknechts of gewone werklieden, kinderen of leerlingen, loontrekkenden of niet loontrekkenden. In geval het beroep in gemeenschap gedreven wordt, zal ieder der deelgenooten, hetzij hij *al* dan *niet* de teekening hebbe, voor één' werkman geteld worden.

Daarentegen zullen de vrouwen en kinderen, welke hunne mannen of ouders, in de uitoefening van derzelve beroep, behulpzaam zijn, niet onder het getal hunner werklieden worden geteld.

Het zal aan de weduwen, welke het beroep harer mannen voortzetten, vrijstaan, van het getal harer werklieden één' derzelve af te trekken.

In geval de patentpligtigen, in deze tabel vermeld, het aantal hunner werklieden in den loop des jaars vermeerderen, zullen zij deswege het bepaalde bij art. 13, § 2, behooren in acht te nemen.

§ 2. Voor diegenen, welke meer dan één van de, in deze tabel vermelde, beroepen tevens uitoefenen, zal het regt worden berekend naar het *gezamenlijke* aantal werklieden, door hen gebezigd wordende, even als waren die beroepen allen met elkander verwant.

Deze regel is ook toepasselijk op de patentpligtigen, welke één of meerdere der, in deze tabel vermelde, en te *gelijk* één of meerdere der, in de tabel n°. 12 omschrevene, beroepen uitoefenen.

§ 3. De patentpligtigen, in deze tabel opgenoemd, zullen voor den verkoop van de, in hunne fabrieken of werkplaatsen vervaardigde, goederen of waren geen afzonderlijk regt verschuldigd zijn, dan in geval zulks mogt geschieden op eene der wijzen, bij tabel n°. 7 omschreven.

§ 4. Goederen of waren verkoopende, welke geheel buiten hunne fabrieken of werkplaatsen, of ten deele *in* en ten deele *buiten* dezelve, hetzij *al* dan *niet* voor hunne rekening, vervaardigd zijn, zullen zij, wegens het alzo buiten hunne fabrieken bereide, naar de omstandigheden, als koopman of als winkelier, een afzonderlijk regt verschuldigd zijn, en mitsdien ook gehouden, deswege de vereischte aangifte te doen.

§ 5. De, in deze tabel genoemde, fabrikanten of werkbazen zullen insgelijks uitdrukkelijke aangifte behooren te doen, en een afzonderlijk regt verschuldigd zijn wegens de molens, waarvan zij zich in hunne fabrieken bedienen, met uitzondering nogtans van alle zoodanige molens, als waaromtrent, bij § 6 dezer tabel, anders is bepaald: zoo mede van dezulken, waardoor de *twijnderijen*, gelijk ook de kunstwerktuigen van spinnerijen, kaarderijen, droogfscheerderijen en dergelijke worden gedreven: zullende de handmolens, bij fabrieken gebruikt wordende, nimmer afzonderlijk worden aangeslagen.

De werklieden, bij de molens gebezigd wordende, zullen, hetzij de molens *al* dan *niet* afzonderlijk worden belast, in allen gevallen geteld worden onder degenen, volgens welke de aanslag van den fabrikant of werkbaas moet worden berekend.

§ 6. De patentpligtigen, welke moeten worden belast volgens de regelen, in deze tabel vastgesteld, worden verdeeld in twee afdeelingen, te weten:

EERSTE AFDEELING.

- 1.) Fabrikanten, arbeidende in zijde, wol, katoen, vlas en andere dergelijke stoffen, onverschillig of zij zich van

kunstwerktuigen bedienen of niet, en met uitzondering van de in de 2de afdeeling hierna, of elders uitdrukkelijk vermelde.

- 2.) Droogscheerders, door middel van *kunstwerktuigen* arbeidende.
- 3.) Was- of gewastdoek-fabrikanten.
- 4.) Zijden stoffengommers.
- 5.) Laken-, stoffen- en andere verwers.

Boven het regt, naar mate van het getal hunner werklieden verschuldigd, zullen zij, wegens *iedere* hunner blaauwkuipen, tot 4 gulden worden aangeslagen.

- 6.) Laken- en stoffenpersers.

Wegens *iedere* hunner persen zullen zij nog met een afzonderlijk regt van 6 gulden worden aangeslagen.

- 7.) Katoendrukkers.

In gevalle zij met rollen of cilinders drukken, behooren zij, wegens ieder' van dezelve, nog met een regt van 12 gulden te worden belast.

De regten wegens de kuipen, persen en rollen der, onder n°. 5, 6 en 7, hierboven vermelde patentpligtigen gevorderd, zullen de belasting, door dezelve verschuldigd, nimmer kunnen doen klimmen boven die van de eerste klasfe bepaald.

- 8.) Glanzers en kalanders.
- 9.) Garen-, katoen- en linnenbleekers.
- 10.) Touwslagers van scheeps- en ander zwaar touwwerk.
- 11.) Hoedenmakers.
- 12.) Penfeelmakers.
- 13.) Schrijfpennenbereiders.
- 14.) Momaangezigt- of maskermakers.
- 15.) Snarenmakers.
- 16.) Leerlooijers, leertouwers, leder- en vellenbereiders.
- 17.) Laarzenchaftenmakers.
- 18.) Vellenblooters.
- 19.) Zeemlederbereiders.

20.) Parkementmakers.

Voor zoo verre de, onder n°. 6 tot 20, hierboven genoemde patentpligtigen looikuipen gebruiken, zullen zij, wegens ieder vijftal derzelven, nog een regt van 4 tot 8 gulden verschuldigd zijn; zoo nogtans, dat de van dezelfde gevorderde regten nimmer zullen kunnen te boven gaan, die, welke voor de 1ste klasfe van het tarief zijn bepaald.

21.) Uurwerkplatenmakers.

22.) Makers en bekleeders van horologiekasten.

23.) Fabrikanten van knoopen voor militairen, metalen knoopenmakers.

24.) Metaaldrijvers.

25.) IJzer- en staaldraaijers.

26.) Weegfchaal- of balansmakers.

27.) Koffijmolenmakers en fcherpers.

28.) Anker- en aambeeldenmakers.

29.) Scherpfmeden (van ijzeren gereedschap), vijlenkappers.

30.) Kagchel- of vuurhaardenfmeden.

31.) Mesfen- en fcharenmakers.

De onder n°. 29 tot 31 hierboven vermelden, welke fcherp- of polijstmolens bezigen, behooren deswege *niet* afzonderlijk te worden aangefflagen.

32.) Snaphaanloopmakers.

Voor de molens, bij hen gebezigd wordende, zijn zij geen afzonderlijk regt verschuldigd.

33.) Geweer- of snaphaanmakers.

34.) Geweerladenmakers.

35.) Schavenmakers.

36.) Duim- of peilftokkenmakers.

37.) Papiervormenmakers.

38.) Fabrikanten en herftellers van kunst-, spin- en andere dergelijke werktuigen.

39.) Brandfpuitmokers.

- 40.) Molenmakers.
- 41.) Scheep-, schuit- en floepmakers.
- 42.) Houten opleg-platenzagers, (fenirzagers) zonder molens werkende.
- 43.) Potloodenmakers.
- 44.) Lettergieters.
- 45.) Drukkers, welke letterkundige werken, maandwerken en andere boeken voor eigene rekening drukken.
- 46.) Koperen plaat- en muziek-plaatdrukkers, vervaardigers van *lithographische* werken.
- 47.) Speelkaartenmakers.
- 48.) Papier- en bordpapiermakers.
- Wegens de molens, door hen gebezigd, zullen zij *niet* afzonderlijk worden belast.
- 49.) Fabrikanten en schilders van papieren en doekenbehangfelen.
- 50.) Blikfabrikanten.
- In gevalle zij zelve de ijzeren bladen vervaardigen, behooren zij, wegens dit laatste, ook nog als ijzerpletters te worden aangeslagen.
- 51.) Glasblazers en fabrikanten van fijn glas of kristal.
- 52.) Porseleinfabrikanten.
- Wegens de molens, bij hen gebezigd, zullen zij *niet* afzonderlijk worden aangeslagen.
- 53.) Kunstras- of kunstcementmakers.
- 54.) Potaschfabrikanten.
- 55.) Aschwasfchers.
- 56.) Zwavelfabrikanten en raffinadeurs.
- In gevalle zij stampmolens bezigen tot het stampen der erts, behooren zij deswege *niet* afzonderlijk te worden belast.
- 57.) Kopperoodfabrikanten.
- 58.) Loodwitfabrikanten.

59.) Lakmoesfabrikanten.

Wegens de molens, welke zij bezigen, moeten zij *niet* afzonderlijk worden aangeflagen.

60.) Fabrikanten van kleuren en verwen voor de katoendrukkers.

61.) Korenwasfchers.

62.) Scheepsbeschuitbakkers, geene broodbakkers zijnde.

De regten, verschuldigd door de patentpligtigen van deze 1ste afdeeling, zullen worden geregeld, als volgt:

Zoo zij met 300 werklieden of meerder arbeiden, 1ste klasfe.

„	„	„	200 tot beneden 300 werkl. arbeid.,	2de	„
„	„	„	140 „ „ 200 „ „	3de	„
„	„	„	100 „ „ 140 „ „	4de	„
„	„	„	70 „ „ 100 „ „	5de	„
„	„	„	50 „ „ 70 „ „	6de	„
„	„	„	32 „ „ 50 „ „	7de	„
„	„	„	21 „ „ 32 „ „	8ste	„
„	„	„	14 „ „ 21 „ „	9de	„
„	„	„	9 „ „ 14 „ „	10de	„
„	„	„	6 „ „ 9 „ „	11de	„
„	„	„	3 „ „ 6 „ „	12de	„
„	„	„	1 „ „ 3 „ „	13de	„

Alléén arbeidende, voor zoo verre zij niet zijn opgenoemd onder de bij art. 3 dezer wet vrijgeftelden..... 14de „

TWEDE AFDEELING.

1.) Laken- en cafemierfabrikanten, geene *kunstwerk*tuigen bezigende.

In gevalle zij, al ware het slechts ten deele, *kunstwerk*tuigen gebruiken, behooren zij volgens het tarief, voor de *eerste* afdeeling van deze tabel bepaald, te worden aangeflagen.

- 2.) Wollen dekenfabrikanten.
- 3.) Wollen en koeharen kleedenfabrikanten.
- 4.) Zeildoek-, dweil-, pak- en balengoed- en singel- of hennepzelenfabrikanten, rolreedomers.
- 5.) Witte of gedrukte katoenen stoffen- en doekenfabrikanten.
- 6.) Linnenreedomers of fabrikanten.
- 7.) Wol-, haar- en katoenpluizers, bereidomers, kaardomers, zij, die de wol op het laken brengen, dezelve kammen, en alle dergelijken, zonder *kunstwerktuigen* arbeidende.

Zoo zij geheel of ten deele met *kunstwerktuigen* arbeidom, behooren zij in de *eerste* afdeeling.

- 8.) Paarden- en koehaarbereidomers, haarwasfchers.
- 9.) Bereidomers van hennep en vlas, door hetzelfde te rotten, te hekelen, te kammen, te kloppen enz., zonder het gebruik van molens.
- 10.) Droogfcheedomers, zonder *kunstwerktuigen*.
- 11.) Katoenspinnerijen, met of zonder *kunstwerktuigen* gedreven wordende.

De belasting, voor de katoenspinnerijen verschuldigd, zal berekend worden in evenredigheid van de *heeft* der in dezelve arbeidende werklieden.

- 12.) Alle andere spinners.

In gevalle zij *kunstwerktuigen* bezigen, of zich niet alleen bij het *spinnen* bepalen, moeten zij, voor zoo veel zij niet behooren tot de hiervoren onder n°. 1 tot 11 vermelde, geheel volgens het tarief, voor de *eerste* afdeeling hiervoren bepaald, worden belast.

- 13.) Wevers van allerlei foort.

Zich niet alleen bij het *weven* der stoffen bepalende, zullen zij geheel volgens het tarief, voor de *eerste* afdeeling hiervoren vastgesteld, belast worden, ten zij zij behoorden tot de hieronder n°. 1 tot 11 van deze afdeeling vermelde.

- 14.) Kantfabrikanten.

- 15.) Haak- en oogmakers.
- 16.) Vischhoekmakers.
- 17.) Karkasfenmakers.
- 18.) Naai- en breinaaldenmakers.
- 19.) Speldenmakers.

De naalden- en speldenmakers zullen, wegens de bij hen gebezigde scherp- en polijstmolens, *niet* afzonderlijk aangeflagen worden.

- 20.) Vingerhoedmakers.

Wegens de molens, welke zij gebruiken, behooren zij *niet* afzonderlijk belast te worden.

- 21.) Gespenmakers.
- 22.) Spijkermakers.
- 23.) Baleinfijders en bereiders.
- 24.) Beenen knoopenmakers, knoopvormenmakers.
- 25.) Wiel- of spinnenwieldraaijers.
- 26.) Wevers getouwen-, wevers kammen- en wevers kaardenmakers.
- 27.) Hekelmakers.
- 28.) Kaardenzetter.
- 29.) Kaardenstekers.
- 30.) Kammenmakers.
- 31.) Lijndraaijers of touwslagers van dun werk.
- 32.) Zeilmakers.
- 33.) Kompas- en vlaggenmakers.
- 34.) Mastenmakers, boom-, riem- of roeispaan- en stokkenmakers.
- 35.) Blokmakers.
- 36.) Houten of sloopspompenmakers.
- 37.) Houten schoppen- en lepelmakers.
- 38.) Leestenmakers.

- 39.) Schuif- en boorhoutmakers
- 40.) Klompen- of holblok-, of trippenmakers.
- 41.) Plankenzagers, geene molens bezigende.
- 42.) Duigenmakers.
- 43.) Hoepelmakers.
- 44.) Houtskolenbranders.
- 45.) Mattenmakers.
- 46.) Rieten mattenmakers.
- 47.) Bijenkorvenmakers.
- 48.) Bezem- en heiboendermakers.
- 49.) Vischnettenbreijers.
- 50.) Huidenzouters.
- 51.) Cichoreidroogers en branders.
- 52.) Aluinfabrikanten.
- 53.) Pijpenmakers en bakkers.
- 54.) Steen-, dekpannen-, vloertegels- en tegeltjesbakkers.
- 55.) Pottenbakkers.
- 56.) Aardenwerkfabrikanten, plateelbakkers.
- 57.) Diamantslijpers.
- 58.) Koraalslijpers.

De molens, door de onder n°. 53 tot 58 voorkomenden gebezigd, behooren *niet* afzonderlijk te worden belast.

- 59.) Straatmakers.
- 60.) Hei-, dijk-, vesting-, wegen-, haven-, slijk-, diep-, fluis-, dok-, rijs- en kribwerkers bazen.

Leverantie doende, zullen zij deswege nog afzonderlijk als kooplieden worden belast.

De belasting, tot welke de patentpligtigen van deze *tweede* afdeeling behooren te worden aangeflagen, zal worden geregeld op den volgenden voet :

Zoo zij met 500 werklieden of meerder arbeiden, 1ste klasfe.

"	"	"	400	tot	beneden	500	werkli.	arbeid.,	2de	"
"	"	"	300	"	"	400	"	"	3de	"
"	"	"	200	"	"	300	"	"	4de	"
"	"	"	140	"	"	200	"	"	5de	"
"	"	"	100	"	"	140	"	"	6de	"
"	"	"	70	"	"	100	"	"	7de	"
"	"	"	50	"	"	70	"	"	8fte	"
"	"	"	32	"	"	50	"	"	9de	"
"	"	"	21	"	"	32	"	"	10de	"
"	"	"	14	"	"	21	"	"	11de	"
"	"	"	9	"	"	14	"	"	12de	"
"	"	"	6	"	"	9	"	"	13de	"
"	"	"	3	"	"	6	"	"	14de	"
"	"	"	1	"	"	3	"	"	15de	"
Alleen arbeidende, voor zoo verre zij niet zijn										
opgenoemd onder de bij art. 3 dezer wet vrijge-										
felden,..... 16de "										

TABEL N°. 2.

Branders, brouwers en azijnmakers. (De regten, door dezelve verschuldigd, te berekenen volgens tarief lett. A.)

Het patentregt, verschuldigd door de navolgende personen, zal worden geregeld in evenredigheid van de hoeveelheid der, door dezelve vervaardigde, waren of voorwerpen, of van die der daartoe gebezigde grondstoffen, in het jaar, hetwelk dat, waarin de beschrijving geschiedt, onmiddellijk voorafgaat.

1°. Branders, jenever, moutwijn of brandewijn stokende.

Zoo de hoeveelheid van het *beslag* of de grondstof, door hen in een jaar gemaakt of gebezigd, bedraagt:

55,000 vaten of meer		1ste klasfe.
42,000 " tot beneden 55,000		2de "
32,000 " " " 42,000		3de "
25,000 " " " 32,000		4de "
19,000 " " " 25,000		5de "
14,000 " " " 19,000		6de "
10,000 " " " 14,000		7de "
7,500 " " " 10,000		8fte "
5,500 " " " 7,500		9de "
4,000 " " " 5,500		10de "
3,000 " " " 4,000		11de "
2,000 " " " 3,000		12de "
1,000 " " " 2,000		13de "
Beneden de 1,000 vaten		14de "

2°. Bierbrouwers en bier-azijnmakers, onder welke laatste echter niet begrepen zijn de zoogenaamde *azijnleggers* of *azijntrekkers*, welke de, door hen gekocht wordende, bieren doen verzuren en in azijn veranderen, om daarna

te verkoopen; als zullende deze, wegens dat bedrijf, als *kooplieden* worden aangeflaggen.

Zoo de hoeveelheid van het *beslag*, door hen in een jaar gemaakt, bedraagt:

14,000 vaten of meer		1ste klasfe.
10,000 „ tot beneden 14,000		2de „
8,000 „ „ „ 10,000		3de „
6,200 „ „ „ 8,000		4de „
4,800 „ „ „ 6,200		5de „
3,500 „ „ „ 4,800		6de „
2,500 „ „ „ 3,500		7de „
1,900 „ „ „ 2,300		8ste „
1,400 „ „ „ 1,900		9de „
1,000 „ „ „ 1,400		10de „
750 „ „ „ 1,000		11de „
500 „ „ „ 750		12de „
250 „ „ „ 500		13de „
Beneden 250 vaten		14de „

3°. Rozijn-, vrucht- en kunstazijnmakers.

In gebruik hebbende:

15 paar tweelingskuipen of meer		6de klasfe.
12 „ „ tot beneden 15		7de „
9 „ „ „ „ 12		8ste „
6 „ „ „ „ 9		9de „
4 „ „ „ „ 7		10de „
3 „ „ „ „		11de „
2 „ „ „ „		12de „
1 „ „ „ „		13de „

De patentpligtigen, in deze tabel opgenoemd, zullen, wegens den verkoop der voorwerpen, in hunne fabrieken vervaardigd, geen afzonderlijk regt verschuldigd zijn, dan voor zoo verre die verkoop door hen in het klein geschiedt, in welk geval zij zich ook tevens als winkeliers, slijters of tappers zullen behooren aan te geven.

TABEL N°. 3.*Koren-, gort-, grut-, pel- en boekweitmolens.*

§ 1. Het patentregt, door de koren-, gort-, grut- en pelmolenaars te voldoen, zal worden berekend op drie ten honderd, en dat van de *boekweiten grutten-* en *boekweiten meelmolenaars* op zes ten honderd van de *onzuivere* huurwaarde dier molens en daarbij behorende gebouwen, benevens van die der perfoonlijke woning der molenaars, zonder nogtans immer te mogen dalen beneden *viijf gulden*.

§ 2. De ambtenaren, met de beschrijving belast, zullen het vermogen hebben, om zich de bestaande huurcedels der molens enz. te doen vertoonen.

§ 3. De patentpligtigen, in deze tabel vermeld, zullen voor den verkoop der op *hunne molens* verwerkte granen, geen afzonderlijk regt verschuldigd zijn, met uitzondering alleen van zoodanige korenmolenaars, die voor eigen rekening granen zouden mogen breken; zullende deze zich deswege als kooplieden of winkeliers behooren aan te geven.

§ 4. Voor zoo verre de voorschrevene molens alleenlijk met de hand worden bewogen, zullen dezelve worden aangeflagt in evenredigheid van de voordeelen, welke zij geacht zullen worden op te leveren, zoo echter, dat de aanslag niet zal overtreffen de som van *twaalf gulden*, noch dalen beneden die van *eenen gulden viiftig cents*.

TABEL N°. 4.

Molens, geene koren-, gort-, pel- of boekweitmolens zijnde. (De regten, wegens dezelve verschuldigd, te berekenen volgens tarief lett. A.)

§ 1. De belasting, verschuldigd wegens ieder' van de hierna vermelde molens, zal geregeld worden in evenredigheid van de klasfen, bij dezelve aangewezen.

	MOLENS, bewogen door:		
	Stoom of water.	Wind.	Paarden.
	Klasfen.	Klasfen.	Klasfen.
1.) Chichoreimolens	8 tot 10	8 tot 10	10 tot 12
2.) Chocolaadmolens	6 — 10	6 — 9	8 — 11
3.) Gouddraadtrekkersmolens	8 — 10	8 — 10	9 — 11
4.) Hennepkloppersmolens	8 — 12	8 — 12	10 — 14
5.) Houtzaagmolens	6 — 11	6 — 11	10 — 13
6.) Hout-, ijzer- en staaldraaijersmolens	6 — 11	8 — 11	10 — 12
7.) Karotentmolens	6 — 11	6 — 10	9 — 12
8.) Keijen-, marmer-, steen-, tras-, orfeille-, krijtweedasch-, pijp-aarde- of kleimolens, hetzij slechts ééne dezer stoffen of meerdere derzelve tevens of bij afwisseling op dezelve worden gemalen	8 — 12	6 — 12	9 — 14
9.) Kalanders-, glanzersmolens	8 — 12	8 — 11	10 — 13
10.) Kopermolens	6 — 11	6 — 10	8 — 12

MOLENS, bewogen door:			
	Stoom of water.	Wind.	Paarden.
	Klasfen.	Klasfen.	Klasfen.
11.) Lijnkoekmolens, waarmede lijn- koeken gemalen worden	9 tot 13	9 tot 13	11 tot 15
12.) Loodwitmolens	7 — 11	7 — 10	9 — 12
13.) Loodpletmolens	7 — 11	7 — 10	9 — 12
14.) Mosterdmolens	9 — 13	9 — 13	11 — 15
15.) Moutmolens	6 — 13	6 — 13	9 — 14
16.) Oliemolens	6 — 12	6 — 11	9 — 14
17.) Polijstmolens, waarop de vloer steen gepolijst worden	9 — 13	8 — 11	11 — 14
18.) Polijst- en scherp- of slijpmo- lens van staal of ijzer	9 — 13	8 — 11	11 — 14
19.) Steen- of marmerzaagmolens...	9 — 13	8 — 11	11 — 14
20.) Schors- of taanmolens	7 — 12	8 — 11	10 — 14
21.) Stampmolens, waarin de erts fijn gestampt wordt	9 — 13	8 — 11	11 — 14
22.) Stijffel- of poedermolens	9 — 13	8 — 12	11 — 14
23.) Snuifmolens	6 — 11	6 — 10	9 — 12
24.) Tabakskerfmolens	6 — 11	6 — 10	9 — 12
25.) Verwmolens	9 — 13	8 — 11	11 — 14
26.) Verwhoutmolens	9 — 13	8 — 11	11 — 14
27.) Volmolens	9 — 13	8 — 11	11 — 14
28.) Zeemtuwersmolens	9 — 13	8 — 11	11 — 14

§ 2. Indien eenige molens tot meer dan eene der, bij § 1 hiervoren onder een afzonderlijk nommer vermelde, werkingen of malingen gebezigd wordt, zal daarvan uitdrukkelijk aangifte behooren te worden gedaan, en zullen iedere dier werkingen in het bijzonder worden aangeflaggen, offchoon zoodanige werking ook met eenige andere ware verwant; doch zal, in geval de gezegde werkingen op denzelfden molen bij afwisseling plaats hadden, of wanneer eenige, door *water* bewogene, ten aanzien van het benoodigde water, doorgaans meer dan de helft des jaars moet stilstaan, de aanflag *des noods* kunnen geregeld worden, in evenredigheid van ééne of twee klasfen beneden de laagste der bij de vorige paragraaf voor ieder' molen aangewezene.

§ 3. De patentpligtigen, in deze tabel bedoeld, zullen voor den verkoop der voorwerpen, op hunne molens verwerkt, geen afzonderlijk regt verschuldigd zijn, dan alleen wegens de chocolade, karotten, snuif en tabak, bij hen bearbeid, voor zoo verre zij die waren in het klein verkoopen, en zullen zij zich deswege als winkeliers behooren aan te geven.

§ 4. De zoodanige der in deze tabel genoemde molens, welke door de hand bewogen worden, zullen worden aangeflaggen op het één derde gedeelte van de regten, voor de paardenmolens bepaald.

TABEL N°. 5.

Fabrieken, waarvoor de belasting niet is gegrond op het aantal werklieden, in dezelve gebezigd. (De regten, wegens dezelve verschuldigd, te berekenen volgens tarief lett. A.)

§ 1. Het patentregt, wegens *iedere* der navolgende fabrieken te voldoen, zal worden geregeld in evenredigheid van de klassen, bij dezelve vastgesteld.

	Klasfe.
1.) IJzermelterijen, voor iederen oven.....	7 tot 9.
2.) IJzermelterijen, tevens gieterijen van kanonnen, bomben, potten, of andere dergelijke voorwerpen zijnde, voor iederen oven.....	6 „ 8.
3.) IJzermederijen, ijzerhamers, voor ieder stel hamers.....	10 „ 11.
4.) IJzeren-staftrekkerijen en ijzerpletterijen, voor ieder paar rollen of cilinders	9 „ 10.
5.) IJzergieterijen, voor iederen oven.....	9 „ 14.
6.) Metalen geschut- en klok-, koper- en geelgieterijen, andere dan die in de 1ste afdeeling van tabel n ^o . 12 vermeld, voor iederen oven.	9 „ 14.
7.) Koperpletterijen, voor ieder paar rollen of cilinders.....	9 „ 11.
8.) Koper-hamerwerken, voor ieder stel hamers..	9 „ 11.
9.) Koper- of ijzerdraadtrekkerijen, voor iedere trekkerij.....	9 „ 11.
10.) Spiautermelterijen, voor iederen oven, de calcineerovens niet mede te rekenen.....	9 „ 12.
11.) Loodsmelterijen, voor iederen oven.....	8 „ 11.
12.) Hagelgieterijen.....	10 „ 12.
13.) Loodaschbranderijen, voor iederen oven....	11 „ 15.
14.) Meniefabrieken, voor iederen oven.....	8 „ 12.

	Klasfe.
15.) Loodsuikerfabrieken	8 tot 11.
16.) Spaanschgroenfabrieken.....	9 „ 12.
17.) Vermiljoenfabrieken.....	8 „ 11.
18.) Berlijnschblauwmakerijen	11 „ 11.
19.) Bergschblauwmakerijen.....	10 „ 13.
20.) Vischgroenfabrieken.....	9 „ 12.
21.) Blauwfelfabrieken	8 „ 11.
22.) Meekrapfabrieken	7 „ 10.
23.) Karmijnbereiderijen	12 „ 14.
24.) Vitrioolzuurfabrieken.....	11 „ 13.
25.) Boraxstokerijen	10 „ 11.
26.) Salmoniakbereiderijen.....	8 „ 11.
27.) Salpeterfabrieken.....	9 „ 12.
28.) Sterkwaterstokerijen	7 „ 12.
29.) Buskruidfabrieken	6 „ 8.
30.) Zoutziederijen, voor iedere pan.....	8 „ 12.
31.) Gradeerhuizen	6 „ 10.
32.) Kamferraffinaderijen.....	8 „ 12.
33.) Suikerraffinaderijen, voor iedere pan.....	8 „ 12.
34.) Stroopmakerijen of kokerijen	10 „ 17.
35.) Fabrieken van vruchtennat.....	10 „ 16.
36.) Suikerwaterstokerijen.....	5 „ 11.
37.) Stokerijen van fijne likeuren	4 „ 13.
38.) Traankokerijen.....	8 „ 11.
39.) Wasbleekerijen.....	8 „ 14.
40.) Zegellakfabrieken	8 „ 14.
41.) Zeepzieders van zachte zeep.....	3 „ 11.
42.) Zeepziederijen van harde zeep.....	5 „ 13.
43.) Lijmziederijen	9 „ 14.
44.) Vernisbereiderijen.....	12 „ 14.
45.) Zwartselfabrieken	12 „ 14.

Klasfe.

- 46.) Ivoorzwartbranderijen..... 12 tot 14.
 47.) Mouterijen..... 8 „ 14.
 De molens, tot het malen van het mout
 gefchikt, zullen afzonderlijk belast moeten
 worden.
 48.) Stijffelfabrieken..... 9 „ 14.
 49.) Taanderijen van netten, want, touwwerk, ka-
 bels enz..... 9 „ 14.
 50.) Kalkbranderijen, voor iederen oven..... 10 „ 15.
 51.) Chocolaadfabrieken..... 7 „ 14.

In gevalle de cholaadfabrikanten zich van
 molens bedienen, zullen zij deswege afzon-
 derlijk worden belast.

§ 2. Iedere der voorschrevene fabrieken zal afzonderlijk wor-
 den aangeflagen, offchoon ook meerdere derzelven, te zamen in
 één gebouw, mogten vereenigd zijn, of onderling voor ver-
 want gehouden worden, en zal dienvolgens deswege de ver-
 eischte aangifte behooren te worden gedaan.

§ 3. De eigenaars van de voorschrevene fabrieken zullen
 geen afzonderlijk regt verschuldigd zijn voor den verkoop der
 waren, in *hunne fabrieken* verwerkt of vervaardigd, met uit-
 zondering alleen van zeep- en zoutzieders en de stokers van
 fijne likeuren, voor zoo verre zij zeep, zout of dranken in het
 klein uitflaan, en van zoodanige fabrikanten, welke hunne wa-
 ren verkoopen op eene der wijzen, bij tabel n°. 7 omschre-
 ven, omtrent al hetwelke zij gehouden zijn de gevorderde aan-
 gifte te doen.

TABEL No. 6.

§ 1. Tot maatstaf der belasting, door de winkeliers verschuldigd, zal worden genomen het beloop van hun *debit* gedurende het jaar, hetwelk dat der beschrijving onmiddellijk voorafgaat; met dien verstande nochtans, dat het *wesentliche debit* van de, bij § 2 hierna vermelde, *eerste* soort van waren zal worden verhoogd met de helft.

§ 2. Onder de waren van de *eerste* soort zijn begrepen, *tabak en snuif, en alle waren of goederen van vreemden oorsprong of arbeid, en die uit de kolonien herkomstig.*

Tot de waren van de *tweede* soort worden gebragt:

Al de, niet onder de eerste soort behoorende, waren of goederen.

§ 3. Voor winkeliers worden gehouden alle zoodanigen, welke hunne waren bij het stuk, de el, het pond of bij andere kleine maten, aan bijzondere personen, uit hunne huizen of winkels, verkoopen. Winkeliers, welke daarenboven aan kooplieden, winkeliers of kramers goederen verkoopen, waarin deze handel drijven, zullen deswege nog een afzonderlijk regt, als *kooplieden* of *zeehandelaars*, naar de omstandigheden, moeten voldoen; gelijk zij almede een afzonderlijk regt verschuldigd zijn, wanneer zij tevens het beroep van *tapper* of eenige andere, in deze wet onderscheidenlijk met name opgegevene, nering of handel uitoefenen, of ook hunne goederen of waren verkoopen op eene der wijzen, bij tabel n°. 7 omschreven; in allen gevalle zullen zij gehouden zijn, van deze bijzonderheden de vereischte aangifte te doen.

§ 4. De klasfen, waarin de winkeliers behooren te worden gebragt, zijn bepaald, als volgt:

Voor een debit van <i>f</i> 125,000 en daar boven	1ste kl.
„ - 100,000 tot ben. de <i>f</i> 125,000	2de —
„ - 75,000 „ - 100,000	3de —
„ - 55,000 „ - 75,000	4de —

Voor een debiet van f	40,000	tot ben. de f	55,000	5de kl.
"	- 30,000	"	- 40,000	6de —
"	- 23,000	"	- 30,000	7de —
"	- 18,000	"	- 23,000	8fte —
"	- 14,000	"	- 18,000	9de —
"	- 11,000	"	- 14,000	10de —
"	- 8,000	"	- 11,000	11de —
"	- 6,000	"	- 8,000	12de —
"	- 4,000	"	- 6,000	13de —
"	- 3,000	"	- 4,000	14de —
"	- 2,000	"	- 3,000	15de —
"	- 1,000	"	- 2,000	16de —
Voor een deb. ben. de	- 1,000			17de —

De wetten, waarin de wettelijk behoren te worden
 opgegeven, zijn de volgende, als volgt:
 Voor een debiet van f 125,000 en daar boven ...
 f 100,000 tot ben. de f 125,000 2de —
 f 75,000 " " 100,000 3de —
 f 50,000 " " 75,000 4de —

De wetten, waarin de wettelijk behoren te worden
 opgegeven, zijn de volgende, als volgt:
 Voor een debiet van f 125,000 en daar boven ...
 f 100,000 tot ben. de f 125,000 2de —
 f 75,000 " " 100,000 3de —
 f 50,000 " " 75,000 4de —

TABEL N°. 7.

Kramers. (De regten, door dezelve verschuldigd, te berekenen volgens tarief lett. A.)

§ 1. Het patentregt van de *kramers* (waaronder verstaan worden alle zoodanigen, welke hunne waren buiten hunne huizen of winkels, hetzij *in* hetzij *buiten* de gemeente hunner woning voeren, om dezelve op eene der na te meldene wijzen ten toon te stellen en in het klein te verkoopen) en dat van de vreemde kooplieden, hieronder omschreven, zal geregeld worden in evenredigheid van de klasfen, bij iedere derzelve hierna aangewezen.

EERSTE AFDEELING.

Inlandsche kramers.

A. Met geheel of gedeeltelijk overdekte, of wel in of onder gebouwen geplaatste kramen of loodfen:

klasfe.

a. Doende in waren van de eerste foort, in tabel n°. 6 vermeld, alleen, of in die van de eerste en tweede foort tevens.

Voor *iedere* kraam 9 tot 11.

b. Doende in waren van de tweede foort alleen.

Voor *iedere* kraam 10 „ 12.

c. Koekkramers

Voor *iedere* kraam 12 „ 13.

B. Met geheel of gedeeltelijk overdekte, of wel in of onder gebouwen geplaatste stallen:

a. Doende in waren van de eerste foort alleen, of in die van de eerste en tweede foort tevens.

Voor *ieder*en stal 10 „ 12.

klasse.

- b.* Doende in waren van de tweede foort alleen.
 Voor *ieder*en stal..... 11 tot 13
- c.* Koekkramers.
 Voor *ieder*en stal..... 14 „ 15.
- C.** Met niet overdekte stallen, tafels, blokken of kruiwagens.
 Voor *ieder*en stal, tafel, enz. 12 „ 16.
- D.** Met schepen of schuiten hunne waren ten *verkoop* rondvoerende.
 Voor *ieder* schip of schuit..... 10 „ 14.
- E.** Met rijtuigen, paarden of andere lastdieren, hunne waren ten *verkoop* rondvoerende.
 Voor *ieder* paard of ander lastdier 13 „ 17.
- F.** Met marfen, manden, pakken, korven, kistjes, doozen en kastjes, enz., de navolgende foorten van waren ten verkoop aanbiedende, als:
- a.* Zak-nuurwerken, gouden en zilveren werken, juweelen, enz. 7 „ 13.
- b.* Grove aarden potten of grof glaswerk... 17.
- c.* Goederen van de eerste foort alleen of van de eerste en tweede foort tevens.... 11 „ 14.
- d.* Waren van de tweede foort alleen 12 „ 15.
- G.** Zonder marfen, kramen, stallen, tafels, of kruiwagens, met hunne waren omloopende, of op de markten, straten, enz., zittende... 11 „ 17.
- H.** Hunne waren in herbergen of in bijzondere huizen of kamers uitfallende, of dezelve in openbare veilingen, bij koopen van doorgaans minder dan 25 gulden ieder, doende verkoopen 7 „ 11.
- I.** Kramers, wafelen, poffers en ander foortge-
 gelijk gebak bereidende en verkoopende:

klasse.

- a. Met geheel of ten deele overdekte loodfen, kramen of stallen.

Voor *iedere* loods, kraam of stal II tot 15.

- b. Met overdekte stallen, kisten, kruiwagens, enz. 15 „ 17.

TWEEDE AFDEELING.

Vreemde kramers en kooplieden.

De *vreemde* kramers zullen het dubbel van het regt, hetgeen hiervoren voor de *inlandsche* kramers is bepaald, verschuldigd zijn.

Al zulke *vreemde* kramers en kooplieden, welke met staalkaarten, monsters, proeven, enz., of ook zonder dezelve rondreizen, om bestellingen van bijzondere personen, kooplieden of winkeliers op te nemen, zullen aan dezelfde regten onderhevig zijn, als de *mars- en pakkendragers*, hiervoren in de eerste afdeeling, onder letter F bedoeld; in alle gevallen, met verdubbeling der belasting, en onverschillig of zij voor eigene rekening of voor rekening van anderen handelen.

§ 2. De winkeliers en alle andere *nering* doende lieden, alsmede de fabrikanten en werkbazen, en, in het algemeen, alle patentpligtigen, welke hunne waren mogten verkoopen op eene der bij deze tabel omschrevene wijzen, zullen deswege afzonderlijk als *kramers* aangeflagen worden, en zich, mitsdien, uitdrukkelijk daartoe moeten aangeven.

TABEL N°. 8.

Vreemde scharstijpers, ketelboeters, enz. (De regten, door dezelve verschuldigd, te berekenen volgens tarief lett. A.)

Het patentregt, verschuldigd door de navolgende personen, zal worden geregeld, aldus:

	klasse.
1.) Rondlopende vreemde scharstijpers	10 tot 12.
2.) Rondlopende vreemde ketelboeters	10 „ 12.
3.) Rondlopende vreemde klokkengieters	10 „ 12.
4.) Rondlopende vreemde tinnenlepelgieters	12 „ 14.

TABEL N°. 9.

Maatschappijen, waarvan bewijzen van aandeel worden uitgegeven.

Het regt van patent, verschuldigd door de maatschappijen en genootschappen, in het wetboek van koophandel bekend onder de benaming van *naamlooze maatschappijen*, welke de zeevaart, het drijven van handel, fabrieken of molens, het doen van verzekeringen, de visfcherij, reederij, of, in het algemeen, eenige, uit derzelve aard en volgens den geest dezer Wet, aan het patentregt onderhevige ondernemingen of handelingen ten onderwerp hebben, (de in tabel n°. 15 omschrevene alleen uitgezonderd, als welke steeds zullen worden belast volgens de bepalingen, in die tabel voorkomende), zal berekend worden tegen *twee* ten honderd van het gezamenlijke be-
loop der te doene uitdeelingen, de *aflossingen* en accresfen van het kapitaal, welke mogten plaats hebben, daaronder *niet* begrepen; zullende de directeuren der gezegde maatschappijen gehouden zijn, zich *telkens*, wanneer zij voornemens zijn eene uitdeeling te doen, en alvorens daartoe over te gaan, aan te melden, ter voldoening van het in evenredigheid der voorgenomene uitdeelingen verschuldigde patentregt; blijvende zij daarenboven verplicht, om, bij gelegenheid der *algemeene* beschrijving, de onder hunne beheering staande maatschappij voor *memorie* in het register der patentplichtigen te doen inschrijven, ten einde aan dezelve een patent worde uitgereikt, voor hetwelk, zoo lang geene uitdeelingen plaats hebben, geene regten zullen worden geëischt.

TABEL N°. 10.

Beheerders van kantoren van administratie van inschrijvingen op het grootboek, van genootschappen van gemeenschappelijk bezit van fondsen, zoo mede die van geldleeningen, enz.

- 1.) De beheerders van de kantoren van *administratie* van inschrijvingen op het grootboek der nationale schuld, zullen voor hun patent verschuldigd zijn een regt, berekend tegen vijf gulden van ieder millioen gulden *nominaal* kapitaal, op het grootboek der *werkelijke schuld*, te hunnen name, ingeschreven, zoo als hetzelfde zal bestaan bij de tweede sluiting van hetzelfde grootboek in het laatstvoorgaande jaar.

De gedeelten van millioenen zullen voor geheele genomen worden.

De *onderbeheerders* of *rentebetalers* voor gezegde kantoren zullen, als zoodanig, niet aan het patentregt onderhevig zijn.

- 2.) De belasting verschuldigd door:

De beheerders van kantoren van administratie van vreemde fondsen.

De bestuurders van zoodanige genootschappen van gemeenschappelijk bezit van *fondsen*, ten laste van buitenslandsche Mogendheden, als waarvan bewijzen van aandeel in dezelve zijn of worden uitgegeven.

De beheerders of kommissarissen van geldleeningen op plantagen in 's Rijks of vreemde kolonien, en alle andere geldleeningen, van welken aard ook, alleen uitgezonderd die, welke regtstreeks voor rekening van *vreemde Mogendheden* gedaan zijn, zal berekend worden tegen een twintigste ten honderd van het gezamenlijke bedrag der, gedurende het jaar, hetwelk dat der beschrijving onmiddellijk vooraf is gegaan, gedane uitdeelingen of

TABEL N°. II.

Beheerders, opzigters, boekhouders, zaakwaarnemers, kommiezen, klerken, enz. (De regten, door dezelve verschuldigd, te berekenen volgens tarief lett. A.)

De regten verschuldigd door:

Beheerders van de in tabel n°. 9 vermelde en andere genootschappen van handel, fabrieken, zeevaart, reederij, visfcherij, verzekeringen, enz.

Bestuurders van onderlinge brand- en andere waarborg-maatschappijen, van maatschappijen van lijftogt, van *contracten* van overleving en andere dergelijke.

Beheerders en zaakwaarnemers.

Rentmeesters en opzigters van goederen, aan bijzondere personen of aan boedels, *fondsen* of kasfen behoorende.

Bestuurders en opziensers van mijnwerken, veengraverijen, fabrieken, beleenbanken, enz., onverschillig of dezelve aan bijzondere personen of aan gemeenten of gestichten behooren.

Opziensers van werken.

Boekhouders en andere kantoorbedienden.

En alle andere foortgelijke personen, niet elders in deze Wet opgenoemd, of als mededeelgenooten in de beroepen of bedrijven, waarover zij het beheer voeren, patentregt voldoende, zullen geregeld worden naar het bedrag der belooningen, dag-, week-, maand-, vacatiegelden, kortingen, opgelden, enz., enz., door dezelve in het jaar, hetwelk dat der beschrijving onmiddellijk voorafgaat, genoten; te weten, wanneer die belooningen hebben bedragen:

f 16,000 en daar boven	1ste klasfe.
- 12,500 tot beneden f 16,000	2de "
- 9,500 " " "	3de "
- 7,200 " " "	4de "

f 5.500 tot beneden f 7,200 5de klasse.

- 4,200	"	"	- 5,500	6de	"
- 3,200	"	"	- 4,200	7de	"
- 2,500	"	"	- 3,200	8ste	"
- 2,000	"	"	- 2,500	9de	"
- 1,600	"	"	- 2,000	10de	"
- 1,200	"	"	- 1,600	11de	"
- 900	"	"	- 1,200	12de	"
- 700	"	"	- 900	13de	"
- 500	"	"	- 700	14de	"
- 400	"	"	- 500	15de	"
- 300	"	"	- 400	16de	"
Beneden			- 300	17de	"

De bedrijven, in deze tabel vermeld, zullen noch met die van bankier, koopman, makelaar, kommissiehandelaar, noch met eenig ander beroep, bedrijf of handel, hoegenaamd, als verwant mogen beschouwd worden.

TARIEF B.

KLASSEN.	1ste RANG.	2de RANG.	3de RANG.	4de RANG.	5de RANG.	6de RANG.	
	Amsterdam. Antwerpen. Brusfel. Gent. Rotterdam.	Brugge. 's Gravenhage. Groningen. Luik. Utrecht.	Bergen in Heneg. Delft. Doornik. Dordrecht. Haarlem. 's Hertogenbosch. Leeuwarden. Leiden. Leuven. Maastricht. Mechelen. Middelburg. Namen. Nijmegen. Ostende. Schiedam. Zwolle.	Aalst. Alkmaar. Amersfoort. Arnhem. Ath. Breda. Campen. Deventer. Enkhuizen. Gouda. Harlingen. Hoorn. Kortrijk. Lokeren. Luxemburg. Nicolaas. (St.) Verviers. Yperen. Zaandam. Zierikzee. Zutphen.	Bergen op Zoom. Bommel. (Zalt-) Brielle. Charleroi. Dendermonde. Delfshaven. Diest. Dinant. Edam. Geersbergen. Goes. Gorinchem. Harderwijk. Hasfelt. (pr. Lim.) Hoey. Ifeghem. Lier. Maasfluis. Meenen. Meppel. Nyvel.	Nykerk. (op de Ve- luwe.) Oudenaarde. Poperinghen. Purmerend. Roafsen. Roermonde. Roefelaere. Sneek. Tamise. Thiel. Tiel. Tienen. Truijen. (St.) Turnhout. Venlo. Veurne. Vlaardingen. Vlisfingen. Weesp. Winfchoten.	De overige steden en plaatfen.
1ste	f 285.00	f 250.00	f 190.00	f 130.00	f 96.00	f 75.00	
2de	- 218.00	- 192.00	- 145.00	- 100.00	- 75.00	- 60.00	
3de	- 165.00	- 145.00	- 110.00	- 77.00	- 60.00	- 45.00	
4de	- 125.00	- 108.00	- 83.00	- 59.00	- 45.00	- 35.00	
5de	- 93.00	- 80.00	- 62.00	- 45.00	- 35.00	- 27.00	
6de	- 68.00	- 59.00	- 46.00	- 34.00	- 26.00	- 20.00	
7de	- 49.00	- 43.00	- 34.00	- 25.00	- 18.00	- 14.00	
8ste	- 35.00	- 31.00	- 25.00	- 18.00	- 13.00	- 10.00	
9de	- 25.00	- 22.00	- 18.00	- 13.00	- 9.00	- 7.00	
10de	- 18.00	- 16.00	- 13.00	- 9.00	- 6.00	- 5.00	
11de	- 13.00	- 11.00	- 8.50	- 6.00	- 4.50	- 3.75	
12de	- 8.00	- 7.00	- 5.50	- 4.00	- 3.00	- 2.50	
13de	- 4.00	- 3.50	- 2.75	- 2.00	- 1.60	- 1.25	
14de	- 2.50	- 2.25	- 1.75	- 1.25	- 1.00	- 0.75	

TABEL N°. 12.

Ambachtslieden, werkbazen, enz., voor welke de belasting, in evenredigheid van het getal hunner werklieden en den rang der gemeente, geregeld wordt. (De regten, door hen verschuldigd, te berekenen volgens tarief lett. B.)

§ 1. De bepalingen, bij § 1, 2, 3, 4 en 5 van tabel n°. 1 vastgesteld, zijn ook toepasselijk op de patentpligtigen, welke in deze tabel worden genoemd.

§ 2. De loodgieters, loodverwerkers, looden pompmakers, ledekant- en kamerbehangers, bedden- en matrassenmakers, timmerlieden, metselaars en kleermakers, welke tevens de leverantie doen van de grondstoffen, door hen verwerkt of bewerkt wordende, zullen deswege ook afzonderlijk als kooplieden of winkeliers worden belast, en zullen gehouden zijn, daartoe de vereischte aangifte te doen.

§ 3. De patentpligtigen van deze tabel worden verdeeld in twee afdeelingen, te weten:

EERSTE AFDEELING.

- 1.) Grof- en hoeffmeden.
- 2.) Slotenmakers.
- 3.) Sporen-, stangen- en roskammenmakers.
- 4.) Zwaardveggers.
- 5.) Geel- en kopergieters, kranen, knoppen, bollen, pijpenvormen en andere voorwerpen gietende.
- 6.) Koperen platenlijpers.
- 7.) Koperflagers.
- 8.) Vertinners.
- 9.) Tingieters.
- 10.) Loodgieters, loodverwerkers en looden pompmakers.

- 11.) Loodpleeters en platloodgieters.
- 12.) Bladinflagers.
- 13.) Spiegelmakers.
- 14.) Spiegelverfoeliërs.
- 15.) Lantarenmakers.
- 16.) Spaarlampenmakers.
- 17.) Kunstlakkers of verlakkers.
- 18.) Verlakkers van hoeden, schoenen, laarzenkappen, enz.
- 19.) Zadel- en paardentuigmakers.
- 20.) Rijtuigchilders.
- 21.) Koetsen- en rijtuigmakers.
- 22.) Wagen- en kruiwagenmakers.
- 23.) Ledekant- en kamerbehangers.
- 24.) Makers van stoelen met gevulde zittingen, bekleeders van stoelen.
- 25.) Biljardmakers.
- 26.) Kabinet- en schrijnwerkers.
- 27.) Koffermakers.
- 28.) Pak- en fuikerkistenmakers.
- 29.) Kinder speelgoedmakers.
- 30.) Boetsfeerders in was, klei- en pleisterbeeldenmakers en gieters, enz.
- 31.) Beeld- of lofwerksnijders in hout.
- 32.) Beeldhouwers.
- 33.) Houtplaatfijders.
- 34.) Waalfermakers.
- 35.) Regen- en zonfchermenmakers.
- 36.) Goud- en zilverdraadtrekkers en spinners.
- 37.) Gouden en zilveren galonnenmakers.
- 38.) Borduurders in goud- en zilverdraad en zijde.
- 39.) Bontwerkers en pelterijbereiders.
- 40.) Pluimbereiders, bedvederbereiders.
- 41.) Vederbeddenmakers.

- 42.) Paardenharen matrasfenmakers.
- 43.) Valhoedenmakers.
- 44.) Breukbandmakers.
- 45.) Draagband-, bandelier- en bretelmakers.
- 46.) Lederen broeken- en handfchoenmakers.
- 47.) Borstel-, schuifier- en boendermakers.
- 48.) Kolfbaanmakers.
- 49.) Stukadoors.
- 50.) Steenhouwers.
- 51.) Graveurs in- en slijpers van glas of kristal.
- 52.) Tabakspinners, kervers, snijders en raspers, sigarenmakers, karottenmakers en andere rook- en snuiftabaksfabrikanten.

Wanneer deze de, door hen gefabriceerde of verwerkte waren in het klein verkoopen, moeten zij, wegens die nering, nog afzonderlijk worden belast.

- 53.) Bloemkweekers en bloemenverhuurders.

De regten voor de patentpligtigen, in deze eerste afdeeling begrepen, zullen worden geregeld, als volgt:

Zoo zij met 50 werklieden of meerder arbeiden,	4de klasfe.
„ „ „ 32 tot beneden 50 werkl. arbeid.,	5de „
„ „ „ 21 „ „ 32 „ „	6de „
„ „ „ 14 „ „ 21 „ „	7de „
„ „ „ 9 „ „ 14 „ „	8fte „
„ „ „ 6 „ „ 9 „ „	9de „
„ „ „ 3 „ „ 6 „ „	10de „
„ „ „ 1 „ „ 3 „ „	11e of 12e „
Alléén arbeidende.....	13de „

TWEDE AFDEELING.

- 1.) Timmerlieden.
- 2.) Witwerkers.
- 3.) Doodkistenmakers.

- 4.) Kuipers.
- 5.) Lijstenmakers.
- 6.) Stoelendraaijers of matten stoelenmakers.
- 7.) Houtdraaijers en kaaskoppendraaijers.
- 8.) Schepel- en holle matenmakers.
- 9.) Muizenvallen-, vogelkooi- en blaasbalgmakers.
- 10.) Zeven-, builen- en trommelmakers.
- 11.) Stoelenmatters.
- 12.) Mandenmakers.
- 13.) IJzer- en koperdraadvlechters.
- 14.) Rietdekkers.
- 15.) Leidekkers.
- 16.) Metfelaars.
- 17.) Pannendekkers.
- 18.) Muurwitters of pleisteraars, geene stukadoors zijnde.
- 19.) Steenen vloerleggers.
- 20.) Marmer- of steenzagers, zonder molens.
- 21.) Glazenmakers.
- 22.) Korenzakmakers.
- 23.) Huis- en schepenschilders.
- 24.) Blikfchilders.
- 25.) Blikflagers.
- 26.) Ketelboeters.
- 27.) Schaar- en mesfenlijpers.
- 28.) Schoorsteenvegers.
- 29.) Nachtwerkers.
- 30.) Slagters voor anderen, niet tevens vleeschhouwers zijnde.
- 31.) Pakkers.
- 32.) Tuiniers, voor bijzondere personen arbeidende.
- 33.) Laarzenmakers.
- 34.) Schoenmakers.
- 35.) Muijen- en pantoffelmakers.
- 36.) Schedemakers.

- 37.) Haam- of gareelmakers en makers van tuigen voor werkepaarden, enz.
- 38.) Lederen, fluweelen en lakenfche mutfenmakers.
- 39.) Rijglijfmakers.
- 40.) Kleermakers.
- 41.) Linnennaaiſters, linnenwinkel doende. Zij zullen nog een afzonderlijk regt als winkelierſter verſchuldigd zijn voor den verkoop hunner waren.
- 42.) Modengoedmakers of maakſters. Zij zullen, voor den verkoop hunner waren, nog tot een afzonderlijk regt als winkeliers worden aangeſlagen.
- 43.) Strooſhoedenmakers.
- 44.) Strooſhoedenverwers.
- 45.) Zijden- en kemeſharenknoopmakers, paſſementwerkers en franjemakers, koorden- en kwastenmakers, niet in goud- of zilverdraad arbeidende.
- 46.) Kunſtbloemenmakers.
- 47.) Pruikenmakers.
- 48.) Kartonnen doozenmakers, kartonwerkers.
- 49.) Kurkenſnijders.
- 50.) Vuurwerkmakers.
- 51.) Koffijſtroopbranders.
- 52.) Kunſtkoffijmakers.
- 53.) Bleekers van gemaakt linnengoed, kleederen, enz., waſchvrouwen, ſtijffters, dekenwaſchſters, mangelſters.
- De huisfelijke bedienden van deze patentpligtigen moeten onder het getal hunner werklieden worden geteld.
- 54.) Drukkers, anderen dan die, welke in de eerſte afdeeling van tabel n^o. I voorkomen.
- 55.) Houtplaatdrukkers.
- 56.) Papierlijnders.

Het patentregt, verſchuldigd door de in deze tweede afdeeling genoemde patentpligtigen, zal worden geregeld, als volgt:

Zoo zij met 70 werklieden of meerder arbeiden,	5de klasfe.
” ” ” 50 tot beneden 70 werklieden arbeid.,	6de ”
” ” ” 32 ” ” 50 ” ”	7de ”
” ” ” 21 ” ” 32 ” ”	8fte ”
” ” ” 14 ” ” 21 ” ”	9de ”
” ” ” 9 ” ” 14 ” ”	10de ”
” ” ” 6 ” ” 9 ” ”	11de ”
” ” ” 3 ” ” 6 ” ”	12de ”
” ” ” 1 ” ” 3 ” ”	13de ”

Alléén arbeidende, voor zoo verre zij niet zijn opgenoemd onder de bij art. 3 dezer Wet vrijgestelde.. 14de ”

TABEL N°. 13.

Logement-badstoofohouders, biljardhouders, enz.
(De regten, door dezelve verschuldigd, te be-
rekenen volgens tarief lett. B.)

Het patentregt, door de navolgende personen te voldoen, zal geregeld worden in evenredigheid van de klasfen, bij iedere derzelve aangewezen.

1.) Herbergiers of logementhouders en slaapsteehouders.

klasfe.

Zoo hun huis 50 kamers of vertrekken of meer bevat,	2de
„ hetzelfde 35 tot beneden 50 kamers bevat,	2de tot 3de
„ „ 25 „ „ 35 „ „	3de „ 4de
„ „ 20 „ „ 25 „ „	4de „ 5de
„ „ 16 „ „ 20 „ „	5de „ 6de
„ „ 12 „ „ 16 „ „	6de „ 7de
„ „ 9 „ „ 12 „ „	7de „ 8fte
„ „ 7 „ „ 9 „ „	8fte „ 9de
„ „ 5 „ „ 7 „ „	9de „ 10de
„ „ 3 „ „ 5 „ „	10de „ 11de
„ „ minder dan 3 „ „	11de „ 13de

En zal het beroep van logementhouder met geen ander mogen worden als verwant beschouwd, dan alleen met dat van *open tafelhouders, tapper en houder van stallingen voor rijtuigen en paarden.*

2.) Houders of verhuurders van gestoffeerde woningen (*hôtels garnis*), houders van bijzondere bestedeling-, *proveniers*, verbeter-, krankzinnig- en dergelijke huizen.

klasfe.

Zoo hun huis 50 kamers of vertrekken of meer bevat,	4de tot 5de
„ hetzelfde 40 tot beneden 50 kamers bevat,	5de „ 6de
„ „ 32 „ „ 40 „ „	6de „ 7de
„ „ 24 „ „ 32 „ „	7de „ 8fte

klasse.

Zoo hetzelfde	18 tot beneden	26 kamers bevat,	8ste tot 9de
" "	14 " "	18 " "	9de " 10de
" "	10 " "	14 " "	10de " 11de
" "	minder dan	10 " "	11de " 12de

3.) Badstoofhouders.

Voor *iedere* badkuip 13de " 14de

4.) Biljardhouders.

Voor *iedere* biljardtafel 6de " 11de

5.) Kolfbaanhouders.

a. Voor *iedere* geheel opene baan 9de " 12de

b. Voor *iedere* geheel of gedeeltelijk overdekte baan 7de " 11de

Iedere biljardtafel en kolfbaan zal aan een afzonderlijk regt onderworpen zijn, hetzij dezelve gehouden worden in logementen, koffij-, wijn- en bierhuizen en dergelijken, of in de societeiten- en kollegietuinen, onder n°. 41 van tabel n°. 14 vermeld.

6.) Kegelbaanhouders 12de

TABEL N°. 14.

Kooplieden, reeders, makelaars, artsen, bakkers, tappers enz. (De regten, door dezelve verschuldigd, te berekenen volgens tarief lett. B.)

Het patentregt, door de navolgende perfonen verschuldigd, zal worden geregeld naar de klasfen, bij iedere derzelve aangewezen.

Klasfe.

- 1.) Bankiers voor vreemde Mogendheden, waar- door verftaan worden alle zoodanigen, welke zich met het doen van geldleeningen voor *vreemde Mogendheden*, of met het betalen van renten, voor rekening van dezelve, belasten. 1.
 En zal dit beroep met geen ander hoegenaamd, zelfs ook niet met de in de tabellen n°. 9, 10 en 11, of in *deze* tabel vermelde, als verwant mogen befchouwd worden.
- 2.) Wisfelhandelaars in het groot (bankiers) . . . 1 tot 4.
- 3.) Zoodanige kooplieden, als welke de goederen, waarin zij handelen, bij groote partijen, hetzij bij ééne of meerdere volle- of gedeelten van fcheepsladingen, of anderzins onmiddellijk van *buiten 's Lands*, 's Rijks volkplantingen hieronder begrepen, ter zee of langs de froomen of ook te lande, voor eigene rekening, of in betaling ontvangen of derwaarts verzenden, met uitzondering nogtans van dezulken, welke *alleen* ftokvisch en levertraan of zout, *over zee*, of pijpaarde, potasch, weedasch, of wijnen, *langs de rivieren of te lande*, ontvangen 1 tot 2.

Klasfe.

- 4.) Zoodanige kooplieden, als welke, in voege vermeld, de goederen, waarin zij handelen, wel van *buiten 's Lands* of van de Kolonien ontvangen of derwaarts verzenden, doch niet bij geheele scheepsloadingen of groote partijen, zoo mede degenen, welke begrepen zijn onder de uitzonderingen, hiervoren op n°. 3 gemaakt 2 tot 5.
- 5.) Zoodanige kooplieden, als welke de voorwerpen van hunnen handel niet onmiddellijk van *buiten 's Lands* of de Kolonien ontvangen, of derwaarts verzenden, maar daarin hier te Lande, in het groot, handelen, hetzij zij die voorwerpen in de fust of emballagie, waarin dezelve het eerst in den handel gebragt worden, of ook anderzins, bij groote partijen, *in- of verkoopen* 3 — 6.
- 6.) Zoodanige kooplieden of *handeldrijvende* personen, als welke, noch tot de hierboven onder n°. 3 tot 5 omschreven, noch tot de winkeliers, grosfiers in wijnen, droogisten, kooplieden in *effecten* of andere, bij de wet afzonderlijk genoemde, handeldrijvende of neringdoende personen behooren 7 — 13.
- 7.) Kooplieden of commissfonairs in openbare effecten, obligatien en fondsen 1 — 9.
- 8.) Reeders van schepen, reederijhandel drijvende of schepen ter koopvaardij uitrustende 1 — 4.
- 9.) Reeders en uitrusters van schepen, bestemd om te worden verhuurd, of om daarmede op vracht te varen 6 — 10.
- 10.) Reeders of uitrusters van schepen voor de haring-, zoutevisch- of walvischvischerij 4 — 10.
- 11.) Reeders of uitrusters van kleine vischcers vaartuigen 10 — 13.

	Klasfe.
12.) Geldwifelaars	6 tot 11.
13.) Asfuradeurs, in welke betrekking ook anders eenig patentregt voldoende	3 — 7.
14.) Kasfiers	2 — 7.
15.) Zoodanige commissfonairs of commissiehandelaars, als aan welke koopmanschappen, bij ééne of meerdere volle fcheepsloadingen, of anders bij groote partijen, van <i>buiten's Lands</i> , de volkplantingen hieronder begrepen, te water of te lande worden toegezonden, ten einde dezelve, tegen genot van <i>provisie</i> , te verkoopen of te verzenden, of welke, als boven, voor rekening van in- of buitenlanders, goederen inkoop, en dezelve naar <i>buiten's Lands</i> verzenden, expeditours, factours . .	1 — 3.
16.) Zoodanige commissfonairs of commissiehandelaars, als welke, even gelijk de voorgaande, koopwaren ontvangen of inkoop, om dezelve, even gelijk die, te verkoopen of te verzenden, maar zulks niet bij groote partijen, expeditours, factours	3 — 6.
17.) Commissfonairs of commissiehandelaars, welke zich, bij het uitvoeren van binnenlandsche commissien, bepalen, expeditours, factours . .	6 — 12.
18.) Ondernemers van wagen- en karrenvrachten, tot vervoer van koopwaren	5 — 12.
19.) Makelaars van roerende en onroerende goederen, effecten, koopmanschappen, wifels of verzekeringen, fcheepsmakelaars, makelaars, fcheepstolken, cargadoors, fcheepsbevrachters, pondgaarders, konvooiloozers	2 — 11.
20.) Ondernemers van openbare verkooping, welke, op gezette tijden of wel op daartoe bestemde plaatfen, verkooping van roerende goederen of koopmanschappen houden	2 — 9.

Klasfe.

En zal dit beroep met geen ander, hoe ook genaamd, worden befchouwd als te zijn verwant.

- 21.) Notarissen 2 tot 9.
- 22.) Procureurs 2 — 9.
- 23.) Griffiers en alle zoodanige andere perfonen, geene notarissen zijnde, bij welke akten van vrijwillig regtsgebied worden verleden 6 — 12.
- 24.) Solliciteurs, door 's Lands Bestuur benoemd 2 — 11.
- 25.) Zoodanige perfonen, welke zich belasten met het fchrijven en opmaken van allerlei gefchriften, stukken, onderhandfche akten, enz. 11 — 14.
- 26.) Deurwaarders bij de gerechtshoven, regtbanken en vredegerigten 7 — 13.
- 27.) Pachters van tollen en tolhekken, van plaatfelijke en andere belastingen, van de haardasch en fraatvuilnis en alle andere dergelijken 2 — 12.
- 28.) Aannemers van werken van allerlei aard en van leverancie van allerlei ftoffen en voorwerpen; aannemers van krijgs- en legertransporten en alle andere 1 — 11.
- 29.) Houders van banken van leening, en beleenders op losfe goederen 2 — 10.
- 30.) Klein-pandjeshouders, inbrengers in de banken van leening of lombarden 8 — 13.
- 31.) Houders van huur- en verhuur- en aanwizingskantoren, befteders van bedienden, dienstboden, verhuurders en wervers van matrozen 6 — 14.
- 32.) Artfen, officieren van gezondheid, wondheelers, vroedmeesters 4 — 10.
- 33.) Oog-, tand- en breukmeesters, ledezetters 5 — 12.

Klasfe.

- 34.) Artsfenijmengers, chimisten, herboristen, of zij, welke geneeskrachtige kruiden kweeken, dezelve verzamelen en tevens bereiden; alsmede droogisten en verwwarenverkoopers, welke niet in het groot handelen 4 tot 12.
- De droogisten enz., die in het groot handelen, of ook anderen handel doen, behooren *daarvoor* als kooplieden aangeflagen te worden.
- 35.) Veeartsen, paarden- en beestendoctors 7 — 13.
- En zal dit beroep met dat van *hoeffsmid* niet mogen worden beschouwd als te zijn verwant.
- 36.) Wijnkooopers, of grosfiers in wijnen, grosfiers in sterke dranken, grosfiers in likeuren, welke hunne wijnen of andere dranken, doorgaans bij hoeveelheden van niet minder dan 11 fleschen, uitflaan, alsmede kooplieden in bieren in fust 4 — 9.
- De wijnhandelaars in het groot, behooren, in die betrekking, als zehandelaars of kooplieden, hierboven onder n°. 3, 4 of 5 voorkomende, te worden aangeflagen.
- 37.) Slijters in wijnen, sterke dranken, likeuren, welke hunne wijnen of andere dranken in het klein, dat is, doorgaans met niet minder dan 11 fleschen verkoopen; zoo mede de slijters van bieren, welke gewoonlijk niet meer dan twee vaten tevens uitflaan 5 — 12.
- 38.) Tappers, wijnhuis-, bierhuis- en kroeghouders, en zij, welke fijne likeuren in hunne huizen of winkels uitfchenken 4 — 12.
- 39.) Kroeghouders en slijters van dranken in het klein, welke zelve met geene grootere hoeveelheid dan van ééne kan tevens inslaan . . . 13 — 14.

Klasfe.

- 40.) Koffijhuishouders, zoo mede houders van tuinen of buitenhuizen, tot openbare uitspanning 3 tot 10.
- 41.) Societeit- of collegiezalen en tuinen, tot uitspanning geschikt, hetzij die societeiten enz. voor rekening van eenen bijzonderen persoon worden gehouden, hetzij dezelve door vereeniging van onderscheidene leden, welke de kosten onderling dragen, worden gevormd 5 — 8.
- 42.) Restaurateurs of houders van *portions*-tafels, gaarkeukenhouders, open tafelhouders, uitgevers van *spijs in portien* 6 — 12.
- 43.) Stalhouders, welke paarden en rijtuigen van reizigers en andere lieden stallen 9 — 12.
- 44.) Banketbakkers, konfituriers en defertwerkers . 6 — 10.
- 45.) Koks en pasteibakkers 9 — 12.
- 46.) Koekbakkers 6 — 11.
- 47.) Bakkers van wafelen, poffertjes en ander dergelijk gebak 8 — 13.
- 48.) Brood-, beschoot- en krakelingenbakkers . . . 6 — 12.
- 49.) Loonbakkers 13.
- 50.) Vermicelle- en macaroniemakers 11 — 13.
- 51.) Ouwelmakers 11 — 13.
- 52.) Melk- of roomverkoopers 11 — 14.
- 53.) Brood- en beschootverkoopers 8 — 13.
- 54.) Vleeschverkoopers 8 — 13.
- 55.) Vleeschhouders, spekflagers, worstenmakers . 6 — 11.
- Zoodanige personen, welke in spek, worst enz. handelen, zonder die voorwerpen zelve te bereiden, behooren onder de winkeliers of kooplieden, naar de omstandigheden.
- 56.) Vleesch- en spekrookers 11 — 13.

	Klasfe.
57.) Zalmrookers	9 tot 12.
58.) Haring- en bokkingrookers	10 — 13.
59.) Vischzouters en vischdroogers	10 — 14.
60.) Vischverkoopers, hetzij dezelve den visch op de markten, uit hunne huizen of op eenige andere wijze verkoopen.	10 — 13.
De onder n ^o . 57 tot 60, hierboven gemelde, zijn <i>niet</i> aan het patentregt onderhevig voor den verkoop of de bereiding van den visch, die zij zelve hebben gevangen.	
61.) Verfche vischkoopers.	4 — 9.
62.) Poeliers, wild-, vogel- en duivenverkoopers	8 — 14.
63.) Smeerfelters	7 — 10.
64.) Kaarsenmakers	5 — 10.
65.) Waskaarsen- en waslichtmakers	5 — 13.
66.) Ondernemers van postwagens en openbare rijtuigen tot vervoer van reizigers	3 — 10.
67.) Verhuurders van koetsen, wagens, kabrioletten en ander rijtuig op veren of riemen; verhuurders van rijpaarden en manegiehouders	4 — 11.
68.) Verhuurders van sleep- en rolkoetsen, wagens, slepersbazen	9 — 13.
69.) Karrelieden en verhuurders van paarden tot het trekken van schuiten en schepen	10 — 14.
70.) Rouwkoetsenverhuurders, voor <i>iedere</i> rouwkoets of slede	9 — 11.
71.) Osfendrijvers, tot het vervoeren van koopwaren, houtvervoerders op lastdieren, houtvlotters	13 — 14.
72.) Hengstenhouders	11 — 13.

	Klasfe.
73.) Verhuurders van brouwerijen, en dezulken, welke voor loon brouwen	10 tot 12.
74.) Verhuurders van brauderijen	11 — 12.
75.) Verhuurders en houders van laken- en droogramen, baaidroogers	8 — 10.
76.) Zakkenverhuurders	11 — 13.
77.) Verhuurders van tenten, loodfen, kramen enz., ten dienste van kramers enz., boven het regt, door hen als timmerlieden enz. verschuldigd .	7 — 11.
78.) Verhuurders van doop- en rouwgoed, rouwmantelverhuurders, ondernemers van begrafenissen	9 — 13.
79.) Verhuurders van maskerade- en danskleederen .	11 — 14.
80.) Houders van lees kabinetten, boekenverhuurders, boven het patentregt, door hen als boekverkoopers verschuldigd	9 — 12.
81.) Uitdragers, oud glas-, oud ijzer-, oude kleederen-, oude boeken-, oude vodden- en lompenverkoopers, verhuurders van huisraad, bedden enz.	4 — 13.
82.) Scheepstagrijnen	6 — 11.
83.) Verkoopers van gemaakte nieuwe kleederen . .	7 — 11.
84.) Afbraakkoopers, ondernemers van de flooping van gebouwen	5 — 10.
85.) Schepen- en schuitensloopers	11 — 13.
86.) Koopers en verkoopers van natuurlijke- en andere zeldzaamheden, kunstkoopers en handelaars in schilderijen	5 — 11.
87.) Boekverkoopers	9 — 12.
88.) Boekbinders	9 — 12.
89.) Gekwalificeerde collecteurs in de Nederlandsche loterij	2 — 5.

	Klasfe.
90.) Splitfers van loten in de Nederlandsche loterij	5 tot 8.
91.) Debitanten van loterijbriefjes, hetzij zij de- zelve uit hunne huizen of daar buiten te koop of te huur aanbieden	11 — 13.
92.) Courantiers, uitgevers van tijdschriften, aan- kondigingsbladen, openbare prijslijsten en der- gelijke, aan het regt van het zegel onderwor- pene, bladen.....	4 — 12.
En zulks boven het regt, hetwelk zij, als boekdruckers of verkoopers of anderzins, mog- ten verschuldigd zijn.	
93.) Aansprekers, lijkbezorgers.....	11 — 13.
94.) Aanplakkers van bekendmakingen van openbare verkoopingen, zeetijdingen en andere, omroe- pers, afflagers.....	9 — 13.
95.) Schatters en waardeerders van roerende en on- roerende goederen, opnemers van gebouwen..	8 — 11.
96.) Keurders van metalen of esfayeurs.....	10 — 12.
97.) Keurmeesters of keurders van visch, vleesch, turf, hooi enz.....	11 — 13.
98.) Wijnroeijers, peilders van vaatwerk.....	10 — 12.
99.) Ijkmeesters van maten en gewigten enz.	10 — 12.
100.) Waagmeesters.....	8 — 13.
101.) Landmeters.....	10 — 12.

En zullen de onder n°. 95 tot 101 hiervoren vermelden *niet* aan het patent onderworpen zijn, voor zoo veel zij, wegens hunnen arbeid, uitfluitend uit 's rijks-, gemeente- of polderkasfen bezoldigd worden.

102.) Gezworen zout-, kalk-, tras-, koren-, hout-, hooi-, schors- of taan-, kolen-, linnen- en stoffenmeters en wegers	12 — 13.
--	----------

	Klasfe.
103.) Heele- en halve-kostschoolhouders, instituteurs, collegiehouders	8 tot 10.
104.) Dag- en avond- schoolhouders, waaronder ook begrepen worden degenen, welke, offchoon geene schoolhouders zijnde, enkele jonge lieden, aan welke zij onderwijs geven, tegen betaling in den kost hebben.....	9 — 13.
105.) Muzijk-, dans-, scherm-, schrijf-, taal- en rekenmeesters, <i>piqueurs</i> of rijmeesters, onderwijzers in het Italiaansch boekhouden, de wis- en stuurmanskunde, de letterkunde, de teeken-, graveer-, schilder-, bouw- en beeldhouwkunst, en in alle andere wetenschappen en kunsten, voor zoo veel zij voor hunne lesfen worden betaald	10 — 13.
106.) Translateurs of overzeters	11 — 13.
107.) Bouwmeesters, zoo van gebouwen, als van water-, fluis- en molenwerken.....	8 — 11.
108.) Koperen plaatfnijdern	10 — 12.
109.) Muzijkplaatfnijdern	10 — 12.
110.) Zegel- en stempelfnijdern	11 — 13.
111.) Letterfnijdern	11 — 13.
112.) Brandschilders	10 — 12.
113.) Porfeleinfchilders en vergulders	10 — 12.
114.) Vergulders en verzilverders	10 — 12.
115.) Bruineerders	10 — 12.
116.) Platedwerkers.....	6 — 11.
117.) Goudflagers	6 — 10.
118.) Goud- en zilverfmeden	6 — 11.
119.) Goud- en zilverfmeden, alleen werkende.....	12.
120.) Juweliers	6 — 10.

	Klasfe.
121.) Diamantzetters.....	9 tot 11.
122.) Bijouteriewerders.....	6 — 11.
123.) Horologie- en uurwerk- of klokkenmakers, opmakers, herftellers, fchoonmakers van zak- en fttaande uurwerken en klokkenftellers.....	6 — 12.
In gevalle de onder n°. 118 tot 123 hier- voren vermelden hunne werken, anders dan aan kooplieden of winkeliers verkoopen, be- hooren zij, wegens dat debiet, afzonderlijk te worden belast.	
124.) Kunstdraaijers, draaijers in goud, koper, ivoor enz.....	9 — 12.
125.) Makers van natuur-, gezigt-, wis-, fterre- en heelkundige werktuigen.....	6 — 11.
126.) Orgel-, piano-forte- en andere muzijk-inftu- mentmakers en herftellers.....	5 — 11.
127.) Stellers van muzijkinftrumenten.....	13.
128.) Muzijkanten, op concerten en in fchouwbur- gen fpielende.....	13.
129.) Tooneelfpelers en danfers.....	10 — 14.
130.) Commisfariften van fchuiten- en wagenveren..	8 — 13.
131.) Bestellers van goederen, brieven en pakket- ten, niet in dienst van 's Rijks posterijen zjin- de, kruifjers en boodfchaploopersbazen.....	11 — 14.
132.) Scheepsfjouwers en toetuigjersbazen.....	9 — 12.
133.) Geleiders (<i>conducteurs</i>) van postwagens.....	13 — 14.
134.) Doodgravers in de fteden.....	10 — 13.
135.) Beursknechts, marktmeesters.....	13.
136.) Opzigtjers over korenmagazijnen (korenfaktjers)	13.
137.) Wijnkuijpers of opzigtjers in wijnpakhuizen, Wijnbereiders.....	10 — 11.

	Klasfe.
138.) Haarkappers	8 tot 12.
139.) Haarsnijders	13 — 14.
140.) Baardscheerders	13 — 14.
De baardscheerders en haarsnijders ten plat-	
ten lande zijn <i>vrij van de belasting</i> .	
141.) Wollen- en linnennaaiers, borduursters in garen en katoen, vrouwen mutsenmaaksters en plooi- sters.....	10 — 14.
142.) Hoedenfchoonmakers en vertoomers.....	12 — 13.
143.) Kolfballenmakers.....	10 — 13.

TABEL N°. 15.*Ondernemers, directeurs en commissarisfen van spelen, vertooningen en vermakelijkheden.*

§ 1. Het patentregt, te voldoen door de ondernemers, beheerders of commissarisfen, voor het geven, houden, vertoonen of besturen van schouw- en dansspelen, muziek-, dans- en *maskerade*-partijen, en alle andere, in deze tabel omschrevene, spelen, partijen en tooneelen, zal, voor zoo verre de gezegde spelen enz. plaats hebben in zoodanige vaste gebouwen, als tot het houden van dezelve zijn ingerigt, en onder den naam van *schouwburgen* bekend zijn, worden bepaald, als volgt:

Voor ieder gegeven wordend spel, partij of vertooning $\frac{1}{100}$ van hetgeen hetzelve, zonder aftrek van onkosten, zoude kunnen opbrengen, bijaldien al de plaatsen, welke de zaal bevat, tot de verschillende, bij de bekendmakingen vastgestelde, prijzen waren bezet, zoo nogtans, dat, wegens ieder spel of vertooning, voor intekeningprijs (*abonnement courant*) gegeven wordende, *een derde* zal kunnen worden afgetrokken; alles zonder onderscheid, of de voorschrevene spelen en vertooningen voor rekening van gezegde ondernemers, beheerders en commissarisfen zelve, of voor rekening van anderen worden gegeven of gehouden, en of van dezelve eenig voordeel wordt genoten of niet.

Het regt, wegens de *muzijk*-, *dans*- en *maskerade*-partijen verschuldigd, zal berekend worden naar gelang van de helft der plaatsen, welke de zaal, bij het geven der andere spelen en vertooningen, gerekend wordt te bevatten.

De belasting wegens ieder' der in deze paragraaf bedoelde schouwburgen zal, voor het geheele dienstjaar te zamen, niet meerder kunnen bedragen, dan hetgeen *éene* vertooning, zonder aftrek van onkosten, zoude kunnen opbrengen, bijaldien al de plaatsen, welke de zaal bevat, tot de *volle*, bij de bekendmakingen, voor de gewone vertooningen vastgestelde prijzen, waren bezet.

§ 2. Het patent, verschuldigd door ondernemers, beheerders of commissarissen van muziek-, dans- en *maskerade*-partijen, *vauxhals*, steekspelen, veldfeesten, liefhebberijkomedien enz., onverschillig of de voorschreven partijen en vertooningen voor rekening van gezegde personen zelve, of voor rekening van anderen plaats hebben, en of van dezelve eenig voordeel wordt genoten of niet, zal, voor zoo verre dezelve niet in de *schouwburgen*, onder § 1 van deze tabel vermeld, gehouden worden, worden berekend op den navolgenden voet:

a. Wanneer de gezegde spelen of partijen bij *intekening* worden gehouden:

Zoo de prijs der intekenaren, voor elken dag, voor iederen persoon bedraagt:

	1sten rang.	2den en 3den rang.	4den, 5den en 6den rang.
f 3.00 en daarboven.	f 0.30	f 0.27	f 0.21
- 2.00 tot beneden f 3.00	- 0.18	- 0.16	- 0.13
- 1.50 " " - 2.00	- 0.12	- 0.11	- 0.08
- 1.00 " " - 1.50	- 0.08	- 0.07	- 0.06
Beneden - 1.00	- 0.05	- 0.04	- 0.03

Zoo de prijs der intekening niet vooraf is bekend	- 0.08	- 0.07	- 0.06
---	--------	--------	--------

Zullende niettemin het regt voorschreven in geen geval minder kunnen bedragen, dan dat, hetwelk is bepaald voor dezelve spelen of vertooningen, in de gevallen hierna onder lett. *b* van deze paragraaf vermeld.

En wordt door *intekening* verstaan, alle verbindtenis tot het betalen van eene, vooraf bepaalde, som, of van

een zeker aandeel in de te makene onkosten enz., onverschillig of dezelve voor ééne of meerdere partijen tevens wordt aangeaan.

b. In gevalle het intréegeld *zonder voorafgaande inteekening* wordt betaald :

In gemeenten van den :			
1sten rang.	2den en 3den rang.	4den, 5den en 6den rang.	
Voor iedere partij, spel of vertooning.			
Wanneer de prijzen der plaatsen gesteld zijn op :			
<i>f</i> 3.00 en daarboven	<i>f</i> 18.00	<i>f</i> 16.00	<i>f</i> 13.00
- 2.00 tot beneden <i>f</i> 3.00	- 11.00	- 10.00	- 8.00
- 1.50 " " - 2.00	- 7.00	- 6.00	- 5.00
- 1.00 " " - 1.50	- 4.50	- 4.00	- 3.00
- 0.50 " " - 1.00	- 2.50	- 2.25	- 1.75
- 0.30 " " - 0.50	- 2.00	- 1.80	- 1.40
Beneden - 0.30	<i>f</i> 1.25	- 1.10	- 0.90

En wordt bepaald, dat het patentregt voor de, onder lett. *a* en *b* van deze paragraaf bedoelde, spelen of partijen alleen verschuldigd is, wanneer dezelve worden gegeven of gehouden in de gewone dans- of muzikzalen, alsmede in de huizen, tuinen enz. van logement-, koffijhuis-, collegietuin- en societeit-houders (de societeiten of tuinen, onder n°. 41 van tab. n°. 14 vermeld, daaronder begrepen), alsmede in die van tappers, wijnhuishouders, dans- en muzijkmeesters.

§ 3. De ondernemers of bestuurders van *openbare* schouw-, tooneel-, dans-, paardenrijders-, koordedansers-, springers-, marionetten- en goochelspelen; van vertooningen van natuur- en scheikundige vermakelijkheden, natuurlijke zeldzaamheden en

voortbrengfelen der kunst, en van alle andere dergelijke, *gewinshalve* gegeven wordende, vertooningen en tentoonstellingen (die van schilderijen en panorama's niet uitgezonderd) zullen, voor zoo veel dezelve geene plaats hebben in de *schouwburgen*, in § 1 van deze tabel bedoeld, worden belast, als volgt:

a. Wanneer er voor de *aanschouwers zitplaatsen* zijn bestemd:

In gemeenten van den:			
1sten rang.	2den en 3den rang.	4den, 5den en 6den rang.	
Voor elken dag, waarop de spelen of vertooningen plaats hebben.			
Zoo de prijzen der voornaamste zitplaatsen bedragen:			
f 3.00 en daarboven	f 2.00	f 1.80	f 1.40
- 2.00 tot beneden f 3.00	- 1.20	- 1.10	- 0.85
- 1.50 " " - 1.00	- 0.80	- 0.70	- 0.55
- 1.00 " " - 1.50	- 0.50	- 0.45	- 0.35
- 0.50 " " - 1.00	- 0.30	- 0.25	- 0.20
- 0.30 " " - 0.50	- 0.20	- 0.15	- 0.12
Beneden - 0.30	- 0.12	- 0.10	- 0.08

Wegens iedere *twintig* zitplaatsen, welke de zaal of tent bevat, de gebroekene *twintigtallen* voor geheele te nemen.

Zullende evenwel de som der regten nimmer mogen dalen beneden die, welke voor dezelve spelen en vertooningen in de gevallen, hierna onder *b* vermeld, is bepaald.

b. Wanneer de spelen of vertooningen enz. worden gegeven op plaatsen, waar geene *zitplaatsen* gevonden worden:

In gemeenten van den :

1sten rang.	2den en 3den rang.	4den, 5den en 6den rang.
-------------	--------------------------	--------------------------------

Voor elken dag, waarop
de spelen en vertooningen
plaats hebben.

Zoo de prijzen der hoogste plaat-
fen bedragen :

f 3.00 en daarboven.	f 5.00	f 4.50	f 3.50
- 2.00 tot beneden f 3.00	- 3.00	- 2.70	- 2.10
- 1.50 " " - 2.00	- 2.00	- 1.80	- 1.40
- 1.00 " " - 1.50	- 1.25	- 1.10	- 0.90
- 0.50 " " - 1.00	- 0.75	- 0.70	- 0.50
- 0.30 " " - 0.50	- 0.50	- 0.45	- 0.35
Beneden - 0.30	- 0.30	- 0.27	- 0.20

WET van den 6den April 1823, houdende wijzigingen en uitbreidingen van de Ordonnantie op het regt van patent, van den 21sten Mei 1819 (Staatsblad n°. 34).

WIJ WILLEM, ENZ.

Allen, die deze zullen zien of hooren lezen, salut! doen te weten :

Alzoo Wij in overweging genomen hebben, dat bij de wet van den 12den Julij 1821 (*Staatsblad n°. 9*), houdende de grondslagen van het in te voeren stelsel van 's Rijks belastingen, en wel bij art. 2, lett. c, is bepaald, dat in het voorschreven stelsel zal zijn begrepen eene directe belasting op de patenten, die, met afschaffing van het binnenlandsch tonnegeld, en behoudens de vereischte vrijstellingen, zich zal uitstrekken tot de binnenlandsche scheepvaart ;

Willende, in afwachting van de geheele herziening der wet op de patenten, van den 21sten Mei 1819 (*Staatsblad n°. 34*), in den geest van die van den 12den Julij 1821, hierboven gemeld, inmiddels aan de binnenlandsche nijverheid, al die voordelen doen genieten, welke aan dezelve zijn toegedacht, en Wij, door de invoering van het nieuwe stelsel van belastingen, in de gelegenheid zijn, dezelve te verzekeren ;

Zoo is het, dat Wij, den Raad van State gehoord, en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan, bij deze :

Art. 1. De wet van den 21sten Mei 1819 (*Staatsblad n°. 34*), houdende eene ordonnantie op het regt van patent, zal tot op het tijdstip van derzelve nadere herziening van kracht blijven, behoudens de wijzigingen en uitbreidingen in de navolgende artikelen vermeld.

Zullende voorts, naar aanleiding van art. 7, § a, en art. 8, § f der wet van den 12den Julij 1821, de vast te stellen opcenten voor de buitengewone begrooting op het bij deze wet bepaalde patentregt worden geheven.

Art. 2. Het tarief der patenten, gequoteerd lett. A, zal, aanvangende met den 1sten Januarij 1823, verminderd worden met een derde of zoodanige fom, als tot ronding van den maatstaf der klasfen het naast daarbij zal komen:

Dus zal het tarief lett. A bedragen:

Voor de	1ste	klasse	f	180.00.
"	"	2de	"	- 150.00.
"	"	3de	"	- 125.00.
"	"	4de	"	- 100.00.
"	"	5de	"	- 75.00.
"	"	6de	"	- 55.00.
"	"	7de	"	- 40.00.
"	"	8ste	"	- 30.00.
"	"	9de	"	- 22.00.
"	"	10de	"	- 16.00.
"	"	11de	"	- 12.00.
"	"	12de	"	- 9.00.
"	"	13de	"	- 6.00.
"	"	14de	"	- 4.00.
"	"	15de	"	- 2.50.
"	"	16de	"	- 1.30.
"	"	17de	"	- 0.80.

Art. 3. Desgelijks zal het tarief lett. B, mede met hetzelfde tijdstip, in gelijke verhouding en op denzelfden voet, verminderd worden tot de navolgende sommen:

Kl.	1ste rang.	2de rang.	3de rang.	4de rang.	5de rang.	6de rang.
1ste	f 190.00	f 166.00	f 126.00	f 87.00	f 64.00	f 50.00
2de	145.00	128.00	96.00	67.00	50.00	40.00
3de	110.00	96.00	73.00	51.00	40.00	30.00
4de	83.00	72.00	55.00	39.00	30.00	23.00
5de	62.00	53.00	41.00	30.00	23.00	18.00
6de	45.00	39.00	30.00	23.00	17.00	13.00
7de	33.00	29.00	23.00	17.00	12.00	9.00

Kl.	1ste rang.	2de rang.	3de rang.	4de rang.	5de rang.	6de rang.
8ste	f 23.00	f 20.00	f 17.00	f 12.00	f 9.00	f 6.50
9de	17.00	15.00	12.00	9.00	6.00	4.50
10de	12.00	10.00	9.00	6.00	4.00	3.50
11de	9.00	7.00	5.50	4.00	3.00	2.50
12de	5.00	4.50	4.00	2.50	2.00	1.60
13de	2.50	2.30	1.80	1.30	1.00	0.80
14de	1.60	1.50	1.20	0.80	0.65	0.50

Art. 4. Onder de personen, die, wegens hun beroep of bedrijf, bij art. 3 der wet van het nemen van patent zijn vrijgesteld, zullen van den dag der invoering van de tegenwoordige wet mede begrepen worden:

a. De hengstenhouders en de daarmede gelijk gestelde stierenhouders.

b. Alle wevers van verdere of andere stoffen, dan de bij lett. s van art. 3 vrijverklaarde linnen- en hennepdoekwevers, mits, even als deze, niet meer dan twee weefgetouwen aan den gang houdende.

Art. 5. De blaauwkuipen der lakenstoffen en andere verwers, onder n°. 5 der eerste afdeeling van tabel n°. 1 belast met vier gulden, zullen met het tijdschip, als boven, slechts aangeslagen worden tegen twee gulden en zestig cents.

De persen der laken- en stoffenpersers, onder n°. 6 van dezelfde afdeeling aangeslagen tot zes gulden, zullen, als boven, slechts onderhevig zijn aan een regt van vier gulden.

De rollen of cilinders der katoendrukkers, onder n°. 7 daaropvolgende belast met twaalf gulden, zullen, met het in werking komen der tegenwoordige wet, niet meer verschuldigd zijn dan acht gulden; eindelijk de looikuipen der patentpligtigen, opgeteld van n°. 16 tot 20 derzelfde eerste afdeeling, zullen, als voren, met vijf en vijftig à honderd tien cents per stuk, in plaats van tot vier à acht gulden voor ieder vijftal, worden belast.

Het patentregt, in dit artikel vermeld, zal geheven worden van de voornoemde blaauwkuipen, persen, rollen, cilinders en looikuipen, zoowel, wanneer zij alleen voor de fabrieken,

waartoe zij behooren, werken, als wanneer zij voor anderen werken.

Art. 6. De koren-, gors-, grut- en pelmolenaars, bij n°. 1 van de tabel n°. 3 belast, met een patentregt van *drie ten honderd*, en de boekweitengrutten- en boekweitemeelmolenaars, bij dezelfde tabel en § belast, met een patentregt van *zes ten honderd*, beide van de onzuivere huurwaarde dier molens, en daarbij behoorende gebouwen en persoonlijke woning, des dat het patent nimmer beneden de *vijs gulden* zal mogen dalen, zullen met en na de invoering der tegenwoordige wet respectievelijk niet meer onderhevig wezen, dan aan een regt van *twee en vier ten honderd*, als boven, zonder nogtans immer lager te mogen dalen, dan een patent van *drie gulden vijftig cents*.

Het maximum van den aanslag der handmolens, dat bij § 4 derzelfde 3de tabel bepaald is op *f 12*, zal, van nu voortaan, voor die molens, welke al nog bij de wet op het gemaal, van den 21sten Augustus 1822 (*Staatsblad n°. 36*) toegelaten zijn, niet hooger gaan dan *acht gulden*, en het minimum, dat ter plaatse, als boven, bepaald was op *f 1.50*, mogen afdalen tot eenen aanslag van *eenen gulden*.

De moutmolens, in tabel 4, § 1, n°. 15, mitsgaders de mouterijen, in tabel 5, § 1, n°. 47 vermeld, zullen, voor zoo verre dezelve alleen dienen voor de fabriek, waartoe zij behooren, en niet voor andere malen of werken, worden begrepen onder het patent der fabriek, tenzij het patent van den moutmolen of van de mouterij hooger mogt zijn, dan dat der fabriek; in welk geval de fabriek onder het patent van den moutmolen of van de mouterij, hetwelk het hoogste is, zal worden begrepen.

Art. 7. Van de vermindering van regten, bij art. 2 van de tegenwoordige wet voor alle, onder het tarief A behoorende, beroepen en bedrijven toegestaan, zullen nogtans uitgesloten zijn de inlandsche en vreemde kramers, bij de eerste en tweede afdeeling van tabel n°. 7 vermeld, en mitsdien deze nering- en handeldoende personen onderhevig blijven aan den maatstaf van regten, bij de wet van den 21sten Mei 1819 voor hen bepaald.

Art. 8. Gelijke bepaling zal in acht genomen moeten wor-

den ten aanzien der vreemde scharlijpers, ketelboeters en verdere in tabel n°. 8 opgetelde personen, als welke mede aan den maatstaf van regten der wet van den 21sten Mei 1819, voornoemd, onderworpen blijven.

Art. 9. Het regt, volgens tabel n°. 9, dus verre van *naamlooze maatschappijen* gevorderd, ten bedrage van *twee ten honderd* van het gezamenlijke beloop der te doene uitdeelingen, zal slechts gevorderd worden ten bedrage van *één en een derde ten honderd* van het dividend, doch aflossingen en accresfen van kapitaal zullen van nu voortaan onder de uitdeelingen, over welke de belasting loopt, worden begrepen.

De maatschappijen, intusfchen, welke van hunne primitive inlagen kunnen doen blijken, mitsgaders van de aflossingen, welke federt daarop gedaan zijn, zoodat de werkelijke aflossingen van het opgenomene of gefourneerde kapitaal duidelijk van de uitdeelingen kunnen worden onderscheiden, zullen op dien voet de belasting van dusdanige aflossingen niet verschuldigd zijn.

Art. 10. Het regt, volgens de tabel n°. 10, verschuldigd door de beheerders van kantoren van administratie van inschrijvingen op het grootboek der *nationale schuld*, en hetwelk dus verre bedragen heeft *vijf gulden* van ieder *millioen guldens*, nominaal kapitaal, werkelijke schuld, ten hunnen name ingeschreven, zal, op den bij gezegde tiende tabel gestelden voet, van nu voortaan slechts bedragen *drie gulden vijftig cents*.

Het regt, volgens dezelve tabel, verschuldigd door kantoren van administratie van *VREEMDE* fondsen, en bedragende *een twintigste ten honderd* van het gezamenlijke bedrag der gedane uitdeelingen of betaalde renten, dividenden enz., zal, met de invoering van de tegenwoordige wet, verminderd worden op *een dertigste ten honderd*.

Blijvende, voor het overige, de tabel in derzelve geheel.

Art. 11. In verband met § 2 van lett. *c* van het tweede artikel der wet van den 12den Julij 1821, wordt de maatstaf van tabel n°. 15, betreffende de ondernemers, directeurs en commissarissen van spelen, vertooningen en vermakelijkheden, behouden; doch met dien verstande, dat het bedrag van den-

zelve maatftaf niet door de opcenten, voor de tweede afdeeling van 's Rijks uitgaven beftemd, zal mogen worden verhoogd, maar dat deze *in* de fom van den maatftaf zullen moeten worpen gevonden.

Art. 12. Met alteratie en intrekking, voor zoo verre, van lett. *m* van het 3de artikel der wet op de patenten, waarbij de fchippers, fchuitenvoerders, veer- en pontlieden worden vrijgefteld van het regt van patent, en wijders, bij vervanging van het binnenlandsch tonnegeld, zullen alle eigenaars, fchippers of directievoerders van fchepen, fchuiten en vaartuigen, de binnenwateren van het Rijk bevarende, met het tijdstip der invoering van het nieuwe ftelsel van belastingen, onderworpen zijn aan een regt van patent, volgens de verordeningen, vervat in de tabel bij deze wet gevoegd, en welke zullen uitmaken de tabel n°. 16 der wet op de patenten.

Art. 13. Laaftfelijk wordt art. 40 der dikwijls gemelde patentwet van den 21ften Mei 1819, bij deze ingetrokken, en in plaats van hetzelfde geftatueerd het navolgende:

„ Alle overtredingen van de bepalingen, in deze wet gemaakt, behooren tot de kennis van de regtbanken van correctionele policie.”

„ Alle actien, frekkende tot toepafing van boeten, zullen voor dezelve regtbanken worden aangelegd en vervolgd door of in naam van het Departement van ontvangften; de regtbanken zullen echter daarin geen regt fpreken, dan na de conclusien van het Openbaar Ministerie te hebben gehoord.”

„ In de regtspleging, ter zake voorfchreven, zullen ook ten aanzien van het appel en de voorzieningen in casfatie, de bestaande wetten, in betrekking tot correctionele zaken, worden gevolgd.”

Lasten en bevelen, dat deze in het Staatsblad zal worden geïnferreerd, en dat alle ministeriële departementen en autoriteiten, kollegien en ambtenaren aan de naauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven enz.

TABEL N°. 16.*Eigenaars, schippers en directievoerende van binnenschepen, schuiten en vaartuigen.*

§ 1. Een ieder, die het schippers bedrijf binnen 's lands wil uitoefenen, of wel een binnenschip, schuit of vaartuig in eigendom heeft of onder deszelfs directie krijgt, zal, alvorens het bedrijf van schipper uit te oefenen, of wel van het vaartuig op de binnenwateren van het Rijk gebruik te maken, deswege aangifte doen en voorzien moeten zijn van patent.

§ 2. Het patentregt zal zich regelen naar de ruimte van het vaartuig en den aard van deszelfs gebruik.

Tot berekening van de ruimte zal genomen worden het aantal tonnen, hetwelk de inhoud van het vaartuig kan bevatten, en de ton geacht worden gelijk te staan met den teerling van de nieuwe Nederlandsche el.

Een en ander op den voet der zes navolgende afdeelingen.

EERSTE AFDEELING.

§ 3. Schepen, schuiten en vaartuigen de binnenwateren van het Rijk bevarende, om het even onder welke benaming dezelve gebruikt worden of kunnen worden gebruikt, en welker ladingplaatsen geheel of gedeeltelijk met vaste dekken of tenten, of wel met luiken, borden, planken of leeren *overdekt* zijn, of in of aan welke eenig juk, legger of klump tot het leggen van of dekken met luiken, borden, planken of leeren gevonden worden.

Wegens het gebruik van deze schepen, schuiten en vaartuigen zal, voor zoo verre dezelve niet in de termen der volgende afdeeling vallen, een patentregt verschuldigd zijn van *zestig centen* per ton.

TWEEDE AFDEELING.

Alle onder de eerste afdeeling omschreven *overdekte* binnenschepen, schuiten en vaartuigen, welke het geheele jaar door

geene andere vrachten laden, dan van *steenkolen, kalk, groenten, zand, griend, puin, water, spoeling, modder, mestspecien, riet en biezen*, zonder immer tot eenig ander einde te worden gebruikt; voorts ook korenligters, welke dienen tot berging van granen, of om dezelve naar de zeefschepen of de pakhuisen te brengen, en geen zeiltuig voeren.

Wegens het gebruik van deze schepen, schuiten en vaartuigen, zal een patentregt verschuldigd zijn van *zes en dertig centen* per ton, doch aan de eigenaars, schippers of gebruikers van korenligters, hierboven gemeld, op de ruimte of den volen inhoud hunner vaartuigen, eene korting van *één derde* worden toegestaan voor de meerdere ruimte, benoodigd tot het verwerken der granen.

DERDE AFDEELING.

Alle binnenschepen, schuiten en vaartuigen, om het even onder welke benaming dezelve varen, gebruikt worden of kunnen worden gebruikt, welker ladingplaats geheel *onoverdekt* is, gelijk mede de veerponten en schepen en schuiten der gierbruggen.

Wegens het gebruik dezer opene schepen, schuiten en vaartuigen, voor zoo veel dezelve vier tonnen of meerder groot zijn, zal een patentregt verschuldigd wezen van *zes en dertig centen* per ton.

VIERDE AFDEELING.

Alle vreemde rivierschepen, welke van de landzijde het Rijk inkomen.

Het patentregt wegens deze schepen, schuiten en vaartuigen wordt bepaald op *één' gulden* van iedere ton, en zal verschuldigd zijn de eerste reize, dat dezelve telken jare het Rijk binnenkomen.

Voor die vreemde rivierschepen echter, welke de belanghebbers mogten berekenen minder dan driemaal in het loopende jaar te zullen binnenkomen, zal men kunnen volstaan met de betaling van een patentregt, telkens bij het binnenkomen, tegen *vijf en dertig cents* per ton.

VIJEDE AFDEELING.

De schepen, schuiten en vaartuigen van de *eerste* en *derde* afdeelingen, waarmede vaste beurten en veeren bevaren en de reizen geheel of meerendeels zeilende volbragt worden.

Wegens dit gebruik der voorschreven schepen, schuiten en vaartuigen zal eene verhooging van patentregt verschuldigd wezen van *veertien centen* per ton.

ZESDE AFDEELING.

De schepen, schuiten en vaartuigen van de *eerste* en *derde* afdeelingen, waarmede vaste beurten en veren bevaren en die getrokken of door stoom gedreven worden, zonder onderscheid, of op dezelve, tot hulp en gemak, ook bij gelegenheid van eenig zeiltuig gebruik gemaakt wordt; voorts de veerponten en gierbruggen, alsmede de schepen, schuiten en vaartuigen in vaste veren, dienende tot het overzetten van stroomen, rivieren of kanalen.

Wegens dit gebruik der gemelde schepen, schuiten en vaartuigen, zal eene verdubbeling van het patentregt verschuldigd wezen, waaraan dezelve anderzins, volgens de afdeelingen, waartoe dezelve respectivelijk behooren, onderhevig zijn.

§ 4. De aangifte tot *bekoming* van patent, dat is, bij aanvaarding van het bedrijf (waarmede het in eigendom of beheer hebben of verkrijgen van schepen, schuiten en vaartuigen geheel wordt gelijk gesteld), zal moeten geschieden ter plaatse, waar het schip, de schuit of het vaartuig gelegen is.

De aangifte tot *vernieuwing* van het patent, bij den aanvang des jaars en bij voortzetting of voortgang van bedrijf, eigendom of beheer, zal kunnen geschieden ter plaatse, waar het schip, de schuit of het vaartuig op dat tijdstip gelegen is, of wel ter vaste ligplaats van hetzelfde of die van het domicilie der eigenaars of beheerders, of ook eindelijk die, waar het bedrijf wordt uitgeoefend.

§ 5. Voor het doorlopend beroep zal de aangifte daartoe moeten worden verrigt dadelijk bij den aanvang des jaars, im-

mers, tenzij eene te ondernemene reis hiertoe vroeger verpligte, niet later dan den 15den Januarij van elk jaar.

§ 6. De aangifte zal schriftelijk moeten ingeleverd worden bij het gemeentebestuur.

De eigenaars, schippers of directievoerenden, wier schepen, schuiten en vaartuigen onder de ingetrokkene belasting van het tonnegeld bereids gemeten en gebrand zijn, en deswege bewijzen hebben, waaruit de aard, de bestemming en de capaciteit hunner vaartuigen te zien zijn, en waarvan zij tot hunne decharge wenschen gebruik te maken, deze bewijzen bij hunne aangifte exhiberen, en voorts, des gevorderd, hunne schepen op derzelver gewone, immers eene geschikte ligplaats moeten aanwijzen.

De verdere eigenaars, schippers en directievoerenden zullen den aard, bestemming, constructie en capaciteit hunner vaartuigen zelve moeten opgeven.

§ 7. De eigenaars, schippers of directievoerenden van gemeten en gebrande vaartuigen zijn niet van het regt of de belasting, maar wel van alle bekeuring wegens erroneuse, verkeerde of gebrekkige opgave der ruimte vrij, voor zoo veel de vaartuigen overigens aan de omschrijving der documenten van de vorige belasting beantwoorden: de eigenaars, schippers of directievoerenden van vaartuigen, welke ruimte nog niet van 's Rijks wege geconstateerd is, zullen zich, in voege als boven, van alle verantwoordelijkheid nopens de capaciteit kunnen ontslaan, door zich te onderwerpen aan de meting en branding van daartoe van 's Rijks wege aangestelde scheepsmeters.

§ 8. Deze meting en branding zullen op den voet van §§ 33 tot 35, hierna volgende, moeten plaats hebben; doch, voor zoo veel er geene van de hiervoren gemelde Rijks ambtenaren ter plaats der aangifte aanwezig zijn, zullen de eigenaren, schippers of directievoerenden, behalve de kosten der meting en branding, zich ook die der opontbieding van deze geëmployeerden, naar een vast tarief berekend, moeten getroosten, of wel zich met hunne vaarruigen naar de standplaats van den scheepsmeter begeven.

§ 9. Schepen, schuiten en vaartuigen, welke van het Rijks merk voorzien zijn, en niet op eigen aangifte varen, zullen,

noch bij de vernieuwing des patents, noch bij andere gelegenheden, onderhevig zijn aan de verificatie en hermeting of nameting van derzelve ruimte door de Rijks- of andere ambtenaren, den controleur der scheepsmeters alleen uitgezonderd.

Deze bepaling sluit echter niet uit de exhibitie van den meetbrief en het patent, ten bewijze van de identiteit en het gebruik van het schip.

Alle ongemerkte en ongebrande schepen, mitsgaders de zoodanigen, van welker merking en branding de eigenaars, schippers of directievoerenden geen gebruik hebben verkiesen te maken, zijn, daarentegen, zoo op de reize als bij en ter gelegenheid van of na de aangifte, onderworpen aan de verificatie en vergelijking van derzelve ruimte en gebruik tegen het daarvoor verleende patent.

§ 10. Overeenkomstig de aangifte en de daarbij gegevene of bekome rensfeigementen zal het patentregt geregeld worden.

De verificatie der aangifte, welke 's Rijks ambtenaren, in verband met het voorgaande artikel, wenschen te doen plaats grijpen, zal de regeling van het patent, overeenkomstig die aangifte, niet kunnen vertragen of daarop van invloed zijn.

§ 11. Het regt zal verschuldigd wezen en berekend worden voor het geheele jaar, ingaande met den 1sten Januarij, voor een ieder, die het bedrijf of het vaartuig aanvaardt in den loop van het eerste vierdedeeljaars.

Gelijke bepalingen zullen in acht genomen worden voor alle zoodanige schatplichtigen, welke het bedrijf, door hen in het laatstvoorgaande jaar uitgeoefend, in den loop van het daarop volgende jaar op nieuw voortzetten, of het schip, de schuit of het vaartuig, in het voorgaande jaar in bezit gehad, blijven aanhouden, om het even in welk gedeelte des jaars het beroep weder opgevat of het vaartuig weder in gebruik gesteld wordt; zullende het later beginnen te varen dan den 1sten Januarij, ten deze, niet in aanmerking komen tot vermindering van de regten.

§ 12. Het bedrijf of het vaartuig later aanvaard wordende dan de drie eerste maanden des jaars, zal het regt deswege slechts verschuldigd zijn naar gelang van dat gedeelte des jaars,

hetwelk overblijft, berekend bij het vierendeeljaars, en zonder dat een vierendeeljaars zal mogen worden gesplitst.

§ 13. Dezelfde regel zal in acht genomen worden bij verhooging van regten, ter zake van verandering van bedrijf, vergrooting van vaartuigen, verandering van dezer bestemming of gebruik.

§ 14. Het patentregt geregeld zijnde, zal het moeten worden voldaan ten kantore van den ontvanger, ter plaatse van de aangifte; en wel *in eens*, voor zoo veel die plaats niet is die van het vast verblijf der eigenaars, schippers of directievoerenden, de vaste ligplaats van het vaartuig, of wel, eindelijk, die, alwaar het bedrijf wordt uitgeoefend; doch anders zal de betaling vermogen te geschieden bij *twaalfde* gedeelten, of in zoo veel mindere maandelijksche termijnen, als er, tijde van den aanslag, nog maanden voor het loopende dienstjaar over zijn.

§ 15. Het zal nogtans aan de eigenaars, schippers of directievoerenden, wier vaartuigen, tijde der aangifte, zich niet ter vaster woonplaats van den aangever, ligplaats van het schip, of die van het bedrijf, als boven, bevinden, en derhalve van het genot der betaling op termijnen verstoken zouden wezen, geoorloofd zijn, deze hunne vaartuigen naar derzelver vaste woonplaats, ligplaats of verblijf te doen overkomen, begeleid door een bewijs van aangifte van het gemeentebestuur der plaats, alwaar de aangifte geschied is, of wel bij het stilliggen des vaartuigs, dit bewijs zelf opzenden, om daarop een patent te bekomen.

Voor zoo veel de belanghebbende dezen laatsten weg inslaat, zal hem, ter vervanging van het opgezondene bewijs van aangifte en tot zijne decharge, *of* het oude patent worden afgeteekend, *of* wel, voor zoo veel hij dit nog niet gehad heeft, een tweede bewijs van aangifte door het gemeentebestuur worden ter hand gesteld; doch in geen geval dusdanig eerste of tweede bewijs langer van kracht zijn, dan de maand Januarij, de reize huiswaarts uitgezonderd.

§ 16. Op vertooning der kwitantie van het patentregt of van de verschenen termijnen, zal aan den belanghebbenden het gewone patentblad worden uitgereikt.

§ 17. Niet dan in het geval van het verongelukken der schepen, schuiten en vaartuigen, zal het bedrag der nog te verschijnen termijnen van betaling kwijtgescholden of teruggegeven worden.

§ 18. Bijaldien echter een schip, schuit of vaartuig gefloopt wordt vóór de expiratie der eerste helft des jaars, zal de belasting voor de wederhelft of de laatste zes maanden des jaars worden afgeschreven of uitgekeerd.

§ 19. In beide deze gevallen, dat is, van verongelukken of floopen, zal het patent worden ingetrokken.

§ 20. In geval van verkoop of afstand tot hetzelfde gebruik, zal het patent slechts worden overgeschreven en de aanzuivering der nog overblijvende termijnen op denzelfden voet en ter zelfder plaats, doch met verandering van schatplichtige, blijven voortloopen.

In geval de nieuwe verkrijger eene andere woonplaats heeft, zal het nog aan te zuiveren, vóór de overschrijving van het patent, in eenen termijn moeten betaald worden.

Verkoop of afstand tot een hooger belast gebruik, zal aangemerkt worden als het eindigen en aanvangen van een bedrijf.

§ 21. Ten aanzien van overlijden, zullen art. 14, 2de §, en art. 15 der wet op de patenten van eene volledige toepassing zijn.

§ 22. Het patent, dat ten name van hem, die met het schip, schuit of het vaartuig het schippers-bedrijf uitoefent, zal worden uitgegeven, moet, ten aanzien der overdekte vaartuigen, altijd aan boord derzelven zijn, en, met betrekking der onoverdekte, zal de gepatenteerde hetzelfde steeds bij der hand moeten hebben, ten einde door de hiertoe bevoegde Rijks- en verdere ambtenaren gerequireerd, dadelijk vertoond en tegen het schip, de schuit of het vaartuig en deszelfs gebruik vergeleken te kunnen worden.

§ 23. Het patent zal op eene duidelijke en kennelijke wijze de omschrijving van het vaartuig moeten behelzen, ten einde daartegen, in voege als boven, vergeleken te kunnen worden, en de identiteit van beide kunne blijken.

Het patent zal daarenboven moeten voorzien zijn van de handteekening van hem, ten wiens name hetzelfde is.

§ 24. Voor ieder vaartuig zal een afzonderlijk patent genomen moeten worden, ten zij voor die foort van opene vaartuigen, waarmede geene reizen worden ondernomen, en die gemeenschappelijk bij dezelfde fabriek, trafijk, of in denzelfden polder of bepaald vaarwater tot hetzelfde einde worden gebruikt; mits echter, dat dezelve, in zoodanig geval, genoegzaam door werking, nommering of ander onderscheidingssteekenen vatbaar gemaakt worden voor omschrijving in het patent.

§ 25. De meting of aangifte, en de dienovereenkomstig te doene aanslag voor het patentregt, zal nimmer dan bij volle tonnen plaats hebben, zoodat de gedeelten van tonnen voor het regt niet zullen worden berekend.

§ 26. Van het patentregt zullen, met alteratie voor zoo verre van lett. M en N van art. 3 der wet op de patenten, van den 21sten Mei 1819, alleen (en wel slechts als zoodanig) vrij zijn de eigenaars, schippers en bevelvoerders of beheerders van:

- a. De jagten en vaartuigen, behoorende aan de onderscheiden departementen van algemeen bestuur;
- b. De moddermolens, molenschouwen en schuiten; voorts ook de brandschuiten, asch- en vuilnischuiten, boomfluiters of wachtschuiten en dergelijken, in vaste dienst zijnde, en behoorende aan steden, dorpen, dijk- of polderbesturen, heemraadschappen of andere besturen over de zee-, water- en rivierwerken;
- c. De opene schuiten en vaartuigen, tot de derde afdeeling behoorende, en minder dan vier tonnen groot zijnde.
- d. De schuiten, uitsluitend dienende tot het aanvoeren van vee, alle veldgewassen en mestspecien van het erf, huis, stal of schuur der landlieden naar derzelver land, en omgekeerd, van derzelver land naar hunlieder erf, huis, stal of schuur, zonder immer tot eenig ander einde, hoe ook genaamd, te worden gebruikt;
- e. De schuiten en vaartuigen, die in de zomermaanden in

onbevaarbare wateren gehouden worden, om bij doorbraken van dijken of overstromingen te dienen, zonder immer, buiten deze omstandigheden, te worden gebruikt; alsmede de zoodanigen, welke met hetzelfde oogmerk in bevaarbare vaarten, kanalen of wateren gehouden worden, wanneer deze vaartuigen aan publieke autoriteiten toebehooren;

- f* De schepen, schuiten en vloten van fabrieken en trafijken, dienende tot spoeling en bewerking der in dezelve gefabriceerd wordende specien, tot aanvoer van grondstoffen of tot berging van waterspoeling of vaatwerk, doch nimmer of op eenigerlei wijze strekkende tot het aanvoeren van andere specien of goederen dan de grondstoffen naar de fabriek of trafijk; voorts ook de vloten of vletten in de turfaggerijen, tot het verwerken van de bagger, mitsgaders de schuiten, dienende tot vervoer van den turf binnen den ring der veenderij;
- g*. De schepen, schuiten of vaartuigen, uitsluitend gebruikt wordende tot het vangen van zeevisch, bot, spiering, oesters, garnalen, mosfelen en ansjovis, daaronder begrepen;
- h*. De schepen, schuiten of vaartuigen van vastliggende schipbruggen; en
- i*. De ponten of andere vaartuigen, welke, hetzij bij ijsgang, hetzij bij reparatie, of het buiten gebruik zijn van eene vaste brug, van eene schipbrug of van eene gierbrug, dienen, om de overvaart te bevorderen en de brug te vervangen.

§ 27. Desgelijks zullen van de betaling van het patentregt vrij zijn, zoodanige eigenaars van schepen, als met hun huisgezin, het geheele afgelopen jaar door, geene andere huisvesting hebben gehad, dan aan boord hunner schepen, en met die schepen geene buitenrivieren, de Zuiderzee noch de Zeeuwfche stroomen bevaren of in het voorgaande jaar bevaren hebben.

§ 28. De eigenaars, schippers of bevelvoerders van alle andere, der bij §§ 26 en 27 vrij verklaarde vaartuigen, dan de

noodfchuiten en die beneden de maat van belastbaarheid, zullen, ten einde bij zoodanige verplaatfingen, welke aan derzelver vaartuigen geoorloofd zijn, bevrijd te wezen van de moeilijkheden en navorfchingen van de met derzelver vrijftelling onbekende en tot de vifitatie bevoegde ambtenaren, op hunne aanvraag, kosteloos gemunieerd worden van eene acte van vrijftelling van patent, de noodige kenmerken behelzende, om de identiteit van vaartuig en houder der acte boven twijfel te ftellen.

§ 29. Misbruik van vrijftelling zal als verkorting van het patentregt geftraft worden, even gelijk, in verband met § 40 hierna volgende, verkeerde of te geringe aangifte, die tot vermindering van het verfhuldigde regt zoude kunnen ftrekken.

§ 30. Van het patentregt der vierde afdeeling zullen bevrijd zijn alle zoodanige eigenaars, fchippers of directievoerders van vreemde rivierschepen, als ten genoegte der Administratie van de in- en uitgaande regten en accijnfen kunnen bewijzen, dat gemelde hunne vaartuigen te huis behooren in de Staten eener Mogendheid, met welke Wij traktaten gefloten hebben, die den ophef eener foortgelijke belasting van hare fchepen en vaartuigen verbieden.

§ 31. Geene eigenaars, fchippers of directievoerenden van vreemde fchepen, fchuiten en vaartuigen zullen met dezelve eenige vracht mogen aannemen van de eene plaats binnen het Rijk naar de andere, tenzij met verdubbeling of eene nieuwe betaling van het patentregt, volgens de vierde afdeeling, bij hunne eerste binnenkomst, telken jare van hen te heffen.

De zoodanigen der opgemelde eigenaars, fchippers of directievoerders, welke in de termen vallen van de bevriente Mogendheden, vermeld bij § 30, zullen de eerftemaal, telken jare, dat zij dusdanige binnenlandsche vrachten ondernemen, eenmaal de belasting der vierde afdeeling betalen en deswege patent bekomen. Wij behouden Ons voor, het regt tot het nemen van binnenlandsche vracht geheel te ontzeggen aan fchippers, te huis behoorende in Staten, in welke het regt, om binnenlandsche vrachten van plaats tot plaats aan te nemen, aan de Nederlandfche fchippers geheel wordt ontzegd; gelijk mede om het enkel regt in ftede van het dubbel regt te doen vorderen

in al die gevallen, in welke het belang van het Rijk zulks vordert.

§ 32. Nederlandsche binnenschepen, tevens buitenlandsche reizen doende, zullen door het patent der eigenaars, schippers of directievoerders, voor het binnenlandsch gebruik, niet bevrijd wezen van het buitenlandsche tonnegeld.

§ 33. De meting en berekening der ruimte van alle schepen, schuiten en vaartuigen, wegens welke men, in overeenstemming met §§ 6 en 7 hierboven, gebruik zoude willen maken van den meetbrief, zullen moeten geschieden, of, voor zoo veel de meetbrieven van oudere dagteekening zijn, dan de tegenwoordige wet, geschied zijn door beëdigde, van 's Rijks wege daartoe gestelde, meters of andere hiertoe bevoegd verklaarde personen.

§ 34. De meetbrieven, welke, ten gevolge dezer operatie, afgegeven zijn, of later zullen worden, zullen, behalve de handteekening van den scheepsmeter of ijkmeester en den dag der meting en afgifte, moeten behelzen eene genoegzame omschrijving der onderkenning van het schip, en wijders eene opgave van deszelfs lengte, wijde en holte, het getal tonnen, die hetzelfde kan bevatten, en, voor zoo veel den meetbrief, later dan het emaneren der tegenwoordige tabelle wordt uitgegeven, de klasse of afdeeling, volgens welke het patentregt, ter zake van het gebruik van het schip, de schuit of het vaartuig, moet worden voldaan.

§ 35. De meetbrief zal intusschen niet afgegeven worden, dan nadat het schip, de schuit of het vaartuig door den meter of ijkmeester zal zijn geijkt of gebrand, met de volgende teekenen:

- 1°. Het Rijks wapen;
- 2°. De jaarletters.
- 3°. Het bijzonder van den ijkmeester; en
- 4°. Het getal der tonnen.

§ 36. De verificatie der schepen, schuiten en vaartuigen, naar aanleiding van §§ 9 en 22 hierboven, te bewerkstelligen, zal, voor zoo veel de nameting der ruimte van ongebrande en

verdere op eigene aangifte varende schepen aangaat, niet verrigt mogen worden, dan door een' gezworen' scheepsmeter of ander', als boven, daartoe gekwalificeerd' persoon, welke van zijne bevinding op het patent zal relateren.

Tot de verificatie der brandingen, zal, in verband met § 9, niemand mogen vaceren, dan de controleurs der scheepsmeters, die van zijne bevinding beide op het patent en den meetbrief verslag zal doen.

§ 37. De meetbrief zal, even als zulks bij § 22 ten aanzien van het patent is voorgeschreven, steeds aan boord der overdekte en bij het patent der onoverdekte vaartuigen moeten gehouden worden; zullende het niet dadelijk met het patent exhiberen van den meetbrief dezès effect bij de plaats hebbende visitatie doen verliezen, en het eerstgemelde document doen beschouwen als op eigen aangifte uitgereikt.

§ 38. De visitatie der documenten en de verificatie der ruimte zullen te allen tijde, na het opgaan der zon en vóór derzèlver ondergang, mogen plaats hebben; doch de reis niet mogen stremmen, of verplichten tot de losfing of het staken of vertragen van eene aangevangene lading.

De ambtenaren en bedienden, bij art. 34 der wet op de patenten, van den 21sten Mei 1819, tot de opneming der patenten gekwalificeerd, zijn zulks, dienvolgens, ook wel voor die van de tegenwoordige tabel, doch zullen, ten aanzien van de verificatie der ruimte, zich hiertoe, in overeenstemming met § 36 hierboven, moeten bedienen van den scheepsmeter van het ressort.

§ 39. De eigenaar, schipper of directievoerenden, op den inhoud van wiens schip, schuit of vaartuig eene meerdere ruimte bevonden wordt, of die op eenige andere wijze ontdekt wordt, het patentregt verkort te hebben, zal het regt of de suppletie niet bij termijnen, maar in éénen keer ter plaatse der bekeuring moeten opleggen, en zal deze suppletie berekend worden over het volle jaar, of dat gedeelte des jaars, waarover het patent is uitgegeven.

Van de suppletie zal op het patent moeten worden melding gemaakt.

§ 40. Onverminderd de suppletie van het patentregt, zal door aen eigenaar, schipper of directievoerenden patentpligtige, op den voet van art. 37 der wet, op den ophef der patenten, eene boete verbeurd worden, zoodra, in verband met § 7 hierboven, deszelfs verzuim of overtreding geen gevolg is van de verkeerde meting en branding van den scheepsmeter.

Uitgegeven enz.

*WET van den 16den Junij 1832,
houdende wijzigingen van de
bestaande verordeningen op het
regt van patent.*

WIJ WILLEM, ENZ.

Allen, die deze zullen zien of hooren lezen, salut! doen te weten:

Alzoo Wij in overweging hebben genomen, dat de vermeerderde behoeften van de schatkist eene verhooging ook van het patentregt vorderen, en dat de bestaande verordeningen betrekkelijk dat regt eenige wijzigingen noodig hebben;

Zoo is het, dat Wij, den Raad van State gehoord, en met gemeen overleg van de Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan, bij deze:

Algemeene bepaling.

Art. 1. Over het jaar 1833 en vervolgens zal het regt van patent worden geheven op den voet der bestaande wetten van den 21sten Mei 1819 (*Staatsblad* n°. 34) en van den 6den April 1823 (*Staatsblad* n°. 14), gewijzigd in voege, als bij de navolgende artikelen is bepaald.

Nieuwe bepaling wegens het dienstjaar.

Art. 2. De *dienstjaren*, ter zake van het patent, worden gerekend in te gaan met 1°. Mei van elk jaar, en te eindigen

met den 30sten April van het volgende. *Als vierendeelenjaars* worden beschouwd de tijdvakken, aanvangende met 1°. Mei, 1°. Augustus, 1°. November en 1°. Februarij.

Nieuwe tariven.

Art. 3. De regten zullen geheven worden overeenkomstig de navolgende tariven, te weten:

T A R I E F A.

1ste klasse.....	f 315.00.
2de „	- 260.00.
3de „	- 210.00.
4de „	- 165.00.
5de „	- 125.00.
6de „	- 90.00.
7de „	- 62.00.
8ste „	- 46.00.
9de „	- 33.00.
10de „	- 24.00.
11de „	- 17.00.
12de „	- 12.00.
13de „	- 8.00.
14de „	- 5.00.
15de „	- 3.00.
16de „	- 1.50.
17de „	- 0.90.

TARIEF B.

Voor zoo veel de gemeenten in de Noordelijke provincien betreft.

KLASSEN.	1ste rang.	2de rang.	3de rang.	4de rang.	5de rang.	6de rang.
buitengewone klasfen, naar art. II dezer wet	f400 00	f350 00	f255 00	f180 00	f135 00	f105 00
1ste	325 00	280 00	210 00	145 00	110 00	85 00
2de	250 00	210 00	165 00	110 00	85 00	65 00
3de	185 00	160 00	125 00	85 00	65 00	50 00
4de	135 00	120 00	90 00	65 00	50 00	38 00
5de	93 00	80 00	62 00	45 00	35 00	27 00
6de	68 00	59 00	46 00	34 00	26 00	20 00
7de	45 00	40 00	33 00	24 00	17 00	13 00
8ste	30 00	26 00	24 00	17 00	12 00	9 00
9de	20 00	18 00	17 00	12 00	8 00	6 50
10de	15 00	13 00	12 00	8 00	5 00	4 50
11de	11 00	9 00	8 00	5 00	3 50	3 30
12de	6 50	5 50	5 00	3 00	2 40	2 20
13de	3 30	3 00	2 50	1 50	1 30	1 00
14de	2 00	1 90	1 50	1 00	0 80	0 60
15de	1 25	1 10	0 90	0 60	0 50	0 35
16de	0 75	0 65	0 55	0 35	0 30	0 20
17de	0 40	0 35	0 30	0 20	0 15	0 10

Regten, wegens de blaauwkuipen en sommige andere voorwerpen verschuldigd. (Tabel n°. 1.)

Art. 4. Wegens de na te melden voorwerpen zal moeten worden betaald, als volgt:

Voor iedere *blaauwkuip*, onder n°. 5 der eerste afdeeling van tabel n°. 1 bedoeld, van *f* 2.00 tot *f* 6.00.

Voor iedere *pers*, onder n°. 6 derzelfde afdeeling vermeld, van *f* 4.00 tot *f* 8.00.

Voor iedere *rol* of *cilinder*, onder het volgende n°. 7 aangeduid, *f* 12.00.

Voor iedere *looi*kuip, onder n°. 16 à 20 derzelfde afdeeling vermeld, van *f* 0.80 tot *f* 1.60. Voor zoo veel nogtans betreft de looi kuipen, door schoenmakers gebezigd, zal het regt voor iedere kuip bedragen *f* 0.30, mits in dezelve geen ander leder worde gelooid, dan voor des schoenmakers eigen gebruik.

Regten, door de branders verschuldigd. (Tabel n°. 2.)

Art. 5. De branders of stokers, brandewijn, moutwijn of ander geesthoudend vocht, uit boom-, veld- of aardvruchten, suiker, of welke andere grondstoffen ook stokende, zullen, wegens *iedere* hunner branderijen of stokerijen, worden belast, als volgt:

Zoo de hoeveelheid van den brandewijn, enz., ter sterkte van 10 graden in de fabriek, in het vorige dienstjaar vervaardigd, heeft bedragen:

6000	vaten of meer,	1ste	klasse.
4500	tot beneden de 6000 vaten,	2de	„
3400	„ „ „ 4500	3de	„
2500	„ „ „ 3400	4de	„
1900	„ „ „ 2500	5de	„
1450	„ „ „ 1900	6de	„
1100	„ „ „ 1450	7de	„
850	„ „ „ 1100	8ste	„
650	„ „ „ 850	9de	„
475	„ „ „ 650	10de	„

350	tot	beneden	de	475	vaten,	11de	klasse.
270	„	„	„	350	„	12de	„
200	„	„	„	270	„	13de	„
120	„	„	„	200	„	14de	„
		Beneden	„	120	„	15de	„

De branders of stokers zullen geen afzonderlijk regt verschuldigd zijn wegens het stoken van jenever uit den door hen vervaardigden moutwijn of brandewijn.

Als boven, wegens de koren-, gort-, grut-, pel- en boekweitmolens. (Tabel n°. 3.)

Art. 6. Het patentregt, door de koren-, gort-, grut- en pelmolenaars te voldoen, zal worden berekend op 3 ten honderd, en dat van de *boekweitengrutten-* en *boekweitemeelmolenaars* op 6 ten honderd van de *onzuivere* huurwaarde dier molens en der daarbij behoorende gebouwen, benevens van die der persoonlijke woning des molenaars, zonder nogtans immer te mogen dalen beneden vijf gulden.

Regten, door de kramers en vreemde kooplieden te voldoen.

Art. 7. Het patentregt, door kramers en vreemde kooplieden te voldoen, zal worden geregeld overeenkomstig de bij deze wet gevoegde tabel n°. 7; wordende die, welke onder hetzelfde nummer bij de wet van den 21sten Mei 1819 is gevoegd, voor vervallen verklaard.

Patentregt, door de namelooze maatschappijen verschuldigd.

(Tabel n°. 9.)

Art. 8. Het regt van patent, verschuldigd door de namelooze maatschappijen, zal bedragen 2 ten honderd van de gezamenlijke uitdeelingen, waaronder begrepen de aflossingen en *accresfen* van kapitaal.

Nogtans zullen de maatschappijen, welke kunnen doen blijken van hunne oorspronkelijke inlagen, mitsgaders van de aflossingen, welke daarop zijn gedaan, zoodat de werkelijke aflossingen van het opgenomen of versterkte kapitaal duidelijk van

de uitdeelingen kunnen worden onderscheiden, de belasting niet verschuldigd zijn ter zake van dusdanige aflossingen.

Regten, verschuldigd door de beheerders, in tabel n°. 10 vermeld.

Art. 9. *a.* De beheerders der kantoren van *administratie* van inschrijvingen op de grootboeken der nationale schuld, zullen voor hun patent verschuldigd zijn een regt, berekend tegen *f* 5 van ieder millioen gulden *nominaal* kapitaal, op het grootboek der $2\frac{1}{2}$ ten honderd rentende, en tegen *f* 10 van ieder millioen gulden *nominaal* kapitaal, op het grootboek der 5 ten honderd rentende schuld, te hunnen name ingeschreven, zoo als hetzelfde zal bestaan bij de tweede sluiting van dezelve grootboeken in het laatstvoorgaande jaar.

De gedeelten van millioenen zullen voor geheelen genomen worden.

De *onderbeheerders* of *rentebetalers* voor gezegde kantoren zullen, als zoodanig, niet aan het patentregt onderhevig zijn.

b. Het regt, door de beheerders der kantoren van *administratie* van vreemde fondsen en anderen, bij n°. 2 van tabel n°. 10 der wet van den 21sten Mei 1819 vermeld patentpligtigen, te voldoen, zal worden berekend op $\frac{2}{3}$ ten honderd der gedane uitdeelingen of betaalde renten, dividenden, enz.

Intrekking van art. 11 der wet van den 6den April 1823.

Art. 10. De regten, volgens tabel n°. 15 verschuldigd, zullen, op gelijken voet met alle andere regten van patent, onderhevig zijn aan de verhooging met de op dit middel gelegd wordende buitengewone opcenten.

Verhooging of verhoogbaarstelling van het patentregt wegens sommige bedrijven, en vermindering of verlaagbaarstelling van dat, wegens anderen verschuldigd.

(Tabel n°. 1 en 14.)

Art. 11. § 1. Ten aanzien der kooplieden, onder n°. 4 en

5, en der commissiehandelaars of commissiehandelaren, onder n°. 16 der bij de wet van den 21sten Mei 1819 gevoegde tabel n°. 14 vermeld; wordt de aldaar opengestelde klasruimte met nog eene hoogere, dan de in dezelve hoogst bepaalde klasse, vergroot. Ten aanzien der kooplieden, onder n°. 3, en der commissiehandelaars of commissiehandelaren, onder n°. 15 derzelfde tabel omschreven, wordt bepaald, dat, in geval bij de regeling der klassificatie, volgens art. 6, § 1, en art. 22 der wet, de hoogste der voor dezelve opengestelde klassen den daarmede belasten personen voorkomen, in evenredigheid met de uitgebreidheid en winstgevendheid dier bedrijven, te laag te zijn, die patentplichtigen alsdan zullen kunnen worden aangevraagd, als volgt:

In gemeenten van den 1sten rang tot f 400.

„	„	„	„	2den	„	„	- 350.
„	„	„	„	3den	„	„	- 255.
„	„	„	„	4den	„	„	- 180.
„	„	„	„	5den	„	„	- 135.
„	„	„	„	6den	„	„	- 105.

Daarentegen zullen zoodanige der, onder n°. 3 en 4 van voornoemde 14de tabel, vermelde kooplieden, als in het jaar, de beschrijving voorafgaande, voor niet meer dan f 5000 aan goederen, waarin zij handelen, van buiten 's lands of de koloniën ontvangen of derwaarts verzonden hebben, worden aangevraagd naar de 4de tot de 9de klasse.

§ 2. De tappers, wijnhuis-, bierhuis-, kroeg- en koffijhuis-houders en anderen, onder n°. 38 tot 40 der gezegde tabel n°. 14 bedoeld, onverschillig of zij al dan niet tevens herbergiers of logementhouders zijn, zullen worden belast tot een en een halve malen het regt, aan hetwelk zij, naar de wet van den 21sten Mei 1819, zijn of zouden behooren te zijn onderworpen geworden.

§ 3. De hoedenmakers, die alleen in wol en koehaar arbeiden, en de mesen- en scharenmakers van *grof werk*, zullen worden belast naar de 2de afdeeling van tabel n°. 1, bij gezegde wet gevoegd.

Intrekking en wijziging van enkele vrijdommen.

Art. 12. De navolgende vrijdommen, te weten: die, toegekend bij lett. *h* der wet van den 21sten Mei 1819, aan de *paardenpostmeesters*; die, bepaald bij § 27 der bij de wet van den 6den April 1823 gevoegde tabel n°. 16, ten behoeve *der bestendig in hunne vaartuigen wonende en geene buitenrivieren of wateren be varende schippers*, worden ingetrokken.

De belasting, door de *paardenpostmeesters* verschuldigd, zal worden geregeld volgens de beginselen, voor de patentpligtigen van gemelde tabel n°. 14 bepaald, voor den aanslag derzelve worden van de 4de tot de 10de klasfe opengesteld.

De belasting, door de bovenbedoelde bestendig in hunne vaartuigen wonende en geene buitenrivieren of wateren be varende schippers verschuldigd, zal door de zettters en controleurs, des noods, kunnen worden gebragt tot op een derde van die, bij de wet van den 6den April 1823, § 3 (wegens de *niet vrijgestelde*), bepaald, overeenkomstig het beginsel, bij art. 6 der wet van den 21sten Mei 1819 vastgesteld, ten aanzien van de aldaar bedoelde patentschuldigen.

Bepaling omtrent de heffing van het regt over de vier eerste maanden van het jaar 1833.

Art. 13. De ter uitvoerlegging der tegenwoordige wet zal enen aanvang nemen met den 1sten Mei 1833. Over de vier eerste maanden van dat jaar zal het regt worden geheven volgens de kohieren, over het jaar 1832 opgemaakt, en wel tot een derde van het bedrag daarvan, over het volle jaar berekend.

Nogtans zullen de patentpligtigen, welke, gedurende gezegd tijdvak, hun beroep verlaten, ontheffing erlangen der op voorschreven voet van hen te vorderen belasting, en zulks naar gelang van den tijd, welke tusschen het verlaten van hun beroep en den 1sten Mei is verlopen. Wegens eene ingetredene maand zal echter geene ontheffing worden verleend.

Lasten en bevelen, dat deze in het Staatsblad zal worden geplaatst, en dat alle ministeriële departementen, autoriteiten, kollegien en ambtenaren aan de naauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven enz.

TABEL N°. 7.

Kramers en vreemde kooplieden. (De regten te berekenen, voor sommigen naar tarief lett. A, voor sommigen naar tarief lett. B.)

A. KRAMERS.

§ 1. De kramers worden verdeeld in de navolgende, te weten:

A. Gewone kramers en omloopers, die hunne goederen buiten hunne huizen, winkels, fabrieken, werkplaatsen of magazijnen te koop bieden, dezelve omvoerende, ten toon stellende op eene of andere der navolgende wijzen, als:

Met schepen, schuiten, rijtuigen, paarden of andere lastdieren, met of zonder marsen, pakken, manden, kistjes, doozen, handwagens, kruiwagens, met opene of geheel of ten deele overdekte loodsen, tenten, kramen, stallen, tafels, kisten, of ook zonder behulp dezer toestellen; en worden onder dezelve ook gerekend zoogenaamde poffertjes- en wafelkramers, de kramers en rondventers van toebereide eetwaren, dranken en dergelijke.

B. Zulke personen, die hunne goederen in herbergen of in de bergplaatsen, huizen of andere gebouwen van derden uitstallen.

C. Zoodanigen, die derzelve waren in openbare veilingen, buiten hunne winkels, bij *koopen* van doorgaans beneden de f 25 ieder doen verkoopen.

§ 2. Onder de kramers zijn niet begrepen de verkoopers van bouw- en brandstoffen, veld- en boomvruchten, levende dierlijke voorwerpen, en niet gefabriceerde waren, offchoon ook dezelve op eenige der voorbedoelde wijzen verkoopende; maar zullen deze, als kooplieden, naar de regelen, voor die van tabel n°. 14 voorgescreven, worden belast.

§ 3. De regten, door de, onder lett. A van § 1, hiervoren bedoelde kramers te betalen, zijn tweederlei:

- a. Dezulken, verschuldigd ter zake van het bezoeken der kermisfen of markten, en wegens *iedere* door de kramers op kermis- of marktijden bezocht wordende stad, vlek of kerkdorp in het bijzonder te voldoen;
- b. Dezulken, verschuldigd ter zake van de uitoefening huns bedrijfs, anders dan op kermisfen of markten, en voldoende voor al de gemeenten, door hen bezocht wordende, te zamen.

De regten, onder lett. a bedoeld, zullen worden geregeld naar de 10de en 17de klasfe van tarief lett. B.

De regten, onder lett. b bedoeld, zullen worden bepaald naar de 4de tot de 14de klasfe van tarief lett. B.

§ 4. De patentpligtigen, onder lett. B van § 1 vermeld, zullen een afzonderlijk regt verschuldigd zijn voor iedere gemeente, welke zij bezoeken, berekend naar de 4de tot de 13de klasfe van tarief lett. B, en geëvenredigd aan den tijd, dien zij in elke gemeente verblijven.

§ 5. Voor de gezegde regten, in betrekking tot de kramers, onder lett. A en B van § 1 omschreven, zullen tot grondslag genomen worden, de vermoedelijke voordeelen, welke door de belastingschuldigen als kramers genoten worden, gedurende den tijd of de kermisfen, waarover het patent loopt; onder dien verftande, dat de klasfen, waarin zij worden aangeslagen, beantwoorden aan ten minfte het dubbel van de regten, door den gezeten winkelier over een gelijk tijdvak te voldoen.

§ 6. Het regt voor de personen, onder lett. C van § 1 hierboven bedoeld, zal worden berekend voor iedere door hen gehouden wordende verkooping, naar gelang van de during en belangrijkheid derzelve, volgens de 4de tot de 9de klasfe van tarief lett. B.

§ 7. De kooplieden in zoodanige goederen, als tot de winkelwaren behooren; de winkeliers en andere neringdoende lieden, alsmede de fabrikanten, werkbazen en werkmeesters, en, in het algemeen, alle patentpligtige personen, welke hunne

goederen of waren tevens op de wijze der kramers mogten verkoopen, of dezelve op monsters, staalkaarten of proeven in de huizen van bijzondere personen, andere dan die, welke onder hunne gewone kalanten behooren, te koop bieden, zullen deswege afzonderlijk, en op den voet als boven, bij deze tabel bepaald, behooren te worden gepatenteerd, behalve in het geval, dat zij dien verkoop, in voege als onder lett. A van § 1 omschreven, verrigtende, zich daarin bepalen bij de gemeente hunner woning, mits er bij de regeling van het patent ook, zoo veel doenlijk, zij gelet op het debiet, hetwelk zij als kramers hebben, en onverminderd de gehoudenheid der belasting-schuldigen, om zich ook als kramers aan te geven.

§ 8. De *vreemde kramers* zullen worden belast tot ten minste het dubbel der regten, door inlandfche verschuldigd.

§ 9. De kramers zullen gehouden zijn, bij het doen hunner aanvraag om patent, op te geven de *wijze*, op welke zij hun beroep uitoefenen, naar aanleiding der onderscheidingen, bij § 1 dezer tabel gemaakt, alsmede de gezamenlijke inkoopswaarde der door hen te koop aangeboden wordende goederen; en zal daarvan op het patent melding worden gemaakt. Dienonverminderd zal door de patentpligtigen, bij B en C van § 1 vermeld, ter gelegenheid en te gelijken einde als boven, opgave moeten geschieden van den tijd der during, wat *eerstgenoemden* betreft, huns verblijf in de gemeente, en wat *laatstgenoemden* aangaat, van dien der te houdene verkoop.

Zoo zij de *wijze* van verkoop veranderen, de waarde hunner waren vermeederen, of den duur des verblijfs of der te houdene verkoop verlengen, zullen zij daarvan, op den voet van art. 19 der wet van den 21sten Mei 1819, en op de boeten, bij art. 37 bepaald, aangifte doen in de gemeente, alwaar zij zich bevinden, en zoodanig aanvullingsregt voldoen, als van hen, bij werkelijk toegenomene belastbaarheid, zou kunnen worden gevorderd.

In geval de controleur en zettters in den loop des dienstjaars de overtuiging erlangen, van door eenen kramer, in opzigt tot de door hem opgegevene *waarde* der te koop gebodene goederen, te zijn misleid geworden, zullen zij het vermogen hebben, om van denzelfven een aanvullingsregt te vorderen, in even-

redigheid van het verzwegene, onverminderd des patentpligtigen beboetbaarheid te dier zake, volgens art. 37 voorgefchreven.

B. VREEMDE KOOPLIEDEN.

§ 10. Al zulke vreemde kooplieden, fabrikanten en reizende vreemde commiffen of andere zaakgelastigden, welke met of zonder staalkaarten, monsters of proeven rondreizen, om bestellingen van kooplieden of winkeliers, doende in de goederen, waarin zij handeldrijven, op te nemen, zullen worden belast in de 11de klasfe van tarief lett. A. Ook bij andere perfonen bestellingen opnemende, zullen zij worden aangeflagen naar de 8ste klasfe van hetzelfde tarief.

PLAATSEN, WAAR DE BELASTING MOET WORDEN BETAALD.

§ 11. De patentpligtigen, bij lett. A van § 1 vermeld, zullen, voor zoo verre zij verkeerden in het geval, bij § 3 a bedoeld, de regten moeten voldoen, en derhalve de aangifte, ter bekoming van patent, bewerkftelligen, in iedere gemeente, waar zij hun bedrijf uitoefenen, ten ware zij, *inlanders* zijnde, mogten verkiezen, om in de gemeente hunner woning de regten voor al de te bezoeken kermiffen of markten in eens te voldoen. In het geval, bij § 3 b vermeld, verkeerende, zullen genoemde patentpligtigen de aangifte en betaling moeten bewerkftelligen in de gemeente hunner woning, behoudens het bepaalde bij § 13 hierna.

§ 12. De perfonen, bij § 1 B en C dezer tabel bedoeld, moeten het regt betalen in iedere gemeente, in welke zij hunne verkoopingden houden of hun beroep uitoefenen, en telken reize.

§ 13. De patentpligtigen, bij § 1 A vermeld, en in het geval, onder § 3 b bedoeld, verkeerende, zullen, wanneer zij hun bedrijf uitoefenen in eene gemeente van hoogerden rang, dan die, waarin zij woonachtig of aangeflagen zijn, aldaar onderhevig wezen aan een aanvullingsregt, gelijk staande met het meerder beloop der belasting, in zoodanige gemeente van hoogerden rang verschuldigd; doch zal het, voor zoo veel zij *in-*

landers zijn, hun vrij staan, om in de gemeente hunner woning de regten in eens te voldoen, naar het tarief, bepaald voor den hoogsten rang der gemeenten, welke zij bezoeken.

§ 14. De regten en aanvullingsregten, verbonden aan de *klasfen*, waarin de patentpligtigen van deze tabel worden belast, zullen steeds *ten volle*, en *zonder splitsing*, naar *tijdsgelang*, moeten worden voldaan.

MAATREGELN, TEGEN OVERTREDERS TE NEMEN.

§ 15. Voor zoo verre de patentpligtigen, bij deze tabel bedoeld, in gebreke gevonden worden, ten aanzien van het bepaalde bij art. 32, § 2 der wet van den 21sten Mei 1819 (*Staatsblad* n°. 34), zullen de koopwaren en de stalen of monsters, welke de nalatigen bij zich hebben, mitsgaders de rij- en voertuigen, tot vervoer van hunne personen of goederen dienende, ten zij blijke, dat deze rij- en voertuigen aan een' ander' toebehooren, te hunnen koste en gevaar in bewaring kunnen genomen worden, totdat zij al de eischen der wet zullen hebben vervuld, en de regten, boeten en gevallene kosten voldaan, of daarvoor behoorlijken borg gesteld, ten genoeg van den ontvanger.

Wanneer de ambtenaren, bij het doen eener aanhaling, oordeelen, dat de waarde van gezegde koopwaren en andere voorwerpen niet voldoende is ter verzekering der regten, boeten en kosten, zullen zij, voor zoo verre het hun niet blijkt, dat de boetschuldige een *inlander* is, het vermogen hebben, om ook de lijfgoederen, welke in zijne koffers, valiezen, enz., gevonden worden, aan te houden, uiterlijk tot de helft der waarde, te zijner keuze.

(248e. Bulletin des Lois, N°. 2224)

L O I

SUR L'ENREGISTREMENT,

Du 22 frimaire an VII.

Le CONSEIL DES ANCIENS, adoptant les motifs de la déclaration d'urgence qui précède la résolution ci-après, approuve l'acte d'urgence.

Suit la teneur de la déclaration d'urgence et de la résolution du 27 brumaire :

Le Conseil des Cinq-Cents, après avoir entendu, sa commission des finances; considérant qu'il est nécessaire de simplifier les droits d'enregistrement, d'en régler les taux et quotités dans de justes proportions, d'étendre cette contribution à toutes les mutations qui en sont susceptibles, pour améliorer les revenus publics, et de prendre, sans délai, des mesures propres à en assurer la perception,

Déclare qu'il y a urgence.

Le Conseil, après avoir déclaré l'urgence, prend la résolution suivante :

TITRE PREMIER.

De l'enregistrement, des droits et de leur application.

Art. Ier. Les droits d'enregistrement seront perçus d'après les bases et suivant les règles déterminées par la présente.

II. Les droits d'enregistrement sont *fixes* ou *proportionnels*, suivant la nature des actes et mutations qui y sont assujettis.

III. Le droit fixe s'applique aux actes soit civils, soit judiciaires ou extrajudiciaires qui ne contiennent ni obligation, ni libération, ni condamnation, collocation ou liquidation de sommes et valeurs, ni transmission de propriété, d'usufruit ou de jouissance de biens meubles ou immeubles ;

Il est perçu aux taux réglés par l'article LXVIII de la présente.

IV. Le droit proportionnel est établi pour les obligations, libérations, condamnations, collocations ou liquidations des sommes et valeurs, et pour toute transmission de propriété, d'usufruit ou de jouissance de biens meubles et immeubles, soit entre-vifs, soit par décès.

Ses quotités sont fixées par l'art. LXIX ci-après.

Il est assis sur les valeurs.

V. Il n'y a point de fraction de centime dans la liquidation du droit proportionnel. Lors qu'une fraction de somme ne produit pas un centime de droit, le centime est perçu au profit de la république.

VI. Cependant le moindre droit à percevoir sur un acte donnant lieu au droit proportionnel, et sur une mutation de biens par décès, sera du montant de la quotité sous laquelle chaque acte ou mutation se trouve classé dans les art. LXVIII et LXIX, sauf les exceptions y mentionnées.

VII. Les actes civils et extrajudiciaires sont enregistrés sur les minutes, brevets ou originaux.

Les actes judiciaires reçoivent cette formalité soit sur les minutes, soit sur les expéditions, suivant les distinctions ci-après.

Ceux qui doivent être enregistrés sur les minutes, sont les procès-verbaux d'aposition, de reconnaissance et de levée de scellés, et ceux de nomination de tuteurs et curateurs ; les avis de parens, les émancipations, les actes de notoriété, les déclarations en matière civile, les adoptions ; tous actes contenant autorisation, acceptation, abstention, renonciation ou répudiation ; les nominations d'experts et arbitres, les oppositions à levée de scellés par comparution personnelle, les cautionnemens de personnes à représenter à justice, ceux de sommes déterminées ou non déterminées, les ordonnances et mandemens d'assigner les opposans à scellés, tous procès-verbaux généralement quelcon-

ques des bureaux de paix, portant conciliation ou non conciliation, défaut ou congé, remise ou ajournement; tous actes d'acquiescement, de dépôt et consignation, d'exclusion de tribunaux, d'affirmation de voyage, d'enchère et surenchère, de reprise d'instance, de communication de pièces avec ou sans déplacement, d'affirmation ou vérification de créances, d'opposition à délivrance de titres ou jugemens, de procès-verbaux et rapports, de dépôt de bilan et de décharges; les certificats de toute nature et ordonnances sur requête; les jugemens portant transmission d'immeubles, et ceux par lesquels il est prononcé des condamnations sur des conventions sujettes à l'enregistrement, sans énonciation de titres enregistrés.

Tous autres actes et jugemens soit préparatoires ou d'instruction, soit définitifs, ne sont soumis à l'enregistrement que sur les expéditions.

Ceux des actes de l'état civil qui sont assujettis à l'enregistrement par la présente, ne seront également enregistrés que sur les expéditions.

Les jugemens de la police ordinaire, des tribunaux de police correctionnelle et des tribunaux criminels, ne sont de même soumis à l'enregistrement que sur les expéditions, lorsqu'il y a partie civile, et seulement pour les expéditions requises par elle ou autres intéressés.

VIII. Il n'est dû aucun droit d'enregistrement pour les extraits, copies ou expéditions des actes qui doivent être enregistrés sur les minutes ou originaux.

Quant à ceux des actes judiciaires qui ne sont assujettis à l'enregistrement que sur les expéditions, chaque expédition doit être enregistrée, savoir, la première, pour le droit proportionnel, s'il y a lieu; ou pour le droit fixe, si le jugement n'est pas passible du droit proportionnel; et chacune des autres, pour le droit fixe.

IX. Lorsqu'un acte translatif de propriété ou d'usufruit comprend des meubles et immeubles, le droit d'enregistrement est perçu sur la totalité du prix, au taux réglé pour les immeubles, à moins qu'il ne soit stipulé un prix particulier pour les objets mobiliers, et qu'il ne soient désignés et estimés, article par article, dans le contrat.

X. Dans le cas de transmission de biens, la quittance donnée, ou l'obligation consentie par le même acte, pour tout ou partie du prix entre les contractans, ne peut être sujette à un droit particulier d'enregistrement.

XI. Mais lorsque dans un acte quelconque, soit civil, soit judiciaire ou extrajudiciaire, il y a plusieurs dispositions indépendantes ou ne dérivant pas nécessairement les unes des autres, il est dû pour chacune d'elles, et selon son espèce, un droit particulier. La quotité en est déterminée par l'article de la présente dans lequel la disposition se trouve classée, ou auquel elle se rapporte.

XII. La mutation d'un immeuble en propriété ou usufruit, sera suffisamment établie pour la demande du droit d'enregistrement et la poursuite du paiement contre le nouveau possesseur, soit par l'inscription de son nom au rôle de la contribution foncière, et des paiemens par lui faits d'après ce rôle, soit par des baux par lui passés, ou enfin par des transactions ou autres actes constatant sa propriété ou son usufruit.

XIII. La jouissance à titre de ferme, ou de location, ou d'engagement d'un immeuble, sera aussi suffisamment établie pour la demande et la poursuite du paiement des droits des baux ou engagements non enregistrés, par les actes qui la feront connaître, ou par des paiemens de contributions imposées aux fermiers, locataires et détenteurs temporaires.

TITRE II.

Des valeurs sur lesquelles le droit proportionnel est assis, et de l'expertise.

XIV. La valeur de la propriété, de l'usufruit et de la jouissance des biens meubles, est déterminée pour la liquidation et le paiement du droit proportionnel, ainsi qu'il suit; savoir:

1°. Pour les baux et locations, par le prix annuel exprimé, en y ajoutant les charges imposées au preneur.

2°. Pour les créances à terme, leurs cessions et transports, autres actes obligatoires, par le capital exprimé dans l'acte, et qui en fait l'objet.

3°. Pour les quittances et tous autres actes de libération, *par le total des sommes ou capitaux dont le débiteur se trouve libéré.*

4°. Pour les marchés et traités, *par le prix exprimé ou l'évaluation qui sera faite des objets qui en seront susceptibles.*

5°. Pour les ventes et autres transmissions à titre onéreux, *par le prix exprimé et le capital des charges qui peuvent ajouter au prix.*

6°. Pour les créations de rentes, soit perpétuelles, soit viagères, ou de pensions, aussi à titre onéreux, *par le capital constitué et aliéné.*

7°. Pour les cessions ou transport des dites rentes ou pensions, et pour leur amortissement ou rachat, *par le capital constitué, quel que soit le prix stipulé pour le transport ou l'amortissement.*

8°. Pour les transmissions entre-vifs, à titre gratuit, et celles qui s'opèrent par décès, *par la déclaration estimative des parties, sans distraction des charges.*

9°. Pour les rentes et pensions créées sans expression de capital, leurs transports et amortissemens; *à raison du capital formé de vingt fois la rente perpétuelle, et de dix fois la rente viagère ou la pension, et quel que soit le prix stipulé pour le transport ou l'amortissement.*

Il ne sera fait aucune distinction entre les rentes viagères et pensions créées sur une tête, et celles créées sur plusieurs têtes, quant à l'évaluation.

Les rentes et pensions stipulées payables en nature, seront évaluées aux mêmes capitaux, estimation préalablement faite des objets d'après les dernières mercuriales du canton de la situation des biens, à la date de l'acte, s'il s'agit d'une rente créée pour aliénation d'immeubles, ou, dans tout autre cas, d'après les dernières mercuriales du canton où l'acte aura été passé.

Il sera rapporté à l'appui de l'acte un extrait certifié des mercuriales.

S'il est question d'objets dont les prix ne puissent être réglés par les mercuriales, les parties en feront une déclaration estimative.

10°. Pour les actes et jugemens portant condamnation, collocation, liquidation ou transmission, *par le capital des sommes, et les intérêts et dépens liquides.*

11°. L'usufruit, transmis à titre gratuit, s'évalue à la moitié de la valeur entière de l'objet.

XV. La valeur de la propriété, de l'usufruit et de la jouissance des immeubles, est déterminée pour la liquidation et le paiement du droit proportionnel, ainsi qu'il suit; savoir:

1°. Pour les baux à ferme ou à loyer, les sous-baux, cessions et subrogations de baux, *par le prix annuel exprimé, en y ajoutant les charges imposées au preneur.*

Si le bail est stipulé payable en nature, il en sera fait une évaluation d'après les dernières mercuriales du canton de la situation des biens, à la date de l'acte, à l'appui duquel il sera rapporté un extrait certifié des mercuriales.

Il en sera de même des baux à portion de fruits, pour la part revenant au bailleur, dont la quotité sera préalablement déclarée, et sur la valeur de laquelle le droit d'enregistrement sera perçu.

S'il s'agit d'objets dont la valeur ne puisse être constatée par les mercuriales, les parties en feront une déclaration estimative.

2°. Pour les baux à rentes perpétuelles et ceux dont la durée est illimitée, *par un capital formé de vingt fois la rente ou le prix annuel, et les charges aussi annuelles, en y ajoutant également les autres charges en capital, et les derniers d'entrée s'il en est stipulé.*

Les objets en nature s'évaluent comme ci-dessus.

3°. Pour les baux à vie, sans distinction de ceux faits sur une ou plusieurs têtes, *par un capital formé de dix fois le prix et les charges annuels, en y ajoutant de même le montant des derniers d'entrée, et des autres charges, s'il s'en trouve d'exprimés. Les objets en nature s'évaluent pareillement comme il est prescrit ci-dessus.*

4°. Pour les échanges, *par une évaluation qui doit être faite en capital, d'après le revenu annuel multiplié par vingt, sans distraction des charges.*

5°. Pour les engagements, *par les prix et sommes pour lesquels ils sont faits.*

6°. Pour les ventes, adjudications, cessions, rétrocessions, licitations, et tous autres actes civils ou judiciaires, portant translation de propriété ou d'usufruit, à titre onéreux, *par le prix*

exprimé, en y ajoutant toutes les charges en capital, ou par une estimation d'experts, dans les cas autorisés par la présente.

Si l'usufruit est réservé par le vendeur, il sera évalué à la moitié de tout ce qui forme le prix du contrat, et le droit sera perçu sur le total; mais il ne sera dû aucun autre droit pour la réunion de l'usufruit à la propriété: cependant si elle s'opère par un acte de cession, et que le prix soit supérieur à l'évaluation qui en aura été faite pour régler le droit de la translation de propriété, il est dû un droit, par supplément, sur ce qui se trouve excéder cette évaluation. Dans le cas contraire, l'acte de cession est enregistré pour le droit fixe.

7°. Pour les transmissions de propriété entre-vifs, à titre gratuit, et celles qui s'effectuent par décès, *par l'évaluation qui sera faite et portée à vingt fois le produit des biens, ou le prix des baux courans, sans distraction des charges.*

Il ne sera rien dû pour la réunion de l'usufruit à la propriété, lorsque le droit d'enregistrement aura été acquitté sur la valeur entière de la propriété.

8°. Pour les transmissions d'usufruit seulement soit entre-vifs, à titre gratuit, soit par décès, *par l'évaluation qui en sera portée à dix fois le produit des biens, ou le prix des baux courans, aussi sans distraction des charges.*

Lorsque l'usufruitier qui aura acquitté le droit d'enregistrement pour son usufruit, acquerra la nue-propriété, il paiera le droit d'enregistrement sur la valeur, sans qu'il y ait lieu de joindre celle de l'usufruit.

XVI. Si les sommes et valeurs ne sont pas déterminées dans un acte ou un jugement donnant lieu au droit proportionnel, les parties seront tenues d'y suppléer, avant l'enregistrement, par une déclaration estimative, certifiée et signée au pied de l'acte.

XVII. Si le prix énoncé dans un acte translatif de propriété ou d'usufruit de biens immeubles, à titre onéreux, paraît inférieur à leur valeur vénale à l'époque de l'aliénation, par comparaison avec les fonds voisins de même nature, la régie pourra requérir une expertise, pourvu qu'elle en fasse la demande dans l'année, à compter du jour de l'enregistrement du contrat.

XVIII. La demande en expertise sera faite, au tribunal civil du département dans l'étendue duquel les biens sont situés, par une pétition portant nomination de l'expert de la nation.

L'expertise sera ordonnée dans la décade de la demande.

En cas de refus par la partie de nommer son expert sur la sommation qui lui aura été faite d'y satisfaire dans les trois jours, il lui en sera nommé un d'office par le tribunal.

Les experts, en cas de partage, appelleront un tiers-expert : s'il ne peuvent en convenir, le juge de paix du canton de la situation des biens y pourvoira.

Le procès-verbal d'expertise sera rapporté, au plus tard, dans le mois qui suivra la remise qui aura été faite aux experts de l'ordonnance du tribunal, ou dans le mois après l'appel d'un tiers expert.

Les frais de l'expertise feront à la charge de l'acquéreur, mais seulement lorsque l'estimation excédera d'un huitième au moins le prix énoncé au contrat.

L'acquéreur sera tenu, dans tous les cas, d'acquitter le droit sur le supplément d'estimation, s'il y a une plus-value constatée par le rapport des experts.

XIX. Il y aura également lieu à requérir l'expertise des revenus des immeubles transmis en propriété ou usufruit à tout autre titre qu'à titre onéreux, lorsque l'insuffisance dans l'évaluation ne pourra être établie par actes qui puissent faire connaître le véritable revenu des biens.

TITRE III.

Des délais pour l'enregistrement des actes et déclarations.

XX. Les délais pour faire enregistrer les actes publics, sont, savoir :

De quatre jours, pour ceux des huisfiers et autres ayant pouvoir de faire des exploits et procès-verbaux ;

De dix jours, pour les actes des notaires qui résident dans la commune où le bureau d'enregistrement est établi ;

De quinze jours, pour ceux des notaires qui n'y résident pas ;

De vingt jours, pour les actes judiciaires soumis à l'enregistrement sur les minutes, et pour ceux dont il ne reste pas de minute au greffe, ou qui se délivrent en brevet ;

De vingt jours aussi , pour les actes des administrations centrales et municipales assujettis à la formalité de l'enregistrement.

XXI. Les testamens déposés chez les notaires, ou par eux reçus, seront enregistrés dans les trois mois du décès des testateurs, à la diligence des héritiers, donataires, légataires, ou exécuteurs testamentaires.

XXII. Les actes qui, à l'avenir, seront faits sous signature-privée, et qui porteront transmission de propriété ou d'usufruit de biens immeubles, et les baux à ferme ou à loyer, sous-baux, cessions et subrogations de baux, et les engagements, aussi sous signature-privée, de biens de même nature, seront enregistrés dans les trois mois de leur date.

Pour ceux des actes de ces espèces qui seront passés en pays étranger, ou dans les îles ou colonies françaises où l'enregistrement n'aurait pas encore été établi, le délai sera de six mois, s'ils sont faits en Europe; d'une année, si c'est en Amérique; et de deux années, si c'est en Asie ou en Afrique.

XXIII. Il n'y a point de délai de rigueur pour l'enregistrement de tous autres actes que ceux mentionnés dans l'article précédent, qui seront faits sous signature-privée, ou passés en pays étranger, et dans les îles et colonies françaises où l'enregistrement n'aurait pas encore été établi; mais il ne pourra en être fait aucun usage, soit par acte public, soit en justice, ou devant toute autre autorité constituée, qu'ils n'aient été préalablement enregistrés.

XXIV. Les délais pour l'enregistrement des déclarations que les héritiers, donataires ou légataires auront à passer des biens à eux échus ou transmis par décès, sont, savoir:

De six mois, à compter du jour du décès, lorsque celui dont on recueille la succession est décédé en France;

De huit mois, s'il est décédé dans toute autre partie de l'Europe;

D'une année, s'il est mort en Amérique;

Et de deux années, si c'est en Afrique ou Asie.

Le délai de six mois ne courra que du jour de la mise en possession, pour la succession d'un absent, celle d'un condamné si ses biens sont séquestrés, celle qui aurait été séquestrée pour toute autre cause, celle d'un défenseur de la patrie s'il est mort

en activité de service hors de son département, ou enfin celle qui serait recueillie par indivis avec la nation.

Si, avant les derniers six mois des délais fixés pour les déclarations des successions de personnes décédées hors de France, les héritiers prennent possession des biens, il ne restera d'autre délai à courir, pour passer déclaration, que celui de six mois, à compter du jour de la prise de possession.

XXV. Dans les délais fixés par les articles précédens pour l'enregistrement des actes et des déclarations, le jour de la date de l'acte, ou celui de l'ouverture de la succession, ne sera point compté.

Si le dernier jour du délai se trouve être un décadi, ou un jour de fête nationale, ou s'il tombe dans les jours complémentaires, ces jours-là ne feront point comptés non plus.

TITRE IV.

Des bureaux où les actes et mutations doivent être enregistrés.

XXVI. Les notaires ne pourront faire enregistrer leurs actes qu'aux bureaux dans l'arrondissement desquels ils résident.

Les huisfiers et tous autres ayant pouvoir de faire des exploits, procès-verbaux ou rapports, feront enregistrer leurs actes, soit au bureau de leur résidence, soit au bureau du lieu où il les auront faits.

Les greffiers et les secrétaires des administrations centrales et municipales feront enregistrer les actes qu'ils sont tenus de soumettre à cette formalité, aux bureaux dans l'arrondissement desquels ils exercent leurs fonctions.

Les actes sous signature-privée, et ceux passés en pays étranger, pourront être enregistrés dans tous les bureaux indistinctement.

XXVII. Les mutations de propriété ou d'usufruit par décès feront enregistrées au bureau de la situation des biens.

Les héritiers, donataires ou légataires, leurs tuteurs ou curateurs, feront tenus d'en passer déclaration détaillée et de la signer sur le registre.

S'il s'agit d'une mutation, au même titre, de biens meubles, la déclaration en sera faite au bureau dans l'arrondissement duquel ils se seront trouvés au décès de l'auteur de la succession.

Les rentes et les autres biens meubles, sans assiette déterminée lors du décès, seront déclarés au bureau du domicile du décédé.

Les héritiers, légataires ou donataires rapporteront, à l'appui de leurs déclarations de biens meubles, un inventaire ou état estimatif, article par article, par eux certifié, s'il n'a pas été fait par un officier public : cet inventaire sera déposé et annexé à la déclaration, qui sera reçue et signée sur le registre du receveur de l'enregistrement.

TITRE V.

Du paiement des droits, et de ceux qui doivent les acquitter.

XXVIII. Les droits des actes et ceux des mutations par décès seront payés avant l'enregistrement, aux taux et quotités réglés par la présente.

Nul ne pourra en atténuer ni différer le paiement, sous le prétexte de contestation sur la quotité, ni pour quelque autre motif que ce soit, sauf à se pourvoir en restitution, s'il y a lieu.

XXIX. Les droits des actes à enregistrer seront acquittés, savoir :

Par les notaires, pour les actes passés devant eux ;

Par les huissiers et autres ayant pouvoir de faire des exploits et procès-verbaux, pour ceux de leur ministère ;

Par les greffiers, pour les actes et jugemens (sauf le cas prévu par l'article XXXVII ci-après) qui doivent être enregistrés sur les minutes, aux termes de l'article VII de la présente, et ceux passés et reçus aux greffes, et pour les extraits, copies et expéditions qu'ils délivrent des jugemens qui ne sont pas soumis à l'enregistrement sur les minutes ;

Par les secrétaires des administrations centrales et municipa-

les, pour les actes de ces administrations qui sont soumis à la formalité de l'enregistrement, sauf aussi le cas prévu par l'art. XXXVII;

Par les parties, pour les actes sous signature-privée, et ceux passés en pays étranger, qu'elles auront à faire enregistrer; pour les ordonnances sur requêtes ou mémoires, et les certificats qui leur sont immédiatement délivrés par les juges; et pour les actes et décisions qu'elles obtiennent des arbitres, si ceux-ci ne les ont pas fait enregistrer;

Et par les héritiers, légataires et donataires, leurs tuteurs et curateurs, et les exécuteurs testamentaires, pour les testamens et autres actes de libéralité à cause de mort.

XXX. Les officiers publics qui, aux termes des dispositions précédentes, auraient fait, pour les parties, l'avance des droits d'enregistrement, pourront prendre exécutoire du juge de paix de leur canton, pour leur remboursement.

L'opposition qui ferait formée contre cet exécutoire, ainsi que toutes les contestations qui s'éleveraient à cet égard, seront jugées conformément aux dispositions portées par l'art. LXV de la présente, relatif aux instances poursuivies au nom de la nation.

XXXI. Les droits des actes civils et judiciaires emportant obligation, libération, ou translation de propriété ou d'usufruit de meubles ou immeubles, seront supportés par les débiteurs et nouveaux possesseurs; et ceux de tous les autres actes le seront par les parties auxquelles les actes profiteront, lorsque, dans ces divers cas, il n'aura pas été stipulé de dispositions contraires dans les actes.

XXXII. Les droits des déclarations des mutations par décès, seront payés par les héritiers, donataires ou légataires.

Les co-héritiers seront solidaires.

La nation aura action sur les revenus des biens à déclarer, en quelques mains qu'ils se trouvent, pour le paiement des droits dont il faudrait poursuivre le recouvrement.

TITRE VI.

Des peines pour défaut d'enregistrement des actes et déclarations dans les délais, et de celles portées relativement aux omissions, aux fausses estimations et aux contre-lettres.

XXXIII. Les notaires qui n'auront pas fait enregistrer leurs actes dans les délais prescrits, paieront personnellement, à titre d'amende et pour chaque contravention, une somme de cinquante francs, s'il s'agit d'un acte sujet au droit fixe, ou une somme égale au montant du droit, s'il s'agit d'un acte sujet au droit proportionnel, sans que, dans ce dernier cas, la peine puisse être au-dessous de cinquante francs.

Ils seront tenus, en outre, du paiement des droits, sauf leur recours contre les parties pour ces droits seulement.

XXXIV. La peine contre un huisfier ou autre ayant pouvoir de faire des exploits ou procès-verbaux, est pour un exploit ou procès-verbal non présenté à l'enregistrement dans le délai, d'une somme de vingt-cinq francs, et de plus une somme équivalente au montant du droit de l'acte non enregistré. L'exploit ou procès-verbal non enregistré dans le délai, est déclaré nul, et le contrevenant responsable de cette nullité envers la partie.

Ces dispositions, relativement aux exploits et procès-verbaux, ne s'étendent pas aux procès-verbaux de vente de meubles et autres objets mobiliers, ni à tout autre acte du ministère des huisfiers sujet au droit proportionnel. La peine pour ceux-ci fera d'une somme égale au montant du droit, sans qu'elle puisse être au-dessous de 50 f. Le contrevenant paiera en outre le droit dû pour l'acte, sauf son recours contre la partie pour ce droit seulement.

XXXV. Les greffiers qui auront négligé de soumettre à l'enregistrement, dans le délai fixé, les actes qu'ils sont tenus de présenter à cette formalité, paieront personnellement, à titre d'amende, et pour chaque contravention, une somme égale au montant du droit.

Ils acquitteront en même temps le droit, sauf leur recours, pour ce droit seulement, contre la partie.

XXXVI. Les dispositions de l'article précédent s'appliquent également aux secrétaires des administrations centrales et municipales, pour chacun des actes qu'il leur est prescrit de faire enregistrer, s'ils ne les ont pas soumis à l'enregistrement dans le délai.

XXXVII. Il est néanmoins fait exception aux dispositions des deux articles précédens, quant aux jugemens rendus à l'audience, qui doivent être enregistrés sur les minutes, et aux actes d'adjudication passés en séance publique des administrations, lorsque les parties n'auront pas consigné aux mains des greffiers et des secrétaires, dans le délai prescrit pour l'enregistrement, le montant des droits fixés par la loi. Dans ce cas, le recouvrement en sera poursuivi contre les parties par les receveurs; et elles supporteront en outre la peine du droit en sus.

Pour cet effet, les greffiers et les secrétaires fourniront aux receveurs de l'enregistrement, dans le décade qui suivra l'expiration du délai, des extraits par eux certifiés des actes et jugemens dont les droits ne leur auront pas été remis par les parties; à peine d'une amende de 10 f. pour chaque décade de retard, et pour chaque acte et jugement, et d'être en outre personnellement contraints au paiement des doubles droits.

XXXVIII. Les actes sous signature-privée, et ceux passés en pays étranger, dénommés dans l'art. XXII, qui n'auront pas été enregistrés dans les délais déterminés, seront soumis au double droit d'enregistrement.

Il en sera de même pour les testamens non enregistrés dans le délai.

XXXIX. Les héritiers, donataires ou légataires qui n'auront pas fait, dans les délais prescrits, les déclarations des biens à eux transmis par décès, paieront, à titre d'amende, un demi-droit en sus du droit qui sera dû pour la mutation.

La peine pour les omissions qui seront reconnues avoir été faites dans les déclarations, sera d'un droit en sus de celui qui

se trouvera dû pour les objets omis : il fera de même pour les insuffisances constatées dans les estimations des biens déclarés.

Si l'insuffisance est établie par un rapport d'experts, les contrevenans paieront en outre les frais de l'expertise.

Les tuteurs et curateurs supporteront personnellement les peines ci-dessus, lorsqu'ils auront négligé de passer les déclarations dans les délais, ou qu'ils auront fait des omissions, ou des estimations insuffisantes.

XL. Toute contre-lettre faite sous signature-privée, qui aurait pour objet une augmentation du prix stipulé dans un acte public, ou dans un acte sous signature-privée, précédemment enregistré, est déclarée nulle et de nul effet.

Néanmoins, lorsque l'existence en sera constatée, il y aura lieu d'exiger, à titre d'amende, une somme triple du droit qui aurait eu lieu, sur les sommes et valeurs ainsi stipulées.

TITRE VII.

Des obligations des notaires, huisfiers, greffiers, secrétaires, juges, arbitres, administrateurs et autres officiers ou fonctionnaires publics, des parties et des receveurs; indépendamment de celles imposées sous les titres précédens.

XLI. Les notaires, huisfiers, greffiers, et les secrétaires des administrations centrales et municipales, ne pourront délivrer en brevet, copie ou expédition, aucun acte soumis à l'enregistrement sur la minute ou l'original, ni faire aucun acte en conséquence, avant qu'il ait été enregistré, quand même le délai pour l'enregistrement ne serait pas encore expiré, à peine de 50 f. d'amende, outre le paiement du droit.

Sont exceptés les exploits et autres actes de cette nature qui se signifient à parties ou par affiches et proclamations, et les effets négociables compris sous l'art. LXIX, § II, nomb. 6 de la présente.

A l'égard des jugemens qui ne sont assujettis à l'enregistrement que sur des expéditions, il est défendu aux greffiers,

sous les mêmes peines, d'en délivrer aucune, même par simple note ou extrait, aux parties ou autres intéressés, sans l'avoir fait enregistrer,

XLII. Aucun notaire, huisflier, greffier, secrétaire ou autre officier public, ne pourra faire ou rédiger un acte en vertu d'un acte sous signature-privée, ou passé en pays étranger, l'annexer à ses minutes, ni le recevoir en dépôt, ni en délivrer extrait, copie ou expédition, s'il n'a été préalablement enregistré, à peine de cinquante francs d'amende, et de répondre personnellement du droit, sauf l'exception mentionnée dans l'article précédent.

XLIII. Il est également défendu sous la même peine de 50 f. d'amende, à tout notaire ou greffier, de recevoir aucun acte en dépôt, sans dresser acte du dépôt.

Sont exceptés les testamens déposés chez les notaires par les testateurs.

XLIV. Il sera fait mention, dans toutes les expéditions des actes publics civils ou judiciaires qui doivent être enregistrés sur les minutes, de la quittance des droits, dans une transcription littérale et entière de cette quittance.

Pareille mention sera faite dans les minutes des actes publics, civils, judiciaires ou extrajudiciaires, qui se feront en vertu d'actes sous signature-privée, ou passés en pays étranger, et qui sont soumis à l'enregistrement par la présente.

Chaque contravention sera punie par une amende de 10 f.

XLV. Les greffiers qui délivreront des secondes et subséquentes expéditions des actes et jugemens assujettis au droit proportionnel, mais qui ne sont pas dans le cas d'être enregistrés sur les minutes, seront tenus de faire mention, dans chacune de ces expéditions, de la quittance du droit payé pour la première expédition, par une transcription littérale de cette quittance.

Ils feront également mention, sur la minute de chaque expédition délivrée, de la date de l'enregistrement et du droit payé.

Toute contravention à ses dispositions sera punie par une amende de 10 f.

XLVI. Dans le cas de fausse mention d'enregistrement, soit dans une minute, soit dans une expédition, le délinquant sera poursuivi par la partie publique, sur la dénonciation du proposé de la régie, et condamné aux peines prononcées pour le faux.

XLVII. Il est défendu aux juges et arbitres de rendre aucun jugement, et aux administrations centrales et municipales de prendre aucun arrêté, en faveur de particuliers, sur des actes non enregistrés, à peine d'être personnellement responsables des droits.

XLVIII. Toutes les fois qu'une condamnation sera rendue ou qu'un arrêté sera pris sur un acte enregistré, le jugement, la sentence arbitrale ou arrêté en fera mention et énoncera le montant du droit payé, la date du paiement et le nom du bureau où il aura été acquitté; en cas d'omission, le receveur exigera le droit, si l'acte n'a pas été enregistré dans son bureau; sauf restitution dans le délai prescrit, s'il est ensuite justifié de l'enregistrement de l'acte sur lequel le jugement aura été prononcé ou l'arrêté pris.

XLIX. Les notaires, huisfiers, greffiers, et les secrétaires des administrations centrales et municipales, tiendront des répertoires à colonnes, sur lesquels ils inscriront jour par jour, sans blanc ni interligne, et par ordre de numéros, favoir:

1°. Les notaires, tous les actes et contrats qu'ils recevront, même ceux qui seront passés en brevet, à peine de 10 f. d'amende pour chaque omission;

2°. Les huisfiers, tous les actes et exploits de leur ministère, sous peine d'une amende de 5 f. pour chaque omission;

3°. Les greffiers, tous les actes et jugemens qui, aux termes de la présente, doivent être enregistrés sur les minutes, à peine d'une amende de 10 f. pour chaque omission;

4°. Et les secrétaires, tous les actes des administrations qui doivent aussi être enregistrés sur les minutes, à peine d'une amende de 10 f. pour chaque omission.

L. Chaque article du répertoire contiendra, 1°. son numéro; 2°. la date de l'acte; 3°. sa nature; 4°. les noms et prénoms des parties et de leur domicile; 5°. l'indication des biens; leur situation et le prix, lorsqu'il s'agira d'actes qui auront pour

objet la propriété, l'usufruit ou la jouissance de biens-fonds ;
6°. la relation de l'enregistrement.

LI. Les notaires, huisfiers, greffiers, et les secrétaires des administrations centrales et municipales, présenteront, tous les trois mois, leurs répertoires aux receveurs de l'enregistrement de leur résidence, qui les viseront, et qui énonceront dans leur *visa* le nombre des actes inscrits. Cette présentation aura lieu, chaque année, dans la première décade de chacun des mois de nivose, germinal, messidor et vendémiaire, à peine d'une amende de 10 f. pour chaque décade de retard.

LII. Indépendamment de la représentation ordonnée par l'article précédent, les notaires, huisfiers, greffiers et secrétaires, seront tenus de communiquer leurs répertoires, à toute réquisition, aux préposés de l'enregistrement qui se présenteront chez eux pour les vérifier, à peine d'une amende de 50 f. en cas de refus.

Le préposé, dans ce cas, requerra l'assistance d'un officier municipal, ou de l'agent ou de l'adjoint de la commune du lieu, pour dresser, en sa présence, procès-verbal du refus qui lui aura été fait.

LIII. Les répertoires seront cotés et paraphés; savoir, ceux des notaires, huisfiers et greffiers de la justice de paix, par le juge de paix de leur domicile; ceux des greffiers des tribunaux, par le président; et ceux des secrétaires des administrations, par le président de l'administration.

LIV. Les dépositaires des registres de l'état civil, ceux des rôles des contributions, et tous autres chargés des archives et dépôts de titres publics, seront tenus de les communiquer, sans déplacer, aux préposés de l'enregistrement, à toute réquisition, et de leur laisser prendre, sans frais, les renseignements, extraits et copies qui leur seront nécessaires pour les intérêts de la république, à peine de 50 f. d'amende pour refus constaté par procès-verbal du préposé, qui se fera accompagner, ainsi qu'il est prescrit par l'art. LII ci-dessus, chez les détenteurs et dépositaires qui auront fait refus.

Ces dispositions s'appliquent aussi aux notaires, huisfiers,

greffiers et secrétaires d'administrations centrales et municipales, pour les actes dont ils sont dépositaires.

Sont exceptés les testamens et autres actes de libéralités à cause de mort, du vivant des testateurs.

Les communications ci-dessus ne pourront être exigées les jours de repos; et les séances, dans chaque autre jour, ne pourront durer plus de quatre heures, de la part des préposés, dans les dépôts où ils feront leurs recherches.

LV. Les notices des actes de décès, qui, aux termes de l'art. V de la loi du 13 fructidor an VI, relative à la célébration des décadis, doivent être remises, pour chaque décade, au chef-lieu du canton, par les officiers publics ou les agens de communes faisant fonctions d'officiers publics, seront transcrites sur un registre particulier tenu par les secrétaires des administrations municipales.

Ces secrétaires fourniront, par quartier, aux receveurs de l'enregistrement de l'arrondissement, les relevés, par eux certifiés, des dits actes de décès. Ils feront délivrés sur papier non timbré, et remis dans les mois de nivose, germinal, messidor et vendémiaire, à peine d'une amende de 30 f. pour chaque mois de retard. Ils en retireront *récépissé*, aussi sur papier non timbré.

LVI. Les receveurs de l'enregistrement ne pourront, sous aucun prétexte, lors même qu'il y aurait lieu à l'expertise, différer l'enregistrement des actes et mutations dont les droits auront été payés aux taux réglés par la présente.

Ils ne pourront non plus suspendre ou arrêter le cours des procédures et retenir des actes ou exploits: cependant, si un acte dont il n'y a pas de minute, ou un exploit, contient des renseignemens dont la trace puisse être utile pour la découverte des droits dus, le receveur aura la faculté d'en tirer copie, et de la faire certifier conforme à l'original par l'officier qui l'aura présenté. En cas de refus, il pourra réserver l'acte pendant vingt-quatre heures seulement, pour s'en procurer une collation en forme, à ses frais, sauf répétition s'il y a lieu.

Cette disposition est applicable aux actes sous signature-privée qui seront présentés à l'enregistrement.

LVII. La quittance de l'enregistrement sera mise sur l'acte enregistré, ou sur l'extrait de la déclaration du nouveau possesseur.

Le receveur y exprimera en toutes lettres la date de l'enregistrement, le folio du registre, le numéro, et la somme des droits perçus.

Lorsque l'acte renfermera plusieurs dispositions opérant chacune un droit particulier, le receveur les indiquera sommairement dans sa quittance, et y énoncera distinctement la quotité de chaque droit perçu, à peine d'une amende de 10 f. pour chaque omission.

LVIII. Les receveurs de l'enregistrement ne pourront délivrer d'extraits de leurs registres que sur une ordonnance du juge de paix, lorsque ces extraits ne seront pas demandés par quelqu'une des parties contractantes, ou leurs ayant-cause.

Il leur sera payé 1 f. pour recherche de chaque année indiquée, et 50 c. par chaque extrait, outre le papier timbré: ils ne pourront rien exiger au-delà.

LIX. Aucune autorité publique, ni la régie, ni ses préposés, ne peuvent accorder de remise ou modération des droits établis par la présente et des peines encourues, ni en suspendre ou faire suspendre le recouvrement, sans en devenir personnellement responsables.

TITRE VIII.

Des droits acquits et des prescriptions.

LX. Tout droit d'enregistrement perçu régulièrement en conformité de la présente, ne pourra être restitué, quels que soient les événemens ultérieurs, sauf les cas prévus par la présente.

LXI. Il y a prescription pour la demande des droits; savoir:

1°. Après deux années, à compter du jour de l'enregistrement s'il s'agit d'un droit non perçu sur une disposition particulière dans un acte, ou d'un supplément de perception insuffisamment faite, ou d'une fausse évaluation dans une déclaration, et pour la constater par voie d'expertise.

Les parties seront également non recevables, après le même délai, pour toute demande en restitution de droits perçus.

2°. Après trois années, aussi à compter du jour de l'enregistrement, s'il s'agit d'une omission de biens dans une déclaration faite après décès.

3°. Après cinq années, à compter du jour du décès, pour les successions non déclarées.

Les prescriptions ci-dessus seront suspendues par des demandes signifiées et enregistrées avant l'expiration des délais; mais elles seront acquises irrévocablement, si les poursuites commencées sont interrompues pendant une année sans qu'il y ait d'instance devant les juges compétens, quand même le premier délai pour la prescription ne serait pas expiré.

LXII. La date des actes sous signature-privée ne pourra cependant être opposée à la république pour prescription des droits et peines encourues, à moins que ces actes n'aient acquis une date certaine par le décès de l'une des parties, ou autrement.

TITRE IX.

Des poursuites et instances.

LXIII. La solution des difficultés qui pourront s'élever relativement à la perception des droits d'enregistrement avant l'introduction des instances, appartient à la régie.

LXIV. Le premier acte de poursuite pour le recouvrement des droits d'enregistrement et le paiement des peines et amendes prononcées par la présente, sera une contrainte: elle sera décernée par le receveur ou préposé de la régie; elle sera visée et déclarée exécutoire par le juge de paix du canton où le bureau est établi, et elle sera signifiée.

L'exécution de la contrainte ne pourra être interrompue que par une opposition formée par le redevable et motivée, avec assignation, à jour fixe, devant le tribunal civil du département. Dans ce cas, l'opposant sera tenu d'élire domicile dans la commune où siège le tribunal.

LXV. L'introduction et l'instruction des instances auront lieu

devant les tribunaux civils de département: la connaissance et la décision en sont interdites à toutes autres autorités constituées ou administratives.

L'instruction se fera par simples mémoires respectivement signifiés.

Il n'y aura d'autres frais à supporter pour la partie qui succombera, que ceux du papier timbré, des significations, et du droit d'enregistrement des jugemens.

Les tribunaux accorderont soit aux parties, soit aux préposés de la régie qui suivront les instances, le délai qu'ils leur demanderont pour produire leurs défenses: il ne pourra néanmoins être de plus de trois décades.

Les jugemens seront rendus dans les trois mois, au plus tard, à compter de l'introduction des instances, sur le rapport d'un juge, fait en audience publique, et sur les conclusions du commissaire du Directoire exécutif: ils seront sans appel, et ne pourront être attaqués que par voie de cassation.

LXVI. Les frais de poursuite payés par les préposés de l'enregistrement pour des articles tombés en non valeur pour cause d'insolvabilité reconnue des parties condamnées, leur seront remboursés sur l'état qu'ils en rapporteront à l'appui de leurs comptes. L'état sera taxé sans frais par le tribunal civil du département, et appuyé des pièces justificatives.

TITRE X.

De la fixation des droits.

LXVII. Les droits à percevoir pour l'enregistrement des actes et mutations, sont et demeurent fixés aux taux et quotités tarifés par les art. LXVIII et LXIX suivans.

DROITS FIXES.

LXVIII. Les actes compris sous cet article seront enregistrés et les droits payés ainsi qu'il suit; favoir:

§ I^r.*Actes sujets à un droit fixe de 1 f.*

1°. Les abstentions, répudiations et renonciations à successions, legs ou communautés, lorsqu'elles seront pures et simples, si elles ne sont pas faites en justice.

Il est dû un droit par chaque renonçant et pour chaque succession à laquelle on renonce.

2°. Les acceptations de successions, legs ou communautés, aussi lorsqu'elles sont pures et simples.

Il est dû un droit par chaque acceptant et pour chaque succession.

3°. Les acceptations de transports ou délégations de créances à terme, faites par actes séparés, lorsque le droit proportionnel a été acquitté pour le transport ou la délégation ;

Et celles qui se font dans les actes mêmes de délégation de créances aussi à terme.

4°. Les acquiescemens purs et simples, quand ils ne sont point faits en justice.

5°. Les actes de notoriété.

6°. Les actes qui ne contiennent que l'exécution, le complément et la consommation d'actes antérieures enregistrés.

7°. Les actes refaits pour cause de nullité ou autre motif, sans aucun changement qui ajoute aux objets des conventions ou à leur valeur.

8°. Les adjudications à la folle enchère, lorsque le prix n'est pas supérieur à celui de la précédente adjudication, si elle a été enregistrée.

9°. Les adoptions.

10°. Les attestations pures et simples.

11°. Les avis de parens, autres que ceux contenant nomination de tuteurs et curateurs.

12°. Les autorisations pures et simples.

13°. Les bilans.

14°. Les brevets d'apprentissage qui ne contiennent ni obligation de sommes et valeurs mobilières, ni quittance.

15°. Les cautionnemens de personnes à représenter en justice.

16°. Les certifications de cautions et de cautionnemens.

17°. Les certificats purs et simples, ceux de vie par chaque individu, et ceux de résidence.

18°. Les collations d'actes et pièces ou des extraits d'iceux, par quelqu'officier public qu'elles soient faites.

Le droit sera payé par chaque acte, pièce ou extrait collationné.

19°. Les compromis qui ne contiennent aucune obligation de sommes et valeurs donnant lieu au droit proportionnel.

20°. Les connaissemens ou reconnaissances de chargement par mer, et les lettres de voiture.

Il est dû un droit par chaque personne à qui les envois sont faits.

21°. Les consentemens purs et simples.

22°. Les décharges également pures et simples, et les récépissés de pièces.

23°. Les déclarations, aussi pures et simples, en matière civile.

24°. Les déclarations ou élections de command ou d'ami, lorsque la faculté d'élire un command a été réservée dans l'acte d'adjudication ou le contrat de vente, et que la déclaration est faite par acte public, et notifiée dans les vingt-quatre heures de l'adjudication ou du contrat.

25°. Les délivrances de legs pures et simples.

26°. Les dépôts d'actes et pièces chez des officiers publics.

27°. Les dépôts et consignations de sommes et effets mobiliers chez des officiers publics, lorsqu'ils n'opèrent pas la libération des déposans; et les décharges qu'en donnent les déposans ou leurs héritiers, lorsque la remise des objets déposés leur est faite.

28°. Les défistemens purs et simples.

29°. Les devis d'ouvrages et entreprises que ne contiennent aucune obligation de sommes et valeur, ni quittance.

30°. Les exploits, les significations, celles des cédules des juges de paix, les commandemens, demandes, notifications, citations, offres ne faisant pas titre au créancier et non acceptées, oppositions, sommations, procès-verbaux, assignations, protêts, interventions à protêt, protestations, publications et affiches, saisies, saisies-arrêts, sequestres, mainlevées, et généralement tous actes extrajudiciaires des huisriers ou de leur ministère, qui ne peuvent donner lieu au droit proportionnel, sauf les exceptions mentionnées dans la présente;

Et aussi les exploits, significations, et tous autres actes extrajudiciaires faits pour le recouvrement des contributions directes et indirectes, et de toutes autres sommes dues à la nation, même des contributions locales, mais seulement lorsque la somme principale excède 25 f.

Il sera dû un droit pour chaque demandeur ou défendeur, en quelque nombre qu'ils soient, dans le même acte, excepté les copropriétaires et co-héritiers, les parens réunis, les co-intéressés, les débiteurs ou créanciers associés ou solidaires, les sequestres, les experts et les témoins, qui ne seront comptés que pour une seule et même personne, soit en demandant, soit en défendant, dans le même original d'acte, lorsque leurs qualités y seront exprimées.

31°. Les lettres missives qui ne contiennent ni obligation, ni quittance, ni aucune autre convention donnant lieu au droit proportionnel.

32°. Les nominations d'experts ou arbitres.

33°. Les prises de possessions en vertu d'actes enregistrés.

34°. Les prises de meubles.

35°. Les procès-verbaux et rapports d'employés, gardes, commisaires, sequestres, experts, arpenteurs et agens forestiers ou ruraux.

36°. Les procurations et pouvoirs pour agir ne contenant aucune stipulation ni clause donnant lieu au droit proportionnel.

37°. Les promesses d'indemnités indéterminées et non susceptibles d'estimation.

38°. Les ratifications pures et simples d'actes en forme.

39°. Les reconnaissances aussi pures et simples ne contenant aucune obligation ni quittance.

40°. Les réfilimens purs et simples, faits par actes authentiques dans les vingt-quatre heures des actes réfilés.

41°. Les rétractations et révocations.

42°. Les réunions de l'usufruit à la propriété, lorsque la réunion s'opère par acte de cession, et qu'elle n'est pas faite pour un prix supérieur à celui sur lequel le droit a été perçu lors de l'aliénation de la propriété.

43°. Les soumissions et enchères, hors celles faites en justice, sur des objets mis ou à mettre en adjudication ou en vente, ou sur des marchés à passer, lorsqu'elles seront faites par actes séparés de l'adjudication.

44°. Les titres-nouveaux ou reconnaissances de rentes dont les contrats sont justifiés en forme.

45°. Les transactions, en quelque matière que ce soit, qui ne contiennent aucune stipulation de somme et valeur, ni dispositions soumises par la présente à un plus fort droit d'enregistrement.

46°. Les actes (les cédules exceptées) et jugemens préparatoires, interlocutoires ou d'instruction des juges de paix; certificats d'individualité, procès-verbaux d'avis de parens, *visa* de pièces et poursuites préalables à l'exercice de la contrainte par corps; les oppositions à levée de scellés, par comparance personnelle dans le procès-verbal; les ordonnances et mandemens d'assigner les opposans à scellés; tous autres actes des juges de paix non classés dans les paragraphes et articles suivans, et leurs jugemens définitifs portant condamnation de sommes dont le droit proportionnel ne s'éleverait pas à 1 franc.

47°. Tous les procès-verbaux des bureaux de paix desquels il ne résulte aucune disposition donnant lieu au droit proportionnel, ou dont le droit proportionnel ne s'éleverait pas à 1 f.

48°. Les actes et jugemens de la police ordinaire et des tribunaux de police correctionnelle et criminelle, soit entre parties, soit sur la poursuite du ministère public, avec partie civile, lorsqu'il n'y a pas condamnation de sommes et valeurs, ou dont le droit proportionnel ne s'éleverait pas à 1 f.; et les dépôts et décharges aux greffes des dits tribunaux, dans les mêmes cas où il y a partie civile.

49°. Les jugemens qui seront rendus en matière de contributions soit directes soit indirectes, ou pour autres sommes dues à

la nation, ou pour contributions locales, quel que soit le montant des condamnations, et de quelqu'autorité ou tribunal qu'émanent les jugemens.

50°. Les procès-verbaux de délits et contraventions aux réglemens généraux de police ou d'impositions.

51°. Et généralement tous actes civils, judiciaires ou extrajudiciaires qui ne se trouvent dénommés dans aucun des paragraphes suivans, ni dans aucun autre article de la présente, et qui ne peuvent donner lieu au droit proportionnel.

§ II.

Actes sujets à un droit fixe de 2 f.

1°. Les inventaires de meubles, objets mobiliers, titres et papiers.

Il est dû un droit pour chaque vacation.

2°. Les clôtures d'inventaires.

3°. Les procès-verbaux d'opposition, de reconnaissance et de levée de scellés.

Il est dû un droit pour chaque vacation.

4°. Les procès-verbaux de nomination de tuteurs et curateurs.

5°. Les jugemens de juges de paix portant renvoi ou décharge de demande, débouté d'opposition, validité de congé, expulsion, condamnation à réparation d'injures personnelles, et généralement tous ceux qui, contenant des dispositions définitives, ne donnent pas ouverture au droit proportionnel.

6°. Les ordonnances des juges des tribunaux civils, rendues sur requêtes ou mémoires, celles de référé, de compulsoire et d'injonction, celles portant permission de saisir-gager, revendiquer ou vendre, et celles des commisaires du directoire exécutif dans les cas où la loi les autorise à en rendre ;

Les actes et jugemens préparatoires ou d'instruction de ces tribunaux et des arbitres ;

Et les actes faits ou passés aux greffes des mêmes tribunaux, portant acquiescement, dépôt, décharge, désaveu, exclusion de tribunaux, affirmation de voyage, opposition à remises de pièces, enchères, surenchères, renonciation à communauté, succes-

sion ou legs (*il est dû un droit par chaque renonçant*), reprise d'instance, communication de pièces sans déplacement, affirmation et vérification de créance, opposition à délivrance de jugement.

7°. Les ordonnances sur requêtes ou mémoires, celles de reassigné, et tous actes et jugemens préparatoires ou d'instruction des tribunaux de commerce;

Et les actes passés aux greffes des mêmes tribunaux, portant dépôt de bilan et registres, opposition à publication de séparations, dépôt de sommes et pièces, et tous autres actes conservatoires ou de formalité.

8°. Les expéditions des ordonnances et procès-verbaux des officiers publics de l'état civil, contenant indication du jour ou prorogation de délai pour la tenue des assemblées préliminaires au mariage ou à divorce.

§ III.

Actes sujets à un droit fixe de 3 f.

1°. Les contrats de mariage qui ne contiennent d'autres oppositions que des déclarations, de la part des futurs, de ce qu'ils apportent eux-mêmes en mariage et se constituent, sans aucune stipulation avantageuse entr'eux.

La reconnaissance y énoncée de la part du futur, d'avoir reçu la dot apportée par la future, ne donne pas lieu à un droit particulier.

Si les futurs sont dotés par leurs ascendans, ou s'il leur est fait des donations par des collatéraux ou autres personnes non parentes, par leur contrat de mariage, les droits, dans ces cas, sont perçus suivant de la nature des biens, ainsi qu'ils sont réglés dans les §§ IV, VI et VIII de l'article suivant.

2°. Les partages de biens meubles et immeubles entre copropriétaires, à quelque titre que ce soit, pourvu qu'il en soit justifié.

S'il y a retour, le droit sur ce qui en sera l'objet, sera perçu aux taux réglés par les ventes.

3°. Les prestations de serment des greffiers et huisiers des juges de paix, des gardes des douanes, gardes forestiers et gardes champêtres, pour entrer en fonctions.

4°. Les actes de société qui ne portent ni obligation, ni libération, ni transmission de biens meubles ou immeubles entre les associés ou autres personnes;

Et les actes de dissolution de société qui sont dans le même cas.

5°. Les testamens et tous autres actes de libéralité qui ne contiennent que des dispositions soumises à l'événement du décès, et les dispositions de même nature qui sont faites par contrat de mariage entre les futurs ou par d'autres personnes.

Le droit pour ces dispositions par acte de mariage, sera perçu indépendamment de celui du contrat.

6°. Les unions et directions de créanciers.

Si elles portent obligation de sommes déterminées par les co-intéressés envers un ou plusieurs d'entr'eux, ou autres personnes chargées d'agir pour l'union, il sera perçu un droit particulier, comme pour obligation.

7°. Les expéditions des jugemens des tribunaux civils, rendus en première instance ou sur appel, portant acquiescement, acte d'affirmation, d'appel, de conversion d'opposition en faïsse, débouté d'opposition, décharge et renvoi de demande, déchéance d'appel, péremption d'instance, déclinatoire, entérinement de procès-verbaux et rapports, homologation d'actes d'union et attermoiements; injonction de procéder à inventaire, licitation, partage ou vente; main-levée d'opposition ou de faïsse, nullité de procédure, maintenue en possession, résolution de contrat ou de clause de contrat pour cause de nullité radicale, reconnaissance d'écriture; nomination de commissaires, directeurs et séquestres; publication judiciaire de donation, bénéfice d'inventaire, rescision, soumission et exécution de jugement;

Et généralement tous jugemens de ces tribunaux, ceux de commerce et d'arbitrage, contenant des dispositions définitives qui ne peuvent donner lieu au droit proportionnel, et dont le droit proportionnel ne s'éleverait pas à 3 f., et qui ne sont pas classés dans les autres paragraphes du présent article.

§ IV.

Actes sujets à un droit fixe de 5 f.

1°. Les abandonnemens de biens, soit volontaires, soit forcés, pour être vendus en direction.

2°. Les actes d'émancipation : *le droit est dû par chaque émancipé.*

3°. Les déclarations et significations d'appel des jugemens des juges de paix aux tribunaux civils.

§ V.

Actes sujets à un droit fixe de 10 f.

Les déclarations et significations d'appel des jugemens des tribunaux civils, de commerce et d'arbitrage.

§ VI.

Actes sujets à un droit fixe de 15 f.

1°. Les actes de divorce.

2°. Les jugemens des tribunaux civils, portant interdiction, et ceux de séparation de biens entre mari et femme, lorsqu'ils ne portent point condamnation de sommes et valeurs, ou lorsque le droit proportionnel ne s'élèvera pas à 15 f.

3°. Le premier acte de recours au tribunal de cassation, soit par requête, mémoire ou déclaration, en matière civile, de police ou correctionnelle.

4°. Les prestations de serment des notaires, des greffiers et huisniers des tribunaux civils, criminels, correctionnels et de commerce, et de tous employés salariés par la république, autres que ceux compris sous le § III ci-dessus, nombre 3, pour entrer en fonctions.

§ VII.

Actes sujets à un droit fixe de 25 f.

Chaque expédition de jugement du tribunal de cassation, délivrée à partie.

DROITS PROPORTIONNELS.

LXIX. Les actes et mutations compris sous cet article seront enregistrés, et les droits payés suivant les quotités ci-après; savoir :

§ Ier.

25 c. par 100 f.

1°. Les baux de pâturages et nourriture d'animaux.

Le droit sera perçu sur le prix cumulé des années du bail, à raison de 25 cents pour 100 francs sur les deux premières années, et du demi-droit sur les années suivantes.

2°. Les baux à cheptel, et reconnaissance de bestiaux.

Le droit sera perçu sur le prix exprimé dans l'acte, ou, à défaut, d'après l'évaluation qui sera faite du bétail.

3°. Les mutations qui s'effectueront par décès en propriété ou usufruit de biens meubles, en ligne directe.

§ II.

50 c. par 100 f.

1°. Les abandonnemens pour fait d'assurance ou grosse aventure.

Le droit est perçu sur la valeur des objets abandonnés.

En temps de guerre, il n'est dû qu'un demi-droit.

2°. Les actes et contrats d'assurance.

Le droit est dû sur la valeur de la prime.

En temps de guerre, il n'y a lieu qu'au demi-droit.

3°. Les adjudications au rabais et marchés pour construction, réparations, entretien, approvisionnemens et fournitures dont le prix doit être payé par le trésor national, ou par les administrations centrales et municipales, ou par des établissemens publics.

Le droit est dû sur la totalité du prix.

Et celles au rabais de la levée des contributions directes.

Le droit est assis sur la somme à laquelle s'élève la remise dû percepteur, d'après le montant du rôle.

4°. Les atermoiemens entre débiteurs et créanciers.

Le droit est perçu sur les sommes que le débiteur s'oblige de payer.

5°. Les baux ou conventions pour nourriture de personnes, lorsque les années sont limitées.

Le droit est dû sur le prix cumulé des années du bail ou de la convention; mais si la durée est illimitée, l'acte sera assujéti au droit réglé par le paragraphe V, nombre 2, ci-après.

S'ils s'agit de baux de nourriture de mineurs, il ne sera perçu qu'un demi-droit ou 25 c. par 100 f., sur le montant des années réunies.

6°. Les billets à ordre, les cessions d'actions et coupons d'actions mobilières des compagnies et sociétés d'actionnaires, et autres effets négociables de particuliers ou de compagnies, à l'exception des lettres de change tirées de place en place.

Les effets négociables de cette nature pourront n'être présentés à l'enregistrement qu'avec les protêts qui en auront été faits.

7°. Les brevets d'apprentissage, lorsqu'ils contiendront stipulation de sommes ou valeurs mobilières, payées ou non.

8°. Les cautionnemens de sommes et objets mobiliers, les garanties mobilières et les indemnités de même nature.

Le droit sera perçu indépendamment de celui de la disposition que le cautionnement, la garantie ou l'indemnité aura pour objet, mais sans pouvoir l'excéder.

Il ne sera perçu qu'un demi-droit pour les cautionnemens des comptables envers la république.

9°. Les expéditions des jugemens contradictoires ou par défaut, des juges de paix, des tribunaux civils, de commerce et d'arbitrage, de la police ordinaire, de la police correctionnelle et des tribunaux criminels, portant condamnation, collocation ou liquidation de sommes et valeurs mobilières, intérêts et dépens entre particuliers, excepté les dommages-intérêts, dont le droit proportionnel est fixé à 2 pour 100 sous le § V, nombre 8, ci-après.

Dans aucun cas, et pour aucun de ces jugemens, le droit proportionnel ne pourra être au-dessous du droit fixe, tel qu'il est réglé dans l'article précédent pour les jugemens des divers tribunaux.

Lorsque le droit proportionnel aura été acquitté sur un juge-

ment rendu par défaut, la perception sur le jugement contradictoire qui pourra intervenir, n'aura lieu que sur le supplément des condamnations : il en fera de même des jugemens rendus sur appel et des exécutoires.

S'il n'y a pas de supplément de condamnation, l'expédition sera enregistrée pour le droit fixe, qui sera toujours le moindre droit à percevoir.

Lorsqu'une condamnation sera rendue sur une demande non établie par un titre enregistré et susceptible de l'être, le droit auquel l'objet de la demande aurait donné lieu s'il avait été convenu par acte public, sera perçu indépendamment du droit dû pour l'acte ou le jugement qui aura prononcé la condamnation.

10°. Les obligations à la grosse aventure, ou pour retour de voyage.

11°. Les quittances, remboursemens ou rachats de rentes et redevances de toute nature ; les retraits exercés en vertu de réméré, par actes publics, dans les délais stipulés, ou faits sous signature-privée, et présentés à l'enregistrement avant l'expiration de ces délais, et tous autres actes et écrits portant libération de sommes et valeurs mobilières.

§ III.

1 f. par 100 f.

1°. Les adjudications au rabais et marchés, autres que ceux compris dans le paragraphe précédent, pour constructions, réparations et entretien, et tous autres objets mobiliers susceptibles d'estimation, faits entre particuliers, qui ne contiendront ni vente, ni promesse de livrer des marchandises, denrées ou autres objets mobiliers.

2°. Les baux à ferme ou à loyer, d'une seule année.

Ceux faits pour deux années,

Le droit sera perçu sur le prix cumulé de deux années.

Ceux d'un plus long temps, pourvu que leur durée soit limitée.

Le droit sera également perçu sur le prix cumulé ; savoir, pour les deux premières années, à raison de 1 f. par 100 f. ; et pour les autres années, sur le pied de 25 c. par de 100 f.

Et les sous-baux, subrogations, cessions et rétrocessions de baux.

Le droit sera liquidé et perçu sur les années à courir, comme il est établi pour les baux; savoir, à raison de 1 pour 100 sur les deux premières années restant à courir; et de 25 c. par 100 f. pour les autres années.

Seront considérés, pour la liquidation et le paiement du droit, comme baux de neuf années, ceux faits pour trois, six ou neuf ans.

Les baux de biens nationaux sont assujettis aux mêmes droits.

3°. Les contrats, transactions, promesses de payer, arrêtés de comptes, billets, mandats, les transports, cessions et délégations de créances à terme; les délégations de prix stipulés dans un contrat, pour acquitter des créances à terme envers un tiers, sans énonciation de titre enregistré, sauf, pour ce cas, la restitution dans le délai prescrit, s'il est justifié d'un titre précédemment enregistré, les reconnaissances, celles de dépôts de sommes chez des particuliers, et tous autres actes écrits qui contiendront obligations de sommes, sans libéralité et sans que l'obligation soit le prix d'une transmission de meubles ou immeubles non enregistrée.

4°. Les mutations de biens immeubles, en propriété ou usufruit, qui auront lieu par décès en ligne directe.

§ IV.

1 f. 25 c. par 100 f.

1°. Les donations entre-vifs, en propriété ou usufruit, de biens meubles, en ligne directe.

Il ne sera perçu que moitié droit, si elles sont faites par contrat de mariage aux futurs.

2°. Les mutations en propriété ou usufruit de biens meubles, qui s'effectuent par décès, entre collatéraux et autres personnes non parentes, soit par succession, soit par testament ou autre acte de libéralité à cause de mort.

Il ne sera dû que moitié droit pour celles qui auront lieu entre époux.

§ V.

2 f. par 100 f.

1°. Les adjudications, ventes, reventes, cessions, rétrocessions, marchés, traités, et tous autres actes, soit civils, soit judiciaires, translatifs de propriété, à titre onéreux, de meubles, récoltes de l'année sur pied, coupes de bois taillis et de hautes futaies, et autres objets mobiliers généralement quelconques, même les ventes de biens de cette nature faites par la nation.

Les adjudications à la folle enchère de biens meubles sont assujetties au même droit, mais seulement sur ce qui excède le prix de la précédente adjudication, si le droit en a été acquitté.

2°. Les constitutions de rentes soit perpétuelles, soit viagères, et de pensions, à titre onéreux, les cessions, transports et délégations qui en sont faits au même titre, et les baux de biens meubles faits pour un temps illimité.

3°. Les échanges de biens immeubles.

Le droit sera perçu la valeur d'une des parts, lorsqu'il n'y aura aucun retour. S'il y a retour, le droit sera payé à raison de 2 f. par 100 f., sur la moindre portion, et comme pour vente sur le retour ou la plus-value.

4°. Les élections ou déclarations de command ou d'ami, sur adjudication ou contrat de vente de biens meubles, lorsque l'élection est faite après les vingt-quatre heures, ou sans que la faculté d'élire un command ait été réservée dans l'acte d'adjudication ou le contrat de vente.

5°. Les engagements de biens immeubles.

6°. Les parts et portions acquises par licitation de biens meubles indivis.

7°. Les retours de partages de biens meubles.

8°. Les dommages - intérêts prononcés par les tribunaux criminels, correctionnels et de police.

§ VI.

2 f. 50 c. par 100 f.

1°. Les donations entre-vifs en propriété ou usufruit, de biens meubles, par des collatéraux et autres personnes non parentes.

Il ne sera perçu que moitié droit, si elles sont faites par contrat de mariage aux futurs;

2°. Les donations entre-vifs en propriété ou usufruit, de biens immeubles en ligne directe.

Il ne sera perçu que moitié droit, si elles sont faites par contrat de mariage aux futurs;

3°. Les transmissions de propriété ou d'usufruit de biens immeubles, qui s'effectuent par décès, entre époux.

§ VII.

4 f. par 100 f.

1°. Les adjudications, ventes, reventes, cessions, rétrocessions, et tous autres actes civils et judiciaires translatifs de propriété ou d'usufruit de biens immeubles, à titre onéreux.

Les adjudications à la folle enchère de biens de même nature sont assujetties au même droit, mais seulement sur ce qui excède le prix de la précédente adjudication, si le droit en a été acquitté.

La quotité du droit d'enregistrement des adjudications de domaines nationaux sera réglée par des lois particulières.

2°. Les baux à rentes perpétuelles de biens immeubles, ceux à vie, et ceux dont la durée est illimitée.

3°. Les déclarations ou élections de command ou d'ami, par suite d'adjudication ou contrats de vente de biens immeu-

bles, autres que celles des domaines nationaux, si la déclaration est faite après les vingt-quatre heures de l'adjudication ou du contrat, ou lorsque la faculté d'élire un command n'y a pas été réservée.

4°. Les parts et portions indivises de biens immeubles acquises par licitation.

5°. Les retours d'échanges et de partages de biens immeubles.

6°. Les retraits exercés après l'expiration des délais convenus par les contrats de vente sous faculté de réméré.

§ VIII.

5 f. par 100 f.

1°. Les donations entre-vifs de biens immeubles en propriété ou usufruit, par des collatéraux et autres personnes non parentes.

Il ne sera perçu que moitié droit, si elles sont faites par contrat de mariage aux futurs.

2°. Les mutations de biens immeubles en propriété ou usufruit, qui s'effectuent par décès, entre collatéraux et personnes non parentes, soit par succession, soit par testament ou autre acte de libéralité à cause de mort.

TITRE XI.

Des actes qui doivent être enregistrés en débet ou gratis, et de ceux qui sont exempts de cette formalité.

LXX. Seront soumis à la formalité de l'enregistrement, et enregistrés en débet ou gratis, ou exempts de cette formalité, les actes ci-après; savoir :

§ Ier.*A enregistrer en débet.*

1°. Les actes et procès-verbaux des juges de paix pour faits de police.

2°. Ceux faits à la requête des commissaires du directoire exécutif près les tribunaux.

3°. Ceux des commissaires de police.

4°. Ceux des gardes établis par l'autorité publique pour délits ruraux et forestiers.

5°. Les actes et jugemens qui interviennent sur ces actes et procès-verbaux.

Il aura lieu de suivre la rentrée des droits d'enregistrement de ces actes, procès-verbaux et jugemens, contre les parties condamnées, d'après les extraits des jugemens qui seront fournis aux préposés de la régie par les greffiers.

§ II.

A enregistrer gratis.

1°. Les acquisitions et échanges faits par la république; les partages de biens entre elle et des particuliers, et tous autres actes faits à ce sujet.

2°. Les exploits, commandemens, significations, sommations, établissemens de garnison, saisies, saisies-arrêts et autres actes, tant en action qu'en défense, ayant pour objet le recouvrement des contributions directes et indirectes, et de toutes autres sommes dues à la république, à quelque titre et pour quelque objet que ce soit, même des contributions locales, lorsqu'il s'agira de cotes de 25 f. et au-dessous, ou de droits et créances non excédant en total la somme de 25 f.

3°. Les actes des huisfiers et gendarmes dans les cas spécifiés par le paragraphe suivant, nombre 9.

§ III.

Exempts de la formalité de l'enregistrement.

1°. Les actes du corps législatif et ceux du directoire exécutif.

2°. Les actes d'administration publique non compris dans les articles précédens.

3°. Les inscriptions sur le grand-livre de la dette publique, leurs transferts et mutations, les quittances des intérêts qui en sont payés, et tous les effets de la dette publique inscrits ou à inscrire définitivement.

4°. Les rescriptions, mandats et ordonnances de paiement sur les caisses nationales; leurs endosemens et acquits.

5°. Les quittances de contributions, droits, créances et revenus payés à la nation; celles pour charges locales, et celles des fonctionnaires et employés salariés par la république, pour leurs traitemens et émolumens.

6°. Les ordonnances de décharge ou de réduction, remise ou modération d'imposition, les quittances y relatives, les rôles et extraits d'iceux.

7°. Les récépissés délivrés aux collecteurs, aux receveurs de deniers publics et de contributions locales, et les comptes de recettes ou gestions publiques.

8°. Les actes de naissance, sépultures et mariages, reçus par les officiers de l'état civil, et les extraits qui en sont délivrés.

9°. Tous les actes et procès-verbaux (excepté ceux des huisfiers et gendarmes, qui doivent être enregistrés, ainsi qu'il est dit au paragraphe précédent, nombre 4), et les jugemens concernant la police générale et de sûreté et la vindicte publique.

10°. Les cédules pour appeler au bureau de conciliation, sauf le droit de la signification.

11°. Les légalisations de signature d'officiers publics.

12°. Les affirmations de procès-verbaux des employés, gardes et agens salariés par la république, faits dans l'exercice de leurs fonctions.

13°. Les engagements, enrôlemens, congés, certificats, cartouches, passe-ports, quittances de prêt et fourniture, billets d'étape, de subsistance et de logement, tant pour le service de terre que pour le service de mer, et tous autres actes de l'une et l'autre administration non compris dans les articles précédens.

Sont aussi exceptés de la formalité de l'enregistrement, les rôles d'équipages et les engagements de matelots et gens de mer de la marine marchande et des armemens en course.

14°. Les passe-ports délivrés par l'administration publique.

15°. Les lettres de change tirées de place en place; celles venant de l'étranger ou des colonies françaises; les endossemens et acquits de ces effets, et les endossemens et acquits des billets à ordre et autres effets négociables.

16°. Les actes passés en forme authentique avant l'établissement de l'enregistrement, dans l'ancien territoire de France, et ceux passés également en forme authentique, ou sous signature privée, dans les pays réunis et qui y ont acquis une date certaine suivant les lois de ces pays, ainsi que les mutations qui se font opérées par décès, avant la réunion des dits pays.

TITRE XII.

Des lois précédentes sur l'enregistrement, et de l'exécution de la présente.

LXXI. Il sera établi de nouvelles bases pour l'administration de l'enregistrement, par une loi particulière.

En attendant, les lois qui existent sur son organisation, sa manutention et ses frais de régie, continueront d'être exécutées.

LXXII. La formalité de l'insinuation des donations entrevifs, continuera d'être donnée dans les bureaux de recette de

l'enregistrement, dans les sommes et sous les peines portées par les lois subsistantes, jusqu'à ce qu'il en ait été autrement ordonné.

LXXIII. Toutes les lois rendues sur les droits d'enregistrement, et toutes dispositions d'autres lois y relatives, sont et demeurent abrogées pour l'avenir.

Elles continueront d'être exécutées à l'égard des actes faits et des mutations par décès effectuées avant la publication de la présente.

Les affaires actuellement en instance feront suivies d'après les lois en vertu desquelles elles ont été intentées.

La présente sera exécutée à compter du jour de sa publication.

*WET van den 3den Januarij 1824,
houdende wijzigingen in de be-
staande verordeningen omtrent de
hypotheek-regten.*

WIJ WILLEM, ENZ.

Allen, die deze zullen zien of hooren lezen, salut! doen te weten:

Alzoo Wij in overweging genomen hebben, dat, volgens de wet van den 12den Julij 1821, in de bestaande verordeningen, omtrent de hypotheek-regten, wijzigingen behooren te worden daargesteld;

Overwegende, dat deze wijzigingen, in het welbegrepen belang, zoo der ingezetenen, als der schatkist, strekken moeten, eensdeels tot wegneming van erkende bezwaren, anderdeels tot bereiking der som, welke gemelde belasting, ter bestrijding der staatsbehoeften, dient op te brengen;

Zoo is het, dat Wij, den Raad van State gehoord, en met gemeen overleg der Staten-Generaal,

Hebben goedgevonden en verstaan, zoo als Wij goedvinden en verstaan, bij deze:

Art. 1. Het regt van inschrijving en vernieuwing van inschrijving wordt voor alle schuldvorderingen, welke ook derzelve dagteekening zij, gesteld op 1 gulden per 1000 gulden van het bedrag der schuldvordering.

Art. 2. Het regt van overschrijving wordt, voor alle overgangen, na de invoering dezer wet plaats hebbende, verminderd op 50 cents per 100 gulden; in deze vermindering zullen ook deelen de vroegere overgangen, voor welke de overschrijving in den loop van het jaar 1824 wordt aangevraagd.

Het regt zal, in geval van ruiling, over de waarde van beide wederzijds overgedragene perceelen, doch slechts ten beloope van 25 cents per 100 gulden, verschuldigd zijn.

Art. 3. Alle akten, na de invoering dezer wet verleden,

en overgang van onroerende goederen, onder de levenden medebrengende, zullen binnen twee maanden na den laatsten dag van den termijn, voor de registratie bepaald, ten kantore van bewaring der hypotheken, in welks resfort het goed is gelegen, moeten overgeschreven worden. De overschrijving zal echter steeds moeten worden voorafgegaan door de registratie der akte.

Voor zoo verre dezelfde akte op onderscheidene kantoren moet worden overgeschreven, wordt gemelde termijn van twee maanden verlengd met nog ééne maand voor ieder kantoor.

Voor schenkingen zal de termijn eerst van de registratie der akte van aanneming gerekend worden.

Art. 4. Bijaldien de akten niet binnen de voormelde termijnen ter overschrijving worden gebragt, zal de nieuwe eigenaar, behalve het regt, even zoo veel als boete verschuldigd zijn.

De registratie der akte zal voor een genoegzaam bewijs gehouden worden, om gemeld regt en boete te kunnen vorderen.

Art. 5. *Om niet* zullen worden overgeschreven, behoudens nochtans de kosten van het zegel en het falaris van 's Rijks ambtenaar :

- 1°. De overgangen van goederen, welke van het regt van registratie zijn vrijgesteld.
- 2°. De weder-inkoopen van goederen, met dat voorbehoud verkocht, wanneer de weder-inkoop binnen den bij de akte bepaalden en met het wetboek overeenkomstigen termijn door den verkooper zelve of zijne erfgenamen gedaan wordt.
- 3°. De vonnissen, houdende vernietiging van koopcontracten en de uitspraken in hooger resfort te dier zake, wanneer voor de registratie geen regt van overgang is verschuldigd.

Alle andere overschrijvingen zullen aan het regt onderhevig zijn.

Art. 6. Er zal, behoudens de kosten van het zegel en het falaris van 's Rijks ambtenaar, teruggave geschieden van het regt van overschrijving voor zoodanige overgangen, ter zake

van welke het destijds geheven regt van registratie, hoezeer toen werkelijk verschuldigd, later heeft moeten teruggegeven worden; mits de aanvraag geschiede binnen denzelfden termijn, als voor de teruggave van het regt van registratie is bepaald.

Art. 7. Alle vervolgingen, door 's Rijks ambtenaar in te stellen voor de invordering der regten en boeten, krachtens deze wet verschuldigd, en door de belanghebbenden voor het vragen van teruggave van betaalde regten en boeten, zullen geschieden op dezelfde wijze, als in zake van registratie gebruikelijk is.

Art. 8. De tiende verhooving op de hypotheek-regten wordt afgeschaft.

De hypotheek-regten zullen geheven worden over reeksen van 10 tot 10 gulden, zonder breuken; wanneer eenige som, of de laatste reeks daarvan, minder bedraagt, zal dezelve, voor de berekening van het regt, tot de volle 10 gulden toe worden aangevuld. In geen geval zal het regt minder kunnen zijn dan 20 cents. De salarissen van de hypotheekbewaarder worden bepaald op 50 cents voor iederen frank en voor de mindere sommen, in evenredigheid van dien.

Art. 9. Het blijft den Koning voorbehouden, om in bijzondere gevallen, of in het algemeen belang, kwijtschelding of vermindering van regt en boete te verleenen.

Art. 10. Alle bestaande wettelijke bepalingen met die der tegenwoordige wet niet strijdende, blijven hare volle kracht behouden.

Art. 11. Het tijdstip voor het in werking brengen dezer wet wordt bepaald op den eersten Januarij 1824.

Lasten en bevelen, dat deze in het Staatsblad zal worden geplaatst, en dat alle ministeriële departementen, autoriteiten, kollegien en ambtenaren aan de naauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven enz.

*BESLUIT van den 31sten Mei 1824,
ter uitvoering der wet van dien
dag, omtrent de heffing der reg-
ten van zegel en registratie.*

WIJ WILLEM, ENZ.

Gezien de wet van heden (*Staatsblad* n°. 36), inhoudende eenige nieuwe bepalingen omtrent de heffing der regten van zegel en registratie;

Overwegende, dat, volgens art. 30 dezer wet, zij den eersten Junij aanstaande in werking moet worden gebracht;

Overwegende, dat het van belang is, ten spoedigste te voorzien in de middelen van uitvoering dier wet, vooral met betrekking tot de invoering der nieuwe zegels, en tot het gebruiken of de inwisseling van de tegenwoordig nog voorhanden zijnde oude zegels;

Gezien het rapport van Onzen Raad der Ontvangsten;

Hebben besloten en besluiten:

ALGEMEENE BEPALINGEN.

Art. 1. Onze Gouverneurs, in de onderscheidene provincien des Rijks, worden respectievelijk gelast, om, onmiddellijk na de ontvangst van de wet van heden (*Staatsblad* n°. 36), en van het tegenwoordig besluit, de noodige maatregelen te nemen, om daaraan, in al de gedeelten hunner provincien, de grootste publiciteit te geven; zij zullen vooral de aandacht hunner geadministreerden vestigen op het laatste artikel der wet, waarbij bepaald wordt, dat zij op den eersten Junij aanstaande in werking wordt gebracht.

Art. 2. Ten einde met nauwkeurigheid te kunnen bepalen, van welken dag af de overtredingen door de ambtenaren, publieke officieren en particulieren, tegen de bepalingen dezer wet onderzocht, en de daarvoor bedreigde boeten eventueel toegepast kunnen worden, zal die wet beschouwd worden in

iedere gemeente algemeen bekend te zijn, vier en twintig uren na dat dezelve bij het plaatselijk bestuur aldaar zal zijn aangekomen.

BIJZONDERE BEPALINGEN.

Regt van zegel.

Art. 3. De Gouverneurs zullen, onverwijld na de ontvangst van dit besluit, door de directeurs, inspecteurs en verificateurs der registratie, en, des noods, door de hoofden der plaatselijke besturen, in de woonplaatsen der ontvangers, doen overgaan tot het afluiten der onderscheidene registers van ontvang, zoo van zegel als van registratie, en tot de naauwkeurige opneming der zegels, in de respectieve magazijnen voorhanden.

Men zal van de voorhanden zijnde zegels, waaronder zullen worden begrepen de nog niet gebruikte vellen gezegeld papier, in de registers der hypothecaire formaliteiten doen blijken, bij procesfen-verbaal, in *triplo* opgemaakt, waarvan een der afschriften zal blijven berusten in handen van den ontvanger, die, voor de daarop vermelde hoeveelheden, overeenkomstig met de tariven, bij de wet van heden bepaald, zal worden gebiteerd.

De twee overige afschriften der procesfen-verbaal zullen worden toegezonden aan den Gouverneur, door wien een derzelve, vergezeld van zijne aanmerkingen, vóór den 1sten Julij aanstaande aan Onzen Staatsraad, Administrateur der registratie en loterijen, zal worden opgezonden; terwijl het andere bij den Gouverneur zelven zal blijven, ten einde, door hem, op de verdere verantwoording der in de magazijnen overgeblevene gezegelde papieren, het oog gehouden worde.

Dezelfde verrigting zal plaats hebben bij het magazijn van de directie der registratie in elke provincie, door den Gouverneur zelven, of door een lid van de gedeputeerde staten, door hem daartoe gedelegeerd.

Art. 4. Onze Staatsraad, Administrateur der registratie en loterijen, zal zorgen, de stempels voor de nieuwe bij de wet van heden bepaalde zegels, zoo spoedig mogelijk, te doen vervaardigen, en het nieuwe zegelpapier ten spoedigste te laten

voorbereiden, ten einde alle zegelkantoren daarvan, in den kortst mogelijken tijd, voorzien worden. Tot dat in de algemeene behoefte zal zijn voorzien, en dat, dienvolgens, het debiet der nieuwe zegels, overal, dat der oude zal kunnen vervangen, waarvan de Gouverneurs, ten behoorlijken tijde, ieder in zijne provincie, de openbare autoriteiten en de ingezetenen kennis zullen geven, zal Onze Staatsraad, Administrateur der registratie en loterijen, zorgen, dat de zegelkantoren, in de Zuidelijke provincien, op het tijdstip van de promulgatie van de wet van heden van de benoodigde zegels van vijftien cents voor wisselbrieven voorzien zijn.

Art. 5. Zoo lang de nieuwe zegels niet zullen zijn ingevoerd, zal men zich mogen bedienen van de nog voorhanden zijnde oude zegels, mits derzelve waarde vermeerderd worde, door middel van eene daarop te stellen en door de ontvangers te onderteekene verklaring, van den volgenden inhoud:

„ Goed voor centen.”

Men zal zich, voor het formaatzegel, daartoe bedienen van de tegenwoordig in de Noordelijke provincien gebruikt wordende formaatzegels, te weten:

Van die van $2\frac{1}{2}$ stuivers, om te gelden voor 15 centen,

„	5	„	„	„	30	„
„	$7\frac{1}{2}$	„	„	„	45	„
„	10	„	„	„	60	„
„	15	„	„	„	90	„

en van de thans in de Zuidelijke provincien in gebruik zijnde formaatzegels:

Van 25 centimes, om te gelden 15 centen.

„	50	„	„	„	30	„
„	75	„	„	„	45	„
„	1 fr.	„	„	„	60	„
„	1 - 50	„	„	„	90	„

Ingelijks zullen daartoe dienen, voor het proportioneel zegel, de thans in de Noordelijke provincien gebruikt wordende handzegels, te weten:

Die van $2\frac{1}{2}$ stuiv. om te gelden 15 cts. voor somm. van *f* 300 en mind.

van 5	"	"	30	"	<i>f</i> 300 tot	600
" 10	"	"	60	"	600 "	1200
" 15	"	"	90	"	1200 "	1800
" <i>f</i> 1	"	<i>f</i> 1 :	20	"	1800 "	2400
" 1 : 5	"	1 :	50	"	2400 "	3000
" 1 : 10	"	1 :	80	"	3000 "	3600
" 1 : 15	"	2 :	10	"	3600 "	4200
" 2	"	2 :	40	"	4200 "	4800
" 2 : 5	"	2 :	70	"	4800 "	5400
" 3	"	3 :	00	"	5400 "	6000
" 2 : 15	"	3 :	60	"	6000 "	7200
" 2 : 10	"	4 :	20	"	7200 "	8400
" 3 : 5	"	4 :	80	"	8400 "	9600
" 3 : 10	"	5 :	40	"	9600 "	10800
" 6	"	6 :	00	"	10800 "	12000
" 4	"	6 :	60	"	12000 "	13200
" 4 : 5	"	7 :	20	"	13200 "	14400
" 4 : 10	"	7 :	80	"	14400 "	15600
" 4 : 15	"	8 :	40	"	15600 "	16800
" 9	"	9 :	00	"	16800 "	18000
" 5 : 10	"	9 :	60	"	18000 "	19200
" 3 : 15	"	10 :	20	"	12200 "	20400
" 6 : 10	"	80 :	80	"	20400 "	21600
" 7	"	11 :	40	"	21600 "	22800
" 7 : 10	"	12 :	00	"	22800 "	24000
" 8	"	12 :	60	"	24000 "	25200
" 8 : 10	"	13 :	20	"	25200 "	26400
" 5	"	13 :	80	"	26400 "	27600
" 9 : 10	"	14 :	40	"	27600 "	28800
" 10	"	15 :	00	"	28800 "	30000

en van de in de Zuidelijke provincien gebruikt wordende handelzegels, te weten :

Die v. 50 centim. om te gelden 30 octs. v. fomm. van <i>f</i>				300 tot	600
fr. 1.00	”	60	”	600	” 1200
” 1.50	”	90	”	1200	” 1800
” 2.00	”	<i>f</i> 1.20	”	1800	” 2400
” 2.50	”	1.50	”	2400	” 5000
” 3.00	”	1.80	”	3000	” 3600
” 3.50	”	2.10	”	3600	” 4200
” 4.00	”	2.40	”	4200	” 4800
” 4.50	”	2.70	”	4800	” 5400
” 5.00	”	3.00	”	5400	” 6000
” 5.50	”	3.60	”	6000	” 7200
” 6.00	”	4.20	”	7200	” 8400
” 6.50	”	4.80	”	8400	” 9600
” 7.00	”	5.40	”	9600	” 10800
” 7.50	”	6.00	”	10800	” 12000
” 8.00	”	6.60	”	12000	” 13200
” 8.50	”	7.20	”	13000	” 14400
” 9.00	”	7.80	”	14400	” 15600
” 9.50	”	8.40	”	15600	” 16800
” 10.00	”	9.00	”	16800	” 18000

Voor zoo verre er hogere zegels gevraagd worden, als die van *f* 9.00 in de Zuidelijke provincien, en van *f* 15.00 in de Noordelijke provincien, zullen de ontvangers in de behoefte voorzien, door de zegels van 10 franken en van 10 gulden bij suppletie voor zegel te viferen.

Dit zal insgelijks plaats hebben, na de vervaardiging der nieuwe zegels, op die van 15 gulden, tot welke hoegrootheid er zegels, in alle gedeelten van het Rijk, verkrijgbaar zullen zijn, voor zoo verre er hogere zegels gevraagd worden, dan die van 15 gulden.

Zoodra de nieuwe buitengewone zegels in de verschillende directien aanwezig zullen zijn, zal de melding: „goed voor centen,” welke hierboven is voorgeschreven, wat betreft het formaatzegel, dat thans bij de directeurs en ontvan-

gers voorhanden is, kunnen worden vervangen door het doen stellen aan de directie van een buitengewoon zegel, volgens het tarief bij de nieuwe wet bepaald, in plaats van het vorige zegel.

De Gouverneurs zullen zorgen, dat deze verrigting onder behoorlijk toezigt plaats hebbe, ten einde alle abuizen te voorkomen.

Art. 6. Al degenen, die, op het tijdstip der verkondiging, in hunne gemeente, van de wet van heden, op het zegel en de registratie, oude zegels bezitten, zullen gehouden zijn, dezelve, alvorens daarvan gebruik te maken, bij de ontvangers van het zegel te bezorgen, ten einde daarop, tegen betaling van het verhoogde regt, de bij het voorgaande artikel voorgeschrevene verklaring te doen stellen.

Deze verklaring zal steeds, wanneer de zegels te dien einde door de belanghebbenden worden aangeboden, door den ontvanger worden gedagteekend en onderteekend. De ontvanger zal alsdan de betaalde suppletoire regten in zijn register van vifa voor zegel in ontvang stellen.

Dit zal insgelijks plaats hebben met de nog niet gebruikte vellen in de repertoriums der openbare beambten, in de registers van den burgerlijken stand, en in alle andere registers, welke, volgens de bestaande wetten, aan het zegel onderhevig blijven. Deze registers zullen gebruikt kunnen worden zelfs nadat de termijn, voor de inwisseling der zegels bij het volgende artikel bepaald, zal zijn verstreken.

Art. 7. Wij behouden Ons voor, om later den termijn te bepalen, binnen welchen de ambtenaren, openbare beambten, en particulieren zullen gehouden zijn, de nog bij hen voorhandene oude zegels tegen nieuwe zegels, van eene gelijke of hoogere waarde, en mits bijbetaling van het suppletoir regt, zoo er eenig verschuldigd is, in te wisselen.

Tot die inwisseling zullen nochtans niet worden toegelaten reeds ingebondene zegels, noch die, welke niet meer in denzelfden staat zijn, als waarin dezelve waren, toen zij door het Bestuur zijn uitgegeven.

Onze Staatsraad, Administrateur der registratie en loterijen,
VI. DEEL.

is gemagtigd, om, binnen den hiervoren gemelden nader te bepalen termijn, de reeds gedrukte, doch nog niet gebruikte oude zegels op nieuw te doen zegelen.

Art. 8. Het proportioneel zegel, voor de bij art. 6 der wet van heden gemelde akten, zal worden geslagen op formaatpapier, bekend onder den naam van *middelmatig papier*, naar de volgende hoegrootheden:

Van	15 cents voor waarden van	f	60 of minder,
"	30 "	"	60 tot 120
"	60 "	"	120 " 240
"	90 "	"	240 " 360
"	f 1.20	"	360 " 480
"	1.50	"	480 " 600
"	1.80	"	600 " 720
"	2.10	"	720 " 840
"	2.40	"	840 " 960
"	2.70	"	960 " 1080
"	3.00	"	1080 " 1200
"	3.30	"	1200 " 1320
"	3.60	"	1320 " 1440
"	3.90	"	1440 " 1560
"	4.20	"	1560 " 1680
"	4.50	"	1680 " 1800
"	4.80	"	1800 " 1920
"	5.10	"	1920 " 2040
"	5.40	"	2040 " 2160
"	5.70	"	2160 " 2280
"	6.00	"	2280 " 2400
"	6.30	"	2400 " 2520
"	6.60	"	2520 " 2640
"	6.90	"	2640 " 2760
"	7.20	"	2760 " 2880
"	7.50	"	2880 " 3000

Van f 7.80	voor waarden van f 3000 tot 3120	
„ 8.10	„ 3120	„ 3240
„ 8.40	„ 3240	„ 3360
„ 8.70	„ 3360	„ 3480
„ 9.00	„ 3480	„ 3600

Indien men noodig mogt hebben, zegels te gebruiken voor hoogere waarden, zullen de belanghebbenden, aan het kantoor van het buitengewoon zegel, de daartoe benoodigde zegels, uit de hiervoren bepaalde hoegrootheden genomen, kunnen aanbieden, ten einde daarop één of zoo vele suppletoire zegels van *negen* gulden geflagen worden, als noodig zal zijn, om het regt op die hoogte te brengen, welke volgens de wet, naar de fommen, waartoe dezelve moeten worden gebruikt, zal zijn verschuldigd.

Het suppletoir regt zal, in dat geval, worden betaald in de kas van den ontvanger van het buitengewoon zegel, bij de directie geplaatst.

Indien de ondervinding de noodzakelijkheid daarvan mogt bewijzen, zal het Bestuur middelen kunnen beramen, om de ontvangers, in de hoofdplaatsen van de arrondisfementen en in andere belangrijke kantoren, te voorzien van hoogere zegels, dan die van 9 gulden.

Art. 9. In afwachting, dat de zegelkantoren van de in het voorgaande artikel vermelde zegels zullen zijn voorzien, waarvan de Gouverneurs, ten behoorlijken tijde, de openbare autoriteiten en de ingezetenen kennis zullen geven, even zoo als zulks bij art. 4 is voorgescreven, zullen de belanghebbenden, welke akten, onderworpen aan het proportioneel zegel, bij art. 6 der wet bepaald, moeten opmaken, aan hunne verpligtingen te dien opzigte kunnen voldoen, door te gebruiken formaatzegels van 15, 30, 60 of 90 centen, of dezulken, welke, overeenkomstig art. 5 hiervoren, deze waarde vertegenwoordigen, mits dat zij de zegels, alvorens dezelve daartoe te gebruiken, onderwerpen aan een suppletoir vifa bij eenen ontvanger der registratie, welke het bijbetaalde regt, bij een gemotiveerd artikel, in zijn register van vifa verantwoorden, en boven aan het ge-

zegeld papier, dat hem te dien einde zal zijn voorgelegd, de volgende woorden plaatsfen zal:

„ Gezien, goed voor een proportioneel zegel van gulden, centen. Ontvangen het suppletoir regt, loopende, de opcenten daaronder begrepen.”

Deze verklaring zal door den ontvanger worden gedagteekend en onderteekend, met aanwijzing van het folio en het nummer van zijn register, alwaar het bijbetaalde regt zal zijn in ontvang gesteld.

Art. 10. De nieuwe zegels zullen 's Rijks wapen voeren; de hoegrootheid van het regt, en het gebruik, waartoe dezelve bestemd zijn, zullen daarop vermeld zijn, terwijl, ten einde alle misvatting voor den gebruiker voor te komen, de proportionele zegels bovendien de aanwijzing zullen inhouden der fommen, waartoe dezelve zullen kunnen strekken.

Regten van registratie.

Art. 11. Art. 11 en volgende van de wet van heden, zullen, overeenkomstig met den inhoud van art. 30, gehouden worden in werking te komen met den 1sten Junij aanstaande.

Art. 12. De heffingen, gedaan na den 1sten Junij, en vóór dat de bepalingen der nieuwe wet in de verschillende gedeelten van het Rijk bekend zijn geworden, zullen dienvolgens worden geregulariseerd, door bijbetaling van een suppletoir regt, of door teruggave van het te veel ontvangene, naar bevind van zaken.

Tot het innen der suppletoire regten zal worden overgegaan op de gewone wijze, voor de invordering van te weinig ontvangene regten voorgescreven; de oorspronkelijke, voor verbetering vatbare heffingen zullen door de ontvangers, onder toezigt van de inspecteurs en directeurs, met vermelding daarvan in de registers van registratie, in het memoriaal der onderzochte ontdekkingen, worden geboekt, met aanwijzing der bij te betalene regten.

De teruggaaf der te veel gebevene regten zal geschieden bij de staten van liquidatie, door de ontvangers op te maken, door

de inspecteurs of verificateurs te onderzoeken en vast te stellen, en door de directeurs te viferen, en tegen quitantien van de belanghebbenden.

Art. 13. De reclames wegens te veel of te weinig ontvangene regten van registratie, waarvan in het voorgaande artikel gewag wordt gemaakt, zullen, overeenkomstig met de bestaande wetgeving, na verloop van twee jaren niet meer worden aangenomen.

Art. 14. Bij het regulariseren der na den 1sten Junij aanstaande gedane heffingen, wegens registratieregten op de onderhandsche akten, bij art. 24 der wet vermeld, zal men zorgen, het daarvoor verschuldigd vaste regt te vermeederen, met het proportioneel zegelregt, bij art. 6 bepaald, alvorens over te gaan tot het aftrekken van het, overeenkomstig met de oude wet, ontvangen proportionele regt van registratie.

Het bedrag, dat, ten gevolge van deze verrigting, blijken zal verschuldigd te zijn, zal van de belanghebbenden worden ingevorderd.

Art. 15. Wanneer men, na de afkondiging der wet van heden, ter registratie aanbiedt onderhandsche akten, bij art. 6 der gezegde wet vermeld, die eene vroegere dagteekening dan den 1sten Junij aanstaande dragen, zal de registratie plaats hebben tegen het vaste regt van 1 gulden 60 centen, zoo als hetzelfde bij art. 24 is bepaald; maar de akten zullen alsdan, bovendien, onderworpen zijn aan suppletoir visa voor zegel, op den voet bij art. 6 bepaald, behoudens het constateren der overtreding tegen de wet van den 13den Brumaire, 7de jaar, indien daartoe termen mogten zijn.

Art. 16. De bij de wet van heden bepaalde regten zullen, voor zoo veel daartoe termen zijn, worden toegepast op alle akten en vonnissen hoegenaamd, van welken datum dezelve ook zijn mogen, welke na den 31sten dezer maand geregistreerd worden.

Art. 17. De regten, die, vóór de invoering der wet van heden, in *debet* zijn gesteld, en waarvoor de uiterlijke termijn, ten aanzien van het zegel of de registratie, reeds vóór den 31sten Mei verstreken was, maar waarvan de invordering, bij

speciale besluiten of voorschriften, tot na dat tijdstip is opgeschort gebleven, zullen, bij voortdoring, op den voet bij de oude wetten bepaald, worden ontvangen.

Vreemde geldligtingen en effecten.

Art. 18. De bepaling, in art. 28 der wet van heden voorkomende, zal worden toegepast op alle nalatenschappen, welke na den 31sten Mei 1824, om 12 ure 's nachts, openvallen, zoodat alle die, vóór dat tijdstip openvallende, bij voortdoring, alléén onderworpen blijven aan de bepalingen van de wet van den 27sten December 1817.

Art. 19. Onze Staatsraad, Administrateur der registratie en loterijen, zal zorgen voor de vervaardiging der zegels, benooidigd voor de effecten, bij art. 27 der wet van heden vermeld.

Onze Staatsraad, Administrateur der registratie en loterijen, is belast met de uitvoering van het tegenwoordig besluit, hetwelk in het Staatsblad zal worden geinfereerd.

Gegeven enz.

WET van den 31sten Mei 1824, houdende eenige nieuwe bepalingen omtrent de heffing der regten van zegel en registratie.

WIJ WILLEM, ENZ.

Allen, die deze zullen zien of hooren lezen, salut! doen te weten:

Alzoo Wij in overweging hebben genomen, dat de wet van den 12den Julij 1821 (*Staatsblad* n°. 9), de herziening van het stelsel der indirecte belastingen doet vooruitzien, doch tevens bepaalt, dat daarin, inmiddels, de vereischte wijzigingen bij eene speciale wet zullen worden gebragt, en dat, terwijl de geheele herziening, waarmede men zich bezig houdt, uit hoofde van het moeilijke van dit werk, vooral ook in verband met andere wettelijke instellingen, nog eenen geruimen tijd kan vorderen, het inmiddels noodzakelijk is, door de vereischte wijzigingen, in het bestaande verschil te voorzien, tusschen de raming, welke bij bovengemelde wet tot grondslag is genomen en de opbrengsten der belastingen, en tevens verbeteringen aan te brengen in de bestaande wetgeving op dit stuk, en om tevens, bij deze gelegenheid, in de bestaande wetgeving, omtrent de buitenlandsche geldligtingen en vreemde effecten, de veranderingen te maken, welke de ondervinding heeft nuttig doen oordeelen, en waardoor dit punt, in verband met de bepalingen der wet van den 12den Julij 1821, zal worden gebragt;

Zoo is het, dat Wij, den Raad van State gehoord, en met gemeen overleg van de Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan, bij deze:

ALGEMEENE BEPALINGEN.

Art. 1. De tiende verhooging op de regten van zegel, registratie en griffie, mitsgaders op alle boeten zonder onderscheid, geheven wordende, wordt afgeschaft.

Art. 2. Onverminderd het hierna bepaalde bij art. 5, 6, 11 en 12, worden de vaste regten en boeten van zegel, registratie en griffie, waarvan het bedrag bij de bestaande wetten in franken of livres is uitgedrukt, gesteld op 50 cents voor iederen frank of livre, en voor de mindere sommen in evenredigheid van dien.

De proportionele regten en boeten zullen worden berekend tegen zoo vele *guldens* per *honderd* gulden, als er daarvoor, bij de bestaande wetten, *francs* of *livres* per *honderd* francs of livres zijn bepaald, en voor mindere getallen naar evenredigheid van dien.

BIJZONDERE BEPALINGEN.

Regten van zegel.

Art. 3. Het formaatzegel wordt bepaald:

op 90 cents voor het blad	<i>groot registerpapier</i> ;
„ 60 „ „ „ „	<i>groot papier</i> ;
„ 45 „ „ „ „	<i>middelmatig papier</i> ;
„ 30 „ „ „ „	<i>klein papier</i> ;
„ 15 „ „ halve „	<i>klein papier.</i>

Art. 4. Alle opgaven van advertentien of bekendmakingen, bestemd om in eenig daartoe ingerigt blad, of in eenig nieuwspapier of courant geplaatst te worden, zullen op formaatzegel moeten worden gesteld.

Geene advertentien of bekendmakingen zullen mogen geplaatst worden, indien de opgaven niet zijn op behoorlijk zegel, op straffe, tegen de uitgevers, van vijf gulden voor iedere advertentie of bekendmaking, onverminderd het regt, hetwelk mede dadelijk van hem, behoudens zijn verhaal op partijen, zal worden ingevorderd.

De opgave naar behooren gezegeld zijnde, zal de advertentie of bekendmaking gedurende een gansch jaar, in hetzelfde blad, nieuwspapier of courant kunnen geplaatst worden, zonder dat er een nieuw zegel noodig zij.

In de zes eerste maanden van het volgende jaar zullen de opgaven, door den uitgever, aan 's Rijks ambtenaar, op deszelfs vordering, moeten uitgereikt worden; bij gebreke daarvan, zullen

dezelve, met betrekking tot de toepassing dezer wet, gehouden worden, niet op zegel te zijn geschreven geweest.

Art. 5. Het proportioneel zegel voor de wisselbrieven en overige daaraan onderhevige stukken, wordt bepaald:

In geval het bedrag is 300 gulden of minder, op 15 cents; boven de 300 gulden tot en met 600, op 30 cents, en voorts boven de 600 gulden tot en met 6000, op 30 cents voor iedere 600 gulden of minder, en boven 6000 gulden, op 60 cents voor iedere 1200 gulden of minder.

Art. 6. Aan het proportioneel zegel zullen mede onderhevig zijn:

Alle onderhandsche akten van verhuring, onderverhuring, huurvernieuwing, overdragt of wederafstand van huur van onroerende goederen.

Het regt wordt bepaald:

In geval het bedrag is 60 gulden of minder, op 15 cents.

Boven de 60 gulden tot en met 120, op 30 cents.

En voorts boven de 120 gulden, op 30 cents voor iedere 120 of minder.

Het bedrag, waarover het regt verschuldigd is, zal bestaan:

In den huurprijs, over den geheelen huurtijd berekend, wanneer deze op twee jaren of minder is bepaald, doch voor verhuringen enz. voor een' bepaalden tijd van meer dan twee jaren, in den huurprijs over de eerste twee jaren, met bijvoeging van de helft van den huurprijs voor den geheelen overigen huurtijd.

Bijaldien voor één of meer jaren een' anderen prijs mogt zijn bedongen als voor de overige, zal de jaerlijksche huurprijs gemiddeld worden berekend over den geheelen huurtijd.

De jaren ter keuze of opzegging van huurder of verhuurders staande, worden onder den huurtijd begrepen, voor zoo verre niet mogt bedongen zijn, dat, bij het treden in dezelve, eene nieuwe akte van verhuring zal worden gemaakt.

Wanneer de verhuring voor het leven is, in tienmaal den jaarlijkschen huurprijs; eindelijk, wanneer de huurtijd onbepaald is, in twintigmaal den jaarlijkschen huurprijs; onder den huurprijs

wordt verstaan de som door den huurder aan den verhuurder te betalen, benevens al de lasten, die de huurder voor zijne rekening neemt, ter ontheffing van den verhuurder.

Voor de verhuringen, waarvan de prijs *in natura* of door een gedeelte der vruchten betaalbaar is gesteld, zal de berekening geschieden op den voet, zoo als bij de bestaande wetten voor de registratie is bepaald.

Art. 7. Voor iedere der akten, bij het vorige art. 6 vermeld, zal, wanneer dezelve niet behoorlijk zijn gezegeld, verbeurd worden eene boete, ten beloope van vijfmaal het bedrag van het gefraudeerd zegelregt, doch welke, in geen geval, minder zal zijn dan *vijsien gulden*. De onderteekenaren zullen in *solidum* gehouden zijn tot de betaling van het regt en van de boete.

Art. 8. Het zegel voor de buitenlandsche dagbladen, couranten, nieuwspapieren, nieuwstijdingen, periodieke werken, gedrukte prijscouranten, aanplakkingsbiljetten, aankondigingen en berigten, wordt gesteld op het dubbel van hetgeen naar de bestaande wetten voor de binnenlandsche is verschuldigd.

Art. 9. Van het zegel worden vrijgesteld:

- 1°. Alle registers of boeken, gehouden wordende door bankiers, kasfiers, kooplieden, reeders, winkeliers, commissionairs, handelaars, makelaars, fabrikanten, kunstenaars en werklieden.
- 2°. De kasfiersbriefjes, waaronder in geen geval kunnen begrepen worden briefjes aan order.
- 3°. De opgave van advertentien of bekendmakingen van wege openbare autoriteiten gedaan, voor zoo ver dezelve betrekkelijk zijn tot 's Rijks, provinciale of gemeente belangen.
- 4°. De registers, bewijzen van beleening, en in het algemeen alle stukken, behoorende tot het beheer van lombarden op openbaar gezag opgerigt.
- 5°. De registers van ontvang en uitgaaf der godshuizen en armeninrigtingen.
- 6°. Het muzijkpapier.
- 7°. De prospectusfen en catalogusfen van boekwerken.
- 8°. De verhandelbare effecten, in 's Rijks kolonien opgemaakt en aldaar van zegel voorzien.

9°. De zeebrieven en Turksche paspoorten.

Art. 10. Met opzigt tot de invoering van het nieuwe zegelpapier, en het gebruik of de inwisseling der nog voorhanden oude zegels, zullen door Ons nadere voorzieningen worden gedaan.

Regten van registratie.

Art. 11. De vaste regten van registratie worden gebragt:

Het regt van 25 centimes op 20 cents.

„	„	„	1 frank	„	80	„
„	„	„	2	„	1 gulden	60 cents.
„	„	„	3	„	2	„ 40
„	„	„	5	„	4	„
„	„	„	10	„	8	„
„	„	„	15	„	12	„
„	„	„	25	„	20	„

Art. 12. Er zal een regt van registratie, ten bedrage als hierna vermeld, geheven worden, te weten:

Vijftig gulden, voor vergunningen tot het veranderen van geslachtsnaam of tot toevoeging van eenen anderen naam aan denzelfen.

Honderd gulden, voor verheffing tot den adelftand en verkrijging van eenen hoogereren rang van adel.

Voor brieven van naturalisatie, een regt van ten hoogste zeshonderd en ten minste honderd gulden, door Ons naar de omstandigheden te bepalen.

Van de akten of stukken, waarbij deze onderscheidene vergunningen worden verleend, zal geene afgifte mogen geschieden, alvorens het regt van registratie betaald zij.

Art. 13. Voor verkoop bij *openbare veiling* van buitenlandsche effecten en aandeelen in buitenlandsche fondsen, van koopmansgoederen, als zoodanig in den handel bekend, van hout op stam en van oningeoogte veldgewassen en vruchten, wordt het regt van registratie, thans één en twee ten honderd bedragende, verminderd op 50 cents per 100 gulden.

Deze vermindering zal echter niet toepasfelijk zijn, maar het

volle regt betaald worden, wanneer, met gemelde voorwerpen, andere goederen in dezelfde veiling zijn begrepen.

In het geval, bij de eerste zinsnede van dit artikel voorzien, zullen de borgtogten, ter zake van de daarbij bedoelde verkoopen gesteld, slechts onderhevig zijn aan de helft van het regt van registratie, voor den verkoop verschuldigd.

Art. 14. Bijaldien de effecten en aandeelen, alsmede de koopmansgoederen, in het voorgaande artikel bedoeld, bij de openbare veiling niet verkocht worden, zal, desniettemin, op het bedrag derzelven een regt van 25 cents per 100 gulden worden geheven; van welk regt alleen zal zijn vrijgesteld datgene, wat niet geveild is, en tevens daags vóór de veiling door den openbaren ambtenaar, ten kantore van de registratie, opgegeven is, niet geveild te zullen worden.

Wegens het hout op stam en oningeogfte veldgewassen en vruchten zal geen verder regt verschuldigd zijn, dan over hetgeen werkelijk is verkocht.

Art. 15. Voor zoo verre de effecten en aandeelen in buitenlandse fondsen vermeld staan op de prijscourant, van wege het Gouvernement uitgegeven, of dat, bij gebreke van dien, een prijs bij de veiling is uitgelooft, zal het regt, in het voorgaande artikel vermeld, berekend worden, in het eerste geval, naar de waarde volgens de jongst uitgegevene prijscourant, en, in het laatste, volgens den bij de veiling hoogst uitgelooften prijs.

Met betrekking tot de koopmansgoederen geschiedt de berekening over den bij de veiling hoogst uitgelooften prijs, en, bijaldien er geen prijs is uitgelooft, over de waarde, naar de jongste prijscourant, ter plaatse van de veiling.

Voor zoo verre de waarde op eene der hierboven vermelde wijzen niet mogt kunnen bepaald worden, zal degene, die de effecten of goederen te koop heeft aangeboden, deze waarde zelf moeten aangeven, ten ware hij verkiesen mogt, de effecten of goederen, door twee beëdigde makelaars in het vak, te doen waarden.

Art. 16. Voor verkoop bij openbare veiling van aandeelen in buitenlandse fondsen, van effecten, schuldbekentenisfen en schuldvorderingen, zal het regt van registratie geheven worden over den bedongen prijs met de lasten.

Art. 17. Wanneer de, in het vorige artikel omschrevene, objecten anders dan bij openbare veiling worden verkocht, of *titulo oneroso* overgedragen, zal in de gevallen, waarin daarop, volgens de bestaande wetten, een registratierecht verschuldigd is, dit recht, zoo veel betreft de aandeelen in buitenlandsche fondsen, effecten en schuldbekentenisfen, niet over het nominaal kapitaal worden berekend, maar naar de waarde volgens de jongste prijscourant, op last van het Gouvernement uitgegeven; daarop niet bekend staande, naar de waarde door de twee beëdigde makelaars te bepalen.

Voor zoo veel betreft de schuldbekentenisfen en schuldvorderingen ten laste van particulieren, zal de waarde worden berekend naar de verschuldigde som in kapitaal en interesfen.

Art. 18. Voor de uitgaven in rekeningen en verantwoordingen, ter ontheffing strekkende van den rekenpligtigen, wordt het recht van registratie verminderd op 25 cents per 100 gulden.

Art. 19. Voor rekeningen courant tusfchen kooplieden, zal het proportioneel recht van registratie alleen geheven worden voor het saldo, hetwelk de onderteekenaar blijkt schuldig te blijven, of waarvoor door denzelfven kwitantie wordt gegeven.

Art. 20. Wanneer iemand, bij akte onder de levenden eigenaar geworden zijnde van hout op fiam, binnen achttien maanden daarna en vóór dat het hout geheelijk is geveld, den eigendom van den grond verkrijgt, zal hij, over de waarde van het ganfche perceel, het recht van registratie, zoo als hetzelfde voor de overgangen van onroerende goederen is bepaald, verschuldigd zijn, en zulks naar den aard der overdragt, zoo van het hout als van den grond. Dit recht zal binnen drie maanden na de verkrijging van den grond moeten worden voldaan, op verbeurte van het dubbel recht, doch behoudens aftrek van zoodanig recht, als bevorens wegens de verkrijging van het hout mogt zijn betaald.

Het bovenstaande zal insgelijks toepasselijk zijn:

- 1°. Op overdragten van gebouwen of opstallen zonder den ondergrond, wanneer de ondergrond later, binnen welken termijn ook, doch vóór dat het gebouw of opstal is weggeruimd, door den eigenaar derzelfven verkregen wordt.
- 2°. Op de overdragten van den bovengrond eener veenderij, wanneer de ondergrond later, binnen welken termijn ook,

doch vóór dat het land geheel is uitgeveend, aan den eigenaar van den bovengrond wordt overgedragen.

Art. 21. Wanneer, in de gevallen bij het voorgaande artikel vermeld, de prijs van het hout, van den opstal of van den bovengrond der veenderijen, en die van den grond, zoo veel het hout en den opstal, en van den ondergrond, zoo veel de veenderij betreft, te zamen genomen, niet schijnen overeen te komen met de waarde van het geheel, zal 's Rijks ambtenaar tot eene waardering, door deskundigen, kunnen doen overgaan, op de wijze bij de bestaande wetten op de registratie, voor de overgangen van onroerende goederen, *titulo oneroso*, voorgeschreven, behoudens de verordeningen bij het volgende art. 22 gemaakt; zullende, in geval van bevondene hoogere waarde, dezelfde boeten worden verbeurd.

Art. 22. De termijn, tot het aanvragen van waardering in zake van registratie, wordt voor alle gevallen gesteld op twee jaren na den dag van de registratie der akte.

De aanvraag zal geschieden bij exploit, door eenen deurwaarder aan partij te beteekenen, met vermelding zoo van de som, waarop 's Rijks ambtenaar het goed waardeert, als van den deskundigen, voor het bestuur der registratie gekozen, en met sommatie om, binnen acht dagen, eenen deskundigen te benoemen.

Wanneer aan de sommatie niet wordt voldaan, zal de regtbank van eersten aanleg, in welks ressort het goed gelegen is, *ex officio*, eenen deskundigen voor partij aanstellen, binnen acht dagen na de aanvraag van 's Rijks ambtenaar.

In geval de deskundigen in gevoelen verschillen, zal dezelfde regtbank hun eenen derden toevoegen.

Voor het overige zullen de bestaande voorschriften omtrent gemelde waarderings in stand blijven.

Art. 23. Het regt, geheven op de minuut van een vonnis, wegens eenen daarbij erkenden titel, zal, bijaldien het vonnis door eene opvolgende geregtelijke uitspraak is vernietigd, worden teruggegeven, wanneer deze in kracht van gewijsde zal zijn gegaan, mits de aanvraag tot teruggave binnen twee jaren daarna plaats hebbe.

Art. 24. De onderhandsche akten van verhuring, onderverhuring, huurvernieuwing, overdragt of wederafstand van huur, van

onroerende goederen, na de invordering dezer wet opgemaakt, zullen, wanneer de verhuring niet voor het leven, of de huurtijd niet onbepaald is, niet meer binnen drie maanden ter registratie behoeven te worden gebracht; de registratie gevorderd wordende, zijn dezelve slechts aan het vaste regt van *f* 1.50 onderhevig.

Indien gemelde akten borgtocht inhouden, zal het regt van borgtocht berekend worden even als of de akte ten overstaan van eenen openbaren ambtenaar was verleden geweest.

VREEMDE GELDLEENINGEN EN EFFECTEN.

Art. 25. De wet van den 21sten Augustus 1816 (*Staatsblad* n°. 33) wordt, behoudens het hierna bepaalde, ingetrokken en buiten werking gesteld, met instandhouding echter van art. 10 dier wet, luidende als volgt:

„ Aan alle algemeene, provinciale, plaatselijke of stedelijke besturen, heemraadschappen, dijk- of poldercollegien, directien van armen- of weduwenkasfen of fondsen, diakonien, kerken, corporatien, godshuizen of pieuse gestichten, wees- of desolate boedelkamers en dergelijke, aan alle voogden of curators van minderjarigen of geinterdiceerden; zoo mede aan alle fideicommissaire, temporaire of conditionele bezitters van goederen, wordt verboden, om de ledig liggende gelden, door hen in derzelve administratien of in nalatenschappen en boedels gevonden, of die zij in tijd en wijle mogten in handen bekomen, of in handen hebben, te beleggen, in- of daarvoor aan te koopen eenige buitenlandsche fondsen, of ook eenige, alhier te lande, met of zonder Ons consent uit te geven, obligatien, receptisfen of gecreëerde aandeelen of certificaten van vreemde fondsen, met dien verstande nochtans, dat dezelve de vreemde effecten, door hen of hunne pupillen, geadministreerden of directien thans bezeten wordende, of die hen door erfenis als anderzins in het vervolg mogten opkomen, in *natura* zullen kunnen behouden.”

Art. 26. Het zal voortaan aan alle bankiers en negotiehuizen, hier te lande, vrijstaan, om geldligtingen te openen, ten behoeve van vreemde Mogendheden of buitenlanders in het algemeen, en op zoodanige reeds bestaande of nog te opene geldligtingen of fondsen op de grootboeken van vreemde Mogendheden, banken

of etablissementen, receptissen, obligatiën, certificaten of andere bewijzen van aandeel, uit te geven; mits Ons daartoe vooraf consent worde gevraagd.

Wij behouden Ons voor, om, bij het verleenen van voorschreven consent, des noodig oordeelende, bepalingen te maken, ten einde het bedrag en getal der uit te gevene obligatiën, of certificaten worde verzekerd.

Art. 27. De effecten, receptissen, obligatiën, certificaten of bewijzen van aandeel, voortspuitende uit de verrigtingen, bij het vorige artikel vermeld, zullen moeten zijn voorzien van een zegel, ten bedrage als volgt:

Indien het kapitaal is 250 gulden of minder, *f* 0.75.

Boven de 250 gulden tot en met 500 gulden, *f* 1.50.

Boven de 500 gulden tot en met 1000 gulden, *f* 3.00.

En voorts voor boven de 1000 gulden, 3 gulden voor iedere 1000 gulden of minder.

Tot vinding van het kapitaal, zal de uitgeloofde rente twintigmalen worden verdubbeld, en, voor zoo verre de rente in eene andere specie dan de Nederlandsche munt is uitgedrukt, zal de verhouding tot Nederlandsche guldens door Ons worden geregeld.

In geval van geldligting, zal de registratie der hoofdobligatie, wanneer dezelve vereischt wordt, voor het vaste regt van 80 cents, geschieden: zullende wijders de uitgifte der hiervoren gemelde effecten, receptissen, obligatiën, certificaten of bewijzen van aandeel, aan de registratie niet zijn onderworpen.

Art. 28. Het zuiver saldo van alle boedels van ingezetenen dezes Rijks, van welke, volgens de wet, het regt van succesie verschuldigd is, en waarin aandeele in vreemde fondsen of buitenlandse effecten voorkomen, zal, voor de berekening van dat regt, verhoogd worden met *viifzig* per cent der waarde van gemelde aandeele of effecten, zoo als dezelve op de, namens het Gouvernement uitgegevene, prijscourant zal zijn aangeteekend; ten zij deze waarde meer mogt bedragen dan het zuiver saldo, in welk geval slechts dit laatste met de helft zal worden vermeerderd.

Slotbepalingen.

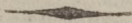
Art. 29. Het blijft den Koning voorbehouden, in bijzondere

gevallen, of in het algemeen belang, kwijtschelding of vermindering van regt en boeten te verleenen.

Art. 30. Het tijdstip voor het in werking brengen dezer wet wordt bepaald op den eersten der maand, volgende op die, waarin de wet zal zijn vastgesteld.

Lasten en bevelen, dat deze in het Staatsblad zal worden geïnferreerd, en dat alle ministeriële departementen en autoriteiten, kollegien en ambtenaren aan de nauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegéven enz.

WET van den 16den Junij 1832, bevattende sommige wijzigingen in de bestaande wetgeving nopens de regten van registratie, overschrijving en zegel.

WIJ WILLEM, ENZ.

Allen, die deze zullen zien of hooren lezen, salut! doen te weten:

Alzoo Wij in overweging hebben genomen, dat, bij § 5 van art. I der wet van den 31sten December 1831 (*Staatsblad* n°. 39), onder de middelen tot goedmaking van de uitgaven, begrepen in de begrooting van 1832, zijn opgenomen het regt van *registratie* en de verdere indirecte belastingen, en dat, bij de raming van derzelve opbrengst, heeft moeten gerekend worden op een hooger bedrag, dan dat, hetwelk naar de verkregene ondervinding van de bestaande wetgeving op dit stuk zoude kunnen verwacht worden; dat het mitsdien noodzakelijk is, middelen daar te stellen, om die verhoogde opbrengst te verkrijgen; en willende tevens de uitvoering der tot dit onderwerp betrekkelijke bepalingen, zoo veel mogelijk, verduidelijken en vereenvoudigen, in afwachting der na de invoering der nieuwe Nederlandsche burgerlijke wetgeving voor te nemene herziening der wetten op de indirecte belastingen;

Zoo is het, dat Wij, den Raad van State gehoord, en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan, bij deze:

EERSTE HOOFDSTUK.

Regten van registratie.

Art. 1. Alle onderhandsche akten van verkoop van onroerende goederen en alle andere onderhandsche eigendomsovergangen van die goederen, alle ruilingen, scheidingen en wederinkoopen

van onroerende goederen, mitsgaders akten van wedertogt of antichresis, onder de hand verleden of opgemaakt, moeten geregistreerd worden binnen drie maanden, te rekenen van de dagteekening der akte of van den dag, waarop de overgang heeft plaats gehad.

In geval partijen beweren mogten, de akten zelve niet ter registratie te kunnen inleveren, zullen zij daarin moeten voorzien door geteekende verklaringen, de vereischte opgaven inhoudende.

Bij gebreke van registratie binnen den bepaalden termijn, zal het dubbel regt verschuldigd zijn.

Art. 2. *Onderhandsche* pacht- of huurcontracten van onroerende goederen, voor eenen bepaalden tijd aangegaan, afstand, subrogatie, vernieuwing, terugneming of wederafstand van zoodanige huren of pachten, zullen, mits binnen drie maanden, te rekenen van de dagteekening der akte, daartoe aangeboden wordende, *gratis* worden geregistreerd; na verloop van dien termijn zal de registratie niet geschieden, dan tegen betaling van het enkel regt, hetwelk voor de akte, indien zij voor eenen notaris ware verleden, zoude verschuldigd zijn.

Art. 3. Binnen gelijken termijn van drie maanden moeten worden geregistreerd alle onderhandsche akten, waarbij schepen, schuiten en vaartuigen van *drie* last en daarboven, of aandeelelen in dezelve, in eigendom of vruchtgebruik worden overgedragen. Na verloop van dien termijn zal op dezelve het dubbel regt verschuldigd zijn.

Art. 4. Het dubbel regt zal verschuldigd zijn, hoezeer eene akte van verkoop van onroerende goederen, hetzij in eigendom of in vruchtgebruik, binnen den bepaalden termijn zij geregistreerd; bijaldien blijkt, dat de overeenkomst meer dan drie maanden vóór de registratie der akte heeft plaats gehad.

Art. 5. De onder de tegenwoordige wetgeving bepaalde termijnen voor de registratie der openbare akten en voor het inleveren der aanwijzingsregisters (*repertoria*) van de openbare ambtenaren, worden met *tien* dagen verlengd, ten aanzien van alle ambtenaren, wier standplaats door de zee is afgescheiden van de gemeente, alwaar het kantoor der registratie van hun ressort gevestigd is.

Art. 6. Wanneer iemand, bij akte onder de levenden eigenaar geworden zijnde van ongeveld houtgewas, binnen twee jaren daarna den eigendom van den grond verkrijgt, vóór dat het hout geheel is geveld, of wel, eigenaar geworden zijnde van den grond, later den eigendom verkrijgt van het daarop staande houtgewas, zal op de waarde van het gansche perceel of van de beide overgangen het evenredig regt worden geheven, zoo als hetzelfde voor overdragt van onroerend goed is bepaald, na aftrek nogtans van hetgeen bevorens voor de verkrijging van het houtgewas of van den grond afzonderlijk is betaald geworden.

Art. 7. Bijaldien, in de gevallen bij het voorgaande artikel bedoeld, de vereeniging uit eene onderhandsche of mondelinge overeenkomst voortvloeit, zal de verkrijger verplicht zijn, eerstgemelde ter registratie aan te bieden, van laatstgemelde eene verklaring in te leveren, en op de eene en de andere de regten te betalen ten kantore, alwaar de vroegere akte of overeenkomst is geregistreerd, of, zoo deze niet is geregistreerd, ten kantore, waaronder de goederen gelegen zijn, en zulks binnen den termijn van drie maanden, te rekenen van den dag, waarop de eene of andere der opgenoemde voorwerpen laatstelijk is verkregen geworden; zullende, bij gebreke daarvan, het dubbel van de bij te betalene regten verschuldigd zijn.

Art. 8. Eene maand nadat de kadastrale perceelsgewijze leggers der grondbelasting, op de gemeentehuizen, in alle gemeenten des Rijks, zullen zijn nedergelegd, en de aankondiging daarvan in de Staatscourant zal hebben plaats gehad, zullen de openbare ambtenaren gehouden zijn, om in alle akten, aan de overschrijving ten kantore der hypotheeken onderworpen, te hunnen overstaan verleden wordende, op te geven:

- 1°. De sectie en het nummer van het kadaster van ieder der percelen, in die akten vermeld;
- 2°. De beknopte aanduiding der laatste eigendomsbewijzen of der titels van aankomst;
- 3°. De dagteekening, het deel en nummer der laatste overschrijving in het register der hypotheeken.

Bij gebreke der opgaven, sub n°. 2 en 3 hiervoren gevor-

derd, zullen partijen verplicht zijn, om in de akte te verklaren, dat geene zoodanige bescheiden of titels bestaan, of bij hen bekend zijn, of dat de overfschrijving, voor zoo veel uit die bescheiden blijkt of hun bekend is, niet heeft plaats gehad: alles op eene boete van *vijf gulden*, door den openbaren ambtenaar voor iedere overtreding te verbeuren.

Van de bepalingen, hiervoren onder n°. 2 en 3 vermeld, zijn uitgezonderd de verkooping van domeinen van den Staat, mitsgaders de verkooping in geval van geregtelijke in beslag-neming plaats hebbende.

Art. 9. Het is den notarisfen geoorloofd akten op te maken, krachtens of ten gevolge van ongeregistreerde onderhand-sche akten, mitsgaders van akten buiten 's Lands, of in de koloniën van het Koningrijk opgemaakt of verleden, van dezelve, ten behoeve van den houder, in hunne akten melding te maken, en daarvan gecollationeerde afschriften te vervaardigen, mits iedere akte ter registratie aanbiedende, ten zelfden tijde en kantore, als de openbare akte, waarin dezelve is vermeld of als het gecollationeerde afschrift.

In geval van overtreding, zullen de notarisfen voor iedere akte, waarvan in voege voormeld is gebruik gemaakt, eene boete van *vijf en twintig gulden* verbeuren, en bovendien voor de regten, op zoodanige akte verschuldigd, regtstreeks kunnen aangesproken worden.

In het relaas van de registratie, op de notariële akte gesteld, zal, in de bovenstaande gevallen, den dag, het deel en nummer van de registratie der aangehaalde akten, mitsgaders het bedrag van de daarop gehevene regten, door den ontvanger worden vermeld, op verbeurte eener boete van *vijf gulden* voor iedere overtreding.

Art. 10. Art. 16 der wet van 22 Frimaire, 7de jaar (12 December 1798), wordt door de volgende bepalingen vervangen:

Wanneer de sommen of waarden niet zijn uitgedrukt in eene akte of een vonnis, welke tot de heffing van het evenredig regt aanleiding geven, zullen de partijen of contractanten verplicht zijn, zulks aan den voet der akte, voór derzelver re-

gistratie, bij eene deugdelijk verklaarde en ondergeteekende opgave, aan te vullen.

Bijaldien de akte in authentieken vorm is opgemaakt, zal de openbare ambtenaar, die dezelve gefeld heeft of ter registratie aanbiedt, die opgave, in de plaats van de partijen of contractanten, kunnen doen.

Bij gebreke van het een of ander zal 's Rijks ontvanger de niet uitgedrukte sommen of waarden ambtshalve begrooten, en naar aanleiding daarvan de regten berekenen, behoudens de bevoegdheid van de partijen of contractanten, om, binnen den termijn voor de verjaring bepaald, de ambtshalve gedane begrooting door eene nadere opgave te verbeteren en de te veel betaalde regten terug te vorderen.

Art. 11. Aan het regt van één' gulden van de honderd gulden zijn onderworpen:

1°. De besluiten, ordonnantien of akten, houdende benoeming of aanstelling tot bezoldigde, zoo burgerlijke als militaire, posten, ambten of bedieningen, van welken aard ook, door den Koning, de departementen van algemeen bestuur, provinciale of plaatselijke besturen, collegien, instellingen of andere gevestigde autoriteiten verleend; gelijk mede de akten, ordonnantien of besluiten, waarbij vermeerdering van bezoldiging wordt toegelegd.

Het regt is verschuldigd op het bedrag van de opkomsten aan het ambt of de bediening over het laatste jaar vóór de aanstelling verbonden geweest: of op hetgeen dezelve, wanneer het eene nieuw ingestelde bediening of eene zoodanige, waarvan de opkomst voor den benoemde op nieuw geregeld is, betreft, het eerste jaar zal opleveren.

Op aanstellingen voor eenen bepaalden tijd, zal het regt tegen tien centen van iedere honderd gulden van de opkomsten van het ambt geheven worden op al de jaren, waarvoor de aanstelling is verleend, zonder evenwel meer te kunnen bedragen dan op aanstellingen, zonder bepaling van tijd, verschuldigd is.

Indien eene vermeerdering is toegestaan der opkomsten

van een ambt, waarvoor het bij dit artikel bepaalde regt reeds is gegeven, en zonder dat tevens eene verhooging van rang is verkregen, zal de belasting slechts op het bedrag der vermeerdering verschuldigd zijn.

Wanneer het eene nieuw ingestelde bediening betreft, of dat de opbrengst van het ambt op nieuw geregeld of niet in de aanstelling uitgedrukt is, zal daarin van wege de autoriteit, door welke de benoeming is gedaan, voorzien worden door eene geteekende verklaring, welke onder aan de akte moet gesfeld worden.

Van de registratie zijn vrijgesteld de aanstellingen of benoemingen van geestelijken van alle gezindheden, van onderwijzers bij de lagere scholen, en van militairen beneden den rang van luitenant.

Op de akten of procesfen-verbaal van beëdiging der ambtenaren in dit nommer begrepen, zal slechts een vast regt van 80 centen voor ieder dier ambtenaren gegeven worden.

2°. Akten, waarbij door de ondertekenaars van wisselbrieven of andere verhandelbare effecten, tot zekerheid van de betaling, van zoodanige effecten schuldbekentenis verleden of hypothecair verband wordt toegestaan; mitsgaders akten van subrogatie of in de plaatsstelling, bij overeenkomst, ten behoeve eens derden perfoons, door wien de betaling eener schuld, namens en ten bate des schuldeischers, wordt gedaan.

3°. Uitgiften in erfpachtsregt of opstal, mitsgaders afstand of terugneming, overdragt en subrogatie van erfpachtsregt of opstal.

In geval van uitgifte, zal het regt gegeven worden op het bedrag van de uitkeering van al de jaren, waarvoor de uitgifte is gedaan, met bijvoeging der bedongene lasten, en

In geval van afstand, wederaffand of terugneming, overdragt en subrogatie, zal het regt alleen op de nog loopende jaren gegeven worden.

- 4°. De procesfen - verbaal van verkoop bij openbare veiling en de akten van verkoop onder de hand, van buitenlandsche effecten en aandeelen in buitenlandsche fondsen.
- 5°. Overwijzing van schulden aan den nieuwen bezitter, door den verkooper van roerende of onroerende goederen, in mindering van of boven en behalve den overeengekomen koopprijs, al ware ook de schuldeischer niet bij de handeling mede verschenen, om zoodanige overwijzing aan te nemen, en de oorspronkelijke schuldenaar niet door denzelfden finaal ontlast.

De latere aanneming en ontlasting des oorspronkelijken schuldenaars zal slechts aan een vast regt van 80 centen onderworpen zijn.

Art. 12. Aan het evenredig regt van twee gulden van de honderd gulden zijn onderworpen: alle toewijzingen, verkoopingen, afstand en wederafstand, verbruikleeningen, in betalinggevingen, en alle andere burgerlijke, geregtelijke en niet-geregtelijke akten van eigendomsovergang, onder bezwarenden titel van roerende goederen; vruchten te velde, tiendgewas, opgaand geboomte, hakhout; aandeelen in maatschappijen van koop- of geldhandel, of nijverheid, voor zoo verre de onroerende goederen, tot zoodanige maatschappijen behoorende, slechts een bijkomend onderwerp der onderneming zijn, zoo lang het bestaan der maatschappij voortduurt; van voortbrengfelen uit de mijnen, groeven en veenderijen uitgedolven; van koopmansgoederen, van octrooijen voor uitvindingen van stand of nering; van verkregene vergunningen tot ondernemingen van veren, stoomvaartuigen, geregelde beurtvaarten en postwagens, en in het algemeen van alle goederen, in geene andere artikels of paragrafen der wet opgenoemd.

Het bovenstaande regt wordt verminderd:

- 1°. Op de helft voor verkoopingen, hetzij geheel of voor een gedeelte van schepen, schuiten en vaartuigen, in de Nederlanden te huis behoorende, mits daarvan behoorlijk blijke, mitsgaders van derzelver staand en loopend want en verderen inventaris, wanneer dezelve niet afzonderlijk, maar in éénen koop met het schip of vaartuig zelf en voor éénen en denzelfden prijs worden overgedragen.

- 2°. Op de helft voor openbare verkooping van hakhout of opgaand geboomte en veldvruchten, zoo lang de goederen niet van den grond, waarop zij wasfen of gewasfen zijn, zullen zijn weggevoerd.

Met verkooping wordt gelijk gesteld de verpachting of afstand van het genot van landerijen of bosfchen, om het daarop staande gewas in te oogsten of het hout te vellen.

- 3°. Op een vierde voor openbare verkooping van koopmansgoederen, op de prijfcourant der beurzen bekend staande, mits geene der in veiling gebragte of verkochte kavelingen beneden de f 100 in prijs of waarde bedrage, en tevens geene andere goederen in de veiling begrepen zijn.

Er zal, in de bovenstaande gevallen, slechts dan vermindering van het regt kunnen genoten worden, wanneer de procesfen-verbaal van verkoop eene bijzondere aanwijzing van de goederen, in de veiling begrepen, bevatten; ten aanzien van bosfchen, houtgewas en veldvruchten zal bovendien de plaats, alwaar dezelve zich bevinden, aangewezen, en in alle gevallen, geene uitgezonderd, de prijs van ieder artikel afzonderlijk in het proces-verbaal opgeschreven worden.

Wanneer, behalve de goederen in n°. 2 en 3 van dit artikel opgenoemd, ook andere in hetzelfde proces-verbaal begrepen zijn, zal niettemin het verminderd regt op eerstgemelde geheven worden, mits aan de bepalingen van het laatstgemelde nummer voldaan zij, de andere goederen bij afzonderlijke kavelingen, percelen of koopen, onverschillig van welke waarde, verkocht, en bijzondere prijzen daarvoor uitgelooft zijn.

In de gevallen, bij n°. 2 en 3 van dit artikel voorzien, zullen de borgtogten, in de procesfen-verbaal van verkoop tot zekerheid der kooppenningen gesteld, slechts onderhevig zijn aan de helft van het regt bij art. 69, § II, n°. 8 der wet van 22 Frimaire, 7de jaar (12 December 1798) bepaald.

Het regt van veiling, bij art. 14 der wet van den

31sten Mei 1824 ingevoerd, zal in geen geval meer geheven worden.

Art. 13. Aan het regt van vier gulden van de honderd gulden zijn onderworpen:

1°. Alle toewijzingen, verkooping, wederverkoopingen, afstanden, wederafstanden of terugnemingen, zoo van eigendom als vruchtgebruik, in betalinggeving, verkoop met regt van wederinkoop, en, in het algemeen, alle burgerlijke, geregtelijke en niet-geregtelijke akten, waar bovenstaande handelingen blijken met betrekking tot overgang, onder bezwarenden titel in eigendom of vruchtgebruik van onroerende goederen; van eeuwigdurende erfpachten en van den eigendom met zoodanige erfpachten bezwaard; van regten van beklemmingen, mitsgaders van den eigendom van ongebouwde eigendommen op beklemming uitgegeven; van tiendregt, toll, pontveren, jagt, visfcherij; van deelgeregtigheid in bronnen en waterleidingen of kanalen, in maatschappijen van koop- of geldhandel, of nijverheid, voor zoo verre de onroerende goederen, tot zoodanige maatschappijen behoorende, het hoofdonderwerp der onderneming zijn; van mijnen en groeven, met of zonder den oppergrond derzelven; van den ondergrond of van het bovenveen van turflanden of van beiden te zamen; van het regt van verveening; van den opstal of de gebouwen, getimmeren, werken en beplantingen, staande op eens anders grond, zoo dezelve niet binnen zes maanden worden weggeruimd; van bosfchen en houtgewas, niet van den grond afgefcheiden, in de gevallen bij art. 6 en 7 hiervoren voorzien; van afstand of vestiging van dienstbaarheden, en in het algemeen van alle goederen onroerend, hetzij uit derzelver aard of bestemming, hetzij door het onderwerp, waarop zij worden toegepast, hoezeer alhier niet bij namen opgenoemd.

Het regt zal geheven worden op den vollen koop prijs met de lasten, zoo als bij art. 15, n°. 6 der wet van 22 Frimaire, 7de jaar (12 December 1798) is vastgesteld, en, wat het eeuwigdurend erfpachtsregt betreft,

op een kapitaal, gelijkstaande met het twintigvoudige der jaarlijksche rente, berekend naar de wijze bij art. 15, n°. 2, derzelve wet voorgeschreven, in beide gevallen zonder afrekening ter zake van de regten en onkosten, welke de verkooper voor zijne rekening heeft genomen.

Indien de lasten bestaan in grondrenten, gevestigde renten, lijfrenten of pensioenen, waarvan het kapitaal niet bekend of niet uitgedrukt is, zullen zij tot kapitaal gebracht worden, op de wijze bij art. 14, n°. 9 der wet van 22 Frimaire, 7de jaar (12 December 1798), bepaald.

De jaarlijksche of op onbepaalde tijden voldaan wordende uitkeeringen, huren of pachten aan den eigenaar van goederen, op erfpacht of op vaste beklemming uitgegeven, mitsgaders de tienden, waarmede de goederen bezwaard zijn, zijn niet begrepen onder de lasten, welke voor de berekening van het regt, bij den koopprijs van den eigendom moeten worden gevoegd.

Slechts de helft van het bovengemelde regt zal geheven worden op verkooping van domeinen van den Staat.

2°. Ruilingen van onroerende goederen, buiten 's Lands, tegen onroerende goederen, binnen het Rijk gelegen.

Het regt zal alleen geheven worden op de verkoopwaarde der onroerende goederen, binnen het Rijk gelegen.

3°. De licitatie of aankopen van onroerende goederen, door mede-eigenaren, uit kracht van welken titel ook, in het gemeen bezeten.

Het regt zal slechts geheven worden na afrek van des koopers aandeel in ieder aan hem toegewezen perceel of lot, mits de mede-eigendom behoorlijk blijke.

4°. De ontbinding of vernietiging van contracten van overdracht in eigendom of vruchtgebruik van onroerende goederen, al mogt ook de voorwaarde van vernietiging, bij gebreke van nakoming der overeenkomst, in de akte zijn voorbehouden.

Regterlijke uitspraken, waarbij te niet wordt gedaan een contract of eene bepaling van een contract, uit hoof-

de van radikale nietigheid; mitsgaders, waarbij koopcontracten worden ontbonden, uit hoofde van niet-voldoening van den koopprijs, wanneer de koper nog niet in het genot van het gekochte getreden is, zullen bij voortduring slechts voor het vaste regt van twee gulden veertig centen worden geregistreerd.

- 5°. Quitantien van koopenningen van onroerende goederen, indien het niet blijkt, dat het regt van 4 ten honderd reeds is betaald geworden, behoudens teruggave in dat geval, mits aangevraagd wordende binnen den termijn, voor de verjaring vastgesteld, onder inhouding van het gewoon regt van $\frac{1}{2}$ ten honderd, voor de quitantie verschuldigd.

Art. 14. Alle akten, welke, strijdig met de wetten op de registratie, niet aan de formaliteit onderworpen zijn geworden (de huurcontracten, vóór het in werking brengen der wet van den 31sten Mei 1824 opgemaakt, daaronder begrepen), kunnen, gedurende eenen termijn van zes maanden, te rekenen van den dag, waarop deze wet verbindend is geworden, ter registratie worden aangeboden, zonder dat, ter zake dier formaliteit, eenige boete of dubbele regten, bij de wetten, op de registratie bepaald, zullen gevorderd worden.

Een gelijke termijn wordt verleend tot het doen van aangifte van onroerende goederen, onder de levenden overgedragen, waarvan geene schriftelijke overeenkomsten bestaan tot het verbeteren van de ongenoegzaamheid in de opgegevene waarde van onroerende goederen en tot het doen registreren van onderhandfche renverfalen.

Het voorregt, bij dit artikel vergund, is alleen toepasselijk op overtredingen aan de wetten op de registratie, vóór het in werking brengen dezer wet begaan, en zal niet ingeroepen kunnen worden, dan bij zoo verre de enkele regten en reeds aangewende kosten worden voldaan.

Art. 15. Alle onderhandsche akten van verhuring, onderverhuring, vernieuwing van huur, overdragt of wederafftand van huur van onroerende goederen, voor eenen bepaalden tijd aangegaan onder de wet van den 31sten Mei 1824, op behoorlijk

zegel opgemaakt, kunnen, voor zoo verre het regt van huur betreft, *gratis* worden geregistreerd, daartoe aangeboden wordende binnen den termijn van zes maanden, te rekenen van den dag, waarop deze wet verbindend is geworden.

Na verloop van dien termijn, ter registratie aangeboden wordende, zal het enkel regt van registratie, overeenkomstig art. 2, gevorderd worden.

Alle andere onderhandsche akten, vóór het in werking brengen dezer wet opgemaakt, en welke, volgens art. 1, voortaan binnen eenen bepaalden termijn aan de registratie onderworpen zijn, zullen aan geen dubbel regt onderhevig zijn, indien zij binnen den bovengemelden termijn van zes maanden ter registratie worden ingeleverd.

Na dat tijdstip zullen de bepalingen dezer wet in alle deelen op dezelve toepasfelijk zijn.

Art. 16. De boeten en verhoogingen, waarvan het bedrag bij de bestaande, zoo algemeene, als bijzondere wetten, geene hoegenaamd uitgezonderd, in franken of livres is uitgedrukt, worden gesteld op *vijftig cents* voor iedere frank of livre, en voor mindere boeten in dezelfde evenredigheid.

Het evenredig regt zal op iedere beschikking berekend worden over de gelden en geldswaarden, bij ronde sommen van *tien tot tien gulden* ingesloten.

De ambtenaren van de registratie zullen bij voortdoring belast zijn met de invordering en verantwoording van alle boeten en geregtskosten, bij de algemeene of bijzondere wetten vastgesteld, ten ware bij dezelve wetten daaromtrent andere bepalingen mogten zijn gemaakt, of dat dezelve uit overtredingen van andere financiële wetten mogten voortvloeijen, voor welker uitvoering en handhaving bijzondere ambtenaren zijn ingesteld.

Voor de invordering dezer boeten en geregtskosten zal, even als voor alle andere invorderingen, welke aan bovengemelde ambtenaren zijn of zullen worden opgedragen, de wijze van vervolging en van procederen, in zake van registratieregten gebruikelijk, opgevolgd worden.

TWEEDE HOOFDSTUK.

Regt van overschrijving.

Art. 17. Aan de overschrijving, ten kantore der hypothecken, waaronder de goederen gelegen zijn, zijn onderworpen alle akten, na het in werking brengen dezer opgemaakt of verleden, overgang in eigendom of vruchtgebruik van onroerende goederen inhoudende; alle uitgiften in erfpacht of opstal; akten van wederinkoop, onverschillig of de wederinkoop vóór of na den bedongen termijn plaats hebbe; mitsgaders de akten van afkoop van het regt van wederinkoop; alle scheidings, licitatien, overdragt van erfregt, afgiften van legaten, transactien, vereenigingen bij akten onder de levenden van het vruchtgebruik met den eigendom, en akten onder de levenden of ter zake des doods, waarbij goederen, onder den last van teruggave, zijn vermaakt; alles voor zoo verre de hiervoren opgenoemde akten onroerende zaken ten onderwerp hebben.

Deze overschrijving moet in alle kantoren, waar het behoort, geschieden binnen den termijn van zes maanden, te rekenen voor akten, aan hoogere bekrachtiging onderworpen, van den dag dier bekrachtiging; voor schenkingen van de dagteekening der akte van aanneming; voor akten, ter zake des doods, van den dag, waarop zij door den dood bekrachtigd zijn; en voor alle andere akten, te rekenen van den dag, waarop zij zijn verleden of opgemaakt.

Wanneer de akten buiten 's Lands verleden of opgemaakt zijn, worden de bovenstaande termijnen verlengd met *drie maanden* voor Europa, met *een jaar* voor Amerika, en met *twee jaren* voor de overige werelddeelen.

De overschrijving zal geschieden op vertoon der oorspronkelijke onderhandsche akten of der volledige expeditien van alle akten, in authentieken vorm verleden of opgemaakt.

Niettemin zal, wat de scheidings betreft, de overschrijving op vertoon van een door een' notaris geauthentiseerd uittreksel kunnen bewerkstelligd worden, waarin de vereischte omschrijving der onroerende goederen, de daarop klevende lasten en voorwaarden en verdere daartoe betrekkelijke bepalingen of gemaakte overeenkomsten vermeld worden.

Art. 18. Indien de akten, in de gevallen bij het vorige artikel voorzien, niet binnen de daarbij bepaalde termijnen en ten bepaalden kantore ter overschrijving aangeboden worden, zal, behalve het gewone regt, *een* tiende van hetzelfde verschuldigd zijn voor iedere ingegane maand verzuim, zonder dat evenwel het gewone regt daardoor tot meer dan het drie dubbel van hetzelfde zal kunnen worden opgevoerd.

Art. 19. Indien eene en dezelfde akte in onderscheidene kantoren moet worden overgeschreven, zal het volle bedrag van het regt betaald worden ten kantore, alwaar de eerste overschrijving plaats heeft, in dier voege, dat voor iedere volgende overschrijving slechts het salaris van den bewaarder en het zegel van de registers zal betaald worden, indien van de heffing van het regt ten eersten kantore blijkt; doch het verhoogde regt voor de te late overschrijving verschuldigd, zal alleen kunnen betaald worden ten kantore, waaronder de goederen gelegen zijn, ten ware de goederen gezamenlijk voor eenen en denzelfden prijs verkocht waren, in welk geval de verhooging van regt ook in het eerste kantoor kan worden gevorderd.

Art. 20. De overschrijving zal steeds moeten voorafgegaan worden door de registratie der akten of vonnissen; deze registratie zal voor een genoegzaam bewijs worden gehouden, om het regt en verhoogde regt van overschrijving te kunnen vorderen.

Art. 21. Het regt en de verhoogde regten zijn verschuldigd door degenen, op wier naam de goederen moeten overgeschreven worden; gezamenlijke eigenaars, bezitters of verkrijgers zullen, ieder voor het geheel, voor dezelve aansprakelijk zijn; voorbehoudens verhaal tegen de medebelanghebbenden in dezen.

Art. 22. Het regt van overschrijving bedraagt *vijftig cents* van elke honderd gulden der waarde, welke tot grondslag voor de berekening van het evenredig regt van registratie heeft moeten strekken.

In de gevallen, waarin deze grondslag niet kan worden toegepast, zullen partijen eene door hen geteekende verklaring onder aan de akte moeten stellen, de opgave der waarde inhoudende.

Ten aanzien van ruiling, zal het regt slechts op de van de eene zijde in ruiling gegevene goederen geheven worden, en zoo zij in waarde verschillen, op die der in ruiling gegevene zaken, welke de hoogste waarde hebben; doch zullen de beide partijen, zoo voor het enkele regt, als voor de verhooging, ieder voor het geheel kunnen aangefproken worden.

De bepalingen, in dit artikel vervat, zijn insgelijks toepasselijk op alle akten, vóór het in werking brengen der wet van den 3den Januarij 1824 opgemaakt; zullende de belanghebbenden mitsdien, tegen betaling der verminderde regten, de overschrijving derzelve te allen tijde kunnen vorderen; voorbehoudens verhaal tegen de andere partij wegens het door deze verschuldigde.

Art. 23. Alle akten en vonnissen, voor welker registratie geen regt van eigendomsovergang verschuldigd is; de scheidingen en licitatien, doch alleen voor zoo verre aan de mede-erfgenamen of mede-eigenaren hun aandeel in ieder perceel wordt toegewezen; de akten van lastgeving of opgave van den koper, wanneer daaruit geene nieuwe overeenkomst of overgang ontstaat; wederinkoop van goederen, met dat voorbehoud verkocht, indien de wederinkoop door den verkoper, zijne erven of legatarissen binnen den bij het contract bedongen en met de wet overeenkomstigen termijn wordt bewerkstelligd, zullen bij de overschrijving alleen aan het zegelregt en het salaris van den hypotheekbewaarder onderworpen zijn, voor zoo verre dezelve binnen den hiervoren bij art. 17 bepaalden termijn ter overschrijving worden aangeboden; in het tegengestelde geval zullen dezelve van dezen vrijdom verstoken en aan het enkel regt op de waarden der over te schrijven goederen onderworpen zijn; zullende dit regt vervolgens verhoogd worden met een tiende voor iedere ingegane maand verder verzuim, na de bepaalde zes maanden plaats hebbende, eyen als bij art. 20 hiervoren is bepaald.

Laatstgemeld artikel zal geheel van toepassing zijn op de scheidingen met overbedeeling, welke niet binnen den bepaalden termijn ter overschrijving mogten aangeboden worden.

Art. 24. De regten en verhoogde regten van overschrijving en boeten zijn verjaard na twee jaren, te rekenen van den dag,

waarop van de daaraan onderworpene akten hier te lande de regten van registratie zullen zijn betaald.

Niettemin zullen de belanghebbenden verplicht zijn, het enkel regt te voldoen, indien zij de overschrijving na het invallen der verjaring alsnog *verlangen* bewerkstelligd te hebben.

DERDE HOOFDSTUK.

Regt van zegel.

Art. 25. Aan het formaatzegel, bij art. 3 der wet van den 31sten Mei 1824 vastgesteld, zijn onderworpen:

- 1°. Alle memorien van aangifte voor het regt van successie en het regt van overgang.
- 2°. Alle mandaten of ordonnantien van betaling, mitsgaders betaalsrollen van openbare autoriteiten, besturen en instellingen, ten behoeve van particulieren of van ambtenaren en bedienden, zoo civiele, als militaire, in hun persoonlijk belang wordende opgemaakt of aan dezelve uitgereikt.
- 3°. Alle quitantien van betaling en akten van ontheffing of kwijtschelding van sommen of waarden, om het even of die quitantien of akten door openbare en andere besturen, ambtenaren, gestichten of instellingen, ter zake van belastingen, omslagen of inkomsten, dan wel door particulieren zijn afgegeven.
- 4°. De besluiten en ordonnantien of akten, houdende aanstelling of benoeming tot burgerlijke of militaire posten, ambten of bedieningen, van welken aard ook, door den Koning, de departementen van algemeen bestuur, provinciale of plaatselijke besturen, collegien, instellingen of andere gevestigde autoriteiten verleend, gelijk mede de akten, ordonnantien of besluiten, waarbij vermeerdering van bezoldiging, of waarbij pensioen wordt toegelegd, mitsgaders de akten van eedsaflegging van zoodanige ambtenaren of bedienden.

5°. Het papier, waaruit zijn zamengeesteld de registers van

commisfarisfen, bewindvoerders, pachters, ondernemers of eigenaren, gelijk mede die van derzelve zaakgelastigden, onder welke benaming ook, van onder toezigt van het algemeen, provinciaal of plaatselijk bestuur staande diligences of postwagens, volks- en vrachtschuiten, beurt- en veerschepen, stoom- en andere vaartuigen, voor zoo verre die registers dienen tot inschrijving van de namen der personen, die met dezelve reizen, of tot aanteekening van de pakketten en goederen, welke daarmede verzonden worden.

Art. 26. Er zal geene mindere zegelfoort dan dat van 45 centen kunnen worden gebruikt:

- 1°. Voor geheel of gedeeltelijk gunstige beschikkingen, besluiten of antwoorden, door openbare autoriteiten, besturen en instellingen, in minuut of in geschrift, of bij uittreksel uitgereikt, op verzoekschriften, memorien en adresfen aan dezelve ingediend, of ten voorschreven einde medegedeeld, geene uitgezonderd.
- 2°. Voor de minuten van akten van den burgerlijken stand (daaronder begrepen certificaten van huwelijks-afkondiging), voor die van notarisfen, griffiers en secretarisfen, mitsgaders voor authentieke afschriften en uittreksels van niet geprotocolleerde stukken.

Hiervan zijn uitgezonderd:

De akten van notarisfen, die in brevet of als oorspronkelijk stuk worden uitgegeven.

- 3°. Voor de minuten van de procesfen-verbaal van deurwaarders en griffiers, wegens verkoopingfen van meubelen en andere goederen, te hunnen overstaan gehouden.
- 4°. Voor de minuten van arresten, vonnisfen, procesfen-verbaal en verdere stukken van de hoven, regtbanken en vredegerigten; en
- 5°. Voor de minuten van akten en contracten, van welken aard en inhoud ook, door openbare besturen, openbare of aan openbaar gezag onderworpen gestichten en instellingen met particulieren aangegaan, en voor de verdere

stukken, welke door die besturen, gestichten en instellingen, hetzij in originali, hetzij bij afschrift of uittreksel, aan particulieren of aan ambtenaren, in hun persoonlijk belang, uitgereikt of te hunnen behoefte opgemaakt.

Hiervan zijn uitgezonderd :

De attestaties de vita, benoodigd tot het ontvangen van lijfrenten of pensioenen ten laste van den Staat, mitsgaders de quitantiën van betaling, welke allen op papier van mindere grootte mogen geschreven worden.

Er zal voor de overtreding van dit artikel verbeurd zijn eene boete van vijf en twintig gulden, door den ambtenaar of aangeselde, welke de in overtreding bevondene minuut, afschrift, uittreksel of ander stuk heeft opgemaakt, uitgegeven of onderteekend.

Art. 27. Van een bijzonder zegel zullen worden voorzien de volgende akten en stukken, en zulks zonder onderscheid, welke ook de grootte zij van het daartoe gebruikt wordende papier :

- 1°. Van een zegel van vijf gulden, de buitenlandsche paspoorten.
- 2°. Van een zegel van ééne gulden, de binnenlandsche paspoorten, en
- 3°. Van een zegel van dertig centen, de akten van patent op neringen, bedrijven en scheepvaart.

Indien echter het patentregt in hoofdsom beneden de zes gulden bedraagt, zal het zegel voor iedere akte niet hooger zijn dan vijf ten honderd van hetzelfde regt.

Voor de afschriften der patenten zullen gelijke zegels als voor de oorspronkelijke gebezigd worden.

Art. 28. Aan een zegelregt van vijf en twintig centen is onderworpen iedere advertentie, bekendmaking of aankondiging, geplaatst in een daartoe bestemd blad of in eenig ander nieuwspapier of contract, binnen het Rijk gedrukt en uitgegeven wordende, en zulks voor elke plaatting.

Hiervan zijn uitgezonderd :

De advertentien, bekendmakingen en aankondigingen, door openbare autoriteiten gedaan, andere dan die, welke tot aanbestedingen, verkooping, verhuringen of verpachtingen betrekking hebben.

Die, welke eene oproeping tot liefdadigheid ten onderwerp hebben, en

De programma's van genootschappen, tot bevordering van kunsten en wetenschappen en van den landbouw.

Art. 29. Vóór of op den vijftenden dag van iedere maand, zullen de drukkers een exemplaar van elk der bij hen, gedurende de jongst afgelopen maand, gedrukte en uitgegevene couranten, nieuwspapieren of dagbladen, aan het kantoor van den ontvanger van het zegel of de registratie, onder welks kring zij woonachtig zijn, overbrengen. — Die afdrukken zullen alle ten voormelden kantore moeten blijven berusten, en het zegelregt der advertentien, bekendmakingen en aankondigingen zal daarop dadelijk bij de aanbieding door de drukkers worden voldaan tegen ongezegelde quitantie, doch onder inhouding van het voor de afdrukken zelve, overeenkomstig de bestaande wetten, betaald zegelregt.

Voor alle te dier gelegenheid niet gevorderde, of door verkeerde toepassing der wet niet geheven regten, zullen de drukkers of partijen niet verder worden bemoeijlijkt, maar de ontvangers jegens den Staat aansprakelijk zijn.

Art. 30. Indien, binnen den in het laatstvoorgaande artikel gestelden termijn, de dagbladen, nieuwspapieren en couranten, ten kantore daarbij vermeld, niet allen zijn ingeleverd, zullen de drukkers voor iederen dag verzuim verbeuren *éenen gulden*, onverminderd het regt op de advertentien, bekendmakingen of aankondigingen verschuldigd.

Art. 31. Aan het zegelregt, hierna vastgesteld, zijn onderworpen alle catalogusfen van boeken, van rariteiten en kunstvoorwerpen, mitsgaders alle catalogusfen of notitien van meubelen en andere goederen, zonder onderscheid, alsmede de bijvoegfels of supplementen van die catalogusfen.

Het regt daarvan wordt bepaald voor ieder blad papier, eene

oppervlakte hebbende van *tien* vierkante Nederlandsche palmen en daar beneden, op *éenen cent* ;

Boven de *tien* tot en met *vijftien* vierkante palmen oppervlakte, op *één en eenen halven cent* ;

En zoo voorts voor ieder blad, boven de *twintig* vierkante palmen oppervlakte bevattende, op *een' halven cent* voor iedere, zelfs onvolledige reeks van *vijf* vierkante Nederlandsche palmen, zonder dat het regt minder dan *één cent* kunne bedragen voor ieder afdruk of exemplaar.

Het papier zal moeten zijn gezegeld, alvorens daarop, op welke wijze ook, zal mogen worden gedrukt.

Hetzelve zal door de belanghebbenden worden geleverd.

Bij overtreding van dit artikel zal de boete, bij het tweede lid van art. 35 dezer wet vastgesteld (voor ieder ongezegeld stuk, uit één of meer bladzijden bestaande), beloopen zijn.

Art. 32. Het is verboden aan regters, scheidsmannen, departementen van algemeen bestuur, besturen van provincien, steden en gemeenten of andere openbare collegien, gestichten of instellingen, hoe ook genaamd, om vonnis te wijzen, regt te doen, of te besluiten op eenig stuk, dat niet van behoorlijk zegel is voorzien, of niet voor zegel is geviseerd, tenzij hetzelve uitdrukkelijk van het zegelregt is vrijgesteld.

Het is wijders aan regters, scheidsmannen, deskundigen, notarissen, procureurs, deurwaarders, griffiers van hoven, regtbanken en vredegerigten, griffiers van provinciale Staten, secretarissen-generaal, griffiers en secretarissen van ministeriele departementen, van departementen of collegien van algemeen bestuur, van stedelijke of gemeentebesturen, van hooge en andere heemraadschappen, dijk- en polderbesturen, wateringgen en waterschappen, en alle andere ambtenaren, bevoegd om akten te verleden of exploiten te doen, verboden, krachtens of ten gevolge van eenig stuk, hetwelk niet van behoorlijk zegel voorzien of niet van het zegel vrijgesteld is, eenige akten op te maken, hetzelve aan hunne minuten te annexeren, daarvan afschriften of uittreksels te leveren, of hetzelve, ten behoeve van den houder, in hunne akten te vermelden.

Hiervan zijn uitgezonderd :

- a. *Boedelbeschrijvingen, mitsgaders procesfen-verhaal van verzegeling en ontzegeling, waarin kunnen worden aangehaald ongezegelde of niet van behoorlijk zegel voorziene stukken, welke in boedels gevonden en beschreven moeten worden.*
- b. *Akten van protest, welke kunnen worden opgemaakt van niet of kwalijk gezegelde wisselbrieven en verhandelbare effecten.*

Wanneer, bij de registratie van akten van protest, de geprotesteerde wisselbrieven en verhandelbare effecten niet in originali bij de akten zijn gevoegd, zal het geprotesteerde stuk, vóór de toepassing der wet, beschouwd worden ongezegeld te zijn; en

- c. *Zoodanige andere akten van notarissen, waarvan, bij derzelver registratie, gelijktijdig worden overgelegd de ongezegelde of niet behoorlijk gezegelde stukken, waaruit in die akten is gehandeld, of waarvan afschriften of uittreksels zijn opgemaakt.*

Bijaldien van de bevoegdheid, hiervoren bij de letters *b* en *c* verleend, wordt gebruik gemaakt, zullen de notarissen of deurwaarders, zoowel de zegelregten als de boeten, welke op de ongezegelde of *niet* van behoorlijk zegel voorziene stukken verschuldigd zijn, gelijktijdig met de registratieregten van de ten gevolge daarvan opgemaakte akten, betalen, behoudens verhaal, op wien het behoort.

Art. 33. Er zal voor overtreding van art. 32, door de aldaar opgenoemde besturen, kollegien, ambtenaren en verdere personen, verbeurd zijn eene boete van *vijftig gulden*, en zulks boven en behalve de boeten op de gebezigde ongezegelde of niet van behoorlijk zegel voorziene stukken verschuldigd, behoudens nogtans hun verhaal ten aanzien van laatstgemelde boeten, op wien het behoort.

Art. 34. Er zal in zake van zegel, voor eene en dezelfde overtreding, offchoon twee of meermalen in hetzelfde stuk begaan, slechts *éene* boete verschuldigd zijn.

Art. 35. Geen drukker zal eenig stuk, aan het zegel onder-

worpen, op welke wijze ook, mogen drukken, dan met bijvoeging van deszelfs naam en woonplaats.

Er zal voor iedere overtreding van deze bepaling verbeurd zijn eene boete van *vijftig gulden*.

Deze boete zal ook verbeurd zijn door degenen, die voorgemelde stukken ongezegeld, al dan niet met des drukkers naam voorzien, uitgegeven verspreiden, aanplakken of doen aanplakken, of, hetzij voor het publiek, hetzij in societeiten, of andere openbare bijeenkomsten, ter lezing houden of voorhangen.

Alles onverminderd de straffen op die overtredingen, bij het wetboek van strafregt daargesteld of nog daar te stellen.

De driedelige boete, bij art. 4 der wet van den 6den Prairial, VII jaar (25sten Mei 1799), op de daarbij bedoelde en bij het tegenwoordig artikel nader omschrevene overtredingen vastgesteld, wordt dien ten gevolge bij deze afgeschaft.

Het bewijs door getuigen wordt toegelaten, ten opzigte van alle overtredingen van dit artikel.

Art. 36. De commissarisfen, bewindvoerders en andere personen, in art. 25, n°. 5, vermeld, zijn verpligt, hunne daarbij bedoelde registers, zonder verplaatsing, aan de beambten, met het toezigt over het zegel belast, te vertoonen, en toe te laten, dat deze daarvan inzage nemen, zoo dikwijls zij zulks ter verzekering van de rigtige toepassing der wetten op het zegel noodig zullen oordeelen.

Deze inzage zal echter niet kunnen gevorderd worden op zondagen, noch anders dan tusschen acht ure des voormiddags en vier ure des namiddags.

In geval van weigering of verzet tegen het ter plaatse opmaken der procesfen-verbaal van overtreding, zullen de beambten zich doen vergezellen door eenen commissaris van policie, of van zoodanigen ambtenaar, die deze functien bekleedt, welke een en ander gehouden zijn, om aan de uitnoodiging daartoe onmiddellijk gevolg te geven, op straffe van personele verantwoordelijkheid voor de hierna vermelde boete.

Het proces-verbaal, wegens de weigering opgemaakt, zal door beide de beambten onderteekend worden.

Er zal door de personen, in den aanhef van dit artikel opgenoemd, verbeurd zijn eene boete van *vijftig gulden*, telkens wanneer zij hunne registers niet aan de opgemelde beambten vertoonen, of weigeren, daarvan inzage te geven, of van de bevondene overtredingen het noodige proces-verbaal in behoorlijke orde te doen opmaken.

Dezelfde boete zal ook door hen beloopen zijn, wanneer zij beweren mogten, de voormelde registers niet te houden noch te hebben aangelegd.

De bepalingen van dit artikel zijn mede van toepassing op de herbergiers en logementhouders, ten aanzien der inzage van de registers, door dezelve te houden, van de namen der personen, welke zij huisvesten.

Art. 37. Voor de zegelregten en boeten, wegens de na te melden akten en stukken verschuldigd, zijn ieder in solidum, doch behoudens verhaal, op wien het behoort, aansprakelijk:

- 1°. Al de contracterende partijen in wederzijds verbindende onderhandsche akten.
- 2°. Al de ondertekenaars van eenzijdige onderhandsche akten.
- 3°. De schuldeischers en schuldenaars voor de onderhandsche akten van schuldverbindtenis, schuldvordering, quitantie en kwijting.
- 4°. De drukkers, uitgevers, overbrengers en verspreiders van de stukken, in art. 33 en 37 dezer wet bedoeld.
- 5°. De commissarissen, bewindvoerders, pachters, ondernemers of eigenaren, gelijk mede derzelver zaakgelastigden van diligences of postwagens, volks- en vrachtschuiten en andere vaartuigen, in art. 25, n°. 5, en in art. 36 hiervoren opgenoemd, voor de registers, strekkende ter aanteekening van personen, brieven en goederen.

Art. 38. Van alle akten en stukken, waarbij particulieren quitantie geven aan, of quitantie ontvangen van openbare, of aan openbaar gezag onderworpen instellingen, provinciale of plaatselijke besturen, zal het zegelregt door eerstgemelden gedragen worden, ten zij daaromtrent anders mogt zijn overeengekomen.

Alles onverminderd de bepalingen, vervat in n°. 3 van het voorgaande artikel.

Art. 39. Onverminderd de overige vrijstellingen, bij de vroegere nog vigerende wetten verleend, en bij deze niet herroepen, zijn van het zegel vrijgesteld :

- 1°. Alle quitantien, afgegeven wordende voor 's Rijks directe en indirecte belastingen, wegens sommen, in principaal en opcenten *twintig gulden* niet te bovengaande; voorts alle quitantien en akten van ontheffing, door of van wege de overige openbare en andere besturen, gestichten of instellingen, ter zake van belastingen, omslagen of inkomsten, afgegeven over sommen, niet meer dan tien gulden bedragende; mitsgaders alle andere quitantien over sommen, niet meer dan *vijs gulden* bedragende, voor zoo verre de eene en de andere niet ten onderwerp hebben betalingen op rekening of tot geheele voldoening van eene grootere som.
- 2°. De mandaten of ordonnantien van betaling en betaalsrollen van openbare autoriteiten, besturen en instellingen, niet meer dan *tien gulden* bedragende.
- 3°. De mandaten of ordonnantien van betaling en betaalsrollen, mitsgaders de quitantien op die mandaten, of afzonderlijk afgegeven, voor bezoldiging van ambtenaren en bedienden, zoo civiele als militaire, zonder onderscheid, in geval het jaarlijks bedrag der bezoldiging eene som van *drie honderd gulden* niet te boven gaat.
- 4°. De memorien van aangifte, in zake van succesie, wanneer de aangevers onvermogen zijn, mits van het onvermogen dier personen door eene verklaring van het bestuur hunner woonplaats blijke.
- 5°. De verzoekschriften of rekwesten van onvermogende personen, mits van het onvermogen dier personen, door eene verklaring van het bestuur, blijke, en die verklaring aan het rekwest worde gehecht.
- 6°. De op laatstgemelde rekwesten genomene besluiten en beschikkingen, onverschillig of dezelve in originali, bij afschrift of bij uittreksel, aan de rekwestranten worden

uitgereikt, wanneer daarin van de verklaring van onvermogen is melding gemaakt.

- 7°. De geheel afwijzende beschikkingen, genomen op alle rekwesten, zonder onderscheid.
- 8°. De akten van vervolging en alle andere akten (met uitzondering van procesfen-verbaal van verkoop), zoo eischende als verwerende, ten onderwerp hebbende de invordering van 's Lands belastingen en alle andere sommen, aan den lande verschuldigd, wanneer het bedrag de som van *vijftien gulden* niet te boven gaat.

Deze bepaling strekt zich ook uit tot de akten van vervolging voor de invordering van provinciale en plaatselijke belastingen, polder-, dijk-, molen- en fluisgelden en andere foortgelijke omslagen.

De akten en stukken, in dit nummer van het zegel vrijgesteld, zullen, voor zoo verre zij aan de registratie onderworpen zijn, *gratis* worden geregistreerd.

- 9°. De registers, op de kantoren van diligences of postwagens van veerschepen en stoombooten en op deze vaartuigen zelve voorhanden, uitsluitend bestemd tot het aantekenen van klagten van reizigers.
- 10°. De aanplakbiljetten, berigten en aankondigingen, mitsgaders adresfen van woning of woonplaats, van welken aard, inhoud en bestemming ook, wanneer het papier, waarop dezelve zijn gedrukt, geene grootere oppervlakte heeft dan *twee* vierkante Nederlandsche palmen.
- 11°. De aanstellingen der geestelijken van alle gezindheden, van onderwijzers bij lagere scholen, mitsgaders die van militairen, beneden den rang van luitenant.
- 12°. De akten van aanstelling, beëdiging en ontslag van alle ambtenaren, geene bezoldiging noch abonnementen voor kantoorkosten genietende, mits zulks uit de stukken blijke, mitsgaders die van de leden van gestichten van liefdadigheid, in hetzelfde geval verkeerende.
- 13°. Alle stukken en bescheiden, welke aan belastingsschuldigen, ter zake van het door hen verschuldigde, worden

- uitgereikt, en welke van 's Rijks collectief zegel zijn voorzien.
- 14°. De quitantien wegens de plaatselijke belastingen, die, bij wijze van opcenten, te gelijk met 's Rijks belastingen worden ingevorderd, wanneer daarvoor slechts ééne quitantie wordt uitgereikt.
- 15°. De akten van inwoning en certificaten of bewijzen van goed gedrag, door plaatselijke besturen aan behoeftige en arme lieden uitgereikt, mits uit de stukken zelve van het onvermogen door eene verklaring van opgemelde besturen blijke.
- 16°. De catalogusfen van boekverkoopers, den bij hen voorhanden voorraad van boeken aanwijzende, mitsgaders van leesbibliotheken; alles voor zoo verre de boeken niet in het openbaar aan de meestbiedenden, bij opveiling of afslag, worden verkocht.
- 17°. De akten en vonnisfen, betrekkelijk regtsgedingen in de kolonien van den staat gevoerd, en aldaar van zegel voorzien, doch alleen voor zoo verre dezelve hier te lande in *hooger beroep* worden overgelegd.

Deze stukken zullen in dat geval *gratis* aan de formaliteit der registratie onderworpen zijn.

- 18°. De buitenlandsche en binnenlandsche paspoorten, uitgereikt aan onvermogende personen, mits van het onvermogen dier personen door eene verklaring van het bestuur hunner woonplaats blijke, zoo als ook de zoogenaamde veiligheidskaarten, daar en wanneer dezelve vereischt worden.

Art. 40. Op een en hetzelfde zegel kunnen geschreven worden:

- 1°. De quitantien en endosfementen op gezegelde mandaten of ordonnantien van betaling, mitsgaders op gezegelde betaalsrollen;
- 2°. De quitantien voor registratie-, zegel-, griffie- en hypotheekregten, en die voor de te dezer zake gehevene boete op de geregistreeerde, ingeschrevene en voor zegel geviseerde stukken gesteld; en

3°. De uittreksels uit akten van, of certificaten betrekkelijk tot huwelijksafkondigingen, bestemd om op denzelfden dag te worden aangeplakt, en geschreven op een zegel van de soort, bij art. 26 dezer wet vermeld.

Art. 41. De ambtenaren van het bestuur zijn verplicht, alle akten, stukken en registers, welke hun ter hand komen of hun worden aangeboden, en welke niet van behoorlijk zegel voorzien, of welke, voor zoo veel de expeditien betreft, meer regels schrift op iedere bladzijde, de eene door de andere gerekend, bevattende dan vijf en twintig voor het middelmatige, dertig voor het groot papier en vijf en dertig voor het groot registerpapier, aan te houden, ten einde, na beteekening van het proces-verbaal, in het volgende artikel vermeld, bij hetzelfde te worden gevoegd, ten zij partijen door medeonderteekening van dit proces-verbaal de daarin vermelde daadzaak erkennen of de verbeurde boeten en verschuldigde regten betalen.

Wanneer de in dit artikel bedoelde akten, stukken en registers berusten in openbare bewaarplaatsen, niet ter vrije beschikking van den overtreder staande, zullen de ambtenaren kunnen volstaan met daarvan in het op te maken proces-verbaal van overtreding te doen blijken.

Art. 42. De ambtenaren van het bestuur zullen van alle overtredingen in zake van zegel, door hen ontdekt, dadelijk proces-verbaal opmaken, wanneer de regten en boeten niet onmiddellijk betaald worden.

Dit proces-verbaal zal binnen *tien* dagen na de opmaking geregistreerd en binnen *dertig* dagen na den dag dier registratie aan partijen beteekend worden, bij gebreke waarvan het regt tot vervolging zal vervallen zijn.

Art. 43. De invordering der regten en boeten, in zake van zegel verschuldigd, zal geschieden bij dwangbevel, uitgevaardigd door eenen ambtenaar van het bestuur en uitvoerlijk verklaard door den vrederegter der plaats, alwaar die ambtenaar zijne gewone functien uitoefent.

Het dwangbevel en het proces-verbaal, waaruit de overtreding blijkt, zullen bij een en hetzelfde exploit aan partijen beteekend worden.

De verdere vervolgingen en rechtsgedingen zullen behandeld worden op den voet en de wijze, bij wetten op de registratie-regten vastgesteld.

REGTEN VAN SUCCESSIE.

Art. 44. Art. 4 der wet van den 27sten December 1817 (*Staatsblad* n°. 37) zal voortaan gelezen worden, als volgt:

De erfgenamen en de legatarisfen univërfeel in den boedel van eenen ingezetenen dezès Rijk's zijn verpligt, ten kantore van het regt van succesfie, in welks resfort de overledene binnen dit Rijk zijn laafte domicilium had, bij fchriftelijke memorie aangifte te doen van den aard en de waarde van alles, wat tot de nalatenschap behoort; daarbij, met opzigt tot de onroerende goederen, opgevendè de gemeenten en derzèlver ligging, en voor de ongebouwde eigendommen derzèlver grootte, voor zoo veel die aan de aangevers bekend is; voorts van de fchulden, waaruit het paffief des boedels is zamengefeld, van de erfgenamen, legatarisfen en donatarisfen, van den graad van verwantschap tufchen hen en den overledenen; van het aandeel, dat door ieder van hen wordt geërfd of verkregen, met opgave wijders, zoo de nalatenschap geheel of gedeeltelijk, krachtens uiterfte wilsbefchikking, wordt geërfd of verkregen van degenen, die zonder die befchikking tot dezelve geheel of gedeeltelijk zouden zijn geregtigd.

Deze laafte vermelding wordt echter niet vereifcht, in geval de boedel voor het geheel onderworpen is aan het regt van *tien per cent*.

De erfgenamen, legatarisfen of donatarisfen in onroerende goederen, gelegen binnen het Rijk, en door iemand nagelaten, die geen ingezetene is dezès Rijk's, zullen aangifte doen van derzèlver aard, ligging, grootte en waarden, ten kantore van het regt van succesfie of van overgang, in welks resfort de goederen zijn gelegen.

Voor boedels van ingezetenen dezès Rijk's, geërfd wordende in de rechte lijn, zal de aangifte zich bepalen tot de vermelding:

- 1°. Der erfgenamen en der onroerende goederen, hun aangekomen en binnen dit Rijk gelegen.

2°. Der legatarisfen en donatarisfen en van hetgeen door ieder van hen wordt geërfd of verkregen.

3°. Van hetgeen, hetwelk achtervolgens art. 6 moet worden aangegeven.

Bij de aangifte des boedels van eenen ingezetenen dezes Rijks, zal tevens vermeld worden of de overledene van eenige goederen het vruchtgebruik heeft gehad, en zoo ja, waarin die goederen bestaan, en wie tot het genot van den vollen eigendom is gekomen, alles voor zoo veel de aangevers daarvan kennis mogten bekomen hebben.

Art. 45. Art. 24 der wet van den 27sten December 1817 (*Staatsblad* n°. 37) wordt ingetrokken en buiten werking gesteld.

In de plaats daarvan worden de navolgende bepalingen vastgesteld:

Van het regt van succesie wordt vrijgesteld:

- 1°. Al wat geërfd of verkregen wordt in de regte linie.
- 2°. Al wat de langstlevende van den eerststervenden echtgenoot, kind of kinderen, uit hun huwelijk verwekt of descendente daarvan achterlatende, erft of verkrijgt.
- 3°. Al wat door den langstlevenden van den eerststervenden echtgenoot, in vruchtgebruik of bij wijze van pensioen of periodieke uitkeering, wordt geërfd of verkregen, indien door het overlijden van den eerststervenden, deszelfs kind of kinderen, in vorig huwelijk verwekt of descendente daarvan, tot den eigendom zijn gekomen of met het pensioen of de periodieke uitkeering zijn belast.

Natuurlijke kinderen, wettiglijk erkend zijnde, worden met bloedverwanten in de regte lijn gelijk gesteld, mits de bewijzen daarvan worden overgelegd.

4°. Alle andere erfenisfen of legaten, wanneer uit de specifieke aangifte blijkt, dat de nalatenschap aan zuiver saldo geene *f* 300.00 te boven gaat.

5°. Al hetgeen, wat in vruchtgebruik of bij wijze van jaarwedde of periodieke uitkeering wordt geërfd of verkre-

gen van eenen ingezetenen des Rijks, *na den een en dertigsten Mei 1832* overlijdende, indien de vruchtgebruiker of de legataris den erflater minder dan *vier* volle maanden overleeft.

In de gevallen, onder n°. 1, 2, 3 en 4 opgenoemd, is de aangifte niet aan beëdiging onderworpen, al is het, dat in de drie eerste gevallen legaten of giften van vaste of bepaalde sommen in de zijdlinie, of aan niet verwante personen moeten uitgekeerd worden, en dat in het laatste geval onroerende goederen in de nalatenschap aanwezig zijn.

Indien een boedel slechts gedeeltelijk aan regt is onderhevig, zullen de erfgenamen van dat gedeelte, waarvan geen regt verschuldigd is, almede ontheven zijn van de beëdiging. Onverminderd de bepalingen, voorkomende in het zesde lid van art. 13 der wet van den 27sten December 1817, zullen de erfgenamen van ingezetenen des Rijks, welke buiten 's lands woonachtig zijn, tot het doen des eeds worden toegelaten voor den vrederegter van het kanton, in hetwelk de overledene binnen dit Rijk zijn laatste domicilium heeft gehad.

Art. 46. Degene, op wien eene erfenis of legaat, ten gevolge van verwerping door den ingestelden erfgenaam of legataris, vervalt, zal verplicht zijn, in persoon, op de wijze, ter plaatse, en binnen den termijn, bij art. 13 der wet van den 17sten December 1817 (*Staatsblad n°. 37*) voorgeschreven, bij eede te verklaren: *dat hij, noch regtstreeks, noch door tuschengestelde personen, voor die verwerping iets uitgekeerd, afgestaan of geschonken, noch zich dienaangaande tot eenige uitkeering of schenking voor het vervolg verbonden heeft.*

De expeditie van het proces-verbaal dezer eedsaflegging zal binnen den termijn, bij het voorgemelde artikel derzelve wet bepaald, moeten worden ingediend ten kantore, alwaar de aangifte der nalatenschap gedaan is.

In geval de eed niet afgelegd, of bijaldien de expeditie van het proces-verbaal der eedsaflegging niet ten vermelden kantore binnen den hiervoren bepaalden termijn ingeleverd wordt, zal als boete verbeurd zijn *vijf en twintig gulden* voor iedere week verzuim.

De eed zal niet behoeven afgelegd te worden in het geval, dat door de verwerping der erfenis of van het legaat geen minder regt van succesfie verschuldigd is geworden, dan dat, hetwelk door den afstanddoende zoude zijn betaald, bijaldien hij de erfenis of het legaat had aanvaard.

Art. 47. De borgtogt, welke, achtervolgens art. 20 der wet van den 27sten December 1817 (*Staatsblad* n°. 37), moet gesteld worden, ter verzekering van de betaling van het regt van succesfie, waarvan de voldoening opgeschort blijft tot aan de vereeniging van het vruchtgebruik met den blooten eigendom, zal moeten bestaan in onbezwaarde onroerende goederen, of in inschrijvingen op het grootboek der Nationale rentegeeven- de schuld.

Art. 48. Van alle nalatenschappen van ingezetenen des Rijks en van alle vereenigingen van vruchtgebruiken met den blooten eigendom, wordt de termijn van aangifte, indien het sterfgeval of de vereeniging *na den een en dertigsten Mei 1832 binnen het Rijk* heeft plaats gehad, gesteld op drie maanden, te rekenen na den dag van het overlijden.

De termijnen van zes weken, zoo tot verbetering der aangiften, als tot betaling der verschuldigde regten, bij art. 13, 20 en 23 der wet van den 27sten December 1817 vastgesteld, worden respectievelijk voor die sterfgevallen tot op drie weken verkort.

Voor diegenen, welke eenen boedel onder voorregt van boedelbeschrijving aanvaard hebben, wordt echter de termijn van betaling op tien weken gesteld.

Art. 49. Alle schenkingen onder de levenden aan zedelijke lichamen of bestendige instellingen van de zoogenaamde doode hand, zullen onderworpen zijn aan een regt, op gelijke wijze en terzelfder hoogte, alsof dezelve bij uiterste wilsbeschikking aan die lichamen of instellingen waren gemaakt.

De aangifte der schenkingen en de betaling van de daarop verschuldigde regten zullen geschieden binnen de termijnen, bij art. 48 dezer wet voor het regt van succesfie vastgesteld.

Bij verzuim of nalatigheid in dezen, zullen de verhoogingen, bepaald bij de wet van den 27sten December 1817 (*Staatsblad* n°. 37), verbeurd zijn.

De aangifte zal aan geene beëdiging onderworpen zijn, en de termijn daarvan eerst gerekend worden in te gaan van de dagteekening der Koninklijke magtiging tot aanvaarding, of, voor zoo verre deze niet ten gevolge van de algemeene Rijks-wetten vereischt is, van den dag der akte van schenking.

De bij dit artikel bedoelde schenkingen zijn vrij van het regt van registratie.

Slotbepaling.

Art. 50. Deze wet zal verbindende kracht hebben dadelijk na derzelve wettelijke afkondiging.

Te rekenen van dat tijdstip af aan, zullen de registratieregten berekend en geheven worden volgens de bepalingen in dezelve vervat, welke ook de dagteekening der akten of het tijdstip der overgangen wezen moge.

De vroegere wettelijke bepalingen op de registratie-, de hypotheek-, de zegel- en succesfieregten, mitsgaders op het regt van overgang, blijven in kracht, voor zoo verre dezelve niet met den inhoud dezer strijdig zijn.

Lasten en bevelen, dat deze in het Staatsblad zal worden geplaatst, en dat alle ministeriële departementen, autoriteiten, kollegien en ambtenaren aan de naauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven enz.

(266e Bulletin des Lois, N°. 2628.)

*LOI portant établissement de droits de greffe
au profit de la république, dans les tri-
bunaux civils et de commerce.*

Du 21 Ventose an 7.

Art. I. Il est établi des droits de greffe au profit de la république, dans tous les tribunaux civils et de commerce.

Ils seront perçus, à compter du jour de la publication de la présente, pour le compte du trésor public, par les receveurs de la régie de l'enregistrement, de la manière ci-après déterminée.

II. Ces droits consistent :

- 1°. Dans celui qui sera perçu lors de la mise au rôle de chaque cause, ainsi qu'il est établi par l'art. III ci-après ;
- 2°. Dans celui établi pour la rédaction et transcription des actes énoncés en l'art. V ;
- 3°. Dans le droit d'expédition des jugemens et actes énoncés dans les articles VII, VIII et IX.

III. Le droit perçu lors de la mise au rôle, est la rétribution due pour la formation et tenue des rôles, et l'inscription de chaque cause sur le rôle auquel elle appartient.

Ce droit fera, dans les tribunaux civils, de 5 f., sur appel des tribunaux civils et de commerce ;

De 3 f. pour les causes de première instance, ou sur appel des juges de paix ;

Et de 1 f. 50 c. pour les causes sommaires et provisoires.

Dans les tribunaux de commerce, il fera pareillement de 1 f. 50 centimes.

Le tout sans préjudice du droit de 25 c. qui est accordé aux huisfiers-audienciers pour chaque placement de cause.

Le droit de mise au rôle ne pourra être exigé qu'une seule fois ; en cas de radiation, elle fera replacée gratuitement à la fin du rôle, et il y fera fait mention du premier placement.

L'usage des placets pour appeler les causes, est interdit; elles ne pourront l'être que sur les rôles et dans l'ordre du placement.

IV. Le droit de mise au rôle sera perçu par le greffier en y inscrivant la cause; et le premier de chaque mois, il en versera le montant à la caisse du receveur de l'enregistrement, sur la représentation des rôles, cotés et paraphés par le président, sur lesquels les causes seront appelées, à compter du jour de la publication de la présente.

V. Les actes asujettis, sur la minute, au droit de rédaction et transcription, sont, les actes

De voyage,

D'exclusion ou option de tribunaux d'appel,

De renonciation à une communauté de biens ou à succession,

D'acceptation de succession sous bénéfice d'inventaire,

De réception et fourniture de caution,

De reprise d'instance,

De déclaration affirmative,

De dépôt de bilan et pièces,

D'enregistrement de société,

Les interrogatoires sur faits et articles,

Et les enquêtes.

Il sera payé, pour chacun de ces actes, 1 f. 25 c.

Les enquêtes seront en outre asujetties à un droit de 50 c. par chaque déposition de témoins.

VI. Les expéditions contiendront vingt lignes à la page, et huit à dix syllabes à la ligne, compensation faite des unes avec les autres.

VII. Les expéditions des jugemens définitifs sur appel des tribunaux civils et de commerce, soit contradictoires, soit par défaut, seront payées 2 f. le rôle.

VIII. Les expéditions des jugemens définitifs rendus par les tribunaux civils, soit par défaut, soit contradictoires, en dernier ressort ou sujets à l'appel, celles des décisions arbitrales, celles des jugemens sur appel des juges de paix, celles des ventes et baux judiciaires, seront payées 1 f. 25 c. le rôle.

IX. Les expéditions des jugemens interlocutoires, préparatoires et d'instruction, des enquêtes, interrogatoires, rapports d'experts, délibérations, avis de parens, dépôt de bilan, pièces et registres, des actes d'exclusion ou option des tribunaux d'appel, déclaration affirmative, renonciation à communauté ou à succession, et généralement de tous actes faits ou déposés au greffe, non spécifiés aux art. VII et VIII, ensemble de tous les jugemens des tribunaux de commerce, seront payées 1 f. le rôle.

X. La perception de ce droit sera faite par le receveur de l'enregistrement, sur les minutes des actes assujettis au droit de rédaction et transcription, sur les expéditions et sur les rôles de placement de causes qui lui seront présentés par le greffier; il y mettra son reçu, et il tiendra de cette recette un registre particulier.

XI. Le greffier pourra délivrer aucune expédition que les droits n'aient été acquittés, sous peine de restitution du droit et de 100 francs d'amende, sauf, en cas de fraude et de malversation évidente, à être poursuivi devant les tribunaux, conformément aux lois.

XII. Ne sont pas compris dans les droits ci-dessus fixés, le papier timbré et l'enregistrement, qui continueront d'être perçus conformément aux lois existantes.

XIII. Les greffiers des tribunaux civils et de commerce tiendront un registre coté et paraphé par le président, sur lequel ils inscriront, jour par jour, les actes sujets au droit de greffe, les expéditions qu'ils délivreront, la nature de chaque expédition, le nombre des rôles, le nom des parties, avec mention de celle à laquelle l'expédition sera délivrée.

Ils seront tenus de communiquer ce registre aux préposés de l'enregistrement, toutes les fois qu'ils en feront requis.

XIV. Les greffiers ne pourront exiger aucun droit de recherche des actes et jugemens faits ou rendus dans l'année, ni de ceux dont ils feront les expéditions; mais lorsqu'il n'y aura pas d'expédition, il leur est attribué un droit de recherche, qui demeure fixé à 50 c. pour l'année qui leur sera indiquée; et dans le cas où il leur serait indiqué plusieurs années, et qu'ils seraient obligés d'en faire la recherche, ils ne percevront que 50 c. pour la première, et 25 c. pour chacune des autres.

Il leur est en outre attribué 25 c. pour chaque légalisation d'actes des officiers publics.

XV. Les greffiers présenteront et feront recevoir, conformément aux lois existantes, un commis greffier assermenté par chaque section.

XVI. Au moyen du traitement et de la remise ci-après, accordés aux greffiers, ils demeureront chargés du traitement des commis assermentés, commis expéditionnaires, et de tous employés du greffe, quelles que soient leurs fonctions, ainsi que des frais de bureau, papier libre, rôles, registres, encre, plumes, lumière, chauffage des commis, et généralement de toutes les dépenses du greffe.

XVII. Le traitement des greffiers des tribunaux civils est égal à celui des juges auprès desquels ils sont établis.

XVIII. Celui des greffiers des tribunaux de commerce sera de la moitié de celui du greffier d'un tribunal civil, s'il avait été établi dans la commune où siège le tribunal de commerce.

Et néanmoins le traitement de ceux des tribunaux de commerce établis dans des communes de six mille habitans et au-dessous, demeure fixé à 800 f.

XIX. Il est accordé aux greffiers une remise de 30 c. par chaque rôle d'expédition.

Et de 1 décime par franc sur le produit du droit de mise au rôle, et de celui établi pour la rédaction et transcription des actes énoncés en l'art. V.

XX. La remise de 30 c., accordée par l'article précédent, ne sera que de 2 décimes sur toutes les expéditions que les agens de la république demanderaient en son nom et pour soutenir ses droits: ils ne seront tenus, à cet égard, à aucune avance; en conséquence, ces expéditions seront portées pour mémoire sur le registre du receveur de l'enregistrement, et il en fera fait un compte particulier.

XXI. Le premier de chaque mois, le receveur de l'enregistrement comptera, avec le greffier, du produit des remises à lui accordées par l'art. XIX, et il lui en paiera le montant sur le mandat qui sera délivré au bas du compte par le président du tribunal.

XXII. Le traitement fixe du greffier sera également payé mois par mois, par le receveur de l'enregistrement, sur le produit du droit de greffe, d'après les mandats aussi délivrés mois par mois par le président du tribunal.

XXIII. Il est défendu aux greffiers et à leurs commis, d'exiger ni recevoir d'autres droits de greffe, ni aucun droit de prompt expédition, à peine de 100 f. d'amende et de destitution.

XIV. Les droits établis par la présente seront alloués aux parties dans la taxe des dépens, sur les quittances des receveurs de l'enregistrement mises au bas des expéditions, et sur celles données par les greffiers, de l'acquit du droit de mise au rôle et de rédaction, lesquelles ne feront assujetties à d'autres droits qu'à ceux du timbre.

XXV. Le directoire exécutif fera connaître au corps législatif, dans le courant de thermidor prochain, par des états distincts et séparés, le produit de la perception des droits de greffe dans chaque tribunal.

XXVI. La présente résolution demeurera affichée dans tous les greffes des tribunaux civils et de commerce.

XXVII. Il sera statué, par une résolution particulière, sur les greffes des tribunaux criminels et correctionnels.

XXVIII. Toutes dispositions de lois contraires à la présente, sont abrogées.

(286e Bulletin des Lois, N°. 3014.)

*LOI additionnelle à celle du 21 Ventose an VII
portant établissement de droits de greffe.*

Du 22 Prairial an VII.

Art. I. Sont assujettis, sur la minute, au droit de rédaction et transcription établi par l'art. II de la loi du 21 Ventose dernier, et ainsi qu'il est ci-après déterminé :

- 1°. L'acte de dépôt de l'exemplaire d'affiches, en exécution de l'art. V de la loi du 11 Brumaire ;
- 2°. Les adjudications soit volontaires, soit sur licitation, soit sur expropriation forcée ;
- 3°. L'acte de dépôt de l'état, certifié par le conservateur des hypothèques, de toutes les inscriptions existantes, ledit acte contenant réquisition d'ouvrir le procès-verbal d'ordre, en exécution de l'art. XXXI de la loi du 11 Brumaire ;
- 4°. Les actes de dépôts de titres de créance, faits en exécution de l'art. XXXII ;
- 5°. Les procès-verbaux d'ordre, lors de la délivrance de chaque bordereau de collocation, conformément à l'art. XXXV de la même loi.

II. Il sera payé 3 f. pour le dépôt de l'exemplaire d'apposition d'affiches, et pour celui de l'état des inscriptions existantes ;

1 f. 50 c., pour celui de titres de créance ;

Pour la rédaction des adjudications, 1 demi pour 100 sur les 5 premiers mille.

Et 25 c. par 100 f. sur ce qui excédera 5000 f. ;

Pour celle du procès-verbal d'ordre, sur chaque bordereau délivré, 25 c. par 100 f. du montant de la créance colloquée.

III. La perception de ces droits fera faite par le receveur de l'enregistrement, de la manière et dans la forme prescrites par la loi du 21 Ventose : la remise des greffiers sur le produit de ces

droits, fera de 1 décime par franc, telle qu'elle est fixée par l'art. XIX de ladite loi; et ils en feront payés de la manière prescrite par l'art. XXI.

IV. Il est attribué aux greffiers, pour la communication à chaque créancier du procès-verbal d'ouverture d'ordre, de l'extrait des inscriptions et des titres et pièces qui auront été produits, un droit fixe de .75 c.

V. Il est défendu aux greffiers, sous les peines portées par la loi du 21 Ventose, d'exiger ni recevoir d'autres et plus forts droits que ceux établis par la présente; et ils se conformeront aux dispositions prescrites par l'art. XIII pour assurer la perception des droits ci-dessus établis.

VI. Toutes dispositions de loi contraires à la présente sont abrogées.

(197e Bulletin des Lois, N°. 3523.)

DÉCRET IMPÉRIAL CONCERNANT
LES DROITS DE GREFFE.

A Bayonne, le 12 Juillet 1808.

NAPOLÉON, Empereur des Français, Roi d'Italie, et Protecteur de la Confédération du Rhin;

Sur le rapport de Notre Ministre des Finances;

Vu les lois des 21 Ventose et 22 Prairial an 7, portant établissement des droits de greffe;

Vu pareillement l'art. 1042 du Code de Procédure civile;

Confidérant que les Codes Napoléon et de Procédure civile ont introduit des changemens dans plusieurs des actes désignés aux lois des 21 Ventose et 22 Prairial an 7, et qu'ils en ont établis de nouveaux; qu'il convient en conséquence de déterminer les droits qui seront perçus à l'avenir d'après les bases établies par les deux lois;

Notre Conseil d'Etat entendu,

Nous avons décrété et décrétons ce qui suit :

Art. 1. Les actes qui seront assujettis sur la minute aux droits de greffe, de rédaction et de transcription, sont ceux-ci après désignés :

1°. Acceptation de succession sous bénéfice d'inventaire;

Acte de voyage;

Consignation de sommes au greffe, dans les cas prévus par l'art. 301 du Code de Procédure civile, et autres déterminés par les lois;

Déclarations affirmatives et autres faites au greffe, à l'exception de celles à la requête du ministère public;

Dépôt de registres, répertoires, et autres titres ou pièces, fait au greffe, de quelque nature et pour quelque cause que ce soit; dépôt de signature et paraphe des notaires, conformément à l'art. 49 de la loi du 25 Ventose an 11;

Enquêtes ;

Interrogatoires sur faits et articles ;

Procès-verbaux, actes et rapports faits ou rédigés par le greffier ;

Publication de contrat de mariage, divorces, jugemens de séparation, actes de dissolutions de société, et de tous autres actes, prescrite par les Codes : il ne sera perçu aucun droit de dépôt pour la remise au greffe desdits actes ;

Récusation de juges ;

Renonciation à une communauté de biens ou à une succession ;

Soumissions de caution ;

Transcription et enregistrement sur les registres du greffe, d'oppositions et autres actes désignés par les Codes (à l'exception de la transcription de faïsse immobilière, dont il sera parlé ci-après) : *le droit ne sera dû qu'autant qu'il sera délivré expédition de la transcription.*

Il sera payé pour chacun des actes ci-dessus 1 f. 25 c.

Les enquêtes seront en outre assujetties à un droit de 50 c. pour chaque déposition de témoins, ainsi qu'il est réglé par l'art. 6 de la loi du 21 Ventose an 7.

2°. Adjudications faites en justice ;

Dépôt de l'état certifié par le conservateur des hypothèques, de toutes les inscriptions existantes, et qui, aux termes de l'art. 752 du Code de Procédure civile, doit être annexé au procès-verbal ;

Dépôt de titres de créance pour la distribution de deniers par contribution ou par ordre ;

Mandemens sur contribution, ou bordereaux de collocation ;

Radiation de faïsse immobilière ;

Surenchère faite au greffe ;

Transcription au greffe de la faïsse immobilière.

Il sera payé pour chacun de ces actes ; savoir :

3 f. pour la transcription de la faïsse ;

Même droit pour le dépôt de l'état des inscriptions existantes ;

1 f. 50 c., pour dépôt de titres de créance, et ce pour chaque production ;

Même droit pour chaque acte de surenchère, et de radiation de faillie ;

Pour la rédaction des adjudications, 1 demi pour 100 sur les 5 premiers mille, et 25 c. par 100 f. sur ce qui excédera 1000 francs ;

Sur chaque mandement ou bordereau de collocation délivré, 25 c. par 100 f. du montant de la créance colloquée.

Art. 2. Les actes de dépôts seront transcrits à la suite les uns des autres, sur un registre en papier timbré, coté et paraphé par le président du tribunal.

Les actes de décharge de ces mêmes dépôts seront portés sur le registre, en marge de l'acte de dépôt, et soumis au même droit de rédaction et transcription.

Art. 3. Le droit de rédaction, en cas de revente à la folle enchère, n'est dû que sur ce qui excède la première adjudication ;

Il n'est exigible, pour les licitations, que sur la valeur de la part acquise par le collicant, s'il reste adjudicataire.

Dans aucun cas la perception ne pourra être au-dessous du droit fixe de 1 f. 25 c., déterminé, pour les moindres actes, par l'art. 5 de la loi du 21 Ventose an 7.

Art. 4. Lorsque, par suite d'appel, une adjudication sera annulée, il y aura lieu de restituer le droit proportionnel de rédaction.

Le droit fixe de rédaction et de transcription, et celui d'expédition, étant de salaire de la formalité, ne seront, dans aucun cas, restituables.

Art. 5. Le droit de mise au rôle et celui d'expédition continueront d'être perçus comme le prescrit la loi du 21 Ventose an 7.

Les référés qui sont l'objet du tit. XVI du liv. V du Code de Procédure civile, ne sont pas assujettis au droit de mise au rôle.

Art. 6. Les prescriptions établies par l'art. 61 de la loi du 22 Frimaire an 7, sont applicables aux droits de greffe comme à ceux d'enregistrement.

Art. 7. Notre Grand-juge Ministre de la Justice, et Notre Ministre des Finances, sont chargés, chacun en ce qui le concerne, de l'exécution du présent décret.

(266e Bulletin des Lois, N°. 2627.)

LOI relative à l'organisation de la conservation des hypothèques.

Du 21 Ventose an VII.

TITRE PREMIER.

De la conservation des hypothèques.

CHAPITRE PREMIER.

Dispositions générales.

Art. I. La conservation des hypothèques est remise à la régie nationale de l'enregistrement ; elle en confiera l'exécution aux receveurs de l'enregistrement, dans les lieux et suivant les formes qui vont être ci-après déterminées.

CHAPITRE II.

Établissement des bureaux des hypothèques.

II. Il y aura un bureau de la conservation des hypothèques par chaque arrondissement de tribunal de police correctionnelle ; il sera placé dans la commune où siège le tribunal.

Si, dans le même arrondissement, le tribunal civil et le tribunal de police correctionnelle siègent dans deux communes différentes, le bureau sera placé dans la commune où siègera le tribunal civil.

CHAPITRE III.

De l'institution des agents des hypothèques, et de leurs fonctions.

III. Les préposés de la régie à la conservation des hypothèques

ques feront chargés, 1°. de l'exécution des formalités civiles prescrites pour la conservation des hypothèques et la consolidation des mutations de propriétés immobilières; 2°. de la perception des droits établis au profit du trésor public pour chacune de ces formalités.

IV. Avant d'entrer en exercice, chaque préposé fera enregistrer sa commission au greffe du tribunal civil du département; il y prètera le serment prescrit par la loi du 19 Fructidor an V, et celui de remplir avec fidélité et exactitude les fonctions qui lui sont confiées.

CHAPITRE IV.

Des cautionnemens que doivent fournir les préposés aux hypothèques.

V. Le préposé fournira, en outre, un cautionnement en immeubles. Il sera payé pour l'enregistrement dudit cautionnement, un droit fixe de 1 f.

Le cautionnement sera perçu par le tribunal civil de la situation des biens contradictoirement avec le commissaire du directoire exécutif près le même tribunal.

VI. Le préposé sera tenu de faire recevoir son cautionnement, et d'en justifier à la régie nationale dans le mois de l'enregistrement de sa commission; il déposera, dans le même délai, une expédition de la reception dudit cautionnement, au greffe du tribunal civil dans l'arrondissement duquel il remplira ses fonctions.

VII. L'inscription du cautionnement sera faite à la diligence et aux frais du préposé.

Elle subsistera pendant toute la durée de sa responsabilité, sans avoir besoin d'être renouvelée.

VIII. Le cautionnement ci-dessus demeure spécialement et exclusivement affecté à la responsabilité du préposé à la conservation des hypothèques, pour les erreurs et omissions dont la loi le rend garant envers les citoyens.

Cette affectation subsistera pendant toute la durée des fonctions, et dix années après: passé lequel délai, les biens servant de cautionnement seront affranchis de plein droit de toutes actions de recours qui n'auraient point été intentées dans cet intervalle.

IX. Les préposés à la conservation des hypothèques auront domicile dans le bureau où ils rempliront leurs fonctions, pour les actions auxquelles leur responsabilité pourrait donner lieu.

Ce domicile est de droit; il durera aussi long-temps que la responsabilité des préposés; toutes poursuites à cet égard pourront y être dirigées contre eux, quand même ils seraient sortis de place, ou contre leurs ayant-cause.

X. Le passage d'un bureau dans un autre n'emportera point l'obligation d'un nouveau cautionnement; celui déjà fourni suffira pour le nouveau bureau, sauf à suppléer, s'il y a lieu.

XI. Le cautionnement sera :

De 20,000 f. pour une population de cinquante mille individus et au-dessous;

De 30,000 f. pour une population de cinquante mille à cent individus;

De 40,000 f. pour une population de cent mille à cent cinquante mille individus;

De 50,000 f. pour une population de cent cinquante mille à deux cent mille individus, et au-dessus.

Il fera de 100,000 f. pour la commune de Paris.

CHAPITRE V.

De l'empêchement des préposés, et de la vacance des bureaux.

XII. En cas d'absence ou d'empêchement d'un préposé, il sera suppléé par le vérificateur ou l'inspecteur de l'enregistrement, dans le département, ou bien, à leur défaut, par le plus ancien surnuméraire du bureau.

Le préposé demeurera garant de cette gestion, sauf son recours contre ceux qui l'auront remplacé.

XIII. S'il y a vacance d'un bureau, par mort ou autrement, le cas de démission excepté, il sera rempli provisoirement par le vérificateur ou l'inspecteur de l'enregistrement, ou bien, à leur défaut, par le plus ancien surnuméraire du bureau.

Ils demeureront responsables de leur gestion. La régie pourvoira sur-le-champ à la place vacante.

XIV. Nul préposé démissionnaire ne pourra quitter ses fonctions avant l'installation de son successeur, à peine de répondre de tous dommages et intérêts auxquels la vacance momentanée du bureau pourrait donner lieu.

CHAPITRE VI.

Du traitement des préposés aux hypothèques.

XV. Le traitement des préposés à la conservation des hypothèques est réglé ainsi qu'il suit :

- 1°. Ils auront sur la recette des droits d'hypothèque, jointe aux autres recettes dont ils sont chargés, les remises accordées sur les droits d'enregistrement et autres, par le tarif compris en l'art. IX de la loi du 14 Août 1793.
- 2°. Il leur sera payé par les requérans, pour les actes qu'ils délivreront, outre le papier timbré, les sommes énoncées au tarif suivant ; savoir :
 - 1°. Pour l'inscription de chaque droit d'hypothèque ou privilège, quel que soit le nombre des créanciers, si la formalité est requise par le même bordereau, ci..... 0 f. 50 c.
 - 2°. Pour la transcription de chaque acte de mutation, par rôle d'écriture contenant vingt-cinq lignes à la page, et dix-huit syllabes à la ligne..... 0 „ 25 „
 - 3°. Pour chaque déclaration de changement de domicile..... 0 „ 25 „
 - 4°. Pour l'inscription de chaque notification de procès-verbaux d'affiches..... 1 „ 00 „
 - 5°. Pour chaque radiation d'inscription..... 0 „ 50 „
 - 6°. Pour chaque extrait d'inscription, ou certificat qu'il n'en existe aucune..... 0 „ 50 „
 - 7°. Pour les copies collationnées des actes dé-

posés ou transcrits dans les bureaux des hypothèques, par chaque rôle de feuille de papier de vingt-cinq lignes à la page, et de dix-huit syllabes à la ligne..... 0 fr. 25 c.

CHAPITRE VII.

Des registres destinés à recevoir les actes du nouveau régime hypothécaire.

XVI. Les registres servant à recevoir les actes du nouveau régime hypothécaire, feront en papier timbré; les préposés feront coter et parapher à chaque feuillet, par le président de l'administration municipale du lieu.

Cette formalité fera remplie dans les trois jours de la présentation des registres, et sans frais.

XVII. Les actes feront datés en congnés de suite, sans blanc, et jour par jour; ils feront numérotés suivant le rang qu'ils tiendront dans les registres, et signés du préposé.

XVIII. Outre les registres mentionnés en l'art. XVI, les préposés tiendront un registre sur papier libre, dans lequel feront portés par extrait, au sur et à mesure des actes, sous le nom de chaque grevé, et à la case qui lui sera destinée, les inscriptions à sa charge, les transcriptions, les radiations, et les autres actes qui le concernent, ainsi que l'indication des registres où chacun de ces actes fera porté, et les numéros sous lesquels ils y feront congnés.

TITRE II.

De la perception des droits d'hypothèque.

CHAPITRE PREMIER.

De l'établissement des droits d'hypothèque.

XIX. Il fera perçu, au profit du trésor public, conformément à l'art. LXII du tit. IV de la loi du 9 Vendémiaire

an VII, un droit sur l'inscription des créanciers hypothécaires, et sur la transcription des actes emportant mutation de propriétés immobilières.

CHAPITRE II.

Du droit d'inscription.

XX. Le droit d'inscription de créances hypothécaires sera, 1°. d'un pour deux mille du capital de chaque créance hypothécaire antérieure à la promulgation de la loi du 11 Brumaire dernier; 2°. d'un pour mille du capital des créances postérieures à ladite époque.

XXI. Il ne sera payé qu'un seul droit d'inscription pour chaque créance, quelque soit d'ailleurs le nombre des créanciers requérans et celui des débiteurs grevés.

XXII. S'il y a lieu à inscription d'une même créance dans plusieurs bureaux, le droit sera acquitté en totalité dans le premier bureau; il ne sera payé, pour chacune des autres inscriptions, que le simple salaire du préposé, sur la représentation de la quittance constatant le paiement entier du droit, lors de la première inscription.

En conséquence, le préposé dans le premier bureau sera tenu de délivrer à celui qui paiera le droit, indépendamment de la quittance au pied du bordereau d'inscription, autant de *duplicata* de ladite quittance qu'il lui en sera demandé.

Il sera payé au préposé 20 c. pour chaque *duplicata*, outre le papier timbré.

XXIII. L'inscription des créances appartenant à la république, aux hospices civils et aux autres établissemens publics, sera faite sans avance du droit d'hypothèque et des salaires des préposés.

XXIV. Toutes les fois que l'inscription aura lieu sans avance du droit et des salaires, le préposé sera tenu, 1° d'énoncer tant sur les registres que sur le bordereau à remettre au requérant, que les droits et salaires sont dus; 2° d'en poursuivre le recouvrement sur les débiteurs, dans les deux décades après la date de l'inscription.

Ces poursuites s'exerceront suivant les formes établies pour le recouvrement des droits d'enregistrement.

CHAPITRE III.

Du droit de transcription.

XXV. Le droit sur la transcription des actes emportant mutation de propriétés immobilières, sera de 1 et demi pour 100 du prix intégral desdites mutations, suivant qu'il aura été réglé à l'enregistrement.

XXVI. Si le même acte donne lieu à transcription dans plusieurs bureaux, le droit sera acquitté ainsi qu'il est porté à l'art. XXII ci-dessus pour les inscriptions.

XXVII. Hors les cas d'exception prononcés par la présente loi et par celle du 11 Brumaire dernier, les droits et salaires dus pour les formalités hypothécaires, seront payés d'avance par les requérans.

Les préposés en expédieront quittance au pied des actes et certificats par eux remis et délivrés; chaque somme y sera mentionnée séparément et en toutes lettres.

TITRE III.

Dispositions circonstanciées et transitoires.

CHAPITRE PREMIER.

Disposition générale.

XXVIII. Les dispositions de la loi du 9 Messidor an III sur le régime hypothécaire, provisoirement maintenues par l'art. LV de la loi du 11 Brumaire dernier, sont et demeurent rapportées.

CHAPITRE II.

De la suppression de la conservation générale.

XXIX. La conservation générale des hypothèques, créée par

ladite loi, demeure définitivement supprimée : immédiatement après la promulgation de la présente, le conservateur-général des hypothèques cessera toute fonction ; il sera tenu d'évacuer, dans le délai d'un mois, les bâtimens nationaux dont l'usage lui avait été accordé.

XXX. Dans les trois jours de ladite promulgation, le commissaire du directoire exécutif près l'administration centrale du département de la Seine arrêtera les registres de la conservation générale des hypothèques, et en dressera inventaire, ainsi que des autres titres et papiers qui pourraient s'y trouver, concernant les hypothèques.

XXXI. Les opérations prescrites par l'article précédent auront lieu en présence de deux régisseurs, commis à cet effet par la régie nationale de l'enregistrement, et du conservateur-général, ou lui dûment appelé.

XXXII. Le commissaire du directoire exécutif les interpellera de signer avec lui à la fin de l'inventaire ; et en cas de refus de leur part, il en fera fait mention.

XXXIII. Les registres, titres et papiers, ainsi arrêtés et inventariés, seront remis aux deux régisseurs commissaires, pour être, avec l'inventaire, déposés au bureau de la régie nationale de l'enregistrement ; et le conservateur-général en demeurera bien et valablement déchargé.

CHAPITRE III.

De la suppression des conservateurs particuliers des hypothèques.

XXXIV. Dans les trois jours de leur réception, les préposés à la conservation des hypothèques établis par la présente, en feront faire la notification, chacun dans son arrondissement, aux anciens conservateurs, qui seront tenus de cesser sur-le-champ leurs fonctions.

XXXV. Dans le même délai, les préposés feront faire la même notification aux commissaires du directoire exécutif près les municipalités des lieux où il existe des bureaux des hypothèques provisoirement maintenus.

XXXVI. Les commissaires du directoire exécutif se transporteront, dans le jour de la notification, dans lesdits bureaux, y arrêteront les registres, et en dresseront inventaire, ainsi que des titres et papiers, concernant la conservation des hypothèques, en présence des conservateurs supprimés, ou eux dûment appelés.

Lesdits conservateurs seront interpellés de signer les inventaires; et, en cas de refus de leur part, il en sera fait mention

XXXVII. Les registres, titres et papiers, arrêtés et inventoriés, seront, à la diligence du commissaire du directoire exécutif, transportés au bureau des hypothèques de l'arrondissement, pour y demeurer déposés.

Les frais de transport seront à la charge des préposés, qui donneront au commissaire du directoire exécutif une reconnaissance du dépôt; au moyen de quoi, il en demeurera, ainsi que l'ancien conservateur, bien et valablement déchargé.

XXXVIII. Le conservateur-général et les conservateurs particuliers supprimés, chacun en ce qui concerne, demeureront garans de toute perte ou soustraction de pièces qui n'auraient point été comprises dans les inventaires ordonnés par les articles XXX et XXXVI de la présente.

Ils répondront également des retards et oppositions qui seraient apportés par eux ou leurs agens, tant à la confection desdits inventaires, qu'au dépôt des pièces inventoriées.

XXXIX. Il sera placé dans chaque bureau de la conservation des hypothèques un tableau divisé en trois colonnes:

La première contiendra, par ordre alphabétique, le nom des communes de l'arrondissement;

La seconde désignera l'ancien arrondissement dont chaque d'elles faisait partie;

La troisième indiquera dans quel bureau de la nouvelle organisation hypothécaire auront été déposés les registres des inscriptions et transcriptions antérieures à sa mise en activité, et relatives à chaque commune.

*WET van den 27sten December 1817,
tot het heffen eener belasting, onder
den naam van regt van succesfie.*

WIJ WILLEM, ENZ.

Allen, die deze zullen zien of hooren lezen, salut! doen te weten:

Alzoo Wij in overweging hebben genomen, dat, achterevoigens art. 25 der wet van den 11den Februarij 1816, en art. 12 der wet van den 28sten December deszelfden jaars, over het geheele Rijk, een algemeen regt van succesfie moet worden ingevoerd;

Zoo is het, dat Wij, den Raad van State gehoord, en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, zoo als Wij goedvinden en verstaan, bij deze:

TITEL I.

Algemeene bepalingen.

Art. 1. Er zal, onder den naam van *regt van succesfie*, eene belasting worden geheven van de waarde van al wat door overlijden wordt geërfd of verkregen in den boedel van eenen ingezetenen dezes Rijks, na den 31sten December 1817 overlijdende.

Voor eenen *ingezetenen dezes Rijks* wordt, met betrekking tot de toepassing dezer wet, gehouden degeen, die binnen dit Rijk zijn domicilium of den zetel van zijn vermogen heeft gevestigd.

Er zal mede, onder den naam van *regt van overgang*, eene belasting worden geheven van de waarde der onroerende goederen, gelegen binnen dit Rijk, en in vruchtgebruik of eigendom geërfd wordende van iemand, die geen ingezetenen is van het Rijk, en na den 31sten December 1817 zal overlijden.

Alles echter behoudens de hierna vermelde uitzonderingen, en onder de volgende bepalingen.

Art. 2. In zooverre er geene beschikkingen ten tegendeele bestaan, zal het regt van succesfie en het regt van overgang worden gedragen door de erfgenamen, legatarisfen en donatarisfen, ieder voor datgene, wat door hem wordt geërfd of verkregen.

De erfgenamen of legatarisfen univerteel, in den boedel van eenen ingezetenen dezes Rijks, zijn jegens den Staat aansprakelijk voor het regt van succesfie, wegens de geheele nalatenschap verschuldigd, en voor de boeten wegens overtredingen dezer wet, ieder in evenredigheid van het aandeel, hetwelk door hem wordt geërfd of verkregen.

De legatarisfen onder univerteelen titel, de legatarisfen particulier en de donatarisfen zijn jegens den Staat aansprakelijk voor het regt van succesfie en de boeten, ieder voor het door hem geërfde, behoudens zijn regt tot terugvordering der boeten, tegen dengenen, door wiens toedoen dezelve zijn beloopen.

De executeurs-testamentair, de curators in vacante boedels, de voogden voor hunne pupillen, en de curators van geinterdicteerden voor hunne geadministreerden, zijn, met betrekking tot het regt van succesfie en de boeten, jegens den Staat aansprakelijk, voor zoo veel het van hen heeft afgehangen in de nakoming dezer wet te voorzien.

De bepalingen, in dit artikel vervat, zijn mede toepasselijk op al wat het regt van overgang aangaat.

Art. 3. 's Rijks schatkist heeft, op den dag van het overlijden, voor het regt van succesfie een algemeen privilegie op al de nagelatene roerende goederen, onmiddellijk rang nemende na de privilegien in art. 2101 en 2102 van het burgerlijk wetboek, en in art. 191 van het wetboek van koophandel vermeld. Al de nagelatene onroerende goederen, binnen dit Rijk gelegen, zijn, op den dag van het overlijden, voor het regt van succesfie en dat van overgang, legaal verbonden, zonder dat voor dit verband eenige inschrijving noodig zij in de registers der bewaarders van de hypotheeken.

Dit privilegie en dit legaal verband eindigen met den laatsten dag der twaalfde maand, volgende op die, waarin de termijn

der aangifte, bij de wet bepaald of door den Koning verlengd, is verschenen, bijaldien vóór dat tijdstip geene geregtelijke vervolgingen zijn aangevangen.

Door de betaling van het regt van successie en dat van overgang, vóór den laatsten dag der vermelde twaalfde maand, zal het legaal verband mede zijn vervallen, doch alleen voor die onroerende goederen, welke zijn veraliëneerd of ten behoeve van derden zijn verbonden, vóór dat, ter zake van nog verschuldigde regten, ten gevolge van kwalijk gedane aangifte, eenige geregtelijke vervolging is begonnen.

In geval, vóór de betaling van het regt van successie of dat van overgang, de belanghebbenden eenige der nagelatene onroerende goederen, vrij van het legaal verband zouden willen aliëneren of verbinden, zullen zij daartoe verzoek kunnen doen aan den ambtenaar in de provincie, te dien einde door het Departement der indirecte belastingen te designeren. Dit verzoek zal worden toegestaan, wanneer 's Rijks schatkist voor het verschuldigde genoegzame zekerheid heeft of zal bekomen.

Het gemelde regt van privilegie en legaal verband zal niet nadeelig zijn aan vroegere regten, door anderen verkregen.

T I T E L II.

Van de aangifte en waardering van het geërfde of verkregene (1).

Art. 4. De erfgenamen en de legatarissen universeel in den boedel van eenen ingezeten dezes Rijks, zijn verplicht, ten kantore van het regt van successie, in welks ressort de overledene binnen dit Rijk zijn laatste domicilium had, bij schriftelijke memorie, aangifte te doen van den aard en de waarde van alles wat tot de nalatenschap behoort; daarbij, met opzigt tot de onroerende goederen, opgevende de gemeenten en derzelver ligging, en, voor de ongebouwde eigendommen, derzelver grootte, voor zoo veel die aan de aangevers bekend is; voorts

(1) Vergelijk art. 44 der wet van den 16den Junij 1832, hiervoren bladz. 285.

van de schulden, waaruit het passief des boedels is zamenge-
steld, van de erfgenamen, legatarisfen en donatarisfen, van den
graad van verwantschap tusfchen hen en den overledenen, en van
het aandeel, dat door ieder van hen wordt geërfd of verkre-
gen, met opgave wijders, zoo de nalatenschap geheel of ge-
deeltelijk, krachtens uiterfte wilsbeschikking, wordt geërfd of
verkrepen, van degenen, die, zonder die beschikking, tot de-
zelve geheel of gedeeltelijk zouden zijn geregtigd. Deze laat-
ste vermelding wordt echter niet vereischt, in geval de boedel
voor het geheel onderworpen is aan het regt van tien per cent.

De erfgenamen, legatarisfen en donatarisfen in onroerende
goederen, gelegen binnen het Rijk, en door iemand nagelaten,
die geen ingezetenen is dezès Rijks, zullen aangifte doen van
derzèlver aard, ligging, grootte en waarde, ten kantore van
het regt van succesie of van overgang, in welks ressort de
goederen zijn gelegen.

Voor boedels van ingezetenen dezès Rijks, geërfd wordende
in de rechte lijn, of welke, na aftrek der schulden, geene hoo-
gere waarde hebben dan f 300.00, zal de aangifte zich bepalen
tot de vermelding :

- 1°. Der erfgenamen en der onroerende goederen, hun aange-
komen en binnen dit Rijk gelegen.
- 2°. Der legatarisfen en donatarisfen, en van hetgene dat door
ieder van hen wordt geërfd of verkregen.
- 3°. Van hetgene, hetwelk achterevolgens art. 6 moet worden
aangegeven.

Wanneer in eenen boedel, niet aan eenig regt onderhevig,
geene onroerende goederen aanwezig zijn, zal van denzelfven
eene negative aangifte worden gedaan, geappuifeerd door een
certificaat van de plaatselijke autoriteit, houdende, dat het haar
niet bekend is, dat de overledene eenige onroerende goederen
heeft nagelaten.

Bij de aangifte des boedels van eenen ingezetenen dezès Rijks
zal tevens vermeld worden, of de overledene van eenige goe-
deren het vruchtgebruik heeft gehad, en, zoo ja, waarin die
goederen beslaan, en wie tot het genot van den vollen eigen-

dom is gekomen; alles voor zoo veel de aangevers daarvan kennis mogten bekomen hebben.

Art. 5. Degeen, die door het overlijden van den vruchtgebruiker tot het genot komt van den vollen eigendom, is verplicht, daarvan, op de wijze bij art. 4 voorgeschreven, en binnen den termijn bij art. 9 bepaald, aangifte te doen ten kantore van het regt van succesie, alwaar in der tijd het door overlijden geërfde of verkregen vruchtgebruik is aangegeven.

Wanneer, gedurende het leven van den vruchtgebruiker, het vruchtgebruik met den blooten eigendom wordt vereenigd, zullen de vruchtgebruiker en degeen, die tot het genot van den vollen eigendom komt, ieder op zich zelf verplicht zijn, daarvan op gelijke wijze aangifte te doen ten kantore van het regt van succesie, alwaar in der tijd de aangifte van het door overlijden geërfde of verkregen vruchtgebruik is gedaan. In dit geval zullen de dag, waarop de vereeniging heeft plaats gehad, en de plaats, alwaar de akte of overeenkomst gemaakt is, indien er zoodanig een bestaat, beschouwd worden als de dag en plaats van het overlijden, met opzigt tot den tijd der aangifte, de waardering en de verdere toepassing dezer wet.

Art. 6. In geval dáár, waar nog fidei-commisen bestaan, door overlijden, een goed met fidei-commies bezwaard, aan den gefubstitueerden overgaat, of wanneer een eigendoms-overgang plaats heeft van een goed, hetwelk door een ander in vruchtgebruik wordt bezeten, zullen de aangevers in den boedel van eenen ingezeten dezes Rijks, op de bij art. 4 voorgeschrevene wijze, en binnen den termijn bij art. 9 bepaald, daarvan aangifte doen.

Wanneer, bij het leven van den fiduciairen erfgenaam, het met fidei-commies bezwaarde goed aan den gefubstitueerden overgaat, zullen de bepalingen, in de laatste zinsnede van het voorgaande artikel vervat, op den fiduciairen erfgenaam en den gefubstitueerden zijn van toepassing.

Art. 7. Het aanvaarden eener nalatenschap onder beneficie van inventaris, ontheft niet van de verplichting tot het doen van aangifte des boedels, op de wijze en binnen den termijn, bij deze wet voorgeschreven.

In geval van verzuim, zullen de bepalingen, in art. 10 vervat, mede zijn van toepassing.

Art. 8. Bij de memorie van aangifte zal *één* domicilium worden gekozen in het ressort van het kantoor van het regt van successie of van overgang, bij hetwelk de aangifte wordt gedaan; en zulks voor alle actien en vervolgingen, welke 's Rijks ambtenaar verplicht zal wezen, krachtens deze wet, in te stellen, hetzij tegen de erfgenamen, hetzij tegen de legatarisfen, donatarisfen, executeurs-testamentair, voogden of curators.

Art. 9. De aangifte moet geschieden, zoo het sterfgeval heeft plaats gehad in het Rijk, binnen zes maanden; in eenig ander gedeelte van Europa, binnen acht maanden; in Amerika, binnen twaalf maanden; in Afrika of Azie, binnen vier en twintig maanden na den dag van het overlijden.

De termijn van acht, twaalf en vier en twintig maanden wordt verminderd op zes, te rekenen van den dag der in bezitneming, bijaldien, iemand buiten het Rijk overleden zijnde, de erfgenamen, donatarisfen of legatarisfen, de voogden of curators, zich geheel of gedeeltelijk in het bezit of beheer stellen van de nagelatene goederen, vóór dat de laatste zes maanden van den termijn, voor de aangifte bepaald, zijn begonnen.

De termijnen kunnen door den Koning, naar bevind van zaken, worden verlengd.

Art. 10. Bijaldien de aangifte ten voorschreven kantoren, en binnen den bepaalden of door den Koning verlengden termijn, niet wordt gedaan, zullen degenen, die daartoe, krachtens deze wet, verplicht zijn, bij exploit van den deurwaarder, peremptoir worden gefommeerd, om voorschreven aangifte binnen de eerstvolgende veertien dagen na de infinuatie te doen; en zal, ten behoeve van het Rijk, betaald worden eene *tiende* verhooging van en boven het verschuldigde regt, benevens de de kosten van fommatie.

De tijd, in deze fommatie bepaald, verstreken zijnde, zonder dat de aangifte zij geschied, zal door dengenen, aan wien de aangeving zal moeten geschieden, tegen de nalatigen een dwangschrift worden uitgevaardigd tot het opleggen van eene bij hetzelfde uit te drukken som, behoudens regularisatie voor

hetgeen bij finale afrekening bevonden zal worden meerder of minder verschuldigd te zijn. Het bedrag van het verschuldigde regt zal met de helft daarvan als boete worden vermeerderd.

In geval de verzuimde aangifte betrekking heeft tot eenen boedel of eene zaak, wegens welke aan den Lande geen regt van succesfie moet worden betaald, zal, voor iedere week verzuim, na de veertien dagen na de fommatie, eene boete van tien gulden zijn verschuldigd.

Voor zoo veel de verzuimde aangifte, wegens den boedel eens ingezetens dezès Rijks, betrekking heeft tot een door den dood vervallen vruchtgebruik, of tot eenen overgang van fidei-commisfair goed, zullen de in gebreke blijvenden aansprakelijk zijn, zoowel voor het verschuldigde regt van succesfie, als voor de boete, behoudens hun regt tot terugvordering voor het regt van succesfie alleen, tegen dengenen, die tot het genot van den vollen eigendom is gekomen, of aan wien het fidei-commisfair goed is overgegaan.

Art. 11. De waarde der nagelatene goederen het actief uitmakende van den boedel eens ingezetens dezès Rijks, en die der onroerende goederen aan het regt van overgang onderworpen, worden bepaald, als volgt:

- a. Voor de onroerende goederen, op hunne verkoopwaarde, ten dage van het overlijden.

De onroerende goederen, behoorende tot boedels van ingezetenen van dit Rijk, en gelegen buiten hetzelve, in de landen, die vóór den 30sten Mei 1814 een gedeelte van het Fransche Rijk uitmaakten, zullen in de aangifte slechts worden begrepen voor de helft der verkoopwaarde, ten dage van het overlijden, mits op de vorderingen van 's Rijks ambtenaar aangetoond worde, dat die goederen den overledenen vóór 1°. Januarij 1817 hebben toebehoord, of hem sedert dien tijd door overlijden zijn aangekomen. Deze modificatie zal echter, bij voortdoring van het regt van succesfie, niet langer stand grijpen, dan tot den 31sten December 1836.

- b. Voor de hypothecaire ingeschrevene schuldvorderingen, op het bedrag van het kapitaal, en den interest, op den

Ten aanzien van tontines, kontrakten van overleving en prebenden, dáár, waar deze laatsten nog bestaan, wordt het jaarlijksch bedrag gehouden dat te zijn van het laatste jaar, het jaar van het overlijden voorafgaande. Zij zullen voorts berekend worden als lijfrenten, en voor zoo veel zij bestaan in voorwerpen in natura, gewaardeerd worden, zoo als hier voren sub lett. *c* is voorgefchreven.

- f.* Voor de fchepen, fchuiten en vaartuigen op derzelver verkoopwaarde, ten dage van het overlijden, door den aangever te waarden.

Onder de waardering moet begrepen worden het staand en loopend want, gelijk mede alles, wat zich, voor zoo veel men weet, aan boord bevindt en een gedeelte uitmaakt van de nagelatene goederen.

- g.* Voor alle fchuldvorderingen, niet onder *b* noch *d* hiervoren begrepen, hetzij dat van dezelve eenige akte beftaat of niet, op de door den aangever te bepalen geldswaarde van het verfhuldigde kapitaal en van de verfhuldigde renten, op den dag van het overlijden.

- h.* Voor alle andere roerende goederen en perpetuële niet in onroerend goed gevestigde renten, op derzelver verkoopwaarde, ten dage van het overlijden, door den aangever te bepalen.

De aangevers zullen de waarde der goederen, onder de letters *a*, *b*, *f* en *h* vermeld, door deskundigen kunnen laten bepalen op den voet, voorfchreven bij art. 16.

Art. 12. De fchulden, het paffief van den boedel eens ingezetens dezès Rijks uitmakende, zullen, voor de regeling van het regt van fuccesfie, zich bepalen:

- a.* Tot de fchuldvorderingen, ten lafte van den overledenen, volgens akten, daarvan zijnde, of andere wettelijke bewijzen, en tot den daarop verfhuldigden interest, op den dag van het overlijden.
- b.* Tot de fchulden, op het tijdstip van het overlijden, voortfpruitende uit het bedrijf van den overledenen.

- c. Tot de huisschulden, op den dag van het overlijden.
- d. Tot de Rijks, provinciale of plaatselijke lasten, polderlasten, molengelden en foortgelijke omlagen, op den dag van het overlijden.
- e. Tot de begrafeniskosten.

Art. 13. Gedurende zes weken (1), na den dag der aangifte, zal het aan de aangevers vrijstaan, de aangiften door eene supplettoire aangifte te vermeerderen of te verminderen, zonder dat er eenige boete zal kunnen worden gevorderd.

In den loop der volgende veertien dagen zullen de aangevers van den boedel van eenen ingezetenen dezes Rijks voor de regtbank van eersten aanleg, in het ressort, of voor den vrederechter van hunne woonplaats, in persoon, bij eede, of, wanneer hunne godsdienstige gezindheid het doen van eenen eed niet toelaat, op de wijze, bij hunne godsdienstige gezindheid in gebruik, verklaren, „ dat zij in gemoede vermeenen, bij „ de aangifte der nalatenschap van wijle N. N., niets verzwegen te hebben, dat tot diens boedel behoort, en voor de „ regeling van het regt van successie heeft moeten worden aan- „ gegeven; noch dezelfde schuld twee- of meermalen te hebben gebragt, noch eenige schuld te hebben opgegeven, welke niet uit den boedel moet worden betaald; voorts de buitenlandfche bezittingen (zoo er zijn) en de *roerende* goederen, van welke de waardering, bij de wet op het regt van successie, aan den aangever of aan de taxatie van deskundigen is overgelaten, tot dien prijs te hebben gesteld, welchen zij in gemoede houden als de waarde derzelve, zoo als die bij de wet op het regt van successie wordt gevorderd; en, eindelijk, dadelijk te zullen doen aangifte van, en het regt van successie te zullen voldoen voor de goederen, welke zij naderhand zullen vernemen niet of kwalijk te hebben aangegeven.”

Voor boedels, welke geheelijk worden geërfd in de regte

(1) De termijn van 6 weken, gesteld in dit artikel en in art. 20 en 23, is tot op 3 weken verkort. Zie art. 48 der wet van den 16den Junij 1832; hiervoren pag. 238.

lijn, zal geen eed worden afgelegd; doch wanneer uit dezelve eenig legaat of giften aan collateralen of niet verwante personen moet worden uitgekeerd, zullen de aangevers, op den hierboven omschreven voet en plaats, in persoon, bij eede, of op de wijze, in plaats van den eed, bij hunne godsdienstige gezindheid in gebruik, verklaren, „dat zij vermeenen voor den „boedel van wijlen N. N. alles, waarvan het regt van succes- „sie is verschuldigd, opregtelijk te hebben aangegeven.”

De eed zal mede niet afgelegd worden wegens boedels, voor welke negative aangiften, bij art. 4 voorgescreven, zijn gedaan.

In de gevallen van vereeniging van het vruchtgebruik met den blooten eigendom is degeen, die den eigendom heeft, verplicht den eed af te leggen; en zijn de vruchtgebruikers of de erfgenamen en legatarissen in deszelfs boedel daarvan vrijgesteld.

In geval van ziekte of afwezendheid buiten het Rijk zal, op admisie van 's Rijks ambtenaar, de eed, bij speciale procuratie, kunnen worden gedaan voor de regtbank van eersten aanleg, in het ressort, alwaar de overledene binnen dit Rijk zijn laatste domicilium had.

De expeditie van het proces-verbaal der eedsaflegging zal binnen vier weken, na deszelfs dagteekening, ten kantore van het regt van succesie gebragt worden, alwaar de aangifte is gedaan; zoo wel de minute, als de expeditie van het proces-verbaal, zullen vrij zijn van het regt van zegel, registratie en griffie.

In geval de eed niet afgelegd, of bijaldien de expeditie van het proces-verbaal der eedsaflegging niet ten vermelden kantore gebragt wordt binnen den hiervoren bepaalden tijd, zal, als boete, verbeurd worden 25 gulden voor iedere week verzuim.

Art. 14. In geval, na het afleggen van den eed, de aangevers door eene andere aangifte de voorgaande verbeteren, zonder dat eenige regterlijke vervolging is aangevangen, zal er geene boete kunnen worden gevorderd; doch bijaldien eene regterlijke vervolging is begonnen, ter zake, dat er goederen zijn verzwegen, of dezeselfde schulden twee- of meermalen zijn

gebragt, of andere zijn opgegeven, die niet tot het passief van den boedel behooren; of dat, bij de aangifte, de buitenlandsche bezittingen of de roerende goederen, in art. 11, onder de letters *f*, *g* en *h* vermeld, niet tot de wezenlijke verkoop- of geldswaarde zijn aangegeven, zal voor het verzwegene goed, voor het bedrag der te hoog opgegevene schuld, of voor het ongenoegzaam aangegevene, behalve het daarvoor nog verschuldigd regt van succesie, tweemaal zoo veel, als boete, zijn verschuldigd. De belanghebbenden zullen echter van de boeten zijn ontheven, wanneer zij van hunne onschuld doen blijken.

Art. 15. Wanneer de waarde der onroerende goederen, binnen dit Rijk gelegen, of die der roerende goederen, in art. 11, onder de letters *b*, *c*, *d* en *e* vermeld, bevonden wordt, niet overeenkomstig deze wet te zijn aangegeven, zal van de meerder bevonden waarde het nog verschuldigd regt van succesie of van overgang moeten worden voldaan, en bovendien, als boete, eene som, daarmede gelijk staande, bijaldien het meerder bevondene de aangegevene waarde *één achtfde* of meer overtreft.

Er zal mede eene boete, met het nog verschuldigde regt van succesie of van overgang gelijk staande, zijn verbeurd, in geval bij de aangifte eenig legaat of gifte of een graad van verwantschap, in het nadeel van 's Rijks schatkist, verzwegen of verkeerdelijk is opgegeven.

Art. 16. Wanneer de waarde der onroerende goederen, binnen dit Rijk gelegen, niet overeenkomstig den inhoud van art. 11, lett. *a*, schijnt te zijn aangegeven, en de ongenoegzaamheid in de aangifte niet anders kan worden bewezen, zal 's Rijks ambtenaar eene waardering door deskundigen kunnen vorderen. Dit zal mede plaats kunnen hebben voor de hypothecaire schuldvorderingen op goederen binnen dit Rijk, wanneer derzelve aangegevene waarde ongenoegzaam schijnt, en de ongenoegzaamheid niet anders kan worden daargedaan.

Het vragen van waardering zal geschieden, bij exploit, door eenen deurwaarder, aan partij te beteekenen, met vermelding, zoo van de som, welke 's Rijks ambtenaar vermeent voor regt van succesie of van overgang en voor boeten te zijn verschul-

digd, als van den deskundigen, voor de administratie benoemd, en met sommatie, om binnen acht dagen eenen deskundigen te benoemen.

Wanneer aan de sommatie niet wordt voldaan, zal de regtbank van eersten aanleg, in welker resfort het goed gelegen is, *ex officio* eenen deskundigen voor partij aanstellen, binnen acht dagen na de aanvraag van 's Rijks ambtenaar.

In geval de deskundigen in gevoelen verschillen, zal hun door den vrederegter van de plaats, waarin het goed is gelegen, een derde worden toegevoegd.

Bijaldien twee deskundigen het eens zijn, zal hunne waardering, en, zoo zij alle drie verschillen, die, welke het naast bij de minste komt, gehouden worden den prijs te vertegenwoordigen, op welken het goed naar de wet moet worden geschat.

De kosten, op de waardering gevallen, komen ten laste van de aangevers, wanneer de waardering voor de berekening van het regt, bij deze wet aangenomen, een achtste of meer de aangegevene waarde overtreft, en anders ten laste van den Staat.

De aangevers zullen de waarde van al de roerende en onroerende goederen, onder de letters *a*, *b*, *f* en *h* in art. 11 vermeld, en binnen dit Rijk gelegen, of van een gedeelte derzelve door deskundigen kunnen laten bepalen, alvorens daarvan aangifte te doen. Te dien einde zullen zij de vordering van waardering doen, bij exploit, door eenen deurwaarder, aan 's Rijks ambtenaar te beteekenen, bij wien de aangifte moet geschieden, met opgave van hunnen deskundigen en sommatie, om er eenen binnen de acht dagen te benoemen; alles voor het overige overeenkomstig den inhoud van dit artikel, waarvan al de bepalingen wijders zijn toepasselijk, met uitzondering echter, dat al de kosten zijn voor rekening der aangevers. De waarde, door de deskundigen bepaald, zal in de aangifte worden opgegeven, te dien effecte, dat van wege de administratie, met opzigt tot de waarde, geen verder onderzoek zal kunnen worden gedaan.

TITEL III.

Van de hoegrootheid van het regt van succesfie en dat van overgang, van derzelve toepassing, van de betaling en van de vrijstellingen.

Art. 17. Er zal voor *regt van succesfie* worden geheven, wanneer de eigendom wordt geërfd of verkregen:

Door den eenen echtgenoot van den anderen vier per cent, behoudens echter de uitzonderingen, in art. 24 vermeld.

Door broeders of zusters van broeders of zusters vier per cent voor datgene, hetwelk hun *ab intestato* zou zijn aangekomen, en tien per cent voor datgene, hetwelk zij meerder erven of verkrijgen.

Door neef of nicht, na-neef of na-nicht, van oom of moei, oud-oom of oud-moei, en, omgekeerd, door oom of moei, oud-oom of oud-moei, van neef of nicht, na-neef of na-nicht zes per cent voor datgene, hetwelk hun *ab intestato* zou zijn aangekomen, en tien per cent voor datgene, hetwelk zij meerder erven of verkrijgen.

Tusfchen alle andere verwanten of niet verwante perfonen tien per cent.

Voor datgene, wat enkel in vruchtgebruik wordt geërfd of verkregen, zal het regt van succesfie slechts de helft bedragen van het hiervoren bepaalde.

Er zal voor *regt van overgang* worden geheven één per cent voor den eigendom en een half per cent voor het vruchtgebruik, geërfd wordende in de regte lijn.

Vijf per cent voor den eigendom en twee en een half per cent voor het vruchtgebruik, in de collaterale lijn geërfd wordende, of tusfchen niet verwante perfonen.

Art. 18. Het *regt van succesfie* zal worden geheven van het bedrag der waarde, welke door ieder, na afrek van het aandeel, dat hij in de schulden, bij art. 12 vermeld, moet dragen, wordt geërfd of verkregen.

Het *regt van overgang* wordt geheven van de waarde van het goed, bepaald bij art. 11, zonder afrek van eenige lasten.

Art. 19. Voor pensioenen of periodieke uitkeeringen zal het recht van succesfie worden geheven van het bedrag, hetwelk zij in kapitaal opleveren over den tijd, gedurende welken zij den erfgenaam, legataris of donataris zijn opgelegd; zullende echter deze berekening in geen geval het twintigvoudige van het jaarlijksch bedrag kunnen te boven gaan. Voor pensioenen of uitkeeringen, gedurende het leven, zal gevolgd worden diezelfde levensberekening, welke in art. 11, lett. e van deze wet voorkomt; en wanneer de tijd der pensioenen of uitkeeringen bepaald is, zal het bedrag met 20 tot kapitaal gebragt worden.

In alle gevallen zal het recht uit den boedel worden voorgeschooten, waartegen, bij de betaling der pensioenen of uitkeeringen, zal kunnen worden gekort het gedeelte van het kapitaal der voorgeschootene penningen, evenredig aan den tijd, waarover het recht berekend is, met den verschenen interest van vijf ten honderd in het jaar.

Art. 20. In geval van vruchtgebruik zal, wanneer het den boedel van eenen ingezetenen dezes Rijks betreft, tot het tijdstip der vereeniging van het vruchtgebruik met den blooten eigendom, de betaling van het *recht van succesfie* blijven opgeschort voor het in eigendom geërfde of verkregene, gelijk mede voor de overgangen van den eigendom, vóór de vereeniging door overlijden plaats hebbende, mits voldoende borgtocht stellende.

Degeen, die door de vereeniging van den blooten eigendom met het vruchtgebruik tot het genot komt van den vollen eigendom, zal binnen den termijn, bij deze wet bepaald, de regten van succesfie voldoen, waarvan de betaling is opgeschort gebleven, en bijaldien deze regten, door de onderscheidene overgangen bij overlijden, meer mogten bedragen dan 15 per cent, zal de eindelijke erfgenaam kunnen volstaan, zoo voor de voldoening der regten van succesfie, waarvan de betaling is opgeschort gebleven, als voor het recht, uit zijn eigen hoofde verschuldigd, met voldoening van 15 per cent van het op hem gedevolveerd kapitaal.

De opschorting der betaling van het recht van succesfie strekt zich niet uit tot de betaling der boeten, welke, in geval van verzuimde aangifte, achterevolgens art. 10 zijn verbeurd.

Voor de betaling van het *regt van overgang* wordt geen uitsfel verleend; het regt voor den eigendom en dat voor het vruchtgebruik moeten te gelijker tijd betaald worden, binnen den termijn, bij art. 23 bepaald, maar er zal geen regt zijn verschuldigd bij de daarop volgende vereeniging van het vruchtgebruik met den blooten eigendom door overlijden.

Art. 21. In geval dáár, waar nog fidei-commisfen bestaan, eenig met fidei-commis bezwaard goed op den gesubstitueerden overgaat, zal het regt van succesfie zijn verschuldigd naar den graad van verwantschap tusfchen den insteller van het fidei-commis en den verkrijger.

Art. 22. Wanneer de aangever bij de aangifte verklaart onzeker te zijn ten aanzien van den graad van verwantschap, of van den perfoon, wie erft, of van de hoeveelheid, welke de erfgenamen *ab intestato* zouden hebben geërfd, zal het hoogfte regt, hetwelk naar de betrekking der erfgenamen of andere gebenificeerden zoude kunnen verschuldigd zijn, worden geheven, zonder dat zulks echter den belanghebbenden zal kunnen benadeelen in zijne vordering tot teruggave van hetgene, dat naderhand blijken zal te veel te zijn betaald.

Art. 23. Het regt van succesfie en dat van overgang, gelijk mede de boeten, moeten betaald worden, zoo als dezelve door 's Rijks ambtenaar, krachtens de wet en overeenkomstig de aangifte, zijn berekend.

Het regt kan noch verminderd noch teruggegeven worden, dan alleen in de gevallen, dat de wet niet naar behooren mogt zijn toegepast; alsdan zijn de belanghebbenden bevoegd tot het vragen van teruggave, zoo als de Staat verplicht is die te geven.

De betaling van het regt van succesfie, van het regt van overgang en der boeten zal geschieden binnen zes weken na de dagteekening der insinuatie van de oproeping tot voldoening, welke, nadat de zes weken, voor het verbeteren der aangifte toegeftaan, zullen zijn verftreken, van wege den ambtenaar van het regt van succesfie aan het gekozen domicilium der aangevers, en, indien er geene aangifte is gedaan, aan het domicilium van eenen der erfgenamen, legatarisfen of donatarisfen, executeurs-testamentair, voogden of curators, bij exploit door den deurwaarder, zal worden beteekend.

Wanneer de betaling niet geschiedt binnen den bepaalden tijd, zal er een tiende gedeelte van het verschuldigde regt, als boete, zijn verbeurd, en bovendien de kosten van het exploit.

Art. 24. Van het regt van succesfie is vrijgesteld (1):

- 1°. Al wat geëerfd of verkregen wordt in de regte lijn.
- 2°. Al wat echtgenooten, kind of kinderen te zamen, in huwelijk verwekt, of descendenten daarvan nalatende, van elkander erven of verkrijgen.
- 3°. Al wat door den langstlevenden echtgenoot van den eerststervenden echtgenoot in vruchtgebruik of bij wege van pensioen of periodieke uitkeering wordt geëerfd of verkregen, indien door het overlijden van den eerststervenden deszelfs kind of kinderen, in vorig huwelijk verwekt, of de descendenten daarvan tot den eigendom zijn gekomen of met het pensioen of de periodieke uitkeering zijn belast.
- 4°. Al wat geëerfd of verkregen wordt in den boedel van eenen ingezetenen, wanneer de geheele waarde, na aftrek der schulden, niet meer bedraagt dan 300 gulden.

TITEL IV.

Van de vervolgingen en verjaringen.

Art. 25. Totdat daaromtrent door de wet nader zal zijn bepaald, zullen alle vervolgingen door 's Rijks ambtenaren, voor de invordering van de regten en de boeten, krachtens deze wet verschuldigd, en door de belanghebbenden, voor het vragen van teruggave van betaalde regten en boeten, en voorts in alle andere gevallen, zonder praktizijns, op dezelfde wijze geschieden, als bij de bestaande wetten en verordeningen, in materie van registratie, in de onderscheidene provincien van het Rijk voorgescreven en gebruikelijk is.

Art. 26. Er zal zijn verjaring:

- 1°. Voor de invordering van het regt van succesfie, van het regt van overgang en van de boeten, in de gevallen van de verzuimde aangifte, na vijf jaren, te rekenen van den

(1) Zie art. 45 der wet van den 16den Junij 1832; hiervoren pag. 286.

- dag, op welken de termijnen van aangifte, bij art. 9 bepaald, zullen verstreken zijn.
- 2°. Voor de invordering der boeten, bepaald op het verzuim der eedsaflegging en der bezorging van de expeditie van het proces-verbaal derzelve, ten kantore van het regt van succesie, na één jaar, te rekenen van den dag, op welken de zes weken, voor het verbeteren der aangifte toegegaan, zijn verstreken.
- 3°. Voor het vragen van waardering door deskundigen van onroerende goederen, binnen dit Rijk gelegen, en van de hypothecaire schuldvorderingen, gelijk mede voor het vragen van regt van succesie, regt van overgang en boeten, wegens ongenoegzaamheid in de aangifte der onroerende goederen binnen dit Rijk, of der goederen, in art. 11 onder de letters *b*, *c*, *d* en *e* vermeld, na twee jaren, te rekenen van den dag der aangifte.
- 4°. Voor het vragen van teruggave van betaalde regten en boeten, na twee jaren, te rekenen van den dag der betaling.
- 5°. Voor de invordering der boete, bij art. 23 bepaald, op het verzuim in de betaling, na één jaar, te rekenen van de dagteekening der significatie van de oproeping tot voldoening, van wege den ambtenaar, belast met den ontvang van het regt van succesie en van overgang, beteekend.

De verjaringen zullen worden opgeschort door geregtelijke vervolgingen, begonnen vóór dat de termijnen van verjaring zijn verschenen; zij zullen echter voor altoos zijn verkregen, in geval de begonnen vervolging gedurende een jaar blijft onvervolgd, en de termijn van verjaring verschenen is.

Lasten en bevelen, dat deze in het Staatsblad zal worden geplaatst, en dat alle ministeriële departementen, autoriteiten, kollegien en ambtenaren aan de naauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven enz.

A C C I J N S E N .

WET van den 21sten Augustus 1822, houdende de belasting op het zout.

WIJ WILLEM, ENZ.

Allen, die deze zullen zien of hooren lezen, salut! doen te weten :

Alzoo Wij in overweging genomen hebben, dat bij de wet van den 12den Julij 1821, art. 2, onderdeel III, lett. *f* en *o*, en art. 5 en 6 is bepaald, dat in het stelsel van 's Rijks belastingen zal zijn begrepen een accijns op het zout, met de grondslagen, waarop denzelven, onder de noodige wijzigingen, zal rusten ;

Zoo is het, dat Wij, den Raad van State gehoord, en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan, bij deze :

EERSTE AFDEELING.

Van het bedrag en de verschuldigheid van den accijns.

Art. 1. De accijns op het zout zal bedragen van iedere één honderd ponden zes gulden, en van ieder vat pekel vijf gulden, meerdere of mindere kwantiteit naar evenredigheid.

Art. 2. De accijns zal verschuldigd zijn bij den invoer van buiten 's Lands, van het ruwe zout, behoudens het bepaalde bij art. 32, opzigtens de gardeerhuizen en zoutgroeven.

TWEEDE AFDEELING.

Van de zoutzieders en handelaars in het groot, betrekkelijk het ruwe zout, mitsgaders van verdere bepalingen.

Art. 3. Aan de zoutzieders zal, onder behoorlijken borg-

togt, een doorlopend crediet voor den accijns van het ingevoerde ruwe zout en de pekkel worden toegeftaan; een gelijk crediet zullen ook genieten de handelaars in het groot, door welke verftaan worden zeehandelaars en kooplieden, welke in geene mindere kwantiteiten van buiten 's Lands inftaan, dan van *vijf duizend* ponden, en van of aan elkander en de zoutzieders in- of uitftaan, dan *twee duizend vijf honderd* ponden, met uitzondering nochtans, in het laafte geval van reftant-partijen.

De zoutzieders en handelaars in het groot zullen zich, als zoodanig, fchriftelijk aan den ontvanger moeten opgeven.

Art. 4. Inflag van ruw zout van buiten 's Lands, door alle andere perfonen te doen, zal niet mogen gefchieden, dan met dadelijke betaling van den accijns, ten kantore van den ontvanger, ter plaatfe van den invoer, losfing of beftemming.

Art. 5. De debitering of betaling van den accijns zal, behoudens het bepaalde bij art. 13, opzigtens de zoutzieders, gefchieden naar het juifte gewigt van het zout, en de maat van de pekkel, zoo als vooraf, door daartoe geftelde wegers of meters, zal zijn bevonden.

Art. 6. De zoutzieders en handelaars in het groot zullen aan elkander ruw zout mogen overdoen, met overgang van het doorlopend crediet, mits de kwantiteit telkens niet minder zij, dan bij art. 3 is bepaald; ruw zout aan andere of in mindere hoeveelheden overdoende, zal de accijns daarvan vóór den uitflag moeten worden betaald, waaromtrent echter ten behoeve van diegenen, welke vrijdommen zullen worden toegeftaan, uitzonderingen zullen kunnen plaats hebben volgens art. 31 der wet.

Art. 7. De afleveraar van het ruwe zout zal affchrijving van den accijns verkrijgen, nadat aan den ontvanger, ter plaatfe van den uitflag, gebleken zal zijn, dat het zout in de beftemde plaats is aangekomen, en dat de overnemer van hetzelfde daarvoor is gedebiteerd, of wel dat de accijns is betaald.

Art. 8. Geen uit- noch inflag van ruw zout of pekkel zal mogen gefchieden, dan met een behoorlijk accijns- of confentbiljet, afgegeven door den ontvanger, ter plaatfe van den uit-

slag, en nadat het zout en pekkel, door daartoe gestelde wegers of meters, zal zijn gewogen of gemeten, op verbeurte van het zout, en bovendien op eene boete van den tiendubbelen accijns, te betalen door ieder, die tegen deze bepaling handelt.

Art. 9. De pakhuizen en bergplaatsen van ruw zout en pekkel der handelaars in het groot, zijn aan de visitatie en peiling der beambten onderworpen.

De verplichting, aan de zoutzieders bij art. 12 opgelegd, is, met de daarbij gestelde boete, op de handelaars in het groot toepasselijk.

Art. 10. Wanneer, bij de visitatie en peiling der pakhuizen en bergplaatsen der handelaars in het groot, eene meerdere of mindere kwantiteit ruw zout of pekkel wordt bevonden, dan waarvoor zij zijn gedebiteerd, zullen zij voor het meerder of minder bevondene worden gestraft met de verbeurte van den tiendubbelen accijns, en bovendien verplicht zijn tot bijbetaling van den enkelen accijns voor het te min bevondene, zullende voor het meerder bevondene hun debet met den enkelen accijns worden vergroot.

Een verschil van *een vijf en twintigste* gedeelte tusschen de gedebiteerde en de minder bevondene kwantiteit zal wel de bijbetaling van den enkelen accijns van het minder bevondene, doch geenszins eene straf ten gevolge hebben.

Art. 11. De zoutzieders en handelaars in het groot, van elkander ruw zout willende inslaan, zullen aan den ontvanger, ter plaats van den inslag, schriftelijk en onderteekend opgeven den naam en woonplaats van den afleveraar en de kwantiteit en kwaliteit van het zout.

De ontvanger zal den aangever voor het bedrag van den accijns debiteren en daarvan een bewijs opmaken, op welk bewijs de ontvanger, ter plaats van den uitslag, de noodige biljetten aan den afleveraar zal geven, en nadat aan hem gebleken zal zijn, dat het zout in de bestemde plaats is aangekomen, den accijns affchrijven.

In geval het zout niet ter plaats der bestemming mogt zijn gekomen, zal de accijns worden ingevorderd, doch slechts één-

maal, hetzij van den afzender, hetzij van den ontbieder, naar de keuze der Administratie, behoudens het verhaal van den afzender of ontbieder op diengenen, voor wiens rekening de verzending is geschied.

DERDE AFDEELING.

Van de zoutzieders in het bijzonder.

Art. 12. De zoutzieders zullen, ten kantore van den ontvanger, ter plaatse, waar hunne zoutziederijen gelegen zijn, schriftelijk moeten opgeven de gebouwen, pakhuizen en bergplaatsen, welke zij tot de uitoefening van derzelfer bedrijf in gebruik hebben. Bij iedere verandering van lokalen zullen zij aan dezelfde verplichting onderworpen zijn.

Zij zullen voor dezelve, aan de publieke straat of weg, boven den ingang moeten stellen een bord, met de geölieverwde letters *zoutziederij*, *zoutpakhuis* of *bergplaats*, met derzelfer namen.

Zij, die dit een of ander verzuimen, zullen, wanneer zij dit verzuim niet binnen acht dagen, na eene deswege gedane schriftelijke waarschuwing van den ontvanger, herstellen, verbeuren *tien gulden*.

Art. 13. De zoutzieders zullen eene korting genieten voor het ruwe zout, dat zij van buiten 's Lands of van de handelaars in het groot of van elkander inslaan en vervolgens geraffineerd hebben, en zulks ter gemoetkoming voor het verlies, op de raffinade geleden wordende. Deze korting zal, in verband met het bepaalde bij art. 14, kunnen bedragen, als volgt:

Voor het Engelsch bruin klipzout *tien* ten honderd.

Voor het Fransch ruw zout *acht* ten honderd.

Voor het Spaansche, Italiaansche, Oost- en Westindische en verder niet opgenoemd ruw zout, *vijf* ten honderd.

Voor het Portugesche *twee* ten honderd.

De korting zal niet door den ontvanger verleend worden, dan ten gevolge en overeenkomstig eene verklaring van de daar-

toe gefelde keurmeesters van het ruwe zout, welke hetzelfde bij den inflag, voor zoo verre de foort betreft, zullen keuren, en daarvan eene verklaring aan den ontvanger, ter plaatse van den inflag, overleggen (1).

Art. 14. De zoutzieders zijn, behoudens het bepaalde bij art. 13, voor den gedebiteerden accijns in zijn geheel aansprakelijk; doch, bijaldien blijken mogt, dat het verlies op de raffinade niet zoo groot mogt zijn, dan aan hen, volgens art. 13, is toegestaan, en zij alzoo meerder zout hebben geraffineerd, dan waarvoor zij zijn gedebiteerd, zal ook van dit meerdere bij den uitflag de accijns moeten worden voldaan.

Art. 15. De zoutzieders zullen geraffineerd zout mogen uitflaan:

a. Onder affchrijving van den accijns, naar buiten 's Lands en de kolonien van den Staat, mits telkens in geene mindere kwantiteit, dan van *twee duizend vijf honderd* ponden naar buiten 's Lands, en van *duizend* ponden naar de kolonien.

b. Met overschrijving van den accijns:

1°. Aan elkander, mits telkens in geene mindere kwantiteit, dan van *twee duizend vijf honderd* ponden.

2°. Aan de grosfiers in geraffineerd zout, mits telkens in geene mindere kwantiteit, dan *twee duizend* ponden.

c. Met betaling van accijns, aan neringdoenden en particulieren, in geene mindere kwantiteit, dan van *een honderd* ponden.

(1) Bij de wet van den 24sten December 1829 (*Staatsblad* n°. 76) is deze korting, voor het verlies op de raffinade, bepaald als volgt:

Voor het Fransch ruw zout , 7 ten honderd.

Voor het Portugeesch ruw zout I " "

Voor het Engelsche klipzout 5 " "

Voor het overige ruw zout 3 " "

Bij diezelfde wet is het zout, bestemd voor bemesting der landen of voeder van het vee (mits door vermenging voor den mensch onbruikbaar gemaakt) van den accijns vrijgesteld.

Zoodanige zoutzieders, echter, in wier zoutziederij zich slechts *éene* zoutpan bevindt, zullen, met betaling van den accijns, kunnen uitflaan met *vijftig* ponden en daarboven.

Wij behouden Ons voor, om daar, waar zulks tot gerijf der zoutzieders en ingezetenen door Ons zal noodig worden bevonden, aan de zoutzieders toe te staan, om van en aan elkander of aan neringdoenden en particulieren, zoowel ruw als geraffineerd zout te mogen uit- en inslaan, tot mindere hoeveelheden, dan bij deze wet is bepaald, onder de vereischte voorzieningen.

Art. 16. Geen uitslag van geraffineerd zout, uit de zoutziederijen of bergplaatsen der zoutzieders naar buiten 's Lands of de kolonien, onder genot van afschrijving van den accijns, zal mogen geschieden, dan met behoorlijk consentbiljet, afgegeven door den ontvanger, ter plaatse van den uitslag, en nadat het zout alvorens, door daartoe aangestelde wegers, zal zijn gewogen.

De Administratie zal de keuring van het uit te voeren zout kunnen vorderen.

De afschrijving van den accijns zal niet gegeven worden, dan nadat aan den ontvanger behoorlijk zal zijn gebleken, dat het zout het Rijk langs het aangewezen kantoor en binnen den bepaalden tijd is uitgevoerd.

Bij gebrek hiervan, zal de accijns, zes weken nadat de bepaalde tijd is verstreken, worden ingevorderd.

Art. 17. Bij den uitslag van geraffineerd zout door de zoutzieders aan elkander of aan de grosfiers te doen, zal moeten worden opgevolgd de bepaling bij art. 8 en 11, wegens het ruwe zout, vastgesteld.

Art. 18. Uitslag van geraffineerd zout, door de zoutzieders te doen aan neringdoenden en particulieren, zal niet mogen geschieden, dan met kwitantien van betaalden accijns, afgegeven ten kantore van den ontvanger, ter plaatse van den uitslag, op verbeurte van het zout en den tiendubbelen accijns.

Art. 19. De zoutziederijen, pakhuizen en bergplaatsen der zoutzieders zijn aan de peiling en visitatie der beambten onder-

worpen. De peiling bij de zoutzieders zal niet gedaan worden, dan op autorisatie van den inspecteur in het arrondissement.

Art. 20. Wanneer, bij de visitatie en peiling der zoutziederijen, pakhuizen en bergplaatfen van de zoutzieders, minder zout of pekcl wordt gevonden, dan waarvoor de zoutzieders zijn gedebiteerd, zullen zij voor het minder bevondene worden gestraft met de verbeurte van den tiendubbelen accijns, en bovendien verplicht zijn tot bijbetaling van den enkelen accijns voor het te kort.

Zij zullen op gelijke wijze verbeuren den tiendubbelen accijns voor al het zout en de pekcl, hetwelk meerder wordt bevonden, dan waarvoor zij zijn gedebiteerd, en zal tevens, in dit geval, hun debet worden vergroot met den enkelen accijns van het meerder bevondene.

Bij de bevinding echter van meerder zout, dan waarvoor zij zijn gedebiteerd, zal, zoowel op het ruwe zout als op het geraffineerde zout, een verschil van *vijf* per cent, en, bij de bevinding van minder zout, een verschil van *twee en een half* per cent niet met eene boete worden gestraft, onverminderd de vermeerdering van het debet of de bijbetaling van den enkelen accijns als voren.

Art. 21. Aan de zoutzieders wordt vrij en onverlet gelaten, om, door schriftelijke opgaaf aan den ontvanger, derzclver debet te doen vermeerderen.

Wanneer de schriftelijke opgaaf geschiedt vóór dat de peiling begonnen is, zal die vermeerdering van het debet als wettigen inslag worden aangemerkt.

VIERDE AFDEELING.

Van de grósfiers.

Art 22. De grósfiers in geraffineerd zout (dat zijn de zoodanigen, welke zich daartoe bij den ontvanger hunner woonplaats schriftelijk hebben aangegeven, en geene zoutzieders, noch handelaars in het groot zijn), zullen voor den accijns

van het bij hen ingeslagen geraffineerd zout, onder behoorlijken borgtogt, een doorlopend crediet genieten.

Zij zullen in hunne pakhuizen of bergplaatsen geen ander zout mogen inslaan, dan geraffineerd, waarvoor zij een doorlopend crediet hebben.

Geen geraffineerd zout zal door hen mogen worden ingeslagen, dan van de zoutzieders, en met geene mindere kwantiteit, dan van *twee duizend* ponden.

Geen geraffineerd zout zal door hen mogen worden uitgeslagen in mindere kwantiteiten, dan van *vijftig* ponden, en met kwitantien van betaalden accijns, afgegeven ten kantore van den ontvanger, ter plaatse van den uitslag, op verbeurte van het zout en den tiendubbelen accijns.

Zij zijn aan de opgaven hunner huizen, pakhuizen of bergplaatsen en het stellen van een bord onderworpen, even als de zoutzieders, volgens art. 12, op de daarbij bepaalde boete.

Art. 23. De grosfiers zijn voor den gedebiteerden accijns in zijn geheel aansprakelijk.

Zij zullen affchrijving genieten voor het zout, dat, met betaling van den accijns, door hen zal zijn uitgeslagen.

Art. 24. Hunne huizen, pakhuizen en bergplaatsen zijn aan de peiling en visitatie der beampten onderworpen.

Art. 25. Wanneer bij de visitatie en peiling meerder of minder zout wordt gevonden, dan waarvoor de grosfiers zijn gedebiteerd, zullen zij voor het meerder of minder bevondene worden gestraft met verbeurte van den tiendubbelen accijns, en bovendien verplicht zijn tot betaling van den enkelen accijns voor het te kort, zullende voor het meerder bevondene hun debet met den enkelen accijns worden vergroot. Een verschil van *een veertigste* gedeelte tusschen de gedebiteerde en de minder bevondene kwantiteit, zal wel de bijbetaling van den enkelen accijns van het minder bevondene, doch geenszins eene straf ten gevolge hebben.

VIJFDE AFDEELING.

Van uitslag met betaling van den accijns.

Art. 26. Bij de uitlagen met betaling van den accijns, door de zoutzieders en handelaars in het groot, van ruw zout, en, door de zoutzieders en grosfiers, van geraffineerd zout, zullen moeten worden nagekomen de navolgende bepalingen:

- 1°. Dat door de belanghebbenden, ten kantore van den ontvanger, ter plaatse van den uitslag, zal moeten worden opgegeven:
 - a. De naam en woonplaats van den inslager.
 - b. De naam, woonplaats, de zoutziederij, het pakhuis of bergplaats van den uitlager.
 - c. De kwantiteit en kwaliteit van het zout.
 - d. Bij vervoer van de eene gemeente naar de andere, de naam van den vervoerder, en de benaming en foort van deszelfs voer- of vaartuig, tot den vervoer bestemd.
- 2°. Dat daarop de accijns ten voorschreven kantore zal moeten worden betaald.
- 3°. Dat door den ontvanger daarvoor zal worden afgegeven eene kwitantie en een duplicaat daarvan, bevattende de vereischte invulling, volgens de opgaaf en de tijdsbepaling, binnen welke de kwitantie van kracht zal zijn tot uitslag, vervoer en inslag van het daarin vermelde zout.
- 4°. Dat daarop het zout, gedekt door de kwitantie van betaalde accijns, zal mogen worden uitgeslagen, vervoerd en ingeslagen; en
- 5°. Dat de duplicaat-kwitantie door den uitlager zal worden bewaard, om bij de peiling en visitatie der beambten te kunnen dienen.

ZESDE AFDEELING.

Algemeene en bijzondere bepalingen.

Art. 27. Het is aan de zoutzieders, handelaars in het groot en de grosfiers verboden, om in derzelver gebouwen, zoutziederijen, pakhuizen of bergplaatfen eenig ander zout te hebben, dan waarvoor zij zijn gedebiteerd.

Aan hen, die zelve hunne woning in peil subjecte panden gevestigd hebben, of deze door anderen laten bewonen, zal echter, voor het huishoudelijk gebruik der bewoners, worden gevalideerd eene hoeveelheid van *vijf en twintig* ponden veraccijnsd zout.

Art. 28. Vervoer van ruw of geraffineerd zout, in kwantiteiten van *vijf en twintig* ponden en daarboven, zonder een behoorlijk accijns- of consentbiljet, is verboden, op verbeurte van het zout en den tiendubbelen accijns.

Geene consentbiljetten tot vervoer zullen door de ontvangers vermogen te worden afgegeven, dan nadat aan hen eene kwitantie van betaalden accijns of consentbiljet, als bewijs van wettigen inslag, zal zijn vertoond. Op de vertoonde kwitantie of biljet zal door den ontvanger de te vervoerene hoeveelheid zout worden aangeteekend, en alsdan tot den uitslag het vereischte vervoerbiljet worden afgegeven.

De ontvanger zal geene kwitantie van betaalden accijns of biljet toelaten, om te strekken ten bewijze van den gedanen inslag, in geval dezelve ouder mogten zijn dan *zes* maanden, welke tijd echter, door den daartoe te bepalen ambtenaar, in bijzondere gevallen, zal mogen worden verlengd.

Het bewijs der deugdelijkheid van den gedanen inslag zal niet gevorderd worden, in geval de vervoer geschiedt uit hoofde van sterfgeval, verhuizing of opbreking van een huisgezin, noch ook, in geval een ingezeten het zout van eene van zijne woningen in eene andere wil overbrengen.

Art. 29. Doorvoer van ruw en geraffineerd zout en pekkel, van het eene vreemde territoir naar het andere over het grondgebied van den Staat, is verboden.

Art. 30. Voor het ruwe zout en de pekkel, naar buiten 's Lands uitgevoerd, zal geene affchrijving van den accijns worden toegestaan. De Administratie zal in bijzondere gevallen, op daartoe aan haar gedaan verzoek, den uitvoer van ruw zout aan de zeezijde, onder genot van affchrijving van den accijns, kunnen toestaan.

Art. 31. Aan de, zulks behoevende, fabrieken, trafijken, zeevischvangst en vischzouterijen zal vrijdom van den accijns worden gegeven. Deze vrijdom zal genoten worden door affchrijving van den accijns van het zout, dat tot de zeereis en tot het zouten van visch wordt uitgevoerd, aan boord der binnen dit Rijk uitgeruste schepen, varende ter Groenlandsche, Straat-Davidsche, Ijslandsche en groote vischerijen; waaronder zullen begrepen zijn de groote schuiten, van de zeeplaatsen en zeestranden varende, die een gaffelzeil, bramzeil en topzeil gebruiken, en ten minste met vijf koppen bemand, eenmaal des jaars in diep water ter haring varen; alsmede alle zoodanige schepen en vaartuigen, welke, met vijf koppen en meerder bemand, alleen ter vischerij en geenszins tot andere einden tevens worden gebruikt.

Wij zullen bij een afzonderlijk reglement bepalen, aan welke fabrieken, trafijken, binnenlandsche vischzouterijen en vischerijen vrijdom van den accijns zal worden toegestaan, en op welke wijze die vrijdom zal genoten worden; gelijk Wij, mede bij een afzonderlijk reglement, de noodige bepalingen zullen maken op den verkoop van ruw zout in het klein.

Art. 32. Geene gradeerhuizen zullen opgerigt mogen worden zonder Onze toestemming.

Het daarin uit te dampen zeewater, zal aan den accijns onderhevig zijn, gelijkstaande met dien op het zout gelegd, en in de verhouding staande van één pond zes ons zout op ieder vat zeewater.

De eigenaars of directievoerders der gradeermachines zullen voor den inflag van zeewater worden verantwoordelijk gesteld.

De inflag van zeewater in de gradeerhuizen zal moeten geschieden met vaartuigen of in bakken, waarvan de ruimte in

vaten bekend is, met een consentbiljet van den ontvanger, op verbeurte van *honderd* gulden.

Het oprigten van gradeerhuizen zonder Onze toestemming, of het doen van heimelijke en ongeoorloofde uitdamping van zee-water, zal worden gestraft met eene boete van *honderd* gulden.

Wij behouden Ons voor, om op de zoutgroeven, welke bin- nen het Rijk mogten bestaan, de hoegrootheid van den accijns, overeenkomstig de bepalingen dezer wet, door de vereischte reglementaire voorzieningen, toepasselijk te maken.

Art. 33. De zoutzieders, handelaars in het groot, en de grosfiers zijn verplicht, jaarlijks, in de maand Januarij, hunne rekening van in- en uitgeslagen zout, gedurende het afgelopen jaar gedaan, te vereffenen met den ontvanger.

Bij deze rekening zal op hun debet ten afflag strekken al het zout, dat zij, volgens behoorlijke kwitantie van betaalden ac- cijns of consentbiljetten, hebben uitgeslagen.

Zij zullen voor het overblijvende saldo op de nieuwe rekening worden gedebiteerd.

Al de bewijzen van den in- en uitslag zullen worden inge- trokken, en daartegen door den ontvanger worden afgegeven een bewijsbiljet van afrekening.

Het zout in hunne lokalen zal tot wettiging van het saldo kunnen worden aangepeild, en het bepaalde bij art. 10, 19, 20 en 25 daarop worden toegepast.

De rekening, vereffening en aanpeiling van het saldo zal ook tusschentijds kunnen plaats hebben.

Art. 34. De bepalingen in deze wet gemaakt, ten opzigte van het zout, zijn toepasselijk op den in- en uitvoer, inslag, uitslag en vervoer van de pekels.

Een vat pekels wordt bij de peiling en vervoer gelijk gesteld met *drie en dertig* ponden zout.

ZEVENDE AFDEELING.

Collectief zegel.

Art. 35. De kwitantien van betaalden accijns zullen geschreven worden op een collectief zegel, waarvan de waarde, boven den accijns, zal moeten voldaan worden.

Het collectief zegel zal in verband staan tot het bedrag van den accijns, naar het volgende tarief:

Wanneer de accijns bedraagt beneden tot en met 50 cents,	een zegel van..... f	0.02 $\frac{1}{2}$
boven 50 cts. tot en met f	1.00 een zegel van -	0.05
” f 1.00	” - 1.50	” - 0.07 $\frac{1}{2}$
” - 1.50	” - 2.00	” - 0.10
” - 2.00	” - 3.00	” - 0.15
” - 3.00	” - 4.00	” - 0.20
” - 4.00	” - 6.00	” - 0.30
” - 6.00	” - 8.00	” - 0.40
” - 8.00	” - 11.00	” - 0.55
” - 11.00	” - 14.00	” - 0.70
” - 14.00	” - 17.00	” - 0.85
” - 17.00	” - 20.00	” - 1.00
” - 20.00	” - 25.00	” - 1.25
” - 25.00	” - 30.00	” - 1.50
” - 30.00	” - 40.00	” - 2.00
” - 40.00	” - 50.00	” - 2.50
” - 50.00	” - 60.00	” - 3.00
” - 60.00	” - 80.00	” - 4.00
” - 80.00	” - 100.00	” - 5.00
” - 100.00	” - 120.00	” - 6.00
” - 120.00	” - 140.00	” - 7.00
” - 140.00	” - 170.00	” - 8.50
” - 170.00	” - 200.00	” - 10.00
” - 200.00	” - 250.00	” - 12.50
” - 250.00	” - 300.00	” - 15.00

En wanneer de accijns boven de *drie honderd gulden* be- draagt, zullen er één of meer aanvullingszegels, naar evenredig- heid van den meerderen accijns, bij het zegel van *vielfien gul- den* moeten gevoegd worden.

De confent- of geleibiljetten, tot inslag, uitflag of vervoer van het zout benoodigd, zullen, in verband met de kwantiteit zout, moeten gefchreven zijn op een zegel, te betalen door de belanghebbenden, naar het volgende tarief:

Van	25 pond. zout tot ben. de	100 pond. vrij van zegel.	
"	100 "	" "	200 " op een zeg. v. f 0.05
"	200 "	" "	400 " " - 0.10
"	400 "	" "	600 " " - 0.20
"	600 "	" "	1000 " " - 0.30
"	1000 "	" "	2000 " " - 0.45
"	2000 "	" "	5000 " " - 0.60
"	5000 "	" "	10000 " " - 0.75
"	10000 "	en daarboven	" " - 1.00

Lasten en bevelen, dat deze in het Staatsblad zal worden ge- plaatst, en dat alle ministeriële departementen, autoriteiten, kollegien en ambtenaren aan de naauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven enz.

*WET van den 2den Januarij 1832,
tot verbetering van den accijns
op het zout.*

WIJ WILLEM, ENZ.

Allen, die deze zullen zien of hooren lezen, salut! doen te weten:

Alzoo Wij in overweging hebben genomen, dat de ondervinding de noodzakelijkheid heeft doen zien van eenige wijzigingen in de bepalingen betreffende den accijns op het zout, vastgesteld bij de wet van den 21sten Augustus 1822 (*Staatsblad* n°. 35);

Zoo is het, dat Wij, den Raad van State gehoord, en met gemeen overleg van de Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan, bij deze de navolgende bepalingen vast te stellen, welke alzoo met den 15den Januarij 1832 zullen worden in werking gebragt:

Art. 1. De pekels zal naar denzelfden maatstaf als het ruwe zout worden aangeflagen, en mitsdien een vat pekels, hetwelk op den vochtmeter, bij de administratie in gebruik, en tot dit einde *bijzonderlijk* ingerigt, drie en dertig graden teekent, als drie en dertig ponden zout worden belast; meerdere of mindere hoeveelheid of mindere graden naar evenredigheid.

Alle zee- of zout water, heegeen op gemelden vochtmeter boven de drie graden teekent, zal als belastbare pekels worden beschouwd.

Art. 2. De woningen of andere gebouwen of lokalen, welke, door deuren, vensters, trappen of dergelijke, met eene zoutziederij, zoutpakhuis of zoutbergplaats gemeenschap hebben, zijn mede aan de visitatie en peiling der beambten onderworpen, met die uitwerking, dat het daarin bevonden zout of pekels zal worden gerekend te behooren tot, en deel uit te maken van den in die zoutziederij, pakhuis of bergplaats op te nemen voorraad.

De administratie heeft de bevoegdheid, om voor ieder gebouw, pakhuis, kelder, zolder of ander lokaal, dienende tot bergplaats van zout, eene afzonderlijke peilrol of rekening te houden.

Bij de invoering der tegenwoordige wet zullen de zoutzieders de ruimte hunner pekelpotten door 's Rijks meters en roeijers laten meten, en zal van deze meting en de gesteldheid der potten of derzelver leiders een behoorlijk proces-verbaal, ten dienste der administratie, opgemaakt worden.

Art. 3. De vervoer van ruw of geraffineerd zout, ongedekt met behoorlijk biljet, zal niet mogen plaats hebben, dan voor eene hoeveelheid van *vijf* ponden of daar beneden, op verbeurte, bij art. 28 der wet van den 21sten Augustus 1822 (*Staatsblad* n°. 35) bepaald.

Art. 4. De hoeveelheden bij vervoer van zout, in de wet vastgesteld, zullen in gelijke mate voor de pekkel worden berekend, naar gelang der ponden ziltig vocht, welke de pekkel, volgens den meter, in art. 1 der tegenwoordige wet vermeld, zal blijken in te houden; en zal naar dezen zelfden meter, bij peiling der zoutziederijen, tevens worden opgemaakt en in verrekening gebragt de ponden zoutdeelen van de pekkel, welke zich aldaar in de bakken, kuipen of vaten mogten bevinden.

Eigenaars of directievoerders eener gradeermachine, welke het daarin uitgedampte, en op den bij art. 32 der gezegde wet bepaalden voet voor den accijns aangeslagen zeewater mogten willen vervoeren naar eene zoutziederij, zullen verplicht zijn, dezen vervoer, vergezeld van een consentbiljet, te doen geschieden met vaartuigen of in bakken, waarvan de ruimte alzo rens door de administratie is opgenomen.

Vóór den inslag in de zoutziederij zal een vat met het aangevoerde water worden gevuld, en, door middel van gemelden meter, onderzocht de hoeveelheid ponden ziltig vocht, welke hetzelfde bevat, en zal naar deze mate de zoutzieder voor de ganfche hoeveelheid als ponden zout op zijne rekening van doorlopend crediet worden aangeslagen; zullende op bewijs daarvan de vereischte afschrijving op des gradeerders rekening geschieden.

In geval van tegenpraak in de toepassing, zoo van dit, als van het voorgaande 1ste artikel, omtrent de hoeveelheid zoutdeelen, door den vochtmeter aangeduid, zal, door middel van een scheikundig onderzoek, onmiddellijk, hetzij door de administratie of den belanghebbende te vorderen, ten koste van ongelijk worden uitgemaakt, de wezenlijke hoeveelheid zoutdeelen in de pekels opgesloten.

Bij een verschil van niet meer dan een tiende gedeelte zullen de kosten blijven voor rekening van dengenen, die het onderzoek gevraagd heeft.

Art. 5. Het zegel voor de biljetten, die tot den vervoer benodigd en aan dat zegel onderworpen zijn, zal, onverschillig derzelver hoeveelheid, bedragen voor het confent of vervoerbiljet *vijftig* cent en voor het gelebiljet *tien* cents.

Lasten en bevelen, dat deze in het Staatsblad zal worden gefinfereerd, en dat alle ministeriële departementen en autoriteiten, kollegien en ambtenaren aan de naauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven enz.

BESLUIT van den 10den Junij 1825, houdende vaststelling van een reglement op den vrijdom van den accijns wegens het ruwe zout, ten dienste van fabrieken en trafijken, naar aanleiding van art. 31 der wet van den 21sten Augustus 1822 (Staatsblad n°. 35).

WIJ WILLEM, ENZ.

Gezien art. 31 der wet op het zout, van den 21sten Augustus 1822 (*Staatsblad n°. 35*), bij hetwelk Wij Ons, onder anderen, hebben voorbehouden, om bij een afzonderlijk reglement te bepalen, aan welke fabrieken en trafijken de vrijdom van dezen accijns zal worden toegestaan, en op welke wijze die vrijdom zal worden genoten;

Op de voordragt van Onzen Staatsraad, Administrateur der directe belastingen, in- en uitgaande regten en accijnfen, van den 11den Maart 1825, n°. 20;

Den Raad van State gehoord;

Gezien het nadere rapport van Onzen Staatsraad, Administrateur voornoemd, van den 29sten April laatstleden, n°. 14;

Den Raad van State nader gehoord;

Hebben goedgevonden en verstaan, ten voorschreven aanzien vast te stellen het volgende reglement:

REGLEMENT wegens den vrijdom van den accijns op het zout, voor het ruwe zout, ten dienste van fabrieken en trafijken, naar aanleiding van § 2 van art. 31 der wet op dit middel, van den 21sten Augustus 1822 (Staatsblad n°. 35).

Art. 1. De hierna gemelde fabrieken en trafijken zullen vrij-

dom genieten van den accijns op het zout, wegens het ruwe zout, ten dienste derzelve benoodigd, te weten:

Ansjoviszouterijen, met intrekking der premie op den uitvoer van ansjovis, bij Ons besluit van den 11den Januarij 1820, n°. 16, toegekend.

Bleekerijen.

Glasblazerijen.

Glauberzoutfabrieken.

Huidenzouterijen, mits tevens met eene looljerij gepaard gaande.

Karottenfabrieken.

Leerlooijerijen.

Mercuriaalstokerijen.

Plateelbakkerijen.

Sal-amoniacfabrieken.

Snuifmolens.

Sodafabrieken.

Steenbakkerijen.

Tabaksfabrieken.

Tegelbakkerijen.

Vellenblooterijen.

Vitrioololie- en overzuurde zeezout-geestfabrieken.

Ziederijen van zachte zeep, in plaatsfen, alwaar alleen zoet water is.

Art. 2. Onze Staatsraad, Administrateur der directe belastingen, in- en uitgaande regten en accijnfen, zal zich door alle gepaste middelen verzekeren, dat de vrijdommen, welke in het belang der fabrieken zullen worden toegestaan, naar gelang van derzelve minder of meerder belang worden genoten, en, na een naauwkeurig onderzoek van de behoeften van ieders fabriek of trafijk, de hoeveelheid van het ruwe zout bepalen, voor welke jaarlijks de fabrikant of trafikant den vrijdom zal genieten; hij zal in de beoordeeling daarvan in het bijzonder letten op de zoodanigen, die zich door eene getrouwe opvolging der wettelijke en reglementaire voorschriften onderscheiden, of door

den aard en de uitbreiding humer ondernemingen de te gemoetkoming van het Gouvernement zich bijzonder waardig maken: hij zal Ons ieder jaar een beredeneerd verflag van zijne verrigtingen en bevindingen in dezen aanbieden; doch in allen gevallen nimmer vrijdom toestaan aan zoodanige fabrieken of trafijken, als minder dan 500 ponden ruw zout in het jaar mogten behoeven.

De belanghebbende fabrikanten of trafikanten zullen hun rekwest, ter bekoming van den vrijdom, gerigt aan Onzen Staatsraad, Administrateur voornoemd, doen toekomen aan den Inspecteur der directe belastingen, in- en uitgaande regten en accijnfen, van het arrondisfement, waartoe de fabriek of trafijk behoort, die daarop, na deswege het vereischt verzoek, vooral met opzigt tot de punten, hierboven gemeld, te hebben bewerkstelligd, aan den Gouverneur der provincie zal berigten, door wien hetzelfde vervolgens aan de hoofdadministratie, des noods vergezeld van zijne confideration, zal worden ingezonden.

Art. 3. De uit kracht van het voorgaande tweede artikel toegestane hoeveelheid ruw zout zal door den fabrikant of trafikant in eens, of wel bij gedeelten, mits nimmer dan bij *honderd* ponden tevens, kunnen worden ingeflagen, hetzij van eenen handelaar in het groot of zoutzieder, hebbende genot van doorlopend crediet voor den accijns, naar aanleiding van art. 6 der wet op het zout, hetzij van eenen winkelier in ruw zout, welke, ingevolge het reglement op den verkoop van ruw zout in het klein, binnen de gemeente der fabriek of trafijk mogt zijn toegelaten.

Art. 4. Op de schriftelijke aangifte, daartoe door den fabrikant of trafikant over te leggen ten kantore van den ontvanger, in de gemeente, alwaar de fabriek of trafijk is gevestigd, zal door denzelfden ontvanger aan hem worden afgegeven een vrij consentbiljet, tot het doen van den verlangden inslag, uit het register daartoe door de administratie voor te schrijven.

Art. 5. Het voorschreven register zal in *triplo* zijn ingerigt, waarvan het biljet aan de buitenzijde den belanghebbenden zal worden uitgereikt, en het daarop volgende en gelijkkluidende door den ontvanger onmiddellijk aan zijnen mede-ambtgenoot

in de daarbij opgegevene gemeente of plaats van den uitflag van het zout opgezonden, terwijl het derde biljet in het register zal verblijven.

Art. 6. De ontvanger, ter plaatse van den uitflag, zal, na het bekomen van het biljet tot inslag, de noodige consentbiljetten tot den uitflag van het zout ter hand stellen aan den afleveraar, op de aangifte, door hem tot dat einde te doen, waarvan het oorspronkelijke biljet het zout tot de plaats van deszelfs inslag zal begeleiden, en het duplicaat door den afleveraar worden bewaard tot dekking bij peil en visitatie.

Art. 7. Na den door den fabrikant of trafikant gedanen inslag van het zout, zal hij het door hem verkregen biljet tot inslag, behoorlijk op den rug afgeteekend, met en benevens het oorspronkelijke biljet tot uitflag, aan den ontvanger zijner gemeente terugbezorgen, die het eerstgemelde biljet zal intrekken en het laatstgenoemde, na afteekening van hetzelfde, terugzenden aan het kantoor van uitgifte, ten einde aldaar de vereischte afschrijving op de rekening van den afleveraar kunne geschieden.

Art. 8. In geval het consentbiljet tot uitflag niet binnen den daartoe op dat biljet bepaalden tijd naar behooren mogt zijn teruggekomen, of niet mogt blijken, dat de partij zout in haar geheel ter plaatse van bestemming is aangekomen, zal de accijns deswege, of wel voor het ontbrekende gedeelte, dadelijk van den afleveraar of van den ontbieder worden ingevorderd naar de keuze der administratie, behoudens, in het eerste geval, het verhaal van den afzender op den ontbieder, voor wiens rekening de afzending is geschied.

Art. 9. De ontvangers zullen aan geen fabrikant of trafikant eenig biljet tot den vrijen inslag van ruw zout verleen, waarvan de hoeveelheid zoude te boven gaan die, welke aan hem door Onzen voornoemden Staatsraad, Administrateur, uit kracht van het tweede artikel van dit reglement, telken jare zal zijn toegelaten, en waarvan den ontvanger in der tijd zal worden kennis gegeven.

Art. 10. Onverminderd de boete en straffen, bij art. 8 der wet op het zout, van den 21sten Augustus 1822 (*Staatsblad*

n°. 35), bepaald, zal, bij ontdekking van misbruik, hetgeen door eenig fabrikant of trafikant, van de uit kracht van dit reglement aan hem verleende vrijstelling van accijns, mogt zijn gemaakt, deze gunst onmiddellijk door Onzen Staatsraad, Administrateur voornoemd, kunnen worden ingetrokken.

Art. 11. Wij behouden Ons voor, om, voor zoo verre de omstandigheden van sommige fabrieken of trafikanten het raadzaam of noodzakelijk zouden kunnen maken, den te verleenen vrijdom van accijns door middel van restitutie, afschrijving, opneming van doorlopend crediet of anderszins te doen genieten, zoodanige nadere verordeningen voor te schrijven, als zal bevonden worden te behooren.

Onze Minister van binnenlandfche zaken, mitsgaders Onze Staatsraad, Administrateur der directe belastingen, in- en uitgaande regten en accijnsen, zijn, ieder voor zoo veel hem aangaat, belast met de uitvoering van het tegenwoordig besluit, waarvan een afschrift zal worden gezonden aan den Raad van State, en hetwelk in het Staatsblad zal worden gedrukt.

Brusfel enz.

BESLUIT van den 10den Junij 1825, houdende vaststelling, naar aanleiding van art. 31 der wet van den 21sten Augustus 1822 (Staatsblad n°. 35), van een reglement omtrent den verkoop van ruw zout in het klein.

WIJ WILLEM, ENZ.

Gezien art. 31 der wet op het zout, van den 21sten Augustus 1822 (*Staatsblad* n°. 35), bij hetwelk Wij Ons, onder anderen, hebben voorbehouden, om, bij een afzonderlijk reglement, de noodige bepalingen te maken op den verkoop van ruw zout in het klein;

Op de voordragt van Onzen Staatsraad, Administrateur der directe belastingen, in- en uitgaande regten en accijnfen, van den 11den Maart 1835, n°. 20;

Den Raad van State gehoord;

Gezien het nadere rapport van Onzen Staatsraad, Administrateur voornoemd, van den 29sten April ll., n°. 14;

Den Raad van State nader gehoord;

Hebben goedgevonden en verstaan, ten voorschreven aanzien, vast te stellen het navolgende reglement:

REGLEMENT, houdende bepalingen omtrent den verkoop van ruw zout in het klein, naar aanleiding van § 2 van art. 31 der wet op het zout, van den 21sten Augustus 1822 (Staatsblad n°. 35).

Art. 1. In plaatsfen, alwaar geene handelaars, in het groot, van ruw zout, noch zoutzieders, genot hebbende van doorloot-

pend crediet voor den accijns, zijn gevestigd, zal of zullen door den Gouverneur der provincie één of meer winkeliers in ruw zout, op de voordragt van den Directeur in de provincie, kunnen worden toegelaten, wanneer het belang van fabrieken, trafijken, vischzouterijen of visfcherijen zulks mogt vorderen.

Art. 2. De toelating als winkelier in ruw zout kan alleen gevraagd worden door dengenen, die voldoet aan de volgende vereischten:

- a. Dat hij hoegenaamd geenen handel doet in geraffineerd zout; en
- b. Dat hij niet wone aan de landzijde binnen den afstand van het vreemd grondgebied, aangewezen bij art. 177 der algemeene wet op de heffing der regten van in-, uit- en doorvoer, en van de accijnsen, van den 26sten Augustus 1822 (*Staatsblad* n°. 38).

Art. 3. De winkeliers in ruw zout zullen, voor den accijns van het bij hen ingeslagen zout, onder behoorlijken borgtogt, een doorlopend crediet genieten, en hetzelfde niet mogen inslaan, dan van handelaars in het groot of zontzieders, genietende zoodanig crediet, en niet met eene mindere hoeveelheid, dan van twee duizend vijf honderd ponden.

Art. 4. De winkeliers zijn voor den gedebiteerden accijns in zijn geheel aanprakelijk.

Zij zullen affchrijving genieten:

- a. Voor het zout, hetwelk zij met consentbiljetten hebben uitgeslagen aan fabrikanten en trafikanten, of ten dienste der visfcherij, aan welke, door of van wege de Administratie, bijzondere vrijdom van den accijns voor deze bedrijven zal zijn toegestaan, ten gevolge van de door Ons daaromtrent vastgestelde of nog vast te stellen reglementaire bepalingen.
- b. Voor het ruwe zout, hetwelk zij met kwitantien van betaalden accijns, af te geven ten kantore van den ontvanger hunner woonplaats, mogten hebben uitgeslagen.

Art. 5. De winkeliers zijn tot de opgave hunner huizen, pakhuizen of bergplaatsen, en het stellen van een bord voor

dezelve, even als de zoutzieders bij art. 12 der gezegde wet op het zout, en op de daarbij bepaalde boete, verplicht. Deze gebouwen zullen, voor derzelver gebruik ter berging van het ruwe zout, door den ontvanger in de gemeente tot dat einde moeten zijn toegelaten, en zijn voorts aan de peiling en vifitatie der beambten onderworpen.

Art. 6. De winkeliers zijn verplicht, jaarlijks, in de maand Januarij, hunne rekening van zout, gedurende het afgelopen jaar op doorlopend crediet ingeslagen en daarvan uitgeslagen, te vereffenen met den ontvanger.

Bij deze rekening zal op hun debet ten afflag strekken al het zout, hetgeen zij, volgens behoorlijke kwitantien van betaalde accijns of consentbiljetten, hebben uitgeslagen.

Zij zullen voor het overblijvende flot op de nieuwe rekening worden aangeflagen, en, tegen intrekking der aan den ontvanger overgelegde kwitantien of biljetten, een bewijsbiljet van afrekening van hem bekomen.

De vereffening en afrekening zullen op dezelfde wijze, hetzij op verlangen van den winkelier, of op dat der Administratie, ook *tusfchentijds* kunnen plaats hebben.

Tot verificatie van het flot der peilrekening zal het pakhuis, de kelder, zolder, of andere bergplaats van het zout van den winkelier, worden aangepeild, en de hoeveelheid van het aanwezige zout opgenomen.

Art. 7. Wanneer, bij de vifitatie en peiling, meerder of minder zout wordt gevonden, dan waarvoor de winkeliers zijn gedebiteerd, zijn zij boete- en straffchuldig, op denzelfden voet, als bij art. 25 der meergenoemde wet op het zout, ten aanzien der grosfiers in geraffineerd zout, is vastgesteld.

Art. 8. De winkeliers zullen, ten aanzien van hunnen in- en uitflag van zout, zich moeten onderwerpen aan al de bepalingen, niet alleen van het tegenwoordige reglement, maar ook aan die, welke in 's Rijks wetten, en in het bijzonder, wat de boete op den in- en uitflag, zonder biljet, en, des noods, de verificatie van het ruwe zout betreft, in art. 8 der gemelde wet, op het zout, zijn vervat.

Bij de ontdekking, van tegen eenige bepalingen van dit regle-

ment te hebben gehandeld, of van gepleegde fraude, zal, onverminderd de straffe op de overtreding derzelven vastgesteld, hunne akte als winkeliers, door Onzen Staatsraad, Administrateur der directe belastingen, in- en uitgaande regten en accijnzen, dadelijk kunnen worden ingetrokken.

Art. 9. De winkeliers in ruw zout, ten dienste der verche- of steurharingvischerij, tot hiertoe in deze of gene gemeente gevestigd, zullen mede tot den verkoop en uitslag van het ruwe zout, op den voet van het tegenwoordige reglement, kunnen worden toegelaten, mits de bergplaats van het laatstgemelde zout afgezonderd houdende van die voor gezegde vischerij bestemd, en zich voor de beiderlei bedrijven onderwerpende aan de deswege vastgestelde bepalingen.

Onze Minister van Binnenlandsche zaken, mitsgaders Onze Staatsraad, Administrateur der directe belastingen, in- en uitgaande regten en accijnzen, zijn, ieder voor zoo veel hem aangaat, belast met de uitvoering van het tegenwoordig besluit, waarvan een afschrift zal worden gezonden aan den Raad van State, en hetwelk in het Staatsblad zal worden gedrukt.

Brusfel, enz.

*WET van den 2den Augustus 1822,
houdende de belasting op het ge-
slagt.*

WIJ WILLEM, ENZ.

Allen, die deze zullen zien of hooren lezen, salut! doen te weten:

Alzoo Wij in overweging genomen hebben, dat bij de wet van den 12den Julij 1821 (*Staatsblad n°. 9*), art. 2, onderdeel III, lett. *h* en *o*, en art. 5 en 6 is bepaald, dat in het stelsel van 's Rijks belastingen zal zijn begrepen een accijns op het geslagt, met de grondslagen, waarop dezelve onder de noodige wijzigingen zal rusten;

Zoo is het, dat Wij, den Raad van State gehoord, en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

EERSTE AFDEELING.

Van het bedrag van den accijns.

Art. 1. Van alle geslagt wordende stieren, osfen, koeijen, vaarzen, pinken, kalveren, schapen en lammeren zal een accijns worden geheven naar de waarde, en zulks van iederen gulden waarde *tien cents*.

Van de geslagt wordende varkens en speenvarkens zal worden geheven een accijns, welke van iederen gulden waarde zal bedragen *acht cents*.

TWEEDE AFDEELING.

Van de schatting.

Art. 2. De waarde van het vee, hetwelk geslagt zal worden, zal worden bepaald door een' daartoe gestelden schatter,

welke daarvan een schatbiljet aan den belanghebbenden zal afgeven, en het gefchatte vee van een algemeen kennelijk en onschadelijk merk voorzien.

De fchatting van het slagtvee zal moeten gefchieden in de fteden binnen den tijd van zes uren, en ten platten lande binnen de twee dagen, nadat daartoe door de belanghebbenden ten kantore van den ontvanger of ander' daartoe gekwalificeerd' ambtenaar, tegen bewijs, aangifte zal zijn gedaan.

De belanghebbende zal binnen de drie dagen na de gedane fchatting volgens het fchatbiljet den accijns moeten betalen en het gefchatte vee doen slagten, op eene boete van vijf gulden; de ontvanger zal de bevoegdheid hebben, den tijd der slagting te verlengen, gelijk het mede aan de belanghebbenden zal vrijftaan, om ook, na aan hunne verpligting tot betaling van den accijns voldaan te hebben, van de slagting af te zien.

In geval eenig ftuk vee uit nood, veroorzaakt door ongemak of ongeluk, aan hetzelfde overgekomen, moet worden geflagt, en de tijd niet mogt toelaten, de voorfchriften dezer wet omtrent de voorafgaande aangifte tot fchatting van hetzelfde en de betaling van den accijns te vervullen, zal het in zoodanig geval geoorloofd zijn, om tot de slagting over te gaan, mits dat dadelijk bij de slagting daarvan kennis worde gegeven aan den ontvanger of ander' meer nabij zijnden ambtenaar, die, des gevorderd, daarvan een bewijs zal afgeven; zullende de taxatie van het geflagte vee en de betaling van den accijns alsdan binnen drie dagen na de voorz. aangifte moeten gefchieden.

De aangifte, welke bewezen wordt valsch te zijn gefchied, zal geftraft worden met eene boete van den tiendubbelen accijns van het aldus geflagte vee.

De kosten der fchatting zullen uit 's Rijks kasse worden voldaan.

Het wordt aan de fchatters ftellig verboden, eenig fchatloon van de accijnspligtigen te vragen of aan te nemen.

Art. 3. Het te slagten vee zal door den accijnspligtigen op de openbare markten, de algemeene slagtplaatsen, of op eene andere door hem duidelijk aangewezene bekwame plaats in den omtrek zijner ftalling of woning moeten gebragt worden; ten

einde de schatter hetzelfde met genoegzame naauwkeurigheid zal kunnen beschouwen.

Het te slagten vee zich niet bevindende op de door den schatplichtigen aangewezen plaats, zoodanig, dat de schatter te vergeefs zal zijn ontboden, en zoodanig, dat hij zijne werkzaamheden niet kan verrigten, zal de schatplichtige verbeuren eene boete van *vijf gulden*.

De schatter, welke nalatig is, om zich op de aangewezen plaats te bevinden, zal eene gelijke boete van *vijf gulden* verbeuren.

Art. 4. Het zal den belanghebbenden vrijstaan, om het gefchatte vee tegen de gefchatte waarde terstond aan den schatter over te geven. De schatter zal alsdan verplicht zijn, om hetzelfde van den belanghebbenden aan het kantoor van den ontvanger naar zich te nemen, en ten zelve kantore aan denzelven belanghebbenden dadelijk te betalen de somme, waarop het gefchat was.

In de gevallen, dat de schatter niet aanstonds de gefchatte waarde aan de belanghebbenden konde uitbetalen, zal de betaling daarvan door den ontvanger uit 's Rijks kas worden voorgeschoten, behoudens het verhaal deswege van de Administratie op den schatter.

DERDE AFDEELING.

Van de betaling van den accijns en algemeene verplichtingen.

Art. 5. De accijns op het slagtvee moet worden betaald door elk en een iegelijk, die eenig aan den accijns onderworpen vee wil slagten of doen slagten, aan den ontvanger van dezen accijns over de gemeente, waar de slagting zal geschieden.

Het aanvangen der slagting of het slagten van eenig aan den accijns onderworpen vee, zonder voorafgegane betaling van den accijns, zal, behoudens de uitzondering, in art. 2, § 4, vermeld, gestraft worden met eene boete van *tien tot honderd en vijftig gulden* voor ieder stuk vee, te betalen zoo door denge-

nen, die hetzelfde ter slagting heeft aangebragt, als door den slagter, en bovendien de verbeurte van het geslagte vee zelf.

Art. 6. Bij de betaling van den accijns zal door den ontvanger worden afgegeven eene quitantie, houdende den dag en datum der aangifte, de foort, de kleur en de waarde van het vee, den naam van den persoon, die het veraccijnst, en het huis, de stalling of slagplaats, alwaar het vee, volgens de opgaaft van den belanghebbenden, zal worden geslagt.

Tot verkrijging daarvan zal de belanghebbende de daartoe vereischte opgaaft doen aan den ontvanger, en aan denzelfden tevens overgeven het door den schatter aan hem ter hand gestelde schatbiljet.

De quitantie van betaalden accijns zal, gedurende de slagting en tot na de afhakking van het vee, bij hetzelfde moeten verblijven, ten einde aan de beambten, op hunne vordering, te worden vertoond.

Het waardeermerk zal van het vee niet mogen worden afgenomen, noch onzichtbaar gemaakt, maar daaraan ongeschonden moeten blijven tot na de afhakking van het vee; een en ander op de boete, bij art. 5 vastgesteld.

Voor zoo veel echter kan blijken, dat de accijns van het geslagte vee is betaald, zal het enkel gebrek der vertooning van de quitantie, op de vordering der beambten, slechts door de verbeurte eener boete van *vijf gulden* worden gestraft.

VIERDE AFDEELING.

Van het slagten en de pligten der vleeschhousers en slagters.

Art. 7. In de steden zal niemand eenig aan accijns onderworpen vee mogen slagten, dan de daartoe behoorlijk gepatenteerde vleeschhousers of geadmiteerde slagters, op eene boete van *vijf en twintig gulden*.

Art. 8. De vleeschhousers en slagters zullen, behoudens de uitzondering in art. 2, § 4, vermeld, geen aan den accijns onderworpen vee mogen slagten, dan na alvorens zich te heb-

ben verzekerd, dat het vee voorzien is van het schatmerk, en dat de accijns volgens de daarbij behoorende en hierna in dit artikel vermelde ongestreepte quitantie is voldaan, op eene boete van *tien tot honderd en vijftig gulden*.

Zij zullen de quitantie van betaalden accijns dadelijk na den aanvang der slagting moeten merken met eene duidelijke zichtbare streep van rood krijt, over de geheele lengte der quitantie, op eene boete van *vijf gulden*.

Art. 9. De vleeschhousers en slagters, welke het geslagte vleesch en spek verkoopen, zullen ten kantore van den ontvanger hunner gemeente schriftelijk moeten opgeven de bij hen in gebruik zijnde woningen, stallen, schuren, slagplaatsen en bergplaatsen, alwaar zij hun vee stallen of slagten.

Voorts zullen zij boven den voornamen ingang derzelven, aan de publieke straat of weg, moeten stellen een bord met de in olie geverwde letters *vleeschhouwer* of *slagter*, met derzelve namen.

Zij, die dit een en ander verzuimen, zullen, wanneer zij dit verzuim niet binnen acht dagen, na eene deswege gedane schriftelijke waarschuwing van den ontvanger, herstellen, verbeuren eene boete van *tien gulden*.

Bij iedere verandering van woning of lokalen zullen zij aan dezelfde verpligting, onder dezelfde penaliteit, onderworpen zijn.

Art. 10. De vleeschhousers en slagters zullen hun aan den accijns onderworpen vee in geene andere lokalen mogen opstallen, noch hetzelfde slagten, dan in die, welke zij, volgens het voorgaande artikel, aan den ontvanger hebben opgegeven, op eene boete van *vijf en twintig gulden*.

Zij zullen onder dezelfde penaliteit geen vee voor anderen mogen slagten, dan ter plaats, welke in de quitantie van betaalden accijns zal zijn uitgedrukt.

VIJFDE AFDEELING.

Van de visitatien.

Art. 11. De woningen, stallen, schuren, slagplaatsen en

bergplaatfen der vleeschhouters en slagters zijn aan de visitatie der beambten onderworpen.

Desgelijks zijn, gedurende de slagting tot het eindigen der afhakking, al de plaatfen, alwaar het geflagte vee zich bevindt, aan de visitatie der beambten onderworpen.

Art. 12. Gedurende de slagting en gedurende de afhakking zullen al de plaatfen der vleeschhouters en slagters, alwaar het vee wordt geflagt of afgehakt, aan de beambten der Administratie toegankelijk moeten blijven, op verbeurte van *twintig gulden*.

Art. 13. De vleeschhouters en slagters zullen bij de visitatien, en een ieder bij de slagting tot aan de afhakking van het aan den accijns onderworpen vee, verplicht zijn, aan de beambten te vertoonen de quitantien van betaalden accijns voor het bij hun bevonden geflagt wordende vee, of van het reeds geflagte, maar nog onafgehakte vleesch en spek, op eene boete van *tien tot honderd en vijftig gulden*; bovendien zal al het onafgehakte vleesch en spek, waarvan geene behoorlijke quitantie van betaalden accijns kan worden vertoond, verbeurd zijn.

Voor zoo veel echter het kan blijken, dat de accijns van het geflagte vee is betaald, zal de uitzondering, in het vierde lid van art. 6 vastgesteld, ook in deze toepasfelijk zijn.

Het vleesch en spek wordt voor onafgehakt gehouden, zoo lang hetzelfde, nog versch zijnde, in geen kleiner dan viendeelen van het geflagte vee is afgefcheiden.

Voor zoo verre men verlangen mogt, het versch vleesch of spek onafgehakt uit- of in te slaan, uit of in de huizen van partikulieren, zal dit kunnen gefchieden met een consentbiljet, af te geven door den ontvanger, op bewijs van betaalden accijns, met welk consentbiljet, in plaats der quitantie, zoodanig onafgehakt vleesch of spek zal worden gedekt.

Art. 14. Quitantien van betaalden accijns en consentbiljetten, ouder dan vijf dagen na de dagteekening der afgifte, of na de verlenging, door den ontvanger verleend, zullen bij de visitatien van geene waarde zijn.

ZESDE AFDEELING.

Van vervoer.

Art. 15. Tot bewaring der peilrekening zullen de vleeschhousers en slagters aan elkander geen onafgehakt vleesch of spek mogen overdoen, of van anderen inslaan, zonder consentbiljet van den ontvanger.

Art. 16. Geen versch vleesch of versch spek, boven de kwantiteit van *vijftig* ponden, zal buiten de steden of buiten de kom der gemeenten ten platten lande mogen worden vervoerd zonder een geleibiljet, afgegeven door den ontvanger, ter plaatse, alwaar de uitslag geschiedt, op verbeurte van *twintig gulden* en het vervoerd wordende vleesch of spek.

De Administratie zal aan de bij haar bekende vleeschhousers, slagters en derzelver knechts, tot wederopzeggens toe, kunnen toestaan, om ten platten lande het versch vleesch en en spek tot eene hoogere hoeveelheid dan *vijftig* ponden, vrijelijk, zonder eenig biljet, te mogen vervoeren.

ZEVENDE AFDEELING.

Van restitutien.

Art. 17. Voor het gezouten of gerookt vleesch en spek, dat met kwantiteiten van *vijfhonderd* ponden, en daarboven, naar buiten 's Lands of de Kolonien van den Staat voor negotie wordt uitgevoerd, zal restitutie gegeven worden van den betaalden accijns.

Nog zal restitutie gegeven worden van den betaalden accijns voor het gezouten of gerookt vleesch en spek, dat ten bedrage van *vijftig* ponden, en daarboven, in alles te zamen, ter consumtie op de reis naar buiten, aan boord wordt medegenomen door de schepen, varende ter Groenlandsche, Straat-Davische, IJslandsche en groote visfcherijen, waaronder mede zullen begrepen zijn de groote schuiten, van zeeplaatfen en zee-stranden varende, die een gaffelzeil, bram- en topzeil gebruiken, en ten minste met vijf koppen bemand, eenmaal in het

jaar in diep water ter haring varen, alsmede alle zoodanige fchepen en vaartuigen, welke, met vijf koppen en meer bemand, alleen ter visfcherij en geenzins tot andere einden tevens worden uitgerust.

Art. 18. Voor het vleesch of spek, waarvan de accijns, volgens het voorschreven artikel, moet worden gerestitueerd, zal deze restitutie berekend worden en gefchieden, zoodanig, dat voor iedere *vijftig* ponden vleesch worden teruggegeven *een gulden*, en voor gelijke hoeveelheid spek *tachtig cents*, hetzij de accijns daarvan bij het flagten binnen dit Rijk, of wel het inkomend regt bij den invoer van buiten 's Lands is voldaan.

ACHTSTE AFDEELING.

Van bijzondere bepalingen.

Art. 19. Wij zullen in zoodanige steden en plaatsen, alwaar zulks door Ons zal noodig worden geacht:

- 1°. Eene peilrekening doen houden op den inslag van aan den accijns onderworpen vee, bij de vleeschhousers en flagters, onder de vereischte voorzieningen en penaliteiten, welke die van *vijftig gulden*, voor iedere overtredding, niet zullen te boven gaan.
- 2°. De vereischte bepalingen maken, dat het voorschreven vee niet langs en door zekere poorten, boomen, fluizen, straten of wegen in de steden zal mogen worden ingevoerd en gedreven, onder geene hoogere penaliteit, dan bij § 1 is vastgesteld.
- 3°. De fchatting der waarde van het slagvee door de fchatpligtigen zelven doen verrigten en aangeven, behoudens het regt van benadering, door de beambten, voor de opgegevene waarde, en *vijf* ten honderd verhooging derzelve, en tegen betaling, als bij art. 4 is vastgesteld.
- 4°. Den accijns op het geflagt doen heffen bij het stuk, foort en gewigt van het slagvee, in verband met de waarde van hetzelve, volgens een daartoe uit te vaardigen ta-

rief: zoodanig ingerigt, dat hetzelfde gegrond zij op den plaatselijken loopenden prijs van het slagtye, en aldus de quotiteit van den accijns bewaard blijve.

De maatregelen, in het derde en vierde lid van dit artikel vermeld, zullen door Ons niet genomen worden, dan na alvorens geraadpleegd te hebben de Provinciale Staten, en gehoord te hebben den Raad van State.

Art. 20. Wij behouden Ons voor, om in alle zoodanige steden, alwaar eene belasting op het geslagt geheven wordt, de invordering van 's Rijks accijns, op het verlangen der stedelijke besturen, aan de stedelijke beambten te kunnen opdragen, onder het toezigt en bestuur van de Generale Directie der Ontvangsten, en op den voet van 's Rijks wet op dit middel, behoudens de modificatien, bij art. 19 gemaakt.

NEGENDE AFDEELING.

Van het collectief zegel.

Art. 21. De kwitantien van betaalden accijns zullen geschreven worden op een collectief zegel, waarvan de waarde, boven den accijns, zal moeten voldaan worden.

Het collectief zegel zal in verband staan tot het bedrag van den accijns, naar het volgende tarief:

Wanneer de accijns bedraagt beneden tot en met 50 cents, een zegel van..... f 0.02½

boven	50 cents tot en met	f 1.00	een zegel van	- 0.05
„	f 1.00	„	- 1.50	„ - 0.07½
„	- 1.50	„	- 2.00	„ - 0.10
„	- 2.00	„	- 3.00	„ - 0.15
„	- 3.00	„	- 4.00	„ - 0.20
„	- 4.00	„	- 6.00	„ - 0.30
„	- 6.00	„	- 8.00	„ - 0.40
„	- 8.00	„	- 11.00	„ - 0.00
„	- 11.00	„	- 14.00	„ - 0.70

boven	f	14.00	tot en met	f	17.00	een zegel van	f	0.85
„	-	17.00	„	-	20.00	„	-	1.00
„	-	20.00	„	-	25.00	„	-	1.25
„	-	25.00	„	-	40.00	„	-	2.00
„	-	40.00	„	-	50.00	„	-	2.50
„	-	50.00	„	-	60.00	„	-	3.00
„	-	60.00	„	-	80.00	„	-	4.00
„	-	80.00	„	-	100.00	„	-	5.00
„	-	100.00	„	-	120.00	„	-	6.00
„	-	120.00	„	-	140.00	„	-	7.50
„	-	140.00	„	-	170.00	„	-	8.50
„	-	170.00	„	-	200.00	„	-	10.00
„	-	200.00	„	-	250.00	„	-	12.50
„	-	250.00	„	-	300.00	„	-	15.00

En wanneer de accijns boven de *drie honderd gulden* bedraagt, zullen er één of meer aanvullingszegels, naar evenredigheid van den meerderen accijns, bij het zegel van *vijftien gulden* gevoegd worden.

De consent- of geleibiljetten tot inslag, uitslag of vervoer van vleesch of spek, zullen, in verband met de kwantiteit, moeten geschreven zijn op een zegel, te betalen door de belanghebbenden, naar het volgende tarief:

Van boven de 50 tot beneden de 100 ponden vleesch of spek, vrij van het zegel.

Van	100	tot ben. de	200	ponden, op een zegel van	f	0.05
„	200	„	400	„	„	- 0.10
„	400	„	600	„	„	- 0.20
„	600	„	1000	„	„	- 0.30
„	1000	„	2000	„	„	- 0.45
„	2000	„	5000	„	„	- 0.60
„	5000	„	10000	„	„	- 0.75
„	10000		en daarboven		„	- 1.00

Lasten en bevelen, dat deze in het Staatsblad zal worden geplaatst, en dat alle ministeriële departementen, autoriteiten, kollegien en ambtenaren aan de naauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven enz.

*WET van den 8sten Januarij 1832,
tot verbetering van den accijns
op het geslagt.*

WIJ WILLEM, ENZ.

Allen, die deze zullen zien of hooren lezen, salut! doen te weten :

Alzoo Wij in overweging hebben genomen, dat de ondervinding de noodzakelijkheid heeft doen zien van eenige wijzigingen in de bepalingen, betreffende den accijns op het geslagt, vastgesteld bij de wet van den 2den Augustus 1822 (*Staatsblad n°. 31*);

Zoo is het, dat Wij, den Raad van State gehoord, en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze, de navolgende bepalingen vast te stellen, welke alzoo met den 15den Januarij 1832 zullen worden in werking gebragt :

Art. 1. De bepalingen van art. 6 en 13 der wet van den 2den Augustus 1822 (*Staatsblad n°. 31*), omtrent het bij het geslagte vee doen verblijven en vertoonen aan de beambten van de quitantie van betaalden accijns, zijn mede toepasselijk op het waardeermerk. Behalve de boete, volgens art. 5 dier wet, zal, bij eenige overtreding der bepalingen van het gezegde 6de artikel, met opzigt tot de quitantie of het waardeermerk, tevens het geslagte zijn verbeurd.

Art. 2. Geen vee zal, behalve in het geval van nood, in art. 2 derzelve wet vermeld, mogen worden geslagt, door wien ook, tenzij voorzien van het waardeermerk, en nergens elders dan ter plaatse, uitgedrukt in de quitantie, die mede bij hetzelfde moet verblijven; een of ander op verbeurte der boeten, bij de artikelen 8 en 10 der wet bepaald.

Art. 3. Aan de visitatie der beambten, volgens art. 11 der wet, zullen steeds, en in het bijzonder gedurende de maanden

November en December, mede onderworpen zijn al de plaatsen, alwaar zij met grond vermoeden, dat eenige slagting ter sluik geschiedt, of eenig ter sluik geflagt, of nog onafgehakt vee zich bevindt.

Van elke dezer visitatien, hetzij dezelve *al* dan *niet* van eenige bekeuring is achtervolgd, zal door de beambten moeten worden opgemaakt proces-verbaal, bevattende mede omstandig de redenen, waarop hun vermoeden is gegrond geweest, en van hetwelk een afschrift aan den gebruiker van het onderzochte pand moet worden gelaten.

Art. 4. Geen consent- of geleibiljet tot vervoer van onafgehakt of versch vleesch of spek zal, uit kracht van art. 15 of 16 der wet, mogen worden uitgereikt, dan nadat door den belanghebbenden aan den ontvanger eene quitantie van betaalden accijns, niet ouder zijnde dan vijf dagen na de dagteekening der afgifte, of na de verlenging, die door den ontvanger, ingevolge art. 14 der wet, mogt zijn verleend, als bewijs van wettige slagting, zal zijn vertoond; zullende door den ontvanger de te vervoeren hoeveelheid vleesch of spek op den rug der vertoonde quitantie worden aangeteekend, en daarna het vereischte biljet tot den uitflag worden afgegeven.

Art. 5. Wij behouden Ons voor, om in de steden en plaatsen, op welke het bepaalde bij het tweede lid van art. 19 der wet reeds is of nader zal worden toegepast, den belanghebbenden te verpligten, om dadelijk, bij het inkomen van het vee, deswege den accijns te betalen of behoorlijke borgstelling voor denzelven te stellen, behoudens teruggave in het *eerste* en afschrijving in het *laatste* geval voor zoodanig vee, hetwelk ongeflagt wordt uitgevoerd, en behoudens de noodige wijzigingen ten aanzien van het vee, hetwelk op de publieke markten wordt aangebragt.

Art. 6. Wanneer de waarde van het slagvee door den schatplichtigen zelven geschat en aangegeven wordt, volgens het derde lid van art. 19 der wet, zullen de navolgende bepalingen worden in acht genomen:

a. De schatplichtige zal zich ten kantore van den ontvanger moeten begeben, om schriftelijke aangifte te doen van

de waarde van het vee; met opgave tevens van deszelfs foort en haar; zullende, in geval de aangever niet mogt kunnen schrijven, de deugdelijkheid zijner opgave worden bevestigd door het stellen op de verklaring, van een kruis of ander kenmerk, in tegenwoordigheid van een' onzijdig' perfoon, welke zulks door zijne schriftelijke getuigenis zal moeten bevestigen.

- b.* Bijaldien de aangever, bij het doen zijner aangifte, tevens het vee ten kantore mogt hebben gebragt, zal de ontvanger zich dadelijk omtrent de benadering moeten verklaren; doch wanneer het vee niet bij de aangifte wordt vertoond, zal de aangever bij zijne verklaring moeten opgeven de plaats, alwaar hetzelfde, afgezonderd van elk ander vee, kan worden onderzocht, en alsdan wordt de tijd van vier en twintig uren voor de bevoegdheid tot benadering toegestaan; zullende de quitantie van betaalden accijns moeten vermelden den tijd, binnen welken, na verloop van dien voor de benadering opengelaten, het vee zal moeten worden geslagt, en, bij gebreke hieraan, de quitantie ophouden van kracht te wezen.
- c.* Wanneer de aangegevene waarde door den ontvanger of door eenigen anderen tegenwoordig zijnden beambte der Administratie onvoldoende wordt geoordeeld, zullen deze, hetzij gezamenlijk, hetzij afzonderlijk, het vee kunnen benaderen, tegen dadelijke betaling op quitantie van de aangegevene waarde, en van eene verhooging van vijf ten honderd, bij het derde lid van art. 19 der wet bepaald; van de benadering zal door den benaderaar worden melding gemaakt op den rug der quitantie van betaalden accijns, en, tegen intrekking dezer quitantie, zal aan den aangever het bedrag daarvan door den ontvanger worden teruggegeven.
- d.* De aangegevene waarde voldoende bevonden zijnde, zal; tot bewijs daarvan, het vee dadelijk van het vereischte waardeermerk worden voorzien.

Art. 7. Het zegel voor de biljetten, die tot den vervoer benoodigd en aan dat zegel onderworpen zijn, zal, onver-

schilling derzelve hoeveelheid , bedragen , voor het consent- of vervoerbiljet *vijftig* centen , en voor het gelebiljet *tien* centen.

Lasten en bevelen , dat deze in het Staatsblad zal worden geplaatst , en dat alle ministeriele departementen , autoriteiten , kollegien en ambtenaren , aan de naauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven enz.

*WET van den 29sten Maart 1833,
tot invoering van een accijns op
het gemaal.*

WIJ WILLEM, ENZ.

Allen, die deze zullen zien of hooren lezen, salut! doen te weten:

Alzoo Wij in overweging genomen hebben, dat, volgens art. 2 der wet van den 29sten December 1832 (*Staatsblad* n°. 62), ter vaststelling van de middelen tot dekking van de uitgaven, begrepen in de begrooting van 1833, ter aanvulling van de middelen, in het 1ste artikel dier wet opgenoemd, nader wettelijke bepalingen zullen kunnen worden gemaakt;

En dat tot die aanvulling voegzaam kan dienen eene heffing van accijns op het *gemaal*;

Zoo is het, dat Wij, den Raad van State gehoord, en met gemeen overleg van de Staten - Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedgevonden en verstaan bij deze, vast te stellen de navolgende bepalingen:

EERSTE AFDEELING.

*Van het bedrag en de verschuldigheid
van den accijns.*

Art. 1. De accijns op het gemaal zal worden betaald vóór dat het graan ter molen wordt gebragt, en bedragen van tarwe of van tarwe met rogge, spelt of ander graan vermengd, *twee gulden*.

Van spelt, of van spelt met ander graan dan tarwe vermengd, *een gulden zestig centen*.

Van rogge, of van rogge met ander graan dan tarwe of spelt vermengd, *zestig centen*.

Een en ander gerekend over *honderd* ponden; zullende de accijns van meerdere of mindere hoeveelheid naar evenredigheid worden berekend.

De bepalingen ten aanzien van de tarwe zijn in allen deele toepasselijk op de Turkfche tarwe, en die ten aanzien der rogge op de Egyptifche rogge.

Art. 2. Er zal teruggave van den accijns en aankleve van dien gefchieden wegens de tarwe, spelt of rogge, voor de mesting of voeding van het vee, hetwelk zich op de stallen of in de weiden bevindt, mits, na de maling van het hiertoe aangegeven graan, het daarvan gekomen meel, door of onder het opzigt van eenen beambte der Administratie aan den molen, of wel ten kantore van den ontvanger, kosteloos, met droog zand zij vermengd, waarvan de hoeveelheid, door de Administratie voor te fchrijven, echter nimmer meer dan *twee en een half pond* op elke *honderd* ponden meel zal mogen bedragen; zullende de beambte of de ontvanger van zijn verrigte op den rug van het dubbel der quitantie van betaalden accijns doen blijken.

De ontvanger zal, dadelijk na vertoon of invulling van het bewijs der vermenging, de teruggave aan den aangever verleenen, het dubbel der quitantie intrekken, en, bij eigene afteekening van het dubbel, of wel bij vertoon van het bewijs, vergezeld met het gemengde meel zelf, een geleibiljet uitreiken voor den verderen vervoer van hetzelfde naar de plaats der bestemming.

Voor zoo verre betreft het vee, aangehouden wordende op de stallen van molenaars, bakkers, meelverkoopers, grutters, stijffelmakers, branders, brouwers, of azijnmakers, zal de hoeveelheid tarwe, spelt of rogge, onverminderd gezegde vermenging, door de Administratie, op voordragt der Gedeputeerde Staten van elke provincie, worden bepaald en berekend voor elk stuk vee, zoo in als buiten den mestingtijd.

Art. 3. Van dezen accijns zijn vrijgesteld de hierna gemelde te malen granen, te weten:

- a. De tarwe, spelt of rogge, geheel gemouten zijnde, ten dienste der branderijen, brouwerijen en azijnmakerijen.
- b. De tarwe, spelt of rogge, ten dienste van gezegde fabrieken, mits de tarwe ten minste voor *een derde* en de rogge of spelt ten minste voor *een tiende* gedeelte met mout zij

vermengd; ten ware de aard der fabriekade eene andere, alsdan door het Hoofdbestuur voor te schrijven, vermen- ging noodwendig mogt vereischen.

Wijders zal geene quitantie van betaalden accijns benoodigd zijn voor het ter molen zenden van roggezemelen door koekebakkers, of van veraccijnsd meel door fabrikanten van vermicellie en femouille, om aldaar te worden hermalen.

De stijffelmakers zullen teruggave genieten van den door hen betaalden accijns, in evenredigheid van het stijffel door hen ver- vaardigd; de noodige bepalingen dezer teruggave zullen nader door de Administratie worden vastgesteld.

TWEEDE AFDEELING.

Aangifte van het graan, uitgifte der biljetten en deszelfs aan- of afvoer van den molen.

Art. 4. Een ieder, die graan wil doen malen, zal, ten kanto- re van den ontvanger over de gemeente zijner woonplaats, opge- ven de foort van het graan, de hoeveelheid *in gewigt* van *het be- laste*, en *in maat* van *het onbelaste*, het getal en de merken der zakken, waarin het graan vervoerd, en den molen, waarop het- zelve gemalen zal worden; wordende door het *onbelaste* graan, waarvan in deze wet wordt gesproken, enkel verstaan boekweit, gerst, haver, erwten, wikken en boonen, terwijl, onder de be- naming van het *belaste*, ook het bij art. 3 van den accijns vrij- gestelde wordt begrepen.

Wij behouden Ons voor, om aan de ingezetenen van zoodanig gedeelte eener gemeente, welks te verre afstand van het kantoor des ontvangers Ons zal blijken, te veel ongerief in de aangifte van het graan aldaar te zullen veroorzaken, het doen dier aangif- te ten kantore van den ontvanger der meest naburige gemeente te vergunnen.

De ontvangers zullen door de Administratie van het vereischte gewigt worden voorzien, ten einde het graan, op het verlangen van den aangever, des noods, kunne worden gewogen, en daar- naar zijne aangifte ingerigt.

Bij bevinding van meerder in gewigt of maat dan volgens de aangifte, zal de aangever, ook in het geval, dat zijn graan door

den molenaar, volgens art. 24, wordt vervoerd, en onverminderd de boetschuldigheid van dezen, overeenkomstig art. 28, worden gestraft, wat het belaste graan betreft, met eene boete, gelijk staande aan het bedrag van den tiendubbelen accijns, onverminderd de bijbetaling van den enkelen accijns, en, ten aanzien van het onbelaste graan, met eene boete van twee gulden per mud, in beiderlei gevallen berekend over het te veel bevondene.

Bij bevinding van ondermaat zal de aangever, ook in het geval dat zijn graan door den molenaar, volgens art. 24, wordt vervoerd, en onverminderd de boetschuldigheid van dezen, overeenkomstig art. 28, worden gestraft met eene boete van den vijf-dubbelen accijns voor de belaste, en één' gulden per mud voor de onbelaste granen, beiden berekend over het te min bevondene.

Een verschil van niet meerder dan een vijf en twintigste gedeelte zal geene boete, maar, voor zoo veel zulks het meerder gewigt van belast graan betreft, alleen de aanvulling van den accijns deswege ten gevolge hebben.

Het aangegeven graan, waaromtrent bij het onderzoek verschil in foort of in de merken der zakken wordt bevonden, zal nevens de zakken worden verbeurd verklaard.

De branders, brouwers en azijnmakers, wier granen niet overeenkomstig hunne opgave of geenszins overeenkomstig de bepaling van art. 3 vermengd mogten worden bevonden, zullen verbeuren eene boete van 20 centen voor elk pond, welke boete echter in het eerstgemelde geval, bij een verschil van niet meer dan een vijf en twintigste gedeelte, geenszins van toepassing zal zijn.

De merken zullen op de zakken in olieverbw moeten zijn en enkel aan dezer buitenzijde mogen worden gesteld, op verbeurte van het daarin zich bevindende graan, nevens de zakken.

Art. 5. Na de gedane aangifte van aan den accijns onderworpen graan, en de voldoening van den accijns deswege, zal door den ontvanger worden afgegeven eene quitantie van betaalden accijns, en dubbel van dien, beiden inhoudende den dag, de dagteekening en het uur der afgifte, de hoeveelheid en de foort van het graan, het bedrag van den accijns, de merken en het getal der zakken, den naam van den persoon, voor wien, en den molen, op welken de belanghebbende heeft aangegeven, dat het graan zal worden gemalen.

Voorts zal de ontvanger op de biljetten stellen den tijd, gedurende welken dezelve, na de afteekening, door den molenaar volgens art. 22 verrigt, van kracht zullen zijn voor den terugvoer van het gemalen graan; welke tijd zal worden geregeld naar gelang die terugvoer geschiedt, hetzij door dragende personen, of wel door middel van voer- of vaartuigen, of van losse paarden, en in verband met den afstand van de plaats der bestemming.

Art. 6. Voor het onbelaste, alsmede voor het bij art. 3 van de belasting vrijgestelde graan, zoowel als voor het malen der zemelen en het hermalen van het meel, aldaar vermeld, zal, op daartoe gedane aangifte, door den ontvanger worden uitgereikt een consentbiljet zonder dubbel.

Dit biljet zal moeten inhouden al hetgeen bij art. 5 is opgenoemd, het bedrag van den accijns uitgezonderd.

De aangifte door de branders, brouwers en azijnmakers te doen, zal schriftelijk moeten geschieden.

Art. 7. Aan niemand zal een tweede biljet ter maling van dezelfde foort van graan, op denzelfden molen, mogen worden afgegeven, zoo lang de aangever niet, door vertoon van het door den molenaar behoorlijk afgeteekend dubbel van het accijns- of consentbiljet, aan den ontvanger zal hebben doen blijken, dat de volgens het eerstverkregen biljet aangegevene partij reeds van den molen is afgeleverd, ten ware het verschil in hoeveelheid tusschen de eerste en volgende partij meer dan een vijfde gedeelte mogt bedragen.

Art. 8. Het graan zal uiterlijk in den loop van den tweeden dag, na dien der afgifte van het accijns- of consentbiljet, ter molen moeten zijn gebragt; na verloop van dien tijd zal het biljet ophouden van waarde te zijn, zonder dat er teruggave van het daarvoor betaalde zal geschieden.

Indien er geene gelegenheid mogt zijn, om het graan binnen dien tijd ter molen te brengen, zal de aangever, vóór den afloop daarvan, het consentbiljet, of accijnsbiljet en dubbel van dien, aan den ontvanger kunnen overhandigen, in welk geval de ontvanger denzelfden tijd met één' of twee dagen zal verlengen, of wel het biljet te zijnen kantore zal blijven berusten, om later te kunnen worden afgehaald, nadat hij op hetzelfde den dag en de dagteekening der nadere uitgifte zal hebben gesteld.

Art. 9. De granen, welke tot één en hetzelfde accijns- of consentbiljet behooren, zullen bij elkander moeten blijven, en, bij het brengen aan den molen, van de daarbij vereischte biljetten, volgens de ten kantore van den ontvanger gedane opgave, moeten zijn vergezeld.

Bij overtreding dezer bepaling zal de aangever verbeuren eene boete, gelijk staande aan het bedrag van den tiendubbelen accijns wegens de aangehaalde partij, indien dezelve uit belast graan, en van twee gulden voor elk mud, wanneer zij uit onbelast graan bestaat.

Het dubbel van het accijnsbiljet of het consentbiljet zal op den rug zijn voorzien van des molenaars afteekening, en het gemalen belast graan, of het daarvan gekomen meel, gedurende den terugvoer van den molen moeten dekken, ten einde de vervoerder zich niet blootstelt aan de overtreding van het in art. 59 bepaalde. Hiertoe zal geen biljet langer van kracht zijn, dan gedurende het tijdsverloop, door den ontvanger tot den terugvoer volgens art. 5 en 6 bepaald, of tot dat einde nader, uit kracht van het slot van art. 26, verlengd.

DERDE AFDEELING.

Van de verplichting der korenmolenaars met betrekking tot dezen accijns.

ALGEMEENE BEPALINGEN.

Art. 10. Niemand zal het bedrijf van korenmolenaar mogen aanvragen, dan nadat hij zijn patent, of, in het begin van het dienstjaar, een bewijs van gedane aangifte, bij den ontvanger over de gemeente, waarin zijn molen gelegen is, heeft doen zien en teekenen, op verbeurte eener boete van vijf en twintig gulden.

De molenaar, welke zijn bedrijf laat varen, zal daarvan aangifte moeten doen aan den voorschreven ontvanger, op gelijke boete als voren.

Alvorens dit zijn beroep uit te oefenen, zal de molenaar gehouden zijn, eene behoorlijke zekerheid ten behoeve der Administratie te stellen, waarvan de hoegrootheid, mits niet beneden

de honderd en niet boven de vier honderd gulden bedragende, door den Gouverneur der provincie zal worden geregeld, ten einde daarop, des noods, het bedrag van zoodanige boete te verhaalen, als door den molenaar mogt zijn verbeurd.

Deze zekerheid zal, bevrijd van het regt van registratie en zegel, kunnen worden gesteld in vaste goederen, of wel door middel van personen borgtogt, en zullen daarop toepasselijk zijn de bepalingen van de algemeene wet voor de heffing der regten van in-, uit- en doorvoer en van de accijnzen, voor zoo verre deze betreffen de borgtogten in onroerende goederen, of de personele borgtogten, aldaar vermeld.

Deze zekerheid zal steeds, gedurende de uitoefening van het bedrijf door den molenaar, de volle som moeten bedragen, waarop dezelve door den Gouverneur is gesteld, of zoodanige hoogere sommen, mits niet te bovengaande de vier honderd gulden, als door dezen nader mogt zijn geoordeeld te behooren; zullende, bij ontstentenis van de vereischte zekerheid, geene biljetten hoe genaamd worden afgegeven tot het malen van granen op den molen, op welken door den in gebreke zijnden molenaar zijn bedrijf wordt uitgeoefend.

De werkelijk bestaande molenaars zullen, om dit hun bedrijf verder te mogen voortzetten, aan deze verpligting tot het stellen der gemelde zekerheid moeten voldoen, uiterlijk binnen twee maanden na het in werking stellen der tegenwoordige wet.

Art. II. Zij zullen mede, alvorens hun bedrijf volgens de wet te mogen uitoefenen, aan gemelden ontvanger moeten overleggen:

- 1°. Eene door hen geteekende opgave, bevattende de voor- en toenamen hunner knechts, ten volle uitgeschreven, mitsgaders, voor zoo veel noodig, den naam van den zoodanigen dier knechts, welke door hen tot de afteekening der biljetten, volgens art. 22, is gemagtigd; een en ander vóór dat door die knechts eenige dienst op den molen mag worden verrigt.

Zullende, bij overtreding dezer bepaling, de molenaar verbeuren eene boete van vijftig gulden, berekend voor iederen niet, of niet naar behooren, opgegeven knecht; en

2°. Eene gelijke opgave van de ligging, niet alleen van hunnen molen, met vermelding van de tot denzelfven behorende schuren, loodsen en andere bergplaatsen, *al dan niet* in eigen gebruik zijnde, maar ook van de huizen hunner woning, en die van hen of hunne knechts, hetzij voor dit hun bedrijf, hetzij tot eenig ander einde dienende, en gelegen of in de gemeente, alwaar hun molen is geplaatst, of in de daaraan grenzende gemeenten, op verbeurte eener boete van vijf en twintig gulden wegens elk niet, of niet naar behooren, aangegeven pand, bergplaats of wouing.

Bij verandering van knechts, of van panden onder 2°. hierboven begrepen, zullen zij tot gelijke opgave, vóór het in dienst nemen der knechts, of het gebruiken van het pand, verplicht zijn; een of ander op verbeurte van gelijke boete, als hierboven onder 1°. of 2°. is bepaald.

Al deze opgaven zullen kosteloos geschieden.

Art. 12. De molenaars zijn in betrekking tot den accijns op het gemaal regtfreeks aansprakelijk voor de daden, verzuimen of nalatigheden van hunne knechts, waardoor mede verstaan worden de personen, die hunnen wagen, kar of vaarttuig voeren, en van alle andere in hunne dienst zijnde of bij hen inwonende personen; en zullen mitsdien in zoodanig geval, ook ondanks hunne onbewustheid der daad zelve, overeenkomstig het deswege bepaalde bij de algemeene wet voor de heffing der regten van in-, uit- en doorvoer en van de accijnfen, de boete verbeuren, op de gedane overtredingen vastgesteld.

Art. 13. De molenaars zullen op hunne molens moeten houden de noodige schalen, alsmede de vereischte maten, bestaande uit een mud, schepel en kop, nevens een stel gewigt, bestaande uit de navolgende stukken, te weten:

1 à 50 pond.

2 „ 20 „

1 „ 10 „

1 „ 5 „

2 „ 2 „

1 „ 1 „

Een en ander, ten einde, op de vordering der belanghebbenden of beambten, het graan vóór het malen en het gemalene vóór

den vervoer van den molen zal kunnen worden gemeten of gewogen, op verbeurte eener boete van vijftig gulden, telkens als het een of ander mogt worden bevonden te ontbreken.

Eene gelijke boete zullen zij verbeuren, in geval door hen de weging of meting, op de vordering van den belanghebbenden of beambte, mogt worden geweigerd.

Zij zullen het gewigt van het graan, na aftrek van het graan of meel, hetwelk zij, volgens art. 30, mogten hebben gefchept, aan de ingezetenen in meel teruggeven, zonder dat aan hen meer dan één ten honderd voor het verstuiven op elke partij zal worden geleden.

Art. 15. De molenaars zullen niet vermogen te malen na den ondergang of vóór den opgang der zon, zonder daartoe vooraf fchriftelijke toestemming van den ontvanger te hebben bekomen, en zulks op verbeurte telkens eener boete van twee honderd gulden.

Bij het geven van de gezegde toestemming, zal in het bijzonder worden gelet op het belang der watermolens, welke, aan denzelfden stroom of waterloop liggende, slechts, de een na den ander, op bepaalde tijdsafstanden mogten kunnen malen; zullende die toestemming mitsdien niet mogen worden geweigerd voor den tijd, op welken deze molens, overeenkomstig plaatselijke verordeningen, mogten behoeven of kunnen werkzaam zijn.

De bovenstaande bepalingen zullen echter in geenen deele kunnen hinderlijk zijn aan de bevoegdheid der beambten, tot het doen van onderzoek in de molens, ook des nachts, dat is tusfchen den ondergang en den opgang der zon.

Art. 15. De molenaars zullen voor de brood-, befchuit- en koekebakkers geene dan onbedorvene tarwe, gepelde spelt of rogge mogen malen, op verbeurte eener boete van twintig gulden voor elke honderd ponden. Evenmin zullen zij voor die bakkers eenig onbelast graan mogen malen, op verbeurte eener boete van tien gulden per mud, ten ware door het plaatselijke bestuur hun zulks mogt zijn toegelaten, en hiervan aan den ontvanger kennis gegeven.

Art. 16. De administratie zal bevoegd zijn, om in zoodanige gemeenten, alwaar het grijf der ingezetenen zulks zal noodzakelijk maken, aan de korenmolenaars toe te staan, op hunne koren-

molens tevens mout te mogen malen of granen te pellen, onder de noodige voorzieningen.

De korenmolenaars, die de bovengenoemde bedrijven, op be hoorlijk patent, vereenigd op denzelfden molen uitoefenen, en reeds uitgeoefend hebben vóór den 1sten Julij 1832, zullen daarmede kunnen voortgaan onder de noodige voorziening, door de Administratie aan hen voor te schrijven.

Art. 17. De Administratie zal aan de korenmolenaars in de gemeenten op de grenzen des Rijks kunnen toestaan, om op hunne molens het graan, hetwelk van buiten 's Lands aldaar zal worden gebragt, zonder betaling van den accijns te malen, onder de noodige voorzieningen.

Evenmin zal het inkomend regt van het bovengemelde graan en het uitgaande regt van het daarvan gekomen meel worden gevorderd.

Art. 18. In geval eene overtreding, vergezeld gegaan met verkorting van den accijns, of poging, om denzelfden te verkorten, door den molenaar zelven of wel door zijnen knecht of eenig' ander' perfoon, voor wien hij, ingevolge art. 12 dezer wet, verantwoordelijk is, mogt zijn begaan, en hij wegens dergelijke overtreding herhaaldelijk mogt zijn bekeurd, met dat gevolg, dat, ter zake van dusdanige overtreding, twee of meer malen een regterlijk eindvonnis mogt zijn uitgesproken, zal hij telkens verbeuren het dubbel van de boete, op de overtreding gesteld; terwijl hij bovendien, de overtreding door hem zelven zijnde begaan, zal worden gestraft met eene gevangenis van ten langste zes maanden, welke straf insgelijks zal worden toegepast op den knecht of ander' perfoon, welke herhaaldelijk ter gezegder zake zal zijn bekeurd.

Art. 19. Alle koren-, mout- en pelmolens, welke bij de invoering dezer wet aanwezig zijn, zullen onverhinderd in werking blijven.

Na het vaststellen dezer wet, zal geen koren-, mout- of pelmolen ergens mogen worden gebouwd of opgerigt, zonder dat, nadat Gedeputeerde Staten der provincie zullen zijn gehoord, het terrein, waarop die oprigting wordt verlangd, door Ons tot dat einde zal zijn goedgekeurd, op straffe, dat dezelve ten koste van

den oprigter zal worden afgebroken; gelijk mede geen molen, onder welke benaming ook, in een koren-, mout- of pelmolen veranderd of daartoe ingerigt zal mogen worden, zonder dat daartoe vooraf Onze toestemming gevraagd en verkregen zij, op de straffe, dat de alzoo zonder deze toestemming veranderde molen, ten koste van den eigenaar, buiten werking zal worden gebragt; een en ander onverminderd de boete, door den overtreder, bij gebruik van zoodanigen molen, ingevolgt art. 54 verbeurd.

Wanneer een koren-, mout- of pelmolen geheel afgeschafft, of voor eenigen tijd buiten werking en vervolgens weder in werking gebragt wordt, zal daarvan vooraf door den molenaar telkens aan de Administratie worden kennis gegeven. Bij verzuim van een of ander, zal hij verbeuren eene boete van vijftig gulden voor den eersten dag, en twintig gulden wegens het verzuim der aangifte voor elk' der daarop volgende dagen.

*Ontvangst en verblijf van het graan op den molen
en vervoer van dáár van het gemalene.*

Art. 20. De molenaars zullen geen belast of onbelast graan, tot het doen malen, waarvan een accijns- of consentbiljet wordt gevorderd, in of op hunne molens, molenwerven, molenhuizen, schuren, loodsen of stallen, molenkarren of schuiten of op hunne lastdieren, mogen ontvangen, dan voorzien van de vereischte accijns- of consentbiljetten, op verbeurte eener boete van twee gulden wegens elk pond belast graan, en van vijf en twintig gulden wegens elk mud onbelast graan; zullende bovendien het graan en de zakken, waarin hetzelfde is vervoerd, zijn verbeurd.

Onverminderd de bovengemelde bepaling, zal geen belast of onbelast graan, hoe ook genaamd, door hen, als voren, mogen worden ontvangen, dan gedurende den dag, dat is tuschen zons op- en ondergang, op verbeurte eener boete van twee honderd gulden, bij elke overtreding van dit verbod.

Art. 21. Zij zullen dadelijk, bij het op den molen ontvangen van het door accijnsbiljetten gedekte graan, en, zoo veel mogelijk, in tegenwoordigheid van dengenen, die hetzelfde aan of op den molen gebragt heeft, het oorspronkelijke biljet ten halve moeten scheuren, en steken in de molenbus, welke door de Administratie aldaar zal zijn geplaatst, zoodanig, dat hetzelfde door

de opening der bus worde gestoken, en dus in die opening niet blijve zitten, op verbeurte eener boete van vijftig gulden voor elk accijnsbiljet, hetwelk mogt worden bevonden niet ten halve gefcheurd of niet, volgens voorschrift van dit artikel, in de bus te zijn gestoken.

Art. 22. Zij zullen het dubbel van het accijnsbiljet bij het belaste, even als het consentbiljet bij het onbelaste graan, dat met zoodanig biljet ter molen is gebragt, moeten doen verblijven.

Bij het ter maling uitstorten van *elken* zak eener partij graan, zullen zij op de binnenzijde van het dubbel van het accijnsbiljet, of van het consentbiljet, daartoe behoorende, en wel over de geheele lengte, met rood krijt, stellen eene duidelijke en zichtbare streep; en zullen zij wijders, bij het uitstorten van den laatsten zak der partij, na ook voor *dien* zak eene streep als voren te hebben gesteld, tevens over de geheele lengte, dwars door al de aldus uitgedrukte strepen, halen eene foortgelijke kruisstreep, ten blijke, dat de geheele partij is uitgestort.

Wanneer, derhalve, de partij graan uit niet meer dan éénen zak bestaat, zullen zij het ter maling uitstorten daarvan aanwijzen door het, als voren, stellen van twee elkander kruisende strepen.

Ongemalen graan, gedekt door een op voormelde wijze gemerkt biljet, zoowel als gemalen of in den molenkaar uitgestort graan, gedekt door een aldus niet gemerkt biljet, zal worden beschouwd als geheel van geen biljet te zijn voorzien.

Bij den vervoer van het gemalen graan van den molen zal de molenaar, of deszelfs daartoe door hem gemagtigde knecht, op den rug, hetzij van het dubbel van het accijnsbiljet, hetzij van het consentbiljet, op de hiertoe, en in het bijzonder, wat het eerstgemelde biljet betreft, onder n°. 1 en n°. 2 aldaar, door de Administratie aan te wijzen plaatsen, met zwarten inkt, *in volle schriftletters*, vermelden den dag, de dagteekening, de maand en het uur, wanneer hetzelfde graan van den molen wordt vervoerd, en zulks door zijne naamteekening bevestigen; terwijl zij, na dit verrigte, dadelijk, wat de strook of dat gedeelte van het dubbel van het accijnsbiljet aangaat, hetwelk de afteekening n°. 2 behelst, zullen moeten afknippen en steken in de molenbus, zoodanig als in art. 21, omtrent het oorspronkelijk accijnsbiljet, is bepaald.

Bij verzuim van een of ander, zal de molenaar verbeuren eene boete van twee gulden voor elk pond meel van belast graan, en van vijf en twintig gulden voor elk mud meel van onbelast graan.

Aan de molenaars, welke niet kunnen schrijven, zal worden toegestaan, om den dag en de dagteekening, de maand en het uur, als voren, uit te drukken, door middel van hiertoe, van wege de Administratie, aan hen op te geven merken, en om, in plaats van hunne naamteekening, eenen stempel te stellen.

Het verbrodden, verkladden, overschrijven of eenigermate veranderen van den als voren vermelden dag, dagteekening, maand of uur, of het daaraan toebrengen van eenige bijvoeging, zal het biljet, onverminderd de bepalingen der strafwet tegen vervalsching, doen ophouden van kracht te wezen tot dekking van het gemalen graan of meel, tenzij de verbrodding, verkladding, overschrijving, verandering of bijvoeging blijke door een' der ambtenaren in de gemeente, waaronder de molen behoort, of door den ontvanger aldaar te zijn erkend en geviseerd, vóór en aleer het gemalene van den molen wordt vervoerd.

Insgelijks zal het gemalen graan of meel worden beschouwd ongedekt van biljet te wezen, indien deszelfs vervoer van den molen wordt bevonden te zijn geschied vóór het uur, door den molenaar daartoe op het biljet gesteld.

Art. 23. De molenaars zullen geen graan op hunne molens, bergplaatsen of werven mogen ontvangen, noch het gemalene van hunne molens mogen vervoeren of doen vervoeren, dan in zakken, die duidelijk in olieverbw, volgens art. 4, zijn voorzien van de merken in de biljetten uitgedrukt, op verbeurte eener boete van vijf en twintig gulden voor elken zak graan of meel, welke niet behoorlijk als voren gemerkt, of met andere of meerdere merken, dan ingevolge de biljetten, door hen mogten zijn ontvangen, of van hunne molens vervoerd.

In geen geval zal, bij onderzoek of peiling der ambtenaren, een voorgewend verschil, hetzij wat de merken, hetzij wat de hoeveelheid betreft, tusschen het in den molen ontvangen graan en den inhoud der biljetten, den molenaar in eenig opzigt te stade komen, of ter verontschuldiging kunnen strekken.

Art. 24. Voor zoo verre de molenaars zelve het graan of het

meel voor de ingezetenen naar of van den molen vervoeren of doen vervoeren, zal zulks niet mogen geschieden, dan door middel van daartoe bepaaldelijk dienende opene voer- of vaartuigen, waarop, in olieerw, duidelijk en zichtbaar zullen moeten zijn gesteld de naam van den molen en van den molenaar, waaraan zij behooren.

De zakken graan zullen, bij het brengen aan den molen, en de zakken meel, bij den afvoer van den molen, en voorts gedurende den vervoer, zoodanig op de daartoe als voren gebezigde voer- of vaartuigen moeten zijn geplaatst, dat dezelve gevoegelijk kunnen worden geteld.

Echter zullen zij het graan of het meel ook mogen of kunnen doen vervoeren op lastdieren, mits deze van eene klinkende bel zijn voorzien.

Het meel zal nergens elders mogen worden gebragt, dan aan het in het biljet vermelde huis of gebouw van den aangever.

Wanneer een of ander van het bovenstaande door hen mogt worden verzuimd of nagelaten, zullen zij deswege verbeuren eene boete van vijftig gulden.

Tot dekking van het op des molenaars voer- of vaartuigen of lastdieren gevonden wordende graan of meel, gedurende den vervoer, zal geen accijns- of consentbiljet van kracht zijn, hetwelk ouder is dan, wat het harde graan betreft, twee dagen, gerekend na dien der afgifte van het biljet, of wel, volgens art. 8, toegestane verlenging, en, wat het meel aangaat, dan het tijdsverloop, tot deszelfs terugvoer, volgens art. 5 of 6 bepaald, ten ware de ontvanger den aldus beperkten tijd, op aanvraag van den molenaar, en wel vóór deszelfs afloop, in een of ander geval, mogt hebben verlengd, uit hoofde van gebrek aan wind of water, of van andere omstandigheden, welke het genoegzaam tijdig malen van het graan mogten hebben verhinderd.

Peiling op de molens en andere gebouwen.

Art. 25. De molens, molenhuisen, molenwerven, molenbergen, de voer- en vaartuigen, de schuren, loodsen, stallen en andere bergplaatsen, door de molenaars en hunne knechts, hetzij voor dit hun bedrijf, hetzij tot eenig ander einde wordende ge-

bruikt, mitsgaders hunne woonhuizen en die hunner knechts, in de gemeente, alwaar hun molen is gelegen, of in de daaraan grenzende gemeente, zijn aan het onderzoek en de peiling der beambten onderworpen, en, wat gezegde huizen betreft, ook zoodanig gedeelte of gedeelten derzelve, als door anderen dan de molenaars of hunne knechts mogten worden bewoond.

Art. 26. Het graan of meel, dat door de beambten op of in de bij art. 25 genoemde gebouwen of plaatfen wordt gevonden, zal door het vereischte accijns- of consentbiljet moeten zijn gedekt, met uitzondering nochtans:

- 1°. Van het harde graan, voorhanden in gebouwen, welke, als ten dienste van den landbouw of van den handel, aan den ontvanger mogten zijn opgegeven en als zoodanig door hem erkend, of, ingevolge art. 31, door de Administratie toegelaten, en
- 2°. Van eene hoeveelheid tot en met vijf ponden meel van belast graan, welke voor huishoudelijk gebruik in de woning des molenaars of die van zijne knechts, niet uitmakende het molenhuis, noch grenzende aan den molen, zal worden vrijgelaten.

Bij bevinding eener partij graan of meel, niet door het vereischte biljet gedekt, zal de molenaar verbeuren eene boete van twee gulden voor elk pond belast graan, of meel van dat graan, en vijf en twintig gulden voor elk mud onbelast graan, of meel van hetzelfde; zullende bovendien de partij graan of meel zelve, nevens de daartoe behoorende zakken, zijn verbeurd, wanneer zij meer dan twintig ponden, wat het belaste, en meer dan zes schepels, wat het onbelaste aangaat, mogt bedragen, behoudens het regt van den eigenaar, om zijne schade op den molenaar te verhalen.

Tot dekking van het gevonden wordende graan of meel, zal geen accijns- of consentbiljet van kracht zijn, ouder zijnde dan zes dagen, na dien der afgifte van het biljet, of wel, volgens art. 8, toegestane verlenging; ten ware de ontvanger den aldus beperkten tijd, op aanvraag van den molenaar, en wel vóór deszelfs afloop, mogt hebben verlengd, uit hoofde van gebrek aan wind of water, of andere omstandigheden, welke het genoegzaam tijdig malen van het graan mogten hebben verhinderd.

De molenaar zal, te dien einde, van het biljet afknippen, en ter invulling en teekening den ontvanger moeten aanbieden, het daartoe bestemde bovenste gedeelte van het biljet; zullende de ontvanger, de redenen van den molenaar gegrond vindende, de verlenging niet mogen weigeren.

Art. 27. De molenaars zullen de hoeveelheid en foort van het harde graan, mitsgaders het gemalen graan of meel, op of in hunne lokalen voorhanden, aan de beambten, bij de peiling of het onderzoek, naauwkeurig opgeven, het harde van het gemalen, en, voor zoo verre zij tevens moutmolenaars zijn, het gemouten of met mout vermengde graan, of daarvan gekomen meel, van het overige graan of meel afgecheiden houden, de biljetten aan de beambten overgeven, den molen, des gevorderd, gedurende den tijd van het onderzoek of de peiling, doen stilstaan, en voorts zorgen, dat zij, of iemand hunnentwege, die bekwaam is het noodige te verrigten, te huis of aan den molen zijn.

Elke overtreding dezer bepalingen zal worden gestraft met eene boete van drie honderd gulden.

Zij zullen mede verplicht zijn, bij gezegde peiling of onderzoek, de zakken in zoodanige orde te stellen, dat zij, zonder verplaatsing, dadelijk opgenomen en geteld kunnen worden, alsmede de eigenaars van het graan of meel duidelijk aan de beambten op te geven, op verbeurte eener boete van vijftig gulden voor elke overtreding dezer bepaling.

Een en ander onverminderd de boete, die de molenaar, wegens bevonden verdere overtreding der tegenwoordige wet, mogt hebben verbeurd.

Art. 28. Het gevonden wordende graan of meel zal bij de peilingen, door een' Rijksweger of meter, ten overstaan van den molenaar, verkiezende, ten gevolge van daartoe aan hem gedane uitnoodiging, bij die verrigting tegenwoordig te zijn, of anders zonder zijn bijzijn, moeten worden gewogen of gemeten.

Wanneer de hoeveelheid van eenige, hoezeer anderzins door een behoorlijk biljet gedekte partij, hetzij op den molen, of

eenig ander, in art. 25 vermeld, lokaal, gebouw of bergplaats, hetzij op des molenaars voer- of vaartuig, hetzij op deszelfs lastdier, mogt worden bevonden in gewigt of maat niet overeen te stemmen met den inhoud van het biljet, zal, bij ontdekking van meerder, in geval het verschil boven een vijf en twintigste gedeelte bedraagt, de molenaar verbeuren eene boete van twee gulden voor elk pond belast graan of meel, en vijf en twintig gulden voor elk mud onbelast graan of meel, hetwelk te veel bevonden is; terwijl hij, in allen gevalle, zal zijn verplicht tot betaling van den enkelen accijns wegens de te veel bevondene hoeveelheid belast graan of meel.

Bij bevinding van minder belast graan, of meel van belast graan, zal, wanneer het verschil, onverminderd de hoeveelheid, die van de partij door den molenaar voor maalloon, volgens art. 30, mogt zijn geschept, meer dan één, doch niet boven de vier ten honderd bedraagt, de molenaar verbeuren eene boete, gelijk staande aan het bedrag van den tiendubbelen accijns, en, bijaldien het verschil meer dan vier ten honderd beloopt, eene boete, gelijk staande aan het bedrag van den twintigdubbelen accijns wegens het bevonden te kort.

Voor elken zak zal één pond bij de weging worden afgetrokken.

Art. 29. De zakken graan of meel, waarin het te veel of te kort is gevonden, zullen door de beambten verzegeld en aan het kantoor van den ontvanger moeten worden gebragt, ten einde het graan of meel, des gevorderd, herwogen of hermeten worde. Dit een en ander zal kunnen worden nagelaten, indien de molenaar of deszelfs gemagtigde knecht, bij de weging en meting tegenwoordig zijnde, de herweging of hermeting niet vordert, waaromtrent zij zich onmiddellijk na de weging of meting zullen moeten verklaren.

Van de hoeveelheid in gewigt of maat en van de soort van het graan of meel, zoowel als van de merken der zakken, en van het, indien zulks geschiedt, door den molenaar berusten in de weging of meting, zal in het proces-verbaal naauwkeurige melding worden gemaakt.

*Bepalingen nopens het scheppen van graan of
meel voor maalloon.*

Art. 30. Voor zoo verre aan de molenaars het scheppen van graan of meel voor maalloon is toegestaan, zal dit schepgraan of meel dadelijk door hen moeten worden gestort in eene slotene en met één' of meer trechters of openingen voorziene kist, welke zij zich tot dat einde voor hunne rekening zullen moeten aanschaffen, en in het lokaal van den molen plaatsen; aan deze kist, waaruit nimmer eenig graan of meel, dan ten overstaan der ambtenaren, zal mogen worden geligt, zullen, mitsdien, twee onderscheiden werkende sloten worden gehecht, en zal de sleutel van het eene slot onder den ontvanger, en die van het andere onder den molenaar blijven berusten.

De schepkist zal ten genoegte der ambtenaren worden vastgemaakt, zoodat alle uitstorting van graan of meel, of het geheel of gedeeltelijk ledigen der kist, zonder derzelve behoorlijke ontluiting, onmogelijk is; en, bijaldien mogt worden ontdekt, dat aan de kist, in dien staat, eenige verandering, zonder toestemming der Administratie, ware toegebracht, zal de molenaar telkens verbeuren eene boete van vijftig gulden.

Art. 31. Wanneer het maalloon, hetzij geheel, hetzij gedeeltelijk, in schepgraan wordt betaald, zal zulks door den aangever moeten worden opgegeven, en hiervan, en dus ook van de werkelijke hoeveelheid schepgraan, bijzondere aantekening op het accijns- of consentbiljet geschieden; zullende, bij gebreke van dien, het maalloon gerekend worden als in geld voldaan te zijn.

Art. 32. In de schepkist zal elke soort van belast graan en van meel van belast graan afzonderlijk moeten gehouden, en met geen onbelast graan of meel van onbelast graan vereenigd mogen worden, op eene boete, telkens van vijf en twintig gulden, ten laste van den molenaar.

Art. 33. Het schepgraan of meel zal uit de kist niet mogen worden genomen of van den molen vervoerd, noch hetzelfde graan aldaar gemalen, dan met of op een consentbiljet, en

dubbel van dien; welk biljet de ontvanger zal zijn verplicht, op des molenaars aanvraag, dadelijk aan denzelfven uit te reiken; zullende, in geval van maling, daarop dezelfde bepalingen toepasselijk zijn, als voor alle ander graan, op consentbiljetten ter molen wordende gebragt, bij deze wet zijn voorgeschreven, en te dien einde het dubbel van gezegd biljet verstrekken; terwijl tot den vervoer van het graan, zonder voorafgaande maling of van meel, onmiddellijk uit de kist gehaald, het dubbel van het daartoe afgegeven biljet, hetzelfde graan of meel zal moeten begeleiden.

De oorspronkelijke biljetten zullen, in allen gevalle, door den molenaar worden teruggehouden, en, voor zoo verre zij belast graan, of meel van belast graan, betreffen, door hen moeten worden bewaard, tot dekking van het te kort in de schepkist, door het ledigen derzelfde voor dat gedeelte ontstaan.

Art. 34. De hoeveelheid van elke foort van belast graan, of meel van belast graan, welke in de kist, bij het onderzoek der beambten, gevonden wordt, zal, berekend bij de zoodanige als uit die kist, volgens daartoe uitgereikte consentbiljetten, mogt zijn genomen, steeds in verband moeten staan met de hoeveelheid belastbare granen van dezelfde foort, welke, tegen genot van den schep, ter maling op den molen, ingevolge art. 31, zijn aangegeven.

Wegens alle niet door een consentbiljet gedekte ondermaat, mitsgaders wegens alle overmaat van het gezegde graan of meel in de schepkist, zal de molenaar, wanneer, in een der beide gevallen, het verschil meer dan een vijf en twintigste gedeelte bedraagt, worden gestraft met eene boete van twee gulden voor elk pond, en wel, wat de overmaat aangaat, aldus berekend naar de hoeveelheid ponden, welke, in verhouding tot de overmaat gebragt, de partij graan zal blijken uit te maken, waarvan derzelver bedrag heeft kunnen zijn geschept, en welke alzoo zal worden beschouwd als onvoorzien van biljet door den molenaar te zijn ontvangen en gemalen; en zulks onverminderd de verbeurte van het in overmaat bevonden graan of meel zelve.

Art. 35. Wij behouden Ons voor, om, ten aanzien van zoodanige provincien of gemeenten, alwaar de voldoening van het maalloon in gelde tot hiertoe gebruikelijk was, en Ons mogt blijken te veel ongerief aan de ingezetenen te veroorzaken, ook een maalloon bij den schep toe te laten, en deswege de noodige bepalingen vast te stellen, na daaromtrent de Gedeputeerde Staten der provincie vooraf te hebben gehoord.

VIERDE AFDEELING.

Bepalingen omtrent de grutters, branders, brouwers, enz.

Art. 36. Alle molens, hetzij dezelve door wind, water, froom of paarden worden bewogen, gelijk mede de grutterijen, branderijen, brouwerijen, azijnmakerijen en stijffelmakerijen, en de daarbij behoorende gebouwen, zijn aan het onderzoek en de peiling der beambten onderworpen.

De gebruikers zullen verplicht zijn, aan den ontvanger over de gemeente, waarin gemelde panden gelegen zijn, opgave te doen van de foort, de ligging en het gebruik derzelve, op verbeurte eener boete van twintig gulden voor elk niet alzoo aangegeven pand.

Art. 37. De grutters zullen geen ander graan tot meel mogen maken, dan boekweit, haver, gerst en boonen, noch tarwe, spelt of rogge, of meel daarvan, boven de vijf ponden in hunne grutterijen of gebouwen mogen hebben; een of ander op eene boete van twee honderd gulden.

Art. 38. De branders, brouwers en azijnmakers zullen den inslag van al het bij hen gevonden wordende meel, hetzij al of niet tot hunne fabriek dienende, moeten kunnen wettigen door behoorlijke biljetten, niet ouder zijnde dan veertien dagen na den dag, waarop dezelve door den molenaar, volgens art. 22, zijn afgeteekend, op verbeurte eener boete van twee gulden voor elk pond meel, waarvan de voorraad niet door zoodanig biljet gedekt mogt worden bevonden.

Bij ontdekking, dat eenige partij meel, volgens het daarbij

behoorende consentbiljet, dienende ten gebruike in eene branderij, brouwerij of azijnmakerij, ergens elders, dan in dezelve, wordt ingeslagen, of dat er eenige uitslag van meel uit eene branderij, brouwerij of azijnmakerij plaats grijpt, zal de brander, brouwer of azijnmaker telkens verbeuren eene boete van twee honderd gulden.

Art. 39. De moutmolenaars, waardoor tevens verstaan worden brouwers, branders of azijnmakers, die een' eigen' moutmolen hebben, hetzij binnen of buiten het lokaal hunner fabriek gelegen, zijn aan dezelfde verplichtingen en straffen als de korenmolenaars, met uitzondering echter van de bepaling, voorkomende in art. 15 en 21, onderworpen.

In de toepassing hiervan, zal het van de belasting vrijgestelde *gemouten* worden gelijk gesteld aan het van de belasting vrijgestelde *ongemouten* graan.

Art. 40. De pelmolenaars zullen in hunne molens en gebouwen geene tarwe of rogge, noch tarwe-, rogge- of speltmeel, boven de *vijf* ponden mogen hebben, op eene boete van twee honderd gulden.

VIJFDE AFDEELING.

Van de verplichtingen der brood-, beschuit- en koekebakkers en verkoopers van meel van belast graan.

Art. 41. De brood-, beschuit- en koekebakkers, noch de verkoopers van meel van belast graan, zullen vermogen eenige andere granen ter molen te zenden, dan tarwe, gepelde spelt of rogge, welke onbedorven en volkomen zuiver is, en zullen gezegde bakkers ook geen ander brood, beschuit en koek mogen bakken, en evenmin als de meelverkoopers meel hebben of verkoopen, dan van zuiver gemalen tarwe, gepelde spelt of rogge, en alzoo geenszins van onbelast graan. Een en ander op verbeurte van het graan of van het gebakken of ongebakken meel, en eene boete van vier honderd gulden daarenboven, ten ware, wat het onbelast graan betreft, het doen malen daarvan, en het bakken van het daarvan gekomen meel aan den bakker,

of de verkoop van zoodanig meel aan den meelverkooper, door het gemeentebestuur zijner woonplaats mogt zijn toegelaten, en daarvan, door hetzelfde bestuur, aan den ontvanger en den molenaar vooraf kennis gegeven.

Art. 42. De bakkers of meelverkoopers aan elkander brood, gebak of meel willende overdoen, zoodanig, dat de overdragt bij de peilrekening in aanmerking worde genomen, zullen zich moeten voorzien van een consentbiljet, doch hetwelk niet zal worden uitgereikt, dan nadat door den afleveraar aan den ontvanger het dubbel van een accijnsbiljet, niet ouder zijnde dan eene maand na de dagteekening der afgifte, mogt zijn vertoond; zullende door den ontvanger de hoeveelheid meel op den rug van het biljet worden afgeschreven.

Art. 43. De broodbakkers zullen geen gekneed brood, van welk meel ook te zamengesteld, boven eene hoeveelheid van *vijftien* ponden, gelijk mede geen meel, van welk graan ook gemalen, boven eene hoeveelheid van *vijf* ponden, van eenig' ingezeten ter bakking mogen inslaan, ten zij voorzien van een consentbiljet, op verbeurte telkens eener boete van vijftig gulden.

Vijftien ponden gekneed brood of *vijf* ponden meel, of daarbeneden, zullen zij, als voren, mogen inslaan, slechts voorzien van een door den eigenaar geteekend biljet van den navolgenden inhoud:

„ De ondergeteekende heeft den bakker.....
 „ ter bakking bezorgd ponden gekneed
 „ brood of meel.”

den

183

Art. 44. De brood-, beschoot- en koekebakkerijen, meelverkooperijen en verdere gebouwen, bij de brood-, beschoot- en koekebakkers en meelverkoopers in gebruik, zijn aan de peiling en het onderzoek der beambten onderworpen.

Zij zijn verplicht, aan den ontvanger, onder wien zij behooren, opgave van al die gebouwen en derzelver ligging te doen, op verbeurte van vijftig gulden voor elk niet aldus aangegeven gebouw. Deze opgaven zullen kosteloos geschieden.

Art. 45. Het bij hen gevonden brood, gebak of meel zal door behoorlijke biljetten gedekt moeten zijn, op eene boete van twee honderd gulden, berekend over *honderd* ponden meel.

De biljetten zullen daartoe, behoudens het bepaalde in art. 43 en 47, niet langer van kracht zijn, dan gedurende eene maand na de dagteekening van den molenaar, welke tijd echter, mits vóór deszelfs afloop, door den ontvanger zal kunnen worden verlengd.

Art. 46. Indien bij de peiling eene meerdere hoeveelheid brood, gebak of meel mogt worden bevonden, dan volgens de biljetten, en het verschil meer dan *één tiende* beloopt, zal de bakker of meelverkooper deswege verbeuren eene boete van twee honderd gulden, berekend over *honderd* ponden meel, en alzoo toegepast op de geheele te veel bevondene hoeveelheid.

Art. 47. Bij gezegde peiling zal geen gekneed brood of meel, hetwelk door den bakker mogt worden voorgegeven aan hem door een' ingezeten ter bakking te zijn bezorgd, en dus aan dezen te behooren, als zoodanig worden beschouwd, ten zij voorzien óf van een consentbiljet óf een, ingevolge art. 43, afgegeven eigenhandig biljet van den ingezeten.

Geen biljet zal tot dekking van dusdanig brood of meel langer dan *twee* dagen na deszelfs dagteekening van kracht wezen.

Art. 48. Bij de peiling en het onderzoek zullen aan *honderd* ponden meel van belast graan geacht worden gelijk te staan :

100 ponden ongebuild meel van tarwe of van gepelde spelt.

$77\frac{1}{2}$ pond gebuild meel van tarwe of van gepelde spelt.

$90\frac{1}{2}$ pond meel van rogge of ongepelde spelt.

124 ponden week brood van tarwe of gepelde spelt.

$118\frac{1}{8}$ pond koek of week brood van rogge of ongepelde spelt.

88 ponden hard brood van tarwe of gepelde spelt of harde beschuit.

80 ponden hard brood van rogge of ongepelde spelt.

$77\frac{1}{2}$ pond fijne beschuit.

Wij behouden Ons voor, om, ten aanzien van die gemeenten, alwaar het maalloon bij wijze van schep door den molenaar wordt genoten, de bovengemelde verhouding tusfchen het gemalene en het bij peiling bevondene, naar gelang van dat maalloon te wijzigen.

Art. 49. Al de biljetten, met uitzondering van die, in art. 43 vermeld, zullen bij de peiling worden ingetrokken en vervangen door een bewijsbiljet, om de gevondene hoeveelheid brood, gebak of meel te dekken, hoedanig biljet daartoe insgelijks slechts gedurende eene maand van kracht zal zijn, ten zij verlengd door den ontvanger,

ZESDE AFDEELING.

Van verschillende bedrijven en panden.

Art. 50. Het bedrijf van korenmolenaar zal nimmer te zamen mogen worden uitgeoefend met dat van bakker, meelverkooper, grutter of stijffelmaker, noch, zonder toestemming der Administratie, met het bedrijf van pel- of moutmolenaar;

Bakkers zullen tevens niet mogen zijn grutters of stijffelmakers;

Grutters zullen niet tevens mogen zijn stijffelmakers of verkoopers van meel van belast graan;

De bedrijven van brander, brouwer en azijnmaker zullen wel te zamen, maar geenszins vereenigd met eenige der hierboven gemelde bedrijven mogen worden uitgeoefend; met dien verstande, dat een brander of brouwer, welke vóór den 1sten Julij 1832 zich van een' eigen' moutmolen heeft bediend, met de uitoefening *in zoo verre* ook van het molenaarsbedrijf zal kunnen voortgaan.

Het bovengemelde verbod, aan de korenmolenaars en verdere fabrikanten of trafikanten gedaan, is evenzeer toepasselijk op derzelver vrouwen of bij hen inwonende kinderen of andere personen.

Geen koren- of moutmolen mag bestaan in, of grenzende aan eene bakkerij, meelverkooperij, branderij, brouwerij, azijnma-

kerij of stijffelmakerij, ten zij aldus bestaan hebbende vóór den 1sten Julij 1832.

Een en ander met dien verstande :

- a. Dat het persoonlijk regt tot de vereenigde uitoefening, uit krachte der 5de en 6de zinsnede van art. 33 der wet van den 21sten Augustus 1822 (*Staatsblad* n°. 36) beko- men ten behoeve van den verkrijger, bij voortdoring zal blijven werken; zullende echter deze vergunning dadelijk ophouden van kracht te zijn, na gepleegd en bij regterlijk vonnis bewezen misbruik; en
- b. Dat degenen, die in den term van § a hiervoren niet vallen, en de bovengemelde bedrijven, op behoorlijk patent vereenigd, uitoefenen op het tijdstip der invoer- ing van de tegenwoordige wet, daarmede zullen kunnen voortgaan gedurende de *drie* eerste maanden na hetzelfde tijdstip.

Art. 51. De koren- of moutmolenaar, welke tevens land- bouwer, handelaar in granen, of, uit krachte van art. 50, bran- der of brouwer is, zal het tot deze zijne overige bedrijven noodige meel voor elk bedrijf op zich zelf, en het graan, des verkiezende, voor al die bedrijven te zamen, moeten houden in afzonderlijke bergplaatsen, afgescheiden van den molen, het molenhuis, of andere tot den molen behoorende gebouwen of bergplaatsen, of van de woningen in art. 25 opgenoemd; zul- lende gezegde afzonderlijke bergplaatsen, onverminderd derzel- ver aangifte, ingevolge art. 11, bovendien, vóór derzelve ge- bruik, als zoodanig daartoe door de Administratie moeten zijn goedgekeurd.

Elk gebruik van zoodanige bergplaats, zonder deze goedkeu- ring, zal gestraft worden met eene boete van twee honderd gulden, onverminderd de bij art. 11 vastgestelde boete, indien tevens de bepaling van dit artikel mogt bevonden worden te zijn overtreden.

ZEVENDE AFDEELING.

Van de teruggave van den accijns wegens uitvoer.

Art. 52. Voor het tarwe- en roggemeel, mitsgaders voor het harde, van rogge of tarwe gebakken, scheepsbrood en scheepsbescluit, dat, in eene hoeveelheid van *vijf honderd* ponden en daarboven, op behoorlijk consentbiljet, aan de zeezijde of langs de rivieren naar buiten 's Lands voor handel, en niet voor verbruik aan boord, wordt uitgevoerd, zal teruggave verleend worden van den betaalden accijns, met den aanleve van dien.

Nog zal gelijke teruggave verleend worden voor het voorschreven meel en brood, hetzij hard of week, hetwelk, mede op behoorlijk consentbiljet, in eene hoeveelheid van niet minder dan *een honderd vijf en twintig* ponden, als victualie of levensmiddel aan boord wordt ingenomen in de uitgaande zeeschepen, of wel in eene hoeveelheid van niet minder dan *vijftig* ponden wordt uitgeslagen en uitgevoerd, ten verbruike aan boord, gedurende de reis der schepen, varende ter Groenlandische Straat-Davische, IJslandsche en Groote Vischerijen, waaronder mede zullen begrepen zijn de groote schuiten, uit plaatsen aan zee of van de zeestranden varende, die een gaffelzeil, bramzeil en topzeil gebruiken, en, ten minste met vijf koppen bemand, éénmaal in het jaar in diep water ten haring varen, alsmede alle zoodanige schepen en vaartuigen, welke, met vijf koppen of meer bemand, enkel ter vischerij en geenszins tot andere einden tevens worden uitgerust.

Art. 53. De teruggave van den accijns, volgens het laatstvoorgaande artikel, zal geschieden op vertoon en tegen intrekking van quitantie van betaalden accijns, niet ouder zijnde dan *drie* maanden vóór de dagteekening van het consentbiljet tot uitvoer, en in hoofdsom berekend worden over elke honderd ponden, als volgt:

Ongebuid tarwemeel, *een gulden drie en negentig centen.*

„ speltemeel, *een gulden vier en vijftig centen.*

Gebuid tarwemeel, *twee gulden zes en veertig centen.*

„ speltemeel, *een gulden zeven en negentig centen.*

Roggemeel, *vijftig centen.*

Week tarwebrood, *een gulden vijftig centen.*

„ speltebrood, *een gulden twintig centen.*

„ roggebrood, *veertig centen.*

Hard scheepsbrood van tarwe, *twee gulden vijf en twintig centen.*

Hard scheepsbrood van spelt, *een gulden tachtig centen.*

Hard scheepsbrood van rogge, *zestig centen.*

En voor het harde scheepsbrood, dat gebakken is van gemengd tarwe- of speltemeel, even zoo veel als van het harde speltebrood, en van gemengd tarwe- of speltemeel en rogge-meel, even zoo veel als van het harde roggebrood.

Het meel en brood van Egyptische rogge wordt met rogge, en dat van Turksche tarwe met tarwe gelijk gesteld, in alles wat de teruggave van den accijns betreft.

Wij behouden Ons voor, om eene grootere teruggave toe te staan voor het meel, tot buitenlandsche verzendingen bestemd, in evenredigheid van den daarvan betaalden accijns, in aanmerking genomen zijnde de bijzondere bewerking, welke zoodanige verzendingen mogten vereischen.

ACHTSTE AFDEELING.

Algemeene en bijzondere bepalingen.

Art. 54. Niemand zal mogen hebben of gebruiken eenigen heimelijken molen, waardoor wordt verstaan elke koren-, mout- of pelmolen, welke niet aan de Administratie is opgegeven, of wiens bezitter zich niet onderworpen heeft aan de bepalingen voor de eigenaars of gebruikers van molens, bij deze wet vastgesteld, en zulks op verbeurte eener boete van vier honderd gulden, telkens bij bevonden onwettig bezit of gebruik van zoodanigen molen.

Evenmin zal iemand mogen vervaardigen, hebben, gebruiken of vervoeren eenigen quaren of handmolen of ander werktuig, hetwelk bekwaam is, of in het kort bekwaam gemaakt kan

worden tot het malen of breken van graan; een of ander mode op verbeurte van gelijke boete als voren, onverminderd de verbeurte van den quaren, handmolen of het werktuig, welke, na behoorlijk te zijn verzegeld, dadelijk door de beambten onder de bewaring van den ontvanger zal worden gesteld.

De Administratie zal nogtans bevoegd zijn, om, onder de vereischte bepalingen en voorwaarden, de vervaardiging van de bedoelde quarens, handmolens of werktuigen te gedoogen, tot vooraf door haar veroorloofd gebruik in zoodanige, in dezen accijns niet betrokkene, fabrieken, trafijken of bedrijven, welke dezelve niet kunnen ontberen.

Art. 55. Wij zullen in zoodanige oorden ten platten lande, alwaar het zoogenaamde mengzaad of masteluin mogt worden geteeld (dat is, tarwe, rogge of spelt onder elkander, of wel vermengd met andere onbelaste granen, en alzoo onder elkander gezaaid), het bedrag van den accijns voor het mengzaad, na geraadpleegd te hebben de Provinciale Staten, zoodanig regelen, dat dezelve in verband staat tot de hoeveelheid belaste granen, welke zich onder het mengzaad bevinden.

Art. 56. Wij behouden Ons voor, om in zoodanige steden, alwaar zulks voegzaam geschieden kan, de invordering van den accijns, op het verlangen der plaatselijke besturen, aan de stedelijke beambten te kunnen opdragen, onder het toezigt en bestuur van de algemeene Administratie, en op den voet van 's Rijks wetten.

Art. 57. In die gemeenten ten platten lande, alwaar de kantoren der ontvangers op meerderen afstand dan ééne Nederlandsche mijl van de korenmolens verwijderd zijn, zullen de ontvangers of derzelve gemagtigden verplicht zijn, om, onverminderd de gewone kantooruren, te zitten tot het afgeven van biljetten, zoowel te hunnen kantore, op de zondagen gedurende twee, door het hoofd van het plaatselijk bestuur te bepalen, uren, als bij of in den omtrek van den molen, op zoodanige andere dagen in de week en uren, als aan hen, op de voordragt der gemeentebesturen of der Gedeputeerde Staten, door de Administratie zullen worden voorgeschreven, ten einde hier-

door aan de ingezetenen het meestmogelijke gerijf worde gegeven.

Art. 58. De bepalingen, aangaande het onderzoek en de peiling der beambten, voorkomende in art. 25 tot en met art. 29 dezer wet, zijn, wat het gemalen belast graan betreft, mede toepasfelijk op alle zoodanige huizen of gebouwen, als, hoezeer niet bewoond door eenen molenaar of molenaarsknecht, mogten zijn gelegen binnen den afstand van vijftig ellen in beflotene fteden en een honderd vijftig ellen in opene plaatfen, nabij eenigen molen; met dien verftande nogtans, dat de bewoners van zoodanige huizen en gebouwen, kennelijk en in verband met de handelingen des molenaars, aanleiding zullen moeten hebben gegeven tot het vermoeden van dezelve te doen dienen tot berging van specie, aan de belasting onttrokken. Het al of niet met andere specie vermengd meel van belast graan, hetwelk in dezelve boven de hoeveelheid van *tien* ponden, en door geene deugdelijke biljetten gedekt mogt worden bevonden, zal worden in beflag genomen en verbeurd verklaard.

Het onderzoek zal in deze huizen en gebouwen wijders niet mogen plaats hebben, dan op last van een' der hoofdamtbenaren, geenen minderen rang hebbende, dan dien van controleur, en zal daarvan fteeds, en hetzij al of niet van eenige bekeuring achtervolgd, door de beambten moeten worden opgemaakt proces-verbaal, bevattende mede omftandig de redenen, waarop hun vermoeden van fluikerij is gegrond geweest, en van hetwelk een affchrift aan den gebruiker van het onderzochte pand moet worden gelaten.

Art. 59. Geen meel van tarwe, spelt of rogge, hetzij ongemengd, hetzij onder elkander of met ander meel vermengd, zal boven de hoeveelheid van *tien* ponden mogen worden vervoerd, ten zij begeleid door een behoorlijk accijnsbiljet, of ander, ingevolge artikelen 2, 6, 17, 33, 42 en 52 dezer wet, gevorderd biljet, op verbeurte eener boete, gerekend tegen een' gulden van elk pond der partij meel, welke zonder zoodanig accijns- of confentbiljet, of niet voorzien van het vereifchte accijns- of confentbiljet, mogt worden vervoerd; zullende in het bijzonder, als een onvoldoend biljet worden aangemerkt, zoodanig accijnsbiljet, hetwelk mogt worden bevonden nog te

zijn voorzien van de strook n°. 2, in de vijfde zinsnede van art. 22 vermeld.

Evenmin zal, op gelijke boete, eenig meel van gemouten graan, in welk eene hoeveelheid ook, mogen worden vervoerd, ten zij vervoerd van het daartoe, ingevolge art. 6, vereischte consentbiljet.

Een of ander behalve de verbeurte van het vervoerd worden-
de meel zelf.

Insgelijks zal verbeurd zijn al zoodanig meel, hetwelk, buiten de gebouwen of erven, in de artikelen 25 en 58 genoemd, onvoorzien van het vereischte biljet, mogt gevonden worden op straten, wegen, landerijen, of andere dergelijke algemeene of bijzondere ongebouwde eigendommen, boven en behalve de boete, te verbeuren door den eigenaar, indien dezelve bekend mogt zijn.

Art. 60. In geval eene of andere der bepalingen van art. 4, 9 en 59 door eenen molenaar, brander, brouwer, azijnmaker, stijffelmaker, bakker of meelverkooper mogt zijn overtreden, zal de zoodanige deswege verbeuren het dubbel der boete, op de overtreding gesteld, met dien verstande nogtans, dat de strafbepalingen, vervat in de 8ste zinsnede van het genoemde 4de artikel, in haar geheel blijft.

Art. 61. Overal in deze wet, waar de boete is geregeld volgens het bedrag van het graan of meel, zullen, ten aanzien van het belaste, de hoeveelheden beneden de vijf ponden, en, met opzigt tot het onbelaste, de hoeveelheden beneden *een* schepel voor *een* schepel; boven *een* schepel tot beneden *een half* mud voor *een half* mud; en boven *een half* mud tot beneden *een mud* voor *een geheel mud* worden gerekend.

NEGENDE AFDEELING.

Collectief zegel.

Art. 62. Het collectief zegel op de quitantien van betaalden accijns zal bedragen *tien* ten honderd van dien accijns.

Het zegel voor de consentbiljetten, die tot den vervoer benoodigd en aan dat zegel onderworpen zijn, zal bedragen voor elk consentbiljet *vijf* centen; zullende deze biljetten vrij van zegel zijn in het geval, dat de partij niet meer bedraagt, dan vijftig ponden belast graan of meel van belast graan of brood, of niet meer dan vijf schepels onbelast graan of meel van hetzelfde graan.

Art. 63. Al de bovengemelde bepalingen zullen worden in werking gebragt met den eersten Mei 1833.

Wij behouden Ons voor, om een aanpeil te gelasten van den voorraad meel van belast graan, op het gemelde tijdstip in het Koninkrijk aanwezig, en hetzelfde voor den accijns te doen aanslaan, alsmede om de noodige maatregelen te nemen, ter voorkoming van ontduiking van den accijns op dit voorwerp, door middel van buitengewone inflagen.

Art. 64. In zoodanige grens-districten of grens-gemeenten, waar zulks zal blijken, ten algemeenen nutte of ten gerijve der ingezetenen te kunnen strekken, zal door Ons, op verlangen of met toestemming der Provinciale Staten, de heffing van den accijns op het gemaal bij wege van uitkoop of admodiatie worden ingevoerd.

Het gezamenlijk bedrag van den jaarlijkschen aanslag zal zich regelen naar het doorgaande huisfelijke gebruik van tarwe, rogge of spelt, in verband met het beloop van den accijns deswege; zoodanig echter, dat het voorschreven bedrag voor de hoofdsom van den accijns nimmer zal mogen te boven gaan de berekening van *een gulden zestig centen*, per hoofd, van de bevolking van het district of de gemeente, en dat de hoofdelijke omslag, tot vinding van hetzelfde bedrag, niet meer zal mogen belooopen, dan *drie gulden* voor iedere ziel des huisgezins.

Lasten en bevelen, dat deze in het Staatsblad zal worden geplaatst, en dat alle ministeriële departementen, autoriteiten, kollegien en ambtenaren aan de naauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven enz.

**BESLUIT van den 13den Augustus 1833,
vaststellende het reglement nopens de
heffing van den accijns op het gemaal,
bij wege van uitkoop of admodiatie in
grens-districten of grens-gemeenten.**

WIJ WILLEM, ENZ.

Gezien het rapport van Onzen Minister van financiën, van den 13den April laatstleden, n^o. $\frac{74}{829}$, omtrent het ontwerp van reglement nopens de heffing van den accijns op het gemaal, bij wege van uitkoop of admodiatie in grens-districten of grens-gemeenten, naar aanleiding van art. 64 der wet van den 29sten Maart 1833 (*Staatsblad* n°. 3);

Den Raad van State gehoord (advijns van den 22sten April 1833, n°. 15);

Gezien het nader rapport van Onzen Minister van financiën, van den roden dezer, n^o. $\frac{131}{1345}$;

Hebben goedgevonden en verstaan:

Het reglement nopens de heffing van den accijns op het gemaal, bij wege van uitkoop of admodiatie, in grens-districten of grens-gemeenten, vast te stellen, zoodanig, als hetzelfde aan dit besluit is gehecht.

Onze Minister van financiën is belast met de uitvoering van het tegenwoordig besluit, hetwelk, met het daarbij behoorende reglement, in het *Staatsblad* zal worden geplaatst.

's Gravenhage, enz.

REGLEMENT nopens de heffing van den accijns op het gemaal, bij wege van uitkoop of admodiatie, in grens-districten en grens-gemeenten, naar aanleiding van art. 64 der wet van den 29sten Maart 1833 (Staatsblad n°. 5).

Art. 1. Het Koninklijk besluit, waarbij de admodiatie op het gemaal voor het district of de gemeente wordt toegestaan of vastgesteld, zal den aanslag dier admodiatie vermelden in hoofdsom.

Art. 2. De hoofdsom zal worden vermeerderd met het bedrag der opcenten voor het syndicaat en met tien ten honderd voor het collectief zegel.

Een tiende gedeelte van den geheelen aanslag zal strekken als een fonds, tot dekking der oninvorderbare posten, hetzij wegens onvermogen der belastingsschuldigen, hetzij ten gevolge van verkeerden omslag, zoodanig, dat slechts negen tiende gedeelten van het gezamenlijk bedrag aan het Rijk zal behoeven te worden opgebracht.

Het voorschreven tiende gedeelte zal tot een districts- of gemeentefonds bestemd worden; het overschot, na dekking der oninvorderbare posten, zal blijven ter beschikking van de gemeentebesturen.

Art. 3. Onverwijld na het ontvangen van het Koninklijk besluit, in art. 1 vermeld, gaan Gedeputeerde Staten der provincie, in het geval, dat de Administratie een district betreft, over tot het omslaan van den aanslag over al de geadmodieerde gemeenten van zoodanig district, daarbij tot algemeenen regel der verdeeling nemende de bevolking, het verbruik van belaste graanfoorten en het meerdere of mindere vermogen dier gemeenten.

Art. 4. Voor zoo ver het bestuur eener geadmodieerde gemeente van het district zich door den voormelden aanslag bijzonder mogt bezwaard achten, zal het deszelfs beklag deswege, in de eerste plaats, bij Gedeputeerde Staten inbrengen,

en, in dezer beschikking niet kunnende berusten, zich aan Ons kunnen wenden. Voor zoo ver de aanslag eener gemeente, hetzij door Gedeputeerde Staten, hetzij door Ons, dien ten gevolge mogt worden verminderd, zal het bedrag dezer vermindering aan de gemeenten worden te goed gedaan uit het fonds, het district aankomende, voor zoo ver hetzelfde niet tot dekking van het te kort op de aanslagen der gemeenten, door oninbare posten veroorzaakt, zal zijn gebezigd, en, bij ongenoegzaamheid daarvan, uit eenen aanslag van het district over het volgende jaar, waarbij alsdan de daartoe vereischte som zal worden gevoegd, en met dezelve over al de gemeenten omgeslagen.

Art. 5. De aanslag der gemeente bij het plaatselijk bestuur ontvangen zijnde, zal door hetzelfde onverwijld ter kennisse van den Raad der gemeente worden gebragt, ten einde te overwegen, op welke wijze de opgelegde som in het meeste belang der gemeente kan worden opgebragt.

Art. 6. Bijaldien de admodiatie, geheel of gedeeltelijk, uit de bestaande gewone of buitengewone inkomsten der gemeenten kan worden bestreden, zal daarvan onverwijld door het gemeentebestuur kennis worden gegeven aan Gedeputeerde Staten, met aanwijzing van het bedrag der inkomsten van de mogelijkheid, om daaruit al de gewone, buitengewone en bijzondere uitgaven der gemeente te bestrijden, en alzoo, met oplevering van het bewijs, dat het overschietende bedrag voldoende is ter betaling, geheel of gedeeltelijk, van den aanslag der gemeente in de admodiatie.

Art. 7. In geval het bedrag van de admodiatie der gemeente of niet, of slechts gedeeltelijk op de voormelde wijze wordt gevonden, zal de som der admodiatie, of het ontbrekende aan dezelve, over de ingezetenen worden omgeslagen, en bij dien omflag tot algemeenen regel der verdeling genomen de bevolking, het verbruik van belaste graanfoorten, en het meerdere of mindere vermogen der belastingschuldigen; daarbij in het oog houdende, dat de volstrekt onvermogens, volgens het Koninklijk besluit van den 4den October 1816 (*Staatsblad* n°. 54), niet worden aangeslagen.

Art. 8. Ten einde al de ingezetenen, welke niet volstrekt

tot de onvermogenen behooren, hun aandeel in de belasting dragen, zal het gemeentebestuur een rooster maken, in onderscheidene klasfe verdeeld, in welke de ingezetenen worden gerangschikt, om vervolgens, in evenredigheid van het aantal personen, uit welk derzelve huisgezin bestaat, te worden aangeflagen.

De laagste klasfe zal kunnen worden bepaald op *een'* cent in de maand of *twaalf* cents in het jaar, per hoofd.

De daarop volgende klasfe op *een' en een' halven* cent of *twee* cents per maand, en zoo vervolgens, telkens opklimmende met *zes* of *twaalf* cents in het jaar tot aan *zestig* cents, en vervolgens opklimmende met *twaalf* of meerder cents; des echter, dat de aanslag in de hoogste klasfe de fom van *drie* gulden in hoofdfom niet te boven ga.

Art. 9. Het gemeentebestuur zal tot het doen van den omslag overgaan in de eerste vijftien dagen van de maand November van het jaar, hetwelk de admodiatie voorafgaat, en voor zoo verre dezelve in den loop van het jaar zal worden toegestaan, binnen acht dagen nadat het besluit tot deszelfs kennis is gebragt.

Het kohier van den omslag, door het gemeentebestuur ontworpen, wordt door hetzelfde, gedurende veertien dagen, ter visse gelegd, ten einde degenen, welke zich door hunnen aanslag zouden mogen bezwaard achten, in de gelegenheid te stellen, om binnen dien tijd aan hetzelfde bestuur hunne bezwaren in te brengen; ten gevolge van deze bezwaren of anderzins zullen door het gemeentebestuur zoodanige veranderingen in het kohier worden gebragt, als billijk zullen worden gevonden, waarna hetzelfde bij dat bestuur vastgesteld en aan de Gedeputeerde Staten ter goedkeuring zal worden gezonden.

Art. 10. De ingezetenen, welke vermeenen mogten op het goedgekeurde kohier verkeerd of te hoog aangeflagen te zijn, zullen de bevoegdheid hebben, hunne klagten of bezwaren schriftelijk op een *ongezegeld papier* aan Gedeputeerde Staten in te dienen binnen ééne maand na de ontvangene kennisgeving van hunnen aanslag, doch dien onverminderd tot de betaling gehouden zijn.

Art. 11. De door de Gedeputeerde Staten te verleenen ontheffingen en verminderingen zullen goedge maakt worden uit het fonds voor oninbare posten, aan de gemeenten toegeestaan.

Art. 12. De aanslag der ingezetenen zal door hen bij maandelijksche termijnen worden opgebracht, en wel zoodanig, dat vóór het einde van iedere maand een twaalfde gedeelte van den aanslag van het geheele jaar betaald zij; zullende de nalatige schatplichtigen worden vervolgd op den voet en de wijze, vastgesteld bij de wet van den 29sten April 1819 (*Staatsblad* n°. 15).

Art. 13. Maandelijks zal een twaalfde gedeelte van het bedrag der aan het Rijk aankomende $\frac{2}{3}$ van de admodiatie, door het gemeentebestuur, bij den Rijks-ontvanger over de gemeente moeten worden geffort, en wel vóór of uiterlijk op den derden dag der daarop volgende maand.

De gemeente-ontvanger zal, ten genoegte der Hoofdadministratie, behoorlijke zekerheid stellen wegens de bij hem ontvangen wordende $\frac{2}{3}$, het Rijk aankomende, welke echter, onder bewilliging van het gemeentebestuur, zal kunnen bestaan in de wijziging van zijnen borgtogt als gemeente-ontvanger, immers voor zoo ver dezelve toereikend mogt beschouwd worden.

Bij gebreke aan eene geregelde overstorting der verschenen termijnen, is de Rijks-ontvanger over de gemeente bevoegd en verplicht, daarvan, op de gewone wijze, kennis te geven aan den Gouverneur der provincie, ten einde deze, door gepaste maatregelen, kunne zorgen, dat het gemeentebestuur aan deszelfs verplichtingen voldoe.

Art. 14. De brouwers, branders en azijnmakers in de geadmodieerde gemeenten zullen gehouden zijn, zich voor het graan, dat zij ten gebruike hunner fabrieken doen malen, te voorzien van een consentbiljet, overeenkomstig art. 6 der wet op het gemaal, van den 29sten Maart 1833 (*Staatsblad* n°. 3), af te geven door den Rijks-ontvanger hunner gemeente.

Met uitzondering eener hoeveelheid van 5 ponden meel van tarwe, spelt of rogge, berekend voor elke dezer specien voor huisfelijk gebruik, zullen zij met behoorlijke biljetten, op den

voet en de wijze, vermeld in de eerste zinsnede van art. 38 derzelver wet, moeten dekken allen hunnen verderen voorraad van meel, als welken zij, ingevolge de bijzondere wetten op het binnenlandsch gedistilleerd en de binnenlandsche bieren en azijnen, moeten verantwoorden.

Bijaldien deze fabrikanten een' eigen' moutmolen op het geadmodieerde grondgebied hebben, hetzij binnen of buiten het lokaal hunner fabriek gelegen, zal de bepaling van art. 39 der genoemde wet op hen mede toepasfelijk wezen.

Art. 15. De korenmolenaars in de geadmodieerde gemeenten zijn mede onderworpen aan de bepalingen van de eerste en tweede zinsneden van art. 10 en van art. 11 (voor zoo verre betreft de bij hen in dienst zijnde knechts) der wet op het geemaal, van den 29sten Maart 1833 (*Staatsblad* n°. 3); en zal mede op hen toepasfelijk zijn de bepaling van art. 324 der algemeene wet nopens de heffing der regten van in-, uit- en doorvoer en van de accijnfen, van den 26sten Augustus 1822 (*Staatsblad* n°. 38).

Art. 16. Wanneer een molenaar van eene geadmodieerde gemeente tarwe, spelt of rogge, of daarmede gelijk staande granen, voor een' perfoon in eene niet-geadmodieerde gemeente woonachtig, en volgens dezès gedane aangifte, zal malen, zal de molenaar, wat betreft de afgegevene quitantie van betaalden accijnfen, en dubbel van dien, of wel het consentbiljet, gehouden zijn, zich te gedragen naar de bepalingen van art. 21 en 22 der wet van den 29sten Maart 1833 voornoemd, en zullen voorts op hem, in dat geval, toepasfelijk wezen de bepalingen van art. 12, 13 en 23 derzelve wet.

Wanneer de voorschreven granen met des molenaars voer- of vaartuig of lastdier worden afgehaald, of het daarvan gekomen meel te huis gebragt, zullen, gedurende den vervoer op het niet-geadmodieerde grondgebied, bovendien toepasfelijk zijn al de bepalingen van art. 24 derzelve wet.

Art. 17. Geen brood, beschuit, koek of meel van belast graan zal uit de geadmodieerde gemeente in eene niet-geadmodieerde gemeente mogen worden *ingevoerd*, dan voorzien van

een accijns- of consentsbiljet, afgegeven ter plaatse van den invoer, ingevolge art. 5 of 6 der gemelde wet.

Art. 18. Alle invoer van meel uit eene geadmodieerde gemeente, niet gedekt met een accijns- of consentsbiljet, op den voet, in het voorgaande artikel vermeld, zal, wanneer de hoeveelheid 10 ponden of daarboven bedraagt, gestraft worden op den voet van art. 59 der meergenoemde wet op het gemaal.

Alle invoer van meel, wanneer de hoeveelheid minder dan 10 ponden bedraagt, en alle invoer van brood, beschuit of koek, zonder onderscheid in de hoeveelheid, uit eene geadmodieerde in eene niet-geadmodieerde gemeente, niet gedekt met een accijns- of consentsbiljet, op den voet, hiervoren vermeld, zal, krachtens de bepalingen van art. 1 der wet van den 6den Maart 1818 (*Staatsblad* n°. 12), naar gelang der omstandigheden, gestraft worden met eene geldboete, welke echter de som van *f* 1.00 voor ieder ingevoerd pond meel, brood, beschuit of koek niet zal te boven gaan; behoudens de toepassing der bepaling van art. 60 der wet op het gemaal vernoemd, bij overtreding door eenen molenaar of ander' daarbij opgenoemd' fabrikant, trafikant of neringdoenden perfoon; zulende echter in geen geval de boete de som van *f* 100.00 overstreffen.

Art. 19. In het geval, dat brood, beschuit, koek of meel van belast graan uit eene geadmodieerde door eene of meerdere niet-geadmodieerde naar eene geadmodieerde gemeente zal worden vervoerd, zal de vervoerder verplicht wezen, om ten Rijkskantore der eerste gemeente, welke hij op het niet-geadmodieerde grondgebied zal aandoen, een consentsbiljet tot doorvoer te ligten, onder borgstelling of consignatie van het bedrag van den accijns met den aanleve van dien; welk consentsbiljet de goederen zal moeten vergezellen, zoo lang zij op het niet-geadmodieerde grondgebied verblijven, en worden afgeteekend door de beambten tot het toezigt, of, bij afwezigheid van deze, door den Rijks-ontvanger of den plaatselijken ontvanger, zich bevindende in de laatste gemeente op de grenzen van het niet-geadmodieerde grondgebied, of ook door andere, door de Administratie aan te wijzen personen, die de goederen naauw-

keurig zullen onderzoeken en het biljet niet afteekenen, dan bij de wezenlijke overtuiging, dat de goederen het niet-geadmodieerde grondgebied verlaten.

Het consentbiljet alzoo binnen den daartoe op hetzelfde te stellen tijd afgeteekend ten kantore terug gebragt zijnde, zal de borgtogt geroijerd, of zullen de geconfigureerde gelden teruggegeven worden; terwijl, bijaldien het consentbiljet niet of niet behoorlijk binnen den voorschreven tijd ten kantore voorschreven mogt zijn terugbezorgd, de gestelde borgtogt niet zal worden geroijerd, maar het bedrag daaryan, of wel dat der geconfigureerde gelden, ten behoeve van 's Rijks kas zal worden ingevorderd of ingehouden.

Art. 20. In het geval, dat de vervoer uit eene niet-geadmodieerde door eene of meerdere geadmodieerde naar eene niet-geadmodieerde gemeente mogt geschieden, zal wegens de goederen geen accijns verschuldigd zijn bij den invoer in de laatstgemelde gemeente, mits de partij 300 ponden of daarboven bedrage, en degene, welke dien vervoer zou wenschen te bewerkstelligen, daartoe vooraf eene behoorlijke aangifte in geschrifte aan den ontvanger van den accijns op het gemaal in zijne gemeente hebbe gedaan; welke aangifte door den controleur moet worden geviseerd en onder den ontvanger verblijven; zullende wijders telkens voor iederen vervoer een gelijk consentbiljet, als hiervoren is gemeld, moeten worden genomen, doch zonder borgstelling of consignatie, en de aangever zich bovendien behooren te onderwerpen, niet alleen aan de peiling en visitatie zijner bergplaats, welke afzonderlijk tot de oplage van het meel, brood, beschuit of koek, tot den bedoelden vervoer bestemd, zal moeten worden aangelegd en geheel en al moeten zijn afgescheiden van, noch grenzende mogen wezen aan eenige bakkerij of meelverkooprij, en alzoo door den ontvanger moeten zijn goedgekeurd; maar ook aan de boeten en straffen, in art. 26 der wet op het gemaal vervat, indien bij de gezegde peiling en visitatie eene over- of ondermaat mogt worden gevonden, door geen behoorlijk biljet, niet ouder zijnde dan twee maanden, gedekt, en meer dan *vijf ten honderd* bedragende.

Art. 21. Ter regeling van den accijns, zullen aan honderd ponden meel van belast graan worden geacht gelijk te staan :

100	ponden ongebuild meel van tarwe of van gepelde spelt.
77 $\frac{1}{2}$	„ gebuild meel van tarwe of van gepelde spelt.
90 $\frac{1}{2}$	„ meel van tarwe of ongepelde spelt.
124	„ week brood van rogge of gepelde spelt.
118 $\frac{1}{2}$	„ koek of week brood van rogge of ongepelde spelt.
88	„ hard brood van tarwe of gepelde spelt of harde beschuit.
80	„ hard brood van rogge of ongepelde spelt.
77 $\frac{1}{2}$	„ fijne beschuit.

Meerdere of mindere hoeveelheden in dezelfde evenredigheid.

Meel en brood van Turksche tarwe wordt met meel en brood van tarwe en meel, en brood van Egyptische rogge wordt met meel en brood van rogge gelijk gesteld.

Art. 22. Het zal aan de bewoners eener geadmodieerde gemeente vrijstaan, hunne granen, onder vrijdom van den accijns, te doen malen in eene niet-geadmodieerde gemeente, mits zich aan de volgende bepalingen onderwerpende :

- a. Van aan den Rijks-ontvanger in de niet-geadmodieerde gemeente op te geven de hoeveelheid, welke zij verlangen te doen malen; zullende deze, na consignatie van den accijns met den aanleve van dien, of borgstelling voor het bedrag daarvan, en voor zoo ver het maalloon bij den schep wordt betaald, nadat de accijns voor de te scheppen hoeveelheid zal zijn voldaan, aan hen afgeven een *consent*, vrij van zegel, tot vervoer van het graan naar den molen, welk *consent* de quitantie van den accijns zal vervangen.
- b. Van den uitvoer van het meel uit de niet-geadmodieerde gemeente, met vertooning van hetzelfde te doen blijken, waarna de geconsigneerde accijns, of de gestelde borgtocht, zal teruggegeven of ontslagen worden.

De voorschrevene bepalingen zijn mede op het brood toepasselijk in het geval, dat een ingezeten in eene geadmodieerde gemeente zijn aldaar gekneed brood mogt willen doen bakken in eene niet geadmodieerde gemeente, of wel zijne granen in eene niet-geadmodieerde gemeente doet malen, en ook aldaar het meel tot brood doet bakken, om hetzelfde naar zijne geadmodieerde gemeente terug te voeren.

Vastgesteld enz.

*WET van den 12den Mei 1819,
houdende eene belasting op den
wijn.*

WIJ WILLEM, ENZ.

Allen, die deze zullen zien of hooren lezen, salut! doen te weten:

Alzoo Wij in overweging genomen hebben, dat de herziening der bestaande wetten, betrekkelijk de belasting op den wijn, noodzakelijk is;

Zoo is het, dat Wij, den Raad van State gehoord, en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan, bij deze, te arresteren de bepalingen, hierna volgende:

Art. 1. Met den 1sten Julij aanstaande wordt de wet van den 15den September 1816, op den ophef van de belasting op den wijn, met de alteratien op dezelve, bij de wet van den 12den Maart 1818 gemaakt, ingetrokken en buiten effect gesteld.

Art. 2. De belasting op den wijn zal bedragen *f* 10.31 van ieder vat wijn, hetwelk op fust wordt binnen gebragt, en *f* 15.00 voor 116 fleschen, ter gewone grootte van 116 of meerder in het vat, welke gebotteld worden ingevoerd; en *f* 1.68 van ieder vat wijn, welke binnen 's Lands geteeld of gewonnen wordt; meerdere en mindere hoeveelheden naar advenant (1).

Buitenlandsche wijn.

Art. 3. De van buiten ingevoerde wijn, aan eenen zeehandelaar of wijnkooper toebehoorende, of aan denzelven geconfig-

(1) De belasting op den buitenlandschen wijn en het buitenlandsch gedistilleerd is met 25 per cent verhoogd, bij art. 4, 1°. der wet van den 24sten December 1829.

neerd, zal op termijnen van crediet kunnen worden ingeslagen, wanneer de hoeveelheid beloopt 9 vaten, zoo veel den gewonen wijn, en 4 vaten, zoo veel de fijne wijnen betreft.

Art. 4. Met het behoud van de termijnen van crediet, bij art. 356 van de wet op den ophef der in- en uitgaande regten en accijnfen toegestaan, wordt, met betrekking tot den wijn, bepaald, dat, wanneer de belasting *drie duizend gulden* te boven gaat, de betaling in drie termijnen zal geschieden, doch, van zes tot zes maanden, telkens een derde gedeelte, ingaande met de dagtekening der aangifte.

Art. 5. De termijnen van crediet kunnen nimmer worden aangezuiverd door uitvoer naar buiten 's Lands.

Art. 6. Met betrekking tot den inflag van wijn in 's Rijks entrepot, zal, behalve de algemeene bepalingen omtrent de entrepots, en de betaling in kontanten of op termijnen, in de wet op den ophef der in- en uitgaande regten en der accijnfen, bij art. 4 dezer wet voorkomende, worden in acht genomen:

- a. Dat geen wijn in het entrepot zal worden ingeslagen in eene hoeveelheid van minder dan 9 vaten, zoo veel den gewonen wijn, en 4 vaten, zoo veel de fijne wijnen aangaat, of, eindelijk, in fleschen minder dan deze kwantiteiten.
- b. Dat alle overschrijvingen in het entrepot, of vervoer van het eene entrepot naar het andere, in gelijke kwantiteiten zal moeten plaats hebben.
- c. Dat geen inflag onder eigen beheer voor eene mindere hoeveelheid zal kunnen geschieden, dan van 9 vaten ordinairen wijn, en van 2 vaten fijne wijnen; gebottelde wijnen naar evenredigheid, ten ware voor het restant eener partij.

Art. 7. Geëntreposeerde wijnen zullen, tegen betaling der transitoire regten, naar buiten 's Lands kunnen worden uitgevoerd, en zulks onder de volgende bepaling: dat de uitvoer niet zal geschieden met eene mindere hoeveelheid, dan van 4

vaten tevens , zoo veel den ordinairen , en 1 vat , zoo veel den fijnen wijn aangaat , hetzij dat de wijn op fust of op flesfchen wordt uitgevoerd.

Art. 8. De zeehandelaar en wijnkooper zal de bevoegdheid hebben , in het entrepot , in de aldaar onder eigen toezigt verleende kelders en pakhuizen , zijne wijnen zoodanig over te fteken , aan te vullen , te verfnijden en te verlengen , als hem , tot gerijf van zijnen handel en debiet , zal goedduken.

Hij zal nogtans gehouden zijn , van deze bewerking , voor zoo veel dezelve eene vermeerdering van vocht ten gevolge hebbe , fchriftelijk kennis te geven aan den ontvanger , ten einde deswege gedebiteerd te worden , als voor den uit zee ingevoerden wijn , en hem de aflevering niet ontzegd zoude kunnen worden , ter zake dezelve zijnen inflag zoude te boven gaan.

In geval de zeehandelaar of wijnkooper , tot de bereiding of bewerking en verfijding zijner wijnen , gebruik zoude wenfchen te maken van den inlandfchen wijn , waarvan de regten bereids betaald , immers als verfchuldigd geboekt zullen zijn , zal hem zulks geoorloofd zijn , doch deze regten niet gevalideerd worden bij den wederuitslag ; maar dusdanige wijn , hetzij dezelve , vermengd of onvermengd , het entrepot weder uitgevoerd wordt , als de verdere onverimposte geëntreposeerde wijnen behandeld worden.

Art. 9. Wanneer overigens de zeehandelaars en wijnkoopers hunne ongebottelede wijnen , blijkens de verklaring der beëdigde Rijks-proevers , op den *moer* , van buiten 's Lands gekregen , ten gevolge van de faculteit , hun , bij het vorenstaande 8ste artikel , verbleven , afgestoken en fchoon gemaakt hebben , zal het hun vergund zijn , deze droeven en moeren , zonder betaling van impost , uit het entrepot naar binnen 's Lands af te leveren.

Dezelve zullen echter niet mogen te boven gaan :

Voor alle roode wijnen zes kannen voor elke 96 kannen , voor de witte Bergerac , Muskaat , Picardon en Bajonnefche wijnen veertien kannen voor elke 96 kannen , en

Voor alle andere Fransche , Spaanfche , Italiaanfche en Portugefche wijnen tien kannen voor elke 96 kannen.

De aanvraag zal, even als voor alle andere uitslagen, schriftelijk moeten geschieden bij den ontvanger, die, voor zoo veel deszelfs boeken en registers de deugdelijkheid van dien zullen toestemmen, het consent zal verleenen, en een dubbel zenden aan den entrepoteur.

Deze zal desgelijks onderzoeken of dusdanige uitslag aan den geëntrepoteerden vermag te worden geleden; wijders zorgvuldig de droeven en moeren doen proeven door 's Rijks-ambtenaren, en ook niet dan ondrinkbare droeven en moeren laten volgen.

De formaliteiten van afteekening en bekrachtiging zullen hierbij, als in de gewone omstandigheden van aflevering, worden in acht genomen. Ter betere naleving van dit gestipuleerde, zal zorgvuldig gelet moeten worden op de in- en uitslagen van het entrepot, en wijders, te allen tijde, voor zoo veel een zeehandelaar of wijnkooper wijnen op den *moer* en van den *moer* heeft, de stellige verklaring gevorderd worden, van welke dier specien hij verlangt uit te slaan.

Fautive verklaringen zullen gestraft worden als fraude.

Art. 10. Buiten de korting, ter zake van de droeven en moeren, den zeehandelaar en wijnkooper bij het voorgaande artikel toegestaan, zal de bevonden wordende lekkaadje en intering op hunne geëntrepoteerde wijnen bij de aflevering, en, te dier zake, mede eene korting op hunne rekening geleden worden; met die restrictie echter, dat de voorschreven lekkaadje en intering nooit meer dan 1 per cent in de drie maanden zal mogen bedragen, en dus het meer ontbrekende, even zeer als het excedent, bij de liquidatie door hem moeten worden verimpost.

Art. 11. De korting der zeehandelaars en wijnkoopers, ter egalifering van den impost tuschen den *schoon* en den *onschoon* ingevoerdten wijn, bij art. 9 hierboven voor droeven en moeren toegestaan, even zeer competerende aan de invoerders van de wijnen, welke niet van de nederlagen in het entrepot kunnen of mogen jouisferen, of voor welke zulks niet gevorderd wordt, zoo als dezelve, in die beide gevallen, voor den ongebottelden op den moer ingevoerdten wijn in gelijke mate kunnen genoten worden, en wel voor den wijn, die in de termen

valt van dadelijke verimposting, door aftrekking op het impostbiljet, en voor den wijn, die onder bepaalde termijnen van crediet wordt opgeslagen, door afschrijving op de rekening.

De bepalingen, bij deze wet naar het bedrag van sommen en hoeveelheden geregeld, zullen zich, ten gevolge van het admitteren dier kortingen, rigten naar dezer resultaten, en mitsdien, voor het langer of korter toestaan van termijnen van betaling, en het al of niet onmiddellijk verimposten of geven van crediet, genomen worden naar het bedrag van den zuiver verschuldigten impost en zuiver ingevoerd of uitgevoerd wordende hoeveelheden.

Art. 12. De wijn, welke, overeenkomstig de bepalingen van het vijftiende hoofdstuk van de wet op den ophef der in- en uitgaande regten en der accijnzen, van de eene plaats van het Rijk naar de andere over vreemd territoir gebragt wordt, zal niet mogen worden vervoerd in eene mindere hoeveelheid, dan van 4 vaten tevens, zoo veel den ordinairen wijn, of 1 vat, zoo veel de fijne wijnen aangaat; wijn in flesfchen naar evenredigheid.

Art. 13. Tot de fijne wijnen, bij de wet bedoeld, worden gebragt alle Champagne, Madera, Malaga, Xeres, Kaap, Muskaat en dergelijke zoete wijnen, van bekende precieuse merken.

Desgelijks allerlei Rijnsche, Moezel en Bourgogne wijnen, en voorts nog alle verdere foorten van meerdere waarde, dan f 130.00 per vat.

Alle verdere en andere specien van wijn zijn begrepen onder de termen van gewonen wijn.

Inlandsche wijn.

Art. 14. Ieder wijngaardenier of ander perfoon, welke wijngaarden in deszelfs bezit of onder deszelfs bestuur heeft, zal telken jare verpligt zijn, aangifte van dezelve te doen aan den daartoe gecommiteerden ambtenaar der in- en uitgaande regten en accijnzen over de gemeente, alwaar de wijngaarden gelegen zijn.

Deze aangifte, welke schriftelijk zal moeten geschieden twee maanden vóór den aanvang van den wijnoogst, immers vóór den 15den Augustus van ieder jaar, zal moeten behelzen:

- 1°. De plaats en dagteekening.
- 2°. De naam en toenaam van den aangever.
- 3°. Deszelfs woonplaats.
- 4°. De ligging van deszelfs wijngaard of wijngaarden, en de uitgestrektheid van dien.
- 5°. De plaats, waarheen de druiven vervoerd zullen worden.

De daartoe gecommiteerde ambtenaar zal een schriftelijk bewijs dezer verklaringen afgeven.

Art. 15. De zoodanigen der aangevers, welke voornemens zijn, hunne druiven te zenden buiten de limiten van het Rijk, zullen gehouden zijn, hiervan kennis te geven bij de aangifte, in het voorgaande artikel vermeld.

Art. 16. De wijngaardeniers en andere aangevers, in de twee voorgaande artikelen vermeld, zullen gehouden zijn, bij eene nadere verklaring, den voormelden ambtenaar te verwittigen van den aanvang van den oogst, ten minste vier en twintig uren vóór dat dezelve begint.

Des verkiezende, zullen de ingezetenen zulks voor de geheele gemeenten tevens kunnen doen verrigten, door eene verklaring van hunlieder plaatselijk bestuur.

Geene druiven zullen in dit geval gelezen mogen worden, dan als boven, een' dag nadat de verklaring der gemeente gedaan en den wijngaardeniers hiervan kennis gegeven zal zijn.

Art. 17. Ten gevolge der nadere verklaring wegens het aanvangen van den wijnoogst, zullen de ambtenaren der in- en uitgaande regten en accijnfen zich begeven bij de wijngaardeniers, en derzelver verklaring vergelijken tegen het geoogfte.

Bij gebreke aan voldoende renfeignementen, zullen zij de nalatigen of gebrekigen bekeuren; doch, bij welbevinding van de medegedeelde ophelderingen, overgaan tot den aanslag, in het volgende artikel vermeld.

Art. 18. De ambtenaren der in- en uitgaande regten en accijnsen zullen, huis voor huis, naar gelang de perking der druiven bij de onderscheiden wijngaardeniers der gemeente afge-loopen is, het bedrag van den geoogsten wijn bij taxatie of roeijing van vocht gaan opmaken.

De wijn zal niet vervoerd mogen worden, dan nadat het bedrag is geconstateerd.

De ambtenaren deze taxatie verwijlende, zal de belangheb-bende dezelve kunnen verzoeken, en zal alsdan binnen twee-maal vier en twintig uren daarna door hen moeten worden ver-rigt; voor zoo verre de ambtenaren de taxatie binnen dien tijd niet verrigten, zal de wijn zonder boete kunnen worden ver-voerd.

Art. 19. De hoeveelheid van den geoogsten wijn geconsta-teerd zijnde, zal dezelve gebragt worden op een register met strooken of dubbele biljetten.

Het origineel biljet, geteekend door den wijngaardenier, zal in het register moeten verblijven, en het dubbel, geteekend door de ambtenaren, die de hoeveelheid wijn hebben opge-maakt, er uitgesneden moeten worden, om aan den wijngaarde-nier ter verantwoording te dienen.

Het nommer of de nummers der bewijzen van aangifte, die bij deze gelegenheid ingetrokken moeten worden, zullen op de bovengenoemde biljetten moeten vermeld zijn.

De wijn zal, na het vervullen dezer formaliteiten, door den wijngaardenier of anderen belanghebbende geheel ter dezer be-schikking slaan.

Art. 20. De ambtenaren der in- en uitgaande regten en ac-cijnsen zullen, na het afloopen hunner werkzaamheden, het voorschreven register ter hand stellen aan den ontvanger, die de zesde week na de herhaalde of andere aangifte, wegens het be-gin van den wijnoogst, zal aanvangen met het invorderen van den impost; op dezelve zal voor droeven, moeren en verlies een rabat gevalideerd worden van zes per cent.

Voor den impost en de gevallen kosten zullen de wijngaar-

den en verdere bezittingen der wijngaardeniers of andere belanghebbenden, mitsgaders de wijnen, bakken, kuipen, perfen en verdere tot den wijnoogst behoorende gereedschappen, die bij hen gevonden worden, verbonden en aansprakelijk zijn.

Wanneer de geoogfte of gewonnen wijn, voor een en denzelfden wijngaardenier, 9 vaten of meer bedraagt, zal hem het crediet vergund worden, bij art. 3 en 4 dezer wet toegeflaan.

Art. 21. De wijngaardeniers of andere perfonen, welke zouden verlangen druiven van buiten 's Lands aan te voeren, om binnen het Rijk geperst te worden, zullen insgelijks de belasting verschuldigd zijn wegens deze op vreemd grondgebied geteelde druiven, doch tegen den maatftaf van den vreemden wijn, en overzulks van de drie vaten druiven, gelijk als voor twee vaten wijn.

Zij zullen den invoer niet mogen bewerkftelligen, dan langs daartoe speciaal aangewezen kantoren, en op den voet van de wet op den ophef der in- en uitgaande regten en accijnfen.

De aldaar geftatueerde middelen van zekerheid zullen op die kantoren, even zeer als op de gewone, moeten in acht genomen worden; doch de verificatie der aangifte aldaar, en niet binnen 's Lands, moeten plaats grijpen.

De evengemelde fchriftelijke aangifte zal opgezonden worden aan den ambtenaar ter plaatfe der beftemming, ten einde op het produkt van deze druiven, even als op dat der verdere, te attenderen, en er den impost van in te vorderen. De vertooning der quitantie ten kantore van invoer, of van het bewijs van voldoening aan de voorschriften der wet, zal, nadat het kantoor van invoer ook aan de zijde der Administratie deswege onderrigt is, genoegzaam zijn, om den aldaar geconfigureerden impost terug te bekomen, of het roijement te erlangen van de geftelde zekerheid.

Bijaldien een ingezeten van den Staat, wijnbergen bezittende over de grenzen van het Rijk, verlangen mogt de daarvan gelezen druiven in te voeren, om binnen 's Lands geperst te worden, zal hem zulks, zonder betaling van den buitenlandfchen impost, geoorloofd zijn, mits de Directeur van de in- en uit-

gaande regten en accijnsen, over zijne provincie, hem hiertoe een speciaal consent verleene, en de wijnbergen niet meer dan één en een half uur van de grenzen verwijderd zijn; zullende hij in dit geval kunnen volstaan, met de belasting te voldoen volgens den maatstaf, op den binnenlandfchen wijn gelegd.

Art. 22. Gedurende den tijd van den wijnoogst zullen, buiten kenbare tafelvruchten, geene druiven noch ook eenige most of nieuwe wijn in eene gemeente, alwaar wijngaarden gevonden worden of wijn geteeld of geperst wordt, vervoerd mogen worden, dan met biljet.

Ter bekoming van hetzelfde zal hij, die vervoeren wil, of wenscht aan anderen over te doen of naar andere plaatsen te verzenden, eene schriftelijke aangifte moeten doen aan den daartoe gecommiteerden ambtenaar over de gemeente, alwaar de druiven of de nieuwe wijn gevonden worden, houdende:

- 1°. De plaats en dagteekening.
- 2°. Den naam van den afleveraar.
- 3°. De ligplaats der druiven of van den wijn.
- 4°. De plaats der bestemming.
- 5°. Den naam en het bedrijf van den overnemer.
- 6°. De kwantiteit en omschrijving der partij.
- 7°. Het nommer van het bewijs van aangifte van den wijnteelt of andere justificatie, ter verkrijging van die druiven of van den wijn; en eindelijk
- 8°. De route, die hij daarmede wenscht te houden, en den perfoon en voer- of vaartuig, daartoe te employeren.

Gemelde ambtenaar zal dien conform het consent uitreiken.

Vervoer, zonder dit document, zal gestraft worden als fraude.

Het van den wijngaard naar de persplaats vervoeren der druiven langs den kortsten weg zal nogtans aan deze bepaling niet onderhevig zijn.

Art. 23. De tijd voor het verbod van vervoer, bij het laatst voorgaande artikel gestatueerd, of die van den wijnoogst,

zal gerekend worden in te gaan met den eersten September van ieder jaar, en niet te eindigen, dan wanneer in de gemeente en de zoodanigen, welke daaraan belendende zijn, de aanslag geformeerd is, bij art. 18 omschreven.

De Directeur over de provincie zal deswege aan het publiek door de plaatselijke autoriteit doen kennis geven, onmiddellijk na het afloopen der werkzaamheden.

De Administratie der in- en uitgaande regten en accijnzen zal zorg dragen, dat deze werkzaamheden niet langer duren, dan uiterlijk zes weken na den dag, waarop de wijnoogst is aangevangen.

Art. 24. Bij vervoer van inlandschen wijn, van de eene plaats van dit Rijk naar de andere, over vreemd territoir, zal geene affchrijving van impost deswege verleend, en dezelve wijn, bij het wederinkomen, als buitenlandsche wijn moeten verimpost worden.

Lasten en bevelen, dat deze in het Staatsblad zal worden geplaatst, en dat alle ministeriële departementen, autoriteiten, collegien en ambtenaren aan de naauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven enz.

Deze wet is bij art. 4, § 2, lett. e der wet van den 24sten December 1829 op nieuw in werking gebracht, in plaats der wet van den 27sten Julij 1822; behoudens evenwel de tariven, en in verband met de algemeene wet van den 26sten Augustus 1822.

De tariven zijn de volgende:

Het collectief zegel zal in verband staan tot het bedrag van den accijns, naar het volgende tarief:

Wanneer de accijns bedraagt beneden tot en met 50 cents, een zegel van..... f 0.02½
 boven 50 cents tot en met f 1.00 een zegel van - 0.05
 „ f 1.00 „ - 1.50 „ - 0.07½

bov.	-	1.50	tot en met	-	2.00	een zegel van	-	0.10
"	-	2.00	"	-	3.00	"	-	0.15
"	-	3.00	"	-	4.00	"	-	0.20
"	-	4.00	"	-	6.00	"	-	0.30
"	-	6.00	"	-	8.00	"	-	0.40
"	-	8.00	"	-	11.00	"	-	0.55
"	-	11.00	"	-	14.00	"	-	0.70
"	-	14.00	"	-	17.00	"	-	0.85
"	-	17.00	"	-	20.00	"	-	1.00
"	-	20.00	"	-	25.00	"	-	1.25
"	-	25.00	"	-	30.00	"	-	1.50
"	-	30.00	"	-	40.00	"	-	2.00
"	-	40.00	"	-	50.00	"	-	2.50
"	-	50.00	"	-	60.00	"	-	3.00
"	-	60.00	"	-	80.00	"	-	4.00
"	-	80.00	"	-	100.00	"	-	5.00
"	-	100.00	"	-	120.00	"	-	6.00
"	-	120.00	"	-	140.00	"	-	7.00
"	-	140.00	"	-	170.00	"	-	8.50
"	-	170.00	"	-	200.00	"	-	10.00
"	-	200.00	"	-	250.00	"	-	12.50
"	-	250.00	"	-	300.00	"	-	15.00

En wanneer de accijns boven de *drie honderd gulden* be- draagt, zullen er één of meer aanvullingszegels (overeenkomstig het meeste voordeel der schatpligtigen), naar evenredigheid van den meerderen accijns, bij het zegel van *vijftien gulden* moeten gevoegd worden.

De consent- en geleibiljetten, tot inslag, uitslag of verkelde- ring of vervoer van den wijn benoodigd, zullen, in verband met de hoeveelheid wijn, moeten geschreven zijn op een ze- gel, te betalen door de belanghebbenden, naar het volgende tarief:

Beneden de 20 kannen vrij van zegel.

De aanslag der belasting voor het minimum der hoeveelheid gedistilleerd, welke de brander moet verantwoorden, zal plaats hebben naar gelang van de hoeveelheid beslag, welke hij tot zijne trafijk heeft verbruikt; zullende deze hoeveelheid berekend worden naar gelang van den aangegeven en geverifieerden inhoud en het gebruik der beslagbakken, kuipen en gistobben, in verband gebragt met den aangegeven en geverifieerden inhoud en het gebruik der ruwketels, in dier voege, dat, wanneer de inhoud der ruwketels, vermenigvuldigd door het getal ruwstookfels, die de stoker of brander zal aangegeven hebben in dezelve te stoken, eene overmaat van beslag op de hoeveelheid der aangifte tot beslaan oplevert, deze laatste hoeveelheid met de bevondene overmaat zal vermeerderd worden.

Alles overeenkomstig de hierna volgende bepalingen.

*Verantwoording der ingeslagen en verbruikte
meelspecien.*

Art. 2. De grondstoffe, die tot stoken van korenbrandewijn zal worden gebruikt, zal niet mogen bestaan uit ongemalen graanspecien, maar alleen uit meel van dezelve.

Geen meel of moutmeel, om het even of hetzelfde van den molen of van elders komt, zal in de plaats tot berging van het meel, ter distelatie bestemd, ingebragt of daartoe gebruikt mogen worden, zonder voorzien te zijn van een consent- of vervoerbiljet, door den ontvanger afgegeven.

De brander zal verplicht zijn, in zijne aanvraag voor het bovengemelde consentbiljet, de hoeveelheid meel, voor welke hetzelfde wordt aangevraagd, in Nederlandsche ponden te herleiden.

Behoudens de justificatie van het bij hen bevondene meel door consentbiljetten, ingevolge de wet op het gemaal, zullen de branders der vier eerste klasfen gehouden zijn, het gebruik van hetzelfde te bewijzen in dezer voege:

- a. Door de hoeveelheid meel, die zij voor de fabrikaadje van brandewijn zullen hebben gebruikt, overeenkomstig derzelve aangifte voor het beslaan, en wel gedurende

de maanden October, November, December, Januarij, Februarij en Maart, tegen 14 ponden 1 ons 46 wigtjes meel per vat beslag, en gedurende de maanden April, Mei en tot den 15den Junij, tegen 13 ponden 6 oncen 71 wigtjes meel per vat, en eindelijk van den 15den Junij en gedurende de maanden Julij, Augustus en September, tegen 11 ponden 6 oncen 31 wigtjes meel per vat beslag, voor de fabrikaadje van brandewijn zullen hebben gebruikt.

B. Door die, welke in de branderij, de fabriek of de bergplaats nog voorhanden blijft.

Indien de uitslag dezer opneming een te kort tusschen de gebruikte en nog aanwezige hoeveelheid en de ingeslagene oplevert, zal dit te kort, bijaldien hetzelfde de ingeslagene hoeveelheid vijf per cent overtreft, met eene boete van *vijf en twintig cents* voor elk pond boven de vijf per cent gestraft worden. De stoker of brander, die zal bevonden worden het meel met zand, aarde of andere stoffe gemengd te hebben, ten einde het gewigt daarvan te vermeerderen, zal met eene boete van niet minder dan *vijftig* of niet meerder dan *honderd gulden* gestraft worden.

De stoker of brander zal gehouden zijn, de noodige schalen en ten minste 200 ponden gewigt in zijne branderij voorhanden te hebben, ten einde het meel te wegen; weigering van zijne zijde, om hieraan te voldoen, zal met eene boete van niet minder dan *twintig* of niet meerder dan *vijftig gulden* gestraft worden.

Verschuldigheid van den accijns.

Art. 3. De accijns zal verschuldigd wezen dadelijk nadat de verklaring, bij art. 33 en 34 dezer wet omschreven, door den brander of distelateur gedaan zal zijn, onverminderd hetgeen omtrent den tijd en de wijze van vereffening der rekening van den brander zal worden bepaald.

Aangifte der bestaande branderijen.

Art. 4. Al diegenen, welke bij het emaneren der tegen-

woordige wet het beroep van brander of distelateur uitoefenen en verlangen hetzelfde aan te houden, zullen verplicht wezen, binnen den tijd van eene maand na de afkondiging der wet deswege schriftelijk aangifte te doen bij de ambtenaren der Administratie, welke hiertoe zullen worden aangewezen.

Deze aangifte zal moeten behelzen:

- 1°. De plaats en dagteekening.
- 2°. De namen, toenames en firma's der eigenaars, bezitters en derzelver woonplaatsen.
- 3°. Den naam en toenaam van den afzonderlijken beheerder en zijne woonplaats of verblijf.
- 4°. De gemeente, waarin de branderij gelegen is.
- 5°. De ligging, straat, kade of andere publieke toegangen tot het pand, of deszelfs erf, en, voor zoo verre het pand ten platten lande gelegen is, deszelfs afstand van de kom der gemeente.
- 6°. Het nummer en andere kenteekenen der gebouwen.
- 7°. Het getal en grootte der beslagbakken, gistbakken of vaatwerk, om gist te maken.
- 8°. Het getal en grootte der verzamelingskuipen en derzelver bestemming, hetzij als beslagkuip, hetzij als overbrenger.
- 9°. Het getal en grootte der onderscheidene ruwketels, mitsgaders derzelver bestemming, hetzij om te ruwstoken, hetzij om te disteleren.
- 10°. Het getal en grootte der bakken, kuipen of grondbakken, tot berging der brandewijnen geschikt of bestemd.
- 11°. De soort van brandewijn, welke de aangevers voornemens zijn te stoken; en eindelijk
- 12°. Welke soort van hoofd- of grondstoffen zijlieden hiertoe zullen bezigen.

De ambtenaren zullen een schriftelijk bewijs van het inleveren der aangifte afgeven.

*Verplichting der overnemers of verkrijgers van
dusdanige branderijen.*

Art. 5. Alle koopers, verkrijgers of overnemers van branderijen of disteleerderijen, mitsgaders de nieuwe beheerders of bestuurders, over dezelve aan te stellen, zullen verplicht zijn, daarvan op den voet des voorgaanden artikels aan de Administratie kennis te geven.

Aangifte der huurders.

Art. 6. Degenen, welke branderijen of disteleerderijen in huur of anderszins zouden mogen gebruiken, mitsgaders derzelver opvolgers, zullen dezelfde formaliteiten moeten nakomen, welke aan de eigenaars bij de vroegere artikelen zijn voorgeschreven.

*Aanlegging en oprigting van nieuwe branderijen
of hervatting der werkzaamheden in die,
welke stil gestaan hebben.*

Art. 7. Wanneer iemand verlangt, eene branderij of disteleerderij aan te leggen of op te rigten, of wel eene branderij op nieuw in werking te brengen, zal hij daarvan aan de Administratie aangifte moeten doen, op gelijke wijze, als bij art. 4 en volgende is voorgeschreven.

In het vervolg zullen geene nieuwe branderijen mogen worden opgericht, dan wanneer de ruwketel of ruwketels ieder ten minste drie vaten kunnen bevatten.

*Aangifte van niet in werking zijnde branderijen,
kuipen, ruwketels en gereedschappen,
bekwaam tot distelieren.*

Art. 8. De bezitters van niet in werking zijnde branderijen, of van zoodanige gereedschappen, ruwketels en kuipen, als geschikt zijn, om eene fabriek of disteleerderij uit te maken, zullen insgelijks gehouden zijn, daarvan aangifte te doen, op verbeurte eener boete van *honderd gulden*; koperflagers, kuipers

en timmerlieden, welke dezelve gereedschappen in hunne winkels of werkplaatfen voor dit hun beroep hebben, en geenszins gevestigd, om er in te beslaan of te disteleren, zullen van deze aangifte bevrijd zijn. In geval echter mogt worden ontdekt, dat eenig koperflager, kuiper of timmerman de gereedschappen, die hij voor dit zijn beroep voorhanden heeft, zelf tot heimelijk stoken gebruikte, of aan een' ander' tot heimelijk gebruik had overgelaten of verhuurd, zal de zoodanige met eene boete van vier honderd gulden worden gestraft.

Verbod van splitting eener branderij in verschillende klasfen.

Art. 9. Eene branderij kan slechts tot eene en dezelfde klasfe behooren, en de ruwketels, die in dezelve gevonden worden, mogen onderling geen zoodanig verschil, met opzigt tot derzelver inhoud, opleveren, dat dit verschil aanleiding zoude kunnen geven, om één' of meer ruwketels in eene andere klasfe te rangschikken.

De stoker, die van de versnellingskuip gebruik mogt willen maken, zal hetzelfde niet mogen doen, ten zij hij voor elken ruwketel van eene versnellingskuip gebruik maakt.

Verzegeling.

Art. 10. De buiten werking zijnde branderijen en gereedschappen, in art. 8 omschreven, zullen tot het stoken of overhalen van brandewijn of gedistilleerde wateren, door middel van verzegeling der beslag- en andere kuipen, mitsgaders der helmen en slangen van de ruwketels, onbruikbaar worden gemaakt.

De verzegeling zal moeten bewerkstelligd worden door twee ambtenaren van de Administratie, op den voet, nader door haar voor te schrijven, en zonder andere onkosten, dan die van het lak, welk op drie cents per zegel bepaald wordt.

De belanghebbende zal uitgenoodigd worden, om daarbij tegenwoordig te zijn.

Van de verzegeling zal een proces-verbaal opgemaakt worden, waarin het pand, de verzegelde werktuigen of gereed-

schappen en het getal zegels behoorlijk omschreven zijn; hetzelfde zal den tegenwoordig zijnden belanghebbenden ter teekening worden aangeboden, en anders gewag maken van deszelfs afwezigheid, of ook eventueel van zijne weigering, om het proces-verbaal mede te onderteekenen.

Een dubbel van dit dokument zal den belanghebbenden tegen recief worden uitgereikt, en in geval van weigering, om hetzelfde aan te nemen, bij het plaatselijk bestuur gedeponceerd worden.

Alle schending of vervalsching van zegels zal, ten laste van den belanghebbenden, met eene boete van niet minder dan *honderd gulden* en nimmer meer dan *vier honderd gulden*, naar gelang der omstandigheden, die de schending of vervalsching ten gevolge zal hebben, worden gestraft.

Voorts zal mede met eene gelijke boete gestraft worden, het niet te voorschijn brengen, op de aanvraag der ambtenaren, van de beslagbakken en beslagtobben, de gestbakken en van ander vaatwerk om gest te maken, of van andere kuipen, ruwketels en slangen, welke, in voege als voren, zijn verzegeld geworden.

Op schrift boven de in- en uitgangen der branderijen.

Art. 11. Zij, die tot aanvang of de voortzetting van het brandersbedrijf aangifte hebben gedaan, zullen, alvorens het gemelde bedrijf uit te oefenen, verplicht wezen, boven de voornaamste aan straat uitkomende deur hunner branderij, te plaatsen een bord in geolieverwde letters, uitdrukkende het woord *branderij* of *stokerij*, met aanwijzing der klasse en van den naam des stokers.

De branders der vijf eerste klassen zullen, daarenboven, iederen in- en uitgang hunner fabriek kenbaar maken, door er, in maniere als boven, voor te doen stellen het woord *branderij* of *stokerij*.

Verzuim van een of ander, wanneer zij hetzelfde niet binnen de acht dagen, na eene deswege gedane schriftelijke waarschu-

wing van den ontvanger, herstellen, zal telkens worden gestruft met eene boete van *tien gulden*.

Onderscheiding der branderijen.

Art. 12. De branderijen worden onderscheiden in eigenlijk gezegde branderijen en in branderijen tot nut van den landbouw.

De eigenlijk gezegde branderijen zijn die, in welke men stookt, alleenlijk voor de consumtie en den handel, en in welke uit het beslag al het geestrijke wordt getrokken, hetgeen hetzelfde bevat.

De disteleerderijen, die voor den landbouw werken, zijn die van de 3de en 4de klasfe, eerste categorie, in welke maar één ketel bestaat, dienende zoowel tot het ruwfoken van het beslag, als voor het overhalen van het ruwnat, om daarvan jenever te maken, en alwaar men het vee voedt en mest.

Echter kunnen als voor den landbouw werkende distelateurs niet worden beschouwd diegenen, welke bezitters of bestuurders zijn, hetzij op hunnen naam of op dien van eenen derden, of wel in compagnie van meer dan ééne disteleerderij, geschikt om onder de voor den landbouw werkende te worden gerangschikt, ten ware dezelve ten minste 5500 ellen of een uur van elkander zijn afgelegen.

De generale Administratie zal kunnen weigeren, om als voor den landbouw werkende distelateurs toe te laten, zoodanige belastingenschuldigen, als zij vermeenen mogt meer dan ééne dezer disteleerderijen, binnen dezen afstand liggende, uit te oefenen.

De distelateur, die zich hiermede mogt bezwaard achten, zal zich aan Ons kunnen adresferen, om in dat geval te beslissen zoo als het behoort.

De branderijen worden verdeeld in klasfen en in foorten, als hierna volgt.

Van de verdeling der branderijen in klassen.

Art. 13. De branderijen worden verdeeld in zes klasfen.

Onder de *eerste* klasse zullen begrepen zijn alle branderijen, in welke één of meer ruwketels gevonden worden, dienende tot overhaling der beslagene grondstoffen, en waarvan elk eene ruimte van 15 vaten of daarboven inhoudt.

Tot de *tweede* klasse zullen behooren al de branderijen, in welke elk der ruwketels eene ruimte van 10 tot beneden de 15 vaten bevat.

Onder de *derde* klasse zullen begrepen zijn die branderijen, in welke ieder der ruwketels eene ruimte van 5 tot beneden de 10 vaten inhoudt.

Tot de *vierde* klasse zullen behooren al de branderijen, in welke de ruimte van ieder der ruwketels minder dan 5 vaten bedraagt.

Onder de *vijfde* klasse zullen begrepen zijn de branderijen of stokerijen, in welke de grondstoffen uit vruchten of andere specien, hoe ook genaamd, behalve graan, bestaan, en waarin één of meer beslagbakken, ieder van ten minste 6 vaten ruimte en één of meer ruwketels, ieder van ten minste 75 kannen inhoud, gevonden worden.

Onder de *zesde* klasse zullen gerangschikt worden de fabrieken van allerhande fijne likeuren, de werkplaatsen van distillateurs en andere fabrikanten, welke moutwijn, likeuren en andere geestrijke vochten overhalen, zonder tevens het beroep van brander of *stoker van beslagen grondstoffen* uit te oefenen. Deze trafijken zullen vermogen te zamengesteld zijn uit één' of meer distilleerketels van onderscheidene ruimte.

Van de onderscheidene soorten, waarin de vier eerste klassen afgedeeld worden.

Art. 14. Iedere der vier eerste klassen van de bij het voorgaande artikel breeder omschreven branderijen, zal in twee soorten verdeeld worden.

Tot de eerste soort zullen behooren de branderijen, in welke men, en ruwstookt, of het beslag distilleert, en den moutwijn overhaalt, en tot de beide bewerkingen, zonder onderscheid, denzelfden ruwketel of dezelfde ruwketels gebruikt.

Onder de tweede foort zullen begrepen zijn de branderijen, in welke men, zoo als omtrent de laatstvoorgaande foort is gezegd, en ruwftookt, of het beslag disteleert, en den moutwijn overhaalt, maar in welke men, voor elke der beide bewerkingen, uitsluitend afzonderlijke ruwketels gebruikt.

In de branderijen van de eerste foort zal men, op een' en denzelfden dag, geene ruwfstokingen en overhalingen, in denzelfden ketel, mogen bewerkstelligen.

Het overhalen van ruw nat of moutwijn in ruwketels, aangegeven om daarin te ruwfstoken of beslag te disteleren, zal met eene boete van *honderd gulden* gestraft worden.

De branders, die hunne branderijen hebben aangegeven als te behooren tot de tweede foort, mitsgaders de branders der zesde klasfe, en bevonden zullen worden de disteleerketels, die zij zullen hebben opgegeven, uitsluitend tot de overhaling bestemd te zijn, te gebruiken om te ruwfstoken, gelijk mede de branders, welke hunne branderijen hebben aangegeven als behoorende tot de eerste foort, en zullen bevonden worden ruw te stoken in hunne ketels, gedurende den tijd, dat zij aangegeven hebben in dezelve over te halen, zullen met eene boete van *vier honderd gulden* gestraft worden.

Wanneer de branders zullen aangegeven hebben ruw nat of moutwijn over te halen, zullen zij, op de aanvraag van de ambtenaren der Administratie, gehouden zijn, om van het ruw nat of den moutwijn, in de ketels in bewerking zijnde, eene genoegzame hoeveelheid voorproefjes, in het bijwezen derzelven, door de kraan, waarmede men den ketel afluut, af te tappen en hun ter hand te stellen, ten einde zich te verzekeren, dat de in distelatie zijnde stoffe geen beslag is. Gelijkfoortige proefjes zullen door de branders der zesde klasfe, in dezelfde voege als hierboven gemeld, op de aanvraag der ambtenaren, moeten worden ter hand gesteld.

Alle weigering, te dien opzichte, zal den stoker of brander eene boete van *vier honderd gulden* doen verbeuren.

Plaatsing der kuipen en ruwketels.

Art. 15. De beslag- en gestkuipen zullen binnen de muren der branderij moeten gesteld en steeds, bij het in werking zijn der fabriek, op dezelfde plaats gevonden en vertoond worden, om het even, of de brander *al* dan *niet* aangegeven zal hebben, daarvan gebruik te zullen maken; alle overtreding dien-aangaande zal gestraft worden met eene boete van *twintig gulden* voor elke kuip, die buiten de fabriek of niet op de daarvoor opgegevene plaats zal worden gevonden, ten ware de verplaatsing uit hoofde van eenige reparatie aan dezelve ware geschied.

De beslagkuipen zullen op geene vuur- of stoombuizen geplaatst, noch in heet of kokend water gezet mogen worden, noch het beslag, in deze kuipen vervat, op eenigerhande wijze in dezelve warm gemaakt mogen worden.

Elke overtreding van eene dezer bepalingen zal met eene boete van *vier honderd gulden* gestraft worden.

De branders of stokers, begrepen onder de vijf eerste klassen, zullen gehouden wezen, hunne ruwketels te stellen in metselwerk en binnen de muren der branderij.

De branders, begrepen onder de zesde klasse, zullen van de eerste dezer bepalingen bevrijd wezen, ten ware hunne ruwketels grooter zijn dan één vat, als in welk geval zij aan beide de voormelde bepalingen zullen onderhevig zijn.

Den zoodanigen der branders of stokers, welke in de laatstgemelde bepaling vallen, en wier ketels niet in de termen verkeerren van het tegenwoordige artikel, zal een redelijken tijd gegeven worden, om dezelve dienovereenkomstig in te rigten, welke echter den tijd van zes maanden niet zal mogen te boven gaan.

Indien, na verloop van dien tijd, de gezegde branders of stokers de bovenstaande bepalingen niet zullen hebben in acht genomen, zullen zij niet meer worden toegelate tot eene aangifte, om beslag te stoken, of ruw nat of moutwijn over te halen in laatstgemelde ketels, maar zullen die ketels beschouwd worden als buiten werking gestelde gereedschappen. Men zal

dezelve op den voet, als bij art. 10 is voorgefchreven, verzegelen, en de branders zullen daarvan geen gebruik mogen maken, zoo lang als zij aan de hierboven gemaakte bepalingen niet zullen hebben voldaan, te welken einde op hunne aanvraag de zegels zullen worden afgenomen.

Verplichting, om de gisttobben steeds in de nabijheid der beslagkuipen te houden.

Art. 16. De branders, welke zullen aangegeven hebben, voornemens te zijn gist te maken, zullen, onverminderd hetgeen bij de voorgaande artikelen is bepaald, gehouden zijn, de gisttobben of gistbakken, wanneer zij gebruikt worden, steeds op dezelfde plaatsen in de nabijheid te houden van de beslagbakken, waarvan zij het nummer of de nummers zullen dragen.

Deze bepaling is nochtans niet toepasselijk op de branderijen, waarin men, in plaats van eene gisttobbe voor elken beslagbak te gebruiken, gewoon is de zelfstandigheden, geschikt om gist te maken, door middel van eene goot of hevel, in *eene eenige* kuip te verzamelen, om dezelve vervolgens in eenen gistbak, die boven de beslagbakken geplaatst is, over te pompen of over te storten.

Men zal steeds van dezen bak, bovenbak genaamd, gebruik mogen blijven maken, en zulks om het even of dezelve reeds bestaan heeft, dan of de brander denzelfden in het vervolg zal verkiezen te plaatsen.

De gist zal niet eerder uit de bakken of kuipen, waarin dezelve wordt toebereid, mogen genomen worden, dan op den dag, volgende aan dien, waarop de vloeistof, die de gist oplevert, in dezelve gestort is; zij zal gedurende den tijd van haar verblijf in den bak of kuip moeten vertoond worden, zoo dikwijls de ambtenaren daartoe aanvraag zullen doen. Deze zullen van hunne bevinding melding maken, in *dorso* van het bewijs, aan dien brander wegens zijne aangifte aangegeven.

In geval de ambtenaren gedurende dien tijd geene opneming zullen hebben gedaan, zal de brander de gist uit de bakken mogen wegnemen; de ambtenaren zullen zulks in *dorso* van het evengemelde bewijs vermelden.

Indien aan de ambtenaren, gedurende den hiervoren gestelden termijn hun onderzoek doende, de gist niet vertoond wordt, zal de korting, waarvan hierna zal worden gesproken, niet geleden worden.

Met den afloop van elke maand zullen de ambtenaren een uittreksel uit hunne voorzeide aantekeningen maken. Dit uittreksel zal aan den ontvanger ter hand gesteld worden, om zich daarnaar te regelen tot het opmaken der korting, waartoe het maken van gist aanleiding zal geven.

Verkleining van de ruimte der gistobben en gistbakken, om dezelve in evenredigheid te brengen met die van het getal der in werking zijnde beslagkuipen.

Art. 17. De vast geplaatste gistbakken, die op het tijdstip der invoering dezer wet zullen bestaan, en welke de branders of stokers te groot mogten vinden in evenredigheid der ruimte van de beslagkuipen, bij hen in gebruik, zullen voor den accijns niet hooger worden aangeslagen, dan in evenredigheid van dat gedeelte, hetwelk met het getal en de ruimte der beslagkuipen kan geacht worden gelijk te staan.

Ten voorschreven einde zal door de Administratie, op de aanvraag van den brander of stoker, op de binnenwanden van den bak, ter hoogte, waarop de vloeistof zoude komen, indien al de kuipen gebruikt werden, een teeken doen stellen, hetwelk dienen zal, om aan te wijzen het gedeelte van den bak, waarvan gebruik zal gemaakt worden. De brander zal den bak niet hooger dan tot dit teeken mogen vullen, en alle overtreding te dien opzichte zal met eene boete van vier honderd gulden gestraft worden.

Geene verkleining van *dien aard* zal verzocht noch toegestaan kunnen worden voor gistbakken of gistobben, na het in werking brengen der tegenwoordige wet opgerigt.

Om, ten nadeele van andere branders, niet te bevoordeelen zoodanige branders, welke losse gistkuipen gebruiken, en alzoo van dezelve niet meer behoeven aan te geven, dan naar gelang van hunne behoeften en van het getal hunner in werking zijnde

beflagkuipen vereischt wordt, zal het den branders, welke vaste gistbakken bezigen, waarvan de ruimte evenredig is aan het bestaande getal besflagkuipen, vrijstaan, deze bakken, door middel van, door de Administratie, in voege als hiervoren is gezegd, te stellen teekens, te verdeelen in zoo vele afdeelingen, als er besflagkuipen in hunne branderij zijn; en zij zullen met opzigt tot den gistbak niet hooger aangeflagen worden, dan voor het getal en de ruimte der als in werking zijnde aangegevene besflagkuipen.

De afdeelingen zullen genommerd en op denzelfden voet als de besflagkuipen geverifieerd worden; de teekens zullen niet overschreden mogen worden, op straffe eener boete van *vier honderd gulden*.

Zullende de brander of distelateur, bij herhaalde overtreding, te dezen aanzien, onverminderd de oplegging der boete, voor den accijns, naar de volle ruimte van den bak, aangeflagen worden.

Hetgeen bij de drie laatstvoorgaande paragraphen wordt gezegd, is ook toepasselijk op de bakken of tobben: in de twee eerste paragraphen van dit artikel vermeld, zonder in aanmerking te nemen dat gedeelte, hetwelk het teeken overschrijden zal, dat is te zeggen, na aftrek van het bovenste gedeelte, hetwelk den altijd overblijvenden rand uitmaakt, zelfs dan, wanneer al de in de branderij aanwezige besflagkuipen gebruikt worden.

Gebruik van losse kranfen.

Art. 18. De losse kranfen zullen maar uit één of ten hoogste uit twee stukken, van gelijke grootte, mogen bestaan.

Het gebruik van zulk een' losfen kranf zal aanleiding geven tot eene verhooging van aanslag voor de hoeveelheid van het beslag, in verhouding tot de vermeerdering van ruimte, welke het opzetten diens losfen kranf aan de besflagkuip of gestbak toevoegt.

In de branderijen, alwaar men slechts nu en dan, en alleen bij tuschenpoozen, van de losse kranfen gebruik maakt, zal de ruimte of inhoud der bakken op tweederlei wijzen worden bepaald, dat is, met en zonder kranfen; en zal de brander of

distelateur, zoo dikwijls hij van deze zal willen gebruik maken, gehouden wezen, daarvan uitdrukkelijke opgave te doen, in de aangifte bij art. 32 en 34 dezer wet bepaald.

Alle verzuim ten deze zal met eene boete van *vier honderd gulden* gestraft worden.

Het wordt aan den brander of distelateur onverlet gelaten, de losse kransen tot zoodanige hoogte te nemen, als hij mogt verkiezen, mits de ruimte van dezelve in overeenstemming blijve met die der beslagkuipen, op den voet als hierboven is voorgeschreven.

Het gebruiken van een' anderen krans of kransen, dan die in de aangifte vermeld, zal met eene boete van *vier honderd gulden* gestraft worden, wanneer, door het verkeerde gebruik, eene meerdere ruimte, dan de aangegeven krans of kransen bevatten, verkregen is.

Indien de ruimte gelijk staat aan of minder is dan de aangegevene, zal de afwijking met eene boete van *vijftig gulden* gestraft worden.

Het is verboden, blokjes of eenig ander houtwerk, of anderszins, op de bovenste randen, of een gedeelte der randen van de beslagkuipen of gestbakken te stellen, of deze te verhooggen, hetzij door dit middel, hetzij door eenig ander, op eene boete van *vier honderd gulden*.

Verzamelingskuipen.

Art. 19, De kuipen, die gebezigd worden om het beslag te vereenigen, zullen aanleiding geven tot eene vermeerdering van aanslag, evenredig aan derzelve ruimte, zoo dikwijls als men het beslag daarin laat verblijven en de gesting laat voortgaan, maar derzelve gebruik zal geen aanleiding geven tot vermeerdering van den aanslag, wanneer zij slechts dienen om het beslag uit de beslagkuipen te verzamelen, op het oogenblik, dat men hetzelfde in de verzamelingskuip of in de ruwketels wil overstorten, met dien verstande nochtans, dat derzelve ruimte die van den ketel niet te boven gaat, en dat het beslag daarin *niet langer* worde gelaten, dan gedurende het tijdsverloop, het-

welk gevorderd wordt om hetzelfde in de versnellingskuipen of in de ruwketels over te brengen.

De beslagbakken, uit welke men het beslag in de verzamelingskuipe heeft overgebracht, zullen, gedurende den tijd dat dit beslag in deze laatste kuip zal bestaan, tot geen nieuw beslag mogen worden gebruikt, op eene boete van *twee honderd gulden*, door den ruwstoker te verbeuren.

De evengemelde verzamelingskuipe gebruikt wordende, om daarin te beslaan, of om het beslag in dezelve te laten gesten, zonder dat men ze in de aangifte begrepen heeft, zal derzelver gebruik met eene boete van *vier honderd gulden* gestraft worden.

Versnellingskuipen.

Art. 20. Het gebruik der versnellingskuipe zal toegestaan worden onder de navolgende bepalingen, te weten :

- 1°. Dat het voornemen, om van dezelve gebruik te maken, in de aangifte nopens de werkzaamheden begrepen worde;
- 2°. Dat hare ruimte niet die van den ruwketel, waarbij zij behoort, te boven ga;
- 3°. Dat zij geplaatst worde tusschen den ruwketel en de slang, zonder eenige gemeenschap te hebben met de fornuizen;
- 4°. Dat er nimmer eenig ander dan geheel of gegest beslag in gedaan worde, en dat het beslag er niet in verblijve, dan gedurende den tijd van het afloopen van een ruwstookfel;
- 5°. Dat het deksel van de versnellingskuipe geheel plat zij;
- 6°. Dat het beslag, hetwelk er in gedaan wordt, op geene andere wijze heet gemaakt worde, dan door middel van de verlengingsbuis, dwars door deze kuip geleid, welke de pijp van den helm van den ruwketel met de slang vereenigt;
- 7°. Dat de evengemelde buis niet slangwijze in de kuip geplaatst zij, maar dezelve in eene regte lijn doorga;

80. Dat het einde van den geleider of de buis, welke aan de kuip mogt bestaan, om daardoor het in dezelve heet-gemaakte beslag in den ruwketel te laten afloopen, geene gemeenschap hebbe met den ruwketel, maar dat integendeel daarvan geen gebruik kunne gemaakt worden, dan na het afnemen van den helm, ten einde vervolgens het beslag, door middel van een verlengingsstuk, hetwelk zich tot aan den bovenrand van den ketel uitstrekt, in dezel te laten overloopen.

Al hetgeen door den brander, strijdig met de vorenstaande bepalingen, mogt worden verrigt, mitsgaders alle zoodanige handelingen van denzelfen, welke de distelatie van het beslag in de versnellingskuip ten gevolge zoude hebben, zullen met eene boete van vier honderd gulden gestraft worden.

Verbod om aan de ruwketels andere openingen te hebben dan die, waarop de helm wordt geplaatst, en die, welke dient om het overblijffel af te tappen.

Art. 21. Het is den branders van de vier eerste klasfen verboden, om aan de ruwketels andere openingen te hebben, dan die, waarop de helm, nadat de ketel opgeladen is, geplaatst wordt, en die aan het onderste gedeelte van den ketel, waardoor men, na de stoking, het overblijffel laat afloopen. Het bestaan van alle andere openingen, zoo aan de ketels, als aan de helmen, door middel van welke men in de gelegenheid zoude zijn, om, gedurende den loop der ruwe stoking, het beslag gedeeltelijk te vernieuwen, zal den brander, onverminderd zijne gehoudenheid, om die opening of toegang weg te nemen, doen verbeuren eene boete van vier honderd gulden.

De ruwketel zal in ééns moeten gevuld en afgestookt worden, op straffe der boete, hiervoren bepaald.

Verificatie der ruwketels, beslagbakken en losse kranfen.

Art. 22. Alvorens de brander zijne eerste aangifte van te willen stoken zal kunnen doen, zullen de ruwketels, de beslag-

bakken, de losse kranen, de kuipen, tobben en de grondbakken, dienende tot bergplaats van den brandewijn of den moutwijn, door de ambtenaren van de Administratie geverifieerd en geroeid moeten worden.

De ruimte zal, op den voet door de Administratie voor te schrijven, door peiling, roeijing of waterijking onderzocht, en in geval van tegenspraak van den brander, of een' der tegenwoordig zijnde ambtenaren, altijd door waterijking, hetzij bij vulling, hetzij bij aftapping, bewezen moeten worden.

De geconstateerde ruimte zal door of van wege den brander, op eene zichtbare plaats van den ruwketel, bak of kuip en kraus, door insnijding of inbranding van het houtwerk, of met olieverbw, gesteld moeten worden.

Iedere kuip, bak, ketel of kraus zal al verder op dezelfde wijze genommerd moeten worden.

In branderijen, waar meer dan één ketel gebruikt wordt, zal men bovendien derzelve gebruik aanwijzen, door bijvoeging der woorden: *ruwketel of disteleerketel*.

Van een en ander zal op den voet van art. 10 proces-verbaal opgemaakt worden. Dit proces-verbaal zal aan den belanghebbenden beteekend worden.

De branders zullen voor deze roeijing geen loon aan de ambtenaren betalen; echter zullen de branders gehouden zijn, om het water en de arbeiders, tot de waterijking benoodigd, te bezorgen en de middelen te bevorderen, om dezelve te bewerktelligen.

In het bijzonder zullen de branders, voor zoo veel de bakken, kuipen of grondbakken, dienende tot bergplaats van den brandewijn of den moutwijn, betreft, verplicht zijn, om de ambtenaren in staat te stellen, dezelve van binnen te kunnen bezigtigen, en om dezelve te dien einde, mitsgaders tot het bewerktelligen der waterijking te doen aftappen of ledig maken.

Nogtans zullen de ambtenaren de grondbakken niet mogen waterijken, zonder daartoe door den oppersten ambtenaar in het arrondissement speciaal gemagtigd te zijn.

Alle weigering van de zijde van den brander zal met eene boete van twee honderd gulden gestraft worden.

Strafbepaling tegen de branders, die, terwijl men hunne vaten of grondbakken, hetzij bij vulling, hetzij bij aftapping, waterijkt, op eene ongeoorloofde of verborgene wijze water in of uit dezelve doen loopen.

Art. 23. Bijaldien het mogt blijken, dat een brander, gedurende het waterijken van zijne kuip of kuipen en grondbakken, ketel of ketels, bij de vulling, eenig vocht of water, ter sluik in dezelve inliet of had ingelaten, deed of had doen inlaten, of bij de aftapping eenig water of vocht uitliet of had uitgelaten, deed of had doen uitlaten, zal deze daad worden gestraft met eene boete van vier honderd gulden.

In geval de ambtenaren mogten bemerken, dat de resultaten der waterijking niet aan de voorafgegane peiling of roeijing, of wel aan de zichtbare en vermoedelijke ruimte der ketels, grondbakken en kuipen beantwoorden, en de oorzaak van den mislag of afwijking niet op heeter daad ware te ontdekken, zoo zal de ruimte, volgens gedane of alsnog te doene peiling en roeijing geverifieerd, tot maatstaf blijven genomen, tot zoo lang de waterijking behoorlijk kan worden volbragt.

Bijaldien de kuipen, grondbakken of ketels, niet waterpas staande, of deszelfs duigen of boorden in den geheelen omtrek niet even hoog geplaatst bevonden mogten worden, zal de inhoud daarvan, bij peiling en roeijing bevonden, tot maatstaf verblijven, tot zoo lang de brander dezelve waterpas zal hebben gesteld.

Het zal niet geoorloofd zijn, de ruimte der beslagkuipen of der gestbakken door een gedeelte van de lengte der duigen af te nemen, of door in- of doorsnijdingen van de kuipen te verkleinen. De bakken of kuipen, die in zoodanigen staat gevonden worden, zullen niet mogen worden geroeid, en den brander zal niet toegelaten worden, om dezelve in zijne aangifte te begrijpen.

Verplaatsing of verandering der ruw- of overhaalketels of der fornuizen.

Art. 24. De beslagbakken en de ruwketels der branders van de vier eerste klasfen zullen niet verkocht, afgestaan, geleend, uit- of afgebroken, vermaakt, veranderd, vergroot of verkleind mogen worden, en de fornuizen, waarop de ruwketels geplaatst zijn, zullen niet veranderd of vermaakt mogen worden, zonder dat door den brander deswege vooraf aan het kantoor van de Administratie aangifte gedaan, en daartoe de ampliatie zijner aangifte verkregen is, op straffe eener boete van vier honderd guld.

De aangiften, te dien aanzien te doen, zullen aan de ambtenaren in het ressort, waar de branderij is gelegen, moeten worden ter hand gesteld. Iedere aangifte zal moeten inhouden de omschrijving van de trafsijk en de naauwkeurige beschrijving van den vorm der ruwketels en fornuizen. Deze omschrijving zal bestaan, met opzigt tot de ruwketels, in de beschrijving hunner gedaante, inhoud, diepte of hoogte, de wijdte van de opening, waarop de helm wordt gezet, de hoogte en de wijdte van dezen, en, voor zoo veel de fornuizen, waarop de ketels zijn geplaatst, betreft, zoo na mogelijk derzelve gedaante en grootte.

In geval deze omschrijving niet mogt overeenkomen met die, vermeld in het proces-verbaal van waterijking, hetwelk ingevolge art. 22 is opgemaakt, zal er tot eene nieuwe opneming worden overgegaan, alvorens de vereischte toestemming zal verleend worden.

Zoodra de werkzaamheden zijn afgelopen, zal de Administratie tot eene nieuwe opneming der kuipen of der ruwketels en der fornuizen, welke veranderd of vermaakt zijn geworden, overgaan, en indien bewezen mogt worden, dat de ruwketel of het fornuis in deszelfs vorm, gedaante of anderzins, in diervoege was veranderd, dat daardoor de werking van het vuur vermeerderd en den tijd van ruwfoking versneld ware, zoodanig, dat die tijd, den bestemden tijd van foking, bij de volgende artikelen bepaald, zoude te boven gaan, is de Administratie bevoegd, om dien bestemden tijd te bekorten naar de versnelling, welke de gemaakte verandering in de overfoking van het beslag zoude daastellen.

Wanneer, ten gevolge van een ongeval, gedurende de werk-

zaamheden in eene branderij of stokerij ontstaan, met het verma-
ken of herstellen van eenig werktuig onverwijld moet worden
begonnen, zal het, ten einde de werkzaamheden niet te doen af-
breken, aan den brander geoorloofd wezen zulks te laten aanvan-
gen, in afwachting van het consentbiljet, hetgeen hem door den
ontvanger zal worden uitgereikt op de aangifte, die hij gehouden
is deswege te doen.

*Verbod van ruwketels op te rigten, om bij
middel van stoom te stoken, zonder
toestemming der Administratie.*

Art. 25. Het is den brander verboden, zonder daartoe vooraf
de vereischte toestemming te hebben bekomen, ruwketels op te
rigten, in dewelke het beslag door middel van stoomwerktuigen of
van heet water zoude gestookt worden.

In geval van oprigting van zoodanige ruwketels, met toestem-
ming van de Hoofdadministratie, zal dezelve aan Ons voordra-
gen, en zullen door Ons worden bepaald de middelen, welke ge-
schikt en op de omstandigheden toepasselijk zullen geoordeeld wor-
den, om den tijd te bepalen, welke voor de overstoking van het
beslag kan worden toegestaan.

De ruwketels, waarin het beslag reeds op zoodanige wijze
wordt gestookt, zullen niet in werking kunnen blijven, dan voor
zoo veel de brander genoeg neemt, dat hij voorloopig aangesla-
gen worde voor de hoeveelheid van beslag, die hij zal gerekend
worden daarin te stoken of over te halen, naar gelang van den
inhoud van den ketel, en de vernieuwingen der overstokingen,
die voorloopig door de Administratie, en onder zoodanige uitzon-
deringen, als zij in het belang van de schatkist noodzakelijk zal
oordeelen, zullen worden bepaald.

*Korting op de ruimte der beslagbakken en
der ruwketels.*

Art. 26. Bij de begroting der hoeveelheden beslag, waarvoor
de aanslag zal geschieden, naar gelang van het gebruik der beslag-
bakken en der ruwketels, op den voet van art. 33 en 34 dezer
wet bepaald, zal eene korting worden verleend van een tiende op

ds bruto-ruimte der gebezigd zijnde ruwketels of beslagbakken en kranfen, en wel altijd van dat dezer werktuigen, hetwelk, overeenkomstig art. 1 dezer wet, tot den aanslag van de hoeveelheden beslags moet dienen.

Onverminderd de gezegde korting, zal er nog eene tweede worden toegestaan aan de branders, welke gest zullen gemaakt hebben.

Deze laatste korting zal gegeven worden tegen drie per cent op de hoeveelheid brandewijn, welke voor den accijs zal worden aangeflagen, naar gelang van het getal der beslagbakken, uit welke de brander zal aangegeven hebben, gestoffe te scheppen.

*Bepaling van den tijd, gedurende welken in de
branderijen van de vier eerste klasfen het
ruwstoken zal kunnen plaats hebben.*

Art. 27. De tijd, gedurende welken door al de branders van de vier eerste klasfen, die geene versnellingskuipen gebruiken, het ruwstoken zal kunnen plaats hebben, wordt voor elke klasfe bepaald als volgt, te weten:

Voor de eerste klasfe, tusschen zes uren des morgens en tien uren des avonds.

Voor de tweede klasfe, tusschen zeven uren des morgens en negen uren des avonds.

Voor de derde klasfe, tusschen acht uren des morgens en acht uren des avonds.

Voor de vierde klasfe, tusschen acht uren des morgens en zes uren des avonds.

Wanneer van eene versnellingskuip gebruik wordt gemaakt, zal de tijdsbepaling zijn als volgt:

Voor de eerste klasfe, tusschen zeven uren des morgens en negen uren des avonds.

Voor de tweede klasfe, tusschen acht uren des morgens en acht uren des avonds.

Voor de derde klasfe, tusschen acht uren des morgens en zes uren des avonds.

Voor de vierde klasfe, tusschen acht uren des morgens en vier uren des avonds.

Onder den bovengemelden tijd is begrepen die , benoodigd tot het schoonmaken en opladen der ketels.

Het vervroegen van den tijd tot het aanvangen der ruwstookfels , zal door de Administratie kunnen worden vergund , zonder dat echter de tijd tot het afloopen der werkzaamheden daardoor kunne worden verlengd.

Aangifte van de uren , waarop de oplagen der ruwstookfels zullen plaats hebben , en van den tijd , gedurende welken de stoking zal geschieden.

Art. 28. De branders van de vier eerste klasfen zullen gehouden zijn, de uren aan te geven , waarop zij het beslag in de ruwketels zullen opladen , en zulks wegens elke stoking , die zij voornemens zijn in den loop van den dag te doen.

De branders of stokers der twee eerste klasfen zullen niet meer dan drie ruwstookfels daags in denzelfden ketel mogen stoken , en wel binnen den tijd , bepaald bij het vorige artikel ; de branders of stokers der derde en vierde klasfen zullen op denzelfden voet niet meer dan vier ruwstookfels mogen stoken.

Al de stookfels , welke op eenen en denzelfden dag zullen worden gedaan , moeten het eene na het andere , zonder tuschenpoozen , bewerkstelligd worden ; de aan te geven tijd , hoe lang elke stoking zal duren , zal voor allen even lang moeten zijn , met uitzondering echter van de eerste stoking van elken dag , voor de welke men één uur langer dan voor de volgende , indien van geene versnellingskuip gebruik wordt gemaakt , zal aangeven.

In de branderijen , alwaar van de versnellingskuip gebruik wordt gemaakt , zal de aangifte van den tijd , gedurende welken de eerste stoking van den dag moet plaats grijpen , één en een half uur moeten verschillen van den aan te geven tijd voor de volgende stokingen.

In geval de brander niet meer dan ééne of twee stokingen op éenen dag wil doen , zal hij niet worden toegelaten voor elke dier stokingen meer tijdsverloop dan een derde voor de branders der twee eerste klasfen , en een vierde voor die der 3de , 4de en 5de klasfen van den tijd , bij het voorgaande artikel voor de sto-

kingen van ééne dag bepaald, aan te geven, behoudens nogtans de wijzigingen hiervoren, voor de eerste of de eenige stoking, welke hij zal aangeven, vastgesteld.

Geene aangifte tot ruwstoken of overhalen, op zon- of wettige feestdagen, zal kunnen aangenomen worden, en er zal bij stokers of branders, op die dagen, geen vuur onder hunne ruw- of disteleerketels mogen bevonden worden, op eene boete van *vier honderd gulden*, ten ware met toestemming der Administratie, die bevoegd is, dezelve te verleen in buitengewone en dringende gevallen.

Bepaling wegens den tijd van stoking, voor de branders van de vijfde klasfe.

Art. 29. Met opzigt tot de bepaling van den tijd, gedurende denwelken in de branderijen van de vijfde klasfe, of in die, alwaar men vruchten disteleert, de stoking zal kunnen plaats hebben, mitsgaders opzigtelijk de aangifte der uren, voor de oplading der ketels en de aangifte van den tijd voor de stoking, zal gevolgd worden hetgeen bij art. 27 en 28 is voorgeschreven, ten opzigte van de ruimte der ketels in de branderij of stokerij gebruikt wordende, en volgens welke, te dien aanzien, die branderijen kunnen geacht worden te behooren tot eene der vier eerste klasfen.

Van de verkoelingskuipen en de verlenging der ruwstookfels.

Art. 30. De kuip, welke de slang bevat, zal behoorlijk van een deksel voorzien moeten zijn, en wel zoodanig, dat de Administratie een slot daaraan hangen kan, waarvan de sleutel onder den ontvanger van de Administratie zal berusten, of wel die verzegelen kan, om te beletten, dat men het deksel niet opligte; dit deksel zal echter eene opening mogen hebben tot het plaatfen van den heuvel, doch zal deze opening in geen geval meer dan 20 duimen breed en 35 duimen lang mogen zijn: de banden of hoepels, waarmede dit vat gehoept zal zijn, zullen insgelijks verzegeld kunnen worden, om voor te komen, dat men dezelve niet verplaatfen kan.

De brander, welke in het geval zal verkeeren, om te moeten

laten werken, hetzij aan de slang, hetzij aan het vat, zal gehouden zijn, daarvan aangifte te doen aan den daartoe gestelden ambtenaar, ten einde verlof te bekomen, om de zegels af te nemen of het slot te openen.

Nadat de herstelling zal plaats gegrepen hebben, zal de brander daarvan kennis geven aan den bovengenoemden ambtenaar, en de slang zal door de ambtenaren van de Administratie bezigtigd worden, dewelke, na zich verzekerd te hebben, dat met dezelve geen gebruik tot sluiken kan gemaakt worden, het slot weder aanhangen of het vat weder verzegelen zullen.

Vóór dat deze opneming en toefluiting of verzegeling zal hebben plaats gehad, zal de brander geen gebruik van de slang mogen maken, op eene boete van *honderd gulden*.

De verlenging eener ruwfoking van beslag, boven den hierboven bepaalden tijd, zal in geene aanmerking worden genomen, indien, door zoodanige verlenging, die tijd geen half uur wordt overschreden, en dat het ruwe nat, hetwelk op dat oogenblik nog uit de slang van den ruwketel zal afvloeijen, op den vochtweger niet boven éenen graad teekent: zoodanige verlenging zal echter met eene boete van *vier honderd gulden* gestraft worden, indien het bovengenoemde vocht of ruw nat, boven éenen graad sterkte, door den vochtweger aangewezen wordt; indien de verlenging den aangegeven tijd een half uur of meer overtreft, zal deze verlenging, hoedanig ook in dit geval de sterkte van het uitlopende ruw nat moge zijn, met eene boete van *vier honderd gulden* gestraft worden.

De branders zullen verpligt zijn, dat gedeelte van de slang, waar de moutwijn uitvloeit, altijd zoodanig ontbloot te houden, dat de ambtenaren van de Administratie dezelve steeds kunnen bezigtigen; zij zullen aan deze moeten toestaan, oogenblikkelijk zoodanige hoeveelheid ruw nat of moutwijn te nemen, als noodig is, om daarvan den graad van sterkte te kunnen beproeven; alle weigering van de zijde van den brander, te dien opzigte, zal hem de hierboven bepaalde boete doen verbeuren.

Deze proeven zullen, na de proefneming, aan de branders teruggegeven worden, ten ware die proeven aanleiding mogten gegeven hebben, om eene overtreding of fraude te constateren; in het laatste geval zullen dezelve met het zegel van de Administra-

tie en het cachet van den overtreder verzegeld worden, ten einde nevens het proces-verbaal te verblijven, hetwelk de ambtenaren tot staving van hunne bevinding zullen opmaken.

Bijaldien de belastingpligtige mogt weigeren de proef mede te verzegelen, zal daarvan melding worden gemaakt in het proces-verbaal.

Verkorting of verlenging van den tijd, bij de voorgaande artikelen bepaald.

Art. 31. Wij behouden Ons voor, om, wanneer de ondervinding daarvan de noodzakelijkheid mogt doen zien, aan den bij voorgaande artikelen bepaalden tijd, voor zoo veel, des noods, de noodige wijzigingen daar te stellen, alsmede om de disteekenderijen der vijfde klasfe, uit hoofde van het verschil en de foort der door hun bewerkte specien, tot een abonnement toe te laten voor den accijns van iedere distelatie, of het resultaat van iedere aangifte der werkzaamheden, welke zij zullen doen.

Bepaling, voor hoe langen tijd de aangiften zullen gelden.

Art. 32. Elke aangifte van de branders der vier eerste klasfen, zonder onderscheid, zal voor geen' minderen tijd dan van veertien dagen en voor geen' langeren tijd dan van eene maand mogen gedaan worden.

Aangifte, welke het aanvangen der werkzaamheden moet voorafgaan.

Art. 33. De branders der vijf eerste klasfen, welke voornemens zijn hunne werkzaamheden, dat is, de verschillende verrigtingen, die elkander omtrent de distelatie moeten opvolgen, te beginnen, zoo als het beslaan der grondstoffen, de ruwfoking van het beslag, de overhaling van den moutwijn of ander gedisteleerd, zullen gehouden zijn, deswege aangifte te doen bij den daartoe aan te wijzen ambtenaar van de accijnsen, in het ressort, waaronder zijne branderij gelegen is. Deze aangifte zal moeten geschieden daags vóór het eerste beslaan van meelspecien of andere grondstoffen.

Deze aangifte zal door den brander of deszelfs gemagtigden eehristelijk moeten geschieden, en zal moeten behelzen:

- 1°. De plaats en de dagteekening;
- 2°. Den naam of de firma des aangevers;
- 3°. De branderij, derzelver merk of andere aanwijzingen, geschikt om dezelve te onderkennen;
- 4°. Den dag en het uur, waarop het vuur onder den ruwketel of andere ketels zal aangestoken worden, om het water heet te maken, hetwelk tot het beslaan der grondstoffen benoodigd is;
- 5°. Den dag van het eerste beslag;
- 6°. Den dag van het laatste beslag;
- 7°. Het getal, de nummers, den inhoud der beslagkuipen, gestobben en kranfen, en de orde, volgens welke men van dezelve, gedurende de werkzaamheden, elken dag gebruik zal maken. De beslagbakken zullen volgens het volgnummer moeten aangegeven en gebruikt worden;
- 8°. Of hij *al* dan *niet* gest zal maken, en het getal en nummers der bakken, uit dewelke hij gest zal scheppen;
- 9°. Het getal, de nummers en den inhoud der ruwketels, welke men tot de ruwfoking zal gebruiken;
- 10°. Het getal, de nummers en den inhoud der disteleerkerels, waarvan men tot het overhalen van den moutwijn of ruwnat gebruik wil maken;
- 11°. Het getal der op elken dag te doene ruwfookfels;
- 12°. Het uur, waarop de lading van het beslag op de ketels, voor elk ruwfookfel, zal plaats hebben;
- 13°. Of hij *al* dan *niet* van de versnellingskuip gebruik zal maken;
- 14°. Het uur, waarop het eerste vuur zal ontfoken worden, om de ruwfoking te beginnen, op elken dag, dat die ruwfokingen zullen geschieden;
- 15°. Den tijd, hoe lang elke ruwfoking zal duren;
- 16°. Het uur, waarop de laatste ruwfoking, van elken dag, zal afgeloopen zijn;
- 17°. Den dag der laatste ruwfoking van het beslag, dat men aangegeven heeft, te zullen beslaan;

- 18°. De dag, waarop de overhaling tot moutwijn zal plaats hebben;
- 19°. De uren, op welke het vuur op elken dag onder de ketels, om het ruwnat over te halen, zal aangestoken worden;
- 20°. Den dag van de laatste overhaling des moutwijns;
- 21°. Den tijd, voor hoe lang de brander zich voorstelt, met betrekking tot art. 32, zijne werkzaamheden op denzelfden voet voort te zetten.

Het valsch of fautief opgeven der nommers en inhoud der bakken of ketels zal gestraft worden met eene boete van *vijsftig gulden*.

De oplading van het beslag in de ruwketels, vóór het aangegeven uur, en de vervroeging van het uur, aangegeven tot aansteking van het vuur onder de ruwketels, zullen elk met eene boete van *honderd gulden* gestraft worden.

Art. 34. Het zal aan de branders van de twee eerste klasfen vrijstaan, om, gedurende den loop der werkzaamheden, en tuschen dezelve, bij aanvulling, de vermeerdering van het beslag aan te geven, welke zij, door het nader in gebruik stellen van éene of meer kuipen, tobben of ruwketels, zullen verlangen te maken, of wel de vermeerdering van vernieuwingen tot beslaan of ruwfoking van grondstoffen. Deze aangifte zal alleen kunnen geschieden des daags vóór dat men, krachtens dezelve, zijn beslag wil vermeerderen, en zal dit beslag niet eerder kunnen plaats hebben, dan nadat het bewijs van aangifte aan den brander zal zijn ter hand gesteld, en dat hetzelfde zich in de stokerij voorhanden bevindt, op straffe van eene boete van *vier honderd gulden*, ten laste van den brander.

Gelijkfoortige aangifte zal kunnen plaats hebben, in geval de stoker of brander, binnen den loop zijner werkzaamheden, zich genoodzaakt bevond de uren te veranderen, op dewelke hij zijne vorige aangifte bepaald heeft, de ruwketels op te laden; deze aangifte zal insgelijks daags, vóór dat de oplading zal plaats hebben, moeten gedaan worden, op eene boete, voor den stoker of brander, van *vier honderd gulden*.

*Bepaling, betrekkelijk de uitblusfching van het
vuur, na de uren, bepaald voor den
afloop der stokingen van iederen dag.*

Art. 35. De branders van de vijf eerste klassen zullen gehouden zijn, dagelijks het vuur onder de ruwketels weg en den helm van dezelve af te nemen, onmiddellijk na den afloop van het laatste stookfel; alle overtreding dienaangaande zal, indien de verlenging den aangegeven tijd een half uur of meerder overtreft, met eene boete van *honderd gulden* gestraft worden.

Voor de werkzaamheden des nachts zal in die plaatsen, alwaar ambtenaren van de Administratie gehuisvest zijn, alléénlijk het overhalen van ruw nat of moutwijn toegelaten zijn; doch in alle andere plaatsen zal 's nachts geene overhaling kunnen plaats hebben, tenzij met toestemming der Generale Directie.

*Staking der werkzaamheden, door ongeval of
andere omstandigheden.*

Art. 36. In geval van ongemak aan de *ruwketels*, *beslagkuipen* en ander vaatwerk, of aan de fabriek zelve, zoodanig, dat de ruwstoking van het beslag daardoor wordt afgebroken of vertraagd, zal de brander, welke verlangen mogt, dat uit dien hoofde afschrijving op zijne rekening van aanslag plaats grijpe, gehouden zijn, deswege aangifte te doen aan den controleur, belast met het toezigt over de active dienst op de plaats, of aan den ambtenaar, belast met het aannemen der aangifte in het resfort, waaronder de branderij is gelegen; deze aangifte zal moeten geschieden onmiddellijk nadat het ongeval ontdekt zal worden, en de ambtenaren zullen verplicht zijn, zich dadelijk derwaarts te begeven, de zaak op te nemen en daarvan acte op te maken. De brander, wiens ruwstokingen alzoo zullen zijn afgebroken geworden, zal dezelve niet eerder dan na eene nieuwe aangifte wederom kunnen hervatten.

De brander, welke om andere redenen verplicht mogt wezen zijne ruwstokingen af te breken, zal gehouden zijn daarvan aangifte te doen daags vóór dien, waarop hij dezelve zal laten stilstaan.

In dit geval zullen de ambtenaren, op den voet zoo als bij art. 10 is bepaald, de ruwketels verzegelen, en geene ontzegging derzelve zal plaats hebben, dan bij het hervatten der ruwstokingen en na voorafgaande aangifte van den brander.

*Boeking der aangifte, en bewijs deswege
af te geven.*

Art. 37. De bij art. 33 en 34 dezer wet gevorderde aangiften van te zullen disteleren, zullen moeten worden gedaan en ingeschreven op een register met strooken, gehouden wordende ten kantore der ambtenaren van de Administratie, hiertoe gesteld en aangewezen.

Het oorspronkelijke, door den brander of deszelfs gemagtigden geteekend, zal in het register verblijven; het dubbel, genommerd als het origineel, en door den ambtenaar geteekend, zal uit het register gesneden en kosteloos aan den belanghebber tot bewijs worden ter hand gesteld.

*Bepaling van de wijze, waarop de branders, bij
elke aangifte, zullen worden aangeflagen.*

Art. 38. De aangiften der branders van de vijf eerste klassen zullen tot grondslag dienen van den aanslag op hunne rekening voor de hoeveelheid beslag, gebezigd voor de fabriekadje, voortvloeiende uit hunne aangifte, overeenkomstig art. 32, 33 en 34.

*Verboden of heimelijke distelatiën, en onwettig
gebruik van kuipen en ruwketels.*

Art. 39. Ieder brander van de vijf eerste klassen, die gebruik zal maken van eenige kuip of ruwketel, welke hij niet in zijne aangifte begrepen heeft, of die eenigen losfen krans of gestobbe zal bezigen, zonder dezelve aangegeven te hebben, zal verbeuren eene boete van vier honderd gulden.

Gelijke boete zal verbeuren ieder brander van de vijf klassen, welke zonder aangifte en buiten weten van de Administratie zal

stoken of grondstoffen beslaan, of die dezelve in zijn ruwketel zal laten staan, of daarin ruwnat of moutwijn zal overhalen op andere uren, dan die, bij zijne aangifte opgegeven.

Eindelijk zullen met eene gelijke boete gestraft worden al degenen, hetzij branders, hetzij partikulieren, welke overtuigd zullen worden, van op eene verbodene wijze, en zonder daarvan de bij de wet voorgeschrevene aangifte te hebben gedaan, zich op te houden met het stoken en overhalen van gedistilleerde wateren.

De ontdekking van het in werking zijn eener heimelijke fabriek, en waartoe men eene toestemming had behooren te hebben, of waarvan men de aangifte had moeten doen, of het in werking brengen van eenige fabriek, die men had aangegeven te moeten stilstaan, zullen ten gevolge hebben de verbeurdverklaring van de grondstoffen en gereedschappen, waartoe, zonder uitzondering, worden geacht te behooren de ketels, helmen, slangen, kuipen, bakken, tobben, kranen, en, in het algemeen, alle werktuigen, welke in de fabrieken voorhanden zijn, en brandewijnen, welke in de fabriek, de daarbij behoorende gebouwen, het huis van den brander, zijne kelders of grondbakken mogten worden gevonden, en zulks, wat de brandewijnen betreft, voor zoo verre dezelve geen gedeelte uitmaken van die, waarmede de rekening van den brander, met de Administratie geopend, belast is geworden.

De gereedschappen zullen, ten koste van de overtreders, worden uitgebroken en vervoerd.

De in werking gebragte grondstoffen, welke verbeurd verklaard worden, zullen tegen de helft van derzelve waarde, volgens prijscourant, door den overtreder moeten worden herkocht.

Het afbreken en vervoeren der gereedschappen en der werktuigen, waarvan de verbeurdverklaring bij vonnis is uitgesproken, of welke bij overeenkomst aan het Rijk zijn afgestaan, zal moeten plaats hebben binnen acht dagen, nadat het vonnis gewezen of de transactie getroffen is, of wel onmiddellijk, na de voltooiing der grondstoffen, op het oogenblik van het vonnis of de transactie opgeladen.

*Ontdekking van beslag, elders dan op plaatsen,
alwaar hetzelfde is aangegeven.*

Art. 40. Het bestaan van beslag of andere bereide grondstoffen, geschikt om door distelatie een geestrijk vocht op te leveren, en welke, hetzij onder voorwendfel van er gest van te maken, of onder eenig ander gevonden zullen worden, elders dan in de beslagkuipen of de ruwketels, daartoe aangegeven, zal onder het ter sluik stoken gerangschikt worden.

Dezelve zullen in beslag en verbeurd verklaard worden, overal, waar ze zullen worden gevonden, en de eigenaar of degene, die gezegde specien in bewaring zal houden, of wel de gebruiker van het pand, in hetwelk de in beslagneming zal geschieden, zal verbeuren de straffe, bij het voorgaande artikel bepaald.

Debitering der rekening van de branders.

Art. 41. Er zal tusschen de branders en de Administratie eene rekening worden geopend, in het debet van dewelke succesfivelijk overgebracht zullen worden de hoeveelheden brandewijn, voortkomende, hetzij uit zijne intermediaire aangifte, en zulks voor de eigenlijk gezegde branders van de vier eerste klasfen in den loop der maanden October, November, December, Januarij, Februarij en Maart, tegen *zeven kannen acht en zeventig vingerhoeden* brandewijn van tien graden per vat beslags, en gedurende de maanden April, Mei en tot den 15den Junij tegen *zeven kannen twee en vijftig vingerhoeden*, en eindelijk van den 15den Junij en gedurende de maanden Julij, Augustus en September tegen *zes kannen veertig vingerhoeden* brandewijn van gelijken graad per vat beslags, en voor de branders, welke in het belang van den landbouw stoken, tegen dezelfde hoeveelheid kannen, onder korting van *twintig* per cent.

Wij behouden Ons voor, om, in geval het mogt blijken, dat in sommige deelen van het Koningrijk de aard van het water genoegzamen invloed op de gesting der stoffe zoude hebben, om te beletten, dat men de hierboven bepaalde hoeveelheden brandewijn kan bekomen, aan degenen, die zich in dit

geval zouden bevinden, onder de noodige voorzorgen, zoodanig eene korting te verleenen, als bij ondervinding noodzakelijk zal bevonden worden, om voor te komen, dat deze branders niet worden benadeeld.

Met opzigt tot de branders van de vijfde klasfe, zullen de hoeveelheden brandewijn, waarmede hunne rekening zal worden gedebiteerd, naar gelang van de hoeveelheden, die zij gedurende den aangegeven tijd der werkzaamheden zullen hebben beslagen en gestookt, door Ons worden bepaald, in het oog houdende den aard des beslags en de hoeveelheid alcohol, die de ondervinding zal hebben doen zien, dat dit beslag oplevert; in dier voege echter, dat de hoeveelheid brandewijn, waarmede hunne rekening zal worden gedebiteerd, nimmer hooger zal kunnen worden gebracht, dan de herleiding van den accijns op de ruimte der beslagbakken, naar gelang van hun aangegeven gebruik, tegen 70 cents per vat, zoude kunnen opleveren.

Opneming der hoeveelheden brandewijn, gedurende den tijd van elke aangifte gestookt.

Art. 42. Bij den afloop van elke aangifte zullen de gedurende den loop der geëindigde werkzaamheden gestookte hoeveelheden brandewijnen, ruw en enkel peil, door middel van aanpeil der grondbakken en pakhuizen, die tot het lokaal der branderij behooren en van dezelve een gedeelte uitmaken, door middel van eene bijzondere peilrol kunnen worden opgenomen; indien deze aanpeil een te veel oplevert, zal zulks alleen ten gevolge hebben, dat de aanslag met de te veel bevondene hoeveelheden worde vermeerderd, ten ware uit de omstandigheden blijkbaar ware, dat de meerdere hoeveelheid niet aan den meerderen trek, maar aan eene clandestine fabriek moet worden toegeschreven; indien dezelve aanpeil een te kort oplevert, geen *tien per cent* te boven gaande, zal zulks alleen ten gevolge hebben, dat van het te kort den accijns worde betaald.

Wanneer het te kort bevondene meer dan *tien per cent* bedraagt, zal deze uitkomst, boven en behalve de aanleiding, die zij geeft, om van de te kort bevondene hoeveelheid den enkelen accijns in te vorderen, met den tiendubbelen accijns van het

geheele te kort gestraft worden: zullende de straf van den tiendubbelen accijns mede worden toegepast op de overmaat, bijaldien kan bewezen worden, dat dezelve het gevolg van eene clandestine fabriek is.

TWEEDE GEDEELTE.

Aanzuivering der rekeningen.

Art. 43. Aan de stokers en branders, mitsgaders aan de handelaars in het groot, zal een doorlopend crediet voor den accijns van het door hen gefabriceerd of ingeslagene binnenlandsch gedistilleerd, onder behoorlijken borgtogt, of wel het genot van entrepot worden toegestaan.

Als handelaars in het groot zullen worden aangemerkt degenen, die als zoodanig zijn gepatenteerd, en zich schriftelijk aan den ontvanger van den accijns over de plaats, waar hun bedrijf wordt uitgeoefend, hebben opgegeven en een vast en doorgaand lager houden van ten minste twintig vaten; van niet beneden de acht graden sterkte.

Art. 44. De branders, welke te gelijkertijd slijters willen zijn, zullen daartoe vrijheid bekomen, na alvorens deswege aangifte gedaan te hebben bij den ontvanger van de accijnsen, in het arrondissement, alwaar de branderij gelegen is, en onder de hierna volgende voorwaarden:

- a. Dat de kelder of het pakhuis hunner slijterij afgezonderd zij van de kelders en pakhuizen, waarin zij de voortbrengfels hunner fabriek nederleggen.
- b. Dat de vervoer van den brandewijn uit de kelders of pakhuizen van de branderij, naar die van de slijterij, niet geschiede in hoeveelheden van minder dan *vijftig kannen*, van niet minder dan *acht graden*, met in acht-neming van de bepalingen in art. 56, hierna omschreven, en nadat de accijns op den brandewijn, dien hij aan zich zelve als slijter zal uitflaan, betaald zal zijn.
- c. Dat zijne rekening wegens de hoeveelheden brandewijn, voor welke hij bij elke fabriek moet worden gedebiteerd.

teerd, aangezuiverd zal moeten zijn, vóór den afloop van de tweede maand, gerekend van den dag, waarop de werkzaamheden van die aangifte zullen zijn afgelopen.

De ambtenaren van de Administratie zullen de bevoegdheid hebben, om de kelders, pakhuizen en woning, door den brander voor de slijterij gebruikt wordende, eveneens op te nemen en te peilen, als die van zijne branderij.

Den brander, die tevens slijter is, en welke binnen de tweede maand, hiervoren sub lett. c. vermeld, de hoeveelheden brandewijn, die de distillatie heeft opgeleverd, en waarmede zijne rekening als brander gedebiteerd is geworden, niet zal hebben gesloten, hetzij door aflevering aan andere kooplieden, hetzij door uitvoer naar buiten 's Lands, of door uitslag aan zich zelve als slijter, onder betaling van den accijns, zoo als hierboven is gezegd, zal het voorregt, bij dit artikel toegeestaan, ontzegd worden, en hij zal, met opzigt tot de verschillende verplichtingen, bij de tegenwoordige wet opgelegd, tot de klasfe der branders terugkeeren.

Van de bergplaatsen en het doorlopend crediet.

Art. 45. De handelaars in het groot, welke een doorlopend crediet genieten, zullen ten kantore van denzelfden ontvanger schriftelijk moeten opgeven de gebouwen, pakhuizen, kelders of andere bergplaatsen, welke zij tot de uitoefening van derzelve bedrijf, wat het binnenlandsch gedistilleerd op doorlopend crediet betreft, in gebruik hebben.

Bij elke verandering of vermeerdering van bergplaats zullen zij aan dezelfde verplichting onderworpen zijn.

Zij zullen boven iederen ingang van voorschreven gebouwen, pakhuizen, kelders of andere bergplaatsen, welke aan de publieke straat uitkomt, stellen een bord, houdende, benevens hunnen naam, met in olieverw gestelde letters: *pakhuys, kelder, bergplaats van binnenlandsch gedistilleerd.*

Verzuim van een of ander, wanneer zij hetzelfde niet binnen acht dagen, na eene deswege gedane schriftelijke waarschuwing

van den ontvanger, herstellen, zal telkens worden gestraft met eene boete van *tien gulden*.

De ontvanger zal niet vermogen het gebruik van eenig pakhuys, kelder of andere bergplaats toe te laten, of tot den in- of opslag in dezelve eenig biljet te verleenen, wanneer de plaatselijke ligging zoodanig zij, dat op dezelve geen behoorlijk toezigt van 's Lands wege kunne worden gehouden.

In geval bij de weigering van den ontvanger, tot toelating van het pand, de belanghebbende zich mogt bezwaard oordeelen, zal deze het regt hebben, zijne klagten deswege schriftelijk aan den daartoe te bepalen hooger ambtenaar in te leveren, die het pand zal doen onderzoeken, en aan wiens uitspraak partijen zich, behoudens beklag, bij den Directeur der provincie, of, des noods, bij de Generale Directie, zullen moeten onderwerpen.

De stokers en branders zullen, onverminderd hetgeen bij art. 11 voor hunne stokerijen en branderijen is vastgesteld, zich, zoo veel hunne overige bergplaatsen, kelders, gebouwen of pakhuizen, hetzij voor de branderij, hetzij voor de slijterij, betreft, overeenkomstig de bepalingen, bij dit artikel voor de handelaars in het groot omschreven, moeten gedragen.

Art. 46. De in het vorige artikel gemelde gebouwen, pakhuizen, kelders of andere bergplaatsen der stokers, branders en handelaars in het groot, zijn aan de peiling en visitatie der ambtenaren onderworpen.

Doch de peiling zal alleen mogen plaats hebben op schriftelijken last van den ontvanger, of van eenen hooger ambtenaar, onder welken de ontvanger behoort.

Art. 47. De stokers, branders en handelaars in het groot, zullen tot het opleggen van het binnenlandsch gedistilleerd, met doorlopend crediet van den accijns, geene pakhuizen, kelders of andere bergplaatsen mogen gebruiken, welke met deuren, trappen, vensters, of op eenige andere wijze, met andere pakhuizen, kelders, bergplaatsen of woonhuizen gemeenschap hebben, ten ware gezegde gemeenschap ten genoegte van de Administratie mogt worden weggenomen.

De in- en uitgang van voorschreven pakhuisen, kelders of andere bergplaatsen zal op de publieke straten moeten zijn. Het verbod, hiervoren vermeld, zal niet toepasselijk zijn, in geval eenig pakhuis, kelder of andere bergplaats van een' stoker, brander of handelaar in het groot, bij de invoering dezer wet, tegen de voornoemde bepaling, gemeenschap had met eenig woon- of pakhuis, kelder of bergplaats tot andere einden dienende, mits men zich onderwerpe aan de volgende bepalingen:

- 1°. Dat het woon- of pakhuis met eene stokerij, branderij of met zoodanige bergplaats gemeenschap hebbende, even zeer aan peil en visitatie onderhevig zal zijn, als die bergplaats zelve.
- 2°. Dat bij deze peil en visitatie het binnenlandsch gedistilleerd, hetwelk men voor eigen consumtie mogt hebben, en hetwelk zich nimmer in denzelfden kelder, pakhuis of andere bergplaats met het onveraccijnsde zal mogen bevinden, door duplicaat-quitantien van betaalden accijns zal moeten, en nimmer door consentbiljetten zal kunnen worden gedekt.
- 3°. Dat geen inslag van binnenlandsch gedistilleerd in zoodanig woon- of pakhuis, kelder of bergplaats, onvoorzien van eene quitantie van betaalden accijns, vermag te geschieden, en ook geen binnenlandsch gedistilleerd hoegenaamd uit hetzelfde zal mogen worden uitgeslagen, dan, op nieuw voorzien van de vereischte quitantien, en dus ook in het laatstgemelde geval, het binnenlandsch gedistilleerd zal worden beschouwd, als uit eene bergplaats van onveraccijnsd binnenlandsch gedistilleerd te zijn uitgeslagen.

Zullende alle in- of uitslag van binnenlandsch gedistilleerd, bevonden te zijn onvoorzien van de vereischte quitantien van betaalden accijns, worden gestraft met eene boete van den tiendubbelen accijns en verbeurte van hetzelfde gedistilleerd.

Gelijke straf zal toepasselijk zijn op alle overmaat van binnenlandsch gedistilleerd, bij de peil of verificatie, in het bedoelde woon- of pakhuis wordende ontdekt.

De bevonden wordende ondermaat zal niet in aanmerking worden genomen, maar beschouwd worden, als gediend hebbende ter consumtie door den eigenaar.

Art. 48. Wij behouden Ons voor, om in zulke plaatsen, waar de gesteldheid der gebouwen of lokale omstandigheden de letterlijke toepassing van het voorgaande artikel te bezwarend voor de belanghebbenden mogt maken, daaromtrent te voorzien, hetzij door het openen van een doorlopend, doch aflopend crediet, hetzij door aan de daarin betrokken handelaars en stokers toe te staan, om in dezelfde gemeente afzonderlijke kelders of bergplaatsen van veraccijnsd binnenlandsch gedistilleerd en van gedistilleerd op doorlopend crediet te hebben; hetzij door het toestaan van zoodanige andere faciliteiten, als noodig en geschikt zullen worden bevonden, om het belang van den handel met de zekerheid van den accijns op den voet en overeenkomstig de grondbeginselen der wet overeen te brengen.

Art. 49. Het inlandsch gedistilleerd, hetwelk de handelaar in het groot mogt verlangen met doorlopend crediet van den accijns in te slaan, zal voor elken inslag nimmer minder mogen bedragen, dan de hoeveelheid van vier vaten.

Art. 50. Geen binnenlandsch gedistilleerd zal bij doorlopend crediet mogen worden ingeslagen, dan voorzien van de noodige consentbiljetten, af te geven door den ontvanger, ten wiens kantore de belanghebbende handelaar in het groot voor de hoeveelheid, foort en sterkte daarvan in rekening behoort te worden aangeslagen; zoodanig gedistilleerd zal nergens anders mogen worden opgeslagen, dan in de daartoe op die consentbiljetten aangewezen bergplaats.

Overtreding hiervan zal gestraft worden met eene boete van den tiendubbelen accijns en verbeurte van het binnenlandsch gedistilleerd.

Art. 51. Geen stoker, brander of handelaar in het groot zal, uitgezonderd in het geval, in art. 44 omschreven, behalve in zijn woonhuis, ter eigene consumtie, eenig veraccijnsd gedistilleerd, hetzij voor zijn' eigen' handel, hetzij in compagnie-

schap of met eenig aandeel in zoodanigen handel, mogen opslaan in eenig pakhuis, kelder, zolder of andere bergplaats, gelegen binnen zoodanigen afstand van eenige bergplaats van gedistilleerd onder doorlopend crediet, als door den daartoe te bepalen ambtenaar, naar de plaatselijke gelegenheid, zal worden vastgesteld; behoudens beklag bij den directeur van de provincie, of, des noods, bij de generale directie.

De voorschreven bergplaatsen zullen bovendien door denzelfden ambtenaar, tot den opslag van veraccijnsd gedistilleerd, moeten worden toegelaten, alvorens tot dat einde te worden gebruikt.

Overtreding van een of ander zal worden gestraft met eene boete van *vier honderd gulden*, en zal de Administratie daarenboven regt hebben, om den overtreder het genot van doorlopend crediet, gedurende eenen bepaalden tijd, die nimmer *twee jaren* zal mogen te boven gaan, te ontnemen, en hem te verplichten tot het dadelijk veraccijnsen van zijnen voorraad gedistilleerd.

Art. 52. De handelaar in het groot zal de bevoegdheid hebben, zijn, onder genot van doorlopend credit, ingeslagen binnenlandsch gedistilleerd, zoodanig over te steken, aan te vullen, te versnijden of te verlengen, als hem tot gerijf van zijnen handel zal goeddunken.

Dezelfde bevoegdheid is aan de branders en stokers toegestaan, niet alleen in hunne grondbakken en pakhuizen, die tot het lokaal der branderij behooren en van dezelve een gedeelte uitmaken, maar ook in zoodanige pakhuizen, kelders of andere bergplaatsen, dienende tot nederlagen van binnenlandsch gedistilleerd, hetwelk zij, hetzij uit hunne branderijen of pakhuizen, die van dezelve een gedeelte uitmaken, hetzij van elders, mogen hebben ingeslagen.

De handelaar in het groot en de stoker of brander, voor zoo verre deze laatstgemelde pakhuizen, kelders of andere bergplaatsen betreft, zal echter gehouden zijn, van deze bewerking, voor zoo veel dezelve eene vermeerdering van drank ten gevolge hebbe, schriftelijk kennis te geven aan den ontvanger, ten einde de rekening en peiling behoorlijk zal kunnen gehou-

den en gedaan worden. In geval bij peiling en verificatie eenige overmaat ontdekt wordt, zal de handelaar in het groot, stoker of brander dezelve niet mogen dekken door het voorgeven van eenige vermeerdering van drank, ten zij hij deswege, vóór dat de peiling begonnen is, volgens schriftelijke opgave, bij den ontvanger in rekening is aangeflagen.

Art. 53. Geen stoker, brander of handelaar in het groot zal binnenlandsch gedisteleerd, waarvoor hij doorlopend crediet geniet, mogen uit slaan, dan voorzien van de noodige quitantien van betaalden accijns of consentbiljetten tot overschrijving of verkeldering.

In geval van uitflag bij overschrijving of verkeldering, zal de hoeveelheid, soort en sterkte van het gedisteleerd, vóór den uitflag, door de op die biljetten aangewezen ambtenaren moeten worden opgenomen; behoudens de bevoegdheid tot nadere opneming, keuring of weging, op den voet, door de generale Administratie voor te schrijven.

Uitflag of inflag, zonder in achtneeming van de bovenstaande bepalingen, zal worden gestraft met de betaling van den tiendubbelen accijns en verbeurte van het gedisteleerd.

Bij den uitflag van binnenlandsch gedisteleerd, met betaling van den accijns, zal de verificatie kunnen plaats hebben op de vordering van den ontvanger.

Aanzuivering der rekening van doorlopend crediet.

Art. 54. De aanzuivering der rekening van de stokers, branders en handelaars in het groot, wegens het binnenlandsch gedisteleerd, waarvoor doorlopend crediet wordt genoten, zal kunnen plaats hebben:

- a. Door uitflag op quitantien van betaalden accijns.
- b. Door aflevering op consentbiljetten aan eenen anderen stoker, brander of handelaar in het groot, aan wien doorlopend crediet wordt verleend, onder overschrijving van de hoeveelheid, soorten en sterkte van het binnenlandsch gedisteleerd.

- c. Door overschrijving van gedistilleerd op consentsbiljet aan zich zelve, onder eene andere ontvangst.
- d. Door uitvoer, voor negotie, naar buiten 's Lands.
- e. Door nederlage in het entrepot.

Art. 55. Met betaling van den accijns zal het binnenlandsch gedistilleerd niet ter consumtie mogen worden uitgeflagen, door eenen stoker of brander, in eene mindere hoeveelheid dan *twee vaten*, en, door de handelaars in het groot, in eene mindere hoeveelheid dan *twintig kannen*, van niet beneden de *acht graden* sterkte.

Art. 56. De quitantien van betaalden accijns zullen moeten worden afgegeven door den ontvanger, onder wiens kantoor de plaats van den inflag behoort.

Art. 57. Wanneer de plaats van den inflag behoort onder hetzelfde kantoor van ontvangst, als de plaats van den uitflag, zullen worden in acht genomen de navolgende bepalingen:

De afleveraar zal aan den ontvanger behoorlijke aangifte doen, houdende:

- 1°. Den naam en de woonplaats van dengenen, die den inflag verlangt.
- 2°. Den naam en de woonplaats van den afleveraar.
- 3°. Den naam en de ligging van de branderij, het pakhuis, bergplaats of kelder, waaruit de uitflag moet geschieden.
- 4°. De hoeveelheid, foort en sterkte van het binnenlandsch gedistilleerd.
- 5°. Het merk of nommer van het fust, kelders of de mand.
- 6°. En, bij vervoer naar eene andere plaats of gemeente, den naam van den vervoerder, de opgave van deszelfs voer- of vaartuig.

Na de betaling van den accijns, zal door den ontvanger daarna worden afgegeven eene quitantie en een duplicaat daarvan, bevattende de vereischte invulling, volgens de opgaaf en de

tijdsbepaling, binnen welke de quitantie van kracht zal zijn tot uitslag, vervoer en inslag van het daarin vermelde gedistilleerd.

En zal daarna, op de rekening van den afleveraar, de vereischte afschrijving door den ontvanger worden gedaan.

Hierop zal het binnenlandsch gedistilleerd, gedekt door de originele quitantie van betaalden accijns, mogen worden uitgeslagen, vervoerd en ingeslagen.

De duplicaatquitantie zal door den afleveraar worden bewaard, om bij de peiling en visitatie der beambten te kunnen dienen.

Art. 58. Wanneer de plaats van den inslag niet behoort tot hetzelfde kantoor van ontvang, als de plaats van den uitslag, zal men het navolgende moeten in acht nemen:

De afleveraar zal gelijke aangifte, als in het voorgaande artikel is vermeld, aan den ontvanger doen.

De ontvanger zal aan den afleveraar afgeven een consentbiljet, benevens een duplicaat van dien, waarvan het origineel het gedistilleerd tot aan de plaats der bestemming zal vergezellen, en waarop de ontvanger tevens zal moeten vermelden den tijd, binnen welken het origineel te zijnen kantore zal moeten zijn terug ontvangen; zullende het duplicaat inmiddels door den afleveraar worden bewaard, om bij de peil en visitatie te kunnen dienen.

Het origineel biljet, niet binnen den bepaalden tijd ten kantore der afgifte zijnde terug bekomen, zal van den afleveraar den accijns dadelijk door den ontvanger worden ingevorderd.

Nadat de accijns door den ontbieder, ter plaatse van den inslag, zal zijn betaald, zal het origineel consentbiljet, door den ontvanger, ter plaatse van den inslag, behoorlijk afgeteekend, nevens de duplicaatquitantie, aan het kantoor van afgifte van het voorschreven consentbiljet, worden teruggezonden, ten einde vervolgens den accijns op de rekening van den afleveraar worde afgeschreven en het duplicaat-consentbiljet ingetrokken, tegen afgifte der duplicaatquitantie aan den afleveraar.

Offchoon de borgtocht van de branders en handelaars in het groot, voor het doorlopend crediet gesteld, ook van kracht

is tot verzekering van het bedrag van den accijns, wegens zoodanige partijen, op bovengemelde wijze vervoerd, als waarvan de consentbiljetten niet binnen den daartoe op dezelve bepaalde tijd zijn teruggekomen, zal de ontvanger niettemin verplicht zijn, om het bedrag van den accijns te doen configneren, in geval de te vervoerene hoeveelheid, met zoodanige verdere, waarvan de consentbiljetten nog niet zijn teruggekomen, meerder bedraagt dan *een zesde* van de hoeveelheid, waarvoor de afleveraar nog doorlopend crediet te zijnen kantore geniet.

Art. 59. De uitslag van binnenlandsch gedisteleerd, met overschrijving van doorlopend crediet van den brander, of handelaar in het groot, aan den anderen, of van en aan zich zelven, zal niet mogen plaats hebben in eene mindere hoeveelheid dan van *vier vaten*, van niet beneden de *acht graden* sterkte.

Art. 60. De stokers, branders en handelaars in het groot, aan wie doorlopend crediet is toegestaan, van elkander binnenlandsch gedisteleerd willende inslaan, met overschrijving van de hoeveelheid gedisteleerd, zullen aan den ontvanger, ter plaatse van den inslag, schriftelijk en onderteekend opgeven den naam en de woonplaats van den afleveraar, en de hoeveelheid, foort en sterkte van het gedisteleerd.

Het dubbel dezer aangifte zal door den ontvanger worden gezonden aan den ontvanger ter plaatse van den uitslag, welke daarop de noodige consentbiljetten en duplicaten aan den afleveraar zal geven, en, nadat hem gebleken zal zijn, dat het gedisteleerd op de bestemde plaats is aangekomen, en dat de ontbieder voor dezelfde hoeveelheid, foort en sterkte als bij den uitslag is bevonden, op rekening is aangeflagen, de accijns zal afschrijven.

Deze consentbiljetten zullen, volgens de aangifte van den ontbieder en afleveraar, moeten inhouden:

- 1°. Den naam en de woonplaats van den afleveraar.
- 2°. Den naam en de woonplaats van dengenen, die den inslag verlangt.
- 3°. Den naam en de ligging van de branderij, het pak-

huis, den kelder of bergplaats, waaruit de uitflag moet geschieden.

- 4°. De hoeveelheid, soort en juiste sterkte van het gedistilleerd.
- 5°. Het merk of nommer van het fust, de kelders of de mand.
- 6°. Den naam van den vervoerder, en opgave van deszelfs voer- of vaartuig.
- 7°. Den tijd, binnen welken het consentbiljet van kracht zal zijn tot uitflag, vervoer en inslag, van het daarin vermelde gedistilleerd.
- 8°. Den dag, waarop het origineel consentbiljet, afgeteekend, ten kantore der afgifte zal moeten zijn terug ontvangen.

Het gedistilleerd ter bestemde plaats aangekomen zijnde, zal de ontvanger, ter plaats van den inslag, op het consentbiljet vermelden den naam en de ligging van het pakhuis, den kelder of bergplaats, waarin de inslag moet geschieden.

Het duplicaat-consentbiljet zal door den afleveraar worden bewaard, om bij de peil en visitatie te kunnen dienen.

De voorschreven bepalingen zijn ook toepasselijk, in geval een handelaar in het groot of stoker mogt verlangen zijn gedistilleerd, met overschrijving aan zich zelven van die hoeveelheid gedistilleerd, te vervoeren naar eenige bergplaats, gelegen onder eene andere ontvangst.

Wanneer eenig consentbiljet niet binnen den daarop bepaalden tijd, ten kantore der afgifte behoorlijk afgeteekend, mogt zijn teruggekomen, zal de accijns dadelijk van den afleveraar worden ingevorderd.

Art. 61. In geval de afleveraar en de ontbieder onder dezelfde ontvangst behooren, zal het consentbiljet dadelijk, op de aangifte van den ontbieder, aan den afleveraar worden uitgeleerd, en op dat consentbiljet tevens door den ontvanger worden vermeld den naam en de ligging van het pakhuis, den kelder of bergplaats, waarin de inslag moet geschieden.

Het voorschreven consentbiljet zal voorts, gedurende den dag na dien der aangifte, door den afleveraar aan het kantoor moeten zijn teruggebragt, voorzien van eene verklaring van den ontbieder, dat hij de hoeveelheid, soort en sterkte gedistilleerd, in zijn pakhuis, kelder of bergplaats heeft ingeslagen; bij verzuim waarvan de accijns dadelijk van den afleveraar zal worden ingevorderd.

Art. 62. Uitvoer van binnenlandsch gedistilleerd, waarvoor doorlopend crediet wordt verleend, bestemd voor negotie naar buiten 's Lands, zal kunnen geschieden met afschrijving van den accijns, onder de navolgende bepalingen:

- a. Dat onder de negotie voor buiten 's Lands, aan de zeezijde, niet zal worden begrepen, alle verzending van binnenlandsch gedistilleerd in eene mindere partij dan van *vijf vaten*, proef van *tien graden*, of daarmede gelijkstaande hoeveelheden van meerdere sterkte, ook niet hetgeen bestemd is ter consumtie aan boord der schepen.
- b. Dat onder dezelfde negotie, aan de landzijde en langs de rivieren, niet zal worden begrepen eene mindere partij dan van *veertien vaten* binnenlandsch gedistilleerd, ook proef van *tien graden*, of daarmede gelijkstaande hoeveelheden van meerdere sterkte, gelijk mede niet dan langs zoodanige kantoren, als daartoe speciaal zijn aangewezen.

Voor zoo ver de uitvoer langs andere kantoren mogt worden verlangd, zal het aan de Generale Directie vrijstaan, dezelve toe te laten, mits op denzelfden voet als boven, en dat haar op eene voldoende wijze van de ware bestemming der dranken blijke.

Zoodanige uitvoer zal niet mogen geschieden dan met behoorlijk consentbiljet, afgegeven door den ontvanger, onder welken de stokerij of bergplaats behoort, en nadat het gedistilleerd alvorens, door de daartoe gestelde roeijers, zal zijn onderzocht en voor hoeveelheid, soort en sterkte zal zijn opgenomen.

De meergemelde afschrijving zal niet verleend worden, dan nadat aan den ontvanger behoorlijk zal zijn gebleken, dat het

gedisteleerd het Rijk langs het aangegeven kantoor en binnen den bepaalden tijd is uitgevoerd.

Bij gebrek hiervan zal de accijns, zes weken nadat de bepaalde tijd is verfchenen, worden ingevorderd.

Art. 63. Aan de stokers, branders en handelaars in het groot zal, behalve de overschrijving bij art. 54, lett. c bedoeld, worden toegestaan, de verkeldering van binnenlandsch gedisteleerd van hun eene pakhuis, kelder of andere bergplaats naar het andere, mits beide onder dezelfde ontvangst zijn gelegen, en in geene mindere hoeveelheid dan van *twee vaten* gedisteleerd, van niet beneden de *acht graden* sterkte. Deze verkeldering zal echter niet mogen geschieden, dan voorzien van de noodige consentbiljetten, afgegeven door den ontvanger, onder dezelfde bepalingen, als in het voorgaande 61ste artikel, ten aanzien der overschrijving, zijn voorgeschreven.

Art. 64. De stokers, branders en handelaars in het groot zijn verplicht, jaarlijks, in de maand Januarij, hunne rekening van het binnenlandsch gedisteleerd, hetwelk zij, gedurende het afgeloopene jaar, hebben aangegeven te willen fabriceren, of op doorlopend crediet hebben ingeslagen of uitgeslagen, te vereffenen met den ontvanger.

Bij deze rekening zal op hun debet ten aflag strekken al het gedisteleerd, dat zij, volgens behoorlijke quitantien van betaalden accijns, of consentbiljetten, hebben uitgeslagen. Zij zullen voor het overblijvende saldo op nieuwe rekening worden aangeslagen. Alle nog niet ingetrokkene bewijzen van den uitslag zullen aan den ontvanger worden overgelegd, die daarvoor zal afgeven een bewijsbiljet van afrekening.

De rekening en vereffening zullen op dezelfde wijze, hetzij op verlangen van den stoker, brander of handelaar in het groot, hetzij op dat der Administratie, ook tusschentijds kunnen plaats hebben.

Art. 65. Tot verificatie van het saldo of slot der peilrekening, zal de branderij, het pakhuis, de kelder of andere bergplaats van het binnenlandsch gedisteleerd van den stoker, brander of handelaar in het groot kunnen worden aangepeild, en het gedisteleerd geroeid, gekeurd en gewogen, en zal bij deze peiling of visting

tie, voor zoo verre de pakhuizen, kelders of andere bergplaatsen van de handelaars in het groot, en die van de branders of stokers, welke geen gedeelte van de branderij uitmaken, betreft, hetzij dezelve in Januarij of tusschentijds geschiedt, een verschil van drie per cent, voor het gedisteleerd op fust, niet in aanmerking worden genomen, dan bij *overmaat*, om het debet van den stoker, brander of handelaar in het groot te vermeerderen, en, bij *ondermaat*, den accijns in te vorderen, zonder dat, in dit geval, door den stoker, brander of handelaar in het groot, iets voor de kosten der peiling worde betaald; zullende, bij een verschil boven deze drie per cent, de stoker, brander of handelaar in het groot, in geval van *ondermaat*, met eene boete van den *tien-dubbelen accijns* van hetgeen de *ondermaat* meerder dan de drie per cent bedraagt, onverminderd de bijbetaling van den enkelen accijns voor de *ondermaat*, en, bij *overmaat*, ook met den *tien-dubbelen accijns* op de *overmaat*, behoudens de vermeerdering van het debet van den stoker, brander of handelaar in het groot, gestraft worden. Waarboven nog, in dit geval, de kosten der roeiing en peiling voor rekening van den overtreder zullen zijn.

Voor hetgeen de stokerijen, grondbakken en pakhuizen, tot het lokaal der stokerijen behoorende en van dezelve een gedeelte uitmakende, betreft, zal, zoo ten aanzien van de *overmaat* als van de *ondermaat*, worden gehandeld op gelijken voet, als in art. 42 is bepaald.

Weigering, belemmering of vertraging van de zijde der stokers, branders of handelaars in het groot, tot het laten doen der peiling of visitatie, zal telkens gestraft worden met eene boete van *drie honderd gulden*.

Art. 66. De Administratie heeft de bevoegdheid, om voor ieder pakhuys, zolder, kelder of andere bergplaats, eene afzonderlijke peilrol te houden.

Art. 67. Aan de branders en handelaars in het groot, die verlangden mogten binnenlandsch gedisteleerd in entrepot in te slaan, zal zulks kunnen worden toegestaan, mits de bepalingen op het stuk der entrepots, bij de algemeene wet op de accijnzen voorkomende, zoowel als de voorzieningen deswege, hierna vastgesteld, worden in acht genomen.

Art. 68. Geen binnenlandsch gedisteleerd zal in het entrepot

worden ingeslagen, in eene hoeveelheid van minder dan *vier en twintig vaten*, van niet beneden de *acht graden* sterkte.

Art. 69. De rekening van in het entrepot opgeslagen binnenlandsch gedistilleerd, zal kunnen worden aangezuiverd:

- a. Door overdragt in hetzelfde entrepot op een ander.
- b. Door vervoer van het eene entrepot naar het andere.
- c. Door aflevering op doorlopend crediet aan een' stoker, brander of handelaar in het groot.
- d. Door aflevering met dadelijke betaling van den accijns.
- e. Door uitvoer, voor negotie, naar buiten 's Lands.

Een en ander op den voet der hierna volgende artikelen.

Art. 70. Alle overschrijving in het entrepot, of vervoer van het eene entrepot naar het andere, zal in geene mindere hoeveelheden mogen plaats hebben, dan van *vier en twintig vaten* gedistilleerd.

Art. 71. Geen uitflag van binnenlandsch gedistilleerd uit het entrepot, om, onder genot van doorlopend crediet, door een' stoker, brander of handelaar in het groot te worden ingeslagen, zal kunnen geschieden in eene mindere hoeveelheid dan van *vier en twintig vaten*, van niet beneden de *acht graden* sterkte.

Art. 72. Geene aflevering van binnenlandsch gedistilleerd uit het entrepot, onder dadelijke betaling van den accijns, zal mogen gedaan worden in eene mindere hoeveelheid dan van *vier en twintig vaten*, van niet beneden de *acht graden* sterkte.

De voorschreven bepaling van hoeveelheid zal niet toepasselijk zijn op den uitflag van zoodanige mindere hoeveelheid gedistilleerd, welke nog in het entrepot, als restant eener partij, mogt zijn overgebleven.

Art. 73. Uitflag van binnenlandsch gedistilleerd uit het entrepot, bestemd voor negotie naar buiten 's Lands, zal kunnen geschieden, mits men zich gedrage naar hetgene voor soortgelijk geval, wegens binnenlandsch gedistilleerd, waarvoor doorlopend crediet wordt verleend, bij art. 62 dezer wet is bepaald.

Art. 74. Degene, die binnenlandsch gedistilleerd in het entrepot heeft ingeflagen, zal de bevoegdheid hebben, hetzelfde zoodanig over te steken, aan te vullen, te versuijden of te verlenzen, als hem, tot gerijf van zijnen handel en debiet, zal goeddunken.

Hij zal nogtans gehouden zijn, van deze bewerking, voor zoo veel dezelve eene vermeerdering van drank ten gevolge hebbe, schriftelijk kennis te geven aan den ontvanger, ten einde de rekening behoorlijk zal kunnen worden gehouden.

Binnenlandsch en buitenlandsch gedistilleerd zal nimmer in hetzelfde entrepot mogen worden vereenigd.

Art. 75. Aan dengenen, die binnenlandsch gedistilleerd in het entrepot heeft ingeflagen, zal voor de bevonden wordende lekkaadje en intering op het binnenlandsch gedistilleerd, in het entrepot, eene korting op zijne rekening gegeven worden; met dien verstande echter, dat de voorschrevene lekkaadje en intering nooit meer dan een half per cent in de drie maanden zal mogen bedragen, en dus het meerder ontbrekende, evenzeer als de overmaat, bij de vereffening, door hem moeten worden veraccijnsd.

Art. 76. Wanneer eene partij binnenlandsch gedistilleerd in het entrepot mogt komen te deterioreren, zal het aan den belanghebenden, ten wiens name het is gebragt, vrijstaan, hetzelfde, behoudens de noodige zekerheid, te doen overstoken.

Te dien einde zal hij dusdanige partij, na behoorlijke en zeer naauwkeurige roeijing, en meting en met in achtneming der formaliteiten omtrent de afschrijving met vervoer voorgeschreven, naar zich nemen, en uiterlijk binnen den tijd van ééne maand doen overstoken.

Tot de vereischte kracht gebragt, zal hij dezelve, vóór het uiteinde van de evengemelde maand, andermaal in het entrepot ter nederlage aanbieden, en het overgestookte gedistilleerd toegelaten worden, onder de voorzorgen, ten aanzien van de nederlage in het entrepot, voorgeschreven.

Het verlies op de hoeveelheid, door de overstoking geleden, zal, behoudens het in verrekening brengen van dien, bij de finale vereffening, door den wederinvoerder, dadelijk moeten worden

verimpost, en hierna de borgtogt vernietigd, of de geconfigneerde penningen bij verrekening teruggegeven.

Geene overstoking zal ingeroepen kunnen worden, dan van dranken, beneden de gehalte van *acht graden*, of van eenen kenbaren bedorvenen smaak.

Algemeene bepalingen.

Art. 77. Boven en behalve de verzendingen met quitantien van betaalden accijns, consentbiljetten tot overschrijving of verkelde-ring, of wel tot uitvoer voor negotie naar buiten 's Lands, zal geen binnenlandsch vervoer van binnenlandsch gedistilleerd in eene hoeveelheid van *vier kannen* en daarboven mogen plaats hebben, dan voorzien van het vereischte vervoerbiljet, op eene boete van den *tiendubbelen accijns* en verbeurte van het gedistilleerd.

Om zoodanig vervoerbiljet te bekomen, zal de belanghebbende aan den ontvanger moeten overleggen eene quitantie van betaalden accijns of vervoerbiljet, ten bewijze, dat hij het te vervoeren gedistilleerd overeenkomstig de wet heeft ingeslagen.

Op de overgelegde quitantie of biljet zal, door den ontvanger, de te vervoeren hoeveelheid, foort en sterkte gedistilleerd worden aangeteekend, en alsdan tot den uitslag het vereischte vervoerbiljet worden afgegeven.

De ontvanger zal geene quitantie van betaalden accijns of vervoerbiljet toelaten, om te strekken ten bewijze van den gedanen inflag, in geval dezelve ouder mogt zijn dan zes maanden; welke tijd echter door den daartoe te bepalen ambtenaar, in bijzondere gevallen, zal mogen worden verlengd.

Het bewijs der deugdelijkheid van den gedanen inflag zal voor degenen, welke geene nering in binnenlandsch gedistilleerd doen, niet gevorderd worden, in geval de vervoer geschiedt uit hoofde van sterfgeval, verhuizing of opbreking van een huisgezin, noch ook in geval een ingezeten het gedistilleerd van zijne woning naar eene andere wil overbrengen.

Collectief zegel.

Art. 35. De quitantien van betaalden accijns zullen geschreven worden op een collectief zegel, waarvan de waarde, boven den accijns, zal moeten voldaan worden.

Het collectief zegel zal in verband staan tot het bedrag van den accijns, naar het volgende tarief:

Wanneer de accijns bedraagt beneden tot en met 50 cents,					
een zegel van.....				f	0.02 $\frac{1}{2}$
bov. -	1.00 tot en met -	1.50	een zegel van -		0.07 $\frac{1}{2}$
” -	1.50	”	”	”	0.10
” -	2.00	”	”	”	0.15
” -	3.00	”	”	”	0.20
” -	4.00	”	”	”	0.30
” -	6.00	”	”	”	0.40
” -	8.00	”	”	”	0.55
” -	11.00	”	”	”	0.70
” -	14.00	”	”	”	0.85
” -	17.00	”	”	”	1.00
” -	20.00	”	”	”	1.25
” -	25.00	”	”	”	1.50
” -	30.00	”	”	”	2.00
” -	40.00	”	”	”	2.50
” -	50.00	”	”	”	3.00
” -	60.00	”	”	”	4.00
” -	80.00	”	”	”	5.00
” -	100.00	”	”	”	6.00
” -	120.00	”	”	”	7.00
” -	140.00	”	”	”	8.50
” -	170.00	”	”	”	10.00
” -	200.00	”	”	”	12.50
” -	250.00	”	”	”	15.00

En wanneer de accijns boven de drie honderd gulden be-

draagt, zullen er één of meer aanvullingszegels (overeenkomstig het meeste voordeel der schatplichtigen), naar evenredigheid van den meerderen accijns, bij het zegel van *vijsftien gulden* moeten gevoegd worden.

De consent- en geleibiljetten, tot inslag, uitslag of verkelde- ring of vervoer van het binnenlandsch gedisteleerd benodigd, zullen, in verband met de hoeveelheid gedisteleerd, moeten geschreven zijn op een zegel, te betalen door de belangheb- benden, naar het volgende tarief:

Beneden de 20 kannen vrij van zegel.

Van 20 kannen tot beneden 1 vat een zegel van <i>f</i> 0.05			
„ 1 vat	„ 3 vaten	„	- 0.10
„ 3 vaten	„ 6 „	„	- 0.20
„ 6 „	„ 9 „	„	- 0.30
„ 9 „	„ 12 „	„	- 0.45
„ 12 „	„ 15 „	„	- 0.60
„ 15 „	„ 20 „	„	- 0.75
„ 20 „	en daarboven.....		- 1.00

Met dien verstande echter, dat het zegel op de consent- of geleibiljetten, in geval van uitslag van stokers of branders en distelateurs onderling, niet hooger dan altijd *twintig cents* zal berekend worden, hoe groot de partij binnenlandsch gediste- leerd ook mogte zijn.

TARIEF voor den accijns op het binnenlandsch gedistilleerd, aanwijzende de inzinking van den thans bij de Administratie in gebruik zijnde zoogenaamden Nederlandschen vochtmeter, in graden, met tiende gedeelten, en den accijns, per Nederlandsch vat, van elk gedistilleerd, met die inzinking overeenkomende.

De temperatuur gesteld op 55 graden van de schaal van FAHRENHEITS thermometer.

Inzinking van den vochtmeter in graden, met tiende gedeelten.	Accijns, per Nederlandsch vat, van elk gedistilleerd.	Vervolg van kolom I.	Vervolg van kolom II.	Vervolg van kolom I.	Vervolg van kolom II.	Vervolg van kolom I.	Vervolg van kolom II.	Vervolg van kolom I.	Vervolg van kolom II.
		Inzinking van den vochtmeter.	Accijns, per Nederlandsch vat.	Inzinking van den vochtmeter.	Accijns, per Nederlandsch vat.	Inzinking van den vochtmeter.	Accijns, per Nederlandsch vat.	Inzinking van den vochtmeter.	Accijns, per Nederlandsch vat.
I.	II.	I.	II.	I.	II.	I.	II.	I.	II.
Van beneden tot en met	guld. cts.		guld. cts.		guld. cts.		guld. cts.		guld. cts.
8.0	10.38	11.0	12.72	14.8	15.12	19.2	17.52	24.5	19.92
8.1	10.44	11.2	12.84	15.0	15.24	19.5	17.64	24.8	20.04
8.2	10.56	11.4	12.96	15.2	15.36	19.7	17.76	25.1	20.16
8.3	10.68	11.5	13.08	15.4	15.48	20.0	17.88	25.4	20.28
8.5	10.80	11.7	13.20	15.6	15.60	20.2	18.00	25.7	20.40
8.6	10.92	11.9	13.32	15.8	15.72	20.5	18.12	26.0	20.52
8.8	11.04	12.1	13.44	16.0	15.84	20.7	18.24	26.3	20.64
8.9	11.16	12.3	13.56	16.2	15.96	21.0	18.36	26.7	20.76
9.1	11.28	12.4	13.68	16.5	16.08	21.2	18.48	27.0	20.88
9.2	11.40	12.6	13.80	16.7	16.20	21.5	18.60	27.3	21.00
9.4	11.52	12.8	13.92	16.9	16.32	21.8	18.72	27.7	21.12
9.5	11.64	13.0	14.04	17.1	16.44	22.0	18.84	28.0	21.24
9.7	11.76	13.2	14.16	17.4	16.56	22.3	18.96	28.3	21.36
9.8	11.88	13.4	14.28	17.6	16.68	22.6	19.08	28.7	21.48
10.0	12.00	13.6	14.40	17.8	16.80	22.8	19.20	29.0	21.60
10.2	12.12	13.8	14.52	18.1	16.92	23.1	19.32	29.4	21.72
10.3	12.24	14.0	14.64	18.3	17.04	23.4	19.44	29.8	21.84
10.5	12.36	14.2	14.76	18.5	17.16	23.7	19.56	30.1	21.96
10.7	12.48	14.4	14.88	18.8	17.28	24.0	19.68		
10.9	12.60	14.6	15.00	19.0	17.40	24.2	19.80		

*WET van den 22sten December 1835,
aangaande eenige vrijdommen van
accijns.*

WIJ WILLEM, ENZ.

Allen, die deze zullen zien of hooren lezen, salut! doen te weten:

Alzoo Wij in overweging genomen hebben, dat er, behalve de fabrieken, omschreven in art. 34 der wet van den 26sten December 1833 (*Staatsblad* n°. 72), houdende eenen accijns op den turf, en in art. 6 der wet van denzelfden dag (*Staatsblad* n°. 73), houdende eenen accijns op de steenkolen, nog eenige gevonden worden, welke, tot derzelve instandhouding, mede den vrijdom van gemelden accijns behoeven wegens de brandstoffen, benoodigd voor de vervaardiging of bewerking der goederen;

Dat voorts sommige fabrieken, alwaar het gedistilleerd een der voornaamste bestanddeelen van de grondstoffen ter bereiding der goederen uitmaakt, den vrijdom van den accijns, wegens hetzelfde, noodwendig behoeven;

Zoo is het, dat Wij, den Raad van State gehoord, en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

Art. 1. De vrijdom van den accijns op den turf, en van dien op de steenkolen, vermeld in art. 34 en art. 6 der wetten van den 26sten December 1833 (*Staatsblad* n°. 72 en 73), wordt mede toegekend aan de navolgende fabrieken:

A. *Voor den turf:*

Beenzwart of dierlijke koolfabrieken.

Boezelfabrieken.

Brandspuitmakerijen.

Buskruidmolens.

Garenkokerijen.

Graandroogerijen.

Koffijstroopfabrieken.

Mineraalblaauwfabrieken.

Soda-potaschfabrieken.

Spaanschgroenfabrieken.

Tullefabrieken.

Verlakt lederfabrieken.

Wasdoekfabrieken.

B. *Voor de Steenkolen:*

Beenzwart of dierlijke koolfabrieken voor	1	9/10
Boezelfabrieken voor.....		4/5
Brandspuitmakerijen voor.....	19/20	
Buskruidmolens voor.....		9/10
Garenkokerijen voor.....	19/20	
Graandroogerijen voor.....	19/20	
Koffijstroopfabrieken voor.....		9/10
Mineraalblaauwfabrieken voor.....		9/10
Soda-potaschfabrieken voor.....		9/10
Spaanschgroenfabrieken voor.....		4/5
Tullefabrieken voor.....	19/20	
Verlakt lederfabrieken voor.....		4/5
Wasdoekfabrieken voor.....		4/5

Art. 2. Op daartoe te doene aanvraag, wordt geheele vrijdom van den accijns op het binnenlandsch gedistilleerd, vastgesteld bij de wet van den 26sten Augustus 1822 (*Staatsblad* n°. 37), aan de navolgende fabrieken, wegens het daartoe benoodigd gedistilleerd, toegekend, te weten:

„ Azijnmakerijen.

„ Stokerijen van chemische voorwerpen, door *distelatie* of *rectificatie*.

„ Stokerijen van reukwaters, als voren.

„ Vervaardigers (of fabrieken) van Alcolische vernissen.”

Wij behouden Ons voor, om, opzigtelijk den laatstgemelden vrijdom, zoodanige voorzieningen vast te stellen, als, zoo ter regeling der toepassing van dit artikel der wet, als ter voorkoming van misbruiken, noodig zullen worden geoordeeld en de verleende vrijstellingen in te trekken, in geval van gebleken misbruik.

Lasten en bevelen, dat deze in het Staatsblad zal worden geplaatst, en dat alle ministeriële departementen, autoriteiten, kollegien en ambtenaren aan de nauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven enz.

*WET van den 2den Augustus 1822,
houdende eene belasting op het bui-
tenlandsch gedistilleerd.*

WIJ WILLEM, ENZ.

Alzoo Wij in overweging genomen hebben, dat bij de wet van den 12den Julij 1821, art. 2, onderdeel III, lett. 1 en o, en art. 5 en 6 is bepaald, dat in het stelsel van 's Rijks belastingen zal zijn begrepen een accijns op het buitenlandsch gedistilleerd, met de grondslagen, waarop dezelve zal rusten;

Zoo is het, dat Wij, den Raad van State gehoord, en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan, bij deze:

*Van het bedrag en de verschuldigheid van
den accijns.*

Art. 1. De accijns op den buitenlandschen brandewijn, rum, arak, en verder gedistilleerd (met uitzondering van de likeuren), zal bedragen als volgt:

Zestien gulden het Nederlandsche vat, tot eene sterkte van *tien graden*, van den thans bij de Administratie in gebruik zijnde zoogenaamden Nederlandschen vochtmeter, bij eene warmte van *vijf en twintig graden* van den thermometer van FAHRENHEIT; meerdere of mindere hoeveelheid dan een vat, naar evenredigheid.

Meerdere of mindere sterkte op den voet van het hierna volgende tarief.

Meerdere sterkte dan 30.1 graden, naar evenredigheid.

Het hierachter volgende tarief zal worden vervangen door een ander, nadat het gebruik van eenen honderddeeligen Nederlandschen thermometer en Nederlandschen vochtmeter, overeenkomstig de bij de wet van den 21sten Augustus 1816 aangenomen grondbeginselen, zal zijn ingevoerd,

De accijns op de buitenlandsche likeuren zal bedragen *vier en twintig gulden* het Nederlandsche vat, om het even van welke sterkte of gehalte.

Meerdere of mindere hoeveelheid dan een vat, naar evenredigheid.

Art. 2. De accijns van het buitenlandsch gedistilleerd zal verschuldigd zijn dadelijk bij den invoer van buiten 's Lands.

Art. 3. Het van buiten 's Lands ingevoerd wordende gedistilleerd zal, vóór den inslag, bij de losing, door de daartoe gestelde beambten worden geroeid, door proefing gekeurd en met den vochtmeter gewogen worden; alles volgens de bepalingen bij de algemeene wet op den ophef der accijnfen voorgeschreven.

De Administratie en de belanghebbenden hebben het regt om eene andere roeijing, keuring of weging te vorderen, ten koste van ongelijk.

Art. 4. De invoer van buitenlandsch gedistilleerd, onder dadelijke betaling van den accijns, welke zal moeten plaats hebben ten kantore van den ontvanger over de plaats der bestemming, zal mogen plaats hebben in alle hoeveelheden, mits de invoerder zich gedrage overeenkomstig de bepaalde voorschriften ten opzichte van den invoer en de verificatie van hoeveelheid, foort en sterkte.

Voor deze betaling van accijns zal door den ontvanger worden afgegeven eene quitantie.

De quitantie van betaalden accijns, welke het buitenlandsch gedistilleerd tot aan den dadelijken opslag moet vergezellen, zal moeten inhouden:

- 1°. Den naam van den belanghebbenden;
- 2°. De plaats der bestemming;
- 3°. De hoeveelheid, foort en sterkte van het buitenlandsch gedistilleerd;
- 4°. Den naam van den vervoerder en opgave van deszelfs voer- of vaartuij; en

5°. De tijdsbepaling, gedurende welke de quitantie van kracht zal zijn, tot den opslag van het daarin vermelde buitenlandsch gedistilleerd.

Art. 5. Aan de handelaars in het groot zal een doorlopend crediet voor den accijns van het ingevoerde buitenlandsch gedistilleerd, onder behoorlijken borgtocht, of wel het genot van entrepot worden toegestaan.

Als handelaars in het groot zullen worden aangemerkt degenen, die als zoodanig zijn gepatenteerd, zich schriftelijk aan den ontvanger van den accijns hebben opgegeven, en een vast en doorgaand lager houden van ten minste *twintig vaten*.

Van de bergplaatsen en het doorlopend crediet.

Art. 6. De handelaars in het groot, welke een doorlopend crediet genieten, zullen ten kantore van denzelfden ontvanger schriftelijk moeten opgeven de gebouwen, pakhuizen, kelders of bergplaatsen, welke zij tot de uitoefening van derzelver bedrijf, wat het buitenlandsch gedistilleerd op doorlopend crediet betreft, in gebruik hebben.

Bij elke verandering of vermeerdering van bergplaats zullen zij aan dezelfde verpligting onderworpen zijn.

Zij zullen boven iederen ingang van voorschreven gebouwen, pakhuizen, kelders of bergplaatsen, welke aan de publieke straat uitkomt, stellen een bord, houdende, benevens hunnen naam, met in olieerw gestelde letters: *pakhuis, kelder, bergplaats van buitenlandsch gedistilleerd*. Verzuim van een of ander, wanneer zij hetzelfde niet binnen acht dagen, na eene deswege gedane schriftelijke waarschuwing van den ontvanger, herstellen, zal telkens worden gestraft met eene boete van *tien gulden*.

De ontvanger zal niet vermogen het gebruik van eenig pakhuis, kelder of bergplaats toe te laten, of tot den in- of opslag in dezelve eenig biljet te verleenen, wanneer de plaatselijke ligging zoodanig zij, dat op dezelve geen behoorlijk toevoorzigt van 's Lands wege kunne worden gehouden.

In geval, bij de weigering van den ontvanger tot toelating van het pand, de belanghebbende zich mogte bezwaard oordee-

len, zal deze het regt hebben, zijne klagte deswege schriftelijk aan den daartoe te bepalen hooger ambtenaar in te leveren, die het pand zal doen onderzoeken, en aan wiens uitspraak partijen zich, behoudens beklag bij den Directeur der provincie, of, des noods, bij de Generale Directie, zullen moeten onderwerpen.

Art. 7. De in het vorige artikel gemelde gebouwen, pakhuizen, kelders of bergplaatsen der handelaars in het groot, zijn aan de peiling en visitatie der ambtenaren onderworpen. Doch de peiling zal alleen mogen plaats hebben op schriftelijken last van den ontvanger of eenen hooger ambtenaar, onder wien de ontvanger behoort.

Art. 8. De handelaars in het groot zullen, tot het opleggen van het buitenlandsch gedistilleerd met doorlopend crediet van den accijns, geene pakhuizen, kelders of bergplaatsen mogen gebruiken, welke met deuren, trappen, vensters of op eenige andere wijze, met andere pakhuizen, kelders, bergplaatsen of woonhuizen gemeenschap hebben.

De in- en uitgang van voorschreven pakhuizen, kelders of andere bergplaatsen, zal op de publieke straten moeten zijn. Het verbod, hiervoren vermeld, zal niet toepasselijk zijn, in geval eenige bergplaats van eenen handelaar in het groot, bij de invoering dezer wet, tegen de voorschreven bepaling, gemeenschap had met eenig woon- of pakhuis, kelder of bergplaats, tot andere einden dan de bergplaats dienende, mits men zich onderwerpe aan de volgende bepalingen:

1°. Dat het woon- of pakhuis, met zoodanige bergplaats gemeenschap hebbende, evenzeer aan peil en visitatie onderhevig zal zijn, als die bergplaats zelve.

2°. Dat bij deze peil en visitatie het buitenlandsch gedistilleerd, hetwelk men voor eigen consumtie mogt hebben, en hetwelk zich nimmer in denzelfden kelder, pakhuis of bergplaats met het onveraccijnsde zal mogen bevinden, door duplicaatquitantien van betaalden accijns zal moeten, en nimmer door consentbiljetten zal kunnen worden gedekt.

3°. Dat geen inflag van buitenlandsch gedistilleerd in zoodanig woon- of pakhuis, kelder of bergplaats, onvoorzien van eene quitantie van betaalden accijns, vermag te geschieden, en ook geen buitenlandsch gedistilleerd hoegenaamd uit hetzelfde zal mogen worden uitgeslagen, dan op nieuw voorzien van de vereischte quitantien, en dus ook, in het laatstgemelde geval, het buitenlandsch gedistilleerd zal worden beschouwd als uit eene bergplaats van onveraccijnsd buitenlandsch gedistilleerd te zijn uitgeslagen.

Zullende alle in- of uitflag van buitenlandsch gedistilleerd bevonden te zijn onvoorzien van de vereischte quitantien van betaalden accijns, worden gestraft met eene boete van den *tien-dubbelen accijns* en verbeurte van hetzelfde gedistilleerd.

Gelijke straf zal toepasselijk zijn op alle overmaat van buitenlandsch gedistilleerd, bij peiling of verificatie in het bedoelde woon- of pakhuis wordende ontdekt.

De bevonden wordende ondermaat zal niet in aanmerking genomen worden, maar worden beschouwd als gediend hebbende ter consumtie door den eigenaar.

Art. 9. Wij behouden Ons voor, om in al zulke plaatsen, waar de gefeldheid der gebouwen, of lokale omstandigheden de letterlijke toepassing van het voorgaande artikel te bezwarend voor de belanghebbenden mogt maken, daaromtrent te voorzien, hetzij door het openen van een doorlopend, doch afloopend, crediet, hetzij door aan de daarin betrokkene handelaars toe te staan, om in dezelfde gemeente afzonderlijke kelders of bergplaatsen van veraccijnsd buitenlandsch gedistilleerd, en van gedistilleerd op doorlopend crediet te hebben, hetzij door het toestaan van zoodanige andere faciliteiten, als noodig en geschikt zullen worden bevonden, om het belang van den handel met de zekerheid van den accijns, op den voet en overeenkomstig de grondbeginselen der wet, overeen te brengen.

Art. 10. Het van buiten 's Lands ingevoerd gedistilleerd, hetwelk de handelaar in het groot mogt verlangen, met doorlopend crediet van den accijns, in te staan, zal voor eiken

inflag nimmer minder mogen bedragen, dan de hoeveelheid van vier vaten brandewijn, of drie vaten rum, arak of likeuren.

Art. 11. Geen buitenlandsch gedistilleerd zal op doorlopend crediet mogen worden ingeflagen, dan voorzien van de noodige consentbiljetten, af te geven door den ontvanger, ten wiens kantore de belanghebbende handelaar in het groot, voor de hoeveelheid, foort en sterkte daarvan, in rekening behoort te worden aangeflagen.

Zoodanig gedistilleerd zal nergens anders mogen worden opgeflogen, dan in de daartoe op die consentbiljetten aangewezen bergplaats.

Overtreding hiervan zal gestraft worden met eene boete van den tiendubbelen accijns, en verbeurte van het buitenlandsch gedistilleerd.

Art. 12. Geen handelaar in het groot zal, behalve in zijn woonhuis, tot eigene consumtie enig veraccijnsd gedistilleerd, hetzij voor zijn' eigen' handel, hetzij in compagnieschap of met eenig aandeel in zoodanigen handel, mogen opstaan in eenig pakhuis, kelder of andere bergplaats, gelegen binnen zoodanigen afstand van eenige bergplaats van gedistilleerd, onder doorlopend crediet, als door den daartoe te bepalen ambtenaar, naar de plaatselijke gelegenheid, zal worden vastgesteld, behoudens beklag bij den Directeur van de provincie, of, des noods, bij de Generale Directie.

De voorschrevene bergplaatsen zullen bovendien, door denzelfden ambtenaar, tot den opslag van veraccijnsd gedistilleerd moeten worden toegelaten, alvorens tot dat einde te mogen worden gebruikt.

Overtreding van een of ander zal worden gestraft met eene boete van vier honderd gulden; en zal de Administratie daarenboven regt hebben, om den overtreder het genot van doorlopend crediet, gedurende eenen bepaalden tijd, die nimmer twee jaren zal mogen te boven gaan, te ontnemen, en hem te verplichten tot het dadelijk veraccijnsen van zijnen voorraad gedistilleerd.

Art. 13. De handelaar in het groot zal de bevoegdheid hebben, zijn, onder genot van doorlopend crediet, ingeslagen buitenlandsch gedisteleerd, zoodanig over te steken, aan te vullen, te versnijden of te verlengen, als hem tot gerijf van zijnen handel zal goeddunken.

Hij zal echter gehouden zijn, van deze bewerking, voor zoo veel dezelve eene vermeerdering van drank ten gevolge hebbe, schriftelijk kennis te geven aan den ontvanger, ten einde de rekening en peiling behoorlijk zal kunnen gehouden en gedaan worden.

In geval bij peiling en verificatie eenige overmaat ontdekt wordt, zal de handelaar in het groot dezelve niet mogen dekken door het voorgeven van eenige vermeerdering van drank, tenzij hij deswege, vóór dat de peiling begonnen is, volgens schriftelijke opgave, bij den ontvanger in rekening is aangeslagen.

Art. 14. Geen buitenlandsch gedisteleerd, op doorlopend crediet ingeslagen, zal door den handelaar in het groot mogen worden uitgeslagen, dan voorzien van de noodige quitantien van betaalden accijns of consentbiljetten tot overschrijving of verkeldering.

In geval van uitslag bij overschrijving of verkeldering, zal de hoeveelheid, foort en sterkte van het gedisteleerd, vóór den uitslag, door de op die biljetten aangewezen ambtenaren kunnen worden opgenomen, behoudens de bevoegdheid tot nadere opneming, keuring of weging, op gelijken voet als in art. 3 dezer wet is vermeld.

Uitslag of inslag, zonder in achtneming van de bovenstaande bepalingen, zal worden gestraft met de betaling van den *tien-dubbelen accijns* en verbeurte van het gedisteleerd.

Bij den uitslag van buitenlandsch gedisteleerd, met betaling van den accijns, zal de verificatie kunnen plaats hebben op de vordering van den ontvanger.

Aanzuivering der rekening van doorlopend crediet.

Art. 15. De aanzuivering der rekening van de handelaars in het groot, wegens het op doorlopend crediet ingeslagen buitenlandsch gedisteleerd, zal kunnen plaats hebben :

- a. Door uitflag op quitantien van betaalden accijns.
- b. Door aflevering op consentbiljetten aan eenen anderen handelaar in het groot, aan wien doorlopend crediet wordt verleend, onder overschrijving van de hoeveelheid, foort en sterkte van het buitenlandsch gedisteleerd.
- c. Door overschrijving van het gedisteleerd, op consentbiljetten aan zich zelve, onder eene andere ontvangst.

Art. 16. Met betaling van den accijns zal het buitenlandsch gedisteleerd, waarvoor doorlopend crediet wordt genoten, niet ter consumtie mogen worden uitgeslagen door den handelaar in het groot, in eene mindere hoeveelheid dan van twintig kannen.

Art. 17. De quitantien van betaalden accijns zullen worden afgegeven door den ontvanger, onder wiens kantoor de plaats van den inflag behoort.

Art. 18. Wanneer de plaats van den inflag behoort onder hetzelfde kantoor van ontvangst, als de plaats van den uitflag, zullen worden in acht genomen de navolgende bepalingen.

De afleveraar zal aan den ontvanger behoorlijke aangifte doen, houdende :

- 1°. Den naam en de woonplaats van dengenen, die den inflag verlangt ;
- 2°. Den naam en de woonplaats van den afleveraar ;
- 3°. Den naam en de ligging van het pakhuis, de bergplaats of kelder, waaruit de uitflag moet geschieden ;
- 4°. De hoeveelheid, foort en sterkte van het buitenlandsch gedisteleerd ;
- 5°. Het merk of nommer van het fust of de manden.

En, bij vervoer naar eene andere plaats of gemeente :

6°. Den naam van den vervoerder, en opgave van deszelfs voer- of vaarttuig.

Na de betaling van den accijns zal door den ontvanger worden afgegeven eene quitantie en een duplicaat daarvan, bevattende de vereischte invulling, volgens de opgave, en de tijdsbepaling, binnen welke de quitantie van kracht zal zijn tot uitslag, vervoer en inslag van het daarin vermelde gedistilleerd.

En zal daarna op de rekening van den handelaar in het groot de vereischte afschrijving door den ontvanger worden gedaan

Hierop zal het buitenlandsch gedistilleerd, gedekt door de originele quitantie van betaalden accijns, mogen worden uitgeslagen, vervoerd en ingeslagen.

De duplicaatquitantie zal door den afleveraar worden bewaard, om bij de peiling en visitatie der beambten te kunnen dienen.

Art. 19. Wanneer de plaats van den inslag niet behoort onder hetzelfde kantoor van ontvangst, als de plaats van den uitslag, zal men het navolgende moeten in acht nemen :

De afleveraar zal gelijke aangifte, als in het voorgaande artikel is vermeld, aan den ontvanger doen.

De ontvanger zal aan den afleveraar afgeven een consentbiljet, nevens een duplicaat van dien, waarvan het origineel het gedistilleerd tot aan de plaats der bestemming zal vergezellen, en waarop de ontvanger tevens zal moeten vermelden den tijd, binnen welken het origineel te zijnen kantore zal moeten zijn terug ontvangen; zullende het duplicaat inmiddels door den afleveraar moeten worden bewaard, om bij de peil en visitatie te kunnen dienen.

Het origineel biljet, niet binnen den bepaalden tijd ten kantore der afgifte zijnde teruggekomen, zal van den afleveraar den accijns der aangegevene partij dadelijk door den ontvanger worden ingevorderd.

Nadat de accijns door den ontbieder, ter plaatse van den inslag, zal zijn betaald, zal het origineel consentbiljet, door den

ontvanger ter plaatse van den inslag afgeteekend, nevens de duplicaatquitantie, aan het kantoor der afgifte van het voorschreven consentbiljet worden teruggezonden, ten einde vervolgens de accijns op de rekening van den afleveraar worde afgeschreven, en het duplicaat-consentbiljet ingetrokken, tegen afgifte der duplicaatquitantie aan den afleveraar.

Offchoon de borgtogt, door den handelaar in het groot, voor het doorlopend crediet gesteld, ook van kracht is tot verzekering voor het bedrag van den accijns, wegens zoodanige partijen, op bovengemelde wijze vervoerd, als waarvan de consentbiljetten niet binnen den daartoe op dezelve bepaalde tijd zijn teruggekomen, zal de ontvanger niettemin verplicht zijn, om het bedrag van den accijns te doen consigneren, in geval de te vervoeren hoeveelheid met zoodanige verdere, waarvan de biljetten nog niet zijn teruggekomen, meerder bedraagt dan *een zesde* van de hoeveelheid, waarvoor de afleveraar nog doorlopend crediet te zijnen kantore geniet.

Art. 20. De uitslag van buitenlandsch gedistilleerd, met overschrijving van doorlopend crediet, van den eenen handelaar in het groot aan den anderen, of van en aan zich zelve, zal niet mogen plaats hebben in eene mindere hoeveelheid, dan van *vier vaten* brandewijn of van *drie vaten* rum, arak of likeuren.

Art. 21. De handelaars in het groot, aan wien doorlopend crediet is toegestaan, van elkander buitenlandsch gedistilleerd willende inslaan, met overschrijving van de hoeveelheid gedistilleerd, zullen aan den ontvanger, ter plaatse van den inslag, schriftelijk en onderteekend opgeven den naam en de woonplaats van den afleveraar, de hoeveelheid, soort en sterkte van het buitenlandsch gedistilleerd.

Het dubbel dezer aangifte zal door den ontvanger worden gezonden aan den ontvanger ter plaatse van den uitslag, welke daarop de noodige consentbiljetten en duplicaten aan den afleveraar zal geven, en, nadat hem gebleken zal zijn, dat het gedistilleerd op de bestemde plaats is aangekomen, en dat de ontbieder voor dezelfde hoeveelheid, soort en sterkte, als bij den uitslag is bevonden, op rekening is aangevlagen, den accijns afschrijven.

Deze consentbiljetten zullen, volgens de aangifte van den ontbieder en afleveraar, moeten inhouden:

- 1°. Den naam en de woonplaats van den afleveraar.
- 2°. Den naam en de woonplaats van dengenen, die den inslag verlangt.
- 3°. Den naam en de ligging van het pakhuis, kelder of bergplaats, waaruit de uitslag moet geschieden.
- 4°. De hoeveelheid, soort en juiste sterkte van het gedistilleerd.
- 5°. Het merk of nommer van het fust of de mand.
- 6°. Den naam van den vervoerder en opgave van deszelfs voer- of vaartuig.
- 7°. Den tijd, binnen welken het consentbiljet van kracht zal zijn tot uitslag, vervoer en inslag van het daarin vermelde gedistilleerd.
- 8°. Den dag, waarop het origineel consentbiljet afgeteekend ten kantore der aangifte zal moeten zijn terug ontvangen.

Het gedistilleerd ter bestemde plaats aangekomen zijnde, zal de ontvanger, ter plaats van den inslag, op het consentbiljet vermelden den naam en de ligging van het pakhuis, kelder of bergplaats, waarin de inslag moet geschieden.

Het duplicaat-consentbiljet zal door den afleveraar worden bewaard, om bij de peil en visitatie te kunnen dienen.

De voorschrevene bepalingen zijn ook toepasselijk, in geval een handelaar in het groot mogt verlangen, zijn gedistilleerd, met overschrijving aan zich zelve van die hoeveelheid gedistilleerd, te vervoeren naar eenige bergplaats, gelegen onder eene andere ontvangst.

Wanneer eenig consentbiljet niet binnen den daarop bepaalden tijd, ten kantore der afgifte, behoorlijk afgeteekend mogt zijn teruggekomen, zal de accijns dadelijk van den afleveraar worden ingevorderd.

Art. 22. In geval de afleveraar en de ontbieder onder de-

zelfde ontvangst behooren, zal het consentbiljet dadelijk op de aangifte van den ontbieder aan den afleveraar worden uitgereikt, en op dat consentbiljet tevens door den ontvanger worden vermeld den naam en de ligging van het pakhuis, kelder of bergplaats, waarin de inslag moet geschieden.

Het voorschreven consentbiljet zal voorts, gedurende den dag na dien der afgifte, door den afleveraar aan het kantoor moeten zijn teruggebracht, voorzien van eene verklaring van den ontbieder, dat hij de hoeveelheid, soort en sterkte gedistilleerd in zijn pakhuis, kelder of bergplaats heeft ingeslagen, bij verzuim waarvan de accijns dadelijk van den afleveraar zal worden ingevorderd.

Art. 23. Behalve de overschrijving, bij art. 15, lett. c bedoeld, zal aan de handelaars in het groot worden toegestaan de verkeldering van buitenlandsch gedistilleerd van hun eene pakhuis, kelder of andere bergplaats naar het andere, mits beiden onder dezelfde ontvangst zijn gelegen, en in geene mindere hoeveelheid, dan *een vat* brandewijn, of *vijftig kannen* rum, arak of likeuren, zoo op fust, als op fleschen.

Deze verkeldering zal echter niet mogen geschieden, dan voorzien van de noodige consentbiljetten, afgegeven door den ontvanger, onder dezelfde bepalingen, als in het voorgaande 20ste artikel ten aanzien der overschrijving zijn voorgeschreven.

Art. 24. De handelaars in het groot zijn verplicht, jaarlijks, in de maand Januarij, hunne rekening van het buitenlandsch gedistilleerd, gedurende het afgelopen jaar op doorlopend crediet ingeslagen, en daarvan uitgeslagen, te vereffenen met den ontvanger.

Bij deze rekening zal op hun debet ten afslag strekken al het gedistilleerd, dat zij, volgens behoorlijke quitantien van betaalden accijns of consentbiljetten, hebben uitgeslagen.

Zij zullen voor het overblijvende saldo op de nieuwe rekening worden aangeslagen.

Alle nog niet ingetrokkene bewijzen van den in- en uitslag zullen aan den ontvanger worden overgelegd, die daarvoor zal afgeven een bewijsbiljet van afrekening.

Deze rekening en vereffening zullen op dezelfde wijze, hetzij op verlangen van den handelaar in het groot of der Administratie, ook tusschen tijds, kunnen plaats hebben.

Art. 25. Tot verificatie van het saldo of slot der peilrekening, zal het pakhuis, kelder of bergplaats van het buitenslandsch gedisteleerd van den handelaar in het groot kunnen worden aangepeild, en gedisteleerd geroeid, gekeurd en gewogen, en zal bij deze peiling of visitatie, hetzij dezelve in Januarij of tusschen tijds geschiedt, een verschil van drie per cent voor het gedisteleerd op fust niet in aanmerking worden genomen, dan bij *overmaat*, om het debet van den handelaar in het groot daarmee te vermeerderen, en bij *ondermaat* den accijns in te vorderen; zullende echter in beide gevallen de kosten der peiling voor rekening van den handelaar in het groot zijn.

Wanneer echter het verschil meerder bedraagt, dan de voornoemde drie per cent, zal de handelaar in het groot gestraft worden:

Bij *ondermaat* met eene boete van den *tiendubbelen accijns*, van hetgeen de ondermaat meerder dan drie per cent bedraagt, onverminderd de bijbetaling van den enkelen accijns voor de ondermaat.

Bij *overmaat* met den *tiendubbelen accijns*, van hetgeen de overmaat meerder dan drie per cent bedraagt; behoudens de vermeerdering van het debet met den enkelen accijns.

Weigering, belemmering of vertraging van de zijde van de handelaars in het groot, tot het laten doen der peiling of visitatie, zal telkens gestraft worden met eene boete van *drie honderd gulden*.

Art. 26. De Administratie heeft de bevoegdheid, om voor ieder pakhuis, zolder, kelder of andere bergplaats eene afzonderlijke peilrol te houden.

*Van den opslag in publiek of partikulier
entrepot.*

Art. 27. In geval de keuze van degenen, die van buiten 's Lands gedistilleerd inslaan, zich tot den opslag daarvan in entrepot mogt bepalen, zullen de bepalingen omtrent het stuk der entrepots, bij de algemeene wet op de accijnfen voorkomende, zoowel als de voorzieningen deswege, hierna vastgesteld, worden in acht genomen.

Art. 28. Geen buitenlandsch gedistilleerd zal in het entrepot worden ingeslagen in eene hoeveelheid van minder dan *vier vaten* brandewijn, of *drie vaten* rum, arak of likeuren op fust of op flesfchen.

Art. 29. De rekening van in het entrepot opgeslagen buitenlandsch gedistilleerd zal kunnen worden aangezuiverd :

- a. Door overdragt in hetzelfde entrepot op eenen anderen.
- b. Door vervoer van het eene entrepot naar het andere.
- c. Door aflevering op doorlopend crediet aan eenen handelaar in het groot.
- d. Door aflevering met dadelijke betaling van den accijns.
- e. Door uitvoer voor negotie naar buiten 's Lands.

Een en ander op den voet der hierna volgende artikelen.

Art. 30. Alle overschrijving in het entrepot of vervoer van het eene entrepot naar het andere, zal in geene mindere hoeveelheden mogen plaats hebben, dan van *vier vaten* brandewijn of *drie vaten* rum, arak of likeuren.

Art. 31. Geen uitflag van buitenlandsch gedistilleerd uit het entrepot, om onder genot van doorlopend crediet door een handelaar in het groot te worden ingeslagen, zal kunnen geschieden in eene mindere hoeveelheid, dan van *vier vaten* brandewijn of *drie vaten* rum, arak of likeuren.

Art. 32. Geene aflevering van buitenlandsch gedistilleerd uit

het entrepot, onder dadelijke betaling van den accijns, zal mogen gedaan worden in eene mindere hoeveelheid, dan van *twee vaten* brandewijn, of *één vat* rum, arak of likeuren.

De voorschrevene bepaling van hoeveelheid zal niet toepasselijk zijn op den uitflag van zoodanige mindere hoeveelheid gedisteleerd, hetwelk nog in het entrepot als restant eener partij mogt zijn overgebleven.

Art. 33. Uitvoer van buitenlandsch gedisteleerd uit het entrepot, voor negotie, naar buiten 's Lands, zal tegen betaling der trafitoire regten kunnen geschieden, mits telkens in geene mindere hoeveelheid, dan van *twee vaten* brandewijn, of *één vat* rum, arak of likeuren, hetzij op fust of op fleschen.

Zoodanige uitvoer zal niet mogen geschieden, dan met behoorlijk consentbiljet, afgegeven door den ontvanger, onder wien het entrepot behoort, en nadat het gedisteleerd alvorens, door de daartoe gestelde roeijers, zal zijn onderzocht, en voor hoeveelheid, soort en sterkte zal zijn opgenomen.

De afschrijving van den accijns zal niet gegeven worden, dan nadat aan den ontvanger behoorlijk zal zijn gebleken, dat het gedisteleerd het Rijk, langs het aangewezen kantoor en binnen den bepaalden tijd, is uitgevoerd.

Bij gebreke hiervan zal de accijns, zes weken nadat de bepaalde tijd is verstreken, worden ingevorderd.

Art. 34. De handelaar in het groot zal de bevoegdheid hebben, in het entrepot zijn buitenlandsch gedisteleerd zoodanig over te steken, aan te vullen, te versnijden of te verlengen, als hem tot gerijf van zijnen handel en debiet zal goeddunken.

Hij zal nochtans gehouden zijn, van deze bewerking, voor zoo veel dezelve eene vermeerdering van drank ten gevolge hebbe, schriftelijk kennis te geven aan den ontvanger, ten einde de rekening behoorlijk zal kunnen gehouden worden.

Binnenlandsch en binnenlandsch gedisteleerd zal nimmer in hetzelfde entrepot mogen worden vereenigd.

Art. 35. Aan de handelaars in het groot zal, voor de be-

vonden wordende lekkaadje en intering op het buitenlandsch gedisteleerd in het entrepot, eene korting op hunne rekening gegeven worden; met dien verstande echter, dat de voorschreven lekkaadje en intering nooit meer dan *een half* per cent in de drie maanden zal mogen bedragen, en dus het meerder ontbrekende, evenzeer als de overmaat, bij de vereffening, door hen moeten worden veraccijnsd.

Art. 36. Wanneer eene partij buitenlandsche brandewijn, rum of arak in het entrepot mogt komen te deterioreren, zal het aan den belanghebbenden, ten wiens name dezelve gebragt is, vrijstaan, dezelve, behoudens de noodige zekerheid, te doen overstoken.

Te dien einde zal hij dusdanige partij, na behoorlijke en zeer nauwkeurige roeijing en keuring en met in achtneming der formaliteiten, omtrent de afschrijving met vervoer voorgescreven, naar zich nemen en uiterlijk binnen den tijd van eene maand doen overstoken.

Tot de vereischte kracht gebragt, zal hij dezelve vóór het uiteinde van de evengemelde maand andermaal in het entrepot aanbieden, en de overgestookte brandewijn of ander gedisteleerd toegelaten worden onder de voorzorgen, ten aanzien van den invoer uit zee voorgescreven.

Het verlies op de hoeveelheid, door de overstoking geleden, zal, behoudens het in verrekening brengen van dien, bij de finale vereffening door den wederinvoerder dadelijk moeten worden veraccijnsd, en hierna de borgtogt vernietigd of de geconfigneerde penningen bij verrekening teruggeven.

Geene overstoking zal ingeroepen kunnen worden, dan van dranken beneden de gehalte van acht graden, of van eenen kenbaren bedorvenen smaak.

Art. 37. In het geval, dat de sterke dranken gedeterioreerd uit zee worden aangevoerd, zal hierop gelet moeten worden bij de proeving en keuring; doch niet verder dan de gehalte aangaat, en mitsdien de hoeveelheid drank herleid worden tot die van tien graden, zonder op den eventuelen wansmaak, verkleuring of hoedanigheid te letten.

Algemeene bepalingen.

Art. 38. Boven en behalve de verzendingen met quitantien van betaalden accijns, consentbiljetten tot overschrijving of verkeldering, of wel tot uitvoer voor negotie naar buiten 's Lands, zal geen binnenlandsche vervoer van buitenlandsch gedistilleerd in eene hoeveelheid van *vier kannen* en daarboven mogen plaats hebben, dan voorzien van het vereischte vervoerbiljet, op eene boete van den *ziendubbelen accijns* en verbeurte van het gedistilleerd.

Om zoodanig vervoerbiljet te-bekomen, zal de belanghebbende aan den ontvanger moeten overleggen eene quitantie van betaalden accijns of vervoerbiljetten, ten bewijze, dat hij het te vervoeren gedistilleerd overeenkomstig de wet heeft ingeslagen.

Op de overgelegde quitantie of biljet zal door den ontvanger de te vervoeren hoeveelheid, foort en sterkte gedistilleerd worden aangeteekend, en alsdan tot den uitslag het vereischte vervoerbiljet worden afgegeven.

De ontvanger zal geene quitantie van betaalden accijns of vervoerbiljet toelaten, om te strekken ten bewijze van den gedanen inslag, in geval dezelve ouder mogten zijn dan zes maanden, welken tijd echter door den daartoe te bepalen ambtenaar, in bijzondere gevallen, zal mogen worden verlengd.

Het bewijs der deugdelijkheid van den gedanen inslag zal niet gevorderd worden, in geval de vervoer geschiedt uit hoofde van sterfgeval, verhuizing of opbreking van een huisgezin, noch ook in geval een ingezeten het gedistilleerd van eene van zijne woningen in eene andere wil overbrengen.

Collectief zegel.

Art. 39. De quitantien van betaalden accijns zullen geschreven worden op een collectief zegel, waarvan de waarde boven den accijns zal moeten worden voldaan.

Het collectief zegel zal in verband staan tot het bedrag van den accijns, naar het volgende tarief:

Wanneer de accijns bedraagt beneden tot en met 50 cents, een zegel van..... f 0.02½

boven 50 cents tot en met f	1.00	een zegel van	- 0.05
„ f	1.00	„	- 1.50 „ - 0.07 $\frac{1}{2}$
„	- 1.50	„	- 2.00 „ - 0.10
„	- 2.00	„	- 3.00 „ - 0.15
„	- 3.00	„	- 4.00 „ - 0.20
„	- 4.00	„	- 6.00 „ - 0.30
„	- 6.00	„	- 8.00 „ - 0.40
„	- 8.00	„	- 11.00 „ - 0.55
„	- 11.00	„	- 14.00 „ - 0.70
„	- 14.00	„	- 17.00 „ - 0.85
„	- 17.00	„	- 20.00 „ - 1.00
„	- 20.00	„	- 25.00 „ - 1.25
„	- 25.00	„	- 30.00 „ - 1.50
„	- 30.00	„	- 40.00 „ - 2.00
„	- 40.00	„	- 50.00 „ - 2.50
„	- 50.00	„	- 60.00 „ - 3.00
„	- 60.00	„	- 80.00 „ - 4.00
„	- 80.00	„	- 100.00 „ - 5.00
„	- 100.00	„	- 120.00 „ - 6.00
„	- 120.00	„	- 140.00 „ - 7.00
„	- 140.00	„	- 170.00 „ - 8.50
„	- 170.00	„	- 200.00 „ - 10.00
„	- 200.00	„	- 250.00 „ - 12.50
„	- 250.00	„	- 300.00 „ - 15.00

En wanneer de accijns boven de *drie honderd gulden* draagt, zullen er een of meer aanvullingszegels (overeenkomstig het meeste voordeel der schatplichtigen), naar evenredigheid van den meerderen accijns, bij het zegel van *vijftien gulden* moeten gevoegd worden.

De consent- of gelebiljetten tot inslag, uitslag, verkeldering of vervoer van het gedistilleerd benodigd, zullen, in verband met de hoeveelheid gedistilleerd, moeten geschreven zijn op een zegel, te betalen door de belanghebbenden, naar het volgende tarief:

Beneden de 20 kannen vrij van zegel.

Van 20 kannen tot beneden 1 vat een zegel van f 0.05				
„ 1 vat	„	3 vaten	„	- 0.10
„ 3 vaten	„	6 „	„	- 0.20
„ 6 „	„	9 „	„	- 0.30
„ 9 „	„	12 „	„	- 0.45
„ 12 „	„	15 „	„	- 0.60
„ 15 „	„	20 „	„	- 0.75
„ 20 „	en daarboven.....			- 1.00

Lasten en bevelen, dat deze in het Staatsblad zal worden geplaatst, en dat alle Ministeriële departementen, autoriteiten, kollegien en ambtenaren aan de nauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven enz.

De tariven dezer wet zijn bij art. 4, 1°. der wet van den 24sten December 1829, met 25 per cent verhoogd, met weglating of vermindering der plaatselijke belastingen of opcenten, in zoo ver dit in het belang der gemeenten kon worden geregeld.

TARIEF voor den accijns op het buitenlandse
thans bij de Administratie in gebruik zijnde
den accijns, per vat, uit die graden afgeleid

De warmtemaat gesteld op 55 graden

bedisteleerd, aanwijzende de graden van inzinking van de
voogenaamde Nederlandsche vochtmeter en het bedrag van

van den thermometer van FAHRENHEIT.

Graden, met de gedeelten van den voorschreven vochtmeter. Kolom 1.		Accijns, per Nederlandsch vat. Kolom 2.		Vervolg van kolom 1. Graden.		Vervolg van kolom 2. Accijns.		Vervolg van kolom 1. Graden.		Vervolg van kolom 2. Accijns.		Vervolg van kolom 1. Graden.		Vervolg van kolom 2. Accijns.	
		guld.	cts.			guld.	cts.			guld.	cts.			guld.	cts.
0	1	0	16	3	3	6	08	6	5	12	00	11	9	17	76
0	2	0	32	3	4	6	24	6	7	12	16	12	1	17	92
0	3	0	48	3	5(schaars	6	40	6	8	12	32	12	3	18	08
0	4	0	64	3	6(ruim	6	56	6	9	12	48	12	4	18	24
0	5	0	80	3	7	6	72	7	0	12	64	12	6	18	40
0	6	0	96	3	8	6	88	7	1	12	80	12	8	18	56
0	7	1	12	3	8(schaars	7	04	7	3	12	96	13	0	18	72
0	8	1	28	3	9(ruim	7	20	7	4	13	12	13	2	18	88
0	9	1	44	3	10	7	36	7	5	13	28	13	4	19	04
1	0	1	60	4	11	7	52	7	7	13	44	13	6	19	20
1	1	1	76	4	12(schaars	7	68	7	8	13	60	13	8	19	36
1	2	1	92	4	13(ruim	7	84	7	9	13	76	14	0	19	52
1	3	2	08	4	14	8	00	8	1	13	92	14	2	19	68
1	4	2	24	4	15	8	16	8	2	14	08	14	4	19	84
1	5	2	40	4	16	8	32	8	3	14	24	14	6	20	00
1	6	2	56	4	17(schaars	8	48	8	5	14	40	14	8	20	16
1	7(schaars	2	72	4	18(ruim	8	64	8	6	14	56	15	0	20	32
1	7(ruim	2	88	4	19	8	80	8	8	14	72	15	2	20	48
1	8	3	04	4	20	8	96	8	9	14	88	15	4	20	64
1	9	3	20	4	21(schaars	9	12	9	1	15	04	15	6	20	80
2	0	3	36	4	22(ruim	9	28	9	2	15	20	15	8	20	96
2	1	3	52	4	23	9	44	9	4	15	36	16	0	21	12
2	2	3	68	5	24	9	60	9	5	15	52	16	2	21	28
2	3	3	84	5	25	9	76	9	7	15	68	16	5	21	44
2	4	4	00	5	26	9	92	9	8	15	84	16	7	21	60
2	5	4	16	5	27	10	08	10	0	16	00	17	9	21	76
2	6	4	32	5	28	10	24	10	2	16	16	17	1	21	92
2	7	4	48	5	29	10	40	10	3	16	32	17	4	22	08
2	8	4	64	5	30	10	56	10	5	16	48	17	6	22	24
2	9	4	80	5	31	10	72	10	7	16	64	18	8	22	40
2	0	4	96	5	32	10	88	10	9	16	80	18	1	22	56
2	1	5	12	5	33	11	04	11	0	16	96	18	3	22	72
2	2	5	28	6	34	11	20	11	2	17	12	18	5	22	88
3	0	5	44	6	35	11	36	11	4	17	28	19	8	23	04
3	1	5	60	6	36	11	52	11	5	17	44	19	0	23	20
3	2	5	76	6	37	11	68	11	7	17	60	19	2	23	36
3	3	5	92	6	38	11	84	11	9	17	76	19	5	23	52

*WET van den 2den Augustus 1822,
houdende de belasting op de bin-
nenlandfche bieren en azijnen.*

WIJ WILLEM, ENZ.

Allen, die deze zullen zien of hooren lezen, salut! doen te weten :

Alzoo Wij in overweging hebben genomen, dat bij de wet van den 12den Julij 1821 (*Staatsblad* n°. 9), art. 2, § 3, lett. *m* en *o*, en art. 5 en 6 is bepaald, dat in het stelsel van 's Rijks belastingen zal zijn begrepen een' accijns op de binnenlandfche bieren en azijnen;

Zoo is het, dat Wij, den Raad van State gehoord, en met gemeen overleg van de Staten - Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, zoo als Wij goedvinden en verstaan bij deze :

Art. 1. De accijns op de binnenlandfche bieren, die in de geheele uitgestrektheid van het Rijk gebrouwen worden, hetzij die tot confumtie of tot azijnmaken bestemd zijn, wordt bepaald op *zeventig cents* per vat ruimte der roerkuipen of andere bakken of vaten, waarin men het gemalen mout of de meel-specien, tot het brouwen dienende, zal bewerken, te betalen telkens, wanneer men de roerkuipen of andere bakken of vaten zal gebruiken tot het bereiden van gemalen mout of meel-specie.

EERSTE AFDEELING.

Bieren.

Art. 2. Het is verboden, het gemalen mout of andere meel-specie, die men voor elk brouwfel bestemt, anders dan op ééns of tegelijk in de roer- of werkkuip te storten, op eene boete van *vier honderd gulden* voor elke overtreding; ingelijks wordt op dezelfde boete, onverminderd de betaling van den gewonen accijns voor de ruimte van de roerkuip, verboden,

binnen het verloop der werkzaamheden, deze grondstoffe in de roer- of werkkuij, of ketel, geheel of ten deele te vernietuwen, dat is, dezelve door andere te doen vervangen of daarmede te vermeerderen, zonder voorafgaande aangifte en onderwerping aan den accijns.

Art. 3. Geen gemalen mout of meelspecien, tot het brouwen dienende, zal in de brouwerijen mogen worden ingeslagen of gebruikt, hetzij dezelve van den molen of van elders komen, zonder voorzien te zijn van een consentbiljet van den ontvanger, behoudens de justificatie van het bij hen gevonden wordende meel, door behoorlijke consentbiljetten, overeenkomstig de wet op het gemaal; zullende de bierbrouwers gehouden zijn, het gebruik dier meelspecien te verantwoorden, door de aangifte hunner gebezigde roer- of werkkuijen, en de hoeveelheid meel, die in dezelve, naar evenredigheid hunner netto-ruimte, geacht worden bewerkt te zijn geweest.

Wanneer uit het resultaat dezer verantwoording mogt blijken, dat door hen meerder gemalen mout of meelspecie mogt zijn ingeslagen, dan de hoeveelheid van *twee derde* gedeelten der netto-ruimte van de aangegevene roerkuij of roerkuijen, door het getal der aangiften vermeerderd, en van het alsnog in de brouwerij onbewerkt gemalen mout of meelspecie bedraagt, zal deze overmaat worden gestraft met eene boete van *drie gulden* voor elke mud meelspecie, die niet zal verantwoord zijn.

In geval van gebruikte meelspecie in den ketel of ketels, zal de te verantwoorden hoeveelheid van de ingeslagene meelspecie vermeerderd worden in gelijke evenredigheid, als wegens de vermeerdering van den accijns bij art. 16 is voorgeschreven.

Art. 4. De accijns zal verschuldigd zijn, dadelijk nadat de verklaring, bij art. 13 omschreven, door den brouwer gedaan zal zijn, onverminderd hetgeen omtrent den tijd en de wijze van betaling en afschrijving zal worden bepaald.

Art. 5. Al diegenen, welke het beroep van bierbrouwer zouden willen aanvaarden, en eene brouwerij oprigten in een gebouw of op eene plaats, waar dezelve niet bestaat, mitsgaders diegenen, welke eene stilstaande brouwerij op nieuw in werking

zouden willen brengen, zullen daartoe aangifte moeten doen bij den daartoe aangewezen' ambtenaar der Administratie over hunne gemeente, onverminderd de verdere verplichtingen, waaraan zij in die gevallen zouden mogen onderworpen zijn.

Deze aangifte zal moeten behelzen:

- 1°. De plaats en dagteekening.
- 2°. De namen, toenamen en firma's der eigenaars, bezitters of deelgenooten, en derzelver woonplaatsen.
- 3°. Den naam en toenaam van den afzonderlijken beheerder en zijne woonplaats of verblijf.
- 4°. De gemeente, waarin het pand gelegen is.
- 5°. De ligging, straat, kade of andere publieke toegangen tot het pand, of deszelfs erf, en, voor zoo verre het pand ten platten lande gelegen is, deszelfs afstand van de kom der gemeente.
- 6°. Het nommer en andere kenteekenen der gebouwen.
- 7°. Het getal en grootte der roer- of werkkuipen.
- 8°. Het getal en grootte der onderscheidene ketels.
- 9°. Het getal, grootte en plaatfing der koelbakken, lekbakken en alle andere bakken of vaten, dienende tot het koelen, het afloopen der aftreksels uit de werk- of roerkuip, of tot het in voorraad houden derzelve.
- 10°. Het getal en de aanwijzing der kelders of andere bergplaatsen van de bieren.

De ambtenaren zullen een schriftelijk bewijs van het inleveren der aangifte afgeven.

Gelijke aangifte zal, wanneer brouwerijen in huur bezeten worden, door de huurders derzelven worden gedaan.

Art. 6. Bezitters van niet in werking zijnde brouwerijen, of van zoodanige gereedschappen, kuipen en ketels, als met elkander geschikt zijn, om eene fabriek uit te maken, of de geheele of gedeeltelijke fabriek van bieren te bewerkstelligen, zul-

len gehouden zijn, daarvan aangifte te doen, op eene boete van *honderd gulden*.

Koperflagers en kuipers, welke dezelve gereedschappen in hunne winkels of werkplaatsen voor dit hun beroep hebben, zonder dat zij gevestigd zijn, om er in te beslaan, of bieren te fabriceren, zullen van deze aangifte bevrijd zijn.

Art. 7. Buiten activiteit zijnde, of gesteld wordende brouwerijen en gereedschappen, in art. 6 omschreven, zullen tot het brouwen of fabriceren van bieren onbruikbaar gemaakt worden, door het verzegelen der roer- of werkkuipen en ketels.

De verzegeling zal moeten bewerkstelligd worden door twee ambtenaren der Administratie, op den voet, nader door haar voor te schrijven.

Van de verzegeling zal een proces-verbaal opgemaakt worden, waarin het pand, de verzegelde werktuigen of gereedschappen, het getal zegels en den tijd der verzegeling behoorlijk omschreven zijn; hetzelfde zal den tegenwoordig zijnden belanghebbenden ter teekening worden aangeboden, en anders gewag maken van zijne afwezigheid, of ook eventueel van zijne weigering, om het proces-verbaal door zijne handteekening te bekrachtigen.

Een dubbel van dit document zal den belanghebbenden, tegen een bewijs der afgifte worden uitgereikt, en, in geval van weigering om hetzelfde aan te nemen, bij het plaatselijk bestuur worden gedeponeerd.

Het schenden of veranderen van zegels op kuipen, ketels of andere werktuigen, welke als buiten werking zijnde zijn aangegeven, en het niet aanwijzen derzelven, zal gestraft worden met eene boete van niet minder dan *honderd gulden* en nimmer meer dan *vier honderd gulden*, naar gelang der omstandigheden, die de schending of vervalsching ten gevolge zal hebben.

Art. 8. De grootte der werk- of roerkuipen, in de brouwerijen, wordt vastgesteld als volgt, te weten:

In de gemeenten van *vijf duizend* zielen en daarboven, eene werk- of roerkuip, voor iedere brouwerij, van niet

minder dan *twintig* vaten, en in gemeenten beneden de *vijf duizend* zielen, eene roer- of werkkuij, voor iedere brouwerij, van niet minder dan *tien* vaten.

Al de nieuw op te rigtene bierbrouwerijen zullen aan de bovengenoemde bepalingen zich onderwerpen, doch voor zoo verre er onder de bereids bestaande mogten aanwezig zijn, welke niet in alle opzigten met deze bepalingen overeenkomen, zullen dezelve echter, zoo als zij thans bestaan, blijven voortduren.

Indien bezitters of huurders van laatstgemelde bierbrouwerijen mogten verlangen of genoodzaakt worden, veranderingen aan derzelver roer- of werkkuijpen te doen, of die door andere roer- of werkkuijpen te laten vervangen, zullen zij gehouden zijn, zich, te dien opzigte, te houden aan het hierboven bepaalde *minimum*.

Art. 9. Vóór de opzending der afgifte zullen de kuijpen en ketels, door beëdigde Rijks-ambtenaren, geverifieerd moeten worden.

De inhoud zal op den voet, van wege de Administratie voor te schrijven, door peiling en roeijing of waterijking, bij vulling of aftapping onderzocht, en, bij oppositie van den brouwer, of een' der adfisterende ambtenaren, altijd door waterijking, bij vulling of aftapping bevestigd worden.

De erkende grootte zal door of van wege den brouwer, op eene zichtbare plaats van de kuijpen, in het houtwerk gesneden of gebrand, of met olieerw gesteld, en iedere kuij insgelijks van een afzonderlijk nummer voorzien worden.

Van een en ander zal, op den voet van art. 7, een proces-verbaal worden opgemaakt, en aan den belanghebbenden be- teekend.

De kuijpen en ketels zullen binnen de muren der brouwerij moeten opgerigt, mitsgaders aard- en nagelvast zijn.

Het gebruik van losse kranen is verboden, en zal als fraude gestraft worden met eene boete van *vier honderd gulden*.

In de brouwerijen, in welke de verhoogde belasting, wegens

het gebruik van meel of gebroken graan in de ketels, volgens art. 16 betaald wordt, zal het geoorloofd zijn, losse kranen op de ketels te plaatsen, mits dezelve niet hooger zijn, dan ééne palm, op poene als boven.

Art. 10. Bijaldien het mogt blijken, dat een brouwer, gedurende het waterijken zijner kuip of kuipen, ketel of ketels, bij het vorige artikel bepaald, eenig vocht of water ter sluik in dezelve inliet, of had ingelaten, deed of had doen inlaten, gedurende de waterijking bij vulling, of water of eenig vocht had uitgelaten, of had doen uitlaten, gedurende de waterijking bij aftapping, zal deze daad als fraude worden beschouwd, en gestraft met eene boete van vier honderd gulden.

In geval de ambtenaren mogten bemerken, dat de resultaten der waterijking niet aan die der voorafgegane peiling of roeijing, of wel aan de zichtbare en vermoedelijke ruimte der kuipen en ketels beantwoorden, en de oorzaak van den mislag of afwijking niet op heeterdaad ware te ontdekken, zoo zal de ruimte, volgens gedane of nog te doene peiling en roeijing geverifieerd, tot maatstaf blijven genomen, tot zoo lang de waterijking behoorlijk kan worden volbragt.

In geval de roerkuip of ketels, niet waterpas staande, of derzelve duigen of boorden, in den geheelen omtrek, niet even hoog geplaatst bevonden mogten worden, zal de inhoud daarvan, bij peiling en roeijing gebleken, tot maatstaf verblijven, tot zoo lang de brouwer dezelve waterpas zal hebben gesteld.

Het zal niet geoorloofd zijn, eenigen duig of duigen uit de kuip of kuipen, of eenige plaat of platen van den ketel of ketels gedeeltelijk weg te nemen, of te doen wegnemen, uitzagen of uitsnijden, of langs dezen weg, hetzij door eenig ander middel, of van metselwerk, opening in de duigen of platen, of anderzins, de ruimte dier werktuigen te verminderen; de kuip of ketel, in zulk eenen ongeoorloofden staat bevonden, zal niet mogen worden geroeid, gepeild of gewaterijkt, en het zal den brouwer niet vrijstaan, dezelve of dezelve te gebruiken, of tot brouwen aan te geven.

Wanneer echter plaatselijke en bijzondere omstandigheden sommige bierbrouwers hinderlijk zouden mogen wezen in het steeds

gebruiken der roerkuip, in verband met hunnen aanslag, en den grondslag van den accijns, zal de Algemeene Administratie, deze omstandigheden in aanmerking nemende, tevens toezien, dat de evengedachte grondslag, om van de gebruikt wordende ruimte den accijns te heffen, in deszelfs volle kracht gehandhaafd worde.

Art. 11. Geene roer- of werkkuijen, noch ketels zullen mogen verkocht, afgestaan, geleend, uitgebroken, veranderd, vergroot of verkleind worden, zonder de voorkennis der Administratie.

Deze kennisgeving zal ingeleverd moeten worden bij de ambtenaren der Administratie over de gemeente, alwaar de fabriek gelegen is, en vergezeld gaan van de vereischte omschrijving van het pand en gereedschap of werktuig.

Bijaldien eenig ongeval eene onmiddellijke wegbreking vorderen zoude, zullen de ambtenaren in *loco*, en, bij afwezenheid van deze, het plaatselijk bestuur een voorloopig consent afgeven, daarvan aan den Hoofdambtenaar der Administratie verflag doende.

Het verkoopen, afstaan, leenen of verkleinen van eenige roerkuip of ketel, kuisen of ketels, zonder voorafgaande kennisgeving, als hierboven is gezegd, zal gestraft worden met eene boete van *honderd gulden*.

Het vergrooten van roerkuisen of ketels, zonder voorafgaande kennisgeving, zal worden gestraft met eene boete van *vier honderd gulden*, onverminderd het bijvoegfel van den accijns, hetgene wegens de geblekene vergrooting der roerkuip of werkkuip, of kuisen verschuldigd zal wezen, en zulks voor alle brouwfels, welke men mogt kunnen bewijzen, daarin na de verandering gebrouwen te zijn.

Art. 12. Zij, die het bierbrouwersbedrijf uitoefenen, zullen verplicht wezen, ter hoogte van *drie* tot *vijf* ellen boven den voornaamsten ingang der fabriek, indien de gelegenheid van het gebouw zulks toelaat, en anders *drie* tot *vijf* ellen boven den grond, doch altijd boven den voornaamsten ingang, een bord te stellen, waarop met olieverbw geschreven staat: *bierbrouwerij*.

Zij zullen daarenboven iederen ingang hunner fabrieken kenbaar maken, door er, in maniere als boven, voor te doen stellen, het woord *bierbrouwerij*.

Verzuim van een of ander, wanneer zij hetzelfde niet binnen de acht dagen, na eene deswege gedane schriftelijke waarschuwing van den ontvanger, niet herstellen, zal telkens gestraft worden met eene boete van *tien gulden*.

Art. 13. De bierbrouwers, hetzij dat de bieren, van de brouwte voortkomende, ter consumtie of tot het maken van azijn bestemd zijn, zullen telkens, wanneer zij voornemens zijn te brouwen, gehouden zijn, daarvan aan den hiertoe gestelden ambtenaar, waaronder hunne brouwerij behoort, kennis te geven, tusschen des voormiddags ten negen ure en des namiddags ten drie ure, van den dag, voor dien bestemd tot het brouwen en het aanleggen van het vuur onder de ketels.

In befloten steden van meer dan *vijsf duizend* zielen, zal de aangifte, in bijzondere gevallen, ook vermogen te geschieden, uiterlijk *vier* uren vóór het aanleggen van het vuur onder de waterketels.

De aangifte, welke schriftelijk zal moeten geschieden door den brouwer of deszelfs procuratiehouder, zal behelzen:

- 1°. De plaats en dagteekening;
- 2°. Den naam en de firma van den aangever;
- 3°. De brouwerij, derzelver merk of andere kennelijke omschrijvingen;
- 4°. Het uur, waarop het vuur onder den ketel, in welke men het water, noodig tot de brouwte, zal koken, zal worden aangestoken, deszelfs nommer, grootte of ruimte, en het uur, dat men zal ophouden met koken van water in denzelven;
- 5°. Het nommer en de ruimte der roer- of werkkuip, in welke men het gemalen mout of meelspecie, tot het brouwen bestemd, zal bewerken;
- 6°. Het nommer en de ruimte van den ketel, of ketels, tot het afkoken der aftreksels van het beslag en bieren bestemd, het uur, dat het vuur onder dezen zal worden aangestoken;

- 7°. Het uur, dat men het gemalen mout of de meelspecie in de roer- of werkkuij zal beginnen te bewerken of beslaan;
- 8°. Het uur, dat de werkzaamheden in de roer- of werkkuij zullen zijn afgeloopen;
- 9°. Het *al* dan *niet* bezigen van stuijmanden in de roer- of werkkuij;
- 10°. Het *al* dan *niet* overstorten dier aftrekkels op de bostel in de roerkuij, na afkoking, ten einde dezelve te klaren;
- 11°. Het *al* dan *niet* bezigen van meel of gebroken granen in de ketels;
- 12°. De foort van bier, dat men voornemens is te maken;
- 13°. Het uur, waarop het laatste kookfel der bieren zal eindigen; en eindelijk
- 14°. Het uur, waarop de tonning of vating zal eindigen.

Voor die brouwerijen, welke meer dan ééne roerkuij hebben, zullen door de Algemeene Administratie de vereischte bepalingen kunnen gemaakt worden, ten einde van de ruimte, bij het 5de lid der bovenstaande aangifte den brouwer gelaten, om niet alle roerkuijen aan te geven, geen misbruik worde gemaakt.

Het vroeger aansteken van het vuur onder den waterketel, het vroeger beginnen der werkzaamheden in de roer- of werkkuij, en het later eindigen dier werkzaamheden, dan op de daartoe door de aangifte toegestane uren, zal worden gestraft met éene boete van *vier honderd gulden*, indien meer dan één uur vóór of ná den bepaalden tijd is aangevangen of geëindigd. Wanneer het afkoken of tonnen meer dan één uur den tot het eindigen daarvan aangegevenen tijd overschrijdt, zal zulks gestraft worden met éene boete van *honderd gulden*. De aangifte der bierbrouwers zal moeten gedaan worden in schrift, op een register met strooken of dubbelen, en berustende ten kantore der ambtenaren van de Administratie, hiertoe gecommiteerd en aangewezen.

Art. 14. Onder de bewerking in de roerkuij is wel expresse-lijk begrepen de zoogenaamde *naloop*, welke, na den voor het werken bepaalden tijd, zal ten gevolge hebben éene boete van *vier honderd gulden*; onverminderd echter van zoodanige bepalingen, als door de Administratie met de brouwers mogten worden

gemaakt, ten einde de zekerheid van het Rijk en het belang der trafikanten op die plaatsen te vereenigen, waar lokale omstandigheden een meerder toezigt mogelijk maken.

Art. 15. Bij den aanflag van den accijns, naar gelang van het gebruik der roerkuipen te boeken, zal op den gezamenlijken inhoud der telkens gebezigde en gedeclareerde roerkuipen eene korting verleend worden van vijf duimen diepte, om het verlies te dekken, wegens de losse bodems.

Art. 16. Met betrekking tot die brouwfels, waarbij meel of gebroken graan in de ketels gedaan wordt, zullen de volgende bepalingen worden in acht genomen:

- 1°. Dat, voor zoo verre de ketel, in welke meel of gebroken graan gedaan wordt, kleiner of even groot als de roerkuip, of de grootte derzelve met minder dan *een tiende* te boven gaat, de accijns, op de ruimte van de roerkuip verschuldigd, met *een derde* zal worden vermeerderd.
- 2°. Dat, voor zoo verre de ketel, in welke meel of gebroken graan gedaan wordt, de ruimte van de roerkuip met *een tiende* of meer overtreft, een suppletoir accijns, gerekend tegen *zeventig cents* voor ieder vat, zal gevorderd worden over de helft van den inhoud van den ketel.
- 3°. Dat, voor zoo verre men meel of gebroken graan in twee ketels doet, welke gezamenlijken inhoud het dubbel der ruimte van de roerkuip met *een tiende* overtreft, de suppletoire accijns zal gerekend worden in evenredigheid van de helft van de ruimte der beide ketels, en dat, wanneer de ruimte der beide ketels minder of gelijk is aan het dubbel der ruimte van de roerkuip, of dat zij deze met minder dan *een tiende* overtreft, het supplement tegen *een derde* van de ruimte der beide ketels zal worden betaald.
- 4°. Dat, wanneer men slechts één' der twee ketels gebruikt, om er meel of gebroken graan in te doen, de grootte der twee altijd daartoe zal moeten worden aangegeven.
- 5°. Dat het nommer en de ruimte, mitsgaders den tijd van bewerking in den ketel of de ketels zal moeten worden aangegeven, even als voor de roerkuip, en op dezelfde boete, als bij art. 17 is bepaald.

In deze brouwerijen wordt het gebruik van eene *oversfortings-* of *klaringskuip* toegestaan, welker grootte die der roerkuip nimmer met meerder dan *een tiende* zal te boven gaan.

De Generale Administratie zal het gebruik van deze kuip ook aan andere brouwers kunnen toestaan, wanneer hunne wijze van brouwen zulks volstrekt vereischt.

Bij het gebruik der *oversfortings-* of *klaringskuip* zal de Generale Administratie de noodige voorzorgen nemen, ten einde het nommer en de grootte derzelve worde opgegeven, en den tijd, waarop van deze kuip zal worden gebruik gemaakt, zoodanig worde geregeld, dat van dezelve geen misbruik kunne worden gemaakt: zullende alle gebruik, op eene andere dan de voorschrevene wijze, worden gestraft met eene boete van *vier honderd gulden*.

Art. 17. De bierbrouwers, welke bevonden mogten worden andere roer- of werkkuipen, of ketels te gebruiken, dan die zij aangegeven hebben, zullen deswege gestraft worden met eene boete van *vier honderd gulden*, onverminderd de betaling van den gewonen accijns, hetwelk uit de meerdere ruimte der gebruikte roer- of werkkuip, dan de aangegevene kuip, mogt blijken verschuldigd te zijn.

Gelijke boete zal verbeurd en den accijns voldaan worden door alle zoodanige brouwers of andere personen, welke mogten brouwen zonder aangifte en buiten weten der Administratie.

Brouwers, welke hunne brouwerijen aangegeven mogten hebben als buiten werking zijnde, mitsgaders particulieren, welke bevonden mogten worden te brouwen buiten weten der Administratie, zullen deswege gestraft worden met eene boete van *vier honderd gulden*; en zal bovendien, te hunnen aanzien, plaats hebben de verbeurdverklaring van de gevonden wordende bieren en in bewerking zijnde specien en gereedschappen, welke laatsten ten koste van den gecalangeerden zullen worden uitgebroken.

De verbeurd verklaarde, doch nog in werking zijnde, accijns-subjecte specien zullen door den overtreder moeten worden vrijgekocht, met de helft der waarde naar prijscourant.

De uitbreking en vervoering der verbeurde, bij vonnis toegewezen of bij transactie aan het Rijk overgegeven, werktuigen en

gereedschappen, zal geschieden binnen acht dagen na het vonnis of transactie, of wel na de latere voltooiing der specien, welke ten tijde der transactie of van het vonnis in bewerking gevonden worden.

Art. 18. Het *maximum* van den tijd, binnen welken de werkzaamheden in de roer- of werkkuip zullen moeten afgeloopen zijn, mitsgaders van dien tijd, welke toegestaan wordt voor het aansteken van het vuur onder de waterketels, ten einde het water vóór het aanvangen der werkzaamheden der brouwte te koken, zal worden gerekend naar het tarief aan deze wet gehecht.

Wij behouden Ons voor, om, wanneer de ondervinding daarvan de noodzakelijkheid mogt doen zien, in hetzelfde tarief de noodige wijzigingen in het belang der trafikanten daar te stellen.

Met de werkzaamheden in de roer- of werkkuip zal, van den eersten April tot den laatsten September, geen aanvang mogen gemaakt worden, dan tusschen vier ure des ochtends en den middag, en, van den eersten October tot den laatsten Maart, niet dan tusschen zes ure des ochtends en den middag.

Deze bepalingen zijn echter niet toepasselijk op brouwerijen binnen den omtrek der steden en andere plaatsen, alwaar ambtenaren der Administratie gevestigd zijn, in welke roerkuipen worden gebezigd, die *vier en vijftig* vaten of meerder ruimte hebben, als in welke bierbrouwerijen de werkzaamheden in deze roerkuipen, en alle verdere kuipen, tevens met dezelve wordende gebruikt, te allen tijde kunnen worden begonnen.

In bierbrouwerijen buiten de steden of bovengemelde plaatsen, waarin de gebruikt wordende roerkuipen *vier en vijftig* vaten of daarboven ruimte hebben, zal de evengemelde tijd respectievelijk met één uur voor zoodanige kuip of kuipen, als voren, kunnen worden vervroegd.

Bijaldien de tijd tot het afloopen der werkzaamheden in de roerkuip, door eenig ongeval aan dezelve, of aan den ketel of eenig ander werktuig, mogt afgebroken worden, en eene verlenging van tijd noodig mogt geacht worden, zal de brouwer gehouden zijn, daarvan aangifte te doen, en de ambtenaar, bij denwelken de aangifte tot brouwen gedaan is, bevoegd zijn, den verlangden tijd, naar gelang van het toeval en na behoorlijke opneming van hetzelfde, te verlengen.

Art. 19. Den brouwer, die eene grootere hoeveelheid meel tot zijne brouwte zal willen gebruiken, dan naar evenredigheid der ruimte zijner roerkuip, binnen den bepaalden tijd in dezelve gevoelig kan worden uitgewerkt, zal, tot uitoefening zijner werkzaamheden, eenen langeren tijd op zijne vrage kunnen worden toegeftaan, mits door hem alsdan de accijns op zijne aangegevene brouwte worde betaald, alsof hij gebruik had gemaakt van eene kuip, voor welker bewerking de verlangde tijd, volgens het even-gemelde tarief, kan worden vergund.

Er zal voor de grootste roerkuip, begrepen in het tarief, geene vermeerdering van tijd voor de werkzaamheden worden verleend, dan onder verpligting van den brouwer tot bijbetaling van *een tiende* gedeelte van den accijns op zijne brouwte, in verhouding van de ruimte der kuip, waarvoor die vermeerdering van tijd wordt verleend.

Art. 20. De afgetrokkene granen of meelspecien, bekend onder den naam van *bostel*, zullen uit de roerkuipen en voor de bierbrouwerijen, alwaar dezelve ook in ketels gebruikt worden, ook uit deze weggenomen moeten zijn, binnen het uur, volgende op dat, hetwelk tot het eindigen der tonning of vating der bieren is aangegeven, en zulks op eene boete van *vijf en twintig gulden*.

Bij de bierbrouwerijen, in welke de gebezigde roerkuip *zeventig* vaten of daarboven ruimte heeft, zal deze bepaling, behoudens de zekerheid tegen misbruik, door de Administratie voor zoodanige kuip kunnen gemodificeerd worden.

Art. 21. Onder de termen van het heimelijk brouwen zal, op gelijke straffe, als in art. 17 is bepaald, worden gerangschikt het bestaan van beslagene meelspecie of andere grondstof, kennelijk geschikt om er bieren van te maken, gelijk mede het vinden van kokende bieren, ergens anders, dan in de tot brouwen aangegevene ketels, hetzij dit een of ander in eenig aangegeven gebouw als brouwerij, hetzij in eenig ander lokaal of particulier gebouw mogt worden ontdekt.

Art. 22. Desgelijks zal onder het ter sluik of heimelijk brouwen gerangschikt en met gelijke boete, aanhouding en verbeurte als in het 17de artikel vermeld, gestraft worden het in de koelbakken aanwezig zijn van bieren, na het uur van den afloop der tonning of ook overal elders, dan in de door den brouwer aange-

geven bergplaatsen en kelders, gelijk mede het zich bevinden van warme bostel in de roerkuip, ketel of andere werk- of bergplaats van den brouwer, na het uur, tot de wegvoering aangegeven, en eindelijk het hebben of houden van heet water in eenigen ketel, tot welk gebruik ook, zonder voorafgaande aangifte.

TWEEDE AFDEELING.

Azijnen.

Art. 23. De azijnmakers worden in drie klasfen verdeeld.

In de eerste klasfe zullen worden gerangfchikt alle azijnmakers, die hunne azijnen bereiden met gekookt of ongekookt bier, of eigenlijk aftreffels voor bier in de roerkuip bereid, zonder werking en gesting, hetzij zij het bier of de aftreffels van den brouwer koopen, hetzelve voor hunne rekening doen brouwen, of eindelijk het zelf in hunne eigene of gehuurde brouwerijen laten brouwen.

De tweede klasfe zal bevatten al de azijnmakers, die hunne azijnen fabriceren uit vochten, getrokken door middel van werking en gesting van meelfpecie, en bekend onder den naam van *way*.

In de derde klasfe zullen begrepen zijn alle kunstazijnmakers, dat zijn diegenen, welke de azijn met eenige andere dan de hierboven gemelde fpecien bereiden, en zich daartoe bedienen van zoogenaamde tweelingskuipen of andere vaten. Particulieren, die azijn alleen van het fap van appelen of peren maken, zullen niet als kunstazijnmakers befchouwd worden, noch aan eenige verpligting onderworpen zijn.

Alle bepalingen, in art. 5, 6, 7 en 12 dezer wet omfchreven, betrekkelijk de aangifte tot uitoefening van beroep, het aanwijzen der brouwerijen, het oprigten en in huur houden derzelven, het bezitten van niet in werking zijnde brouwerijen of gereedfchappen, het buiten werking fteilen derzelven en het fteilen van borden boven den ingang der brouwerijen, zijn mede toepasselijk op het uitoefenen van het beroep der azijnmakers der drie klasfen.

Art. 24. De plaatsfen, in welke men het bier gewoonlijk inftaat tot verzuren, en welke algemeen bekend zijn onder de benaming

van azijnplaatfen , zullen van de brouwerijen moeten afgefcheiden zijn , hetzij de brouwerij aad een' azijnmaker der eerste klasfe in eigendom toebehoort , hetzij door hem in huur gebruikt wordt ; in deze beide gevallen zal de azijnmaker echter volftaan met de bieren of aftreffels , die hij tot verzuring aangegeven heeft , in eene afgezonderde plaats van alle andere bieren afgefcheiden te houden , zonder dat deze plaats met de brouwerij , deszelfs bergplaatfen of kelders eenige gemeenfchap zal vermogen te hebben.

Wij behouden aan Ons , om voor zoodanige plaatfen , welker gelegenheid of andere lokale omftandigheden de toepafing van bovenftaande bepalingen , zonder bezwaar van den fabrikant , mogten beletten , daarin te voorzien , door zoodanige faciliteiten toe te ftaan , als voor het belang van den azijnmaker en voor dat van de fchatkist gefchikt zullen bevonden worden.

Art. 25. De azijnmakers der eerste klasfe , hetzij zij tevens het beroep van brouwer en azijnmaker uitoefenen of niet , zullen gehouden zijn telkens , wanneer zij voornemens zijn bier of aftreffels uit eenige brouwerij te trekken en in hunne azijnplaatfen in te ftaan , onder genot der korting , hierna , art. 26 en volgende , vermeld , daarvan aangifte te doen aan den ontvanger der Administratie , onder wiens ontvangft de azijnplaats is gelegen , met uitdrukking der hoeveelheid en kwaliteit van het bier of aftreffels , die zij in hunne azijnplaats of plaatfen zullen inftaan.

Geene mindere hoeveelheid dan *acht en zeventig* vaten zal telken reize mogen worden ingeflagen ; zij zullen voor dien inflag worden gedebiteerd tegen *zeventig centen* per vat , in geval de inflag met overfchrijving van den accijns plaats heeft.

Deze aangifte zal fchriftelijk moeten gefchieden door den azijnmaker of deszelfs procuratiehouder , op een register met ftrooken , daartoe ten kantore van voorfchreven ontvanger aan te leggen.

Op deze aangifte zal aan den angever een confentbiljet worden verleend , hetwelk zal moeten dienen tot bewijs van den inflag van het bier in de azijnmakerij , overeenkomstig hetgeen in de volgende artikelen is bepaald.

Art. 26. Aan de azijnmakers van de eerste klasfe zal op de hoeveelheid bieren of aftreffels , die zij op den voet der voorgaande artikelen zullen hebben ingeflagen , eene korting op den accijns van *zeven centen* per vat worden verleend.

Art. 27. De azijnmakers der eerste klasfe zullen verpligt zijn, de consentbiljetten, die hun, ingevolge het bepaalde bij art. 25, zijn afgegeven, te bewaren gedurende de zes dagen, volgende op den inslag der bieren of aftrekfels in hunne azijnmakerijen. Zij zullen gedurende dienzelfden tijd de bieren of aftrekfels aldaar moeten houden in hunnen natuurlijken staat van bier of aftrekfel, en dezelve geenszins buiten de tegenwoordigheid der ambtenaren vermengen.

De ambtenaren der Administratie zullen, gedurende die zes dagen, de bevoegdheid hebben, de foorten en hoeveelheden dezer bieren of aftrekfels op te nemen.

De azijnmaker is verpligt, hun dezelve aan te wijzen, en dezelve in hunne tegenwoordigheid en, op hunne aanvraag, met andere reeds verzuurde bieren, aftrekfels of azijnen te vermengen, ten einde dezelve onbruikbaar en ongeschikt te maken, om als bieren ter consumtie te worden afgeleverd.

De ambtenaren zullen, in dit geval, op den rug van het consentbiljet verklaren, dat de bieren of aftrekfels hun in den staat van bier of aftrekfel en nog onvermengd zijn vertoond, en dat de vermenging in hunne tegenwoordigheid is geschied.

Bijaldien zij nogtans bevinden, dat de bieren of aftrekfels in hunne afwezendheid, binnen den tijd der genoemde zes dagen, zijn vermengd geworden, zullen zij daarvan op den rug der consentbiljetten melding maken.

Indien de ambtenaren binnen de zes dagen zich niet aan de azijnmakerij mogten vertoond hebben, om den staat der bieren of aftrekfels op te nemen, zal de azijnmaker op den rug van het consentbiljet verklaren, dat de ambtenaren de azijnmakerij niet bezocht hebben, en zal hij deze verklaring onderteekenen; in dit geval zal de korting op den accijns door den ontvanger worden verleend.

Art. 28. Al de consentbiljetten, welke tot den vervoer van bieren of aftrekfels in de azijnmakerijen gediend hebben, zullen, na verloop van den zesden dag na hunne dagteekening, aan den ontvanger, die dezelve heeft afgegeven, moeten worden teruggebracht, ten einde voor dezen te strekken tot het regelen der rekening van de korting, aan de azijnmakers toe te staan.

Er zal geene de minste korting worden verleend voor de hoeveelheden bier of afrekfel, waarvan de consentbiljetten niet aan de ontvangers, invoege voorschreven, zullen zijn teruggebracht, noch voor die, welke de ambtenaren verklaard mogten hebben, als door de azijnmakers, vóór den afloop van den zesden dag na den inslag in de azijnmakerij, zonder hun voorweten of buiten hunne tegenwoordigheid, vermengd te zijn.

Art. 29. Geene fabriek van azijnstofte, door middel van weeking en gesting van meelspecien, zal mogen worden opgerigt, tenzij men zich, voor zoo verre de grootte of ruimte der beslagkuip of kuipen betreft, zal houden aan hetgeen bij art. 8 dezer wet, omtrent de ruimte der roerkuipen van de brouwers, is omschreven.

Art. 30. Het regt op azijnstofte, door middel van weeking en gesting van mout- of meelspecien gefabriceerd, zal tot hetzelfde bedrag en even als dat op de bieren berekend worden, in evenredigheid van de ruimte der beslagkuip of kuipen, die tot het weeken en gesten van de meelspecien zullen aangegeven worden. Men zal zich regelen naar hetgeen bij art. 13 dezer wet, voor de aangifte der brouwers omschreven is, met uitzondering echter der bepalingen nopens het koken van de aftreksels van beslag en bieren.

Op de ruimte der beslagkuip of kuipen der azijnmakers van de tweede klasfe, zal eene korting van een tiende gedeelte der ruimte worden verleend.

Art. 31. De verantwoording van de hoeveelheid der op behoorlijke consentbiljetten ingeslagene meelspecien zal, ten opzigte dezer fabrikanten, geregeld worden, gelijk in art. 3 der eerste afdeeling dezer wet, ten aanzien der bierbrouwers, is voorgescreven.

Art. 32. De voorschriften, in de eerste afdeeling dezer wet, betrekkelijk de roeijing, peiling en waterijking der ketels en roerkuipen van de brouwers bepaald, mitsgaders verkooping, leening, uitbreking, verandering, vergrooting of verkleining derzelven, zijn mede toepasfelijk op de beslagbakken, ketels en zoogenaamde moerstukken der azijnmakers van de tweede klasfe.

Art. 33. Het gebruik van losse kranfen zal moeten aangegeven

worden , en hetzelfde zal aanleiding geven tot eene verhooging van regten , in verhouding tot de vermeerdering der ruimte , welke het opzetten van deze losse kranfen aan de beslagkuipen toevoegt.

Deze kranfen zullen vóór de opzending der aangifte moeten geverifieerd , en de inhoud op den voet , van wege de Administratie voor te schrijven , door roeijing en peiling onderzocht worden ; de azijnmakers zullen ook gehouden zijn , dezelve te nummeren.

Het gebruik van zulke losse kranfen , zonder voorafgaande aangifte , of het gebruik van eenen anderen dan den aangegevenen kranf , zal gestraft worden met eene boete van *vier honderd gulden* , onverminderd de betaling van den accijns , berekend naar de grootte der kranfen.

Wanneer echter , in het laatste geval , de niet aangegevene kranf geene meerdere ruimte dan de aangegevene mogt blijken te hebben , zal dit verkeerde gebruik slechts met eene boete van *vijsfig gulden* worden gestraft.

Art. 34. De werkzaamheden , in de beslagkuip of kuipen der azijnmakers van de tweede klasse , zullen niet langer mogen duren dan zestig uren ; met dien tijd zal de gesting der stoffe in dezelve moeten geëindigd zijn : de bostel of het overblijfsel van de bewerkte meelspecien zal , binnen een uur na dien tijd , uit de beslagkuipen moeten weggenomen zijn.

Art. 35. De azijnmakers der tweede klasse zullen zich , wat het bepalen van den tijd voor het aansteken van het vuur onder den ketel betreft , ten einde het water te koken , tot de weeking der meelspecien bestemd , moeten regelen en gedragen naar hetgeen deswege , bij art. 18 der wet , voor de brouwers is voorgescreven.

Art. 36. Geene azijnstoffen , door middel van weeking en gesting bereid , zullen binnen de tien dagen na de gesting mogen worden gekookt of gewarmd.

De fabrikant tot het warm maken van zoodanige stoffen binnen gemelde tien dagen mogte zijn overgegaan , zal gestraft worden , zoo als bij art. 21 en 22 dezer wet , nopens het clandestine brouwen , is vastgesteld.

De zoogenaamde way zal na gezegde tien dagen niet mogen worden gekookt of gewarmd, zonder voorafgaande aangifte aan de daartoe gestelde ambtenaren der Administratie, op eene boete van twee honderd gulden.

Art. 37. Het zonder aangifte van bewerken van meelspecien, het gebruik van andere beslagkuip of kuipen, anderen waterketel of kètels, dan die aangegeven zijn, het vroeger aanvagen van het bewerken der meelspecien, het bewerken en gesten derzelve, gedurende eenen langeren tijd, dan bij de aangifte is verleend, het bestaan van meelspecien in weeking of gesting, overal elders dan in de bestemde aangegevene plaatsen, vaten, bakken, ketels of kuipen, het later wegnemen van de bostel of overblijffel van bewerkte meelspecie uit de beslagkuip, dan op den tijd, bij art. 34 dezer wet bepaald, zal worden gestraft met dezelfde boete, als op dergelijke overtredingen der bierbrouwers, bij de eerste afdeling dezer wet, is vastgesteld; gelijke boete zal verbeurd worden door alle zoodanige azijnmakers der tweede klasse, of andere personen, welke azijn mogten maken, zonder aangifte en buiten weten der Administratie, boven de verbeurdverklaring, op den voet als in art. 17 dezer wet is bepaald.

Art. 38. In deze fabrieken zal geen ruw- of disteleerketel mogen bestaan, en de bereide stoffe zal niet dan tot het maken van azijn mogen worden gebezigd, op eene boete van vier honderd gulden.

Art. 39. Het is aan azijnfabrikanten van de tweede klasse verboden, het beroep van brander of distelateur of bierbrouwer in één en hetzelfde gebouw of lokaal uit te oefenen, of in derzelver lokalen door anderen te doen of laten uitoefenen.

Art. 40. De azijnmakers der derde klasse, welke hunne werkzaamheden voor de eerste reis willen aanvagen, zullen gehouden zijn, deswege aangifte te doen aan den hiertoe gestelden ambtenaar der Administratie, waaronder hunne azijnmakerij resorteert.

Deze aangifte, welke schriftelijk zal moeten geschieden door den kunstazijnmaker of deszelfs procuratiehouder, zal moeten behelzen:

- 1°. De plaats en dagteekening;
- 2°. Den naam of de firma van den aangever;

- 3°. De azijnmakerij, derzelver merk of andere kennelijke omschrijvingen;
- 4°. Het tijdstip van den aanvang der werkzaamheden;
- 5°. De nummers der kuipen, bestemd voor de aanstaande fabrikaadje.

De azijnmakers der derde klasfe zijn, wat het roeijen, peilen, waterijken en veranderen hunner kuipen en ketels betreft, gehouden, zich te gedragen naar hetgeen voor de waterijking, roeijing, peiling en verandering der werkkuipen en ketels der brouwers, bij art. 9, 10 en 11 dezer wet, is vastgesteld.

Art. 41. Na deze eerste aangifte zullen de azijnmakers der derde klasfe bevrijd zijn van het herhalen hunner verklaring, bij eene nieuwe fabrikaadje; maar daarentegen geacht worden, de werkzaamheden in hunne tweelingskuipen of werken driemaal in het jaar te vernieuwen.

Art. 42. Wanneer echter de azijnmakers der derde klasfe zouden verlangen, in hunne fabrikaadje eenige verandering daar te stellen, en met meer of minder dan de aangegevene kuipen te werken, of wel hunne fabriek geheel te doen stilstaan, zullen zij gehouden zijn, hiervan eene nadere verklaring te doen aan den hierboven genoemden ambtenaar, en wel vóór dat die verandering zal bewerkstelligd worden.

Verzuim te dezen zal, in geval van vermeerdering of verandering van kuipen, met eene boete van *vier honderd gulden*, onverminderd den accijns, en, in geval van vermindering, door het ontzeggen der afschrijving op den gecontinueerden aanflag, gestraft worden.

De niet in gebruik aangegevene of wel afgeschrevene kuipen zullen moeten verzegeld worden, op den voet als in art. 7 is omschreven.

Al de voorschriften dezer wet, vervat in de 17de, 21 en 22ste artikelen, voor zoo verre het gebruiken van andere kuipen, dan degenen, die aangegeven zijn, en het brouwen buiten weten der Administratie betreft, zijn op de azijnmakers der derde klasfe toepasselijk.

Art. 43. De aangifte en opzegging of verandering der aangifte

zal moeten gedaan worden in schrift, op een register met strooken, en berustende ten kantore der daartoe gecommiteerde en aangewezen ambtenaren.

Art. 44. Nopens de tweelingskuipen of zoogenaamde werken der azijnmakerijen van de derde klasfe, zullen door de Administratie zoodanige schikkingen kunnen worden ontworpen, en aan ons voorgedragen, als ook voor dit vak van fabrikaadje, de zekerheid der heffing met de eenparigheid in het fabrijkwezen kunnen bevorderen.

Art. 45. Bij den aanslag der regten, door de azijnmakers der derde klasfe verschuldigd, tot hetzelfde bedrag, als bij art. 30 is vastgesteld, zal aan hen telkens, voor iedere vernieuwing, op het gezamenlijke bedrag dier regten worden verleend eene korting van achttien percent, ter vervanging van al zoodanig rabat op de ruimte hunner tweelingskuipen of werken, als zij mogten vermeen hun toe te komen, hetzij ter zake van de inrigting hunner kuipen, of van de wijze van bewerking der azijnen, hetzij uit hoofde van intering, welke hunne fabrikaadje mogt komen te lijden.

DERDE AFDEELING.

ALGEMEENE BEPALINGEN.

Art. 46. De accijns, welke, in overeenstemming met art. 1 en 4 dezer wet, verschuldigd is, ten gevolge der aangifte, in art. 13, 30, 40 en 42 voorgeschreven, zal slechts vorderbaar zijn, naar gelang van derzelve bedrag en de bestemming der bieren en azijnen: een en ander op den voet der hierna volgende artikelen.

De aangifte van het stoken van vuur, tot het heet maken van water, zonder opgevolgde brouwte, of aanleggen van eene brouwte, zal, in verband met het bepaalde bij art. 13 en 30, aan geene betaling van accijns onderhevig zijn.

Art. 47. Tusschen de bierbrouwers en azijnmakers der drie klasfen, en de Administratie, zal eene rekening worden geopend, op welke debetzijde, onder genot der korting, bij art. 15, 26 en 30 toegeftaan, doch tevens onder de eventuele verhooging, in het daaraanvolgende 16de en 19de artikel vastgesteld, voor zoo veel de *bierbrouwers* aangaat, mitsgaders onder het genot der kor-

ting, bij art. 45 verleend, voor zoo veel de *azijnmakers* der derde klasfe betreft, succesfivelijk overgebracht zullen worden de posten ten laste der bierbrouwers en azijnmakers der drie klasfen, op het register van aangifte gevonden.

Aan het hoofd der rekening zal, door den bierbrouwer en azijnmaker, of deszelfs procuratiehouder, eene verklaring worden gesteld, waarbij *hij zich zelven en al zijne goederen verbindt voor de voldoening van de regten, welke, ten gevolge zijner succesfve aangiften, uit het register der bierbrouwers of azijnmakers der twee eerste klasfen, op deze zijne rekening zullen worden overgedragen.*

De overbrenging der posten van de kunstazijnmakers zal, in verband met art. 41, telken vier maanden geschieden, op den dag, waarop de termijn der vier vroegere maanden is geëxpireerd.

Art. 48. Wanneer de accijns der gezamenlijke aangiften van een' brouwer, over eene geheele maand, niet meer bedraagt dan *twee honderd gulden*, zal de betaling in ééne reize moeten geschieden, binnen de twintig dagen der volgende maand.

Wanneer de accijns, op den voet voorschreven, de somme van *twee honderd gulden*, doch niet die van *vijf honderd gulden*, in de maand, te boven gaat, zal zulks moeten geschieden in twee termijnen; te weten, de eene helft binnen de twintig eerste dagen der volgende maand, en de wederhelft binnen de twintig eerste dagen der tweede maand.

Wanneer de accijns, op den voet voorschreven, de somme van *vijf honderd gulden*, doch niet die van *een duizend gulden*, in de maand, te boven gaat, zal zulks mede moeten geschieden in twee termijnen; doch de eerste niet verschijnen, dan op den twintigsten dag der tweede maand, na die der aangifte tot brouwing, en de wederhelft, of laatste termijn, slechts op den twintigsten dag der derde maand.

Wanneer, eindelijk, de accijns, op den voet voorschreven, de somme van *een duizend gulden* in de maand te boven gaat, zal zulks moeten geschieden in drie termijnen; doch de eerste niet verschijnen, dan op den twintigsten dag der derde maand, na die der aangifte tot brouwing; de tweede termijn op denzelfden dag der vierde maand, en de laatste termijn op denzelfden dag der vijfde maand.

Art. 49. Offchoon de accijns op de bieren, tot azijnmaken bestemd, en, overeenkomstig met art. 4, verschuldigd is bij de aangifte tot brouwen, zal dezelve, in geval van overschrijving van den accijns op eenen azijnmaker der eerste klasfe, slechts vorderbaar zijn in drie termijnen, aanvang nemende met den dag der overschrijving, en wel:

Een derde binnen de twintig eerste dagen der tiende maand, na die der aangifte, een derde binnen de twintig eerste dagen der elfde maand, na die der aangifte, en, eindelijk, een derde binnen de twintig eerste dagen der twaalfde maand, na die der aangifte.

Art. 50. De wijze, bij art. 48 voorgeschreven, voor de opmaking der maandelijksche rekening van de brouwers, en de vaststelling der termijnen van crediet of tijdstippen van betaling, welke bepaald zijn voor het beloop van den accijns, op hunne fabriekadje van elke maand, is toepasselijk op de azijnmakers van de tweede klasfe, met dit onderscheid, dat de vastgestelde tijdstippen van betaling eerst zullen beginnen te loopen met den zestigsten dag na dien, welke voor den ingang van de termijnen van de brouwers is aangewezen.

Art. 51. De termijnen van betaling voor de azijnmakers der derde klasfe, zullen geregeld vorderbaar zijn op den twintigsten dag der zesde maand, na die der aangifte, of van den gecontinueerden aanlag.

Art. 52. Zoodra de accijns van ééne of meer maanden tevens, voor eene bierbrouwerij of azijnmakerij der tweede en derde klasfe, minder dan *zeventig* vaten ruimte in de roer-, beslag- of tweelingskuipen hebbende, de somme van *twee duizend gulden* zoude te boven gaan, zal voor het te verleenen crediet zekerheid gesteld moeten worden.

Desgelijks zal dit het geval wezen voor bier- of azijnmakerijen der tweede en derde klasfe, waaryan de roer-, beslag- of tweelingskuip of kuipen of roerkuipen *zeventig* vaten ruimte of daarboven hebben, zoodra het crediet meer zoude bedragen dan *vier duizend gulden*.

Art. 53. De aanzuivering van de aldus geopende rekening der bier- en azijnfabrikanten en trafikanten zal kunnen plaats hebben:

Eerftelijk: door de voldoening der verfchenen termijnen.

Ten andere: door aflevering van bieren en azijnen, met overfchrijving van den impost.

Ten derde: door den uitflag voor negotie naar buiten 's Lands; en, eindelijk,

Ten vierde: wat de azijn alleen betreft, door de nederlage in een der entrepots van het Rijk.

Geene aanzuivering van rekening, bij middel van overfchrijving van accijns, buitenlandfche verzending of nederlage in entrepot, zal kunnen plaats hebben tot aanzuivering van termijnen van betaling, die mogten verfchijnen of verfchenen zijn op den datum van de aanvraag tot overfchrijving, buitenlandfche verzending of nederlage in entrepot.

Art. 54. De termijn van betaling verfchenen en de accijns nog niet voldaan zijnde, zal de ontvanger een waarschuwingbiljet aan den debiteur zenden, om alsnog, binnen den tijd van driemaal vier en twintig uren, aan dezelfs verpligting, door veraccijning, te komen voldoen.

Art. 55. Wanneer een brouwer of azijnmaker dezelfs bieren of azijnen, of een gedeelte van die, wenscht af te leveren aan een' ander zijner medefabrikanten of trafikanten, of aan een' handelaar, zal hem zulks geheel vrijftaan; doch, dit wenshende te doen, met overfchrijving van den accijns, bij de fabrikaadje verfchuldigd, zal hij, nevens dezelfs medefabrikant, trafikant of handelaar voornoemd, daarbij de bepalingen behoorren waar te nemen, in dit artikel voorgefchreven.

In de eerste plaats, zal zulks niet toegestaan kunnen worden, dan voor den uitflag binnen dezelfde provincie.

In de tweede plaats, voor geene kleinere partijen, dan waarvan de accijns, in verhouding tot eene belasting van *zeventig cents* het vat, *drie honderd gulden* excedeert.

Art. 56. De bierbrouwers en azijnmakers, verlangende bieren of azijnen, voor negotie, naar buiten 's Lands te verzenden, zullen, ter bekoming van affchrijving van den accijns, bij

de fabrikkade der bieren en azijnen verschuldigd geworden, zich in allen deele moeten gedragen naar hetgeen nopens den uitvoer bij de algemeene wet op den ophef der accijnzen is vastgesteld.

Onder de bieren en azijnen, voor welke afschrijving verleend wordt, zijn niet begrepen eenige bieren en azijnen, welke in eene mindere partij dan *veertig* vaten, of daarmede gelijk staande hoeveelheden, in kruiken of fleschen worden uitgevoerd.

Aan de landzijde en langs de rivieren zal geene afschrijving voor negotie worden toegestaan, wat de bieren betreft.

De afschrijving zal verleend worden ter concurrentie van *vijf en zestig* cents het vat, dewelke, in maniere als boven, zal worden uitgevoerd, doch de bier- en azijnfabrikant of trafikant geene verdere afschrijving van impost bekomen, dan het nog openstaande bedrag van deszelfs rekening toelaat, en mitsdien het reeds aangezuiverde der termijnen voor hem verloren zijn.

De afschrijving zal altijd plaats hebben op de oudste termijnen van crediet der rekening.

Voor geene bieren en azijnen zal afschrijving verleend worden, welcher waarde of gehalte beneden die der gewone bieren en azijnen is, en derhalve ook niet voor aangelengde of bedorvene dier dranken.

Art. 57. Voor zoo verre men verkiest binnenlandsche azijnen te entrepoferen, zullen dezelve niet in entrepot worden opgenomen, dan na door roeiing en proeving, bij den inslag, in hoeveelheid en foort te zijn opgenomen.

Art. 58. Met betrekking tot den inslag van binnenlandsche azijnen in 's Rijks entrepot, zal worden in acht genomen, hetgeen bij de algemeene wet op den ophef der accijnzen, omtrent de entrepots in het algemeen, en ten aanzien der betaling in kontanten, of op termijnen, en den uitflag voor negotie, bij de tegenwoordige wet is vastgesteld; echter onder de volgende bepalingen:

a. Dat de inslag in het entrepot, de overschrijving en den vervoer van het eene entrepot naar het andere, de uitflag

uit het entrepot onder eigen beheer, of ter consumtie, mitsgaders tot den uitvoer, niet zal kunnen plaats hebben in eene mindere hoeveelheid dan van *veertig* vaten, ten ware bij den uitslag onder eigen beheer of ter consumtie, voor het overgeblevene gedeele eens prijs.

b. Dat, wanneer het geëntreposeerde onder eigen beheer of ter consumtie wordt ingeslagen, de accijns dadelijk in kontanten zal moeten worden betaald.

Art. 59. Wegens azijnen, welke in het entrepot worden gelegd, zal op de rekening van den azijnmaker worden afgeschreven voor het vat *vijs en zestig* cents, meerdere of mindere hoeveelheid naar advenant.

Art. 60. De azijnmaker zal gerechtigd zijn, om in het entrepot, en in de aldaar onder eigen toezigt verleende kelders en pakhuizen, zijne azijnen over te steken, aan te vullen, te bewerken en zoodanig te verlengen, als hem, tot gerijf van zijnen handel en debiet, zal goeddunken.

Hij zal hiertoe desgelijks de bevoegdheid hebben, met voorkennis van den entreposeur, de vereischte ingredienten aan te voeren, doch tevens gehouden zijn, van zijne bewerking, zoo veel dezelve eene vermeerdering van azijnen ten gevolge zoude hebben, schriftelijk kennis te geven aan den ontvanger, ten einde deswege gedebiteerd te worden, als voor de uit zijne azijnmakerij ingevoerde azijnen, en hem de aflevering niet ontzegd zoude kunnen worden, ter zake dezelve zijnen inslag zouden te boven gaan.

Bijaldien onder de ter vermenging aangevoerde dranken zich azijnen mogten bevinden, zullen dezelve, in het entrepot, als onveraccijnsde binnenlandsche azijnen worden behandeld, terwijl in allen gevalle, voor zoo verre die dranken mogten bestaan, als buitenlandsche azijnen, komende uit eenig entrepot, daarvan de accijns, op deze buitenlandsche specien gesteld, alvorens ten volle zal moeten zijn betaald.

Geene azijnen van binnenlandschen oorsprong zullen wijders mogen gelegd worden in hetzelfde gedeelte van het entrepot,

met de buitenlandsche bieren of azijnen, onder speciaal beheer des eigenaars of consignataris zijnde.

Art. 61. De binnenlandsche bieren en azijnen, welke, overeenkomstig de bepalingen van de algemeene wet op de accijnzen, van de eene plaats van het Rijk naar de andere, over vreemd territoir gebragt worden, zullen niet mogen worden vervoerd in eene mindere hoeveelheid dan van *veertig* vaten.

Art. 62. De bierbrouwers en azijnmakers, welke verlangen zouden, hun bedrijf te laten varen, of wel hunne fabriek of trafijk geheel stil te doen staan, zullen gehouden zijn, hiervan schriftelijk kennis te geven aan de ambtenaren der Administratie over de gemeente, alwaar hun pand gelegen is, veertien dagen vóór het eindigen hunner werkzaamheden.

Hetzelfde zal moeten in acht genomen worden door de boedelreddeeraars en executeuren in de boedels van overledenen, of de curators of syndics in die van bankbreukigen.

Geene afrekening zal mogen plaats grijpen, noch in geval van afterven of failliet, eenige scheiding van den boedel of afgifte aan de belanghebbende erfgenamen en legatarisfen, of wel, in het laatste geval, vereffening met de crediteuren kunnen bewerkstelligd worden, tenzij alvorens met den Lande, wegens dusdanigen boedel en bedrijf, de rekening volkomen zal zijn gesloten, of ten minste zonder dat, in geval van contestatie, voldoende borgtocht zij gesteld.

Collectief zegel.

Art. 63. De quitantien van betaalden accijns zullen geschreven worden op een collectief zegel, waarvan de waarde, boven den accijns, zal moeten voldaan worden.

Het collectief zegel zal in verband staan tot het bedrag van den accijns, naar het volgende tarief:

Wanneer de accijns bedraagt beneden tot en met 50 cents,
 een zegel van..... f 0.02½
 bov. f 0.50 tot en met f 1.00 een zegel van - 0.05

A C C I J N S E N .

525

bov. f	1.00	tot en met f	1.50	een zegel van f	0.07 $\frac{1}{2}$
” -	1.50	” -	2.00	” -	0.10
” -	2.00	” -	3.00	” -	0.15
” -	3.00	” -	4.00	” -	0.20
” -	4.00	” -	6.00	” -	0.30
” -	6.00	” -	8.00	” -	0.40
” -	8.00	” -	11.00	” -	0.55
” -	11.00	” -	14.00	” -	0.70
” -	14.00	” -	17.00	” -	0.85
” -	17.00	” -	20.00	” -	1.00
” -	20.00	” -	25.00	” -	1.25
” -	25.00	” -	30.00	” -	1.50
” -	30.00	” -	40.00	” -	2.00
” -	40.00	” -	50.00	” -	2.50
” -	50.00	” -	60.00	” -	3.00
” -	60.00	” -	80.00	” -	4.00
” -	80.00	” -	100.00	” -	5.00
” -	100.00	” -	120.00	” -	6.00
” -	120.00	” -	140.00	” -	7.00
” -	140.00	” -	170.00	” -	8.50
” -	170.00	” -	200.00	” -	10.00
” -	200.00	” -	250.00	” -	12.50
” -	250.00	” -	300.00	” -	15.00

En wanneer de accijns boven de *drie honderd gulden* draagt, zullen er één of meer aanvullingszegels (overeenkomstig het meeste voordeel der schatplichtigen), naar evenredigheid van den meerderen accijns, bij het zegel van *vijftien gulden* moeten gevoegd worden.

De consent- en geleibiljetten, tot inslag, uitslag of verkelde-ring of vervoer van het binnenlandsch gedistilleerd benoodigd, zullen, in verband met de hoeveelheid gedistilleerd, moeten geschreven zijn op een zegel, te betalen door de belangheb-benden, naar het volgende tarief:

Van 40 vat. bier of azijn, tot ben. 100 vat., op een zeg. van f 0.05

„ 100	„	„	150	„	„	- 0.10
„ 150	„	„	200	„	„	- 0.20
„ 200	„	„	250	„	„	- 0.30
„ 250	„	„	300	„	„	- 0.45
„ 300	„	„	350	„	„	- 0.60
„ 350	„	„	400	„	„	- 0.75
„ 400	„	en daarboven.....				- 1.00

Lasten en bevelen, dat deze in het Staatsblad zal worden geplaatst, en dat alle ministeriele departementen, autoriteiten, collegien en ambtenaren, aan de naauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven enz.

En wanneer de accijzen boven de vier hundred en twee
 (over de accijzen van de (over de accijzen van de (over de accijzen van de
 het meent voordeel der (over de accijzen van de (over de accijzen van de
 den meent voordeel der (over de accijzen van de (over de accijzen van de
 ten gevoerd worden.

De conferent- en commissarissen, tot inlande, nijver en verkeer
 ting of verkeer van het binnenlandsch gedrukt en benoemd
 zullen, in verband met de hooversheid gedrukt en benoemd
 gedrukt en benoemd, te bepalen door de belanghebbende
 gonden, naar het volgende artikel:

TARIEF, bepalende den tijd, welke aan de brouwers vóór dat de werkzaamheden in de roerkuip beginnen aan de groote ketels en kuipen, en verdeeld voor ketels worden gebruikt, en voor die, van welke of dat zij grooter zijn.

Dit tarief wijst een *maximum* en *minimum* aan van den tijd, die verleend kan worden; het *maximum* is voor de brouwers, die zich van *sluikmanden* bedienen, of geleverd te klaren; het *minimum* betreft de andere brouwers.

Tijd, toegestaan voor de werkzaamheden in de roerkuip, in geval er maar één ketel wordt gebruikt.						
Voor een roerkuip van	Voor een brouwfel bruin bier.		Voor een brouwfel geel bier.		Voor een brouwfel wit bier.	
	Maxi-mum.	Mini-mum.	Maxi-mum.	Mini-mum.	Maxi-mum.	Mini-mum.
100 vaten en daarboven.	24	22	22	20	20	18
75 vaten tot ben. 100 vat.	22	20	20	18	18	16
50 vaten tot ben. 75 vat.	20	18	18	16	16	14
30 vaten tot ben. 50 vat.	18	16	16	14	14	12
20 vaten tot ben. 30 vat.	16	14	14	12	12	10
Onder de 20 vaten	15	13	13	11	11	9

Behalve den tijd, hierboven bepaald voor de werkzaamheden in de roerkuip, zal er nog de navolgende tijd worden verleend voor het warmen van het water, eer dat de werkzaamheden in de roerkuip beginnen:

- Voor een' ketel van 100 vaten en daarboven 8 uren.
- „ „ „ „ „ „ 75 vaten tot beneden de 100 vaten 6 „
- „ „ „ „ „ „ 50 „ 5 „
- „ „ „ „ „ „ 50 „ 4 „
- „ „ „ „ „ „ Minder dan 25 „ 3 „

wordt toegestaan, zoo voor het warm maken van het water, als voor de werkzaamheden in dezelve, alles geëvenredigd navolgende gevallen; als: dat één ketel, of twee of meerder ketels in evenredigheid staan met de aangegevene roerkuip,

den tijd, die verleend kan worden; het *maximum* is voor de brouwers, die zich van *sluikmanden* bedienen, of geleverd te klaren; het *minimum* betreft de andere brouwers.

Tijd, toegestaan voor de werkzaamheden in de roerkuip, in geval dat twee ketels worden gebruikt, wanneer de gezamenlijke grootte niet die van de roerkuip overtreffen.

Tijd, toegestaan voor de werkzaamheden in de roerkuip, in geval er twee ketels worden gebruikt, waarvan de gezamenlijke grootte die van de roerkuip overtreffen.

Voor een roerkuip van	Voor een brouwfel bruin bier.		Voor een brouwfel geel bier.		Voor een brouwfel wit bier.	
	Maxi-mum.	Mini-mum.	Maxi-mum.	Mini-mum.	Maxi-mum.	Mini-mum.
100 vaten en daarboven.	21	19	19	17	17	15
75 vaten tot ben. 100 vat.	19	17	17	15	15	13
50 vaten tot ben. 75 vat.	17	15	15	13	13	11
30 vaten tot ben. 50 vat.	15	13	13	11	11	9
20 vaten tot ben. 30 vat.	14	12	12	10	10	8
Onder de 20 vaten	13	11	11	9	9	7

roerkuip, zal er nog de navolgende tijd worden verleend voor het warmen van het water, eer dat de werkzaamheden in de roerkuip beginnen:

- Voor een' ketel van 100 vaten en daarboven 8 uren.
- „ „ „ „ „ „ 75 vaten tot beneden de 100 vaten 6 „
- „ „ „ „ „ „ 50 „ 5 „
- „ „ „ „ „ „ 50 „ 4 „
- „ „ „ „ „ „ Minder dan 25 „ 3 „

*WET van den 23sten December 1833,
houdende eenen accijns op de suiker.*

WIJ WILLEM, ENZ.

Allen, die deze zullen zien of hooren lezen, salut! doen te weten:

Alzoo Wij in overweging hebben genomen de noodzakelijkheid, dat, tot meerdere verzekering van de opbrengst van den accijns op de suiker, de bepalingen der wet van den 27sten Julij 1822 (*Staatsblad* n°. 21), in verband met die van den 24sten December 1829 (*Staatsblad* n°. 76) en van den 2den Januarij 1832 (*Staatsblad* n°. 3), worden gewijzigd;

Zoo is het, dat Wij, den Raad van State gehoord, en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

Art. 1. De wet van den 27sten Julij 1822 (*Staatsblad* n°. 21) en § b 2 van art. 4 der wet van den 24sten December 1829 (*Staatsblad* n°. 76), mitsgaders de wet van den 2den Januarij 1832 (*Staatsblad* n°. 3), worden ingetrokken en vervangen door de navolgende bepalingen:

EERSTE AFDEELING.

*Van het bedrag en de verschuldigheid van
den accijns.*

Art. 2. De accijns op de suiker zal bedragen van iedere één honderd ponden ruwe suiker *dertien gulden vijftig cents*, meerdere of mindere hoeveelheid naar evenredigheid.

Art. 3. De accijns zal verschuldigd zijn bij den invoer der ruwe suiker van buiten 's Lands.

Art. 4. Wegens al zulke ruwe ongedekte bruine suikers, als met Nederlandsche schepen worden aangevoerd, van en herkom-

stijg zijn uit de Nederlandsche bezittingen in de Westindie, of uit Demerary, Esfequebo en Berbice, van zoodanige plantaadjen, welke vroeger hebben toebehoord en blijven toebehooren aan Nederlanders, of aan dezelve waren en nog zijn en blijven verhypothekeerd, zal *acht* ten honderd van de opbrengst van den accijns voor die suiker (opcenten en zegel er onder begrepen), op de wijze, zoo als de Koning zal goedvinden, worden aangewend, ten behoeve der planters, naar rato van hetgeen ieder heeft ingevoerd, en zulks tot wegneming der ongelijkheid, die de eenvormigheid der heffing van den accijns, ten aanzien dezer ruwe suikers, om hare meerdere bezetheid met stroopdeelen tegenover suikers, welke reeds bewerkt of gedekt zijn, moet medebrengen.

Art. 5. Het bedrag van den accijns zal zich regelen naar het bruto gewigt van de suiker, zoo als hetzelfde vooraf door 's Rijks wegers zal zijn bevonden.

Op dat gewigt zal echter verleend worden de navolgende tarra, als:

Van suiker, ingevoerd in kisten van de Havannah, 13 ten honderd.

In kisten van Rio-Janeiro, Fernambuck en Oostindie, 18 ten honderd.

In kisten van elders, 15 ten honderd.

In vaten, 14 ten honderd.

In emballaadje van leder, matten, manden, linnen en dergelijken, 5 ten honderd.

Zullende steeds, zoo veel mogelijk, vijf stukken dezer emballaadje met suiker tegelijk worden gewogen.

In kanasfers of krajangs, 10 ten honderd.

Wanneer nochtans de belanghebbende de verificatie van de tarra zal gevraagd hebben, zal de uitkomst daarvan tot maatstaf strekken ter berekening van den accijns.

Art. 6. De aanzuivering van den verschuldigden accijns zal door handelaren en suikerraffinadeurs kunnen bewerkstelligd worden, op den voet, hierna in art. 11, 18 en 32 vermeld.

Inslag van ruwe suiker van buiten 's Lands door particulieren, of beneden de *vijf honderd ponden* door handelaars of suikerraffinadeurs, zal niet mogen geschieden, dan met dadelijke betaling van den accijns, ten kantore van den ontvanger, ter plaatse van den invoer of losfing.

Art. 7. Geen inslag van ruwe suiker van buiten 's Lands zal mogen geschieden, dan met een behoorlijk accijns- of consentbiljet, op verbeurte van de suiker, en bovendien eene boete van den tiendubbelen accijns, te betalen door ieder, die tegen deze bepaling handelt.

TWEEDE AFDEELING.

Van de handelaars in ruwe suikers.

Art. 8. De ingevoerde suiker aan eenen handelaar behoorende, of aan denzelven geconfigureerd, en *vijf honderd ponden* of meer beloopende, zal kunnen worden ingeslagen:

- 1°. Op termijnen van crediet;
- 2°. Door opslag in het publiek of particulier entrepot; en
- 3°. Door opslag in fictief entrepot.

Art. 9. De inslag van suiker zal kunnen plaats hebben, te weten:

Indien de handelaar crediet voor den accijns heeft gevraagd:

- a. Op consentbiljet, hetwelk afgeteekend zal moeten worden door den ontvanger, ter plaatse der bestemming, nadat de rekening van den handelaar voor den accijns gedebiteerd zal zijn; of
- b. Op het certificaat van den ontvanger, ter plaatse van de bestemming, bewijzende, dat vooraf de noodige zekerheid voor den accijns is gesteld, en dat de rekening van den handelaar met het bedrag van denzelven gedebiteerd is.

Indien de suiker in het publiek of particulier entrepot zal worden nedergelegd:

Op een consentbiljet, hetwelk afgeteekend zal moeten worden door den entrepofeur, na den opflag in het entrepot.

Indien de fuiker in fictief entrepot wordt ingeflagen :

Op een consentbiljet als het evengemelde, hetwelk afgeteekend zal worden door den entrepofeur, nadat de rekening van het fictief entrepot met de hoeveelheid gedebiteerd en voor den accijns de noodige zekerheid gesteld zal zijn.

Art. 10. Met betrekking tot de termijnen van crediet, zullen, ten aanzien van de handelaars, de regelen worden gevolgd, bij de algemeene wet over de heffing der regten van in-, uit- en doorvoer en van de accijnsen voorgeschreven.

De termijnen van crediet zullen zich regelen naar het opgenomen bedrag van den accijns.

Wanneer de accijns in hoofdfom niet te boven gaat de fom van *vijf honderd gulden*, zal de betaling in ééns moeten geschieden, binnen drie maanden na de dagteekening der aangifte.

Wanneer dezelve de *vijf honderd gulden* te boven gaat, zal zulks moeten geschieden in twee termijnen, te weten: de eene helft binnen de drie maanden, en de wederhelft binnen de zeven maanden na de dagteekening, als boven.

Art. 11. De aanzuivering van de rekening der handelaren, wegens op crediet ingeflagen fuiker, zal kunnen plaats hebben :

1°. Door voldoening der verschenen termijnen; en

2°. Door afschrijving voor uitvoer naar buiten 's Lands, mits de in- of oplading en de verificatie hebben plaats gehad vóór dat de termijn van crediet verschenen is.

De termijnen van betaling verschenen en de accijns niet volstaan, noch ten gevolge van uitvoer naar buiten 's Lands afgeschreven zijnde, zal de ontvanger, alvorens tot de vervolging over te gaan, een waarfchuwingsbiljet aan den debiteur zenden, om alsnog, binnen den tijd van driemaal vier en twintig uren, aan deszelfs verpligting, door de betaling van het verschuldigde, te komen voldoen.

Art. 12. De handelaar, verkiezende ruwe fuiker naar buiten

's Lands te verzenden, zal, mits de uitvoer niet geschiede in eene mindere hoeveelheid dan van *twee honderd ponden*, afschrijving bekomen op den verschuldigten accijns, tegen *dertien gulden vijftig cents* de honderd ponden, behalve de opecenten, meerdere hoeveelheid naar evenredigheid, en zulks na aftrek eener tarra op het bruto-gewigt, gelijkstaande met die, welke, naar gelang van de kisten, fusten of emballagie, bij den invoer is toegefaan.

De afschrijving zal altijd plaats hebben op het bedrag van den eerstgeopenden termijn van crediet.

Art. 13. Met betrekking tot den inslag van suiker in publiek en particulier entrepot, en uitslag uit hetzelfde, zullen, boven en behalve hetgeen bij de algemeene wet op de heffing der regten van in-, uit- en doorvoer, en van de accijnfen is voorgeschreven, worden in acht genomen de hierna volgende bepalingen:

- a. Dat, voor hetgeen onmiddellijk uit zee in publiek of particulier entrepot wordt ingeslagen, diegene, welke de suiker entrepofeert, voor niet meer dan hetgeen uit hetzelfde entrepot uitgeslagen wordt, zal verantwoordelijk zijn, immers, wat de particuliere entrepots aangaat, voor zoo veel de Administratie de gelegenheid der bergplaatfen zoodanig bevinde, dat men niet dan *door het plegen van openbaar geweld*, tot dezelve, zonder haar voorweten, toegang kan krijgen;
- b. Dat geena overschrijving in het entrepot, of vervoer van het eene entrepot naar het andere zal kunnen plaats hebben, dan in eene hoeveelheid van *vijf honderd ponden*, of meer;
- c. Dat geen opslag onder eigen beheer zal worden toegefaan voor minder dan *vijf honderd ponden*, ten ware dat zulks het overgeblevene gedeelte eener partij mogt zijn;
- d. Dat, betrekkelijk den uitslag, aan raffinadeurs uit het entrepot gedaan, de termijnen van crediet zullen worden geregeld op den voet van het bepaalde bij art. 31 en volgende;

e. Dat de betaling van het inkomend regt, bijaldien diegene, welke den inflag doet, zulks verkiest, onmiddellijk bij den invoer zal geschieden.

Art. 14. Voor zoo ver ruwe suiker uit het publiek of particulier entrepot naar buiten 's Lands wordt uitgeflagen, zal zulks niet geschieden in eene hoeveelheid van minder dan *twee honderd ponden*.

Art. 15. Het fictief entrepot kan alleen worden toegestaan voor ruwe suiker, aan zoodanige handelaars, welke bij geene mindere hoeveelheden dan *vijftig ponden* uitslaan, en zal binnen den afstand van één uur van de grenzen, aan de landzijde, nimmer worden gedoogd, dan in besloten steden, forten, of in zoodanige gemeenten, waarvan de geagglomereerde bevolking *twee duizend zielen* of meer bedraagt, en voor zoo ver dáár een kantoor van ontvangst voor den accijns gevestigd is.

Evenmin zal hetzelfde ook meer binnenwaarts worden toegelaten in plaatsen, alwaar geen kantoor van ontvangst voor den accijns is gevestigd.

Art. 16. Diegene, welke van het entrepot fictief verlangt gebruik te maken, zal :

- 1°. Zich als zoodanig moeten aangeven bij den ontvanger der accijnsen in de gemeente, alwaar hij zijn entrepot wil vestigen.
- 2°. Aan den entrepofeur aldaar opgaven doen van al die pakhuizen en panden, welke hij voor zijn fictief entrepot wil gebruiken, en welke allen binnen den omtrek der plaats zullen moeten gelegen zijn.
- 3°. Ten genoege van den entrepofeur voldoende zekerheid stellen voor den accijns, wegens de geëntroposeerde suiker verschuldigd; welke zekerheid in allen gevalle daarin zal kunnen bestaan, dat een zesde gedeelte van de suiker, met welke de rekening van den belastingsschuldige is gedebiteerd, in het publiek entrepot worde gebragt, of door hem in een afzonderlijk lokaal worde geplaatst, waarvan de ingang met twee onderscheiden werkende

floten zal worden voorzien; zullende de sleutel van het eene slot onder hem, en die van het andere onder den entrepofeur berusten.

4°. Zich op den hierna, bij art. 23 te melden voet, aan het houden eener peilrekening, als ook aan de visitatie van zijn fictief entrepot door de ambtenaren, behooren te onderwerpen.

Art. 17. De rekening van het entrepot fictief wordt gedebeiteerd:

1°. Met de hoeveelheid ingeslagen van buiten 's Lands, na aftrek der tarra, in art. 5 vermeld; zullende, wat de ruwe ongedekte bruine suiker betreft, bij dien inslag, boven en behalve die tarra, worden toegestaan eene korting van *twee* ten honderd voor lekkaadje.

2°. Voor hetgeen van andere handelaars, insgelijks het entrepot fictief genietende, of wel uit publiek of particulier entrepot wordt ingeslagen.

Art. 18. De rekening van het entrepot fictief wordt gecrediteerd door uitflag:

- a. Voor negotie naar buiten 's Lands.
- b. Aan handelaren of raffinadeurs, welke mede het entrepot fictief genieten.
- c. Aan raffinadeurs op termijnen van crediet.
- d. Aan andere handelaren.
- e. Aan particulieren.
- f. Aan zich zelven.

Art. 19. De uitflag voor negotie naar buiten 's Lands geschiedt op dezelfde wijze, als hiervoren, art. 14, voor den uitflag uit publiek of particulier entrepot is bepaald.

Art. 20. De uitflag aan eenen handelaar of raffinadeur, mede het genot van entrepot fictief hebbende, kan in geene mindere hoeveelheid dan *twee honderd ponden* geschieden, en de afschrijving wordt bewerkstelligd op eene van de twee volgende wijzen:

- a. Op het bewijs, dat diegene, aan wien dezelve geschiedt, voor de af te schrijven partij op zijne entrepot - rekening is gedebiteerd,
- b. Op een consentbiljet, onder de noodige zekerheid, dat degene, aan wien de suiker wordt afgeleverd, binnen een' bepaalden tijd voor dezelve zal zijn gedebiteerd, en welke zekerheid, wanneer het consentbiljet binnen den daarop bepaalden tijd zal zijn teruggebracht, zal worden opgeheven, doch, bij gebreke van dien, dadelijk hare uitwerking erlangen.

Art. 21. De uitslag aan andere handelaren kan in geene mindere hoeveelheid dan *vijftig ponden* geschieden, en de afschrijving niet plaats hebben, dan;

- a. Nadat de quitantie van den betaalden accijns aan den entrepoteur zal zijn vertoond, of
- b. Op bewijs, dat de koper voor den accijns is gedebiteerd, mits, in dit geval, de partij *vijf honderd ponden* of meer bedrage, welk debet hij zal kunnen aanzuiveren, hetzij door betaling der termijnen van crediet, hetzij door afschrijving bij uitvoer naar buiten 's Lands.

Art. 22. De uitslag aan particulieren of aan zich zelve kan in geene mindere hoeveelheid dan *vijftig ponden*, en nimmer anders dan tegen betaling van den accijns in gereeden gelde worden gedaan, en de afschrijving wordt niet verleend, dan na vertoon, als voren, der quitantie van betaalden accijns.

Art. 23. Diegenen, welke een fictief entrepot hebben, zijn verplicht om, te allen tijde, de voorraad van suiker, welke zich in het fictief entrepot bevindt, aan de ambtenaren der Administratie te vertoonen, en hun entrepot aan het aanpeil te onderwerpen.

Art. 24. Het aanpeil zal gewoonlijk tweemaal in het jaar moeten, doch ook tusschentijds kunnen plaats hebben; in het laatste geval echter niet, dan op schriftelijken last van den opersten ambtenaar der Administratie over het arrondissement.

Art. 25. Wanneer bij het aanpeil eene meerdere hoeveelheid, dan het saldo der rekening bedraagt, mogt worden bevonden, zal de accijns wegens dit meerdere dadelijk, in gereeden gelde, moeten worden betaald; zullende bovendien, in geval zulks meer dan *een tiende* van het geheele debet der rekening beloopt, de kosten der weging van de geheele partij door den belastingschuldige worden gedragen.

Art. 26. Wanneer bij het aanpeil de voorraad minder dan het saldo der rekening wordt bevonden te bedragen, zal de accijns van dit te kort dadelijk, in gereeden gelde, behooren te worden voldaan; terwijl bovendien, in geval dat te kort eene hoeveelheid mogt beloopt, te boven gaande *een tiende* gedeelte van het geheele *debet* der rekening, de belastingschuldige zal verbeuren eene boete, gelijkstaande met den *tiendubbelen accijns* voor het geheele vermis, onverminderd zijne verpligting tot betaling der kosten van de weging der geheele partij.

Art. 27. Wanneer de belastingschuldige, bij verschil over het aanpeil, de weging mogt vorderen, zullen de kosten derzelve voor zijne rekening komen, wanneer de over- of ondermaat *een vijftigste* gedeelte of meerder bedraagt.

Art. 28. De suiker, welke van de eene plaats van het Rijk naar de andere, over vreemd grondgebied, gebragt wordt, zal niet mogen worden vervoerd in eene mindere hoeveelheid dan *vijf honderd ponden*.

DERDE AFDEELING.

Bepalingen opzigtelijk de suikerraffinadeurs.

Art. 29. Het bepaalde bij art. 8, 9, 12, 13, tot en met 28 der tegenwoordige wet, is in allen deele toepasselijk op de raffinadeurs voor de ruwe suikers, die zij, hetzij onder eigen vrij beheer, hetzij in entrepot, zullen inslaan, of voor negotie naar buiten 's Lands uitvoeren.

Art. 30. De uitslag uit het fictief entrepot van suiker, welke de raffinadeur te zijner beschikking zal nemen, zal gedekt moeten worden door een bewijs van den ontvanger, dat hij

de credietrekening met het bedrag van den accijns heeft gedebiteerd.

Art. 31. De raffinadeur zal voor den accijns van de suiker, welke hij op of na den dag der invoering van de tegenwoordige wet te zijner beschikking zal nemen, mits zulks geschiede in eene hoeveelheid van niet minder dan *vijf honderd ponden*, een crediet van *zeven maanden* genieten, en zulks zonder onderscheid, of de inflag plaats hebbe bij invoer uit zee of uit entrepot.

Het verschuldigde wegens eenigen termijn van crediet, geopend na den 1sten November 1833, doch op dien dag, hetzij geheel, hetzij gedeeltelijk, onaangezuiverd gebleven, zal voor dat geheel of gedeelte met *zeven* ten honderd worden verhoogd.

Art. 32. De aanzuivering van de rekening, wegens door den raffinadeur op crediet ingeslagen suiker, zal kunnen plaats hebben:

- 1°. Door voldoening der verschenen termijnen;
- 2°. Door afschrijving voor uitvoer naar buiten 's Lands.

Art. 33. De raffinadeur, verkiezende suiker voor negotie naar buiten 's Lands te verzenden, zal afschrijving van den verschuldigten accijns bekomen, te weten:

a. Voor *kandij*, behoorlijk geraffineerd en bewerkt, mitsgaders voor *fijn geraffineerde suiker*, dat is, *melis in brooden*, elk niet zwaarder dan *zes ponden* wegende, *twee en twintig gulden*;

b. Voor andere *melis in brooden* en voor *lompen*, mitsgaders voor *melis en lompen in stukken*, of gruis, geslagen of gemalen, onder het noodige toezigt van de Administratie, *een en twintig gulden*.

Als *melisbrooden* en *lompen*, in haar geheel of in stukken, worden enkel erkend dezulken, welke geheel uitgedekt en, bij twijfelachtige gevallen, doorgeslagen, van boven tot onder van binnen blank, dat is, *net zijn*;

c. Voor zoogenaamde *basterden*, en alle andere dan hiervo-

ren vermelde *geraffineerde suiker*, alsmede voor alle *ruwe suiker*, *dertien gulden vijftig cents*.

Een en ander voor iedere *een honderd ponden*, en, behalve de opcenten, alle meerdere hoeveelheid naar evenredigheid.

Er zal echter geene affchrijving worden gegeven, wanneer de kandjsuiker in eene mindere hoeveelheid dan *honderd ponden*, en alle andere geraffineerde suiker in eene mindere hoeveelheid dan *twee honderd ponden* het Rijk zal worden uitgevoerd.

De affchrijving zal altijd moeten worden bewerkstelligd op het beloop van den eerstgeopenden en niet aangezuiverden termijn van crediet.

Wij behouden Ons voor, de bovengemelde bepalingen der hoeveelheid te wijzigen, voor zoo ver de ligging van sommige raffinaderijen zulks zoude mogen vorderen.

Art. 34. Bij uitvoer van kandij of andere geraffineerde suiker, zal de aangifte en affchrijving moeten geschieden naar het netto-gewigt, zonder eenige berekening van tarra, behalve *één en drie vierde* ten honderd voor het papier en touw wegens de brooden, daarmede op de gewone wijze omwonden; zullende bij de aangifte uitdrukkelijk moeten worden vermeld, of de brooden *al* dan *niet* met papier en touw omwonden zijn, en eene verkeerde aangifte deswege met het *tiendubbel* bedrag van den accijns, aan de verleende tarra geëvenredigd, worden gestraft.

De aangifte zal, nevens het netto-gewigt, ook het bruto-gewigt van elke kist, fust of andere emballage moeten bevatten.

Een te kort van niet meer dan *één* ten honderd, bevonden tusfchen de wezenlijke hoeveelheid suiker en die, welke is aangegeven, als in elke kist, fust of andere emballage aanwezig te moeten zijn, zal niet in aanmerking worden genomen, dan ter evenredige vermindering van de affchrijving.

Wanneer het te kort, als boven, meer dan *één*, doch niet boven de *vijf* ten honderd bedraagt, zal de aangever worden gestraft met eene boete, ten beloope van het *tiendubbel* bedrag

der affchrijving , berekend naar de aangegevene fuiker der kist , fust of andere emballagie.

Het te kort , als boven , meer dan *vijf* , doch niet boven de *tien* ten honderd zijnde , zal de aangever vervallen in eene boete van *twintigmaal* het bedrag der affchrijving als voren ; en , meer dan *tien* ten honderd , in eene gelijke boete van *twintigmaal* het bedrag der affchrijving ; met verbeurdverklaring daarenboven der fuiker zelve , en van de kist , het fust of andere emballagie , waarin zij zich bevindt.

In geval van beboeting , wegens te kort als boven , zal het den aangever vrijstaan , mits zich daaromtrent onverwijld en vóór de inlading der fuiker verklarende , het gewigt der geheele partij , op het consent tot uitvoer vermeld , te zijnen koste te doen opnemen ; en zal alsdan , bij bevinding van een te kort van niet meer dan *één* ten honderd over de geheele partij , behoudens de vermindering der affchrijving , niet in de boete vervallen , of , in tegenovergesteld geval , dezelve verschuldigd zijn in evenredigheid van het te kort , op die partij bevonden , berekend naar denzelfden maatstaf , als hierboven voor elke afzonderlijke kist , fust of andere emballagie is bepaald.

Art. 35. Wanneer , volgens gedane aangifte , in dezelfde kist , fust of andere emballagie , zich onderscheidene soorten van ten uitvoer aangegeven fuikers bevinden , waarvoor niet eene en dezelfde affchrijving wordt verleend , zal de affchrijving alleen worden berekend naar die soort der aanwezige fuiker , welke de laagste affchrijving geniet.

Art. 36. Bij bevinding , dat fuiker ten uitvoer is aangegeven onder eene benaming , waaraan eene hoogere affchrijving is verbonden , dan de wet aan die soort van fuiker toestaat , zullen de strafbepalingen van art. 216 der meergenoemde algemeene wet van den 26sten Augustus 1822 (*Staatsblad* n°. 38) daarop toepasfelijk zijn , en de verbeurde boete worden berekend in evenredigheid van hetgeen de affchrijving meerder zou hebben bedragen volgens de aangegevene , dan volgens de bevondene kwaliteit van fuiker.

Zijnde Ons voorbehouden , naar gelang van omftandigheden , de verdere bevoegdheid tot uitvoer van fuiker , onder affchrijving

van accijns, te ontzeggen aan dengenen, door of voor wien de verkeerde aangifte tot uitvoer is gedaan.

Art. 37. Wegens de geraffineerde suiker, vermeld in art. 33, § *b*, welke vóór den dag van de invoering der tegenwoordige wet, naar aanleiding van art. 35 der wet van den 27sten Julij 1822 (*Staatsblad* n°. 21), als nederlage voor de regten in entrepot zijn gelegd, onder het voorloopig genot op de credietrekening van de afschrijving, volgens art. 2 der wet van den 2den Januarij 1832 (*Staatsblad* n°. 3), zal bij den uitvoer op of na gemelden dag aan 's Rijks kas, in gereeden gelde moeten worden voldaan het bedrag, hetwelk het verschil tusschen de beide genoemde afschrijvingen uitmaakt, en bij uitslag tot binnenlandsch verbruik een accijns, ten beloope van *twee en twintig gulden*, berekend over elke honderd ponden, behooren te worden betaald.

Art. 38. Nog wordt aan den raffinadeur, welke drie dagen vóór het eindigen van het *zevenmaandelijksch* crediet, art. 31 gemeld, zijne suiker niet mogt hebben uitgeslagen, en die verlangen zoude dezelve voor den uitvoer naar buiten 's Lands te bewaren, toegestaan, om dezelve, binnen *die* drie dagen, in het publiek of particulier entrepot te plaatsen, onder de volgende bepalingen:

- a.* Dat de hoeveelheid, welke wordt gedeponoord, niet minder bedrage dan *twee duizend vijf honderd ponden*;
- b.* Dat, zoo lang het depot *twee duizend vijf honderd ponden* loopt, de hoeveelheden, welke bij hetzelfde zullen worden gevoegd, bij elken invoer *vijf honderd ponden* of meer bedragen;
- c.* Dat, wanneer het depot door afschrijving of uitslag beneden de *twee duizend vijf honderd ponden* is gedaald, aan den raffinadeur geen nieuwe inslag in het entrepot zal worden toegelaten, tenzij dezelve met hetgeen nog voorhanden is, ten minste *twee duizend vijf honderd ponden* uitmake; en
- d.* Dat geen uitslag uit het depot plaats hebbe, anders dan tot uitvoer naar buiten 's Lands, in de daartoe gestelde

hoeveelheid, of tegen betaling van den accijns in gereeden gelde, en, in het laatste geval, met niet minder dan *twee honderd vijftig ponden* telkens, ten ware voor het overgeblevene gedeelte van het depot.

Algemeene bepalingen.

Art. 39. De bijzondere bepalingen der algemeene wet over de heffing der regten van in-, uit- en doorvoer en van accijnsen, betreffende den inslag, uitslag, vervoer, peiling, visitatie en verantwoordelijkheid, aangaande de accijnsgoederen op het terrein van toezigt, mitsgaders het oprigten van fabrieken, trafijken, winkels of neringen aldaar, zijn mede toepasselijk op de fuiker, ongeacht hare hoedanigheid of herkomst.

Derzelver aanzijn op het terrein van toezigt, even als van alle zoodanige, waarvoor crediet op termijnen genoten wordt, zal, in verband met voorschrevene bepalingen, alleenlijk gewettigd kunnen worden door bewijzen van afkomst uit het inwendige van het Rijk, van fabrikaadje of het terrein van toezigt zelf, of wel van betaalde inkomende regten, volgens art. 130 der bovengemelde algemeene wet, alsmede door geleibiljetten, op vertoon dier bewijzen afgegeven.

Van document is evenwel bevrijd de vervoer op het gezegde terrein van hoeveelheden, niet te boven gaande de *drie ponden*; zullende dezelfde hoeveelheid, berekend per ziel of lid des huisgezins, volgens art. 185 der voormelde algemeene wet, bij particulieren tot huisfelijk gebruik voorhanden mogen zijn, en alzoo de justificatie van den voorraad door de bij de wet gevorderde documenten moeten geschieden, wanneer die bovenstaande hoeveelheid overtreft.

Art. 40. Het collectief zegel op de quitantien van betaalden accijns zal bedragen *tien* ten honderd van den accijns.

Het zegel voor de biljetten, die tot den vervoer benoodigd, en aan dat zegel onderworpen zijn, zal, onverschillig derzelver hoeveelheid, bedragen voor het consent- of vervoerbiljet *vijftig* cents, en voor het geleibiljet *tien* cents.

Art. 41. Al de vorenstaande bepalingen zullen worden in werking gebragt met den *eersten Januarij* 1834.

Lasten en bevelen, dat deze in het Staatsblad zal worden geplaatst, en dat alle ministeriële departementen, autoriteiten, kollegien en ambtenaren aan de naauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven enz.

*WET van den 4den Mei 1832,
tot invoering van een' accijns
op de zeep.*

WIJ WILLEM, ENZ.

Allen, die deze zullen zien of hooren lezen, salut! doen te weten:

Alzoo Wij in overweging genomen hebben, dat, bij art. I der wet van den 31sten December 1831 (*Staatsblad* n°. 39), onder de middelen ter voorziening in de uitgaven van het jaar 1832 is opgenomen een accijns op de harde en zachte zeep;

Zoo is het, dat Wij, den Raad van State gehoord en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

BUITENLANDSCHE ZEEP.

EERSTE HOOFDSTUK.

Art. 1. De accijns van de harde en zachte zeep, welke dit Koningrijk zal worden ingevoerd, zal bedragen *zeven gulden* van elke honderd ponden; meerdere of mindere hoeveelheid naar evenredigheid.

Deze accijns is verschuldigd dadelijk bij den invoer, en zal in gereeden gelde moeten worden voldaan, op hetzelfde tijdstip en ten zelfden kantore als het inkomend regt, in de gevallen, dat hetzelfde van die zeep moet worden betaald; zullende in de toepassing der voorschriften van de algemeene wet van den 26ten Augustus 1822 (*Staatsblad* n°. 38), op gemelde zeep, wat den invoer, het entrepot en den doorvoer betreft, voor den accijns dezelve bepalingen moeten worden achtervolgd als voor het inkomend regt, en die accijns, mitsdien, in zoo verre, als inkomend regt worden beschouwd, tot het tijdstip, dat

hij tevens met hetzelfde regt moet worden voldaan, en beiden afzonderlijk verantwoord.

De invoer van zachte zeep zal echter niet mogen plaats hebben, dan langs zoodanige kantoren, als daartoe door Ons zullen worden aangewezen; zullende aldaar de tonnen, waarin dezelfde wordt aangebragt, worden gebrand met 's Rijks wapen nevens het merk VZ.

BINNENLANDSCHE ZEEP.

TWEEDE HOOFDSTUK.

Bedrag en verschuldigheid van den accijns.

Art. 2. De accijns op de harde en zachte zeep, die binnen dit Rijk zal worden gemaakt of gezoden, zal bedragen *zeven centen* van elk pond, en verschuldigd wezen telkens en dadelijk, nadat de aangifte, bij art. 17 dezer wet omschreven, door den zeepmaker of zeepzieder zullen zijn gedaan, onverminderd hetgeen omtrent de wijze van betaling en afschrijving hierna zal worden bepaald.

DERDE HOOFDSTUK.

BEPALINGEN VOOR DE ZEEPMAKERS EN ZEEPZIEDERS.

Aangifte der bestaande zeepmakerijen of zeepziederijen.

Art. 3. Al diegenen, welke, bij de invoering der tegenwoordige wet, het beroep van zeepmaker of zeepzieder uitoefenen, en verlangen hetzelfde aan te houden, zullen verplicht wezen binnen den tijd van eene maand, na de afkondiging dier wet, deswege schriftelijke aangifte te doen ten kantore van den ontvanger van den accijns op de zeep, over de gemeente, waaronder hunne zeepmakerij of zeepziederij is gelegen.

Deze aangifte zal moeten behelzen:

1°. De plaats en dagteekening.

- 2°. De namen, toenames en firma's der eigenaars, bezitters en derzelver woonplaatsen.
- 3°. Den naam en toenaam van den afzonderlijken beheerder en zijne woonplaats of verblijf.
- 4°. De gemeente, waarin de zeepmakerij of zeepziederij is gelegen.
- 5°. De ligging, straat, kade of andere publieke toegangen tot het pand of deszelfs erf, en, voor zoo verre het pand ten platten lande gelegen is, deszelfs afstand van de kom der gemeente.
- 6°. Het nommer en de andere kenteekenen der gebouwen.
- 7°. De belendingen en strekkingen.
- 8°. De foort van zeep, welke men verlangt te maken.
- 9°. Het getal en de grootte der onderscheidene zeepketels; en
- 10°. Het getal en de aanwijzing der pakhuizen, kelders of andere bergplaatsen, tot het gebouw der zeepmakerij of zeepziederij behoorende.

De ontvanger zal een schriftelijk bewijs van het inleveren der aangifte uitreiken.

*Verplichting der overnemers of verkrijgers van
zeepmakerijen of zeepziederijen.*

Art. 4. De koper, verkrijger of overnemer van eene zeepmakerij of zeepziederij, mitsgaders de nieuwe beheerder of bestuurder, over dezelve aan te stellen, zal verplicht zijn, alvorens het beroep uit te oefenen, daarvan, op den voet des voorgaanden artikels, aangifte te doen.

Aangifte der huurders.

Art. 5. Degeen, welke eene zeepmakerij of zeepziederij in huur of anderzins zoude mogen gebruiken, mitsgaders deszelfs opvolger, zal hetzelfde moeten nakomen, hetgeen aan den eigenaar bij de vorige artikelen is voorgeschreven.

*Aanlegging en oprigting van nieuwe zeepmakerijen
of zeepziederijen, of hervatting der werkzaam-
heden in die, welke hebben stilgestaan.*

Art. 6. Wanneer iemand verlangt zeep te maken of te zieden, of eene zeepmakerij of zeepziederij aan te leggen of op te rigten, of wel zoodanige fabriek op nieuw in werking te brengen, zal hij daarvan aangifte moeten doen op gelijke wijze, als bij art. 3 en volgende is vermeld.

In het vervolg zal geene nieuwe zeepmakerij of zeepziederij mogen worden opgericht, dan wanneer de zeepketel of ketels ieder ten minste *acht en dertig vaten* kan bevatten.

Mitsdien zullen de bij de invoering van deze wet in werking zijnde zeepmakerijen of zeepziederijen, welke eenen ketel of ketels van mindere ruimte mogten hebben, aldus kunnen blijven bestaan, doch zal, bij verandering aan eenen zoodanigen ketel, of het doen vervangen van denzelfden door eenen anderen, men verplicht zijn, zich aan de hiervoren bepaalde ruimte te houden; zullende, bij bevinding eener overtreding dezer bepaling, de veranderde of nieuwe ketel als een zonder aangifte gebezigde ketel worden beschouwd.

*Aangifte van niet in werking zijnde zeepmakerijen
of zeepziederijen, of van gereedschappen, be-
kwaam tot het maken of zieden van zeep.*

Art. 7. Bezitters van niet in werking zijnde zeepmakerijen of zeepziederijen, of van zoodanige gereedschappen, kuipen of ketels, als geschikt zijn om eene zeepmakerij of zeepziederij uit te maken, of de geheele of gedeeltelijke fabriek van zeep te bewerkstelligen, zullen insgelijks gehouden zijn, daarvan schriftelijke aangifte te doen aan den ontvanger van den accijns op de zeep, over de gemeente, waaronder gemelde fabrieken of gereedschappen zich bevinden, op verbeurte eener boete van *vier honderd gulden*.

Koperslagers en kuipers, welke dezelve gereedschappen in hunne winkels of bergplaatsen voor dit hun beroep hebben,

zonder dat zij gevestigd zijn om in dezelve zeep te maken, of te zieden, zullen van deze aangifte zijn bevrijd. In geval echter mogt worden ontdekt, dat eenig koperflager of kuiper de gereedschappen, die hij voor dit zijn beroep voorhanden heeft, zelf tot het heimelijk bereiden of zieden van zeep gebruikt, of aan een' ander' tot heimelijk gebruik had overgelaten of verhuurd, zal zoodanig koperflager of kuiper met eene boete van *vier honderd gulden* worden gestraft.

Verzegeling.

Art. 8. De buiten werking zijnde fabrieken en gereedschappen, in art. 7 vermeld, zullen tot het maken of zieden van zeep worden onbruikbaar gemaakt, door het verzegelen der ketels, kuisen en gereedschappen.

De verzegeling zal moeten bewerkstelligd worden door twee ambtenaren van de Administratie, op den voet, nader door haar voor te schrijven, en zonder andere onkosten, dan die van het lak, welke op drie cents per zegel worden bepaald.

De belanghebbende zal uitgenoodigd worden, om daarbij tegenwoordig te zijn.

Van de verzegeling zal een proces-verbaal opgemaakt worden, waarin het pand, de verzegelde werktuigen of gereedschappen, en het getal zegels behoorlijk omschreven zijn; hetzelfde zal den tegenwoordig zijnde belanghebbende ter teekening worden aangeboden, en anders gewag maken van deszelfs afwezigheid, of ook, in geval van weigering van het proces-verbaal mede te onderteekenen, van deze zijne weigering.

Een dubbel van dit stuk zal den belanghebbende, tegen bewijs van ontvangst, worden uitgereikt, en, in geval van weigering om hetzelfde aan te nemen, aan het plaatselijk bestuur, ter berusting onder hetzelfde, worden overgelegd.

Alle schending of vervalsching van zegels zal, ten laste van den belanghebbende, met eene boete van niet minder dan *honderd gulden*, en nimmer meer dan *vier honderd gulden*, naar gelang der omstandigheden, die de schending of vervalsching ten gevolge zal hebben, worden gestraft.

Voorts zal mede met eene gelijke boete geïraft worden, het niet, op de aanvraae der ambtenaren, te voorſchijn brengen van ketels, kuipen of gereedſchappen, welke in voege als voren zijn verzegeld geworden.

*Gemeenſchap der gebouwen van zeepmakers of
zeepzieders, met andere gebouwen.*

Art. 9. De zeepmakers, noch de zeepzieders zullen tot de oplage van zeep, met doorlopend crediet van den accijns, eenig gebouw, pakhuis, kelder of andere bergplaats mogen gebruiken, welke met deuren, trappen, venſters, of op eenige andere wijze, met een ander pakhuis, kelder, bergplaats of woonhuis gemeenſchap heeft, ten ware gezegde gemeenſchap, ten genoeg van de Administratie, mogt worden weggenomen.

De in- en uitgang hunner ten voorſchreven einde dienende pakhuizen, kelders of andere bergplaatsen, zal op de publieke ſtraat moeten zijn.

In geval eenig zoodanig gebouw, pakhuis, kelder of andere bergplaats, bij de invoering dezer wet, tegen de voornoemde bepaling, gemeenſchap had met eenig woon- of pakhuis, kelder of bergplaats, tot andere einden dienende, zal die gemeenſchap kunnen blijven beſtaan, mits men zich onderwerpe aan de volgende bepalingen :

- 1°. Dat het woon- of pakhuis, met dergelijk gebouw of bergplaats gemeenſchap hebbende, evenzeer als deze, aan peil en viſitatie onderhevig zal zijn.
- 2°. Dat, bij deze peil en viſitatie, de zeep door duplicaat-quitantien van betaalden accijns zal moeten, en nimmer door conſentbiljetten zal kunnen worden gedekt.
- 3°. Dat geen inſlag van zeep in zoodanig woon- of pakhuis, kelder of bergplaats, onvoorzien van eene quitantie van betaalden accijns, vermag te geſchieden, en ook geene zeep hoegenaamd uit hetzelve zal mogen worden uitgeflagen, dan op nieuw voorzien van de vereiſchte quitantien, en dus ook, in het laatſtgemelde geval, de zeep zal worden beſchouwd, als uit eene bergplaats van onveraccijnsde zeep te zijn uitgeflagen.

Zullende alle in- of uitflag van zeep, bevonden te zijn onvoorzien van de vereischte quitantien van betaalden accijns, worden gestraft met eene boete van den *tiendubbelen accijns*, en verbeurte van dezelve zeep.

Gelijke straf zal toepasselijk zijn op alle overmaat van zeep, bij de peil of verificatie, in het bedoelde woon- of pakhuis wordende ontdekt.

De bevonden wordende ondermaat zal niet in aanmerking worden genomen, maar beschouwd worden als gediend hebbende ter consumtie van den eigenaar.

Opschrift boven de in- en uitgangen van de gebouwen der zeepmakerijen of zeepziederijen.

Art. 10. Zij, die tot den aanvang of tot de voortzetting van het bedrijf van zeepmaker of zeepzieder aangifte hebben gedaan, zullen, alvorens hetzelfde bedrijf uit te oefenen, verplicht zijn boven iederen in- en uitgang van hunne fabriek of pakhuis, of bergplaats van zeep, te plaatsen een bord, in geolieverwde letters, uitdrukkende het woord *zeepmakerij*, *zeepziederij*, *zeepkuis* of *zeepbergplaats*, met den naam van den fabrikant.

Verzuim van een of ander, wanneer zij hetzelfde niet binnen de acht dagen, na eene deswege gedane schriftelijke waarschuwing van den ontvanger, herstellen, zal telkens worden gestraft met eene boete van *tien gulden*.

Van de bergplaatsen der zeepmakers of zeepzieders.

Art. 11. In geval de zeepmakers of zeepzieders mogten verlangen eenig ander pakhuis of bergplaats van zeep, onder genot van doorlopend crediet voor den accijns, dan die in art. 3 vermeld, aan te houden, zullen zij ook daarvan vooraf gelijke schriftelijke aangifte moeten doen, ten kantore van den ontvanger over de gemeente, waar zoodanig gebouw of bergplaats is gelegen.

Bij elke verandering of vermeerdering van bergplaats, zullen zij aan dezelfde verplichting onderworpen zijn.

Verzuim van een of ander, wanneer zij hetzelfde niet binnen acht dagen, na eene deswege gedane schriftelijke waarschuwing van den ontvanger, herstellen, zal telkens worden gestraft met eene boete van *tien gulden*.

De ontvanger zal niet vermogen het gebruik van eenig pakhuis, kelder of andere bergplaats toe te laten, of tot den in- of opslag in dezelve eenig biljet te verleenen, wanneer de plaatselijke ligging zoodanig zij, dat op dezelve geen behoorlijk toevoorzigt van 's Lands wege kunne worden gehouden.

In geval, bij de weigering des ontvangers tot toelating van het pand, de zeepmaker of zeepzieder zich mogt bezwaard oordeelen, zal deze het regt hebben, zijne klagten deswege schriftelijk aan den daartoe te bepalen hooger ambtenaar in te leveren, die het pand zal doen onderzoeken, en aan wiens uitspraak partijen zich, behoudens beklag bij den Gouverneur der provincie, en, des noods, bij het Algemeen Bestuur, zullen moeten onderwerpen.

Oprigting der zeepketels.

Art. 12. De zeepmakers en zeepzieders zullen verplicht zijn, de ketels, tot het maken of zieden van zeep, binnen de muren hunner fabriek in metselwerk op te rigten; zullende de zoodanige, wiens ketel of ketels nog niet in dier voege zijn opgericht, daartoe den tijd van zes maanden, gerekend van den dag der invoering van de tegenwoordige wet, worden vergund.

Verzuim hiervan, wanneer zij hetzelfde niet binnen acht dagen, na eene deswege bekomen schriftelijke waarschuwing van den ontvanger, herstellen, zal telkens worden gestraft met eene boete van *twintig gulden*.

Verificatie der zeepketels.

Art. 13. Alvorens de zeepmaker of zeepzieder zijne eerste aangifte, van te willen zeep maken of zieden, zal kunnen doen, zal de ruimte van deszelfs ketel of ketels door de ambtenaren der Administratie behooren te zijn opgenomen, door middel van peiling en roeijing of waterrijking, en, in geval van

tegenspraak van den zeepmaker of zeepzieder, of een der tegenwoordig zijnde ambtenaren, altijd door waterijking, hetzij bij vulling, hetzij bij aftapping, bewezen moeten worden.

De bevondene ruimte zal door of van wege den zeepmaker of zeepzieder, op eene zichtbare plaats van den ketel of het metaalwerk, met olieverw geteld, en ieder ketel insgelijks van een afzonderlijk nummer worden voorzien.

Van een en ander zal, op den voet van art. 8, een proces-verbaal worden opgemaakt, en aan den belanghebbende betee-kend.

Bij de meting of waterijking zullen de ketels zoodanig tot aan den rand moeten zijn gevuld, dat de insnijding, die in de meeste ketels van den mond tot aan den rand gevonden wordt, met een zetbordje moet wezen afgesloten.

De zeepmaker of zeepzieder zal voor gemelde roeijing of waterijking geen loon aan de ambtenaren betalen; echter zal hij gehouden zijn, om het water en de arbeiders, tot de waterijking benoodigd, te bezorgen, en de middelen te bevorderen, om dezelve te bewerkstelligen.

Alle overtreding of weigering van de zijde van den zeepmaker of zeepzieder zal met eene boete van *twee honderd gulden* worden gestraft.

Bijaldien het mogt blijken, dat een zeepmaker of zeepzieder, gedurende het waterijken van zijnen ketel of ketels, *bij de vulling*, eenig vocht of water ter sluik in dezelve inliet, of had ingelaten, deed of had doen inlaten, of, *bij de aftapping*, eenig water of vocht uitliet of had uitgelaten, deed of had doen uitlaten, zal deze daad worden gestraft met eene boete van *vier honderd gulden*.

In geval de ambtenaren mogten bemerken, dat de uitslag der waterijking niet aan de voorafgegane peiling of roeijing, of wel aan de zichtbare en vermoedelijke ruimte des ketels beantwoordt, en de oorzaak van den mislag of afwijking niet op heeter daad ware te ontdekken, zoo zal de ruimte, volgens gedane of alsnog te doene peiling en roeijing opgenomen, als maatstaf dienen, tot zoo lang de waterijking behoorlijk kan worden volbragt.

Wanneer de ketel niet waterpas staande bevonden mogt worden, zal de inhoud volgens de peiling en roeijing mede tot maatstaf strekken, tot zoo lang de zeepmaker of zeepzieder denzelven waterpas zal hebben gesteld.

Verplaatsing of verandering der ketels.

Art. 14. Geen ketel van eenen zeepmaker of zeepzieder zal verkocht, afgestaan, uitgebroken, vermaakt, veranderd, vergroot of verkleind mogen worden, zonder dat hij deswege vooraf, ten kantore van 's Rijks ontvanger, schriftelijke aangifte heeft gedaan, en van denzelven daartoe de vereischte toestemming bekomen, op straffe eener boete van vier honderd gulden.

Deze aangifte zal moeten inhouden de omschrijving van de fabriek, alsmede van den inhoud, de diepte of hoogte van den ketel.

Bij verandering, vermaking, vergrooting of verkleining, zal de Administratie tot eene nieuwe opneming van den ketel overgaan.

Bijaldien, ten gevolge van eenig ongeval, eene onmiddellijke wegbreking, of het gedurende de fabriekadje onverwijd vermaken of herstellen van eenigen ketel mogt worden gevorderd, zal het aan den zeepmaker of zeepzieder geoorloofd wezen, zulks te laten aanvagen, in afwachting van het biljet van toestemming van den ontvanger, op zijne deswege aan dezen te doene aangifte.

Aangifte om te stoken of te zieden.

Art. 15. De zeepmakers of zeepzieders zullen, telkens, wanneer zij voornemens zijn zeep te bereiden of te zieden, verplicht zijn, en wel daags vóór dat het vuur onder den ketel of de ketels zal worden gelegd, daarvan eene aangifte te doen aan den ontvanger van den accijns op de zeep, in de gemeente, waaronder hunne fabriek gelegen is.

Deze aangifte zal door den zeepmaker of zeepzieder of deszelfs gemagtigden, schriftelijk moeten geschieden, en behelzen:

- 1°. De plaats en dagteekening ;
- 2°. Den naam of de firma's des aangevers ;
- 3°. De zeepmakerij of zeepziederij, derzelver merk of andere aanwijzingen, om dezelve te onderkennen ;
- 4°. Het nummer van den ketel of de ketels, bestemd om het beslag of het ziedfel te ontvangen ;
- 5°. Den dag en het uur, wanneer het vuur onder den ketel of de ketels zal worden aangelegd ;
- 6°. Den dag en het uur, waarop de vorming of vating der zeep zal aanvangen, en
- 7°. De *ruwe* hoeveelheid zeep, welke door hen zal worden gemaakt of gezoden.

Het zal hun niettemin vrijstaan, om, gedurende het stoken, en vóór dat de zeep is gevormd of gevaat, de gedane aangifte ten kantore van den ontvanger te veranderen of te vermeederen.

Straffen op de overtredingen der bepalingen, betreffende de aangifte tot het stoken of zieden.

Art. 16. Het valsch of verkeerd opgeven van het nummer van eenigen ketel, zal gestraft worden met eene boete van *vijsfig gulden*.

Het vervroegen van het uur, aangegeven tot aansteking van het vuur, of het vervroegen van den dag of het uur, tot vorming of vating der zeep, zal worden gestraft met eene boete van *twee honderd gulden*.

De zeepmaker of zeepzieder, welke zal bevonden worden eenigen ketel of ketels tot het bereiden of zieden van zeep te bezigen, zonder daarvan de behoorlijke aangifte, volgens art. 15, te hebben gedaan, zal gestraft worden met eene boete, gelijkstaande aan den *tiendubbelen accijns*, wegens de geheele ruimte van zoodanigen ketel of ketels, elk vat dier ruimte gerekend, voor harde zeep, tegen *zeven en twintig en een half pond*, en de zachte tegen *zes en vijftig ponden*, onverminderd de bijbetaling van den enkelen accijns voor het aantal dier ponden.

Wanneer eenige ketel mogt worden ontdekt met eene meerdere of mindere hoeveelheid, dan die door den zeepmaker of zeepzieder in zijne, volgens het voorgaande artikel, gedane aangifte vermeld, te zijn opgevuld, en het verschil meer te bedragen dan *een tiende* gedeelte, zal te dier zake door denzelfden zijn verbeurd eene boete van den *tiendubbelen accijns*, wegens het te kort of te veel bevondene, onverminderd de betaling van den accijns wegens het mindere of den aanslag van deszelfs rekening met het meerdere.

Nadere aangifte over den afloop der fabrikaadje.

Art. 17. De zeepmakers of zeepzieders zullen, ten langste op den vierden dag, volgende op dien, waarop, volgens de aangifte, in art. 15 vermeld, de vorming of vating der zeep heeft plaats gehad, aan den ontvanger eene nadere, mede schriftelijke, aangifte moeten overleggen, behelzende:

- 1°. De plaats en dagteekening;
- 2°. Den naam of de firma des aangevers;
- 3°. De zeepmakerij of zeepziederij, derzelve merk of andere aanwijzing, om dezelve te onderkennen, en
- 4°. De *juiste* hoeveelheid zeep, die de stoking of zieding, ten gevolge der eerstgenoemde aangifte, heeft uitgeleverd, en alzoo gevormd of gevat is.

Wanneer de zeepmaker of zeepzieder in het tijdig doen dier nadere aangifte mogt nalatig blijven, zal het geheele stookfel worden beschouwd als zonder aangifte te zijn geschied, en, mitsdien, deswege op hem toepasselijk zijn de strafbepaling, in de derde zinsnede van art. 16 hierboven vastgesteld.

Staking der werkzaamheden, door ongeval of andere omstandigheden.

Art. 18. Wanneer de aangegevene zode in de bewerking mogt bederven, en van dezelve geene bruikbare zeep mogt kunnen worden gemaakt, of wel, wanneer eenig ongemak aan den ketel of aan de fabriek zelve, de voorgenomene stoking of zie-

ding mogt verhinderen, zal de zeepmaker of zeepzieder, uit dien hoofde afschrijving op zijne rekening van aanslag verlangende, gehouden zijn, deswege aangifte te doen aan den controleur, belast met het toezigt over de active dienst op de plaats, of aan den ontvanger, en zulks onmiddellijk, nadat de omstandigheid of het ongeval is ontdekt, immers, in het eerste geval, vóór dat de zeep uit den ketel mag worden afgetapt of geschept.

De daartoe aangewezen ambtenaren zullen verplicht zijn, zich dadelijk naar de fabriek te begeven, de zaak te onderzoeken en daarvan proces-verbaal op te maken.

Boeking der aangifte.

Art. 19. De bij art. 15 en art. 17 van deze wet gevorderde aangiften zullen moeten worden gedaan en ingeschreven op een register met strooken, ten kantore van den ontvanger wordende gehouden.

Het oorspronkelijke, door den zeepmaker of zeepzieder of deszelfs gemagtigde geteekend, zal in het register verblijven; het dubbel, van gelijk nommer voorzien, en door den ontvanger geteekend, zal uit het register gesneden en kosteloos aan den belanghebbende tot bewijs worden ter hand gesteld.

De nadere aangifte, volgens art. 17, zal tot grondslag dienen van den aanslag op zijne rekening.

Rekening van de makers of zeepzieders en handelaars in het groot.

Art. 20. Er zal tusschen de zeepmakers of zeepzieders en de Administratie eene rekening van doorlopend credit voor den accijns, onder behoorlijken borgtogt, worden geopend, in het debet van welke overgebracht zullen worden de hoeveelheden zeep, door hen bereid of gezoden, of van een' ander zeepmaker of zeepzieder ingeslagen.

De aanzuivering dier rekening zal kunnen plaats hebben:

- a. Door uitslag van hoeveelheden van *twaalf ponden en vijf oncen* of daarboven, op quitantien van betaalden accijns.

- b. Door aflevering in hoeveelheden van *duizend ponden* of daarboven, op vervoerbiljetten, aan eenen anderen zeepmaker of zeepzieder, of aan zich zelven, onder eene andere ontvangst, of aan een' handelaar in het groot, hebbende genot van doorlopend crediet, met overschrijving van de foort en hoeveelheid.
- c. Door uitvoer in hoeveelheden van *vijf honderd ponden* of daarboven, voor handel naar buiten het Rijk, onder genot van afschrijving, doch, aan de landzijde, niet dan langs zoodanige kantoren, als daartoe door Ons zullen worden aangewezen, en door nederlage van hoeveelheden van *twee duizend ponden* of daarboven in het entrepot.

De handelaars in het groot, welke het genot van doorlopend crediet bij overschrijving van des zeepmakers of zeepzieders rekening als voren verlangen, zijn, met opzigt tot hunne pakhuisen en bergplaatsen van zeep, en de aanzuivering hunner rekening van crediet, deswege aan dezelfde bepalingen als de zeepmakers of zeepzieders onderworpen, met uitzondering der bevoegdheid tot aanzuivering dier rekening door middel van entrepot, en is alzoo, behoudens die uitzondering, mede op hen toepasselijk hetgeen in art. 9, 10 en 11 hierboven, en het tegenwoordige 20ste artikel is vervat.

Art. 21. Bij uitslag op quitantie van betaalden accijns, zal de afleveraar aan den ontvanger over de plaats van den uitslag behoorlijk aangifte doen, houdende :

- 1°. Den naam en de woonplaats van dengenen, die den in-slag verlangt;
- 2°. Den naam en de woonplaats van den afleveraar;
- 3°. Den naam en de ligging van de zeepmakerij of zeepziederij, het pakhuis of de bergplaats, waaruit de uitslag moet geschieden;
- 4°. De hoeveelheid en foort der zeep;
- 5°. De hoeveelheden en benaming der fusten of kisten en manden, en bijzondere merken en nummers derzelve, en

6°. Bij vervoer naar eene andere plaats of gemeente, den naam van den vervoerder, en de opgave van deszelfs voer- of vaarttuig.

Na de betaling van den accijns door den ontbieder, ten kantore van gemelden ontvanger, zal door dezen worden afgegeven eene quitantie en duplicaat daarvan, houdende de invulling, volgens de gedane opgave, en de tijdsbepaling, binnen welke de quitantie van kracht zal zijn, tot den uitslag, vervoer en inflag der zeep.

En zal daarna, op de rekening van den afleveraar, de verischte afschrijving door den ontvanger worden gedaan.

Hierop zal de zeep, gedekt door de oorspronkelijke quitantie van betaalden accijns, mogen worden uitgeslagen, vervoerd en ingeslagen.

Het dubbel der quitantie zal door den afleveraar worden bewaard, om bij de peiling en het onderzoek der beambten te kunnen dienen.

Art. 22. De zeepmakers of zeepzieders van elkander zeep, of een handelaar in het groot van een' zeepmaker of zeepzieder willende inflaan, met overschrijving der hoeveelheid, zullen aan den ontvanger, ter plaatse van den inflag, schriftelijk en onder teekend opgeven, den naam en de woonplaats van den afleveraar, mitsgaders de hoeveelheid en soort van zeep.

Het dubbel dezer aangifte zal door den ontvanger worden gezonden aan den ontvanger, ter plaatse van den uitslag, welke daarop de noodige vervoerbiljetten en duplicaten aan den afleveraar zal geven, en, nadat hem gebleken zal zijn, dat de zeep op de bestemde plaats is aangekomen, en dat de ontbieder voor dezelfde hoeveelheid en soort, als bij den uitslag is bevonden, op rekening is aangeslagen, de noodige afschrijving zal verleen.

Deze vervoerbiljetten zullen, volgens de aangifte van den ontbieder en afleveraar, moeten inhouden:

- 1°. Den naam en de woonplaats van den afleveraar;
- 2°. Den naam en de woonplaats van dengenen, die den inflag verlangt;

- 3°. Den naam en de ligging van de fabriek, pakhuis of bergplaats, waaruit de uitslag moet geschieden;
- 4°. De hoeveelheid en soort der zeep;
- 5°. De hoeveelheid en benaming der fusten of kisten of manden, mitsgaders het bijzonder merk of nommer derzelven;
- 6°. Den naam van den vervoerder, en opgave van deszelfs voer- of vaartuig;
- 7°. Den tijd, binnen welken het biljet van kracht zal zijn tot uitslag, vervoer en inslag van de zeep;
- 8°. Den dag, waarop het oorspronkelijk biljet, afgeteekend, ten kantore der afgifte zal moeten zijn terug ontvangen.

De zeep ter bestemder plaats aangekomen zijnde, zal de ontvanger, ter plaats van den inslag, op het vervoerbiljet vermelden den naam en de ligging der fabriek, pakhuis of bergplaats, waarin de inslag moet geschieden.

Het dubbel van het biljet zal door den afleveraar worden bewaard, om bij de peil en het onderzoek der beambten te kunnen dienen.

Wanneer eenig vervoerbiljet niet binnen den daartoe bepaalden tijd, ten kantore der afgifte, behoorlijk afgeteekend, mogt zijn teruggekomen, zal de accijns dadelijk van den afleveraar worden ingevorderd.

Art. 23. In geval de afleveraar en ontbieder onder dezelfde ontvangst behooren, zal het vervoerbiljet dadelijk op de aangifte van den ontbieder aan den afleveraar worden uitgereikt, en op dat biljet tevens, door den ontvanger, worden vermeld den naam en de ligging van de fabriek, pakhuis of bergplaats, waarin de inslag moet geschieden.

Het voorschreven biljet zal voorts, gedurende den dag na dien der afgifte, door den afleveraar aan het kantoor moeten zijn teruggebracht, voorzien van eene verklaring van den ontbieder, dat hij de hoeveelheid en soort van zeep in zijne fabriek, pakhuis of bergplaats heeft ingeslagen, bij verzuim waarvan de accijns dadelijk van den afleveraar zal worden ingevorderd.

Art. 24. De uitvoer van zeep voor handel naar buiten het Rijk,

onder genot van affchrijving op des zeepmakers of zeepzieders rekening, zal niet mogen gefchieden, dan met behoorlijk consentbiljet, afgegeven door 's Rijks ontvanger, onder wien de plaats van den uitflag behoort, en, wat de zachte zeep betreft, niet dan in vaatwerk, hetgeen, behalve de merken, in art. 28 dezer wet vermeld, met het afzonderlijk merk B*, door een' beëdigd' ijker is gebrand: zullende de zeep bovendien, vóór den uitflag, door de daartoe gefelde ambtenaren, moeten zijn onderzocht, en voor hoeveelheid en foort opgenomen.

De affchrijving zal niet verleend worden, dan nadat aan den ontvanger behoorlijk zal zijn gebleken, dat de zeep het Rijk langs het aangegevene kantoor en binnen den daartoe door hem bepaalden tijd is uitgevoerd.

Bij gebrek hieraan, zal de accijns, zes weken nadat de bepaalde tijd is verfchenen, worden ingevorderd.

Art. 25. Aan de zeepmakers en zeepzieders en de handelaars in het groot zal, behalve de overschrijving, op vervoerbiljet aan zich zelven onder een kantoor van ontvangst, worden toegestaan de vervoer van zeep van het eene hunner pakhuizen of bergplaatfen naar het andere, onder hetzelfde kantoor van ontvangst gelegen, mits in geene mindere hoeveelheid dan 500 ponden, en niet dan voorzien van de noodige vervoerbiljetten, af te geven door den ontvanger, onder dezelfde bepalingen, als in het voorgaande 22fte artikel ten aanzien der overschrijving zijn vermeld.

Art. 26. Geen uitflag van zeep uit eene zeepmakerij of zeepziederij, pakhuis of bergplaats van zeep, onder genot van doorloopend crediet, zal mogen plaats hebben, dan gedekt door de noodige quitantie van betaalden accijns of het vereischte vervoer- of consentbiljet, en zal bovendien, bij overschrijving, hetzij aan een' ander', hetzij aan zich zelven, de hoeveelheden en foort, alvorens door de op het biljet aangewezen ambtenaren moeten zijn opgenomen.

Uitflag of inflag, zonder in achtneming van de bovenstaande bepalingen, zal worden geftraft met de betaling van den *tiendubbeln accijns* en verbeurte van de zeep.

Bij uitflag, met betaling van den accijns, zal de opneming der hoeveelheid en foort op de vordering van den ontvanger kunnen gefchieden.

Art. 27. Geene zeep zal door een' zeepmaker of zeepzieder of handelaar in het groot in zijne fabriek, of pakhuizen of bergplaatsen van zeep onder genot van doorlopend crediet mogen worden ingeslagen, dan voorzien van het noodige vervoerbiljet, en nergens anders mogen worden opgeslagen, dan in de daartoe op dat biljet aangewezen bergplaats.

Overtreding van een of ander zal gestrafd worden met eene boete van den *tiendubbelen accijns* en verbeurte van de zeep.

*Bepalingen nopens het vaatwerk der zeepmakers
of zeepzieders.*

Art. 28. Na den laatsten Julij 1832 zullen de zeepmakers of zeepzieders geene zachte zeep mogen uitslaan, dan in vaatwerk van heele tonnen van honderd of honderd twintig ponden, of halve, vierendeel of achtste dier tonnen, enkel met zeep gevuld, door een' beëdigd' ijker geijkt en met 's Rijks wapen, nevens het eigen merk hunner fabriek, of wel met deze beide merken nevens het merk B*, in art. 24 vermeld, gebrand, op verbeurte eener boete van *twee honderd gulden* voor elk vat of elke ton, bevonden niet aldus te zijn geijkt of gebrand.

Zij zullen vóór den afloop der maand Junij 1832 aan den ontvanger, onder wien hunne fabriek behoort, opgeven, en daarbij, in het hout gebrand, overleggen het voorschreven eigen merk, en, nadat hetzelfde dienovereenkomstig op hun vaatwerk zal zijn gebrand, daarin geene de minste verandering mogen maken of doen maken, zonder vooraf gedane schriftelijke kennisgeving aan gemelden ontvanger.

Een en ander op gelijke boete als voren.

De ijkers zullen voor elk merk, waarmede zij het vaatwerk hebben gebrand, genieten één' cent, ten laste van den belanghebbende.

In geval, na den laatsten Julij 1832, in eene zeepmakerij of zeepziederij of pakhuys of bergplaats van een' zeepmaker of zeepzieder, vaatwerk met zachte zeep gevuld mogt worden bevonden, niet voorzien van de beide eerstgenoemde merken, zal de zeepmaker of zeepzieder verbeuren eene boete van *twee honderd gulden* voor elk aldus bevonden fust; wordende van deze bepaling

echter uitgezonderd al zoodanig vaatwerk, hetgeen een zeepmaker of zeepzieder behoorlijk mogt doen blijken van eenen anderen zeepmaker of zeepzieder, overeenkomstig de bepalingen van art. 22 of 23 dezer wet, en voorzien van het eigen merk van deze fabriek, volgens art. 28, te hebben ingeslagen, doch hetwelk bij wederuitslag mede van het eigen merk van zijne fabriek zal moeten zijn gebrand, op verbeurte der boete, in de eerste zinsnede vermeld.

Insgelijks zal, na den laatsten Julij 1832, zich geene zachte zeep in eenig pakhuis of bergplaats van een' handelaar in het groot mogen bevinden, dan in vaatwerk, gebrand met de beide eerstgenoemde merken, in de eerste zinsnede van dit artikel bepaald, op verbeurte van gelijke boete.

Onderzoek en peiling der fabrieken en bergplaatsen der zeepmakers of zeepzieders.

Art. 29. De zeepmakerijen of zeepziederijen, en pakhuizen, kelders en bergplaatsen der zeepmakers of zeepzieders en handelaars in het groot, zijn aan het onderzoek en de peiling der ambten onderworpen.

De peiling zal echter niet mogen plaats hebben, dan op schriftelijken last van den ontvanger of van eenen hooger ambtenaar, onder wien de ontvangst behoort.

De Administratie heeft de bevoegdheid, om voor ieder pand of lokaal, dienende tot bergplaats van zeep, eene afzonderlijke peilrol of rekening te houden.

Straffe op de over- of onderwigt.

Art. 30. Wanneer bij het zoo even gemelde onderzoek en peiling, onverminderd die der loopende fabriek, als waarop de bepalingen van het 15de en 16de artikel toepasselijk blijven, eene meerdere of mindere hoeveelheid zeep, na aftrek van het gewigt der tonnen zelven, berekend naar dat van eene ledige ton van gelijke grootte, wordt gevonden, dan waarvoor de zeepmaker of zeepzieder of handelaar in het groot in rekening is aangeslagen, en het verschil, in het eerste geval, meer dan drie, en, in het laatste, meer dan zes ten honderd mogt bedragen, zal hij verbeu-

ren den *tiendubbelen accijns*, wegens het te veel of te kort bevondene, onverminderd de verpligting tot voldoening van al de kosten der peilingen, en de vergrooting van hunnen aanslag met het meerdere of de bijbetaling van den enkelen accijns voor het mindere; zullende zoodanige vergrooting of bijbetaling mede worden toegepast op de over- of onderwigt, als dezelve mogt blijken niet meer dan *drie* of *zes* ten honderd te belooopen.

*Sluiting der rekening van de zeepmakers en
zeepzieders en handelaars in het groot.*

Art. 31. De zeepmakers, en zeepzieders en handelaars in het groot, zijn verpligt jaarlijks, in de maand Januarij, hunne rekening van zeep, welke zij, gedurende het afgelopen jaar, hebben bereid of gezoden, of onder genot van doorlopend crediet ingeslagen, te vereffenen met den ontvanger.

Bij deze rekening zal op hun debet ten afslag strekken al de zeep, die zij volgens behoorlijke biljetten hebben uitgeslagen.

Zij zullen voor het overblijvende op nieuwe rekening worden aangeslagen.

Alle nog niet ingetrokkene bewijzen van den in- en uitslag zullen aan den ontvanger worden overgelegd, die daarvoor zal afgeven een bewijsbiljet van afrekening.

De zeep in hunne gebouwen zal, tot wettiging van het saldo, kunnen worden aangepeild, en het bij art. 30 bepaalde daarop worden toegepast.

De rekening, vereffening en aanpeiling van het saldo zal ook tusschentijds kunnen plaats hebben.

VIERDE HOOFDSTUK.

Van het entrepot.

Art. 32. De rekening van het algemeen of particulier entrepot zal kunnen worden aangezuiverd, hetzij door overschrijving in of met aflevering aan eens anders entrepot, hetzij door afschrijving bij uitvoer voor handel naar buiten het Rijk, op den voet van art. 24, of wel door aflevering, met dadelijke betaling van den

accijns, ten kantore van den ontvanger, ter plaatse van het entrepot; een of ander voor eene hoeveelheid van niet minder dan vijf honderd ponden zeep, ten zij, in het laatste geval, voor het overgeblevene gedeelte eener partij.

Art. 33. Geene zeep, uit de zeepmakerijen of zeepziederijen, binnen dit Rijk herkomstig, en dus van binnenlandschen oorsprong, zal in hetzelfde particulier entrepot met buitenlandsche zeep worden toegelaten.

VIJFDE HOOFDSTUK.

BEPALINGEN VOOR DE WINKELIERS EN NERING- DOENDE LIEDEN IN ZACHTÉ ZEEP.

Aangifte der gebouwen.

Art. 34. Al diegenen, welke eenigen winkel of nering in zachte zeep uitoefenen, zijn verpligt, binnen den tijd van veertien dagen na het in werking brengen van deze wet, eene schriftelijke opgave van de winkels en verdere gebouwen of bergplaatsen, met opgave van de wijk en het nummer, over te leggen ten kantore van den ontvanger van den accijns op de zeep, over de gemeente van derzelve ligging, op verbeurte van *vijf en twintig gulden* voor elk niet aldus aangegeven winkelgebouw of bergplaats.

Al diegenen, die, na het in werking brengen der wet, eenigen winkel of nering in zachte zeep mogten willen uitoefenen, zullen verpligt zijn, vóór die uitoefening, gelijke opgave aan den ontvanger te doen, op verbeurte van dezelfde boete.

Onderzoek der gebouwen.

Art. 35. De winkels en gebouwen, pakhuizen of bergplaatsen, in het vorige artikel vermeld, zijn aan het onderzoek en de peiling der beambten onderworpen.

De harde zoowel als de zachte zeep, in voornoemde lokalen voorhanden bevonden, zal door behoorlijke quitantie van betaalden accijns of geleibiljetten moeten zijn gedekt.

Indien er een meerdere voorraad, dan volgens de biljetten, mogt worden ontdekt, en het verschil meer dan één ten honderd bedraagt, zal de winkelier of neringdoende perfoon vervallen zijn in eene boete van *vijftig centen* voor elk pond van de te veel bevondene hoeveelheid, boven en behalve de verbeurte dier zeep zelve.

De biljetten zullen bij de peiling worden ingetrokken, en vervangen door een bewijsbiljet, om bij eene volgende peiling te dienen.

Opslag der zachte zeep.

Art. 36. Na den laatsten September 1832, zal de zachte zeep, in gezegde lokalen voorhanden, zich enkel mogen bevin- den in vaatwerk, gebrand hetzij met de merken in art. 1, hetzij met die in art. 28 vermeld, op verbeurte der zeep, die ergens anders mogt worden ontdekt, en bovendien eener boete van *twee honderd gulden*; zullende deze boete met het dubbel worden vermeerderd, indien eenig vaatwerk, hetzij ledig, hetzij met zeep of iets anders gevuld, boven en behalve de merken, in art. 1 of 28 vermeld, ook met het merk B*, volgens art. 24, mogt worden bevonden te zijn gebrand.

Art. 37. Wij behouden Ons voor, om, op daartoe te doene verzoeken, aan de zeepmakers en zeepzieders te vergunnen, niet alleen om *kwade of bedorvene zeep*, waarvoor zij in rekening zijn aangeflagen, onder genot van afschrijving op die rekening, op nieuw in te steken, maar ook om door hen zelven uitgesla- gene *zeep*, welke *bedorven* mogt zijn geraakt, ten zelfden einde wederom in te slaan, en laatstgemelde, na herzieding, zonder betaling van accijns, wederom uit te slaan.

Een en ander onder zoodanige maatregelen van zekerheid, als, ter voorkoming van misbruiken, door Ons noodig zullen worden geoordeeld.

ZESDE HOOFDSTUK.

ALGEMEENE BEPALINGEN.

Heimelijke fabriekadje.

Art. 38. Elk en een iegelijk, welke overtuigd zal worden van, op eene verbodene wijze en zonder daarvan de bij de wet voorgeschrevene aangifte te hebben gedaan, zich op te houden met bereiden of zieden van zeep, zal gestraft worden met eene boete van *vier honderd gulden*, onverminderd niet alleen de verbeurdverklaring van de zeep, de niet in weeking gebragte grondstoffen, de gereedschappen en werktuigen, welke in het pand, alwaar de heimelijke fabriekadje is ontdekt of in andere met hetzelfde gemeenschap hebbende panden, ten voorschreven einde mogten worden bevonden voorhanden te wezen, maar ook de verplichting tot de oplegging van de helft der naar prijscourant berekende waarde van de in weeking gebragte grondstoffen.

Zullende de verbeurd verklaarde gereedschappen en werktuigen, ten koste der overtreders, worden weggebroken of weggenomen, en zulks moeten plaats hebben binnen acht dagen, nadat het vonnis, waarbij die verbeurdverklaring is uitgesproken, gewezen of wel de overeenkomst, waarbij de gereedschappen of werktuigen aan het Rijk mogten zijn afgestaan, gefloten zal zijn.

Verbod omtrent den vervoer van zeep in vaatwerk, gebrand met het merk B.*

Art. 39. Geen vervoer van *zachte* zeep zal mogen geschieden in eenig vaatwerk, gebrand met 's Rijks wapen en het eigen merk van binnenlandfche fabriekadje, in art. 28 vermeld, nevens het merk B*, in art. 24 bepaald, ten zij de vervoer is gedekt door een behoorlijk consentbiljet tot uitvoer naar buiten het Rijk.

Overtreding dezer bepaling zal worden gestraft met eene gevangenis van ten minste eene maand en ten langste één jaar,

met verbeurte bovendien van de zeep, en eene boete, gelijkstaande aan den *tiendubbelen accijns*, behalve de bijbetaling van den enkelen accijns deswege.

Verbod van vervoer van zeep.

Art. 40. Geen vervoer van harde of zachte zeep of graauw van zeep, boven de hoeveelheid van *vijf* ponden, zal mogen plaats hebben, dan gedekt door eene behoorlijke quitantie van betaalden accijns, consent-, vervoer- of geleibiljet, op verbeurte eener boete van *vijf en twintig gulden*, en van de vervoerd wordende zeep of graauw van zeep, boven en behalve eene boete van den *tiendubbelen accijns* deswege, ten laste van den vervoerder.

Na den laatsten Julij 1832 zal bovendien geene zachte zeep, in eene hoeveelheid van twaalf ponden en vijf oncen, of daarboven, mogen worden vervoerd, dan in vaatwerk, hetzij gebrand met 's Rijks wapen, nevens een der merken, in art. 1 en 28 dezer wet omschreven, of daarenboven met het merk B*, in geval van vervoer naar buiten het Rijk, in art. 24 aldaar vermeld, op verbeurte, door den vervoerder, eener boete van *twee honderd gulden*, voor elk vat of elke ton, bevonden niet aldus te zijn geijkt of gebrand.

Afgifte van geleibiljetten.

Art. 41. De geleibiljetten strekken tot den wederuitslag van veraccijnsde zeep.

Om zoodanig biljet te bekomen, zal de belanghebbende aan den ontvanger van dezen accijns, over de gemeente, in welke de uitslag mogt plaats hebben, overleggen eene quitantie van betaalden accijns of geleibiljet, ten bewijze dat hij de te vervoerene zeep, overeenkomstig de wet, heeft ingeslagen.

Op de overgelegde quitantie of biljet zal door den ontvanger de te vervoerene hoeveelheid en foort worden aangeteekend, en alsdan tot den uitslag het vereischte biljet afgegeven.

De ontvanger zal geene quitantie of biljet, ouder zijnde dan *zes* maanden wat de harde, en *drie* maanden wat de zachte

zeep betreft, toelaten, om te strekken ten bewijze van den gedanen inslag; zullende die tijd echter door denzelfden, in bijzondere gevallen, mogen worden verlengd.

Het bewijs der deugdelijkheid van den gedanen inslag zal voor degenen, welke geene nering in zeep doen, niet gevorderd worden, in geval de vervoer geschiedt uit hoofde van sterfgeval, verhuizing of opbreking van een huisgezin, noch ook in geval een ingezetene de zeep van de eene naar de andere zijner woningen wil overbrengen.

Vrijdommen.

Art. 42. Aan de hieronder genoemde fabrieken en trafijken zal, op daartoe te doene verzoeken, worden verleend vrijdom van den accijns wegens een gedeelte van de hoeveelheid zeep, tot bezieding of bewerking der stoffen in dezelve benoodigd, te weten:

Aan de garenbleekerijen voor 9/10.

Linnenbleekerijen (waaronder niet verstaan worden kleërwascherijen of bleekerijen) voor 9/10.

Katoendrukkerijen, voor de helft.

Katoenmanufacturen, voor de helft.

Lakenfabrieken, voor de helft.

Wollen- en dekenfabrieken, voor de helft.

Wollen-stoffenfabrieken, voor de helft.

Wolbleekerijen en witte schapenwol, voor 9/10.

Zijden-stoffenfabrieken, voor de helft.

Wij behouden Ons voor, om te dezer zake zoodanige voorzieningen vast te stellen, welke, zoo ter regeling der toepassing van dit artikel der wet, als ter voorkoming van misbruiken, noodig zullen worden geoordeeld, en de verleende vrijstellingen in te trekken in geval van gebleken misbruik.

Voorzieningen nopens het terrein van toezigt.

Art. 43. De bijzondere bepalingen der algemeene wet van 26sten Augustus 1822 (*Staatsblad* n°. 38), betreffende den in-

slag, uitslag, vervoer, peiling, vifitatie en verantwoordelijkheid aangaande de accijnsgoederen op het terrein van toezigt, mitsgaders het oprigten van fabrieken, trafijken, winkels en neringen aldaar, zijn mede toepasfelijk op de zeep, ongeacht hare hoedanigheid of herkomst.

Derzelve aanzijn op het terrein van toezigt zal, in verband met voorfchrevene bepalingen, en behoudens hetgeen in de tegenwoordige wet, met betrekking tot de peilingen bij de zeepmakers of zeepzieders en handelaars in het groot en de winkeliers in zachte zeep, is voorgefchreven, alleen gewettigd kunnen worden door bewijzen van afkomst uit het inwendige van het Rijk, van fabriekadje op het terrein van toezigt zelf, of wel van wettigen invoer, alsmede door geleibiljetten, op vertoon dier bewijzen afgegeven.

Van documenten is evenwel bevrijd de vervoer op het gezegde terrein van eene hoeveelheid zeep, niet te bovengaande één pond; zullende diezelfde hoeveelheid, berekend per ziel of lid des huisgezins, volgens art. 185 der voormelde algemeene wet, bij particulieren tot huisfelijk gebruik voorhanden mogen zijn, en alleen de justificatie van den voorraad door de bij de wet gevorderde documenten moeten gefchieden, wanneer die de bovenftaande hoeveelheid overtreft.

Collectief zegel.

Art. 44. Het collectief zegel op de quitantien van betaalden accijns zal bedragen *tien* ten honderd van den accijns.

Het zegel op de confent- of vervoerbiljetten voor de onveraccijnsde zeep, en dat op de geleibiljetten voor de veraccijnsde zeep zal bedragen, voor het confent- of vervoerbiljet *vijftig centen*, en voor het geleibiljet *tien centen*.

Geleibiljetten nogtans voor hoeveelheden, beneden de tien porden, zullen vrij zijn van zegel.

Tijdstip der invoering van de wet en aanpeil.

Art. 45. Al de bovengemelde bepalingen zullen worden in werking gebragt met den 15den Mei 1832.

Dienvolgens zullen de zeepmakers of zeepzieders verplicht zijn, om, vóór middernacht van den 14den Mei 1832, aan den ontvanger der accijnsen, onder wien hunne fabrijk, pakhuizen of bergplaatsen van zeep gelegen zijn, eene schriftelijke opgave te doen, zoowel van de hoeveelheid ponden harde of zachte zeep, welke uit hunnen ketel of ketels, die op dat tijdstip nog mogten beladen zijn, zal kunnen worden getrokken, onverminderd de nadere aangifte deswege, overeenkomstig art. 17 dezer wet, als van die, welke zij, hetzij op fust, hetzij op eene andere wijze in derzelve fabrijk, pakhuizen of bergplaatsen alsnog mogten in voorraad hebben, ten einde deswege in rekening van doorlopend crediet voor den accijns, op den voet dezer wet, te worden aangeflagt.

Indien eenige stoking of zieding van zeep, of eenigen voorraad van zeep, na het gemelde tijdstip, in hunne fabrijk, pakhuis of bergplaats door de beambten mogt worden ontdekt, zonder dat deswege de hierboven gevorderde opgave ware gedaan, zullen zij worden gestraft met eene boete van *vier honderd gulden*, onverminderd de verbeurte eener boete van den *tiendubbelen accijns* wegens de bevondene zeep en dezer aanslag op hunne rekening.

De laatstgemelde boete en aanslag zullen mede, bij de bevinding eener meerdere hoeveelheid zeep, dan volgens de gedane opgave, op dat meerdere worden toegepast, en ook, wat deze boete betreft, op het minder bevondene, ten zij het te veel of te kort door behoorlijke biljetten van in- of uitflag, ingevolge de artikelen 21 en volgende dezer wet, mogt zijn gedekt.

Wij behouden Ons voor, om eene aanpeil te gelasten van allen verderen voorraad harde of zachte zeep, op het gemelde tijdstip in het Koninkrijk aanwezig, en dezelve voor den accijns te doen aanslaan, alsmede, om de noodige maatregelen te nemen ter voorkoming van ontduiking van den accijns op deze voorwerpen, door middel van buitengewone in- of uitflagen.

Lasten en bevelen, enz.

Gegeven enz.

*BESLUIT van den 4den Mei 1832,
houdende een reglement nopens
den vrijdom van den accijns op
de zeep, voor sommige fabrieken
en trafijken.*

WIJ WILLEM, ENZ.

Gezien art. 42 der wet van heden (*Staatsblad* n°. 14), houdende eenen accijns op de zeep;

Willende de noodige voorzieningen vaststellen, zoo omtrent de toepassing van den bij hetzelfde artikel verleenden vrijdom van den accijns, ten behoeve van sommige fabrieken en trafijken, als ter voorkoming, dat van dien vrijdom misbruiken worden gemaakt;

Op de voordragt van Onzen Minister van Financien, van den 9den April 1832, n°. 1/772, *Accijnsen*;

Den Raad van State gehoord;

Gezien het nader rapport van Onzen Minister voornoemd; van den 17den dier maand, n°. 38/827;

Hebben goedgevonden en verstaan, vast te stellen het volgende

REGLEMENT, betreffende den vrijdom, welke bij art. 42 der wet van den 4den Mei 1832 (Staatsblad n°. 14), houdende eenen accijns op de zeep, aan de aldaar opgenoemde fabrieken en trafijken, voor dezen accijns is verleend.

Art. 1. Onze Minister van Financien wordt gemagtigd, om de hoeveelheid harde of zachte zeep te bepalen, welke jaarlijks door den fabrikant of trafikant zal kunnen worden ingeslagen,

onder genot van den vrijdom van den accijns voor zoodanig gedeelte, als bij het 42ste artikel der gezegde wet is vastgesteld.

In de bepaling dier hoeveelheid zal Onze voornoemde Minister zich regelen naar de meerdere of mindere uitgestrektheid, of omvang der fabriek of trafijk, ten behoeve waarvan het genot van den vrijdom is verzocht, en naar hare kenbare, of door voldoende bewijzen gestaafde, jaarlijkfche behoefte aan harde of zachte-zeep.

Art. 2. De belanghebbende fabrikanten of trafikanten, welke het genot van den bij het 42ste artikel der gezegde wet toegekenden vrijdom mogten verlangen, zullen, mitsdien, daartoe een rekest, aan Onzen Minister van Financien gerigt, en houdende eene opgave der jaarlijks benoodigde hoeveelheid zeep, mitsgaders eene juiste opgave zoo van hunnen voorraad van zeep, als van de goederen, gedurende het afgeloopene jaar door hen vervaardigd of bewerkt, en van den voorraad daarvan nog in hunne fabriek of trafijk voorhanden, doen toekomen aan den Inspecteur der directe belastingen, in- en uitgaande regten en accijnsen van het arrondisfement, waartoe hunne fabriek of trafijk behoort, die daarop, na deswege het vereischte onderzoek te hebben bewerkstelligd, het gemelde rekest aan den Gouverneur der provincie zal opzenden, door wien hetzelve, vervolgens, zoo veel noodig, vergezeld van zijne bedenkingen, aan gemelden Onzen Minister zal worden ingezonden.

Wijders zullen zij gehouden zijn, na het uiteinde van elk jaarig tijdvak, waarover de vrijdom loopt, immers vóór en aler eenig vrij consentbiljet tot inflag van zeep over het volgende jaarig tijdvak, ingevolge art. 4 van dit reglement, te kunnen bekomen, aan Onzen genoemden Minister in te zenden, eene juiste opgave van de, gedurende het eerstgemelde tijdvak, door hen vervaardigde of bewerkte goederen, en van den voorraad, zoo dier goederen als van zeep, in hunne fabriek of trafijk nog aanwezig; zullende zij moeten gedoogen, dat deze voorraad van zeep, des noods, door de beambten worde onderzocht.

Art. 3. De, uit krachte van het 1ste artikel, vastgestelde hoeveelheid, zal in des belanghebbenden fabriek of trafijk, in ééns,

of wel bij gedeelten, mits nimmer minder dan bij *honderd ponden* tevens, kunnen worden ingeslagen, hetzij van een' zeepmaker of zeepzieder of handelaar in het groot, hebbende genot van doorlopend crediet voor den accijns, hetzij uit entrepot.

Art. 4. Op de schriftelijke aangifte, daartoe door den belanghebbenden fabrikant en trafikant over te leggen ten kantore van den ontvanger in de gemeente, waaronder zijne fabriek of trafik behoort, zal door dezen aan hem worden afgegeven een vrij consentbiljet, tot het doen van den verlangden inslag uit het register, daartoe door Onzen voornoemden Minister voor te schrijven.

Art. 5. Het voorschreven register zal *drievoudig* zijn ingerigt, waarvan *het biljet van de buitenzijde* den belanghebbende zal worden uitgereikt, en *het daarop volgende of gelijklopende* door den ontvanger, bijaldien de plaats van den uit- en inslag onder één en hetzelfde kantoor van ontvangst behoort, in afwachting van des afleveraars aangifte, zal worden teruggehouden, of anderszins onmiddellijk opgezonden aan zijnen ambtgenoot over de gemeente, waartoe de plaats van den uitslag behoort, terwijl het *derde* biljet in het register zal verblijven.

Art. 6. De afleveraar zal, tot het doen van den uitslag, mede behoorlijke schriftelijke aangifte moeten doen ten kantore van den ontvanger over de gemeente, waaronder de plaats van den uitslag is gelegen, en nadat alvorens zal zijn voldaan het bedrag van den accijns voor zoodanige hoeveelheid, als wegens de te verzendene partij, na aftrek van het gedeelte, waarop de vrijdom is toe te passen, nog mogt verschuldigd zijn, de vereischte consentbiljetten tot den uitslag van dat gedeelte bekomen, aan het oorspronkelijke van welk biljet de oorspronkelijke quitantie van betaalden accijns, wegens het overige gedeelte, door den ontvanger zal worden vastgehecht, terwijl deze beide biljetten aldus de goederen tot de plaats van den inslag zullen begeleiden, en de dubbelen, mede aan den anderen vastgehecht, in handen van den afleveraar verblijven tot dekking bij peiling en onderzoek.

Art. 7. De inslag zal moeten plaats hebben in het bijwezen van 's Rijks beambten, die daarop een bepaald toezigt zullen houden, en, des noods, door weging onderzoeken, of de partij goederen in haar geheel is aangebragt; zullende de kosten dier weging, bij bevinding, dat er tusschen de aangebragte hoeveel-

heid en die op de biljetten ten geleide vermeld, een verschil van meer dan *twee ten honderd* bestaat, komen voor rekening van den ontbieder, terwijl in zoodanig geval, door de beambten, onverminderd hunne hierna gemelde verplichting, zal worden opge- maakt behoorlijk proces-verbaal, hetwelk, door middel van den Gouverneur der provincie, aan Onzen Minister van Financien zal worden toegezonden.

De beambten zullen steeds van hun bijwezen of hunne bevinding op den rug van het consentbiljet, voor uitflag, door den afleveraar verkregen, doen blijven, en het aldus door hen afgetee- kende biljet, met en benevens de daaraan vastgehechte quitantie, aan den ontvanger, ter plaatse van den inflag, terug bezorgen, die hetzelfde, na afteekening voor de werkelijk ingeflagene hoe- veelheid, op de gebruikelijke wijze, zal terugzenden naar het kantoor van uitgifte, ten einde aldaar de volle of wel gedeeltelijke afschrijving, op de rekening van den afleveraar, geschiede, nadat echter aan hem ontvanger vooraf, door den belanghebbende zal zijn terug bezorgd, het door dezen verkregen biljet tot inflag, be- hoorlijk op den rug afgeteekend.

In geval het consentbiljet tot uitflag, als voren, niet binnen den daartoe op dat biljet bepaalden tijd mogt zijn teruggekomen, of niet mogt blijken, dat de partij goederen in het bijwezen der beambten ter behoorlijke plaats is ingeflagen, zal geene verdere afschrijving op des afleveraars rekening, dan enkel, voor zoo verre betreft den reeds betaalden accijns, worden verleend, en de accijns voor de anderzins vrijgelatene hoeveelheid dadelijk van den afleveraar of van den ontbieder, naar de keuze der Admi- nistratie, worden ingevorderd, even als op gelijke wijze de ac- cijns zal worden ingevorderd, voor het te kort aan diezelfde hoe- veelheid, door de beambten bij den inflag bevonden, wanneer zulks meer dan *twee ten honderd* mogt bedragen.

Een en ander behoudens des afleveraars regt van verhaal op den ontbieder der goederen.

Art. 8. De ontvangers zullen geen biljet tot eenigen inflag, op den voet van dat reglement, mogen uitreiken, van welken de hoeveelheid zoude te boven gaan de zoodanige, als door Onzen voornoemden Minister, uit kracht van art. 1, voor elk jaar zal zijn bepaald, en waarvan den hierin betrokken' ontvanger tijdig zal worden kennis gegeven.

Art. 9. Alle uitflag van zeep, welke, volgens behoorlijk en, in voege als bij art. 7 is vermeld, aan Onzen Minister van Financien toe te zenden proces-verbaal, mogt blijken, dat door 's Rijks beambten is ontdekt te geschieden uit eenige fabriek of trafijk, waarin eenige inflag, overeenkomstig de bepalingen van hetzelfde artikel, is gedaan, zal de geheele intrekking van den toegekenden vrijdom van accijns deswege kunnen ten gevolge hebben, behalve in het geval, dat de uitflag ware gedekt door eene daartoe afzonderlijk genomene quitantie van betaalden accijns.

Gelijke intrekking zal kunnen geschieden, in geval er bij eenigen, als voren plaats hebbende, inflag een te kort door de beambten mogt zijn bevonden, van meer dan *twee ten honderd*.

Onze meergemelde Minister wordt alzoo gemagtigd, om in de bovengemelde gevallen, even als in alle andere gevallen, alwaar eenig misbruik mogt zijn ontdekt, naar gelang van omstandigheden, op het daartoe te doene voorstel van de Gouverneurs der provincien, te beslissen.

Art. 10. Onze genoemde Minister zal Ons, na den afloop van elk jaar, een verslag aanbieden van zijne verrigtingen en bevinding, in den loop van hetzelfde, uit krachte van dit reglement.

Onze Minister van Financien is belast met de uitvoering van het tegenwoordig besluit, hetwelk in het Staatsblad zal worden geplaatst.

Gegeven enz.

